ДЕПОЗИТ

В I 767

РБ "П. ПАВЛОВИЧ" СИЛИСТРА

130 000 005809

АКАДЕМИЯ на НАУКИТЕ БИБЛИОТЕКА София

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения ф

Година XII, бр. 76 (1240) | Събота, 1 юли 1967 година | ЦЕНА

Силистренска трибуна
бр. 77 – бр. 153
м. VII – м. XII 1967 г.
липсват от 90-97

ТРЯБВА ДА СЕ ИЗЛЕЗЕ ОТ ТРУДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ

Това, че трябва да се прибере реколтата в срок и без загуби, не е новост за нито един селско стопански ръководител. Не е чуждо то и на другарите от кооперативното стопанство в с. Межден.

Че това е така, ние се убедихме още веднъж от разговорите със секретаря на общинския партиен комитет др. Февзи Мехмедов, с председателя на стопанството др. Димитър Иванов, с главния агроном др. Йорданка Атанасова и с другите другари.

Не липсват съвещания. Изслушване на информации. Приети решения. Избиране на комисия за приемане на ремонтираните машини и т. н.

Едно само не се каза — защо не се спази графикът за ремонта, и вместо в началото на месеца всичко да е готово към 27 юни т. г. комисията не бе изпълнила своето задължение.

Последна картина

Ако съдим по думите на ръководството, всичко е добре. Такъв извод обаче ние не можахме да направим. Не можахме, защото началникът на ремонтната работилница др. Неделчо Дочев, който е изпратен на 20 юни информация пред ръководството за готовността на машините и сега ни увери, че много от слабостите продължават да съществуват. В това не беше трудно и сами да се убедим. Пред работилницата стоят все още недовършени напълно два комбайна. Не са готови две сламопреси. Имат трактори на ремонт в заводите. Липсват безброй резервни части. А що се отнася до семепочистващите машини — нито една не е почистена от миналата година, а да не говоим за ремонт.

Чувство на тревога изпитва човек, когато слуша признанието, че в стопанството липсват кадри. За някои от комбайните са намерени хора в последния момент. В работилницата работят трима майстори, един стругар и един електроженист, а машините са много. Само тежките трактори са 8, комбайните 10, „Беларуските" 14, товарните коли 17 и т. н. Поддържането им с толкова малко хора е невъзможно. Ако към всичко това прибавим и липсата на помещения за зимен ремонт и липсата на елементарни условия за хората, не е трудно да се разбере от къде започва началото на несполуката.

Имат ли машините стопани?

Срамно е да кажем, че в наши дни може да се отнасяме безстопанствено към кооперативната собственост. В стана на бригадата в село Межден обаче, този закон не е в сила. Нито една машина тук не е на място то си. Ръждясали, разхвърляни безразборно части из трънаците. А някои от сеялките даже са из двора, пълни още с царевица. И всичко това става пред очите на ръководителите на стопанството.

Много са задачите в полето!

С досегашната си готовност механизаторите от стопанството трябва да приберат навреме и без загуба 2 950 декара ечемик, 20 000 декара пшеница. Ако към това прибавим грижите за 5 000 дка царевица, по-голямата част от която се нуждае от второ окопаване на ръка, 460-те декара сорго, 1 500-те декара боб и задачата да се засеят над 2 000 декара втори култури фуражна царевица, става ясно колко е тревожно положението.

Жътвата започна

Ако в други кооперативни стопанства жътвата на ечемика завърши, тук тя е в своето начало. Пожънати са едва първите 400 декара. Колко добре е подготвена техниката, пролича още от първия ден. В бригадата с. Межден тракторист Фаридин Даилов заедно с помощника си Ремзи Амдиев започнаха жътва с виндроуер. С почването обаче, трябваше да спрат, за да ремонтират машината. Но не само това, качеството на жътвата е под всякаква критика. Непожънатите класове са толкова, че не една, а няколко посевни норми са разпилени. Въпреки предупреждението на агронома, те продължават да жънат и нанасят загуби.

Това, че дисциплината не е на нужната висота, ни убеди още веднаж и фактът, че кооператорите сутринта отиват на работа след осем часа, а вечер в пет и половина спокойни се връщат в селото.

Скоро в кооперативните хамбари ще потече зърното, но и за тази работа стопанството още не е готово. Почти във всички складове има зърно от миналата година. Освен че трябва да се освободят, необходимо е да се ремонтират и дезинфектират.

Не всички площадки са готови, а за механизация се говори само в централното село.

Всичко сега зависи от ръководството

Създалото се положение повече от всякога изисква да се съдаде пълна мобилизация на механизатори и кооператори. Да се активизира дейността на комисиите за народен контрол и иска строга отговорност от всеки. Съревнованието от сферата на покоя, трябва да оживее, а с него да се раздвижат забравените преходни знамена. Да се използва силата на моралните и материални стимули. Само така може да очакваме, че работата в ТКЗС с. Межден може да се измени, а с нея да се изменят и резултатите.

Ангел ДИМИТРОВ,
началник на Инспекция за държавен контрол
Васил ПЕТРОВ,
старши агроном от Управление „Земеделие" при ОНС
Иван ПЕЙЧЕВ,
от в. „Силистренска трибуна"

Оживление на механизираната площадка

Още със започване на ечемика на жътва механизираната площадка в с. Брадвари се оживи. Ахмед Шевкедов и Мюрсел Османов започнаха да почистват зърното с машина „ОВ-10". Кооператорките Неврия Ташчиева, Хатидже Ибриямова и Юсмюгюл Халилова лопатират почистения ечемик. Така той се несушава по-бързо.

Работата е организирана много добре. Всички машини са ремонтирани качествено. Самата площадка е почистена и двукратно дезифектирана. Сега, след приключване жътвата на ечемика, стремежът на всички е да приберат без никакви загуби отършаното от комбайните зърно.

Досегашните данни показват, че добивите от тази култура надхвърлят планираните. Това радва кооператорите. Дава им сили да бъдат още по-усърдни.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

...онада при жътварите

...блокове.
...нето на горещи
...отговорникът на
...ло Господиново
... започна да раз
...ните напитки по

...радва трудовите

хора, работещи на кооперативните блокове. В най-горещите часове на деня, от 10 до 16 часа, разносвачът на студените напитки е сред тях и могат да си купят каквото пожелаят.

Христо ХРИСТОВ

Много грижи положиха тази година хората от зеленчуковата бригада на Борис Иванов от кооперативното стопанство в с. Добротица, за да отгледат доматите. Сега в градината зрее богат плод.

Работят с темп

С технолога в предприятието Васвие Мустафова минаваме по цеховете на ДСП „Булгарплод" — Силистра. Внимателно слушам обясненията й за всяка машина, каква работа извършва и каква е ползата от нея. Слушам разказа й и си представям същите цехове преди повече от пет години, когато всички манипулации по обработката на плодовете са се извършвали на ръка. Тогава работничките е трябвало да чистят плодовете, да ги сортират, да пълнят буркани, да ги затварят. Всичко това сега е механизирано.

Интерес представлява стерилният цех. Тук е най-оживено. Машините и транспортьорите са в действие. Ходът на моторите е равномерен, уверен. Чувствува се пулсът на работния ден. Посрещат ни жени, облечени в бели престилки. От тях и около тях лъха чистота. По лентите има грах. Благодарение на навременната подготовка и ремонт на машините, навреме се обработиха плодовете. При план да произведат компот от череши 100 тона, произведоха 152 тона, компот от вишни при план 250 тона, приготвиха — 343, компот от ягоди по план 320 тона изпълниха 325 т. Цифри, които красноречиво говорят за умението и сръчността на работничките. Цифри, които разказват за стараението да не остане необработен плод.

С темп се работи и в конфитюрния цех. Тук също има преизпълнение на плана. При запланувани 300 тона конфитюр от ягоди, сварени са 325 тона. Трудно е да откъснеш поглед от машината, която сама пълни буркните с конфитюр. Интересно е.

— Виждате ли — каза др. Мустафова — всичко това улеснява труда на жените. Те сега извършват по-леката работа, другото е предоставено на машините.

Напрегнат е и планът за грахa. При план 850 тона, досега имат изпълнение 800 тона.

За качествената работа на ДСП „Булгарплод" говори и това, че досега предприятието няма рекламация, че артикулите с марката на Силистренското предприятие се приемат с радост не само в нашата страна, но и в СССР, Чехословакия, ГДР, Франция и много други. Това говори за стремежа на ръководители и работници да вървят все напред, да печелят успех, след успех.

Радка АНАСТАСОВА

Неуморни строители

Неуморни са хората от строителните бригади на СП „Комунални услуги" — Дулово. Много са новите къщи, които построиха за изтеклите месеци на годината. От рачно утро до късна вечер не слизат те от строителните скели.

На първо място в социалистическата надпревара, разгоряла се между бригадите в чест на Деня на строителя, годишнината на Деветисептември и Великата октомврийска социалистическа революция, се очертава бригадата на Димитър Димитров. При план 1 000 лева, през месец май тя извърши работа за 1 489 лева, а за шестмесечието отдавна преизпълни своите задачи.

Самоотвержено се трудят и строителните бригади на Махмуд Османов и Муса Зейналов, които също изпълниха предсрочно шестмесечния си план с десет дни по-рано.

Венета ГЮРОВА

Безкрайни са избуялите редове на царевицата в кооперативните блокове на с. Главиница. За да се получат високи добиви от тази култура, механизаторите Стоян Петков и Слави Бъчваров окопават и подхранват посева.

Снимка: **Стоян ТОДОРОВ**

Първите домати за външния пазар

Наскоро в окръга започна износът на домати. Между стопанствата, подхванали изпълнението на тази важна задача, е и ТКЗС — Белица.

Въпреки неблагоприятните климатични условия, звеното на Ангел Димитров успя да произведе ранни зеленчуци. Набрани са вече 5,5 т краставици, като планът за тази култура е преизпълнен с 38 процента. Продадени са и 2 000 кг домати за външния пазар.

През тези дни градинарите от с. Белица набраха и първите тонове домати за износ.

С. МЕТОДИЕВА

Договорите са задължение

Преполови се годината, преполовиха се и задачите, които стоят за изпълнение пред трудовите колективи от предприятията. Дните на изминатия шести месец от годината бяха ударни за всички колективи. От резултатите за този период се правят обобщаващи изводи, за да се види нагледно с какъв темп трябва да се работи, за да се изпълни с чест общественият дълг.

Такова е напрежението и в ДСП „Родопа" — Силистра. Работническите колективи от изкупуването и промишления сектор не жалят сили. Но работата на ДСП „Родопа" специално в сектор „Изкупуване" е по-специфична. Успеваемостта тук зависи преди всичко от това с каква сериозност се отнасят кооперативните стопанства в окръга по въпроса за сключените с предприятието договори. През месец май вместо 937 тона месо, ДСП — „Родопа" — Силистра успя да изкупи 843 тона и то с цената на неимоверни усилия. Такива са резултатите и през юни месец.

Към задълженията спрямо ДСП „Родопа" трябва да се гледа с друго око. Договорите трябва да се изпълняват, за да има на пазара изобилие от месо и месни хранителни изделия.

Р. РУСЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 28. VI. 1967 год.

ТКЗС	Жътва ечемик %	Овършан ечемик тона	Засята фур. царев. II-култура — %	II окосена люцерна — %
Айдемир	79	480	0	80,5
Калипетрово	44,7	250	7,5	52
Бабук	100	300	25	33,3
Алфатар	57	100	20	17
Алеково	59	72	0	9,6
Иширково	100	600	13,6	10,6
Смилец	56	150	50	27,8
Попина	64,5	139	0	62,5
Сребърна	43,5	410	4	18,8
Ситово	53,8	207	8,4	15,3
Сранимир	97,2	560	3,3	7
Кайнарджа	55	238	3,3	7,4
Голеш	65,9	110	0	0
Средище	42	59	2,5	2
Тутракан	70	354	0	36,7
Нова Черна	89	953	12,5	10
Старо село	77,7	70	30	3
Белица	100	84	5,6	0
Главиница	100	15	0	43,3
Ст. Караджа	100	168	5	100
Сокол	95	217	17,5	10,8
Зафирово	48	50	0	10
М. Преславец	37,3	500	0	72
Дулово	57,8	446	2,7	6,6
Межден	22,5	—	0	0
Окорш	15,6	84	10	8,7
Секулово	33	171	18,3	6,4
Добротица	61,5	505	5,7	43
Черноличи	37,6	284	0	8,4
Пансиево	81	171	0	12
Всичко ТКЗС	62,4	7741	6,7	19,3
ДЗС				
Силистра	7	—	0	85,2
Н. Черна	36	358	0	19
Я. Забунов	49,8	577	9,3	11,1
Окорш	19,6	6	0	0
Всичко ДЗС	38,6	941	4,1	28,8
В-ко за окр.	59,1	8688	6,5	20,4

ХОРА С ОБЩА ЦЕЛ

Волево, енергично лице, неспокойни очи и един поглед, който кой знае защо още от първия миг те подкупва завинаги — това е първото впечатление от срещата с бригадира на зеленчукопроизводната бригада в с. Айдемир Неделчо Христов.

Този среден на ръст човек подава десница за поздрав, като оглежда с нескрито съжаление разхвърляните пред себе си книжа и фактури. Разбирам, че времето му е недостатъчно, че за него, бригадира, сега започва истинската градинарска „жътва".

И наистина под дългия навес пред малката канцеларийка на бригадата стои недопълнен камион с щайги, заредени с домати.

Проследил погледа ми, бригадирът добавя бързо:

— Те са за износ, затова са така зелени. Докато стигнат до консуматора в чужбина, ще добият напълно червен цвят.

Сега виждам, че малко по-нататък една внушителна група жени сортират чевръсто набраните домати. Не зная как смогват да работят така бързо ръцете им, но едно ми става ясно, че това са хора, които разбират истинската цена на времето. Ето, едва минават минути, откато е поставена празната щайга върху дългата маса, и тя вече е препълнена. Тук се намесват малцината мъже. Те товарят заредените щайги, а след това бързат към парниците, защото трябва да се носят нови количества домати.

— Тази година планът ни е доста напрегнат — казва бригадирът, — но ние няма да отстъпим. Вместо 500 000 кг ще наберем за износ повече от 600 000 кг домати.

Бригадирът се заглежда към зеленчуковата градина и сякаш изведнъж нещо помрачава погледа му.

— Само едно ме тревожи, че и сега изкупуването може да не бъде организирано добре, че транспортните средства може да се окажат недостатъчни, а продукцията ще се похаби. Ето, пренасяме доматите с наш кооперативен камион, а за утре съм поискал помощта на ДАП. Ако те дадат товарни коли, ще се справим.

Съчувствувам на тревогата на този ведролик човек и изведнаж си представям колко много труд са вложили кооператорите от петте звена за отглеждането на хубавата реколта, чиято съдба сега зависи от толкова много неща.

Всъщност доматите за износ не са единствената грижа през тези дни за градинарите от ТКЗС — Айдемир. Тук започна и усилена беритба на пипер, краставици, син патладжан и чушки. Общо от тях са набрани около 28 тона за кооперативния и градски пазар.

Тези дни бригадирът е особено развълнуван. Предстои му да замине на екскурзия за Съветския съюз — награда за получената висока продукция през 1966 година. Кооперативното ръководство не забрави този успех на своите хора. Та през изтеклото лято градинарите набраха по 6 000 кг домати и по 1 550 кг пипер от декар — добив, който в никакъв случай не може да се нарече посредствен. Амбициите на хората сега са още по-големи. Те се стремят да достигнат до 7 500 кг домати и по 1 600 кг пипер от декар. А да се достигне такова чувствително завишение на добивите, само за година, са необходими не малко усилия.

Наскоро няколко души от бригадата ходиха на обмяна на опит в образцовото кооперативно стопанство в с. Вълчедръм, Михайловградско. Тук за пръв път видяха механизирано градинарство. Снижената себестойност на продукцията в това стопанство се дължи на машините, заменили в много случаи ръчния труд. Тук специално приспособени български шасита извършват редица манипулации. Механизирано е и окопаването, и пръскането, и напояването. Като камък легна на сърцето на айдемирци мисълта, че си нямат още такива придобивки, макар че по добив не отстъпват на стопаните от Вълчедръм. Затова мечтата на всички сега е и в тяхната зеленчукова градина да намери място механизацията. Тогава вече ще могат да кажат, че са постигнали много. Иначе градинарите от Айдемир не отстъпват по нищо на националните първенци. Това, което се нарича трудолюбие, е техен делник.

Радослав РУСЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Преди няколко дни в приемната на председателя на ОНС другарите Николай Георгиев — подпредседател на Националния съвет на Отечествения фронт и член на Президиума на Народното събрание, Говедаров — прокурор при Президиума на Народното събрание, и Румяна Митева — съветник при Президиума на Народното събрание по жалбите, приеха и разгледаха жалби на трудещите се от окръга.

x x x

Вокалната студия при читалище „Доростол" изнесе на 30 юни своя годишен концерт, който е един преглед на постигнатото от самодейните певчески сили през годината. Любителите на вокалното пеене посетиха и аплодираха добрите постижения на самодейците.

x x x

На втори юли в Тутракан ще се състои тържествен митинг, на който ще бъдат изпратени 100 комсомолци — средношколци на националната бригада на язовир „Васил Коларов". Те ще сформират отделен отряд, който ще носи името на Дочо Михайлов.

x x x

Носителката на първата награда от международния конкурс на естрадната песен в Полша — Анжела Зилия ще пее на втори юли — неделя — в Силистра. През последните години тя спечели на гръцката естрадна песен необикновена популярност и е една от най-известните естрадни певици в Европа.

x x x

Най-добрите пропагандисти на комсомолската дейност от окръга дойдоха в Силистра и разгледаха проблемите на пропагандната работа сред младежите, обсъдиха някои предстоящи задачи през новата учебна година в Комсомола.

x x x

Вчера бюрото на ОК на ДКМС се срещна с най-добрите активисти-отличници от училищата и изказа своята благодарност за тяхната полезна работа през годината. На много от тях бяха раздадени грамоти и различни награди.

Партиен живот

Грижи за обучението на младите комунисти

През последните няколко години в редовете на силистренската партийна организация се вля нова, свежа струя млади комунисти. Най-добрите, най-съзнателните младежи и девойки, предимно от редовете на Комсомола, бяха приети за членове на БКП.

Непосредствено след градската партийна отчетно-изборна конференция, ГК на БКП организира система от мероприятия за тяхното обучение. По предварително приет перспективен план, през всяко тримесечие се провеждат семинари, на които подготвени лектори, от актива на градския комитет, запознават младите комунисти с най-различни въпроси на партийното строителство, с героичното минало на нашата Партия, с добруджанското революционно движение и др.

Незабравима ще остане в паметта на младите комунисти проведената през втората половина на месец юни среща със старите партийни деятели — активни борци против фашизма и капитализма — Петър Кудинов, Мария Русева и Симеон Жеков.

Със затаен дъх и голямо внимание слушаха те спомените им за трудните условия на борбата в миналото, за героизма и себеотрицанието на комсомолците и комунистите през този период на бесен терор и насилия.

С възторг и вълнение другарят Петър Кудинов разказа за тежките условия на свиреп терор при румънската чокойска власт. Тогава за членове на Партията се приемали най-преданите, най-смелите и най-достойните представители на работническата класа, изпитани предварително в борбата, доказали с делата си своята преданост към делото на социализма и комунизма. Тогава те са знаели, че приемането в Партията ще им донесе по-големи трудности в личния живот, но въпреки това съзнателно и с точност изпълнявали възложените им партийни поръчения. Много и разнообразни моменти от своята дейност разказа и другарката Мария Русева. Нима е лесно на една майка с две деца да се реши в ония години да стане комунист и да участвува активно в борбата за делото на Партията? Тя разказа подробно пред младите комунисти за дейността на изградената помощна организация за подпомагане на политзатворниците и концлагеристите, за смелостта и героизма, с които работили в организацията десетки жени—членове на Партията и безпартийни.

За пропагандиране идеите на марксизма-ленинизма през годините на румънската окупация и фашисткия терор разказа подробно другарят Симеон Жеков. Партията е поставила пред най-младите комунисти задача да издават вестник. За негов редактор е бил определен Велико Великов — едва 22-годишен. Въпреки трудностите, създадени от тогавашната власт, вестникът се издавал. Чрез него Партията е спечелила нови хиляди привърженици.

От много въпроси се интересуваха младите комунисти. Отговори се изчерпателно. Със скромен букет от свежи цветя те изразиха своята благодарност към отзивчивостта на по-възрастните свои другари и изявиха желание занапред градският комитет да организира пак такива срещи по други поводи и събития.

След деловата част на младите комунисти бяха връчени партийните членски книжки. Накрая беше прожектиран филмът „Урок на историята“, в който присъствуващите видяха безпримерния героизъм на вожда и учителя на нашата Партия, великия син на българския народ Георги Димитров, пред Лайпцигския процес.

Тази среща със старите партийни дейци — активни борци против фашизма, ще остави трайни следи в сърцата на младите комунисти. Тя ще ги вдъхновява към още по-големи дела за изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП.

Иван НЕДЕВ

Неповторим ден, светла дата

27 юни 1877 година! Неповторим и радостен ден за гражданите на Свищов. Опиянен от радост и вълнение, многостраданият по време на петвековното робство народ посреща своите братя-освободители. От всички странични улици към калдъръмения площад в центъра на града се стича маса народ—мъже, жени и деца. В ръцете им се виждат китки цветя, алени божури, зеленина, бъклици с вино, хляб и сол. От всички краища се чуват радостни възклицания:

— Идат, русите идат!

Оттогава изминаха 90 години. По случай преминаването на Дунава от руските войски в този исторически град Общонародният комитет за българо-съветска дружба, Централният комитет на ДКМС и Централният съвет на БТС организираха голям национален събор. На него от нашия окръг присъствуваха над 400 души.

Пред многохилядния народ от цялата страна с голяма точност бе възпроизведено преминаването на голямата река от руските войски. Части от военните поделения, облечени в униформа на руски войници, преминаха Дунава с лодки и „водиха ожесточени боеве с части, облечени в униформа на турски войници. Сред гърмежа на оръдия и пушки, сред барутен дим и нестихващо „ура“ руските войски завладяха брега.

Пионерите от града демонстрираха пред присъствуващите епизоди от Руско-турската война и посрещането на руските войски. Пред официалната трибуна преминаха върволица изтерзани българи-роби, конвоирани от турски войници. Премина четата на поп Харитон и бачо Киро. Руският император Александър II прочете манифеста за обявяването на войната.

Многохилядният народ още веднъж преживя радостта и щастието от свободата, изгряла от щиковете на руския войник. Дефилираха блокове от училищата и техникумите, военните поделения и пионерските отряди. Състоя се преглед на маршовата песен. Вечерта се състоя тържествена заря. На проверката личният състав на военните поделения и пионерските отряди се оказа налице с изключение на героите, паднали за свободата на България. Сред тях са имената на щабскапитан Ясчанский, щабскапитан Брянов, щабскапитан Антон Петрович Кожухаров (българин), подпоручик Григора — Швили, прапорщик Лукиянов, подпоручик Каменберг, прапорщик Федоров и още над 800 руски войници, дали живота си край Свищов за свободата на България. За да почете тяхната памет, хилядното множество пада на колене. Прозвуча „Вий жертва паднахте...“, екнаха залпове.

На тържествения митинг, състоял се в парка на освободителите, присъствуваха около 5 000 пионери и десетки хиляди трудещи се от цялата страна. При съществуваха също другарката Цола Драгойчева — член на Политбюро на ЦК на БКП и председателка на Общонародния комитет за българо-съветска дружба, професор Иван Попов — член на Политбюро на ЦК на БКП, Иван Никитиевич Кваша — заместник-министър на съобщенията на Белоруската ССР, Виктор Василиевич Матвеенко—ръководител на делегацията от град Кременчук (Украинска ССР), Григоре Крайчану, секретар в посолството на НР Румъния в София, Марин Грашнов—министър на строежите, Йордан Костов—първи секретар на ОК на БКП в град Велико Търново, генерал Иван Винаров и други партийни и обществени дейци.

Прочувствено слово за вековната дружба и признателната обич на българския народ към освободителите произнесе другарката Цола Драгойчева. Тя говори за миналото и настоящето на Свищов, за будното му население, което винаги е било в първите редове на борбата за национално освобождение. Другарката Драгойчева спомена и за свищовеца Христо Бръчков, който преминал с лодка на румънския бряг, за да бъде водач на руските войски. „Наш свещен дълг е—каза тя—свято да пазим и тачим свободата, извоювана с кръвта на руси и българи“.

В своята реч другарят Кваша каза: „Разрешете ми да благодаря на вас, че предавате обичта към руските-освободители от поколение на поколение“. По-нататък той говори за вековната дружба на двата славянски народа и единния път, по който вървят — построяването на комунизма. Речи произнесоха и другарите Григоре Крайчану и Виктор Василиевич Матвеенко. Накрая бяха положени венци от свежи цветя пред паметниците на освободителите.

Днес мястото, където беше извършено историческото преминаване на Дунава, е свещено място за признателния български народ. Високо над брега на реката са кацнали мраморни обелиски на братски могили. В този парк на 27 юни 1967 година дойде както винаги признателният български народ, за да изрази своята почит и благодарност към падналите герои—руси и българи.

Техният героизъм живее днес в съзидателния труд на нашия народ, който пази традициите и нерушимата дружба с нашия освободител — великия Съветски съюз. **Али РИЗОВ**

Приятна изненада, радостни минути

Наскоро бойците от поделение 520-40 с командир капитан Манев изненадаха приятно кооператорите от с. Мерден. Естрадният състав при поделението беше гост на младежите от селото с издържана естрадно-сатирична програма.

Не може човек да не се възхищава на изпълненията на хумориста Иван Данезиев—дребен на ръст, с дрезгав глас и весели очи момък, на съвременните песни, изпълнени от Борис Цветанов, на издържаното музикално оформление.

Но не само на хубавото изпълнение на бойците се възхищаваше публиката. Голямата им радост беше в това, че тези бойци, които през деня се трудят неуморно, под чиито ръце проблясват железните релси на линията Дулово—Силистра, са отделили от свободното си време, определено за почивка, и са го твили тая хубава програма.

Тази връзка между бойците от поделението и кооператорите от селото трябва да продължи и занапред. Може би ще бъде хубаво комсомолците от Мерден да се подготвят и те да изнесат такава програма пред бойците от поделението.

Стоянка МИХОВА

Жители на Лондон дават кръв в една лондонска клиника, предназначена за виетнамските граждани, ранени по време на рейдовете на американските самолети.

За да станат профкомитетите по-дееспособни

Последният пленум на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията обсъди доклад за организационното укрепване на профкомитетите и профорганизациите. На пленума се отчете, че в своята работа профорганизациите се ръководят от решенията на Деветия партиен конгрес, Шестия конгрес на българските профсъюзи и Седмия конгрес на Централния комитет на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията. Профкомитетите и профгрупите водят борба за активно участие на работническите колективи в социалистическото съревнование и за изпълнението на обещанията, дадени пред Партията.

Наред с постиженията бе отбелязано, че профгрупите не живеят редовен организационен живот. Все още комисиите към ОКПС и профкомитетите не се занимават с въпросите, които вълнуват профсъюзните членове.

На пленума станаха оживени разисквания. Така например Димитър Шарбанов, Стефан Лазаров, Йордан Костадинов и Петко Цветков изразиха своето задоволство от постигнатите успехи от профкомитетите в сплотяването на колективите и подобряване на дисциплината. Николай Цонев предложи профкомитетите да водят борба за широко разясняване на новата система на ръководство на народното стопанство, като се органи зират и кръжоци.

Завеждащият отдел „Организационен“ на Централния комитет на Профсъюза на работниците от административните учреждения и комуналните предприятия, Спас Василев, оцени пленума като много навременен и важен. Той препоръча профкомитетите да се вслушват в предложенията на работниците и изтъкна, че повишаването на производителността на труда и подобряване на производствената и технологическата дисциплина са също важен момент в работата на профорганизациите и профкомитетите.

Другарят Мико Николов, председател на Окръжния съвет на Профсъюзите, говори за организационното укрепване на профкомитетите. Те трябва да обръщат повече внимание на профгрупите — каза той,—тъй като са основната организационна единица. По-нататък следва да се работи за издигане на по-висок етап плановостта и разнообразието във формите на работа. Трябва да се укрепва и развива движението за комунистически труд.

Пленумът прие решения по обсъжданите въпроси. Решено бе да се организира преглед на организационното състояние на профорганизациите и профкомитетите, който да трае от 1 юли 1967 до 31 март 1968 година. В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция профсъюзните членове ще се включат за извоюване „Паспорта на дружбата“.

Марийка БЕЛЕВА

От изоставащи—в челните места

През миналите години пионерската организация при народното основно училище в с. Зебил не живееше редовен организационен живот. Избраните в дружинния съвет пионери и отрядните председатели не проявяваха инициатива, работата се оставяше на самотек. По изпълнение на поставените пред нея задачи организацията се намираше на едно от последните места в Паисиевската община. Тази година обаче тук работата коренно се промени. Под ръководството на дружинната ръководителка Юлия Борисова пионерският актив заработи добре още от началото на годината. По предварително приет перспективен план бяха организирани интересни мероприятия, свързани с патриотичното възпитание на пионерите. По случай 85-тата годишнина от рождението на Георги Димитров тук организирано се изучаваше живота и делото на вожда и учителя на нашия народ. През втория учебен срок между отрядите бяха проведени двубои и рецитали. Подготви се и се проведе дружинен сбор на тема: „Димитровски съвети в гърдите ни туптят“, „Вечер за творчеството на Иван Вазов“, вечер на героичния РМС и др.

Доста отрано започна в организацията и подготовката за достойна среща на 50-тата годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция. С помощта на дружинната ръководителка пионерите намериха материали и се запознаха с живота и дейността на организатора и ръководителя на революцията В. И. Ленин. Проведе се пионерски конкурс на тема: „Кой знае най-много за СССР“. Всеки отряд научи по една съветска песен и две народни хора, запознаха се със социалистическите строежи у нас, построени с помощта на Съветския съюз, и т. н.

Добре заработиха и комсомолците от седмите и осмите класове. В чест на XI конгрес на ДКМС те проведоха събрание на тема: „За дълга на младия човек в нашето общество“. Организира се изучаване историята на славния РМС и на добруджанското революционно движение и родния край. Осмокласниците построиха и обзаведоха спортна площадка в двора на училището, проведоха поход с военни игри.

Добре бе организирана тази година и работата с отрядните ръководители. Няколко пъти с тях се проведоха семинари, на които бяха запознати с организационното устройство и задачите на пионерската организация. Изработи се и се прие план за съвместната работа на отрядните ръководители и пионерите. Много помогнаха комсомолците Карани Сюлейманов, Янка Димитрова и Софка Ангелова. С тяхна помощ се организира вътрешно-училищния фестивал.

В края на годината пионерската дружина прие план и мероприятия за работа сред пионерите през лятната ваканция.

Така с активизирането на пионерските ръководители, с помощта на членовете на Комсомола и учителите пионерската организация от изоставаща се нареди на едно от челните места в района.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

5

— Аз съм насам — каза старицата. — Довиждане, пане.

— Всичко най-хубаво. Благодаря, пани. Вие какво, специално ли носихте свещ в параклисчето?

— Не, идвах от Краков, там в затвора е моят син.

— Защо са го задържали?

— За всякакво — отговори старицата. — Имаше приятели... А след това те станаха партизани...

— Ако искате, мога да дойда да ви помогна в стопанството — каза Коля. — Оттук далече ли е до лагера?

— Пет километра. Не се безпокойте. Имам двама внука, ще се справим. А палтото зашийте, немците не обичат онези, които не са облечени спретнато.

В Медови Пришлици стар немец в омачкана армейска униформа разпитва Коля. Той го държат четири часа. След това го застави да напише подробно изложение на своята история. Взе неговия аусвайс и го затвори в малка стаичка без прозорец. Заключи вратата със секретна брава и изключи светлината. Коля седеше в пълна тъмнина и анализираше днешния ден.

Коля знаеше за лагерите, в които се групираха онези, които бягаха с немците. Такива лагери започнаха да се организират неотдавна — преди три-четири месеца —и затова не бяха успели да придобият точната немска акуратност; текучеството в такива лагери беше грамадно, лагерният персонал не беше особено квалифициран, защото в общи черти тука, в такива лагери, се стичаха хора, верни на фашистите: полицаи, служащи като бургомистри, търговци. Проверката носеше повърхностен характер: немците не успяваха да се занимават както трябва с явните си врагове, та камо ли със слугите си.

Коля разчиташе да премине със своите документи без риск през проверката. След проверката се надяваше да получи от немците документ за работа. А това е твърде важно за разузнавача. По материалите той знаеше, че хората, преминали през такива лагери, изпращаха преди много на строителството на отбранителни съоръжения, без конвой и със свободно жителство у цивилни граждани.

„Разбира се, във всичко това елемент на риск има — мислеше Коля, гладейки коленете си, —но това е разумен риск. Във всеки случай, по-разумен, отколкото да стърча в Рибна на площада около костела или да нощувам в гората. Аз играя ва-банк, но имам козова карта и познавам психологията на моя противник при такава ситуация.

На тъмно е трудно да се следи времето. Изглежда, че пълзи бавно, като стара кранта. Отначало в тъмното като в рогти се иска да се движиш, а след това лека-полека бавно вцепеняване обхваща човека, остро се чувствува умората, а по-късно започва да му се спи, но сънят не идва и човек се мята в леглото. Всичко в него е оголено, чува някакви шумолене, после започват слухови халюцинации, а след това му се виждат светли ивици и той си мисли, че през цепнатините се промъква светлина, а в действителност така трепти в очите тъмнината: тя е трептяща, тази пълна тъмнина, основана на отекващата, напрегната тишина.

„А може би си струваше все пак да почакам два дни, а след това да отида на срещата при костела? — мислеше Коля. — Но това е твърде безинициативно решение. С моя голям език би било глупаво да се въртя два дни по тукашните места без свръзка. А да седя в гората би означавало напразно да пилея времето. А така използувах единствения шанс. Той трябва да бъде мой, този шанс. Всичко да бъде за мене. И няма защо да нервнича. Всичко това е поради тъмнината. Трябва да мисля как ще живея по-нататък. Това е всичко. Няма защо да се плаша, глупаво е. Разузнавача погубва не рискът и не случаят. Разузнавача може да погуби страхът“.

В тъмната стая го държаха, както му се стори, десет часа, не по-малко. Той сбърка. Там проседя дванадесет часа. Старецът офицер, онзи, който го разпитва, каза:

— Сега идете в бараката, можете да спите. Проверяваме документите ви. Няма какво да се прави: войната си е война.

— А аз нямам претенции — каза Коля — само че е обидно: отнасяте се като с враг. От тъмнината очите ме заболяха.

— Нищо... нищо... Идете в бараката, утре всичко ще се реши... Часови, отведете този господин в зоната.

Часовият доведе Коля до бодливата тел, а там го пусна сам.

Когато Коля вървеше през тъмния двор към бараката, над входа на която светеше синьо фенерче, някой излезе от другата барака, разположена напречно на тази, към която вървеше Коля. На входа, до синята лампичка, Коля се спря, за да запуши. И изведнъж чу нечий тих, до ужас познат глас:

— Санка!

Коля се изправи с входа, скри в джоба запалката и без да се обръща, се насочи към бараката.

— Сашка — тихо повтори гласът от тъмнината. — Ти какво, полудял ли си?

Към Коля се приближи човек — още млад, но с побеляла коса. Коля погледна лениво човека и конвулсивно преглътна бучата в гърлото си: пред него стоеше Степан Богданов, московският му приятел от тридесет и седма квартира.

„А Н Я“

Тя се добра до Рибна на третия ден привечер. Аня оваля в пътната прах вълнената си блуза, изпапа с кал лицето си и като се приведе като болна, пускайки лиги — немците не закачаха полуумни, — бавно премина през голямото село: отначало по околен път, по крайните улички, а после през центъра, покрай костела, двуетажния каменен дом на селската управа, по край голям магазин и няколко указателя, закрепени на площада. Сини стрелки показваха разстоянията до Краков и Закопане.

Аня излезе от Рибна и тръгна през малка горичка на югоизток — към веригата карпатски гори. Тя реши да пренощува в гората, недалеч от Рибна, за да може в други ден да отиде на площада пред костела: да чака Вихър или сама да се опита да излезе на свръзка с Муха — друг изход нямаше, центърът чакаше радиосвръзка.

Тя напусна пътя и през окосеното, жълтокафяво поле тръгна към края на гъстата гора; сред брезите стърчаха борове и лиственици. Гората беше красива: листата трептяха звучно при полъхване на вятъра от полето; в дълбочината на гората кукувица отчиташе годините на нечий живот; ручей, скрит в бухнал храсталак, бърбореше своята бърза и непонятна реч.

Аня се отдалечи от края на гората на половин километър и реши да остане за нощуване, но след това измина още половин километър — светлината на огъня може би щеше да се вижда от пътя; а в дълбочината на гората можеше да запали голям огън и да се грее около него цяла нощ, и да възвари вода в малката немска котелка, а след това да разтвори в нея концентрат и да направи унгарски гулаш. Веднъж Аня яде такъв гулаш — със сушен морков, черен пипер и късчета сушено месо. Беше много вкусен. Почти като чорбата, която вареше баща й в тайгата, когато Аня пристигаше при него през ваканцията от Тайшет. Само че баща й режеше големи късове сушено месо и хвърляше в котлето няколко сушени моркова, а не деset-двадесет стружки, както беше в унгарския трофеен концентрат.

(Следва)

Овцевъдите се съревновават

Традиция стана да се отчита тържествено съревнованието между овцевъдите в ТКЗС—Паисиево. На тези срещи присъствуват и всички ръководители на стопанствата. Те дават препоръки за бъдещата работа на животновъдите.

И сега, на последната среща, присъствуваха повече от овчарите. Заместник-секретарят на общинския партиен комитет др. Шабан Расимов изнесе информация за международното положение, като най-вече наблегна на обстановката в Близкия изток. Главният зоотехник Милко Тончев запозна присъствуващите с изпълнението на производствените показатели. Той подчерта, че благодарение на добрите грижи и достатъчния фураж, планът ще бъде преизпълнен.

Добре бе организирана работата в овцефермата на село Паисиево с бригадир Атанас Николов. Планът за агнетата тук е преизпълнен със 130 бр. Вместо 23 000 кг прираст са получени 25 467 кг. Скоро ще бъде изпълнен и планът за млякото.

Застрашително изостава обаче овцефермата в село Звенимир с бригадир Мехмед Шабанов. Досега планът за млякото тук е изпълнен едва 50 на сто. Поради допуснатата яловост в овцефермата, планът за агнетата също не е изпълнен. Една от причините за неуспеха на звенимирци е смяната на животновъдните бригадири.

Главният зоотехник отчете и съревнованието, водено от началото на годината. На първо място то се нареди овцефермата в село Паисиево. Овчар-първенец е Мехмед Мурадов от същата ферма. Следват го Георги Димитров и Али Ризов.

На срещата се направиха препоръки за бъдещата работа. Някои от овчарите разказаха своя опит, зададоха въпроси към специалистите и ръководителите на стопанството. На първенците бяха раздадени флагчета и парични награди.

Никола МИЛКОВ

Чисто и приятно оформеният гастроном № 17, открит преди три месеца в центъра на Силистра от ДТП, за кратък срок стана най-посещаемият магазин. А културното и вежливо посрещане на купувачите спомага за предсрочното изпълнение на задачите.

Дунавски драгажен флот — район Силистра посреща достойно Деня на строителя

За подготовката на празника се състоя разговор на профкомитета и ръководството на драгажния флот още в началото на месец май. Набелязаните мероприятия след това бяха обсъдени и от профгрупите на екипажите на плаващите съдове. В чест на Деня на строителя месец юни бе обявен за ударен месец.

Голяма роля в социалистическото съревнование както през време на ударния месец, така и преди принадлежи на екипажите, борещи се за завоюване на званието „Екипаж за комунистически труд". Те ежедневно преизпълняват производствените графици за добиване на инертни материали. И резултатите са радващи. Ако през време на първото тримесечие при план 16 000 куб. метра пясък и баластра добихме 23 000 куб. м, то през второто тримесечие при утроен план само до 15 юни добихме 44 000 куб. м строителни материали. По предварителни изчисления до края на полугодието сме добили 54 000 куб метра пясък и баластра за строителството в окръга ни. Като с това сме преизпълнили плана си с 1 000 куб. м инертни материали за 2 800 лева повече от предвидените в плана.

Наближавайки Деня на строителя, който е и наш празник, ентусиазмът сред екипажите нараства. На техните плавателни съдове отдавна се четат лозунги, призоваващи екипажите да се борят за достойно посрещане Деня на строителя и Петдесетата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. А диаграмите, намиращи се на корабите, шеланите и дълбачката, ежедневно показват, че екипажите преизпълняват своите обещания.

С добър пример са известни другите Атанас Драганов, моряк на дълбачка, капитан на влекач Марин Тодоров, капитан на влекач Никола Корнеев, старшина Марко Стоянов, Минчо Рашков, районен механик и др.

Ст. РАДАНОВ,
началник на Дунавски драгажен флот — район Силистра

За рентабилно зеленчукопроизводство

Зеленчуковите култури в окръга заемат незначителни площи, разпръснати в почти всички стопанства. Произведената продукция съставлява 4,13 на сто от общата продукция, която служи за задоволяване нуждите на вътрешния пазар, консервения комбинат и външния пазар. Основното производство са доматите, от които през 1966 година са изнесени 4 936 тона.

Сегашното състояние на зеленчукопроизводството не отговаря на съвременната технология. Произведената продукция е скъпа и нерентабилна, въпреки възможностите, които има. Пока зателен пример в това отношение е, че себестойността на 100 кг продукция от основната култура домати е 10,71 лева при средна продажна цена 8,5 лева, при пипера себестойността е 18,32 лева, а средната продажна цена 12 лева.

На какво се дължи високата себестойност на продукцията и може ли да се излезе от това състояние?

Високата себестойност на продукцията се дължи на ниската производителност на труда, липсата на механизация в зеленчукопроизводството.

Важна предпоставка за внедряването на механизацията и превръщането на зеленчукопроизводството в ретабилен отрасъл е уедряването на площите и специализацията на културите и на тази основа да се внедрят система от подходящи машини.

На първо време вниманието трябва да бъде насочено към внедряването на механизацията в отглеждането на зеленчуковите култури на стопаствата Калипетрово, Нова Черна, Айдемир и др., в които те заемат от 7 до 8,39 на сто от общата продукция.

По уедряването и механизирането на зеленчукопроизводството е натрупан значителен опит в страната. Под непосредственото ръководство на научните сътрудници от опитната станция в Негован в кооперативните стопанства Брегово — Видинско, Вълчедръм — Михайловградско и други зеленчукопроизводството е поставено на промишлени основи. В резултат на въведената механизация производителността на труда е повишена неколкократно. Само при разсаждането на културите една разсадъчно-посадъчна машина достига 25-30 декара при пипера. А икономическата изгода от това мероприятие е налице. Засаденият на ръка пипер струва 18,8 лева на декар, а с машините — по 3,47 лева, при доматите на ръка струва по 11,3 лв. на декар, а с машини — по 4,08 лева.

Не случайно се проведе и национално съвещание по зеленчукопроизводството в ТКЗС с. Вълчедръм, на което се постави като основна задача през следващата година чрез специализация, концентрация и внедряване на механизация да превърнем зеленчукопроизводството в рентабилен отрасъл. На това съвещание присъствуваха специалисти и кооператори от нашия окръг, които на място се запознаха със системата от машини и на практика видяха механизираното лехообразуване, разсаждане на домати и пипер, окопаване и пръскане срещу болести.

Задачата пред ОПК и УС на ТКЗС още отсега е да направят заявка за закупуване на необходимите машини, да се помисли за подобряване организацията на труда и изграждането на тракторни бригади в зеленчукопроизводството. Наред с това да се обърне по-голямо внимание за ранното производство и качеството на продукцията, за да може да се продава на по-високи цени.

Под непосредственото ръководство на специалистите на Управление „Земеделие" и помощта на „Булгарплод" от следващата година да превърнем зеленчукопроизводството във високопроизводителен и рентабилен отрасъл.

Борис МАРКОВ,
спец. организатор при ОК на БКП

Вечер на качественика

Неотдавна дворът на ТПК „Добруджанка" — Силистра бе препълнен от хора, работничките от отдела „Детска конфекция" с ръководител Момка Жекова празнуваха. Устроена бе вечер на качественика, на която бе изнесен доклад на тема „Качеството — основна задача в социалистическото производство". След прочитането на доклада от др. Кръстинка Георгиева младежите от цеха рецитираха стихотворения, пяха песни.

Най-голям интерес предизвикаха изнесените сценки от Иванка Тошева, Димка Калчева и Недка Йорданова, които осмиваха лошото производство в цеха.

На всички отличили се качественици бяха раздадени подаръци.

Паметна ще остане тази вечер за най-старите работнички от цеха — пенсионерките, тия, които години наред със своя самоотвержен труд са преизпълнявали плановете, тия, които неуморно са градили колектива. Тях изпратиха със сълзи на очи на заслужен отдих, като им пожелаха здраве и дълъг живот.

На всички пенсионерки бяха раздадени подаръци. Тържеството продължи с весели добруджански хора, под звуците на акордеона.

Работничките и гостите на тържеството напуснаха двора на кооперацията късно вечерта, доволни от интересно проведената вечер.

Димка ГЕОРГИЕВА

БРИГАДИРЪТ НА ПЪРВА ПОЛЕВЪДНА

Срещнах го забързан към стопанския двор. Среден на ръст, с оксфордена риза, с очи, в които се чете тревога за срочно изпълнение на всички задачи.

— Много бързаш, много бързаш — подхвърлих му шеговито.

— Трябва да се бързa, момче! Работата не чака — блокове те трябва да обходя.

Да обходи блоковете. Та нали това е първата и постоянна задача на Колю Количков. От 10 години той е бригадир в с. Цар Асен и познава като своя земя всяко кътче от необятната кооперативна шир. И не търси превозни средства, а пеш, сами чък кръстосва полята. Влажният дъх на черноземa, песента на чучулигите и веселите разговори сред звената му даряват радост и бодрост. А земята той обича от дете. Оттогава отгатва нейните нужди, умее да й се притече на помощ. И макар че не е агроном по професия, дългогодишната практика го е научила да бъде истински стопанин на общия имот.

Привикнало е сърцето на бай Колю към кърския живот. Обича той да слуша шепота на зажълтелите класове, на избуялите царевици, да посяга към златните слънчогледови цветове.

Случайно се отбих веднъж в полето. В далечината видях човек. Познах го — беше бригадирът. Приведен над още неизпръхналата от пролетния дъжд земя. Стори ми се, че той разговаря с нея. Приближи се.

— Какво ти каза земята, бай Колю?

— Доволна е — пошегува се той. — Семената кълнат. Скоро ще се скрие угарта. Ако все така се грижим за нея — двойно ще ни се отплати.

Сега загрижените стопанин е отново сред житата. Няма да позволи той да се пилеят класовете. Ще бди за прибирането на тежкото зърно.

Добромир СТРЕМСКИ

НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ

Добро изпълнение на плана постигнаха телчарите от с. Богданци. При групата от мъжки телета, които те отглеждат за угояване, през изтеклите месеци на годината се получи с 11 процента повече животинска продукция. При това са икономисани част от планираните материални разходи — с около 10 процента. В сравнение със същия период на 1966 год. среднодневният прираст е със 140 г. повече.

За постигане на добрите резултати най-голям дял се падат на гледачите. Иван Георгиев, Таксим Насуфов и Иван Петров най-добросъвестно се справят със задълженията си. За животните е осигурено пълноценно хранене. В тяхната дажба не липсва концентриран фураж, карбамид, какалашки, меласа, зелена люцерна и други.

Добрата организация на работата във фермата и грижите на телчарите ще помогнат годишният план да бъде преизпълнен.

Йорданка НИКОЛАЕВА

ХУБАВА ИНИЦИАТИВА

Югоизточно от с. Паисиево, от дясната страна на пътя, който води за с. Окорш, се намира кладенецът „Коджа пънар", изкопан преди години. След като бе направена канализация на селото, той бе изоставен.

Тази година бригадният съвет по инициатива на бригадира Мухсин Пунарджиев реши да се използува водата на кладенеца, макар че той е доста дълбок. С помощта на пенсионерите Мюзикя Адемов, Мухсин Сюлейманов, Исмаил Реджебов и Хабил Арифов той бе почистен и вътрешната му страна циментирана. В близко време ще бъде поставена помпа за вадене вода, тъй като тя вече е достигнала 8 метра височина.

В бъдеще тук ще се направи зеленчукова градина и водата ще се използува за поливане. С това ще се заангажира свободната работна ръка и ще се увеличат доходите на бригадата.

Милко МИЛКОВ

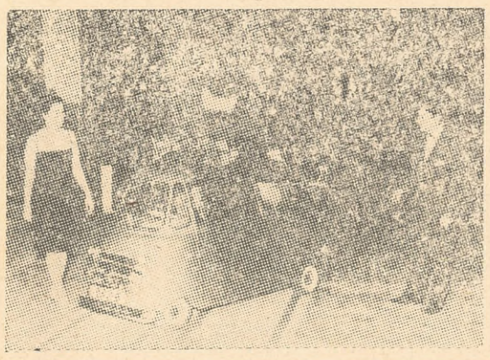

Звеното на Недка Димова от кооперативното стопанство в с. Главиница е едно от най-трудолюбивите. Много усилия те положиха и при окопаването на царевицата.

ЗА ПРЪВ ПЪТ В СИЛИСТРА

САМО НА
4 юли — вторник, 5 юли — сряда, 6 юли — четвъртък, 7 юли — петък, 8 юли — събота, 9 юли — неделя

ГОСТУВА РУМЪНСКИЯТ НАЦИОНАЛЕН ЦИРК „БУКУРЕЩ"

Постижения в цирковото изкуство от най-висока класа.
Голямо разнообразие в жанровете.
Богат колорит в постановката.
Интересни и оригинални дресури.
ЕЛЕГАНТНОСТ, КРАСОТА, МУЗИКА и много, наистина много смях.

Граждани и гости на Силистра, искате ли да разнообразите своето ежедневие, искате ли да прекарате една приятна вечер, искате ли да добиете добро настроение, гледайте програмата на ЦИРК „БУКУРЕЩ".

Циркът ще бъде построен до ресторант „Албена".
ВЕЧЕРНИ от 20.30 ч. ДНЕВНО на 8 и 9 юли от 17.30 ч.
Предварителна продажба на билети пред кафе-сладкарница.
За заявки и информации търсете тел. 30-86

Цени на билетите: 1 лв., 0.80 лв., 0.70 лв., — за деца 0.40 лв.

О Б Я В А

ТПК „МЕТАЛ" — СИЛИСТРА
ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ НОРМИРОВЧИК на цех.
Заплата по новите щатни таблици.
Справка — Личен състав.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

СП „Комунални услуги" — Силистра уведомява всички граждани, че от м. юни 1967 година разкри нова дейност — бичене и рязане на материали за строеж в кв. „Гагарин".

Граждани, ползувайте се от услугите, които Ви предлага предприятието.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

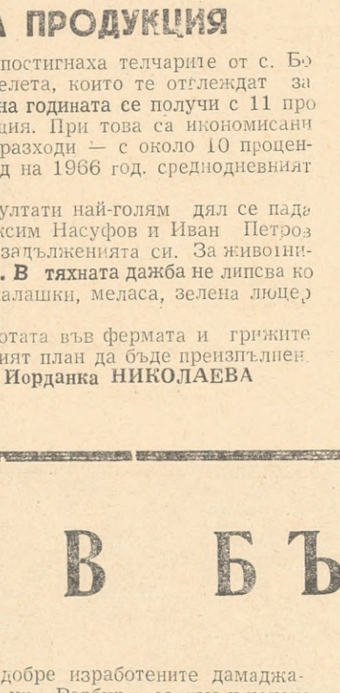
К Р А Ч К А В Б Ъ Д Е Щ Е Т О

(Фоторепортаж)

Радост споходи малкото селце. Нито ден вече няма да бездействуват сръчните моминско ръце. Няма да останат без работа невестите.

В ЛИСТЕЦ се откри цех на промкомбинат „Камъшит"!

Тук дойдоха да организират цеха представители от дуловския клон. Избраха помещение. Набавиха най-необходимото. Сега вече работят 80 жени, девойки и младежки. Най-бързо усвоиха плетенето на дамаджани младите. Съсредоточено и умело те усвояват новата професия (Сн. първа). Няма да мине много време и между тях ще се очертаят първите ударници. Защото сполуките са вече налице. На малка масичка в цеха са подредени най-добре изработените дамаджани. Разбира се, има и неуспехи. С всеки изминат ден те намаляват. Хубавото взема връх. Радва и учителите, и учениците.

Най-бързо усвои новата работа девойката Фикрие Рufадова. Тя е и първата бригадирка в цеха. Ракитата покорно се подчинява на сръчните, здрави ръце. И Фикрие е доволна. Новата работа донесе нови перспективи в младия й живот. (Сн. втора).

А в склада на цеха нарастват грамадата от изплетените дамаджани. Прекарали на прегнат работен ден, тук често идват другарите Неджади Алиев — от Дулово, ръководителят на цеха Незир Аяров и домакинът Изет Даудов. Те разглеждат готовата продукция, правят преценка на качеството. (Сн. трета).

Наскоро се откриха цехове на промкомбинат „Камъшит" и в други села. По този начин се разрешава един важен проблем в някои от районите на окръга — създава се поле за дейност за излишната работна ръка. Изпълнява се едно от решенията на Деветия партиен конгрес — намалява се на разликата между селото и града. Промишлеността навлиза в селския бит.

Текст: Ст. ГЕОРГИЕВА
Снимки: Ст. ТОДОРОВ

Мая Плисецка, прима балерина на Болшой театър, в ролята на княгиня Бетси Тверска във филма „Ана Каренина", екранизация на едноименното произведение на Лев Толстой.

ДУНАВСКИ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

Неспокойният глас на Евтушенко

Евгени Евтушенко е едно ст най-интересните дарования не само на съветската, но и на съвременната световна по езия. Неговият поетичен глас звучи необикновено високо — винаги актуален, смел и гра ждански безкомпромисен. Стиховете му са преведени на десетки езици и младото поколение намира отговор на своите вълнения, търсения и проблеми в полемичните сти хове на Евтушенко. Не слу чайно на неговите четения се събират хора повече, откол кото на стадионите, не слу чайно в тревожния му глас се вслушват интелектуалните сили на цялата планета.

Евтушенко навлезе в поезията с онова поколение мла ди творци, на което войната внезапно отвя детството и ги приобщи към трагичните събития. Десетгодишни, те се до коснаха със сърцата си до нейния безсмислен ужас. Тази война в известен смисъл предрече и определи тяхната съдба — тя се оказа тяхна орисница. Десет години по-къ сно те взеха думата и загово риха свободно и смело за сво ите тревоги, за историята на своето възмъжаване, за новите си по-високи из исквания към живота. Него вият лиричен герой е наход чив, независим, с остър език, готов да оценява и преоценява, да спори и то не на дребно, готов е да се опива от силата на собствено то си съществуване. Необре менен до голяма степен от душевната инерция, създала се в годините на култа, осво бодил се от повърхностния подход към моралния кон фликт, от инерцията на дву цветното изображение на чо века, като истински син на своето време, той не можеше да не откликне на противоре чията в душата на своето по коление. В острата му и актуална поезия се съединиха и преплетоха оценки и преоце ки, неща и събития, които са и своеобразно пречистване, преосмисляне на събития та. Нарасналите исторически възможности на поколението и неговият устрем към бъде щето с неограничените му възможности за полета на чо вешкия дух, мисъл и въобра жение и спъващите, все още неизживени последици от близкото минало, е един от често третираните проблеми в поезията му. В обществено и граждански значимите него ви стихотворения живее кон кретният образ на времето и голямата нравствена правда на чувствата, на сърдечното безпокойство. Изпитанието на мъжеството, волята, сила та на чувствата се опоетизи рва като норма на човешкия живот. Това е голямата тема на хуманизма, на утвържда ване на ценностите на човеш ките чувства и съдби. Утвър ждаване, чуждо на премълча ването и компромисите и ро деещо се с поезията на мис лите и страстите, — поезия на необикновеното духовно богатство, на огромната кул тура на преживяванията, раз нообразна и неизчерпаемо дълбока, откриваща пред чо века красотата на новия свят.

Николай ЗЛАТЕВ

÷ * ÷

Не обичам да хленча и бая
и да търся у други вина,
че голяма сполука мечтая,
а тъй трудно удава се тя.
Но аз няма да я оставя.
Ще докажа,
че мога и аз!
Ще я стигна!
Ще я поставя
на колене пред вас.
Дните в полет се устремяват,
а не гаснат в покой и лен...
Ах, как искам да удивлявам
и самият да съм удивен!
Нека в сън и наяве да расне
пред очите ни свят вдъхновен.
Хора, аз ви желая щастие!
Пожелайте го и на мен!

Е. ЕВТУШЕНКО

ВЪЗРАСТ

— На двадесет и пет години съм, а ми се струва,
че съм на петдесет,
че съм живял премного за възрастта си!... —
заключват дълбокомислено мои по-млади познати.
— Как бързо минаха годините!... Вече — на петдесет,
а сякаш вчера бях юноша!... — въздишат други, по-стари.
А аз, какво да кажа аз,
който стоя на границата на двете състояния,
който съм минал възрастта на едните
и недостигнал възрастта на другите,
който стоя между цвета и плода, готов да капне...
Може би — на границата на зрелостта!...
Аз мога само да извикам:
— Бих искал да си остана на тая граница!

ВРЕМЕ

Едва по-късно,
вече зрял човек,
ще разбереш, че първото, което
си осъзнал след твойто раждане,
е тракането на часовника.
И оттогава то те следва тихо
до ония последни удари на Времето
във слепоочията,
в пулса на сърцето ти...
Какво направи, за да го превъзмогнеш?...

Здравко КИСЬОВ

Черешки

Куп
до
куп
черешки
в пъстроцветни дрешки —
ей тук аленеят,
ето там белеят,
трепкат и се смеят:

— Толкова сме вкусни,
толкова сме сладки,
шепи напълнете
и от нас хруснете!

Минаха в редица
весели дечица,
взеха си в ръчички,
хапнаха си всички!...

Стефанка СТАНЕВА

СКЪТ

И може би затуй е тиха,
че в нея къпят се деца,
събрала златните усмивки
по мургавите им лица,
тече спокойно в равнината.
А върху бистрата вода
люлее сенки пак вербата
и слуша с трепет песента
на влюбената чучулига,
по жътва — на самотен кос.
Не тръпне в неспокойни мигове.
От прагове не прави скок.
Тече спокойно в равнината.
Единствено от някой бряг
серкме по вировете мятат,
но вместо риба хващат рак.
Или от някой брод случайно
опитва се пазачът сам
преди зората в час потаен
да я открадне в своя сак.

Хинко ГЕОРГИЕВ

Селски меридиан

Земята диша леко след дъжда
и някак волно се върви през нивите.
Пред мене, заблестели от вода,
към село коловозите извиват.

Така е тихо! Цялото поле
в покой тържествен вечерта посреща.
Като видение безмълвно и полека
се вдига месеца над класовете тежки.

По-бързо! Зад пшениците отвъд
завършва тишината — почва селото.
За всеки, върнал се от път,
там има разговорка и постеля.

Красимира ОРЛОЕВА

Преглед на редакционната поща

СИТОВО.
Красимира Орлоева

Получихме новите ти стихове и ги предлагаме на читателя. Не говата оценка ще бъде най-спра ведливата. А нашата оценка? И този път стиховете ти ни доне соха простора, тишината и спо койствието на равнината. Но зад това спокойствие се долавя твоята неспокойна мисъл — стре межът ти да усетиш този свят с всичките си сетива, да го по чувствуваш в цялата му слож ност. Безпретенциозността и то зи път е твое хубаво качество. Разбира се, стихът ти би могъл да има претенция и за по-големи висини на творческата мисъл. Защото всеки човек би пожелал в живота си да има нещо повече от „разговорка и постеля".

ГАРВАН.
Ангелина Стоева

Вие ни изпращате стихове сравнително рядко, но винаги сме ги посрещали с интерес. То гава защо не поместваме всич ко, което ни изпратите ли? Не може да се отговори с една ду ма. Стихът Ви е категоричен, но недекларативен; често идва с интересни хрумвания, понякога и със сериозни художествени обобщения.

„Не свивай упоритите си вежди! Виж, в утрото ни чака оня път, където всеки стрък таи надежда огромни плодове да се родят".

Бихме заменили само „огром ни" с „големи" или с друг епитет и бихме спестили обръщението „виж". Този куплет би могъл да бъде в известен сми съл мерило в по-нататъшната Ви работа.

Не ни харесват обаче стихо ве като:

„Отрано забръмча кооперативът, зареваха тракторите в глас".

Динамиката на селското еже дневие би могла да бъде преда дена с по-свежи изразни сред ства.

Стихотворението „Селянката, тъй добра и проста" е интерес но като тема. Изпълнението е незадоволително. Не сте успели да превърнете жизнения факт във факт на литературата.

Струва ни се, че не винаги пишете за онова, което Ви въл нува най-много.

Очакваме нови стихове!

СИЛИСТРА.
Николай Йорданов

С тебе се срещаме почти все ки ден. Затова — накратко: тво ята образна мисъл все още ча ка своята най-сполучлива фор ма — онова облекло, което ще й о т и в а най-добре. Не я обличай с конфекция!

ЧЕРНОЛИК.
Адем Абтулов

По-весело! Усмихнете се! Пре калено много сълзи има в сти ховете Ви. Как може любовната мъка да Ви отчая толкова. Впро чем би трябвало да Ви завижда ме — не живее истински този, когото любовта не може да раз вълнува. Но в поезията е нуж но художествено овладяване на чувствата. Пи шете!

ЗАФИРОВО.
Стефан Василев

Питате ни да продължавате ли да изпращате Ваши работи и същевременно ни съобщавате, че ще изпратите стихове за сти хосбирка. Първо: забрана няма — изпращайте; второ: ние не издаваме стихосбирки.

Искрено вярваме във Ваши те чувства и вълнения, обаче стиховете Ви още не са за пе чат. Помолете (наесен) препода вателката си по български език и литература да Ви обясни сти хотворните стъпки (ямб, хорей, дактил и т. н.).

Четете повече!

ТАСЛАКОВО.
Стоянка Михова

Струва ни се, че сме срещали името Ви под журналистически материали. Поезията обаче е не що по-друго. В стиховете Ви има искреност, емоционалност и прочие, но още не успявате да създадете завършени творби. Рано Ви е за свободен стих. Опитайте в класически (в купле ти)!

÷ * ÷

Има стихове от още много ав тори. На тях ще отговорим лично.

На всички пожелаваме успе хи и радост в поезията!

Симеон МАНОЛОВ

Кадър от новия български иг рален филм „Отклонение"

РЕВОЛЮЦИОННА ТРИБУНА

110 години от излизането на бр. 1 на вестник „Българска дневница"

На 8 юли (26 юни ст. ст.) 1857 година в Нови Сад (тогава в Австро-Унгария) започнал да излиза списваният от Г. С. Ра ковски вестник „Българска днев ница".

„Българска дневница" излизал всеки неделен ден и се печатал в печатницата на д-р Данило Медакович. Той имал абонати и настоятели във всички краища на поробена България, сред бъл гарските емигранти в Цариград, Сърбия, Влашко и Русия. От вестника излезли всичко 18 броя: първият — на 8 юли, а последният на 23 октомври 1857 година. Брой 19 на вест ника, вече почти напълно готов, бил конфискуван и иззет от ав стрийската полиция. За това д-р Медакович съобщил на абонати те и читателите с отделен лист, приложен към брой 18 на вест ника.

„Българска дневница" изли зал на четири страници. Първа та била заета от уводна статия, обикновено третираща положени ето на поробените народи в Ото манската империя, и по специал но положението на българския народ. Втора и трета страница на вестника били изпълнени с политически и други вести и но вини от поробена България. Отоманската империя и европей ските страни. Четвъртата най-че сто била подлистник.

За списването на вестника Ра ковски използувал дописки и съобщения, изпращани му от България. Те му позволявали да отразява политическия, иконо мически и културен живот на поробеното Отечество. Но пове чето от материалите били пре води от „Сръбски дневник", из даван от д-р Медакович.

По своя характер и съдържа ние „Българска дневница" бил патриотичен и революционен вестник. В уводната статия на бр. 1 на вестника Раковски очер тал програмата му: „...Да от крива пороците и престъпления та на управниците — духовни и светски, да се бори за граж данска, държавна и църковна съ вест..."

И Раковски неотклонно след вал тази линия, поради което вестникът се превърнал в три буна, от която се бичували про изволите на турските чиновни ци, гръцките духовници и бъл гарските чорбаджии. Наред с това вестникът ратувал за раз витието на народната просвета и защищавал най-ревностно пра вото на българския народ за са мостоятелно съществуване. Чрез вестника великият син на Бъл гария се изявил като талантлив журналист с остро перо, пламе нен и безкористен патриот и ре волюционер, като вещ познавач на най-сложните национални, балкански и интернационални со циални въпроси.

„Българска дневница" бил първият наш революционен вест ник, който изцяло се поставил на разположение на българската национал-освободителна борба. Затова още с първия си брой той привлякъл вниманието на българските патриоти и се четял с голям интерес, защото за сягал най-злободневните и въл нуващи въпроси на българското национал-освободително движе ние.

„Българска дневница" изиграл огромна роля за формирането на българското народностно съз нание и за революционизирането на народа.

По-късно делото на Раковски в нашия революционен печат било продължено от вестниците „Свобода" и „Независимост" на Любен Каравелов. „Дума на бъл гарските емигранти" и „Знаме" на Христо Ботев, с което българ ският революционен печат полу чи своето пълно развитие.

Иван ШАБАНОВ

КУЛТУРНИ ВЕСТИ

ВЪВ ФРЕНСКИТЕ филмови среди се е появила още една же на режисьор. Това е Надя Трен тинян, жена на известния артист Жан Луи Трентинян. След реди ца късометражни филми за дне шната френска младеж режи сьорката снима своя първи дъл гометражен филм „Моя любов, моя любов", в който освен Жан Луи Трентинян играят Ва лери Лагранж и Мишел Пиколи.

ПРЕЗ МИНАЛАТА ГОДИНА във Франция са произведени 125 филма (през 1965 г.—142). Само 46 филма са снети с френ ски капитали, 47 като копродук ции, в които френският капитал е 50 процента, и 35 филма с по-малко от 50 процента френски капитал.

ФИЛМЪТ на известния френ ски режисьор Жан Люк Годар „Знам за нея само две-три не ща" още преди да е прожектиран по кината е получил награ дата Мерлин Монро.

ДЖОН ЛЕНЪН, един от чети римата известни английски му зиканти „битълс", се снима в ан гло-испанския филм „Как проиг рах войната".

СЕГА в студията на Мосфилм се екранизира романът на Досто евски „Братя Карамазови". В ролята на Димитър Карамазов — Михаил Улянов.

ПО РОМАНА на Б. Полевой „На дивия бряг" режисьорът Н. Граник е завършил двусери ен филм с участието на Б. П. Андреев.

В СКОРО ВРЕМЕ по полски те екрани ще се появят три но ви филма с участието на Збиг нев Цибулски. Снимките на два та филма са завършени още при живе на артиста. Третият филм е бил снет, оставало е само да се запише гласът на артиста в диалозите. За съжаление това не могло да стане.

ИЗВЕСТНИЯТ италиански ки норежисьор Антониони Микела джело се намира в Щатите, къ дето ще реализира своя след ващ филм „Душата на жената". Главната роля ще се застъпва от Моника Вити.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 77 (1241) | Вторник, 4 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВП/29

ЦЕНАТА НА РАБОТНОТО ВРЕМЕ

ПОВИШАВАНЕТО на обществената производителност на труда е тясно свързано с рационалното използване на всички резерви. Особено важна е икономията на работното време, неговото уплътняване и най-пестеливо изразходване. Не по-малко важно е укрепването на трудовата дисциплина, внедряването на мероприятията по охраната на труда и т. н.

Когато се преценява дали се използува пълноценно работното време, болшинството от ръководителите на предприятията и икономистите започват с изводите по изпълнението на някои основни показатели от плана. Наистина, те са критерии дали един колектив е работил добре или зле, но що се отнася до пълноценното използване на фонд „Работно време", не е правилно да се съди само от тези показатели. Зад изпълнението може да се крие голямо разхищение на труд поради нарушение на трудовата дисциплина, при започване и завършване на работата, намаляване на изработените дни от един работник, в сравнение с изминали периоди неизработено време, поради вътрешно сменни загуби и престои, както и поради недостатъчно положени грижи по охраната на труда.

Сравненията за периода 1964-1966 година по отношение баланса на работното време за промишлените предприятия в окръга ни водят до интересни констатации.

Проследяването на ефективния фонд работно време сочи намаление на отчета за 1966 към този за 1964 г. поради неотработени средно от един работник 6 дни, представляващи 2,15 на сто. Това неизползване на работното време за цялата държавна промишленост на окръга е довела през 1966 година до загуби на 45 306 човекодни и за 1 155 303 лева промишлена продукция.

Съществено намаление на ефективния фонд „Работно време" има в ДМЗ „Стомана", ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан, ДИП „Дунав", ДСП „Винпром", Горско стопанство — Тутракан, завод „Оргатехника", РТС—Тутракан, Промкомбинат „Текстил".

Това ненормално явление се дължи на увеличаване отсъствията от работа, което средно за един работник от 17 дни през 1964 година се увеличава на 19 дни през 1966 год. Поради вътрешно-сменни загуби, престои и самоотлъчки през 1966 година не е произведена продукция за 195 180 лева, а въпреки това са платени 17 000 лева от фонда „Работна заплата". Увеличени са отпуските по болест за един работник средно с 2 дни, което е резултат на недостатъчни грижи по охраната на труда и увеличението на извънредния труд. Чувствително са се увеличили отпуските по болест спрямо 1964 г. в ДМЗ „Стомана" с 25 на сто, ДСП „Винпром" с 23,4 на сто, Пром комбинат „Камъшит" — 28,5 на сто, Керамична фабрика — 72,7 на сто, Промкомбинат „Текстил" — 116,6 на сто, Промкомбинат — Дулово 132,1 на сто, Горско стопанство — Силистра 111, 7 на сто. В тези предприятия цената на загубеното време поради болест възлиза на 45 000 лв. Посочените загуби от работно време в производството са наложили прилагането на извънреден труд през 1966 година в размер на 162 428 часа, от които средно на работник се падат по 22 часа при норматив за престои 9 часа. Компенсирането на престоите с извънреден труд не е ефективно. От извънредния труд през 1966 година е произведена промишлена продукция за 605 203 лева и е заплатено допълнително със съответното увеличение, предвидено от КТ, 16 243 лева. Освен това извънредният труд е за сметка на свободното време на работниците.

От посочените примери се вижда, че работата на предприятията от държавната промишленост е незадоволителна. Използването на ефективния фонд „Работно време" се е влошило, в резултат на което не е произведена продукция за 1 155 303 лева.

От неуплътняването на работния ден не е добавена продукция за 151 020 лева.

Оценката за работата на предприятията по увеличение часовата изработка е положителна, в резултат на което общата промишлена продукция е нараснала през 1966 година с 4 406 704 лева.

Всяко отделно предприятие би следвало да анализира баланса на работното време и да вземе мерки за най-целесъобразното му изразходване. Да отстрани всички непроизводителни загуби: престои, самоотлъчки, увеличение на заболеваемостта, текучеството и подобри грижите по охраната на труда.

Да се сведе до минимум полагането на извънреден труд, като се подобри организацията на труда.

Чрез формите на партийно-политическата работа да се запознаят отделните колективи с цената на работното време, за чието най-ефективно използване да се набележат конкретни мероприятия.

Ст. КУРТЕВ,
главен специалист при окръжния отдел „Статистика"

Неотдавна ДТП — Силистра откри нов магазин за продажба на риба. В него сега обслужват многобройните купувачи служителите Валерика и Димитър Димови. През първите шест месеца на тази година те постигнаха изпълнение на плана 122 на сто.

ПОТОК НА ИЗОБИЛИЕТО

Така най-красноречиво може да се нарече потокът от товарни коли, идващи от просторния пшеничен блок на път за кооперативния двор в с. Срацимир. Стари опушени молотовки, нови чепели и зилове—всички едва пъплят по неравните колови зи, огъвайки се под драгоценния товар — пшеницата.

Жътвата е станала тук делнична тема за всички. За небивалата реколта през това лято оживено коментират всички членове на трактор но-полевъдната бригада на Любен Николов.

— Такава едра и изпечена пшеница не сме имали друга година...

— Не стигат машините. Зърното просто напира от хедерите...

— Ако днес не вали до два часа, пиши ги пожънати тези 320 „Сан пасторе"...

А бригадирът, енергичен, обгорял от слънцето човек, развълнуван заявява:

— Друга година само сме мечтали за такава пшеница от семенните участъци. По 450 кг бункерно тегло се пада от декар. Комбайните едва смогват да повалят гъстите и едри посеви. От един-два класа шепата ти се пълни със зърно...

...Коловозите ми посочват пътя към пшеничения блок. Лятната мараня е толкова силна, че въздухът се чувствува като нещо плътно, с което дробовете не могат да се справят. Отдалече още лъхва добре доловима миризма на зряло пшенично зърно, на хляб. Ето ги на оня край на блока трите комбайна. Наредили са се като за атака. Плътната стена на пшеницата не устоява на напъна на ножовете, огъват се стръковете, разлюляват се за последен път тъмните едри класове и изчезват в тъловището на машината.

Съвестно ни е да спрем този устремен ход, но все пак мнението на механизаторите е от значение. Първата машина се кормува от Пеню Добрев и помощника му Йорго Славов. Шумът ни пречи на слуха, но все пак успяваме да се разберем къде с ръкомахания, къде с думи:

— Незапомнено изобилие. Друга година такава пшеница не е имало по нашия край. Много навреме почнахме с жътвата. Изпече се и зърното, и стръковете. Жънем ниско и не разпиляваме никакво зърно. Като свършим тук, ще се прехвърлим на отсрещния хълм, където виндроуерите са повалили преди седмица повече от 700 дка ечемик. Ще го овършеем на един дъх и жътвата в бригадата я пиши вече свършена...

На съвсем новичък комбайн работи механизаторът Иван Цончев, а след него е колегата му Стоян Иванов.

— Машината е усъвършенствувана. Закупихме я тази година. Нищо не може да ѝ устои. А колкото за организацията на работата, трябва да кажем, че днес, въпреки да е неделен ден, всеки е на поста си. Камионите идват по часовник и не се налагат никакви престои...—споделя Цончев.

— Щастливец — подхвърля след него един механизатор с поопушено, но усмихнато лице.— Грабна новата машина и си кара. Да сравняваш стария с новия комбайн, значи да мериш по красота стара баба с кръшна мома.

Думите му предизвикват безобиден смях и кой знае защо мечетата, сбрани около мен, извед наж почувствувах като стари познати. Шегата на този непознат човек срина тутакси онази тънка, но непроницаема бариера, която обикновено съществува между непознати хора.

Приказките са си приказки. И за тях ще има време. Няколко енергични скока и грамадните машини отново поемат неотстъпния си ход, за да обходят още веднъж и без това отнелия остров от пшенични класове, останал по средата на обширния блок.

...На зърнените площадки в стопанския двор грамадите от ечемик и пшеница растат с всяка измината минута. Кооператорите едва сварват да лопатират дебелия пласт зърно, за да не се спари и повреди. Семечистачните машини работят с ускорен темп.

— Нито един камион не идва с товар по-малък от 3-5 тона—споделя един от шофьорите. —Стопанската сметка ни кара да използваме пълния капацитет на колите.

А в своето малко поизцапано тефтерче кантарджията е записал следните цифри: — До днес са доставени на площадката 150 тона ечемик и 70 тона пшеница...

...Истински поток на изобилието. Друго не би могло и да бъде, защото желанието на кооператорите от тази бригада е да застанат начело в кооперативно зърнопроизводство. Това желание ги кара да бъдат упорити в труда, а изобилието — го е последствието, то е наградата...

Р. ШИМАБЕЕВ

ЖЪТВАТА НА ЕЧЕМИКА ПРИКЛЮЧИ

Механизаторите от ТКЗС — Добротица завършиха жътвата на ечемика. Още в първия ден само в Босна бяха повалени 300 дка едроклас ечемик. След виндроуерите дойдоха комбайните. Постигнатите резултати радват хората. От декар в с. Босна се получават по 410-420 кг зърно бункерно тегло.

Такива са добивите почти във всички бригади. Според гл. агроном др. Димо Николов, средният добив за кооператива е 390-400 кг ечемик от декар.

Най-много пожъна с виндроуер механизаторът Петко Иванов от с. Добротица—1 200 декара. Над 900 дка пожъна Сюлюш Реджебов в района на селата Босна и Ирник. Комбайнери —първенци при прибирането на тази култура са: Никола Георгиев от с. Яребица — овършал 250 тона, Димитър Великов 230 тона и Мюцеба Хюсеинов —220 тона.

На няколко смени работят кооператорите на зърноплощадките. Ечемикът се почиства и лопатира. Трябва да кажем обаче, че в с. Босна двете семечистачни машини — „ОВ—10" все още не са ремонтирани. Затова зърното се почиства с веялки. Необходимо е тази слабост да се ликвидира и машините да се включат в работа.

След завършване на ечемяната жътва виндроуерите навлязоха в пшеничените блокове. Много скоро към площадките ще се отправят камиони, пълни с пшеница от новата реколта.

Напрегнати са сега дните в ТКЗС—Добротица. Кооператорите бързат да приберат срочно и без загуби и житната реколта, която също обещава да бъде богата.

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

Борбата с вредителите по зеленчуците е една от основните задачи на градинарите. На това свое задължение посветиха не малко сили и хората от звеното на Тодор Цонев от бригадата в с. Добротица, за да предпазят от вредители лука, предвиден за семе.

БЕРИТБА НА ДОМАТИ

Наред с многото други задачи, които има да се вършат по кооперативните ниви, започна и беритбата на ранни домати.

Звеното на Иван Петров от бригадата в с. Долно Ряхово набра и сортира първите 1 545 килограма домати от сорта 10 Х бизон и ги предаде на приемния пункт — гр. Русе.

Със своята сръчност при сортирането на доматите се проявиха кооператорките Дана Иванова и Васила Иванова.

В близките дни започва усилената беритба на домати за износ. А това е една от най-отговорните задачи за зеленчукопроизводителите от бригадата.

Найден СТОИЛОВ

РАДОСТТА НА ОВЧАРИТЕ

Неотдавна завърши стрижбата на овцете в бригадата на Мюмюн Рашидов от с. Падина. С помощта на агрегати другарите Хюсеин Мехмедов, Мехмед Юсеинов, Шакир Алиев и др. са настригали над 2 500 килограма вълна.

Съревнованието между овчарите Рамадан Мехмедов, Талиб Алиосманов и Кемил Апазов е спечелено от Талиб, който е настригал над плана 80 килограма вълна. Незначително по-малки резултати имат и останалите овчари.

Постигнатият успех радва овцевъдите и ги вдъхновява за нови трудови дела.

Хюсеин АХМЕДОВ

В РАЗГАРА НА БИТКАТА

Богата реколта зрее по кооперативните ниви на Новочерненското стопанство. Общите усилия на специалисти и механизатори се увенчаха с успех. Златен клас сведе ечемика на площ от 850 декара. С помощта на техниката само за 4 дни той бе пожънат, а опитните шофьори само за два дни пренесоха на площадката 382 тона зърно с бункерно тегло 450 килограма.

Сред комбайнерите засега най-добри резултати има Димитър Казанлиев, който за два дни пожъна и овърша 150 тона зърно. Не изосатва и комбайнерът Слави Друмев, пожънал и овършал за същото време 148 тона.

Досегашните резултати в жътвата карат механизаторите да вярват, че само за 15 дни ще бъдат пожънати и 4 300 декара с пшеница, а с това в основни линии ще приключи и жътвата.

Димитър ТЕНЕВ

РАСТЕ БРОЯТ НА НИЗИТЕ

Както всяка година, така и сега трудолюбивите кооператори от бригадата на Трифон Станчев от с. Калугерене са решили да предадат на страната висококачествен тютюн. Те първи започнаха беритбата на избуялите листа.

Всяка сутрин ранс по тютюневите блокове се носи глъчката на кооператорите. Настъпили горещината, те се прибират в стопанския двор и усърдно нижат набраните листа. На сушилните висят вече над 1 700 низи. Беритбата на тютюна продължава.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Неделният риболов на Дунава донася отмора и преживявания на силистренските граждани.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Рейнски вариант на Троянския кон

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

В края на миналата година, когато получиха портфейли в кабинета на Кизингер, новите западногермански министри по правило не твърде ласкаво се отзоваха за дейността на своите предшественици. Изключение правеше социалдемократът Ханс Юрген Вишневски, който получи Министерството за икономическо сътрудничество. В интервю пред кореспондента на агенция ДПА, той заяви: „Нашата помощ за развиващите се страни и занапред ще има свои центрове на тежестта. Аз никога не съм твърдял, че през последните години помощта е била раздавана безразсъдно. По този пункт трябва да взема под защита своя предшественик..."

Така министърът призна пълната приемственост във възгледите за икономическите връзки на Бон с развиващите се страни с всеки от западногерманските правителствени кабинети — било то по времето на Аденауер, Ерхард или Кизингер. В продължение на много години западногерманските монополи при активната подкрепа на бонското правителство твърде упорито осъществяват експанзия в икономиката на развиващите се страни от Азия, Африка и Латинска Америка. Целта на това настъпление е ясна—разширявайки пазарите и източниците на суровини, да гарантират постоянно увеличаване на печалбите на монополите. Средствата за постигане на тази цел са различни: заеми, призовани да заробят местната икономика, участие в „смесени" (с национален капитал) компании, така наречената техническа помощ и изпращането на цели мисионерски от ряди на западногерманския „Корпус на мира".

Министерството за икономическо сътрудничество на ГФР с душа и сърце служи на монополите, като се старае да въвлече в тяхната орбита и да подчини икономиката на младите развиващи се държави. „Икономическото развитие на Федералната република — заявява Вишневски — ни заставя да водим по отношение на развиващите се страни такава политика, в рамките на която немската помощ ще бъде по възможност широко свързана с поръчките за нашата икономика".

С помощта на Министерството през последното десетилетие повече от 200 западногермански фирми нахлуха в Бразилия. Концернът „Манесман" проникна в икономиката на Аржентина, Венецуела, Боливия и Чили. Неотдавна Бон намери ключ и към икономиката на Гана, предоставяйки ѝ кредит в размер на 25 милиона марки. Западногерманският капитал чука на вратите на развиващите се страни и на парадния, и на задния вход.

Бон широко субсидира Министерството за икономическо сътрудничество. През 1967 г. бюджетът на Министерството възлиза на 3,11 милиарда марки, което надминава с 6,6 % миналогодишната сума. Това безусловно е твърде щедро. Но износно ли е? За съжаление не. Магнатите на рейнския капитал обаче и тук действуват въз основа на тънка и далновидна сметка. Те са уверени, че икономическата експанзия в развиващите се страни ще осигури за много години високи печалби на техните предприятия.

Западногерманските неоколонизатори заедно със своите задокеански партньори се стремят да отслабят сътрудничеството на младите независими държави със Съветския съюз и с другите социалистически страни. Но сега самият живот позволява на народите и на правителствата на развиващите се страни трезво да оценят същността на натрапваната им от рейнските брегове „дружба".

Особено грозна и цинична изглеждаше позицията на Бон през дните, когато Израел извърши нагла агресия срещу арабските държави. Западногерманските политици нямаха сили да скрият ликуването, което предизвикаха у тях завоевателните акции на израелските екстремисти.

партиен живот

НУЖНИ СА МНОГО УСИЛИЯ

Поставените от Деветия конгрес на Партията задачи изискват да се разгръща в най-голяма степен инициативата на първичните партийни оргнизации, да се повишава тяхната активност, за да могат те успешно да осъществяват своята ръководна роля в борбата за решаването на отговорните задачи, които стоят пред тях.

С внедряването на новата система на ръководство на народното стопанство тези изисквания още повече нараснаха. Сега от бюрата на ППО и от техните секретари се изисква по-голямо умение, по-голяма гъвкавост — правилно да ръководят дейността на комунистите и целите производствени колективи в решаването на проблемите за обмяната на челния опит, за техническия прогрес, в борбата за по-висока производителност на труда и за подобряване качеството на продукцията.

В своя живот първичната партийна организация в с. Алеково вече има известни резултати. Правилно бюрото на партийната организация в светлината на решенията на Деветия конгрес на свое събрание е направило оценка за дейността на комунистите и организацията и приема мероприятия за по-нататъшното подобряване на партийно-политическата работа.

На пръв поглед, като че ли всичко в живота и дейността на тази първична партийна организация е нормално. Провеждат се редовно заседания на бюрото, спазва се изискването на устава да се порвежда месечно по едно събрание на комунистите. Има съставен списък на партийните групи. Приемат се тримесечни планове за работа. Всичко до тук е добре. Но достатъчно ли е това, за да се издигне и повиши по-нататък авангардната роля на партийната организация? Е ли тя боева сила, душата на всяко начинание в живота на комунистите и останалите кооператори от бригадата, най-близкият съветник и ръководител на комунистите в този производствен участък?

При по-внимателно анализиране живота на първичната партийна организация прави впечатление, че качествената промяна, която трябваше да настъпи в дейността й след Деветия конгрес, все още не е настъпила. Стилът и методите на работа си остават същите. Това най-добре се вижда от разгледаните документи. Години наред в дневния ред на заседания на бюрото и събранията на първичната партийна организация доминират предимно стопанските въпроси.

Информация от главния бригадир за пролетната сеитба, или за изпълнение плана за четиримесечието. Доклад за изпълнение плана за приходите и разходите от животновъдството — от зав. фермата Колю Христов, и др.

Но даже и по тъй разглежданите въпроси няма прието нито едно решение, за да се получи поедм или се отстранят допуснатите в работата слабости.

Решенията на конгреса изискват по-често на партийни събрания да се обсъждат въпросите на вътрешно-партийната работа. Но от началото на годината досега, на нито едно събрание не е обсъждано как комунистите изпълняват своята авангардна роля. Не се прави оценка са ли те челници в производството, оглавяват ли най-трудните участъци, участвуват ли активно в политическия и обществения живот на селото. Редно ще е на такива събрания да се изтъкват добре проявили се комунисти, а такива в първичната партийна организация има. Комунистите Велико Колев, Петър Джамбазов, Ради Марчев, Иван Мушанов и др. са пример на трудолюбие в селото.

Все още е анемична дейността на шестте партийни групи, в изграждането на които е допуснат формализъм. Например в партийната група при животновъдството има 6 комунисти, от които само един е на работа в овцефермата. По силата на това, тази група не може да извършва никаква дейност сред животновъдите, тъй като останалите комунисти от състава на групата не са на производствена работа там. Ако първичната организация искаше да осигури партийно ръководство над животновъдството, трябваше да изпрати с поръчения комунисти в този труден за Алековската бригада производствен участък. Не по-сполучливо е изградена и партийната група в лозарството и зеленчуковото производство.

От досегашния живот на партийните групи се вижда, че партийното бюро и неговият секретар Димитър Гичев не ръководят непосредствено тяхната дейност. Поставянето на задачи е предоставено на Общинския партиен комитет, с което партийното бюро се е самоосвободило от задължението да ръководи и направлява дейността на партийните групи.

Не по-добра е работата с актива на организацията. Редки са случаите, когато секретарят на партийната организация свиква на съвещание активистите, за да им постави задача за разясняването пред комунистите и останалите кооператори едно или друго събитие от международното положение, от живота и дейността на страната, от които хората активно се интересуват.

Тези примери ни дават основание да направим извода, че първичната партийна организация все още живее еднообразен живот.

Комунистите, партийното бюро, секретарят на партийната организация Димитър Гичев, имат чувството на отговорност за големите изисквания, които Партията им поставя. Но в партийната организация не се е воювало достатъчно системно и настойчиво, за да се разгърне широко политическата дейност, за да се укрепи авторитетът и се издигне на качествено нова степен ръководната роля на първичната партийна организация.

Сега във връзка с прибирането на реколтата е нужно да се разгърне широка разяснителна работа и се разгори социалистического съревнование редно с другите форми на партийно-политическата работа, за срочното и качествено прибиране на реколтата и изпълнението на всички задачи.

Колю ВЪРБЕВ

Ще бъдем на своя пост

В отговор на призива на комисиите за народен контрол при рудник „Трояново — 2“ от комплекса Марица — Изток“ ние членовете на общинската комисия за народен контрол от с. Алфатар — Силистренски окръг работихме и приехме свои мероприятия. За да подобрим работата на отделните секции, изградихме оперативни групи с участието на специалисти, бригадири, звеноводи и др. активни кооператори.

Те имат за задача да следят дейността на определените им производствени единици и обекти, да разкриват своевременно и да предотвратят грешките и слабостите на ръководствата на кооперативните стопанства, бригадирите, заведущ фермите и отделните кооператори.

Мероприятията на общинската комисия за народен контрол са разработени с близката помощ на общинския комитет на БКП.

Присъединявайки се към призива на народните контрольори от рудник „Трояново — 2“, ние народните контрольори от района на Алфатар обещаваме, със своя действен контрол, да окажем ценна помощ на кооперативното стопанство в предотвратяването на загубите и разхищенията и в борбата за получаване на повече и с по-ниска себестойност селскостопанска продукция.

Председател на общинския комитет за народен контрол :Пенчо СЛАВОВ

Спасиха живота на своя другар

На 21 юни комбайнерът Михаил Дочев от с. Бръчма по време на работа със самоходен лажокомбайн в местността „Шосето“ от землището на с. Главан, при едно хлъзгане по невнимание се хваща за кардана, който моментално му счупва ръката. Откаран незабавно в Окръжната болница се наложила ампутация. Но и след това животът на механизатора продължавал да бъде в опастност. За спасяването му е трябвало да се прелива много кръв. Като се научиха за това, над 20 механизатора от района на ТКЗС—Срацимир се стекоха на помощ, като дадоха от кръвта си и спасиха своя другар.

Иван МАРИНОВ

ЗАДАЧАТА ОЩЕ НЕ Е РЕШЕ...

В организирания в чест на 50-тата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС професионално-технически конкурс взеха участие почти всички младежи и девойки от окръга, които работят със селскостопанска техника.

Първият етап, при който трябваше да се проведат конкурс-състезанията по общини, завърши. Със своя неуморен труд, под ръководството на изградените организационни комитети, младежите от селата на Силистренски окръг обогатиха своите политически, икономически и технически знания.

Конкурсът-състезание помогна за превеждане в изправност на наличната селскостопанска техника, за подреждане и обзавеждане на технически кабинети и машинно-тракторните станове. То спомогна също така и за добиване на по-голямо практическо умение в ползването и опазването на поверената техника. Конкурсът бе ярка демонстрация за ръста на наличната техника на територията на всяка община.

При подготовката и провеждането на конкурсите оказаха голяма помощ партийните и стопанските ръководства, в резултат на което в редица места като: Голеш, Паисиево, Сокол, Дулово, Тутракан и др. те минаха на високо ниво.

Постигнатото досега е радостно, но задачта още не е решена докрай. Предстои да се проведе окръжен конкурс-състезание. На свое заседание окръжният организационен комитет реши състезанието да се състои на два етапа — за най-добър орач на 1 септември в Ситово,и за най-добър комбайнер, работещ с кукурузокомбайн, на 12 септември в ДЗС „Янко Забунов“.

Необходимо е още отсега общинските и градските комитети на ДКМС и общинските организационни комитети, да дадат живот на взетите решения, като организират, подготвят и изпратят на конкурса най-добрите комбайнери и механизатори.

Окръжният комитет на Комсомола със загриженост се обръща към младите механизатори, шофьори и специалисти и ги призовава да вземат най-активно участие в обявения конкурс на страниците на в. „Силистренска трибуна“ — за най-добри технически, икономически и политически знания. Те трябва да изпращат своевременно своите отговори на поставените въпроси до редакцията. В тази връзка необходимо е, общинските комитети на ДКМС да вземат мерки за широкото популяризиране на този конкурс сред младите механизатори и да осигурят активното им участие в него.

Райно ПЕТРОВ

Из ГЕРОИЧНОТО МИНАЛО НА РОДНИЯ КРАЙ

Многократни освободители на Силистра

Силистра! Това име звучи с голямо национално обаяние. То е възпявано и с тъга, и с мъка, възпявано е и с бодрост, с надежда и вяра в светлото бъдеще. Силистра е люлка на прометеевския дух на българина; тя създаде плеяда духовни водачи, тя създаде и герои-борци през различните епохи.

Добруджа и Силистра са играли винаги важна роля в историята на българския народ. Тук, в равнините между Дунава и Черно море, са поставени основите на българската държава, оттук отеква по целия свят името на българското племе.

В по-новата история Добруджа и Силистра играят съществена роля в съдбата на българския народ, когато през XVIII век започват руско-турските войни. Към края на XVII век Източният въпрос излиза на политическа сцена. Карловецкият мир от 1699 година отне от Турция значителна част от нейната владения в Унгария и Южна Русия. Оттогава възниква въпросът за съществуването на Отоманската империя, или по-точно за съществуването на нейните европейски владения.

Неведнъж Добруджа, и в частност Силистра, са бивали театър на руско-турски стълкновения. Очите на поробените българи цели столетия са обърнати към по-големия брат — дядо Иван, откъдето са очаквали да дойде свободата.

За първи път Добруджа става важен боен театър между Русия и Отоманската империя в първата Екатерининска война 1768 — 1774 година, която завършва с известния в историята Кючук-Кайнарджански мирен договор. Той е подписан на 22 юли 1774 год. при чешмата в село Кючук-Кайнарджа, Силистренско, след разбиването на отоманските сили от богатирите на руския главнокомандуващ генерал Румянцев Задунайски на 26 юни 1774 г. при Добрич.

Добруджа става арена на военните действия и във втората Екатерининска война(1787-1791 г.). През есента на 1790 година Русия стъпва здраво на двата бряга на Дунавските устия със завземането на Тулча и Мачин. През пролетта на 1791 г. руските разширяват своите успехи и завладяват цяла Добруджа. Но поради политически усложнения на Запад, Русия побързала да сключи с Турция Яшкия мирен договор от 9. I. 1791 г. Според този договор е провъзгласено правото на покровителство на руското правителство над всички християнски народи на Балканския полуостров.

Успехите на руското оръжие във войните с Турция пораждат у българите надежда да очакват своето освобождение от дългото и тежко робство само с помощта на руския народ.

Отново руските войски се явяват в Добруджа през 1809 и 1810 година, като овладяват и крепостта Силистра, но и сега надеждите на българския народ не се оправдават. Голяма част от българското население, което знаело каква участ го очаква от разяреното турско население и турска власт, напуща бащините си огнища и тръгва вед нага след оттеглящите се руски войски.

Русите прекосяват Добруджа и през 1828—1829 г. руският генерал Рот и по-после генерал Руденевич с 49 хил. щика след 44-дневно сражение принуждават турските войски в крепостта Силистра под командуването на Ахмед паша да капитулира и да поднесе ключовете на руските военачалници. (Пленени са 17 хиляди войници, 284 оръдия и 40 знамена). Подписва се Одрински мир. Руски войски остават няколко години в града, другият с българи, строят църква. Настъпва време за изтегляне.

Пак разочарования, осуетени надежди за свобода, мъчения, робство.

През Кримската война 1853-56 година 40-хилядна руска войска обсажда Силистренската крепост. Водят се ожесточени боеве, в които взема участие и населението от околните села. Генерал-лейтенат М. И. Богданович пише: „Повече определени сведения за силите на неприятеля и неговите намерения ние успяхме да приберем от жителите на околностите. Те доставяха на нашия лагер сено, зелен фасул, овес, домашни птици, мляко, яйца“.

По време на обсадата на града в щаба на главнокомандуващия като офицер за поръчки е служил великият руски писател Лев Николаевич Толстой. За българите от Силистра той пише: „Те са високи, снажни, красиви хора“, а в последствие в своите спомени изразява най-добрите си впечатления от населението на града и околностите.

Идва историческата победоносна и освободителна 1877—78 година. Руските войски под командуването на генерал Цимерман преминават Дунава при Браила и навлизат в Добруджа. Съпротивата на турците бива бързо сломена.

След жестоки боеве цяла Добруджа е освободена. Остава в ръцете на турците само крепостта Силистра. Тя пада на 10 (23) II. 1878 г. Войските са посрещнати с „добре дошли скъпи братя освободители“, с хляб и сол, със сълзи от радост, с възторг и вечна признателност.

Едва почувствували свободата, настъпва ново робство, този път на чокойска Румъния, а след това на монархо-фашизма. Отново надежди, отново борба не на живот, а на смърт.

1944 година. Часги на III украински фронт са пред прага на града. НА 30. VIII. 1944 година се провежда първата среща на граничната линия на наши военни предствители с вестителите на свободата от славната Съветска армия. Макар и фактически монархо-фашисткото правителство да се намира във война със Съветския съюз, народът изпълнен с омраза към хитлеристите и българските фашисти, дикува, знаейки че братята-руси са близко, че дълго мечтаната свобода вече настъпва.

На 8 септември 1944 год. свободата дойде. Нейните вестители — частите от армията, командувана от маршал Ф. Толбухин, са вече по улиците на Силистра, в прегръдките на своя помалък брат славянин, българина.

„Добре дошли, скъпи съветски братя“, кънти из целия град, по цялата страна.

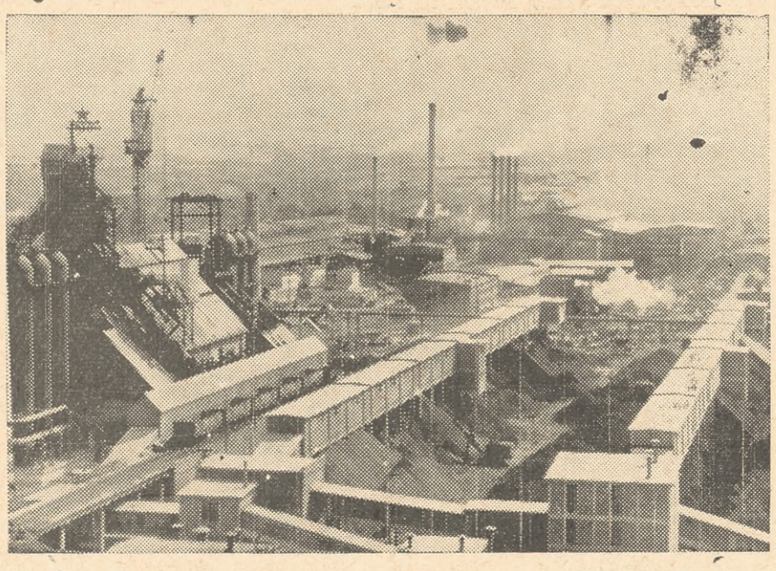
В своите спомени маршал Бирюзов споделя: „В град Силистра, където първи влязоха нашите поделения, улиците бяха изпълнени с народ, отвсякъде се раздаваха викове: „Ура“, „Да живее Червената армия!“, жените стояха с пълни кошници грозде и черпеха съветските бойци. Изключително възторжено ни посрещаше и селското население. В селата като правило жителите посрещаха нашите войски с хляб и сол. Около домовете бяха наредени маси с бели хлябове, сирене, грозде, дини, пъпеши. Българите гощаваха нашите войни с всичко, с което можеха.

И така беше в цялата страна“.

И тази обич, и тази вяра, и тази борба се превърнаха в един безспирен възход, в един удивителен победен марш.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Металургичният завод „Ленин“ край гр. Перник — една от първите рожби на българо-съветската дружба.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

6

Капитан Високовски гощава два пъти Аня с този унгарски гулаш и я уговаряше да пие спирт, но Аня не искаше да пие спирт, защото в тайгата няколко пъти го пи с геолозите и досега, когато заговореха за спирт, се появяваше в устата й сух, ръждив вкус.

— Вино бих пила — каза Аня на красивия капитан със синкавочерни очи, — виното поне е сладко, а това е гадост.

— Котенцето ми — се засмя капитанът, изпивайки чашата си, — със сладко вино ще ви пои вашият мъж след победата. Спиртът е основата на всяка нечална интрига.

Израснала в тайгата, сред силни, добри мъже, Аня се научи да разбира хората отведнъж, от пръв поглед. Там, където израсна, другояче не можеше. Там трябваше отведнъж да определи може ли с този човек да извърви през зимната тайга десетте километра до артьомовските рудници — да гледа кино — или не може. Всеки обича тайгата, но не всеки издържа — даже десет километра.

На Аня беше забавно, когато красавецът капитан говореше с нея с усукани, многозначителни фрази. Аня разбираше прекрасно какво иска той и й беше смешно, че така отдалече започва обсадата. Това й беше също така смешно, както когато за пръв път в тайгата в групата за издирване при нея, седемнадесетгодишна девойка, влезе геолога от Красноярск. Отначало Аня, когато той я прегръщаше, се смееше, а после всичко това й омръзна, отблъсна геолога, взе цепеницата, лежаща край печката, и каза:

— Сега ще я врежа в кратуната ти!

Струваше й се чудно, когато нейните приятелки, влюбени в момчетата, не им позволяваха да ги целуват.

„Глупаво е — мислеше тогава Аня, — защо е така? Когато обичаш, не трябва да кокетничиш. Та нали се кокетничи само с нелюбим или при някаква работа“.

Веднъж я изпратиха в Красноярск за реактиви. Реактиви нямаше. Аня отиде във фризьорница, на главата й издигнаха крепост от косите, отправи се при заместник-началника на отдел материално-техническо снабдяване и той й изписа реактивите. Но не я пусна два часа: все безделничи и въздиша, гледайки я многозначително в очите.

Аня знаеше, че е хубава, отнасяше се към това спокойно, както добрият войник към оръжието си. Така и трябва, не бива да се злоупотребява, а когато стане нужно — хващай се за работа.

В Ленинград тя се влюби в политрука на техния дивизион. Очакваше, че той ще я повика при себе си в блиндажа. Тя ще ше да отиде, без да се замисля. Но политрукът все не я викаше, само като я срещаше, я пляскаше по бузата и й даваше коричка хляб. Аня искаше да отиде сама при него и да му каже, че го обича и че иска да бъде с него, но не успя. Политрукът умря от глад: замръзна, докато отиваше от трамвайната спирка до предната позиция.

...Огънят се разгоря веднага — стрелна се към небето с бяло пращене, после се разяри, затрещя с червени искри около себе си, а след това се успокои, за пляска с жълти ръце и почна да топли Аня. Тя се обръщаше към огъня, както правят жителите на тайгата: отначало с лявата страна, после с гърба след това с дясната страна, а най-после замижавайки, за да не повреди очите си, се обърна с лице към огъня.

Аня събра сухи съчки, отнесе ги до огъня и си направи постеля. Легна, протегна се, премести се още по-близо до огъня и почувствува, че ей сега ще заспи. Наложи си да отвори очи и да погледне огъня: ще стигне ли за цялата нощ. Тя си направи сибирски огън: намери повалена ела, отряза с войнишки нож клончетата, донесе брезови кори и запали сухото повалено стъбло. Трябва само през всеки три часа да се събужда и малко да помества напред елата, за да обгаря равномерно, а не да пуща мехури от пламъчетата надлъж по целия ствол.

Аня помести дървесината; наоколо заискри, пламъкът за миг замря, а след това избухна с нова сила. Аня се загърна с лекото палтенце, дадено й извън утвърдения комплект от капитан Високовски, и веднага заспа.

ЕДВА СЕ ЗАПОЧНА

„Глупави сънища“ — помисли Вихър. Той не отвори очите си, за да се успокои. Така, във всеки случай, смяташе, така си обясняваше това. В действителност в него сега живееха не мисли, думи или този хремав нос, присънил му се или намираш се някъде съвсем наблизо — в действителност в него сега действуваше инстинктът. Човек в нощната гора, за да оцелее и победи, трябва да бъде като звяра, т. е. да живее отначало с инстинкта, а след това вече с разума. Той печелеше мигове, неговият инстинкт. Инстинктът сега решаваше вместо него — да отвори очи, или съвсем да не повярва на това сумтене, или сякаш на сън, да се обърне, но така, че дясната ръка непременно да усети под себе си кожата на чантата, в която бяха гранатите и парабелът. Той винаги слагаше тази чанта вдясно от себе си, под ръка; полусънен е много трудно да измъкнеш оръжие от джобовете — джобовете са усукани и докато извадиш оттам оръжието, се губят онези мигове, които могат да те спасят. Той се обърна, сякаш на сън, мляскайки с устни. Той не си нареждаше да извърши това мляскане на спящ човек — това бе направено без неговото участие, това стана от само себе си, като резултат от последните му три години.

Чантата я нямаше, макар че той изпълни точно жеста с дясната ръка, протягайки я далеч напред, за да обхване повече мъх, ако в съня си се е въртял и е оставил чантата някъде встрани.

Той чу още по-отчетливо нечие сумтене.

„Навярно коза — си каза Бихър, все още без да отваря очи. —Стои и слуша, преди да поеме си пътя, спускайки се към реката, на водопой. И цяла потреперва при най-малкия ветрец“.

Така си говореше той, прекрасно разбирайки, че се лъже. В него вече говореше разумът, а нали разумът е лъжец; само в инстинкта е истината, земна, жива, честна.

— Добър сън има този момък — чу той немска реч над главата си.

Вихър отвори очи. Точно над него стояха трима гестаповци. В ръцете на един от тези, които стояха малко по-далече, поблизо до пътя, беше неговата жълта чанта.

— Кой сте вие? — попита Вихър човек в цивилно облекло, когато на пладне го докараха в Краковското управление на гестапо.

На прозорците имаше тежки, вити, много красиви решетки. Стъклата бяха измити до блясък. Зад прозорците беше слънчево и тихо, както вчера в гората.

Вихър разбра въпроса — той знаеше немски, но нищо не отговори, а само раболепно се усмихна и недоумяващо вдигна рамене. Тогава вторият човек, дълъг, мършав, онзи, който държеше чантата му при арестуването в гората, слезе от перваза на прозореца, приближи се към Вихър и попита на руски:

— Нужен ли ви е преводач?

— Не разбирам немски — каза Вихър, — по-точно, разбирам го много слабо.

— Шефът на отдела ви пита кой сте?

— Аз съм човек — все така раболепно се усмихна Вихър.— Попко, Кирил Авксентиевич.

Дългият преведе. Тогава шефът на отдел III-А помоли:

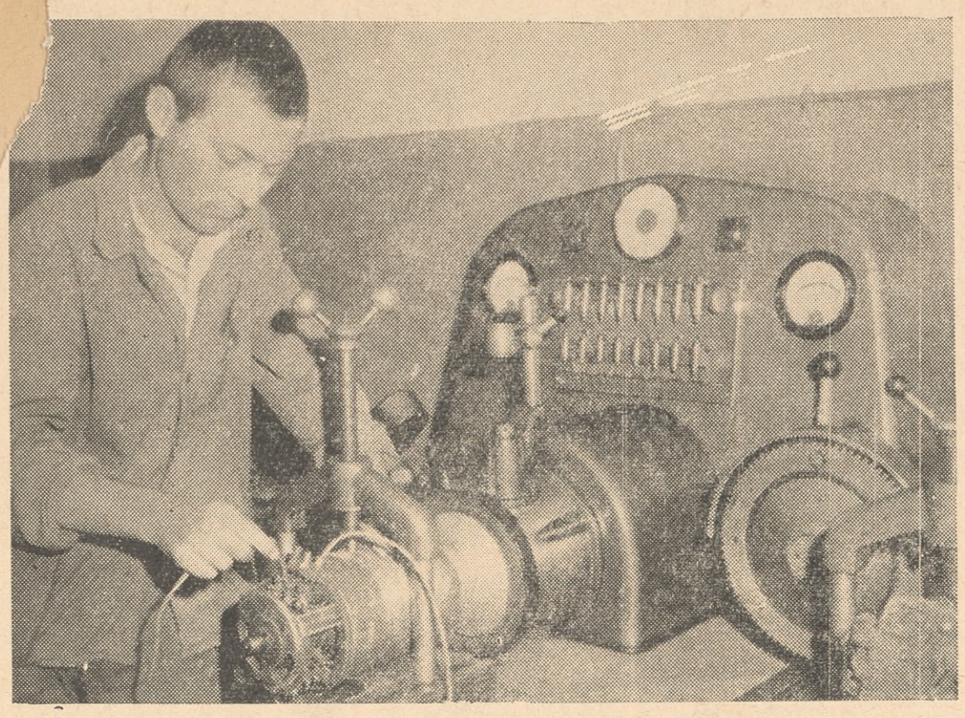
— Разкажете за себе си.

— Молят ви да разкажете за себе си.

— Е какво... Готов съм. Аз съм Попко, Кирил, украинец... Позволете да запуша, че монте взеха при обиска...

— Заповядайте.

(Следва)

Електричеството днес е нужно навсякъде. То дава непосредствено ток не само на човека, а и на машините.

НА СНИМКАТА: Електротехникът Александър Георгиев от ДАП — Силистра изпробва на стенда електродинамо за автомобил. Той върши своето всекидневно задължение с любов и висока съзнателност за поставената му задача.

СЕМЕЙНИЯТ АКОРД ПРИ ОТГЛЕЖДАНЕТО НА ТЮТЮНА

В плана за 1966 година на ТКЗС — Паисиево е било заложено отглеждането на 2 000 декара тютюн. Фактически са били засадени 2 629 декара при планиран среден добив 155 кг. В шестте села, където тютюнът се отглежда на семеен акорд, са били реколтирани 1 469 декара, а останалите 1 160 декара са отгледани от звената в селата Листец и Зебил. Крайният финансов резултат, общо за годината, от тази култура е 138 621 лв. При планова загуба 24 747 е реализирана печалба. Факторите за постигането на този резултат са няколко — средна цена на продажбата, разход на труд и разход на материални средства. Плановата цена за 1 кг е била 1,42 лв., а е отчетена 0,84 лв. При план за разходите за труд — 287 940 лв., фактически са 399 409. За преразхода на труд и материални средства влияние са оказали завишените декари. Основното обаче си остава ниската производствена цена на един килограм тютюн.

Принципът за заплащане на кооператорите, работили на семеен акорд, е правилно приложен. От реализираната сума 228 833 лв., 70 процента е отделено за труд. От нея са спаднати 9 906 лв. разходи, направени от кооператорите за канап, гвоздеи, полиетилен, американ, дървен материал и 10 739 лв. за материални средства. Фактически на хората, отглеждали тютюна на семеен акорд, след като се приспаднат разходите, които споменахме по-горе, е изплатена сумата 150 277 лв. В останалите две бригади, където тютюнът се отглежда групово, разходът на труд възлиза на 120 842 лв.

С няколко цифрови примера искам да илюстрирам предимствата на акордния начин на заплащане труда на кооператорите, съчетан с тази форма на организация на труда. Ако в цялото стопанство беше приет акордният начин на заплащане, следваше да се начисли труд за 244 052 лв., а като прибавим към него калкулативния от 70 985 лв., разходът щеше да възлезе общо на 315 037 лв. Съпоставен с фактически направените разходи, би се получило снижение 84 372 лв. Това значи, че с толкова щеше да се намали реализираната загуба, като нейният размер би бил 54 249 лв. Тук не вземам под внимание снижението на материалните разходи, които неминуемо щяха да се осъществят, а това неминуемо щеше да намали още повече загубата. Съпоставен, трудът спямо чистата продукция на семейния акорд в проценти е 109,1 на сто, а този от двете бригади в Листец и Зебил — 173,7 на сто. Но понеже тютюнът е включен заедно с другите култури от бригадата в една обща планова сметка, то загубата от него се компенсира естествено от някои високорентабилни култури.

При семейния акорд за един декар тютюн е изразходван труд за 102 лв., а при бригадно то отглеждане 104,1 лв. Това за тази култура не е особено показателно. По-показателен е фактът, че 100 лв. обща продукция от тази култура се получава при семеен акорд с 65,6 лв. труд, а по другия начин със 100,8 лева.

Особено важно е и това, че този начин на заплащане стимулира кооператорите главно в увеличаване на средния добив от тютюна и продажната цена за един килограм предаден тютюн. Така например кооператорът Ибрям Заимов, който е обработвал със семейството си 2 декара, е получил 463 кг, тоест среден добив — 231,5 кг при средна продажна цена 1,16 лв., кооператорът Бекир Аяров е постигнал средна цена на реализация за 1 кг 1,28 лв. и среден добив 154 кг, Фехми Мюмюнов — средна цена 1,30 лв. и среден добив 180 кг и т. н.

Тази година формата на организация и начинът на заплащане се прилагат без всякакво изменение. Пропуск, който трябва да се избегне както за организацията на труда, така и за заплащането е: след като се произведе тютюневият разсад, което става за сметка на кооперативното стопанство, и определят площите на всеки кооператор според възможностите му, разсаждането на разсада да става от самия кооператор, за негова сметка. В противен случай при разпределяне на засадените площи се получава различен стадий на развитие, което води до дразги между кооператорите. Освен това ръководството на кооперативното стопанство при всички случаи както миналата година, така и тази трябва да организира изкупуването му от изкупвателната организация най-късно до края на годината или в първите дни на следващата година, но при всички случаи преди годишното приключване сметките на кооперативното стопанство.

Георги СТОЯНОВ

Селкооп „Пчела" активизира своята дейност

В последните години малкият колектив при потребителната кооперация „Пчела" в с. Брадвари взе да компенсира загубите. Помогнаха някои промени, направени в ръководния персонал през последните две години. Сега съдбата на кооперацията е в по-сигурни ръце. Новият председател Али Яшаров не повтаря онния стари методи на работа, които бяха причина кооперацията да не изпълнява възложените задачи. Деветият партиен конгрес постави въпроса за културното обслужване и задоволяване нуждите на потребителите. Изхождайки от директивите, потребителната кооперация пое присърце работата. Заздравя се на първо място трудовата дисциплина на колектива. На едно от профсъюзните събрания беше разгледан и утвърден планът на кооперацията по магазини за търговията и по закупчици за изкупуване на селскостопанските произведения от кооператорите. На следващо профсъюзно събрание пък бяха разгледани и приети условията за индивидуално съревнование. Благодарение на извършената разяснителна работа, започна истинска надпревара в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. За по-добро обслужване на купувачите бе отворен още един магазин за трикотаж и готова конфекция. Продавачът от магазина „Манифактура" Бедри Ахмедов беше заменен с Лютфия Руфиева, която по-добре обслужва клиентите. Председателят на кооперацията редовно следеше заявките на магазинерите и доставяше всички необходими артикули. Често се налагаше той да доставя търсените дефицитни стоки от складовете от ОТП—Варна, Шумен, Пловдив, Русе и др.

Благодарение на общите усилия на този неголям търговски колектив, планът за шестмесечието бе предсрочно изпълнен. При план 132 000 лв. за 6 месеца, кооперацията до 15 юни изпълни стокооборот за 140 134 лв.

Големи успехи за изтеклото полугодие достигна магазинерът на „Железария" Недю Аджемов. При шестмесечен план от 65 000 лв., до 15 юни изпълни стокооборот за 88 000 лв. През този период др. Аджемов прода де 20 бр. мотори „ИЖ", 10 перални, много строителни материали и хранителни продукти. Преизпълнение от 400 лв. имат сладкарката Хатидже Ниязиева и магазинерите Чаку Николов и Лютфия Рафиева.

Не са малки успехите и на закупчика Шевки Ахмедов. До 15 юни той бе събрал 177 920 бр. яйца при план 158 400 бр. за шестмесечието. Същият отчита преизпълнение на изкупените кожи от едър рогат добитък. С изкупените 2 000 кг пчелен мед кооперацията също изпълни шестмесечния си план.

Такива са делата на този колектив, който съумя да изведе напред кооперацията, намираща се на едно от последните места в окръга. Този малък колектив води борба сега да заеме едно от челните места сред потребителските кооперации в окръга за 1967 година.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Помощта на пенсионерите

За 370-те декара трайни насаждения в с. Межден се грижат кооператори—пенсионери. Те са опитни лозари и овощари.

Досега лозята са окопани и пръскани по три пъти. Те покават голямо изобилие и са в много добро състояние.

Най-редовно излизат на работа Иван Димов, Енчо Цвятков, Георги Маринов и др. Заедно със своите другари те започнаха още от ранна пролет да се трудят сред лозята и градините. Кооператорите са доволни, че набраха планираните количества череши и вишни.

Пръв помощник на пенсионерите е механизаторът Господин Димитров. С машината си той окопава междуредията и пръска еюшните дръвчета, когато е необходимо.

Бригадирката на трайните насаждения — др. Кения Вадетова, е доволна от работата на опитните и неуморни лозари и овощари.

Осман САДЪКОВ

Фактор за повишаване производителността на труда в селското стопанство

Наскоро се състоя пленум на Окръжния комитет на БКП по въпросите на производителността на труда в селското стопанство. Пленумът отчете, че голям дял в това отношение се пада на техническия прогрес. Бяха приети редица решения, за изпълнението на които искаме да споделим някои свои мисли и впечатления.

Макар че голяма част от хората, работещи в селското стопанство, разбира техническия прогрес в тесния смисъл на думата, а не обратно, работата, която се върши през тази година, е насърчителна.

Така например в областта на растениевъдството почти във всички кооперативни стопанства на окръга сега са въведени пневматичните сеялки, с употребата на които се икономисва 50 на сто от посевната норма и се пре махва 100 на сто разреждане на културите.

Въведени са разсадопосадъчните машини в зеленчукопроизводството, които водят до икономия на много труд при засаждане на разсада. Така стои въпросът и с въвеждането на лозарската фреза, с която се извършва окопаване, без да се прави оран на лозята. Въведени са високодобивните сортове царевица ИНРА—270 и ИНРА—420, които са същевременно ранозреещи— качество, което дава възможност да се освободят и засят площите с един месец по-рано.

В животновъдството през тази година е въведено ранното отбиване и угояване на агнетата със стартерни смески, благодарение на което през 1966 година е постигат среден дневен прираст 300-400 грама. Агнетата вече се предават на 19 кг вместо на 14 кг. На държавата са предадени над 220 тона мляко повече.

Стартерните смески се използуват и при отглеждането на телетата до 6-я месец, а това дава възможност един гледач да отглежда по 80 телета.

В животновъдството в някои ТКЗС е въведена двусменната работа, с която се осигурява на животновъдите пълноценна почивка, а това способствува за увеличаване производителността на труда. Мероприятия по техническия прогрес са осъществени и в другите отрасли на селското стопаство.

Редица партийни комитети и организации много отблизо се занимават с този въпрос. Така например в Голеш ОПК с помощта на научни сътрудници е подработил цялостна програма по техническия прогрес, която е вече обсъдена на заседание на комитета, на събрание на ППО и с останалите кооператори. Сега се извършва голяма работа по практическото изпълнение на набелязаните задачи. Така стои този въпрос и в ТКЗС Нова Черна, Ситово, Иширково и други стопанства.

В заключение може да се каже, че работата по техническия прогрес в селското стопанство в Силистренски окръг е започнала. Сложно е началото, но извършеното е далеч недостатъчно. Необходимо е още по отблизо да се държи за изпълнението на тази задача, крайната цел на която е постигане по-висока производителност на труда в селското стопанство на окръга.

Йордан ХРИСТОВ,
инструктор Сел. отдел при ОК на БКП

Сочна храна за животните

Сега, когато грахът са силаж започна да налива зърно и е най-подходящ за силажиране, механизаторите от кооперативното стопанство в с. Малък Преславец започнаха масовата му коситба.

В големия блок от 650 декара механизаторите Йордан Йорданов, Димитър Георгиев и техните помощници Гено Иванов и Стоян Костадинов с помощта на силажокомбайни упорито косят и нарязват зеления грах. От комбайните той се товари направо в машините, които го изв возват в силажните ями. Там тракторист Йордан Василев с помощта на трактор ДКП — 35 издърпва предварително поставеното стоманено въже и машината бързо се разтоварва. Работещите кооператори на силажните ями разстилат донесения силаж и тракторът бързо го отъпква.

За да не се допусне силно уриване, а с това и големи загуби, подовете на ямите са застлани със слама, а стените зазидани с бали.

В резултат на добрата организация на труда, още през първия ден бяха направени над 166 тона силаж. Сега средно от декар се получават по 2 500 килограма зелена маса. Очаква се само от граха да се приготвят над 1 600 тона сочен силаж. А общо стопанството тази година трябва да приготви 3 000 тона силаж.

Вдъхновявани от нестихващото съревнование в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, механизаторите от ТКЗС с. Малък Преславец са решили да завършат силажирането на граха за не повече от 8 дни.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Състезание по знание и сръчност

Наскоро в ДЗС „Янко Забунов" се проведе преглед-конкурс на младите механизатори и състезание по сръчност, умение и познаване на техниката. В него участвуваха всички механизатори, работещи с тежки, средни и леки машини, водачите на товарния автотранспорт и комбайнерите.

Първи застанаха на пистата механизаторите с машини „Беларус". Те започнаха състезанията по двойки и бригади. За отбелязване е това, че всички участници се представиха много добре, с изправни машини. Те показаха умение на висококвалифицирани механизатори.

След приключване на състезанието специална комисия направи преглед на комплектуването на машините, техническата им изправност, наличните инструменти и други показатели по установените условия. След това се обяви класирането на победителите в прегледа-конкурс. Най-добре се представиха механизаторите Симеон Георгиев, Иван Костов, Васил Митанов, Енвер Бекиров и Кирил Цонев. Шофьорите Стоян Николов, Йови Георгиев, Коста Димитров и др. също се представиха отлично.

След приключване на състезанието директорът на стопанството др. Ангел Стоянов раздаде награди на първенците и им пожела нови успехи в овладяването на техниката.

Кирил ТАСЕВ

И в Господиново силажират

Шестстотин тона грахово-слънчогледови смески трябва да силажират кооператорите от с. Господиново. Така те ще осигурят една част от необходимата за животните храна.

През тези дни господиновци се заеха сериозно да се справят със срочната задача. Най-отговорната работа се пада на механизатора Стефан Николов. Досега, заедно с други кооператори, той е приготвил 350 тона силаж.

В най-скоро време силажирането ще завърши.

Христо ВАСИЛЕВ

ДА ОПАЗИМ РЕКОЛТАТА ОТ ПОЖАР

В окръга настъпиха едни от най-усилните дни в селското стопанство — прибирането на житната реколта. Недопускането на пожари, това сега е една от най-важните задачи както на органите на противопожарната охрана, така и на всички, които имат отношение към тази отговорна кампания.

Времето за ремонта и прегледите на селскостопанските машини отмина. В някои кооперативни стопанства комбайните и тракторите вече навлязоха в посевите, а други още чакат заповед за настъпване в хлебородните поля. Гаранция за недопускане на пожари е обезопасяването на машините, ремонтирането на електрическите им инсталации, защита на акумулаторите и съоръжаване с изправни искроуловители. Машините на повече от кооперативните стопанства са обезопасени. В лошо състояние са все още комбайните и камионите на ТКЗС — Алеково, Паисиево, Срацимир и тракторите на Растително-защитната база в гр. Силистра. Ръководствата на тези стопанства подцениха въпроса с обезопасяването на селскостопанските машини и съоръжаването им с изправни пожарогасители. Това наложи в дните пред жътвата машините да се спират, докато бъдат приведени в ред. Необходимо е ръководствата на горните стопанства час по-скоро да обезопасят и съоръжат машините с изправни пожарогасители, защото с такава подготовка застрашават не само техниката, но и посевите.

Механизаторите, тракторните бригадири, противопожарните служители към ТКЗС не трябва да допускат на работа в полето необезопасени и несъоръжени с противопожарни уреди и средства комбайни, трактори и камиони. Особено внимание следва да се отделя на онния машини, които извършват други селскостопански работи и еднократно участвуват в прибирането на реколтата.

За разлика от други години почти във всички стопанства на окръга сега ще се жъне групово. Това налага блоковете да се разпределят за еднодневна работа на комбайните, да се определят и разорат площадки за гарирането им и отделни разорани площадки за гориво. Във восък на зрелост посевите под високо напрежение да се пожънат и разорат, защото през 1964 години в блок на ТКЗС — Срацимир от скъсан проводник избухна пожар. Бяха опожарени около 300 декара житни култури. За спиране разпространяването на евентуално възникнал пожар в посевите при всяка група комбайни трябва да има тракторен плуг и дежурен работещ наблизо трактор. За предотвратяване на пожарите край ж. п. линията трябва посевите да се пожънат във восъчна зрелост, сламата да се изнесе и зарат необходимите ивици. Докато не се пожъне и не се събере сламата от полето не бива да се палят стърнищата. На това трябва да обърнат внимание председателите на ТКЗС, главните агрономи и бригадирите, защото често пъти ги палят, без да си дават сметка, че с това създават условия за пожар не само в тяхното, но и в съседните стопанства.

Охраната на посевите и комбайните на полето се осъществява от назначените за целта наблюдатели. Но какви хора са поставени за наблюдатели, как изпълняват своите задължения, бодърствуват ли, какви съоръжения са осигурени за борба с евентуално запалване и как ще се съобщава за това в селото, ето въпросите, които правилно трябва да решат ТКЗС и не само да ги решат, а и всекидневно да проверяват.

Задача на народните съвети, на доброволната охрана и пожарникарите към ТКЗС е постоянно да учат кооператорите и механизаторите какви мерки да спазват по време на прибирането на реколтата и най-вече да следят за техническата изправност на машините.

Балирането на сламата трябва да се извършва с изправни и обезопасени машини, а работниците да се инструктират за мерките, които трябва да спазват на площадките за балиране на слама.

Купите със слама и друг тревен фураж в стопанските дворове следва да се подреждат на групи по три купи, като се спазват разстоянията по 5 м от всяка купа и 30 м от групите.

За своевременно повикване на противопожарната охрана при нужда народните съвети и телеграфопощенските станции във всяко населено място трябва да организират денонощно дежурство на телефоните в съвета, а там, където има възможност, телефони да се поставят и на наблюдателните постове.

Опазването на реколтата от пожари трябва да стане дълг на всички кооператори, на цялото население.

майор Найден НАЙДЕНОВ
зам.-н-к отдел ПО при МВР

Новости ★ техника ★ Новости

НОВА АКЦИЯ СРЕЩУ РАКА

Институтът по канцерология и имуногенетика към болницата „Пол брус" във Вилжюиф е построил единствения в Европа апарат за имонологично лекуване на рака.

Целта на имунотерапията е да снабди болния с клетки-производителки на антитела. За да се получи осезаем ефект при човека, е необходимо да му се доставят около 100 милиарда лимфоцити. Ако се действува по обикновен път, за тази цел са нужни 60 кръводарители.

При новопостроения „Сепаратор на кръвни клетки с постоянен дебит" е необходимо само един кръводарител.

÷ * ÷

ЖИЛИЩНА СГРАДА ЗА 2 500 ЖИТЕЛИ

На лайпцигския панаир ще бъде изложен макетът на проектирана в Минск от архитектурския колектив начело с проф. Александър Войнов пръстеновид на девететажна сграда, която със своите 550 апартамента, зимна градина, кафе-сладкарница, обществена кухня и колониален магазин ще задоволява жилищните нужди на 2 500 души. Покривът на вътрешния двор-градина ще бъде направен от метални вантови конструкции от типа на велосипедното колело и от прозрачна материя.

÷ * ÷

НА 1 800 МЕТРА ПОД ВОДАТА

С цел да проучи проблемите във връзка със самотата американската фирма „Уестингхауз" е изготвила проект за създаване на обитавана подводна станция, в която ще живеят 5 души на 1 800 метра дълбочина в продължение на 30 дни.

Станцията ще има формата на чиния с повърхност 120 кв. метра и ще тежи 150 тона. Ще бъде закотвена на дъното чрез кабел.

Инженерите на фирмата обръщат особено внимание на вътрешната архитектура на станцията с оглед обитателите ѝ да не страдат от съвместния си живот в жилище с твърде ограничени размери.

— * —

КИБЕРНЕТИКАТА И РЕКОЛТАТА

Хидрометеорологичният център в СССР обещава да предсказва съвсем точно за отделните райони реколтата на селскостопанските култури, в това число на пшеницата, памука и картофите.

Новата система на предсказване се основава върху събирането на данни от хилядите метеорологични станции в страната.

Сведенията постъпват в Московския център на всяко първо, единадесето и двадесет и първо число от всеки месец. Тези данни се преработват с помощта на електронно-сметачни машини. Резултатите предсказват реколтата във всяка област на страната с голяма точност.

През близките години службата за селскостопански прогнози ще премине към системата на автоматични метеорологични станции.

÷ * ÷

ЛАМПИЧКА, ПО-МАЛКА ОТ МАКОВО ЗЪРНО

Английски учени конструираха най-малката лампичка в света. Тя служи за нагряване и е дълга 0,1 милиметър с диаметър 0,07 милиметра. За източник на светлина служи кристал от галиево съединение, което тещо под въздействието на електрическия ток. Подобни лампички ще се използуват в миниатюрни математически машини.

÷ * ÷

ПНЕВМАТИЧЕН ТРАНСПОРТЬОР

Пневматичният транспортьор Т-503, производство на завода за селскостопански машини „Петкус" — ГДР, притежава редица конструктивни и експлоатационни достойнства. Наличието на ротационно клетъчно устройство за захранване със съответно задвижване допринася освен за равномерното подаване на материала, още и за намаляване диаметъра на тръбите до 150 мм, а оттам и за увеличаване на транспортирането на материала. По такъв начин той осигурява производителност до 12 тона в час при пренасяне на пшеница на разстояние 40 м, височина 7 м при наличие на тръбната мрежа на две колена под 90 градуса. При това положение разходът на мощност е приблизително 1 квт/тон транспортирана маса. При разход на въздуха 0,425 куб. м/сек.

Т-503 е много подходящо съоръжение за механизиране на транспортните операции в складовите помещения при по-висока сложност на транспортния път.

СПРАВЕДЛИВОСТ В РАЗРЕШАВАНЕТО НА ЖАЛБИТЕ

Чрез приемането на жалбите на трудещите се от висшестоящите органи на властта нашата демократическа система се доближава до най-болните места, до обществените язви, до болките и грижите на хората. С това се установява по-широк контакт с народа, за какъвто говори още Ленин, и в същото време се проверяват и хората, на които обществото е поверило защитата на името и достойнството на властта.

От приетите около 60 жалби пролича, че Силистренски окръг е един от окръзите в страната, където няма драстични нарушения на законността, няма грубо отношение към оплакванията на трудещите се, няма очебиещо превишаване на правата. Тази констатация на члена на Президиума на Народното събрание — Николай Георгиев, който беше няколко дни в Силистра, говори недвусмислено, че хората, на които е поверена социалистическата законност в градовете и селата на окръга, се стремят да я осъществяват колкото се може по-справедливо.

От разгледаните жалби преобладават тези по жилищните проблеми и по личното ползуване, разрешаване. Прави впечатление, и то хубаво, че в един нов град, какъвто е Силистра, липсват оплаквания от нередности по регулационни обезщетения при благоустрояването на града. Това говори за справедливо разрешен перспективен план за новото строителство и благоустройствено преобразяване на града.

Жилищният проблем е един от болните проблеми не само на нашия град. При това той е един от проблемите, които не се решават отведнъж. Нарастването на градовете е по-бързо от темповете на жилищното строителство и се получава известна временна криза за жилища. При преодоляването й гражданите трябва да помагат и на съветите, не трябва да чакат на готово, а съветите от своя страна трябва да поощряват пестеливостта и трудолюбието на гражданите, давайки им възможност да се включват в построяването на собствени жилища. При сполучливото и постепенно разрешаване на жилищния проблем ще изчезнат и неприятностите между хазаи и наематели.

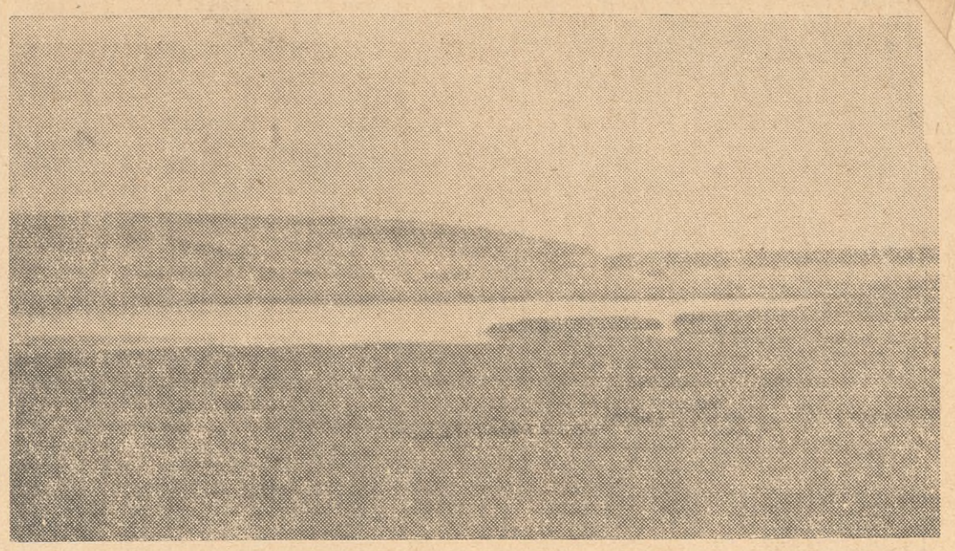
По-внимателно трябва да бъде отношението на органите на властта към инвалидите и многочленните семейства. Може да се намери сполучливо разрешение чрез устройването им на подходяща и по-лека работа, а на големите семейства, както има случаи с по осем и девет деца, да се оказва системна материална помощ.

В по-голямата си част жалбите, свързани с личното ползуване, са решавани правилно. Не трябва да се забравя обаче, че ние сме страна с кооперирана земя и за частно ползуване на не кооператори в градовете трябва да се раздават предимно пустеещи земи.

Благоустрояването на селищата в окръга е на добро ниво. Но прави впечатление, че индивидуалното строителство е малко стихийно и недостатъчно издържано в добър, съвременен архитектурен стил. Заедно с това стои и въпросът за озеленяването на селищата — България все повече се превръща в туристическа страна, пък и паралелно с нарастването на битовата култура естествени са усилията на хората за разхубавяването на селищата.

И накрая един неприятен факт. Има хора, които въпреки неедноктатните правилни юридически разрешавания на спорове те и жалбите им, все си остават недоволни и продължават да занимават всички висши инстанции — като се започне с министерствата и се свърши с Народното събрание и ЦК на БКП, а даже и първия му секретар. Така например Петър Иванов Петров от село Смилец, въпреки че народният, окръжният и върховният съд потвърждават незаконността на исканията му, продължава да пише, жалби, като при това неправилно освет лява нещата и продължава да разиграва и отнема времето на голям брой хора. Нима е толкова трудно да разбере, че за някакви си постройки, при това не законни, никой няма да премес ти улицата. Почти идентичен е случаят с Иван Кулев Чорбаджиев, който е единственият частен стопанин, живущ в Силистра и ползуващ около 50 дка земя във Войново. В спора между него и ТКЗС съдът правилно реши, да му се заплатят семената и трудът за обработката, но той смята, че трябвало да му се заплати и земята, поради което занимава комитети, министерства и т. н. Иван Иванов Минков от Попина хем работи на друго място, хем иска частно ползуване, както на другите кооператори — 5 дка. Съвсем основателно ТКЗС му е дало само два декара. За дребни и неоснователни искания пишат жалбите си по горепосочения ред и Никола Георгиев Николов от Нова Черна и Павел Петров Павлов от Ишпирково. Време е такива хора да разберат, че едва ли ще се намери някой, който да удовлетвори неизкономите им искания.

Николай ЗЛАТЕВ

СРЕБЪРСКОТО ЕЗЕРО

ДЖУЗЕПЕ ГАРИБАЛДИ И БЪЛГАРИТЕ

„Аз скърбя, че не мога лично да участвувам във вашите боеве".

Дж. Гарибалди

„Гарибалди е главната опора на полската и маджарската емиграция... Той е един чист, добър юнак".

Г. С. Раковски

Великият революционер Джузепе Гарибалди е не само вожд на италианската революционна демокрация от миналия век, борец за независимостта на Уругвай и Бразилия и задочен член на ЦК на Националната гвардия на Парижката комуна, но и смел борец против тираните на всички народи и опора на национал ноосвободителните движения в Европа. От него са се възхищавали и учели борците за национална свобода, при него са отивали стотици доброволци от разни националности, в него са търсели опора в часове на изпитания.

Гарибалди е следял и насърчавал борбата на всички поробени народи, в това число и на българите. През 1862 г. той е издал една прокламация към славянските народи, която била разпространена и в България. През 1864 г. италианският революционер бил в Букурещ, където се срещал с Хаджи Димитър и Раковски. По това време българската емиграция е била запозната с делата на Гарибалди и италианското национално-освободително движение и името на героя е било легендарно. На емигрантите в Букурещ е бил известен уставът на карбонаритe. През 1869 г. като делегати на „младите" от Букурещ заминали за Западна Европа Теофан Райнов и Марко Балабанов. В Лондон те се срещнали с Мацини и получили писмо от Гарибалди и наставления за вдигане на въстание и навлизане с чети в България. Сам Гарибалди заявявал, че е готов да се яви със своите дружини на Балкана. А на 10 окт. 1876 г., след потушаването на Априлското въстание, Гарибалди изпрати от Капрера своя глас на ненавист към подтисниците и съжаление, че не може да участвува лично в борбата на българите.

„Драги ми приятели,

Италианският народ има към вашия народ симпатии, заслужени поради неговите злощастия и неговия героизъм.

Аз скърбя, че не мога лично да участвувам във вашите боеве.

Пожелавам ви постоянство в светлата ваша мисия и съм

Ваш Дж. Гарибалди".

Легендарният герой отдаваше заслуга на българския народ не само заради борбите му против отоманското иго, но и заради приноса на българите в освободителното дело на другите народи, в това число и на италианците. В неговите доброволчески полкове са записани имената и на шепа българи, проливали кръвта си в революциите от 1848 до 1876 година, понесли със себе си славата на легендарния пълководец и сами станали легендарни.

Пръв измежду тях е капитан Петко Войвода, роден в 1844 г. в с. Доган Хисар, хайдутувал из Родопа и по Беломорието, скитал по Средиземно море, воювал за свободата на о-в Крит и доживял Освобождението на България.

Друг виден гарибалдиец е учителят в похода на хилядата червеноризци до Сицилия Коста Ефтимов, роден в 1834 г. в Габрово. През 1866 г. е участник в Критското въстание, а в 1868 г. загива като четник на Хаджи Димитър и Ст. Караджа в сражението при с. Вишовград.

Гарибалдиец е и Ботевият четник Върли Гюро Начев, стар хайдутин, роден в 1827 г. в с. Кочмаларе, Карловско. През 1859 г. участвувал в боевете при Солферино и Мадженте в корпуса на алпийските стрелци. През 1876 г. се сражавал на Милин камък в Ботевата чета. След сражението се изгубил, скитал по планината и успял да се укрие в родното си село и да дочака Освобождението.

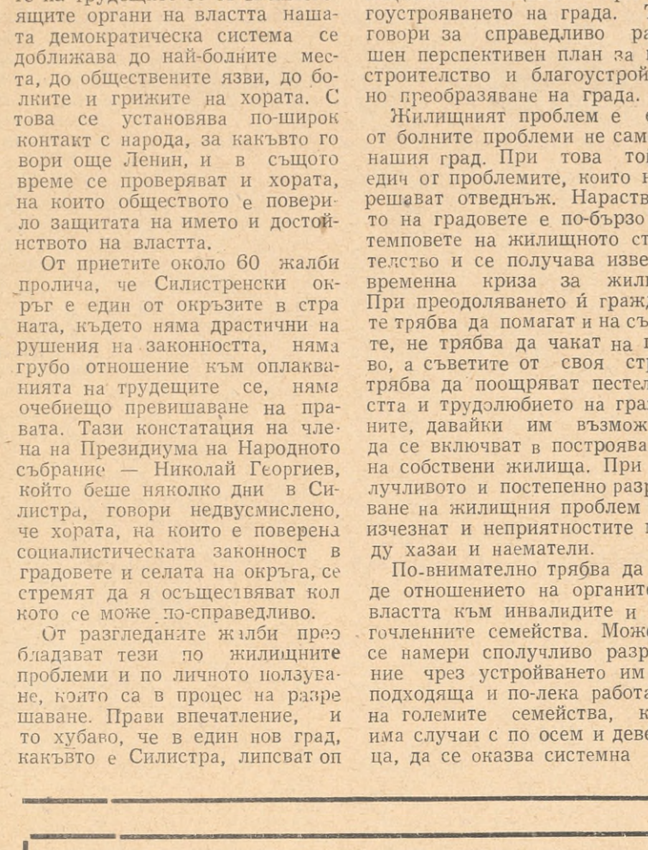
В битката за Рим и в отстъплението към Венеция през 1849 г. е участвувал сред най-верните хора на Гарибалди и българинът от Охрид Георги Капчев, комуто Джузепе в най-критичния момент поверил жена си Анита, доживяваща последните си часове от изтощение и болест.

Гарибалдиец е и съселянинът на Върли Гюро, Хайдут Нено Маринов, който като Коста Ефтимов загинал в сраженията, водени от четата на Хаджи Димитър и Ст. Караджата, и Иван Хаджидимитров от Ст. Загора и много други.

В отрядите на Гарибалди участвували и българи, числящи се към тогавашната интелигенция, като завършилият инженер в Белгия Георги Ник. Чохаджиев, именитият наш художник Димитър Добрович, синът на даскал Райно Попович, Теофан Райнов и др. Банатски българин е и видният командир от армията на Гарибалди, д-р Стефан Дуньов, потомък на чипровчани и участник в унгарската революция.

С личните си качества и безкористната храброст на революционери-интернационалисти тези патриоти завоюваха за България уважението на големия революционер и пълководец Джузепе Гарибалди.

Борис ИЛИЕВ

ДИМИТЪР КИРОВ „ПРОЩАВАНЕ"

ПЛАГИАТСТВО

Драги читатели,

Неотдавна пощата ни донесе стихотворението „Учителката", подписано от ЕХЛИМАН АХМЕДОВ от село Чернолик. Бяхме готови да възкликнем, че се е родил още един талантлив поет в окръга, но какво беше учудването ни, когато прочетохме същото стихотворение с малки „корекции" в стихосбирката „Признание" на Харалампи Харалампиев (издателство „Народна просвета"). Да не бъдем голословни! Сравнете двете стихотворения.

УЧИТЕЛКО!

Десет дни не спряха дъждовете.
Пътищата станаха реки.
Натежало — падаше небето,
но вървеше в дъждовете ти.

Гръмотевиците полудели
биеха небесния звънец
и над планините белочели
виеха от мълнии венец.

Само ти — като кошута мокра,
скрила до сърцето светлина,
за отличен помнеше урока
от учебника по добрина.

Азбукарчетата подранили —
знаеха, че ти ще дойдеш пак.
На косите златната ти свила
ще изгрее утринния мрак.

Слънцето не се бои от нищо!
То е нужно, за да има ден.
Затова и в буря се не връща,
който за учител е роден!

Харалампи ХАРАЛАМПИЕВ

УЧИТЕЛКАТА

Десет дни не спряха дъждовете.
Пътищата станаха реки.
Натежало — падаше небето,
но вървеше в дъждовете ти.

Гръмотевиците полудели
биеха небесния звънец
и над планините белочели
мълниите виеха венец.

Само ти — като кошута мокра,
скрила във сърцето светлина,
учеше си, учеше урока
от учебника по добрина.

Азбукарчетата подранили
знаеха, че ти ще дойдеш пак.
На косите златната ти свила
ще изгрее в утринния мрак...

Слънцето не се бои от нищо!
То е нужно, за да има ден.
За това и в буря се не връща,
който за учителка е роден!

Ехлиман АХМЕДОВ, Чернолик

Дерзай, Ехлимане!

Ти ни потърси отговорност, задето не сме ти поместили стихотворението навреме. Както виждаш, вече сторихме това!

При най-малките

Настъпи времето на най-усилената полска работа. В тези дни, когато кооператорите трябва да бъдат всеки ден на полето, кооперативното стопанство се е погрижило за техните деца. В село Казимир са открити детска градина и детски ясли. Под топлите грижи на учителките децата прекарват там през целия ден. Детска учителка е и русичката Трувка Дачева. Макар че е за първа година, тя бързо се сработи с малките и децата са непрекъснато около нея — тя ги завладява със своята веселост.

— Деца, хайде да попеем — подканва децата Трувка.

Тънките детски гласчета екват в училищния двор. Приятно е да гледаш тези дечица със светнали от радост очи, защото знаеш, че те живеят и растат в мир и спокойствие.

Д. БОНЕВ

Кадър от съветския игрален филм „Кавказка пленница".

Нови книги за вашия дом

Борис Крумов, „Наско Разведката", повест.

Атанас Ценев, „Момичето с балоните", разкази.

Владимир Каракашев, „Театър и съвременност".

Константин Константинов, „Разкази за Добри Чинтулов".

Николай Никифоров, „Шведските крале", повест.

Рубен Дарио, „Песни за живота и надеждата", стихове.

Уилям Фолкнер, „Селцето", роман.

Нино Николов, „Светлини край релсите", стихове.

ФИЗКУЛТУРА СПОРТ ТУРИЗЪМ

УБЕДИТЕЛЕН ФИНИШ — 3:0

Достойно представяне на младите атлети

Озовали се неочаквано в опасната зона един кръг преди края на първенството, футболистите на „Доростол" играха с пълни сили и финишираха с убедителна победа от 3:0 над „Светкавица" (Търговище). Така силистренци запазиха мястото си в „Б" групата и от есента отново ще наблюдаваме интересни и вълнуващи двубои. Веднага трябва да добавим, че резултатът можеше да бъде дълеч по-категоричен, ако в последните 15-20 минути на срещата домакините не бяха намалили темпото, явно задоволени от трите си гола.

Срещата премина при подчертано надмощие на „Доростол", особено категорично през второто полувреме. Вложили амбиция в играта си, силистренци изнесоха хубава игра, с много динамика, борба за първа топка и честа стрелба във вратата на противника. Защитата се справи отлично със задачата и успя да парира напълно нападението на гостите. В средата на терена полезна работа свършиха Манов и Георгиев. Особено бихме изтъкнали последния, който в неделя изнесе една от най-хубавите си игри и в момента се намира в много добра форма. Нападението ни хареса с настойчивостта, с която се гонеше всяка топка и както отбелязахме, с честата си стрелба.

Началото на мача започна при равностойна игра. Дори на два пъти гостите успяха да създадат опасно напрежение пред Курдоманов чрез два пробива на своя бърз и техничен централен нападател Вълев. Постепенно обаче силистренци започнаха да се налагат и играта почесто се задържаше в половината на „Светкавица". В 18 мин. след остър удар на Методиев, защитник на гостите отби топката с ръка, но съдията не видя това най-тежко нарушение. Малко по-късно при изпълнение на непряк свободен удар Методиев стреля остро с левия крак и топката се укроти в мрежата — 1:0.

Търговищенци реагираха с няколко нападателни акции, пока заха добро взаимодействие бързо и точно се намираха, но пред вратата не бяха ефикасни и през цялото първо полувреме от правиха само 2-3 удара. В 32 минута Курдоманов парира остър удар от 7 метра. Три минути след това Арнаудов съобразително върна топката на свободния Методиев, който мигновено я изпрати в мрежата — 2:0.

Втората част на играта бе изцяло на силистренските футболисти. Гостите бяха напълно обезличени и принудени да минат изцяло в отбрана. Опасните положения възникваха едно след друго пред вратата им, но само едно беше оползотворено. Ето накратко хронологията на вторите 45 минути:

47 мин. — Методиев пробива успешно по тъча и центрира пред вратата. Младенов скача, но вместо да насочи топката към мрежата, връща на Арнаудов и положението е проиграно.

57 мин. — Младенов излъгва успешно няколко защитници и от много остър ъгъл с фалцов удар намира вратата — 3:0.

59 мин. — нашата защита се огъва и нападател на гостите изскача сам пред Курдоманов. Вратарят спасява стопроцентов гол.

61 мин. — Методиев получава чудесна топка в наказателното поле, измъква се от опеката на защитата, но ударът му среща тялото на вратаря.

70 мин. — Гостинов се провира между двама защитника, стреля силно и вратарят избива в ъглов удар.

72 мин. — опасен удар на Методиев е париран с мъка от вратаря.

75 мин. — наказателен удар на 25 метра от вратата. Манов нанася страхотен удар и напречната греда спасява гостите от нов гол.

След това темпото спадна. Домакините, доволни от резултата, се увлякоха в демонстриране на техника, а гостите нямаха сили да направят нещо по-съществено.

Йордан СИМЕОНОВ

На 27 и 28 юни в Русе се проведе републиканско първенство по лека атлетика на спортните школи в страната. В него взеха участие 19 юношески и 16 девически отбора. Така над 800 състезатели водиха борба за завоюване на шампионската титла.

Нашите състезатели в отделните дисциплини се представиха много добре. Исмет Мехмедов от Икономическия техникум завоюва две втори места: на 1 500 и 3 000 метра гладко бягане. На 5 000 метра спортно ходене Борис Йорданов завоюва второто място. В същата дисциплина друг наш състезател, Васил Вацев от ТМТ, зае пето място.

При девойките най-добре се представи Николинка Костадинова, на която не достигна само един сантиметър в тласкането на гюле, за да заеме първо място. Маргарита Бакалова се нареди на пето място в дисциплината скок на дължина. В хвърляне диск Стоянка Димитрова бе четвърта.

В крайното комплексно класиране нашият отбор зае осмо място с 28 точки. Отборен първенец и републикански шампион стана отборът на Русе, следван от Враца, Стара Загора и др.

Николай ЗДРАВКОВ

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на Стройрайон — Силистра *поздравяват работниците, инженерите, техническите ръководители и служителите* на предприятието с *Деня на строителя* — 9 юли 1967 година.

Желаем на всички крепко здраве и нови, *още по-големи успехи в изпълнението* на плана през юбилейната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 78 (1242) | Четвъртък, 6 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 3 ЮЛИ т.г.

ГЕОРГИ ПЕТКОВ ОТ ДЗС „Я. ЗАБУНОВ“ с комбайн СК-3, пожънал 728 декара и овършал 262 тона зърно.

ГЕОРГИ КЕСКИНОВ ОТ ТКЗС—ПОПИНА с комбайн СК-3, пожънал 672 декара и овършал 243 тона зърно.

ДЕМИР ВЕЛИЕВ ОТ ТКЗС—ДУЛОВО с комбайн СК-4, пожънал 576 декара и овършал 250 тона зърно.

ИВАН ГЕОРГИЕВ ОТ ТКЗС—ПАИСИЕВО с комбайн СК—4, пожънал 500 декара и овършал 176 тона зърно.

НА ШИРОК ФРОНТ

(Беседа с председателя на Кооперативното стопанство в с. Айдемир др. Иван Анастасов)

Кооперативното ни стопанство тази година има да пожъне и овършее 2 100 декара ечемик, 10 000 декара пшеница и други култури, засети на по-малки площи.

До началото на жътвата голямото ни внимание бе насочено към пролетните окопни култури, от които царевицата заема 3 100 декара, слънчогледът 3 400 декара, соргото 500 декара, бобът 1 600 декара и т. н. Осемдесет на сто от площите са окопани машинно трети път и на ръка два пъти. Успехът в ръчното окопаване е резултат на проведената през първата половина на м. юни ударна седмица, в която взеха участие над 1 000 кооператори и служители.

Готовността на машините и навременното завършване на комбайнопанта ни даде възможност на 25 юни да започнем жътвата на ечемика. Трябва да кажа, че за разлика от миналата година сега качественият ремонт на биндроуерите и комбайните си каза думата. Докато преди още от първия ден започваха ремонтите на полето, то сега само за 4 дни механизаторите Русан Тонев, Илия Стефанов, Васил Георгиев, Марин Инжев, Никола Стефанов и Иван Шопов пожънаха и овършаха ечемика.

Сега на площадката са готови за пренасяне в складовете над 550 тона ечемик. Средният добив от декар очакваме да бъде не по-малко от 290-300 килограма, а има бригади като тази на Жеко Цонев, която очаква да получи по над 315 килограма ечемик от декар.

Веднага след завършването на жътвата на ечемика част от машините навлязоха в пшеничните блокове. Още на 28 юни бе направен първият откос и досега са пожънати над 1 000 декара. Поради това, че някои от площите не са узрели напълно, прекъснахме жътвата за няколко дни. Това, разбира се, не значи, че почивахме. През тези дни комбайните овършаха пожънатия грах от 700-те декара, добивът от които надминава 230 килограма.

За да няма лутания коя бригада къде ще суши и почиства зърното, на всяка бе определена площадка и по възможност механизирана. Знаят се и складовете и мястото, където ще се съхраняват семената.

За да се осигури беззагубно и навременно прибиране на реколтата, тази година е приет организационен план и условия, в които предвиждаме на всеки блок с каква скорост трябва да се движи комбайнът и каква трябва да бъде максималната загуба, а тя е не повече от 3 на сто.

Предвидили сме също така ежедневно дежурство за контрол върху работата на комбайнерите. За всяка забелязана слабост дежурните търсят отговорност.

Между бригадите съревнованието се отчита всяка седмица и се връчват преходните знамена—звено първенец. Между комбайнерите резултатите се отчитат всеки три дни. За всеки декар, пожънат по предвидените норми, комбайнерът получава по 8 стотинки, а ако допусне повече от максималната загуба, се наказва с по 4 стотинки на декар.

Готовността на стопанството и създадената организация на работа ни карат да вярваме, че не по-късно от 22 юли ще завършим напълно с жътвата.

Ако с жътвата обаче се справим сравнително добре, то нуждата от работна ръка ще ни поднесе трудности. Освен зърнените култури нашето стопанство има значителни площи лозя, градини и овошки. Сега на 150 декара зреят домати, а ние не можем да ползваме дори средношколците от селото, тъй като те са заети в градските бригади.

ОСНОВА НА БЪДЕЩИ УСПЕХИ

Осеменяването на дзвиските започва от 10 юли, а на овцетемайки от 1 август, за да завърши около 5-10 септември. В този срок подлежат да бъдат изкуствено осеменени над 108 000 животни, собственост на ТКЗС и ДЗС от окръга. Предвижда се да бъдат обхванати и част от овцете за лично ползване на кооператорите. Осеменяването ще се извърши в 102 осеменителни пункта от добре подготвени техници-осеменители.

За образцовото провеждане на кампанията по осеменяването на овцете Управление „Земеделие“, Станцията за изкуствено осеменяване и Инспекцията по племенно дело проведоха необходимите подготвителни мероприятия. Доставиха се по стопанства над 122 бр. кочове пиниери и 180 бр. пробници. Разпределени са по пунктове и наличните 36 бр. асканийски и 12 бр. кочове меринофлайш, собственост на Станцията — Силистра. Изготвен е план за пълно използуване на кочовете от английските месодайни породи чрез ежедневно транспортиране на семенна течност за осеменяване на повече овце за промишлено кръстосване. Проведен е едноседмичен курс с 21 нови техник-осеменители от ТКЗС Доротица, Бабук, Паисиево, Кайнарджа, Срацимир. Главиница, Ситово и др.

Взети са мерки недостигът от инструменти и материали, необходими за осеменяване, да се доставят своевременно от Зооветснаб. Проведе се и окръжно съвещание с главните зоотехници, зав. овцефермите и техник-осеменителите на овце.

Предстоят обаче да се проведат и редица мероприятия в самите стопанства, които са от съществена важност за нормалното протичане на кампанията и от правилното и срочно провеждане на които зависи до голяма степен изпълнението на плана за млякото, месото и качеството на ремонта на стадата за следващата година.

Преди всичко зоотехниците, завеждащ овцефермите и овцевъдите трябва да пристъпят веднага към постепенно пресушаване на овцете с оглед до 15 юли до което да бъде окончателно предварително установено. Непосредствено след това да пристъпят към групиране на стадата. Да се заделят негодните за разплод овце-майки в отделни групи и се подложат на угояване чрез подхранване и нощна паша с оглед да се предадат своевременно за издължаване на договорното количество овчо месо. При това бракуването да става в рамките на изпълнението на плана за броя на овцете.

Управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС трябва да вземат необходимите мерки, щото успоредно с пресушаването на овцете да почне и подготовката за заплождане. Общо взето овцете-майки са в слабо телесно състояние, изтощени от продължителното доене. Трябва да се осигури редовното им подхранване с 300-400 грама концентриран фураж, зелени храни и пускане на паша по стърнищата в хладните часове на денонощието. Това бързо ще възстанови телесното им състояние и ще осигури нормална разгоненост и заплождане. Специалистите трябва да обърнат особено внимание върху подготовката на разплодните кочове. Последните трябва да бъдат поверени на добри гледачи.

Подхранването на кочовете-пробници активизира действията им при откриване на размърлените овце.

Голяма и отговорна е задачата на техник-осеменителите. Болшинството от тях са се справили добре в продължение на няколко години. Необходимо е обаче зоотехниците и ветеринарните лекари да им окажат близка и конкретна помощ, като първите няколко дни осеменяването се извърши обезателно в тях но присъствие.

Управителните съвети на ТКЗС и специалистите трябва да окажат помощ на осеменителите по оборудване на пунктовете с необходимите инструменти и материали, както и направа на огради за кочовете, размърлените и осеменени овце.

През време на кампанията специалистите да осъществяват непрекъснат действен контрол, като наблюдават техник-осеменителите да спазват стриктно груповите случни планове. Овцете от разплодните ядра да се заплождат с кочове асканийски или кръстоски, а тези от стоковите стада — с меринофлайш или английски месодайни породи за промишлено кръстосване.

Най-слабото звено в развъдно-подобрителната работа при осеменяването на овцете, което ежегодно се допуска от кооперативните стопанства от окръга, е неспазване случния план и покриване на част от овцете с кочове-пробници. Това се случва особено често както през кампанията, така и при ранното закриване пунктовете, когато кочовете-пробници заплождат повторилите овце.

Специалистите, зав. фермите, техник-осеменителите и овцевъдите не бива да забравят, че осеменяването не е само размножаване, а развъждане със строго определена цел при породообразуването в овцевъдството.

Осеменяването на овцете е дело на зооветеринарните специалисти, подпомогнати от заведущ фермите, техник-осеменителите и овцевъдите. Ето защо правилното разбиране на задачата и дружните усилия на всички ще доведат до повсеместно образцово провеждане на кампанията.

Необходимо е общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС, зооветеринарните специалисти да следят отблизо работата по срочното провеждане на всички мероприятия около подготовката на кампанията, като през целия период оказват организационна и техническа помощ.

Привеждат се тежките класове. Комбайнерите от ТКЗС — Калипетрово няма да оставят нито клас неприбран от полето.

КОМБАЙНЕРИТЕ СЕ СЪРЕВНОВАВАТ

Все по-напрегнати стават жътвените дни в ТКЗС — Черноглик. Комбайните са на полето, а хората, които работят с тях, са в непрекъснато съревнование, кой повече зърно да получи.

Комбайнерите от двете бригади в с. Черноглик водят надпревара за овладяване знамето на първенството. За четири дни младите механизатори от бригадата на Халид Шабанов получиха повече зърно, отколкото другарите си от другата бригада. Шабан Мехмедов и Димитър Иванов, заедно с помощниците си категорично са решили да не отстъпват първенството.

Е. АХМЕДОВ

СРОЧНО, БЕЗ ЗАГУБИ

Един стремеж е овладял сега кооператорите, специалистите и ръководителите на ТКЗС — Калипетрово: час по-скоро и без загуби да приберат житната реколта. На тази цел са подчинени всички задачи, на нея е подчинено ежедневието в кооперативата.

За втора година в стопанството се провежда групова жътва. Седемте комбайна са разпределени в две групи. В I бригада работят 3 комбайна с отговорник Георги Дойков, а във II — 4 комбайна с отговорник Георги Маринов. И двамата са дългогодишни, опитни механизатори. Те умеят да организират добре колегите си, които в болшинството си са млади, но работливи и отзивчиви момчета.

Преимуществата на груповата жътва са големи. Сега комбайнерите не се надпреварват кой повече да пожъне, без да държат за качеството на извършената работа. Тъкмо обратно — качеството на жътвата е основното, към което всички се стремят. Организирани по този начин, механизаторите се отнасят един към друг с чувство на другарска взаимопомощ. Повреди ли се един от комбайните в групата, веднага, с общи усилия аварията се преодолява. При това за извършената работа всички отговарят еднакво. Стремежът на механизаторите от всяка група е да не правят пропуски.

Чрез въвеждането на груповата жътва стопанството е постигнало и едно друго, много важно условие за срочното завършване на кампанията. Сега комбайните се обслужват с два пъти по-малко товарни коли, което в този върхов момент от годината е от голямо значение. Идвайки на полето, шофьорът изпразва бункерите на трите комбайна и веднага се отправя към зърноплощадката, без да изчаква, без да губи време.

Добре е организирана работата и на двете зърноплощадки в Калипетрово. Тук не се виждат много хора. Машините са ги изместили. Тъй като зърното е сухо, само в началото на жътвата е било необходимо лопатирането му. Сега то само се почиства и чрез аспиратори се внася в кооперативния хамбар. Осъществено е и механизирано товарене на камионите на зърноплощадката, която е отдалечена от стопанския двор.

Кооперативът не изостава и с прибирането на сламата. Една част от нея се балира. Друга се извлича с волокуши. Освободените площи се орат. Засети са първите 250 дка фуражна царевица—втора култура.

Благодарение на добрата организация, жътвата на 3 100 дка ечемик в ТКЗС—Калипетрово завърши. Пожънати са 200 дка пшеница от сорта „Сан пастере“. Поради това, че в много случаи пшениците от сорта „Безостая-1“ е полегнала, жътвата й ще бъде извършена чрез право комбайниране.

Кооператорите са доволни от добива, който постигнаха при ечемика. При план 290 кг средно от декар, те получават 330 килограма. В някои случаи постиженията са още по-големи — 460 кг средно от декар в бункерното тегло.

От голямо значение за срочното и без загуби прибиране на зърното е съревнованието, което се води между механизаторите. На тържествено, преджътвено събрание те поеха обезателството да се съревновават по редица показатели. Съревновават се не само двете групи комбайнери. В надпревара са и шофьорите, и хората от ремонтната работилница, дали обещание по тяхна вина да не бездействува нито една машина. Съревновават се и трактористите, и хората, застанали зад волана на беларусите.

Съревнованието се отчита на три дни. За втората тридневка от жътвата първенци са комбайнерите с отговорник Георги Дойков. Докато механизаторите от другата група овършаха 252 т зърно, то момчетата на Г. Дойков получиха 298 тона. А и качеството на извършената от тях работа е по-добро. Затова комбайнерите бяха наградени с 10 лева. Др. Трифон Куцаров — секретар на ОПК — Калипетрово, им връчи аленото знаме, като им пожела да бъде тяхно до края на жътвата.

Добрата организация, съревнованието и материалните стимули ще допринесат за навременното и качествено завършване на лятната кампания в ТКЗС—Калипетрово.

Ст. ГЕОРГИЕВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 3. VII. 1967 год.

ТКЗС	Жътва пшеница %	Засята фур. царев. II-култура — дка	II окосена люцерна — %	Окосен фураж грах в %
Айдемир	13,2	36,6	100	100
Калипетрово	1,8	12,5	61,5	88,8
Бабук	4,6	45	66,6	100
Алфатар	4,3	33 3	21,2	30,7
Алеково	4,1	0	12,2	35,6
Иширково	6,8	35	24	52,8
Смилец	11,6	120	55,5	100
Попина	4,2	0	100	95
Сребърна	0	66 6	28	40
Ситово	12,2	13.3	76	100
Срацимир	3,1	3 3	36,1	60
Кайнарджа	3,8	14	8,7	0
Голеш	0,2	18,6	0	37,5
Средище	1,6	2,5	2	100
Тутракан	12,3	19	36.7	100
Нова Черна	4,8	12,5	21,3	100
Старо село	28,1	30	26,7	66
Белица	15	37	0	27
Главиница	16,1	0	77	100
Ст. Караджа	34	33	100	60
Сокол	37,3	19	10,8	8
Зафирово	12,7	21	24,8	17,8
М. Преславец	10,3	20	75	100
Дуловo	0	15,1	7	40,9
Межден	0	0	21,2	45,8
Оморци	0	10	8,7	55
Секулово	0	18.3	6,4	21,7
Доброгица	8,8	57	43	77
Черноглик	0,4	5	25,6	0
Паисиево	7,5	44,5	15	100
Всичко ТКЗС	7,9	19,4	31,8	59,3
ДЗС				
Силистра	х	13,3	100	100
Н. Черна	23,2	0	26	0
Я. Забунов	12,8	23,3	11,9	0
Окорш	20	11,1	0	71,1
Всичко ДЗС	16.2	14,7	35,1	15
В-ко за окр.	8,2	19	32,1	54,4

Работниците от ковачното отделение на ДАП — Силистра имат голям дял в поддържането на техническата изправност на колите. Те осигуряват сигурен и безавариен транспорт на стоки и пътници.

НА СНИМКАТА: Работникът Курти Иванов шпрингова ресьорен лист за товарен автомобил.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

В СРЕБЪРНА — БЕРИТБА НА КАЙСИИ

Изобилен плод е огънал кайсиевите дървета. Не могат да се наradват овощарите от с. Сребърна. Те присягат към едрите, гладки плодове и броят на пълните щайги все повече нараства.

Кооператорите от бригадата на Георги Иванов бързат с беритбата на кайсиите. В сегашната си зрелост те са най-подходящи за износ.

Звената на Георги Дяков и Иван Касеров са набрали досега 10 т плодове „екстра качество“.

Оживлението сред кайсиевите дръвчета не стихва. Кооператорите се стремят да оползотворят най-добре богатата реколта. Да постигнат изпълнение на плана и продадат плодовете на най-висока цена.

Марин СЕРТЕВ

Енчо ИВАНОВ

КОЙ РАЗПАЛИ АПЕТИТА НА ЕКСТРЕМИСТИТЕ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Колкото по-внимателно се вглеждаме в израелския „Блицкриг“ срещу арабските държави, толкова по-ясно става, че той не е бил планиран само в Тел Авив.

Още в самото начало на войната агресорите, не без помощта на империалистическите разузнавания, превъзходно знаеха къде са разположени военните обекти на арабските страни. Анализирайки сега събитията, които предхождаха нападението на Израел, арабите си припомнят, че в навечерието на агресията чужди самолети са извършили твърде интензивни полети над арабска територия. По-точно забелязани са били самолети, разположени на военната база Уилусфилд в Либия. Тези дни правителството на тази страна поиска от САЩ да ликвидират базата. Чуждестранният печат съобщи, че американското разузнаване е оказало значителна помощ на Израел в подготовката и осъществяването на агресията.

Израел съществува вече две десетилетия. И през цялото това време империалистическите кръгове на САЩ, Англия и ГФР тук открито, там тайно го подготвяха за нападение срещу арабските страни. Още през 1957 година президентът Айзенхауер даде гаранции за подкрепа на Израел. Известно е, че месец и половина преди нападението министър-председателят на Израел Ешкол в интервю пред американското списание „Юнайтед стейтс нюс енд уорлд рипорт“ заяви буквално следното:

„Разбира се, ние разчитаме на такава помощ (става дума за военната помощ на западните държави), особено ако се вземат под внимание всички онези тържествени обещания, които бяха дадени на Израел. Когато искаме оръжие от Съединените щати, на нас ни казват: „Не изразходвайте свои пари. Ние сме тук. Тук е и нашият Шести флот“.

Действително империалистическите сили грижливо предпазват Израел от „излишни“ разходи. Всяка година стотици милиона долара се влагаха в неговата военна машина. Според официални данни за деветнадесетгодишното съществуване на Израел САЩ са му предоставили под формата на „помощ“ 1.6 милиарда долара. А Бон е дал на Израел под формата на „репарации“ над 800 милиона долара. Покрай тези официални „дарове“ по тайни канали Тел Авив е получил стотици и стотици милиона долара, фунта стерлинги и западногермански марки.

Империалистическите държави въоръжиха израелската армия с най-модерна техника, включително и с ракетно оръжие, и помогнаха за създаване на атомна промишленост. Те уси-

нополи изсмукват оттук около два милиарда долара чиста печалба.

През последните години националноосвободителното движение в арабските страни непрекъснато се развива. В този район все по-високо звучи лозунгът „Арабският нефт — на арабите!“ При тези условия световната реакция се стреми максимално да използува отхвърлянето от нея милитаризъм на Израел, за да окаже натиск над арабския свят и да забави неговото процеси те, водещи към пълно освобождаване на арабите от международните петролни крале. През последните години политиката на империалистическите хищници среща все по-решителен отпор в арабските страни: Сирия и Ливан въстанаха против грабежа на петролните монополи, ОАР и Алжир отхвърлиха диктата и натиска на Запада в икономическите отношения, много арабски страни решително осъдиха американската интервенция във Виетнам и английското съучастничество с родезийските расисти.

Няма съмнение, че решението за израелското нападение е било взето не без участието на войнствуващите сили на империализма.

И. ПОГОДИНА
Агенция „Новости“

ПАРТИЕН ЖИВОТ

СЛАБОСТИТЕ НЕ СА ПРЕОДОЛЕНИ

Доскоро в с. Окорш към кооперативното стопанство имаше изградени 3 партийни организации — към полевъдството, животновъдството и механизаторите. Организациите към животновъдството и механизаторите бяха малочислени и не живееха редовен организационен живот. С цел да се активизират комунистите и се повиши ролята на първичната организация, партийният комитет реши: трите организации да се обединят в една. Това обединяване стана в началото на тази година. Сега организацията е една от най-големите в района. В нея членуват 47 комунисти, които са правилно разпределени в различните производствени участъци.

Не може да се каже, че от обединяването досега няма успехи в работата на партийната организация. Сегашният секретар Петър Георгиев е млад, енергичен другар, който добре познава партийната работа. С дългогодишен партиен опит са и останалите членове на партийното бюро.

Към успехите на партийната организация трябва да отчетем, че заседанията на партийното бюро и събранията на организацията се провеждат редовно, по предварително изготвени и приети месечни планове. Повишена е и взискателността към комунистите, в резултат на което те се подобряват дисциплината сред тях. Сега много рядко са случаите, когато комунистите отсъствуват безпричинно от партийните събрания, а на тези от тях, които отсъствуват или закъсняват се търси отговорност. Радостно е това, че по разглежданите в партийните събрания въпроси комунистите вземат активно участие, а заседанията на партийното бюро и събранията се протоколират редовно и се вземат решения по тях. Това са положителни резултати, те са плод на инициативността и активността на членовете на партийното бюро и на неговия секретар.

Един по-задълбочен анализ на сегашното състояние на организацията обаче показва, че съществуващите преди това слабости все още не са преодолени докрай. С обединяването на трите организации в една работата на партийното ръководство се усложни значително. Докато преди партийните организации отговаряха само за по един отрасъл, сегашната организация отговаря за цялостната работа в стопанството. Партийното бюро и неговият секретар имат работа с полевъди, животновъди, механизатори, шофьори и служители. А това изисква по-голяма гъвкавост и оперативност в работата. Сега, когато комунисти има на работа във всички производствени участъци, важно звено в дейността на партийното бюро е работата с партийните групи. Такива са изградени към полевъдството, животновъдството, ремонтната работилница, механизаторите и счетоводството. В тях са обхванати над 25 комунисти, които работят пряко в производството. Поне досега обаче партийните групи съществуват формално. Не живеят редовен организационен живот. Комунистите, работещи в производствените участъци, не се събират и не обсъждат задачите, стоящи пред тях. От тяхна страна досега няма никакви предложения до партийното бюро. Това бездействие принизява ролята на комунистите и на партийните групи, усложнява работата на партийното бюро.

Когато човек разглежда плановете за заседанията на бюрото и събранията на организацията, вижда, че се планират за разглеждане разнообразни и важни въпроси.

На партийни събрания през първото тримесечие се предвижда за разглеждане: информация за състоянието на животновъдството, информация за състоянието на партийната учебна година, за готовността на машините и инвентара за пролетната сеитба, работата на комисиите за народен контрол, а през второто тримесечие — работата на полевъдната бригада по разрешаването на зърнения проблем, работата в кравефермата, организационното състояние на ДКМС и др.

Това показва, че партийното бюро вижда задачите и ги планува правилно. Само това обаче не е достатъчно. Много от заплануваните за разглеждане на събрания важни въпроси се заменят с други по-незначителни.

Фактът, че почти на всички партийни събрания в дневния ред фигурира точка „Вътрешнопартийни въпроси", без да се формулира за кои въпроси става дума, показва, че тяхното разглеждане става формално. Стопански уклон виждаме и в решенията, които се вземат на партийните събрания. Така например на партийното събрание от 17 април се разглежда подготовката на полевъдните бригади за пролетната сеитба и се вземат решения: „Да се пускат повече машини в движение", „да се вземат мерки за предотвратяване на болестите по житата", „да се бранува люцерната след прибиране на първия откос." На събранието от 19 май се разглежда работата в кравефермата и се вземат следните решения: „Да се осигури навреме необходимото количество зелена маса", „Да се купят 30 юници", „Да се води ежедневно племенната работа", „Да се циментира двора пред телчарника". Няма никакви решения за политическата работа сред механизаторите и животновъдите, за съревнованието и материалните стимули, популяризирането на челния опит, за задачите на партийните групи и комунистите. С други думи не се вижда с какви политически средства партийната организация ще съдействува за изпълнението на тези важни стопански задачи.

Сега сме в усилен период на полска работа. Успоредно с жътвата на есенниците трябва да се полагат грижи за пролетниците, да се бере, ниже и съхранява тютюнът, да се силажира и т. н. За да се извършат в срок и качествено тези задачи, нужно е да се повиши трудовата активност на кооператорите и механизаторите, а за това трябва да се разгърне системна и целенасочена политическа работа сред тях. На този въпрос, за съжаление, партийното бюро не е обърнало достатъчно внимание. Фактът, че до 27 юни партийната организация още не беше приела план за партийно-политическата работа през лятната кампания, говори, че и сега тук политическата работа се подценява.

В Окорш някои от специалистите и ръководителите още не са убедени в предимствата на разделната жътва, в резултат на което при жътвата на ечемика това мероприятие фактически се провали. А нито партийното бюро, нито партийните групи към полевъдството и механизацията не дадоха своевременно отпор на тези умувания.

Всичко това говори, че за организационното укрепване на партийната организация трябва да се помисли много сериозно. За да може тя да се освободи от стопански уклон и се превърне в истински политически ръководител в селото, нужни са системни и постоянни грижи.

Хаккъ РУФИЕВ

ИКОНОМИЧЕСКАТА ГЕОГРАФИЯ НА СССР ЗА ПЕТДЕСЕТ ГОДИНИ

Дореволюционна Русия беше аграрна страна с изостанало селско стопанство. Статистиката показва, че на всеки сто жители 82 са живеели на село. Относително неголямата тежка промишленост е била съсредоточена в ограничен брой райони: машиностроението — в Петербургския, текстилната — в Московския, металургическата — в Донецкия и Уралския, нефтопреработващата — в Бакинския.

Общото ниво на промишленото развитие беше доста ниско. На глава от населението се е произвеждала продукция 13-14 пъти по-малка, отколкото в САЩ и Англия, въглища — 25-26 пъти, чугун и стомана — 9 пъти. Относителният дял на Русия в световното производство на промишлена продукция е бил 4 процента и не е надхвърлял 12,5 процента от обема на производството на САЩ.

Наследството, което получи младата съветска държава, беше доста бедно. Като пристъпи към икономическо преобразование на страната, социалистическата държава започна планомерно и целеустремено да осъществява научно-обосновано развитие на производителните сили на всички републики и райони. Основният замисъл на народностопанските планове на СССР беше да превърнат „бедната и слаба матушка Рус" в могъща индустриална държава, да осигурят пълна победа на социализма.

Огромната територия на Съветския съюз се отличава с колосално разнообразие на природно-икономическите условия. Въпросът, как и къде да се развиват производителните сили, как ви отрасли на производството и в кои републики и райони да бъдат разпределени, имаше огромно значение за страната.

Не по-малко важен икономически проблем беше и това, че три четвърти от населението на Съветския съюз живееше в европейската част, докато главната маса от природните ресурси бе разположена на изток — на 2 до 4 хиляди километра от основните производствени центрове. Разумното съчетание на районите за добиване на топливо и суровини с центровете за производство и консумация на продукцията при минимални разходи беше сложна и трудна задача. Как бяха решени тези проблеми в СССР през периода на социалистическото строителство?

През годините на съветската власт във всички републики и райони на СССР бяха създадени мощни производителни сили. Построени и реконструирани бяха над 40 000 едри промишлени предприятия, ръководени от високо квалифицирани кадри. В основните части на страната бяха проучени и създадени крупни минерално-суровинни и топливно-енергетични бази. Прокарани бяха 50 000 километра ж. п. линии, от които бяха електрифицирани 27 000. На базата на 25-те милиона дребни селски стопанства бяха организирани 48 000 едри механизирани колхози и совхози. Производството на промишлената продукция в страната се увеличи 66 пъти, а на селскостопанската — 2,8 пъти.

Темповете и нивото на развитието на производителните сили на Съветския съюз са толкова високи, че неговото положение на икономическата карта на света коренно се промени. По производство на електроенергия и стомана, по продукция на машиностроението СССР зае първо място в Европа и второ в света, а по добив на въглища и дървесина, по производство на ситна захар е на първо място в света. Имайки 7 процента от населението на земното кълбо, съветската страна произвежда 20 процента от цялата световна промишлена продукция.

Съветският съюз не само изпревари ГФР, Англия и Франция, всяка от които стоеше пред царска Русия, по производство на промишлена продукция, но и създаде промишлена продукция и национален доход по-големи, отколкото всички посочени страни взети заедно. Съветският съюз вече достигна две трети от обема на промишленото производство на САЩ. И всичко това той постигна само за 30 години мирно строителство, защото останалите години от 50-летието бяха години на разрушителни войни, наложени на Съветския съюз, и на следвоенно възстановяване на народното стопанство.

СССР представлява огромна строителна площадка. На строящите се на страната са заети повече от 7 милиона души, използуват се 75 000 екскаватора, 90 000 подвижни кранове и много друга техника. По производство на цимент и на железобетонни конструкции СССР е на първо място в света. Всяко денонощие в строя влизат две-три нови или реконструирани предприятия и повече от 5 000 апартамента. През 1966 г. например влязоха в експлоатация 10 милиона киловата нови енергетически мощности, два крупни нефтопреработвателни завода в Ленинградска област и в Украйна, алуминиев комбинат в Източен Сибир, завод за изкуствени влакна в Поволжието и т. н.

Научните изследвания пропарят пътя за промишленото овладяване на огромната територия на страната. Всяка година в степите и пустините, в планините и тайгата работят около 10 000 геоложки експедиции и групи.

Съветският съюз има най-благоприятния минерално-суровинен баланс. Проучени са запасите на 16 най-важни вида минерални суровини и топливо. За 14 от тях СССР е на първо място в света (общите запаси на въглища, нефт и газ, на желязна, манганова и оловно-цинкови руди и др.). Нефто-газодобивната площ на СССР е 11 милиона квадратни километра.

Сведенията за полезните изкопаеми бързо остаряват. Запасите от природен газ в СССР през последните десет години се увеличиха повече от 120 пъти. Дълго време промишлеността на Съветския съюз изпитваше недостиг от диаманти. През 50-те години в Якутската тайга беше открита обширна диамантена зона. През последните години бяха открити ценни ресурси в пустините — нефт и газ — в Каракум, злато — в Казълкум, в европейската част нефт бе открит в Украйна и Белорусия, калиеви соли — в Белорусия и т. н. Съветският съюз разполага с ресурси от всички видове суровини, които са достатъчни както да задоволят вътрешните нужди, така и за износ. Само в курската магнитна аномалия са концентрирани запаси на железни руди, които биха стигнали, за да се осигури черната металургия на целия свят за дълги времена.

Важно значение за икономическото развитие на СССР имат почвите. Страната разполага с огромна зона от плодороден черноземи и със значителна зона от субтропици. През годините на съветска власт общата посевна площ се увеличи почти два пъти.

Големи са съкровищата на зеления океан. Почти половината от цялата територия на СССР (без Заполярието) е покрита с гори. На СССР се падат около 40 процента от световните запаси на дървесина. Добивът на дървесина се увеличи от 30 милиона кубометра през 1913 г. на 273 милиона кубически метра през 1966 година.

Н. НЕКРАСОВ — член-кореспондент на Академията на науките на СССР,

Ал. ВЕДИШЕВ

ВАЖНА ПАРТИЙНА ЗАДАЧА

Общинският комитет на БКП и бюрата на първичните партийни организации от района на с. Бабук натрупаха богат опит в организирането на политическата агитация през летните месеци.

Сега, когато се намираме в най-усилните дни на полската работа, за мобилизиране силите на механизаторите и кооператорите за срочното и качествено прибиране на реколтата тук се използват всички форми на политическа работа.

За да се изяснят добре задачите, които трябва да се изпълнят през тази отговорна кампания, още през месец май в общинския партиен комитет се състоя съвещание със секретарите на първичните партийни организации.

На това съвещание се приеме график за свикване на партийни събрания във всички организации. На събранията бяха приети планове за партийно-политическата работа през лятото, а на комунистите бяха възложени конкретни поръчения. Тук присъствуваха членовете на общинския партиен комитет — Александър Великов — председател на ТКЗС, Куни Михнев—секретар на общинския партиен комитет, Георги Стойчев—председател на СОНС, специалисти и др.

По инициатива на партийния комитет в началото на месец юни се състоя среща с механизаторите, където инженер Али Османов направи анализ на подготовката за лятната кампания и посочи мерките, които взема техническото ръководство за срочното и качествено прибиране на реколтата.

На тези срещи бяха изяснени също така и условията за водене на социалистическото съревнование, определиха се и материалните и моралните награди за първенците. През усилните жътвени дни съревнованието между комбайнерите се отчита всеки ден, а при изпълнение на другите полски работи между бригадите и звената всеки понеделник. За хода на съревнованието се издава специална листовка.

Наред с количеството като важен показател в съревнованието се смята и качеството на извършената работа.

На 15 юни тази година в общинския партиен комитет се проведе среща и с членовете на общинската лекторска група и групата докладчици, където бяха определени задачите на лекторите и докладчиците през времена лятната кампания. В центъра на тяхната работа сега се поставя разясняване събитията в Близкия изток и най-важните стопански задачи в кооперативното стопанство.

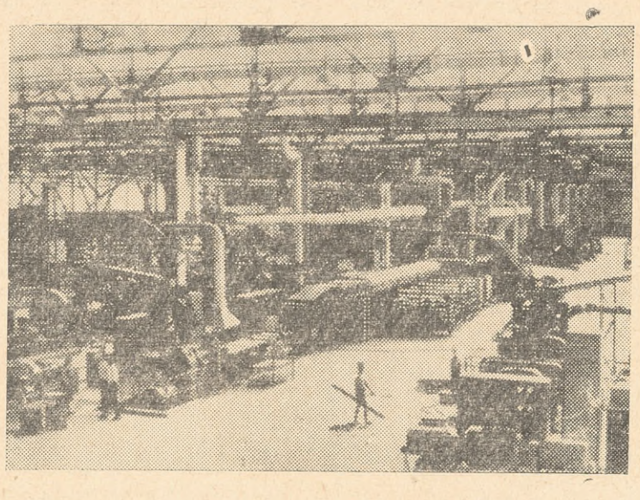
В партийния комитет е уточнена комисията, която ще издава общинския бюлетин, и програмната комисия на радиоуредбата.

Комитетът даде указание местните лектори и активисти на партийните организации да се събират всяка седмица на кратка среща, да се оценява тяхната работа през седмицата и им се поставят допълнителни задачи.

По решение на партийния комитет като отговорник за качеството на работата при комбайните за първа бригада е определен Петър Стойков, а за втора бригада Димитър Янков, и двамата активни борци против фашизма и капитализма.

Набелязаните мерки от партийния комитет и бюрата на първичните партийни организации от района говорят ясно, че и тази година тук на политическата работа сред кооператорите се отделя голямо внимание. Ако взетите решения се доведат докрай, няма съмнение, че задачите, които стоят пред кооперативното стопанство, ще се изпълнят в срок и качествено.

Кольо ВЪРБЕВ

През 1962 година на 9 километра от столицата на Цейлон — Коломбо започна строеж на завод за автогуми. След окончателното му завършване заводът ще задоволи напълно нуждите на страната от автогуми. Голяма помощ за строежа на завода оказва СССР. Съветското правителство предостави на Цейлон голям дългосрочен кредит, съветските институти разработиха и предадоха на цейлонците работните чертежи. Оборудването и материалите също така бяха доставени от СССР.

Заводът в Келания.

ЗАДЪЛБОЧЕН ОТЧЕТ

На края на учебната година пионерската дружина „Млада гвардия" при основното училище „Стефан Караджа" в град Тутракан отчете своята едногодишна дейност. В отчетния доклад, прочетен от Виолета Гойчева, се посочи, че през годината дейността на дружинния и отрядните съвети е била насочена към патриотичното възпитание на пионерите, към разгръщане на самодейността, самоуправлението сред пионерите и т. н. Много са организираните мероприятия в това направление.

По отряди пионерите са се запознали с живота и дейността на вожда на Октомврийската социалистическа революция — великия Ленин, на Георги Димитров и Димитър Благоев, разгледани са книгите: „Син на работническата класа", „Под крилото на Партията", „Те загинаха, за да живеем ние" и др. През годината пионерите са се запознали и с постиженията на науката и техниката в Съветския съюз, с по-важните политически събития в света, организирали са вечери, викторини, двубои и др.

Хубави думи се казаха за дейността на пионерите от отряда при VII-в клас, които са събрали и предали на държавата 1 300 кг старо желязо, подготвили са и представили пред пионерите и гражданите пиесата „Червената връзка", сключили са шефство с производствени бригади за комунистически труд, изнасяли пред тях редовно художествени програми. Добра оценка се даде и за дейността на отряда при V-б клас. Успехи имат и другите отряди.

На тях подробно се спряха в изказванията си: Цветан Хаджиев, Недка Хорфонозова, Лиляна Константинова, Иванка Рачева, Валя Ганчева и др.

Задълбоченото разглеждане на дейността през годината, при което наред с постиженията голямо място се отдели и на слабостите, ще помогне на пионерската дружина догодина да подобри още повече своята дейност. Направените предложения ще бъдат основа за разнообразна дейност сега през летните месеци. Ще действуват дружно пионерските команди, ще се разгръща спортната дейност, ще се помага активно в стопанската работа в ТКЗС.

Всички тези мероприятия и инициативи ще се ръководят и направляват от новоизбрания дружинен съвет с председател Цветанка Караджиева.

Викентий МАРИНОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

— Благодаря. Много хубав тютюн. Откъде имате турски?

— Крадем — усмихна се дългият. — По-нататък.

— Аз съм от Днепродзержинск. Баща ми сееше разумното и вечното, майка ми беше член на бюрото на райкома. Разстреляха я в тридесет и седма.

— Моля, една минута — каза дългият и преведе всичко казано от Вихър на своя шеф.

Вихър си отбеляза, че немецът преведе точно, дума по дума, без да се спъва, без паузи.

— Продължавайте.

— Работих като хамалин, защото в института не ме приеха, сами разбирате. След това служих в армията. Предадох се през време на боевете край Киев. Седях във вашия филтрационен лагер 56-а. После работих в мелничен завод. Остъпих с части на немската армия в Лвов. Сега отивам в Краков, искам да постъпя на работа тука на ж. п. линията.

— Една минутка — помоли дългият и преведе всичко на шефа си.

Онзи слушаше, усмихвайки се с ъгълчетата на добре очертаната си капризна, твърде красива уста.

— Много добре — каза той. Нека разкаже историята си още един път, само по-подробно.

— Роден съм в Днепродзержинск, в седемнадесета година. От интелигентно семейство съм, майка ми разстреляха чекистите, баща ми — учител, загина в четиридесет и трета от бомбардировка. Работих като хамалин, служих в армията, в Киевски военен окръг. Предадох се в плен край Бяла Църква. Работих в днепропетровския мелничен завод като помощник-началник в мелничарския цех. Отстъпих в Лвов с войските.

Шефът изслуша Вихър, мах на на дългия с китка — да не превежда — и помоли:

— Разкажете вашата толкова печална история още веднъж. Засега се чувствувате скован и прекалено старателно повтаряте заучения текст.

Дългият преведе думите на шефа, а Вихър в тези секунди, докато му превеждаха това, което той и без това разбра, се стараеше мъчително да намери обяснение на два главни въпроса, които още не му задаваха, но щяха да му зададат непременно: откъде в неговата чанта има пистолет и гранати.

— Не ми ли вярвате? — попита Вихър, когато дългият преведе думите на шефа.

— А вие вярвате ли си? Сам на себе си вярвате ли си? — каза дългият.

— Не разбирам... — усмихна се Вихър. — Може да се помисли, че съм извършил нещо предосъдително. Моят аусвайс е в пълен ред, в чантата трябва да лежат характеристики от работата ми, подписани от вашите хора...

Той спомена за чантата, очаквайки веднага въпроса за нейното съдържание, но се излъга.

— Добре, добре — каза шефът, — ние чакаме. Повторете вашата история, тя е занимателна.

— Готов съм да я повторя дори и сто пъти — тя няма да стане друга, моята история, колкото и да бих искал това. Вие мислите, че ми е много приятно да ви повтарям за позора на загиналата ми майка, за филтрационния лагер, където не е толкова сладко, казано откровено. Нима е леко да се разказва за гибелта на баща, за отстъпление то, страшно, гладно отстъпление под бомбардировки, с ваши те войски в Лвов.

— Искрено ми е жал за истинския Попко — каза шефът. — Аусвайсът е истински, ние проверихме. Историята на Попко е също правдива. Но не ни интересува какво отношение имате вие към господин Попко? Истинският Попко в това време живее в Бреслау, на Моцартщрасе, 24, в общежитие за работници, които работят във фабрика за производство на пиана.

„Грубо работи — реши Вихър, — Попко седи у нас".

— Или това е мой еднофамилец — каза Вихър, — или ви заблуждават. Аз съм готов за очна ставка.

— Охо!

— Разбира се... Няма от какво да се боя, аз съм чист пред вас. Винаги съм бил лоялен по отношение на новата власт.

— Слушайте — каза шефът, — виждам колко напрегнато чакате онзи момент, когато ще почна да ви питам за парабела и гранатите. Вие вече сте приготвили версия, вероятно напълно правдоподобна: пистолета сте намерили по време на отстъплението, и гранатите също. Навярно ще почнете да говорите, че това оръжие ви е било необходимо за лична безопасност — всичко това ми е ясно. Няма да ви заблуждавам. Сега ще ви покажа вашия парашут и отпечатъците от пръстите ви върху копринатa.

— Тук има някаква досадна грешка, господин началник.

— Няма нужда. Вас са ви спуснали през нощта и вие сте закопали парашута си на два километра от наши казарми; в онази гора войници приготвят дърва. Случайност — не споря, но за вас това се оказа съдбоносна случайност.

— Да вървим — каза дългият, — ще ви представим парашута за опознаване.

— Няма какво да опознавам...

— Оставете... Закопали сте го под два бора, така ли е? И освен това сте разрушили едния мравуняк — голям мравуняк. В тъмнината вероятно сте паднали право в мравуняка.

Вихър почувствува как се вдървиха ръцете му — той действително бе паднал в мравуняк.

— Да вървим, да вървим...

И те отидоха през анфилада от стаи в голяма зала. Тук на лъсналия паркет лежеше неговият парашут. Вихър вдигна рамене и принудително се усмихна.

— Не е ли ваш? — попита дългият. — Разбира се, не е ваш, нали?

— Разбира се, не е мой.

— Ясно.

Те се върнаха в кабинета на шефа. Той се разхождаше около масата и говореше по телефона, притиснал с рамо слушалката към ухото си. Дългият шнур се влачеше зад него по пода. Шефът мълчаливо кимна на Вихър към няколко листчета с отпечатъци от пръсти. Той навярно говореше с жена, защото от време на време се усмихваше и играеше с вежди си. Вихър погледна листчетата с отпечатъци от пръсти и каза на дългия:

(Следва)

Организация и заплащане на труда в бригадата за комплексна механизация

Комплексната механизация е сравнително нова форма на организация на труда, но с всяка година тя намира все по-голямо приложение в кооперативните стопанства. Основната цел на комплексните бригади е да механизират колкото се може по-пълно целия производствен процес. Успешното решаване на тази задача води до повишаване производителността на труда — задача, която през следващите 2-3 години трябва да бъде решена. До 1970 година по план производителността трябва да нарасне с 42,7 на сто спрямо 1965 год.

През последните години в кооперативното стопанство в с. Сокол бе създадена бригада за комплексна механизация. Нейните резултати ще послужат за основа при изграждането на такива бригади и в останалите съставни села на стопанството.

Към създадената вече бригада са прикрепени общо 11 189 декара площ, върху които са засети 5 600 декара пшеница, 400 декара ечемик, 1 050 декара царевица за зърно, 369 декара фуражен грах за зърно, 450 декара сорго, 1 600 декара слънчоглед, 600 декара фуражна царевица първа култура, 620 декара овесено-грахова смес и 500 декара люцерна.

В състава на бригадата са включени 11 механизатори и 7 кооператори (бригадният механик е включен в състава на механизаторите). Цялата отчетност е поверена на отчетника. Машините, с които разполага бригадата, не са прикрепени към отделните механизатори, защото всеки от тях може да обслужва различни машини, а това помага за бързото изпълнение на всички мероприятия.

Машинно-тракторният парк тук се състои от 4 „Беларуса" с ремаркета-самосвали, един трактор ДТ—54, 3 комбайна СК—4, един кукурузокомбайн, един силажокомбайн, два виндроуера, един ГАН—8 и за почистването на зърното и семената две семечистачни машини — ОВ—20 и ОВ—10. Много важен е въпросът за наситеността с прикачен инвентар. Бригадата притежава два плугословения, един обикновен, един навесен, два прикачни, една дискова брана, един люцилник, двайсет комплекта брани, един комплект валяци тип „кембридж", три броя сеялки „субаро-48", две пневматични, един стогометател и три култиватора.

С предоставените на бригадата основни средства, машини и вложения труд по отглеждането и прибирането на културите следва да се реализира продукция за 450 892 лева, да се направят материални разходи за 124 692 лева и да се произведе чиста продукция за 326 200 лева. Стойността на планувания труд от механизатори и кооператори е в размер на 38 464 лева. Съпоставен с чистата продукция, той съставлява 11,8 на сто. Следователно формирането на колективния фонд—трудово възнаграждение за бригадата става посредством норматив на 100 лева чиста продукция. В края на годината разпределението на КФТВ ще става на основата на изработените човекочасове. Изработените физически човекочаса ве се превръщат в приравнени такива, посредством коефициенти за отделните видове мероприятия. Към 1 юни т. г. разходът на часове е 9,507, в това число от механизаторите 4,679 при план 39,012 часа.

Очевидно нормата като мярка за отчитане на труда при този начин на заплащане отпада и нейното място се заема от измерителя „време". Досега тази бригада не е получавала помощ от друга производствена единица и едва ли ще допусне това до края на годината.

Основните мероприятия — сеитба, торене, внасяне на хербициди и окопаването, са извършени механизирано. Трудът на кооператорите от бригадата е насочен главно към подготовката на семената, торовете, препаратите и сега около площадките за зърно.

От началото на годината механизаторите са авансирани с по 0,70 лева, а кооператорите с по 0,45 лева на заработен човекочас.

Създадената структура в бригадата за комплексна механизация в с. Сокол е сполучлив вариант за тази форма на организация на труда в нашите кооперативни стопанства.

Георги СТОЯНОВ

Продавачките на обувки Събка Маринова и Юлвия Шайбова от магазин № 10 на ДТП — Силистра не само обслужват културно и вежливо своите посетители, но им помагат и да си изберат съответно според сезона и подходящ модел обувки.

НА СНИМКАТА: зад щанда, вляво — С. Маринова, а до нея, вдясно — Ю. Шайбова.

Празник в Стрелково

Голяма радост преживяха жителите на с. Стрелково. За пръв път при тях пристигна рейсова кола, която отсега ще ги свързва ежедневно с окръжния център.

Стари и млади се събраха сред селото, за да посрещнат автобуса. Те носеха подаръци на шофьора и кондуктора. След определения престой колата, окичена с цветя и кърпи, взела първите пътници от селото, потеглили за Силистра.

Хората от малкото добруджанско селце са щастливи. Те няма да преживяват вече трудности, а когато пожелаят, спокойно могат да пътуват до окръжния град.

Калинка ГЕОРГИЕВА

ПОВАЛЯТ ПШЕНИЧЕВИТЕ КЛАСОВЕ

Още не беше свършила жътвата на ечемика в кооперативното стопанство в с. Иширково, когато механизаторът Добри Атанасов от първа тракторно-полевъдна бригада на Нечо Савов започна жътвата на пшеницата с виндроуер.

От засетите общо 19 500 декара пшеница по разделния начин ще бъдат пожънати над 4 100 декара. Техническото ръководство добре разбира изгодата от разделното прибиране на реколтата и затова положи много усилия за качествения ремонт на виндроуерите.

Разделна жътва започна и в съставните стопанства на кооператива, в селата Брадвари и Йорданово.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

НАЙ-СИЛНОТО ОРЪЖИЕ

И тази сутрин тя изпревари птичките. Полето е пълно с хора. Налага ѝ се да мине край всички, да поговорят за работата през деня. Първо се отправи към зеленчуковата градина.

Пристигна сред лехите преди кооператорите.

— Нали си младо, не можем се мери с тебе, момиче. Все ни изпреварваш — смее се бай Кольо — майсторът на тутраканската зеленчукова градина.

— Ама чакай, и ти ще остареещ.

Хората остаряват наистина, не остаряват само съдцата им. „Ето и бай Кольо е такъв" — мисли си Чичилия. „Нима тя ще стане друга? Едва ли! Земята, сред която се роди и израсна, и хората, своите хора, които тя запомни по полята, ще подклаждат огъня в сърцето ѝ, вярата в успехите..."

Тази вяра, тази любов към земята се роди още в бащината ѝ градина. През свободното време сварваха Чичилия все там — нещо ще окопава, с дръвчетата ще се занимава, на плодовете ще се радва. А когато завърши гимназия и изяви желание да следва агрономство, родителите ѝ не се поколебаха. Една съседка, разбрала за намеренията им, бе прошушнала на майката:

— Не е за жена то! Ще тръгне с мъжете по полето. Пък и ще закъснява там...

Тези махленски съвети дори не стигнаха до ушите на момичето. Тя завърши висшия селскостопански институт. С труд я издържаше баща ѝ — работник тенекеджия в Промкомбината. После Чичилия се завърна в родния град, където стопанството трябваше да разреши трудни проблеми. Машините бяха недостатъчни, кооперативът — неукрепнал икономически... При това положение да създадеш организация, да задържиш хората не бе леко. Някои ръководители даже изказаха недоверие към младата специалистка.

Но в трудностите се раждаха успехите. Трудности, които Чичилия Ангелова преодолява вече 7 години.

Високи са сега плановите показатели. Загубите от сушата трябва да се компенсират. От лозята и зеленчуковата градина очакват много. Продадоха вече 5 тона ранни домати. Започнаха беритбата и за масов износ. Ще преизпълнят годишния си план. От продажба на краставици вместо 4 000 лева, до края на юни взеха 6 000 лева. А зад успехите са грижите. Редовното кършене, връзване, пръскане и вълнението на агрономката. Колкото по-ярко се очертават успехите, толкова по-голямо е вълнението на специалистката. И тя е все на полето, сред кооператорите, сред своите.

— Трудности ли? То без трудности не може. Но са преодолими. Защото хората са златни — усмихва се Чичилия. — Много, много трудолюбиви.

Хората... Те чувствуват обичта на младата жена. Сърдечността ѝ — е нейното най-силно оръжие. То помага на Чичилия в борбата за по-големи успехи, в борбата за повече щастие.

Викентий ДУКАНОВ

НАПИШЕТЕ ЗА НАШЕТО СЕЛО

Староселецо, мой млади познайнико. Твоята искрена обич към родния край ме развълнува, накара ме да напиша тези редове...

Старо е само твоето име, Старо село! Но къщите ти, кипри, аленобузи, са нови — новички. Старите се броят на пръсти. И в тях старци само живеят. А младите? За младите животът протича в ново русло.

В какъв чуден дом живее пти цевъдката Мона Денева! Розова алейка отвежда до циментирано то стълбище на красивата нова сграда. Кухнята е долу. В нея — електрическа готварска печка, пералня. В хола — полира на маса, върху която блести се дефът на Любчовия акордеон. Голям музикант ще стане седмокласникът. Прелива от радост майчиното сърце. И как иначе, когато и дъщерята не ги посрами, а е вече учителка в детската градина. За нея са красиво то легло и трикрилният гардероб, натежал от момински дарове. Шевната машина, радиото, моторът — отдавна не са само мечта в дома на птицевъдката.

На другия край на селото е къщата на Марин Ангелов. Голям, просторен дом, в който слънцето е първият и последен гост. Из него шета буля Йорданова и току си приказва, че е дошел ред булка да реди простор ните стаи. Е, тук има думата Ангел — единственият син в семейството на дългогодишния овчар. Нали преди 4 години заедно с баща си вдигнаха този палат? Пък и къщовник е тракторист. И нафтова печка си купил, и във всяка стая легло, и всичко както му е ред. Само снежнобелите, извезани с пъстри цветове покривки и завеси, са дело на трите сестри, задомени вече. Сега е дошло време буля Йордана за невяста да се стяга. За нея са шарените черги, красивите покривки. За нея е целият слънчев дом.

От хубаво по-хубаво живеят староселци. Само през 1966 година домакините са закупили 80 перални. Сто и петдесет „Ижета" кръстосват от сутрин до вечер селото. Увеличават се леките коли. Все повече теливизионни антени преобразяват селския пейзаж. Радиото отдавна не е лукс. В 540-те къщи на Старо село 490 радиоапарата свързват хората със света, а 348 радиоточки ги осведомяват за местните новини и събития. Още преди 5 години завърши цялостното електрифициране на селото. От всеки дом е прогонена мъждукащата светлина на газените лампи. В центъра се издигна новата, светла сграда на училището, домът на ТКЗС, Културният дом. Само веднъж през седмицата в неговия киносалон не се прожектира филм.

Наскоро се осъществи и една друга, отколешна мечта на старосели. Селото се водоснабди. Дървените герани и менците останаха само като декор на добруджанската ромънтика. Сега се създава възможност и за построяване на обществена баня. Новата фурна напълно задоволява нуждите на хората. Улиците уснлено се шосират. Асфалтиран е главният път.

Сутрин майките отиват спокойно на работа, отнасяйки малките си рожби в детските ясли или детската градина. Макар че са сезонни, те се огласят от веселия гласчета още от началото на април. Ще притихнат тогава, когато и последното зрънце, и последният грозд бъдат прибрани от полето.

Детските ясли са потънали в белота. Бели креватчета, бели постелки, бели завеси. А децата — чисти и мили, прилкат из дворчето като сини пеперуди. И цялата издръжка на яслите е поета от кооператива. Средства отделя стопанството и за детската градина, където се възпитават 120 деца от 4 до 7-годишна възраст. Шест учителки бдят над тях. Учат ги на песни и игри. Учат ги да рисуват.

Вечер за децата идват близките им. Идват бабите и дядовците, и завърнали се, сядат на пейките под огънатите от плод ябълкови клонки. Внуците се гушат като пиленца в топлите им скути, а старците започват приказките за отколешните времена.

Та какво ли не са преживели тези хора! И мракът на студените нощи, и жаждата на доброруджанското лято. А дървеното рало, сърпа, косата? А тежестта на чокойското робство. и онаи паметна 1926-та, когато врътниците им били зверски убити от поробителя. Разказват старците и за безстрашието на комуниста Алекси Кюранов, разстрелян в навечерието на Свободата.

А сега? От хубаво по-хубаво живеят сега младите! Машините ги изместват от полето, от фермите. Овчарите вече захвърлиха ножиците и стрижат с агрегат животните. А неизбродимите ливя, прасковите, които скоро ще заруменеят като бузките на малките палавници? Богатее селото им. Заможни стават хората. Бедността е само минало. Още по-хубаво е, че и за тях — старите не забравят. Всеки месец кооперативното стопанство им раздава безплатно по 20 купона за хляб. Малко ли е — 320 пенсионери получават редовно такава безвъзмездна помощ! А при други случаи стопанството е още по-щедро.

И не само на старите помага кооперативът. Сега агрономът, ветеринарният лекар, икономистът са местни хора, завършили университет със средства на ТКЗС. За в бъдеще сумите, отделяни за тази цел, ще бъдат още по-големи.

За в бъдеще... То, бъдещето на Старо село, ще е още по-хубаво. Ще се издигне просторна търговска сграда. Ще се построят нови, още по-слънчеви детски ясли. Няма да има нито една калча улица. Във всеки дом ще има чешма. Ще израснат младите фиданки и лозници и към техните окичени с нектарен плод клонки ще протягат ръчици още по-щастливи деца.

Защото щастието на родителите е само частица от щастливото бъдеще, което те градят за свидните си рожби...

Стефанка СТАНЕВА

НАЙ-ДЪЛГАТА ЛЪЖА

(Печална история)

В Силистра има една кооперация, която носи високото и задължаващо име, свързано с една от най-светлите дати за българския народ — кооп. „Девети септември". Действително в тази кооперация работи един творчески колектив — колектив, който внася в обществените заведения, в домовете на гражданите топлота, уютност с хубавите си мебели и обзавеждане. Но за голямо съжаление, ако бяха по-принципни и по-коректни ръководителите на тази кооперация, колективът щеше да се ползува с още по-добро име.

През 1965 година на 30 август се договорих с тогавашния председател др. Васил Колев и главния инженер Илия Великов, че ще ми изработят комплект мебели № 10. Уговорката беше, че през септември и октомври 1965 г. не могат да станат мебелите, но през декември непременно ще бъдат готови. Направихме молба, парафира се надлежно от др. В. Колев, изчислена беше предварително сметката от др. Илия Великов и започна мъченическо чакане. 1965 година остана в историята. Ние с моята съпруга се заредихме с търпение за 1 май 1966 г. На два пъти посетихме ръководителите на кооперацията и получавахме тържествено обещание, че ще станат мебелите. Внесохме капаро 120 лева и отново зачакахме. Над 20 телефонни разговора проведохме, докато ръководителите започнаха да се крият, щом чуят, че ги търсят от Русе, и често прехвърляха разговорите на служителите, за да кажат, че ги няма. През 1966 година направих 3 посещения, понеже счетох, че щом не можем да се разберем по телефона и с писма, може би ще е по-добре лично да се срещнем. Но и 1966 година си отиде. За голяма моя изненада, през месец февруари 1967 година др. Илия Великов ми писа, че кооперацията се отказала да работи мебели от модела, който съм поръчал, защото това не било рентабилно. След две седмици говорих отново по телефона. Обади ми се технологът Ангел Митев и каза, че за да изработят мебелите, им трябвало фурнир и шперплат. Помолих ги да ми кажат какви са количествата, които трябват за моите мебели, за да им ги доставя. От шперплата по-късно се отказаха, понеже щели да си намерят, но фурнир нямали. С големи трудности през месец февруари 1967 г. намерих 33 кв. м фурнир и го доставих на кооперацията. В ОК на БКП — Силистра, при др. Иван Русанов, тогавашен заведващ отдел „Промишленост", др. Илия Великов обеща, че мебелите ще бъдат готови до 20 април 1967 година. На 6 май 1967 година отново посетих кооп. „Девети септември", като носех и разликата от стойността на мебелите. Оказа се, че по ръчките още не са откъснати от кочаните, макар и написани от др. Илия Великов. А преди това ме уверяваха, че материалът е скроен и чака фурнир. Исках да изплатя разликата за мебелите, която е около 230 лева, или общо 510 лева за гардероб четирикрилен, тоалетка, легло, нощни шкафчета и матрак. Отказаха да ми вземат парите и не ми отговориха кога мога да си получа мебелите. Останах много възмутен и се питам: „Това хора ли са? Ръководители ли са? Питам се: — има ли партийна организация в това предприятие? Исках да се срещна и с парт. секретар др. Желев, за да му кажа, че недостатъчно уважава той Партията и че трябва да вникне още по-добре във всички отдели на кооперацията, която заедно с партийната организация ръководят. Мисля, че на новия председател др. Димитър Тачков не е известна моята трагедия, че на 30 август 1967 година ще се навършат две години, откакто поръчах мебелите. Може би той още не се е запознал със стила и метода на работа на своите помощници, които си играят с нервите на гражданите.

Другари, възмутен съм, че вече 2 години ме лъжат. Това е най-дългата лъжа, която съм срещал в своя живот.

Велико ХРИСТОВ,
чл. на БКП, служител в отдел „Работна сила" ГНС — Русе

ПРЕДСРОЧНО, С ЧЕСТ

Откогато Адем Сюлейманов ръководи работата на овчарите в с. Искра, всяка година те приемат плановете си.

Наскоро стана ясно, че и сега другарите на Адем предсрочно са изпълнили плановите показатели. Те отглеждат 1 700 овце за разплод и 387 шилета. До 20 юни от всички стада са надоени 83 200 л мляко при очаквани за годината 81 500 литра. Вместо 6 160 кг вълна са настригани 7 045 килограма. Изпълнен е и планът за месото. На държавата са продадени 40 т месо.

Един от най-добрите овчари, допринесъл за преизпълнението на плановете, е Костадин Вълчанов. Той се грижи за 128 шилета. Средно от всяко от тях Костадин настрига по 5,360 кг вълна. Израснал от малък край стадата, добрият овчар е пример на другарите си. Не изостава и Дауд Кямилов, надоил близо 2 500 л мляко повече.

Овцевъдите от с. Искра са доволни. Те изпълниха с чест дадената дума — да преизпълнят плана за животинска продукция в месеците пред големия празник — 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

Тахир МЕМИШЕВ

Животновъдките Стефана Андреева, Мария Иванова и Николинка Панайотова от кооперативното стопанство в с. Зафирово се грижат за малките телета до 6 месеца. От поверените 170 телета при план 700 грама прираст постигат средно по 798 грама.

СЪОБЩЕНИЕ

СП „Комунални услуги"— Силистра уведомява всички граждани, че от м. юни 1967 година разкри нова дейност — бичене и рязане на материали за строеж в кв. „Гагарин".

Граждани, ползувайте се от услугите, които Ви предлага предприятието.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

ПРОФЕСИОНАЛНО ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО АВТОТРАНСПОРТ гр. РУСЕ
тел. 47-41 и 29-41

С Ъ О Б Щ А В А,

че за учебната 1967/68 година ще приема младежи и девойки за специалностите:

1. **Автомобилни монтьори** (с право на шофьор III клас)
2. **Автомобилни електромонтьори.**

Кандидатите трябва да отговарят на условията:

а) да имат завършен VIII клас
б) да не са по-възрастни от 16 години
в) да нямат физически недостатъци

Молбите се изпращат до директора на училището, придружени със следните документи:

а) свидетелство за образование (VIII кл.) **оригинал**
б) преценка от училището за професионалната наклонност на кандидата.
в) акт за раждане
г) документ за предимство

Курсът на обучение е две години.

Част от курсистите ползват безплатно общежитие и работно облекло.

Към училището има добре уреден стол, откъдето може да се получава храна срещу заплащане.

На нуждаещите се курсисти се отпуска стипендия.

Приемат се кандидати от Русенски, Силистренски, В. Търновски, Плевенски и Разградски окръзи.

Документи се приемат до 25 юли 1967 год.

От училището

ПРОДАВАМ ЛЕКА КОЛА „ВАРШАВА".

СПРАВКА: Антонов, ул. „Др. Цанков", 13-а, гр. Русе

За вас, читателки

Среща — семинар

ПО РЕШЕНИЕ на бюрото на Окръжния комитет на Отечественния фронт в с. Алфатар наскоро бе проведена среща-семинар с участието на председателките на общинските женкомисии и някои председателки на женкомисии към селските и кварталните комитети на Отечественния фронт.

Пред повече от сто жени беше споделен опитът на общинската женкомисия в Алфатар по един основен въпрос — движението за комунистически труд сред жените в селското стопанство и облекчаване домакинския труд на жената.

С интерес бе изслушана и беседата за социалистическия бит от др. Георги Станев.

След деловата работа бе посетена птицефермата, завоювала званието „Птицеферма за комунистически труд", в която работят само жени.

От името на присъствуващите Веска Колева, членка на общинската женкомисия, прочете протестни телеграми до правителствата на Гърция и Израел.

Срещата-семинар бе организирана в чест на 25-годишнината от създаването на Отечественния фронт.

М. ИВАНОВА

Растат волни и щастливи

ПРЕДИ НЯКОЛКО ДНИ 18 майки от с. Господиново записаха децата си в новооткритата детска градина.

Под ръководството на учителката Калинка Ковачева децата разучават песни и хубави интересни игри, придобиват трудови навици

Майките на децата са спокойни, когато сутрин тръгнат за работа. Техните деца са поверени в сигурни ръце. Режимът, установен в детската градина, им помага да растат здрави и жизнерадостни.

Христо ВАСИЛЕВ

АВТОГРАФ

През тълпата от млади поклонници към Алберто Сорди се промъкнала и една възрастна жена:

— Синьор Сорди, можете ли да дадете автограф и на една възрастна жена?

— С удоволствие — отговорил Сорди, известен не само с остроумието си, но и с вежливостта си. — Но къде е тя?

НЕОЦЕНИМА ПОМОЩ

ВРЕМЕННАТА ДЕТСКА ГРАДИНА в с. Айдемир отдавна вече не е само една голяма чта. Години наред тя е в услуга на родителите от селото, облекчавайки грижите им за децата.

И сега 55 деца на кооператори и служители на възраст от 3 до 5 години растат под наблюдението на възпитателките Анка Николова, Недка Стойчева, Мерсина Йонати и Еленка Йорданова.

Детската градина в с. Айдемир няма своя собствена сграда, но тази, която използуват, не лишава децата от възможност за пълноценно оползотворяване на времето, спалните са просторни и в образцов хигиеничен вид, а дворът е много удобен за игри и други спортни занимания с малките възпитаници.

Цялата работа на учителския колектив е преди всичко сведена до усвояване на добри културно-хигиенни навици у децата, до тяхното закаляване, до тяхното пълноценно подготвяне за живота. В програмата, по която се работи тук, са предвидени ежедневни занимания по ръчен труд, по роден език, физическа култура и най-вече игри.

Най-интересното е обаче това, че дейността в детската градина не е само дело и грижа на възпитателките. Активно се интересуват от нея редица общественици от селото, кооперативни и административни ръководители, и най-вече секретарят на общинския комитет на БКП.

Кооперативното стопанство е взело под пълна опека детската градина, като подпомага нейната дейност предимно с парични средства. Не е тайна, че децата на онези родители, които работят редовно в звената и бригадите на кооператива, се ползуват с привилегията на безплатно гледане, а ако само единият от родителите е редовен кооператор, от издръжките на детето се плаща 50 на сто.

Не е безучастен към съдбата на градината и селският народен съвет. Със средства на съвета са закупени чаршафи, одеялца, възглавници и много играчки...

Ето какво казват възпитателките за дейността на временната детска градина:

Елена Йорданова:

— Най-голямо облекчение и най-голяма пряка полза от нашата работа чувствуват предимно майките, върху които тежи огромната работа по отглеждането и възпитанието на децата. Ние се мъчим да бъдем в тяхна помощ, защото знаем колко трудно е да се работи на полето и да се гледа малко деце. Пак поради тази причина ние се съгласихме да работим по седем вместо по шест часа на ден, а освен това ние занимаваме децата през целия предпразничен ден — събота...

Мерсина Йонати:

— С децата се работи трудно, но ние се справяме успешно. Редовно, наред с предвиденото по програмата, водим закалителни процедури, възпитаваме децата в добродетели, в чувство за другарство в колектива и др. Водим индивидуална работа с някои родители, които допускат известни нередности по отношение възпитанието на децата.

Майките са доволни. Това личи от благодарностите, които получаваме при всяка среща с тях. Само така, облекчени от грижите за децата си, те могат да бъдат стопроцентово полезни на фронта, на който работят.

Р. МИХАЙЛОВ

ВЕЧЕР НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЕМЕЙСТВО

РАЗНООБРАЗНИ са инициативите, които провежда женкомисията при общинския комитет на Отечественния фронт в с. Стефан Караджа в чест на 25-годишнината от създаването на Отечественния фронт в България. Неотдавна бе организирана вечер на социалистическото семейство.

В продължение на два часа присъствуващите слушаха хубави песни и стихове за любовта, изпълнени с голямо умение от комсомолки и комсомолци. Представени бяха сценките: „Диалог за любовта и песента на мъжа три дена след брака", „Предбрачен процес", „В къщи и навън", „Мъж образец", „Дъщеря ми има приятел" и др.

Вечерта беше обогатена и с хубавата беседа за любовта, брака и семейството от др. Ангелина Аначкова — народен съдия и член на окръжната женкомисия.

Мария МИХНЕВА

ОСЪЩЕСТВЕНА МЕЧТА

ИРИНА МИХАЙЛОВА от Тутракан е млада учителка. Но въпреки това, с упоритост и трудолюбие, тя е настигнала с постиженията си много от старите учители, дори далеч е надминала някои от тях...

Преди години тя беше служителка. Ходеше из селата на района, стараеше се, но не я задоволяваше тази работа. Не я задоволяваше и средното й образование. И един ден тя реши да кандидатствува в Института за учители във Варна. Подаде документите си и бе приета като редовна студентка. А въпросът с трите й деца? Как да го разреши? Но всичко тя подчинява на мисълта за бъдещето и намери разрешение и на този проблем. И така започна да учи. Не се посрами. Завърши института с отличен успех и се завърна в родния си град. Назначиха я учителка в училище „Стефан Караджа". Бързо навлезе в преподавания материал. Умееше да изисква от децата, умееше да бъде близка с тях.

На следващата година й гласуваха по-голямо доверие. Беше избрана за партиен секретар в училището. От няколко години Ирина Михайлова е и заместник-директор.

Въпреки многобройните си задължения, тя не допуска изоставането на нито една работа. Пълна с инициативи, заедно с другите си колеги тя провежда много мероприятия в училището. Прави предложения пред учителския съвет за подобряването на учебно-възпитателната работа. Много са инициативите, които организира с родителския комитет. Включва се в изпълнението на редица обществени прояви.

Учителската професия беше мечта за Ирина Михайлова. Тя я постигна, макар и при много трудни условия. Окриляше я стремежът за повече знания, мисълта да бъде по-полезна на обществото. Който я познава, има пълно основание да вярва, че тя и занапред ще обогатява знанията си, за да бъде още по-необходима като комунист-учител и общественик.

Стоянка БОЕВСКА

Това е може би първата снимка в живота им. Но смелостта е по-голяма, когато не си сам.

НА СНИМКАТА: Децата от първа и втора група при детски ясли — Силистово.

Повишиха знанията си по битова култура

ПОВЕЧЕ от 40 дни наред с участието си в усилената полска работа 26 туркини от с. Йорданово активно участвуваха в курса по повишаване битовата култура на семейството, организиран по инициатива на женкомисията при общинския комитет на Отечественния фронт.

Започнал на 8 май т. г., курсът приключи своята работа през втората половина на месец юни. Тържественото закриване стана на 27 юни в салона на читалището. Кратък доклад прочете ръководителката на курса др. Зейнеп Саидова, която отчете положителната работа на курсистките. Най-редовни и най-активни са били Айшегюл Алиева, Сейдегюл Юсеинова и др.

Срещата завърши с народни хора и с посещение на богата изложба от предмети, изработени от жените.

В чест на 25-годишния юбилей на Отечественния фронт участничките в курса подготвят богата литературно-музикална програма и модно ревю, които ще бъдат представени пред населението на 8 юли т. г.

Николинка ВЪЛЕВА

Анекдоти

Възрастна синьора се обръща към своя позната:

— Пред вас е снимката на крайцера „Виктория", който аз командувах преди двадесет години чрез мъжа си.

— * —

На плажа се чува женски писък:

— Спа-се-те ме, потъвам!... Не, не, не вие, ето оня блондин там, с червения бански...

РЕЦЕПТИ НА СЕЗОНА

МАРМАЛАД ОТ КАЙСИИ — 3 кг плод — много добре узрял, 1 кг захар. Плодът се обелва, нарязва се и се вари ведната, като се прибави чашка вода. Добре е да се изварява само по 1 доза. Мармаладът, приготвен по този начин, е много вкусен запазва се ароматът и цветът на кайсиите.

СЛАДКО ОТ КАЙСИИ — Продукти: 1 кг кайсии, 1 кг захар, 750 г вода, 1 лъжичка лимонтозу, 2 лъжици вар.

ТЕХНИКА НА ПРИГОТВЯНЕ. Кайсиите се белят и с тънко остро дръвче (перодръжка) се маха костилката. Варта се разтваря в студена вода. Получава се варно мляко, в което кайсиите се киснат около 2 часа. Измити с няколко води, кайсиите се пускат в кипящия сироп, приготвен от захарта и водата, и врят 20 минути. Сладкото се вари, докато капка от него застава на периферията на порцеланова чиния. Киселината се разтваря в малко вода и се сипва в сладкото. С нея сладкото ври около 5-6 минути. Сладкото се изстудява в съд със студена вода. Водата се сменя, докато изстине сладкото. Колкото по-скоро се изстуди, толкова сладко то става по-светло. Във всяка една кайсия по желание може да се мушне по една обелена и добре изсушена кайсиева ядка или обелен бадем.

КОМПОТ ОТ КАЙСИИ. Плодовете се разрязват по браздичките и костилките се отстраняват. Нареждат се в буркани. Във всеки буркан се поставят по 2-3 ядки от костилките за аромат. Заливат се с горещ сироп, като се пресмята по 150 г захар на буркан. Стерилизира се 15 минути.

КОНФИТЮР ОТ КАЙСИИ. Нарязват се на четвъртинки или на шестинки 2 1/2 кг кайсии и се засипват с 1 кг захар. След 7-8 часа се поставят на огъня да поврят 10 минути. Отдръпват се от огъня и се оставят след 4-5 часа. Прибавя се лимонена киселина. По желание, когато конфитюрът е вече готов, се прибавят препечени ядки от бадеми или орехи.

ЛИКЬОР ОТ КАЙСИИ. Зрели кайсии се нарязват на резенчета и се поставят в бутилка с широко гърло. Заливат се с 1 литър спирт и 1 1/2 л бяло вино. Поставя се и корička канела. Съдът се затваря добре. След два месеца течността се прецежда и към нея се прибавят още толкова спирт и бяло вино и се подслажда със 100 до 300 г захар на литър. Налива се в бутилки.

КОНФИТЮР ОТ КРУШИ. Три килограма не напълно узрели круши се обелват и се почистват от семената. Ако са подребни, обелват се на ивици и се оставят цели. Докато се белят, държат се в подкиселена вода. Пускат се във врящ сироп, приготвен от 1 1/2 кг захар и 1/2 л бяло вино. Варят се, докато получат необходимата гъстота. За аромат при варенето се поставя коричка канела, която след това се изважда. Поставя се лимонена киселина. След 2 седмици сиропът се отделя, сгъстява се и охладен се изсипва върху плодовете.

ТОЗИ ПЪТ ЩЕ СТАНЕ!!!

Думата ни е за плажа, дето вече пет години се канят да го направят. и чак тази година все още го доправят. Правят го, но лятото не чака — то дойде и завари строежа недовършен. Разбира се, че по чисто здравословни причини гражданите на Силистра са заинтересовани този плаж най-после да стане. Те не се интересуват дали има, или няма работна ръка, дали съответните строителни организации са доставили материалите навреме, дали ТПК „Метал" е забавил с цял месец поръчаните закачалки и кабини, дали има водопроводни части, защото е ясно, че без такива водата няма да тече. Или дали ще се намери някой, който да направи електрическата инсталация. Те, гражданите, искат да си имат плаж край Дунав. Знайно е, че на единствения плаж не се събират всички.

Но търпение, силистренски граждани, само още няколко дни търпение. Защото се намери един човек, който с един замах разсече гордиевия възел и запали пламъка на надеждата. Този човек е техникът към ГНС — Силистра — УЗУНОВ. Същият най тържествено заяви, че:

ПЛАЖЪТ ЩЕ БЪДЕ ГОТОВ НАЙ-КЪСНО ДО ДЕСЕТИ ЮЛИ 1967 Г.

Другарят Узунов отговаря за построяването на плажа и щом обещанието му е толкова тържествено, ние нямаме никакви основания да се съмняваме в изпълнимостта му. И така още четири дни на нетърпеливо очакване и ние всички ще му бъдем много признателни, защото ще можем да съберем сили и здраве. Дано не си остане само с обещанието!

Н. ЗЛАТЕВ

ПОСЛЕДНА ПРОВЕРКА

(разказ)

ТИШИНАТА около вилата поглъщаше шума, който се вдигаше в нея. Мирко гледаше на другите с чувство на откривател — той беше открил изоставената вила. Тя беше далеч от удобствата на една поддържана вила. По-скоро приличаше на дърварник, но беше достатъчно широка, за да побере двадесет и петима — толкова, колкото бяха и те. Всички бяха весели, защото харесваха тази игра. Чудесна игра — цялата „печалба" за тези, които залагат и нито стотинка за заведението. Полутъмната вила със запушените стаи и отворените бутилки буреха в тях онова чувство за самостоятелност, за което те отдавна мечтаеха. Всички бяха доволни, защото мислеха, че печелят играта. В този миг на никого не би му дошло на ума, че са толкова близо до разочарованието.

— Трябва да съжаляваме, че има само седем момичета в този проклет клас — каза Мирко и веднага допълни: — Ако бяха с 4-5 повече, съотношението между глупавите и умните щеше да се промени в полза на първите. И доволен от това Цезарово заключение, тихо се усмихна. Тъй като го смятаха за прекалено груб в обноските, момичетата бързо го забравиха. Вниманието им бе привлечено от едно друго откритие — второ и не по-малко важно за деня. Славчо беше донесъл магнитофон.

★

Когато човек смята, че заслужава най-много вниманието на околните и почувствува тяхното пренебрежение, го обхваща скука и погледът му по силата на някакъв странен рефлекс избира за обект на зрение вратата, колкото и безинтересна да е тя. За скучаещия тя представлява една граница между интересното и безинтересното, между скуката вътре и въображаемото разнообразие на външния живот. Вие трябва да се досещате за настроението на Мирко, който вече половин час гледаше към вратата — същата граница, за която стана дума. Близо половин час той мислено поставяше върху вратата като на бял широк екран най-различни форми на живеене, които биха му харесали, докато...

★

Бравата леко мръдна надолу. Ако не беше големият шум, всички щяха да чуят предателското скърцане на ръждясалите панти. „Границата" бавно се отвори и в светлата ивица, която нахлу през вратата отвън, застана една дълга сянка, която учениците не видяха. Никой освен Мирко не забеляза отварянето на вратата, но това не му направи някакво впечатление (вратите са направени, за да се отварят и затварят), както не би му направила впечатление и поредната шестица на Славчо. Изглежда сянката нямаше намерение да си остане сянка — тя се превърна в една стройна фигура. Това вече направи впечатление на Мирко. И не само на него, защото всичко постепенно утихна като заглъхващ камбанен звън. Магнитофонът замлъкна, Славчо не танцуваше със Сгела, даже изпусна ръката й, бутилките останаха недоизпити, картите не успяха да се скрият в джобовете на иначе сръчните им притежатели. Зад очилата на „сянката" играеха строги пламъчета. „Сянката" парализира всичко — дори цигарещият дим, почувствувал неудобство от нейното присъствие, избяга през все още отворената врата. Всички бяха за шеметени, защото беше дошъл този, когото най-малко очакваха — другарят Петров, който имаше честта да им бъде класен ръководител. Настана напрегнато очакване пред края на една драма, автор и изпълнител на която беше класът, но режисьорът бе вмъкнал един непредвиден епизод, без да се съобрази с текста — една драма, която щеше да продължи утре...

— Браво! — каза той и всички разбраха, че това е увод.

Мълчание.

— Добре! — последва изложението.

Мълчание.

— Чудесно! — това беше заключението.

Мълчание.

Учениците разбраха, че класният им ръководител е изразходвал целия си репертоар, измислен по пътя.

Той затвори вратата.

Мирко стана и тръгна към „границата". Тъмнината го погълна по същия начин, както тишината поглъщаше шума преди малко. След него тръгнаха и другите.

Автобусът, който правеше последния си рейс, за пръв път беше пълен в такъв късен час.

Никой от учениците не посмя да погледне назад, където по шосето ги преследваше москвичът на класния.

Мирко беше доволен от себе си и леко се усмихваше. Беше сигурен, че в тъмнината никой не забеляза усмивката му...

— Пишете! Кой е организаторът на неделната веселба? Весе зителното изкуство. „Кой е организаторът? Хубав въпрос. Славчо, ти не си толкова глупав, за да отговаряш на такива плоски запитвания. Само как ме гледа, сякаш съм задължен да му отговарям. Ами ако намалят на всички поведението?"

Славчо написа бавно и с едри букви там, където имаше намерение да нарисува женска глава, едно единствено име: МИРКО. Стана това, което често се случва в живота — лошото измести хубавото. После той въздъхна, доволен от себе си. Погледна встрани, където Мирко довършваше своята анкета: „На кратко — аз не си казвам името, за да не наруша анонимността на анкетата". Удивен от всичко това, Славчо сякаш се подчиняваше на друга сила и бързо надраска върху листа няколко черти, после още няколко, още, още — докато на мястото на написаното име се появи тъмносиньо мастилено петно.

★

Всяка буря, дори и малка да е тя, носи след себе си онези последствия, които напълно основателно наричаме неприятни. И тази, която бушуваше тъй безшумно преди малко в съзнанията на учениците, не се оказа някакво изключение. Класният ръководител извика Мирко при себе си.

— Сигурен съм, че ще изядеш калая на анкетата — проговори пръв Шерлок, който винаги се стараеше да оправдае името, което му бе дал класът и, трябва да признаем, поне досега го правеше доста успешно.

— Кой? — Шерлок насочи погледа си към момичетата. — Кой го е предал?... Когато нами раме успешно разрешение на проблема „скука", другарят Петров „случайно" се озовава във вилата, за да ни намери там. Същият този любим наш класен ръководител има успех в днешната анкета. Интересно... какво биха казали за всичко това уважаемите ни съученички?

— „Уважаемите" ви съученички казват, че те нямат нищо общо с това, за което става въпрос. И ако сте толкова загрижени, готова съм да задоволя любопитството ви. Източникът на сведението, което е получил другарят Петров, е Славчо.

★

Целият клас се почувствува под тежестта на някакво странно и страшно въздействие; всички усещаха, че става нещо нередно и лошо. Славчо стана и без да каже нещо, излезе. Когато се върна заедно с класния, в класа нямаше нищо променено, всички бяха потънали в един временен и относителен покой.

— Другарю Петров, помолих Ви да дойдете, за да обясните един въпрос, от чието разрешение зависи много. Аз дължа да съобщя пред целия клас, че върху моя анкетен лист няма нищо, което да потвърди казаното преди малко от Мариана. Напасах името на Мирко, но после го задрасках достатъчно добре, за да не личи нищо. Въпросът е за доверието между нас, което е отстъпило място на съмнението. Шерлок обвинява момичетата, Мариана — мен, аз следва да прехвърля ръкавицата на друг — нали един все пак е виновен. Но ще можем ли утре, когато престанем да сме ученици, да се гледаме с открити лица? Няма ли разстоянието между тротоарите да се превърне в комично, за да можем да се разминем без поздрав? Аз мисля, че четири години са достатъчни, за да можем от съученици да станем приятели. Почти бях повярвал... В неделя всички бяхме организатори и беше много хубаво, достатъчно хубаво, за да не пише никой нищо в анкетния лист. Затова ви моля, другарю Петров, как стигнахте до извода, че Мирко е виновен за всичко?

Учениците мълчаха. Неведнъж се бяха радвали на красноречието на Славчо, но сега то имаше едно друго качество, което никога преди не бяха забелязали — искреност.

— Класен ръководител съм ви и се радвам, че сте ме избрали да ви бъда ТЕМИДА. На кратко. Анонимността не изключва възможността за съпоставка на почерци.

Мълчанието стана още по-дълбоко, защото другарят Петров показа оня лист, върху който Мирко бе написал анонимното си признание. Виновни нямаше.

Исмаил ЯКУБОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 79 (1243) | Събота, 8 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРАЗНУВАЙТЕ, СТРОИТЕЛИ!

Отдавнашна е славата на българските майстори-строители. Развалините на Плиска, крепостите на Търновград и Баба Вида, Рилският манастир и старите къщи на Арабанаси и Копривщица, мостът на Кольо Фичето край Бяла и конакът във В. Търново и сега будят възхищението и признателността на България. Стотиците знайни и незнайни майстори от миналото ни завещаха не много, но силни в своето решение архитектурни паметници — богат пример на творческа сила и дръзновение.

Потомците не останаха длъжници на вековете! Да погледнем днес, пред Деня на строителя, нашата Родина! Гордо извисяват снага корпусите на Кремиковци, на заводите в Димитровград и Марица изток, на АТЗ Стара Загора и Нефтопреработвателния завод в Бургас. Заводите във Враца, Девня, Кърджали, Шумен и Ловеч показват мощта на социалистическата ни икономика. Надлъж и нашир страната ни е прорязана от хиляди километра асфалтирани пътища и напоителни канали. Трудещите се радват на нови и просторни жилищни блокове. Красиви и привлекателни са курортните комплекси.

Всичко това е дело на създателния труд на строителните работници — на новия човек, строителя на комунизма. Затова утре, когато тържествено ще се чествува празникът на славната армия от строители, монтажници, механизатори и проектанти, нашият народ ще отдаде топла благодарност и заслужена възхвала на техния високоблагороден труд.

Строителните работници от Силистренски окръг и тази година посрещат своя празник горди със своите постижения. Те вече предадоха на населението 138 апартамента, завършиха строителството на млекопреработвателното предприятие и всеки дневно водят борба за изпълнение на годишната производствена програма.

Не изостават назад и работниците от пътното строителство. Мрежата на асфалтираните пътища се увеличи през тази година с 24 километра, а кооперативните земеделски стопанства получиха 35 000 квадратни метра асфалтирани площадки за сушене на зърно. Работниците от Керамичната фабрика, Промишленото строително предприятие и Драгажен флот непрекъснато снабдяват строителните обекти с материали и готови циментови детайли.

С всяка измината година строителите подобряват качеството на своята работа. Бригадите на Михаил Жеков, Иван Липков, Атанас Аджемов, Кольо Атанасов, Никола Златев и много други са в непрекъснато съревнование за качествено изпълнение на строително-монтажните работи. Техният лозунг е „Да строим тъй, както бихме строили за себе си!"

През втората година от Петата петилетка Стройрайонът в Силистра има производствена програма от 6 650 000 лева. Първото шестмесечие донесе на колектива изпълнение 100,24 на сто като главен изпълнител и 103 на сто със собствени сили. Себестойността на строително-монтажните работи е снижена с 4,6 на сто.

Но строителните работници, монтажниците и инженеро-техническите кадри не биха чувствували пълноценно своя празник, ако едновременно с равносметката за успехите отминат незабелязани своите недостатъци и слабости, ако не мобилизират усилията си за тяхното незабавно отстраняване. Интересите на народното стопанство властно изискват всички строителни обекти да се завършат и въведат в действие в определените срокове. Бързо и решително трябва да се подобри качеството на строително-монтажните работи, от което зависи животът и трайността на сградите и съоръженията. Да се строи бързо, качествено и икономично — това е повелята на деня!

Всеотдайният труд на строителите намира обществено признание. Много от тях са излъчени за първенци в социалистическото съревнование, ще бъдат наградени с парични и материални награди, а портретите им са поставени на най-видните места в предприятията и организациите. Нека техният пример намери достойни последователи във всички бригади, обекти и предприятия.

Скоро нашият народ ще чества 50-годишнината от славната Октомврийска революция. Няма съмнение, че армията от строители, монтажници, инженери и техници ще се яви на светлия празник с нови успехи и преизпълнени задачи.

Да е честит празникът ви, строители!

Пред 25-годишнината на Отечествения фронт

ОЖИВЕНА ДЕЙНОСТ В ГЛАВИНИЦА

Общинският комитет на Отечествения фронт в с. Главиница своевременно набеляза мероприятия за достойно посрещане на 25-тата годишнина от създаването на организацията. Сега, когато се намираме в навечерието на този славен юбилей, оживена и разнообразна е дейността на селските комитети и низовите организации от района. Мероприятията и инициативите са насочени преди всичко към изпълнението на решенията на Шестия конгрес.

Политическата и организационната работа, която трябва да се извършва по изпълнение на решенията на конгреса, се обсъди на специален пленум на общинския комитет. По този въпрос бяха свикани и събрания на низовите организации, набеляза се конкретни мероприятия. На съвместно заседание на общинския комитет и ИК на СОНС бе разгледано писмото на др. Тодор Живков до градския комитет на Отечествения фронт в София, където се взеха решения за подобряване чистотата, обществения ред и културния отдих на трудещите се от селата. Същото писмо се разгледа и на общоселски събрания. На тези събрания бяха определени комисии, които да отговарят за чистотата по домовете и улиците, обществения ред и др. В резултат на тяхната активна дейност и извършената разяснителна работа, в домовете на кооператорите, по улиците, паркове те и градините се поддържа образцова хигиена и чистота.

Доброволните отряди и комисиите за народен контрол се грижат за обществения ред.

Низовите организации от петте села от района са в съревнование за най-достойно посрещане на юбилея. Много добра дейност имат XII-та низова организация от с. Главиница, с председател Нешо Георгиев, и активисти Стойчо Янков, Тодор Димитров и др. Подобрена е съвместната работа на отечественофронтовските организации с народния съвет. За благоустрояване и озеленяване на населените места са организирани редица съвместни мероприятия. С доброволен труд и помощта на съветата са асфалтирани 1 200 линейни метра шосе, извършена е настилка на шосето за Калугерене и Подлес, залесени са стотици декара площи. Броят на образцовите домове в района на съвета се увеличава с всеки изминат ден.

Добра дейност имат ръководствата на низовите организации и по развитието и укрепването на животновъдството в личните домакинства на кооператорите. От селкоопа са раздадени 38 000 пилета, а от кооперативното стопанство, на достъпни цени, прасета, говеда и овце.

Сега, в навечерието на юбилея, ще се свикват тържествени събрания във всички села от района, където на около 70 души най-добри активисти ще се раздадат грамоти.

Ахмед ДЕМИРЕВ

С ДОСТОЙНИ ДЕЛА

Кварталният комитет и ръководствата на низовите организации от първи квартал на Отечествения фронт — Силистра се готвят отдавна за достойно посрещане на предстоящите два големи юбилея — 25-тата годишнина от създаването на Отечествения фронт и 50-тата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. В приетия в началото на годината план ние насочихме нашите усилия преди всичко към издигане на по-високо ниво политико-просветната работа сред членовете.

Изградените просветни форми завършиха успешно своята работа. В тях слушаха лекции и беседи над 1 400 души. Тематиката беше определена по желание на самите слушатели.

В навечерието на Осми март бяха проведени над 160 седенки, посетени приблизително от 1 600 души. На тези седенки бяха изнесени подходящи програми. Подготвени лектори четоха пред кварталците разкази от съветски автори и наши писатели.

Освен това на организирани просветни събрания бяха разгледани решенията на Деветия конгрес на БКП и Шестия конгрес на Отечествения фронт. Кварталният комитет и ръководствата на низовите организации набеляза конкретни мероприятия за тяхното изпълнение.

Активно работят и комисията за народен контрол, другарският съд, женкомисията и др.

Кварталният комитет и ръководствата на низовите организации, своевременно разгледаха писмото на др. Тодор Живков до ГК на Отечествения фронт — София. Активно участие взеха те по хигиенизирането, озеленяването и благоустрояването на домовете и улиците.

С доброволен труд оказахме помощ на ГНС при окопаване на градинките пред училище „Гагарин" и „Макаренко", при канализирането на улиците, залесяването и др.

Сега нашите усилия са насочени към добрата подготовка и провеждане на тържественото събрание, на което ще наградим активистите на Отечествения фронт от квартала.

Никола КОЖУХАРОВ

Тържествено събрание

По инициатива на кварталния комитет на Отечествения фронт на 6 юли т. г. в двора на у-ще „О. Паисий" Силистра се свика тържествено събрание, посветено на 25-тата годишнина от създаването на организацията. Още рано вечерта дворът на училището се огласяше от весела музика. За кратко време тук се събраха стотици граждани от квартала.

Събранието откри председателят на кварталния комитет Венелин Петров с кратко слово за значението на юбилея.

Ученици от училище „Н. Вапцаров" и кръжока по художествено слово при читалище „Добростол" рецитираха подходящи стихотворения и разкази, а самодейци от вокалната група от десети квартал пяха песни.

Доклад за 25-годишната дейност на Отечествения фронт изнесе секретарят на ГК на БКП Станчо Николов.

Накрая с грамоти на Националния съвет на Отечествения фронт бяха наградени над 60 души активисти на организацията от квартала.

След деловата част беше прожектиран филм.

Господинка ИВАНОВА

Най-скъпото лъчезарие

Когато разбраха, че ще работят заедно, шестимата ветерани-строители заоглеждаха някак особено новаците. Искаха да разберат всичко още от пръв поглед. При тях не можеха да се задържат дълго какви да е хора. Изискванията в бригадата бяха от съвсем друг мащаб, затова веднага щом се ръкуваха, бригадирът Йордан Балкански подхвърли уж на шега:

— Е, юнаци, ще се разбираме ли с вас? Свързвате живота си с нашия, затова първом трябва да се запознаете, както му е ред да.

Изпечени длани се кръстосаха, груби и жилави пръсти се сбраха в здрав възел.

В това първо докосване всеки искаше да открие нещо за другия. И което си е право — изпечените длани най-добре показват каква е цената на собственика им, защото не е тайна, че с мека розова кожица на ръцете строител не се става.

Първият ден от общата работа едва не отчая Тодор Василев и Иван Илиев. Шестимата мазачи работеха с щеметно темпо. Сутрин по двама захващаха една стая от апартаментите на жилищния блок „Детелина 1" и до вечерта тухлените редове се покриваха с равна хубава мазилка.

Видя ги бригадирът и току постави ръка на рамото на единия.

— Вие не се плашете — с приятелски тон заговори той. — Няма да мине много време и ще хванете колая на работата. Но знаете, всяка работа през първите дни е трудна, а после току виждаш, че си взел връх над нея...

... Щом свършиха с измазването на стаите, мазачите на Балкански запъплиха по скелите и започнаха външното измазване. Когато стигнаха до петия, шестия етаж, трябваше да се внимава стократно повече, защото височината не изключваше изненади.

Първия месец мазачите изумиха всички с процентното си изпълнение. Двеста на сто не е делнично понятие, затова и мазачите от прочутата младежка бригада на Неделчо Борисов почувствуваха новината като хладен душ. Момчетата не бяха свикнали с подобно предизвикателство. Без много шум и суета деветте мазачи от бригадата на Йордан Балкански бяха развенчали славата им. Те решиха да излязат с победа от последното сражение — съревнованието между мазачите, което беше организирано в чест на празника на строителя. Рамо до рамо застанаха двамата бригадири с помощниците си. Мистриите проблясваха в ръцете им заканително. Когато беше даден знак, всеки се зае за работа със скритата надежда, че ще излезе по-бърз и чевръст от съперника си.

Не изглежда и този път съдбата покровителствуваше бригадира на деветте мазачи. Вместо 517 на сто изпълнение на нормата си в състезанието той досигна 575 на сто изпълнение.

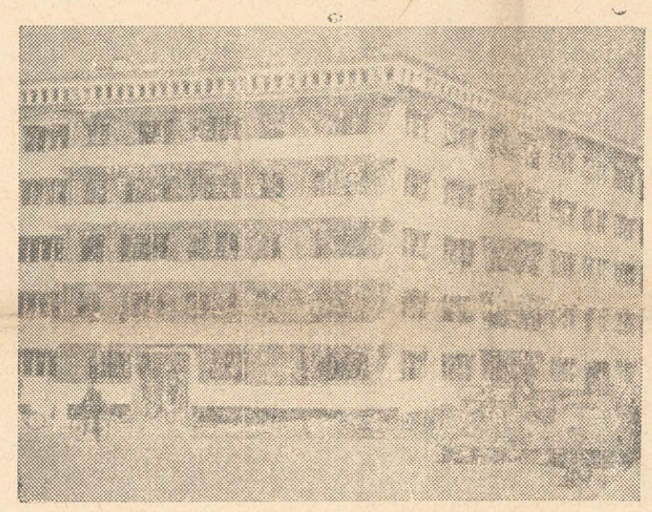
Дни наред усмивката не слизаше от лицата на мъжете. Бяха победили, а за победителя радостта е първата награда.

Когато се прехвърлиха на съседния блок „Детелина 2", вече бяха абсолютни фаворити в мазането. Понякога бригадирът Йордан Балкански се поспираше скришом и хвърля крадешком поглед към хората си. Толкова му е приятно да ги гледа как им спори във всичко. Ето Георги Петков току-що е хванал мистрията и е поднесъл материала към стената, а там вече се оформя повече от половин квадрат мазилка.

В чест на Деня на строителя деветте челници обещаха да постигнат рекордната си заработка — 240 на сто. Нека да не ни се струва недействително такова постижение, защото мазачите от жилищен блок „Детелина 2" имат богат опит, който им се притичва на помощ при необходимост. За тяхната работа с възторг говорят ръководителите от Стройрайон—Русе, където са работили не един месец, гражданите от Тутракан, чиито жилища са построени и измазани от бригадата на Балкански. Казвам построени, защото бригадата е комплексна и освен в мазането деветте души са вещи и в зидането.

В деня на празника вместо мистриите, мъжете ще вдигнат кристалните чаши за наздравица. И нека в очите им не загасне никога онова лъчезарие, което прави хората щастливи.

Р. РУСЕВ

Строителите с ръководител Гено Трендафилов от ДСО строителен район — Силистра в чест на Деня на строителя заради ваха силистренци с още един красив жилищен блок.

На снимката: Блок „Витоша, в чиито двадесет светли и просторни апартаменти утре заедно със строителите ще празнуват и новодомците.

Утре, 9 юли, ще затихнат и скелите на бъдещата административна сграда на ТКЗС — Добротица. Строителите от звеното на Бъню Тодоров ще слязат от втория й етаж, за да отпразнуват Деня на строителя, да отчетат своите успехи, да се повеселят. Та нали им е празник — да им е честит!

ЖИВОТИНСКА ПРОДУКЦИЯ НАД ПЛАНА

Добри резултати постигнаха животновъдите от ТКЗС — Ситово през първите 6 месеца от годината. Планът по много показатели е преизпълнен.

Вместо очакваните 674 550 л мляко, кравегледачите надоиха 738 720 литра. Планът за овчото мляко е преизпълнен с 11 процента. Птицевъдите са продали на държавата 3 000 яйца повече. По неокончателни данни овцевъдите са настригали 31 000 кг вълна вместо планираните 29 500 килограма.

Животновъдите от с. Искра имат най-големи успехи. Тук е надоено 54 278 л краве мляко над плана. Полученото овче мляко е с 20 000 л в повече.

Ситовските животновъди ще работят така, че да завършат останалите 6 месеца от годината с още по-големи постижения.

Мария ТРИФОНОВА

Хроника на ежедневието

ПОЛУЧИЛИТЕ квартири в новия жилищен блок на ул. „Димитър Дончев" — Силистра срещу ДАП започнаха да се настняват. Блокът има 24 апартамента и търговски магазини.

* * *

УТРЕ от 10 часа в местността „Памук кулак" ще започнат тържествата по случай Деня на строителя. Първенците ще бъдат наградени с медали и значки. Самодейни колективи от строителните предприятия ще изнесат богата литературно-музикална програма.

* * *

В ПОНЕДЕЛНИК, 11 юли, на баскетболната площадка в Силистра ще се състои голям естраден концерт. Ще пеят Стефан Воронов, Георги Минчев и Грета Ганчева. Концертът започва в 20,30 часа.

* * *

ПОСЛЕДНИТЕ представления на румънския национален цирк „Букурещ" ще бъдат днес и утре от 17,30 и 20,30 часа.

* * *

МЛАДОСТ 67 — така се нарича младежката вечер, която ще се състои в петък, 14 юли, в ресторант „Дунав" в Силистра. Вечерта е организирана от предприятието „Културен отдих". Ще има хумор, забавни игри, викторина, изненади.

* * *

От 5 до 9 юли т. г. в гр. Търговище се провежда квалификационен турнир по футбол между първенците на Русенски, Разградски и Силистренски окръзи за влизане в зона „Черно море". На 5 юли се състоя първата среща между „Септември" — Силистра и „Партизанин" — с. Босилковци, Русенски окръг, която завърши при резултат 3:0 за силистренци.

КАМЕНАРИ

Тръгнеше ли човек преди два месеца от новия стадион за „Меджиди табия", минаваше по разровена стръмна пътека през лозята и само разхвърляните тук камъни безмълвно говореха за предстоящото строителство. Много от любителите на извънградските разходки се вглеждаха в шупливия балчишки камък, а някой скептик мрачно подхвърляше: „Ще строят, но кога ли?"

Но ето, че в началото на миналия месец тук дойдоха каменари. Отначало започнаха работа само опитните майстори бай Димо Калчев и Недьо Недев. След няколко дни тяхната бригада се увеличи до 11 човека. После пристигнаха строители и от Иширково и Йорданово. Две бригади подхванаха различни участъци от стълбището и работата тръгна. Зазвънтяха чуковете, залетяха каменни отломки, по стръмнината притичваха подносвачите и само за месец голяма част от стръмния път беше облечена в многостъпална каменна покривка.

И сега, който мине оттук на път за крепостта, с възхищение се вглежда в добре одялания камък, споен от сръчните ръце на каменарите в стъпала и площадки. За един месец строителите от двете бригади издяваха стотици квадратни метра камъни и иззидаха по-голямата част от стълбището. Бригадата на бай Димо от „Пътища и паважи" при ГНС—Силистра ежедневно изпълнява своите норми 170-180 на сто. Не остават назад и строителите от бригадата на Недко Недков от иширковското ТКЗС.

Строителите са решили до към 15 август да завършат стълбището и до края на годината да го оградят с каменни парапети.

Край него на няколко места ще бъдат построени площадки, пейки, фонтани, чешми. Пред „Меджиди табия", където стълбището се разклонява, ще бъде направен малък басейн, а зад него, непосредствено пред крепостта, ще се издигне скулптура. С изпълнението на този двегодишен план каменарите ще разкрасят местността. Ще се оживи още повече стръмният, но живописен път, свързващ града с крепостта и бъдещия парк около нея.

Михаил ТОМОВ

КОМУНИСТИТЕ ОТ ЗАВОД „ХРОМ“

Още с отделянето от ДМЗ „Стомана“, което стана през 1965 година, ние, комунистите от новия завод „Хром“, заживяхме с мисълта да създадем едно хубаво предприятие. Развитието на завода сто еше и стои и сега като една от най-важните задачи на първичната партийна организация. Ние знаехме добре, че изпълнението на задачите, които стоят пред нас, е немислимо без правилното и своевременното решаване на въпросите по техническия прогрес, без разгръщане в широки мащаби дейността на всеки комунист, на всеки работник.

Особено тежка за ръководството на предприятието, за комунистите и всички работници от завода беше 1965 година. Предстоеше ни, без да загубим нито един работен ден, да се установим на новата работна площадка и да осигурим изпълнението на плана за годината. И комунистите, трулюбивият колектив на завода изпълни с чест тази задача. При план 1 206 000 лева, ние изработихме продукция за 1 600 000 лева.

През 1967 година в сравнение с 1965 година производствената ни програма се увеличи 2,5 пъти, а през 1970 година тя ще достигне 5 милиона лева. Сили и възможности за изпълнение на този план в нашия колектив има. Данните за първото шестмесечие потвърждават това. Планът е изпълнен още на 21 юни и до края на месеца дадохме надпланова продукция за близо 70 000 лева.

Тези успехи ние постигнахме благодарение на правилното партийно ръководство, активната дейност на партийните групи, на профорганизацията и ДКМС, а така също и на създадената добра организация от страна на дирекционния съвет и специалистите от завода.

Влиянието на нашите партийни групи при изпълнение на стопанските задачи се чувствува особено много при своевременното откриване и отстраняване на съществуващите слабости. Наред с ритмичното изпълнение на плановете в цеховете и бригадите изградените партийни групи много помагат за подобряване качеството на произведената продукция. Добре работят партийната група при цех „Бойлери“ с отговорник Йордан Иванов, при стругарското отделение с отговорник Стоянка Иванова, в монтажното отделение с отговорник Петър Калчев и др.

ПАРТИЕН ЖИВОТ

Сега комунисти и безпартийни гледат на качеството на продукцията като жизнено важен въпрос за завода, защото влоши ли се качеството, затруднява се и пласментът на готовата продукция.

Досега заводът не разполагаше с писана технология на произвежданите изделия. Новите изисквания на качеството наложиха партийната организация да се занимае с този въпрос, да набележи мероприятия, на комунистите да възложи поръчения, да определи срокове. Техническата мисъл вече по-добре и целенасочено действува. Новостите се търсят и прилагат в производството. Добре работят при изпълнението на тази задача комунистите: Борис Николов, Георги Станев, Марин Павлов, Петър Дечев, Атанас Жеков, Георги Максимов и др.

Във връзка с перспективното развитие на завода партийната организация реши да се изпратят трима специалисти да посетят някои фирми в Италия и да се запознаят с производството на неръждаеми съдове. С това ние целим да подобрим съществуващата технология и да увеличим номенклатурата на завода.

При решаването на въпросите за техническия прогрес за нас, комунистите от завода, от голямо значение е и системното увеличаване производителността на труда. В резултат на широката разяснителна работа, която се извършва от партийната организация, профорганизацията и ДКМС сред работниците, нашите успехи се увеличават с всяка измината година. През 1966 година изпълнението беше 107 на сто, а в сравнение с миналата година ще се увеличи с 16 на сто.

Себестойността на 100 лева стокова продукция за първото тримесечие на тази година при план 83,50 лева е намалена на 68,10 лева, а печалбата при план 100 000 лева сме реализирали 150 000 лева, като за петмесечието достигаме печалба 257 000 лева или планът се изпълнява 173 на сто.

Тези добри успехи са резултат на загрижеността на всеки комунист и всеки работник за икономисване на материали, електрическа енергия и други спомагателни материали. Новата система на планиране и ръководство на народното стопанство също ни помага много при изпълнението на тази задача.

И в партийната организация, и в ръководството на завода съществува мнение, че в съвременния етап е немислимо да говорим за ускоряване на техническия прогрес, без правилно да организираме производството, без да се решат задачите по неговата автоматизация, без да внедрим нова високопроизводителна техника.

В изпълнение на решенията на Деветия конгрес на БКП това е наша нова задача.

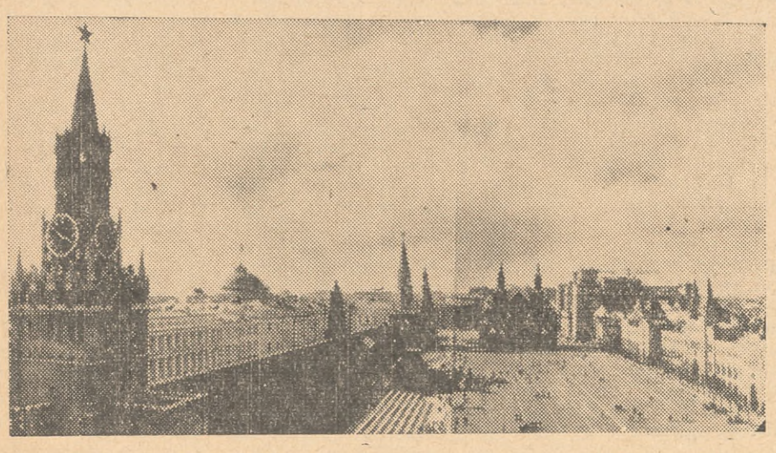
Петър ИОРДАНОВ,
секретар на ППО при завод „Хром“ — Силистра

СССР — СЪЮЗ НА СВОБОДНИТЕ И РАВНИТЕ

Територията на СССР е 22,4 милиона квадратни километра. Населението—234,4 милиона души. Съветският съюз е образуван на 30 декември 1922 година от четири републики (РСФСР, Украинска ССР, Белоруска ССР и ЗСФСР). Сега СССР обединява 15 републики Столица — Москва.

РУСКА ФЕДЕРАЦИЯ

Територия — 17 075,4 хиляди квадратни километра. Население — 127,3 милиона. Столица — Москва. Руската федерация произвежда продукция от всички отрасли на съвременната промишленост, повечето от половината от общата продукция на най-важните селскостопански култури. В Москва е седалището на Академията на науките на СССР с 11 филиала в републиките. В 432 висши учебни заведения се учат 2 469,8 хиляди студенти (данните за броя на висшите учебни заведения са за учебната 1965/1966 година).

УКРАИНСКА ССР

Територия — 601 хиляди квадратни километра. Население—45,9 милиона. Столица — Киев. Украинската ССР е членка на ООН. Републиката дава около половината от общосъюзното производство на чугун, желязна руда, кокс, над 40 на сто стомана и прокат. Заема второ място в СССР по производство на редица важни селскостопански култури. Има Академия на науките. В 132 висши учебни заведения се учат 739,1 хиляди студенти.

МОЛДАВСКА ССР

Територия — 34 хиляди квадратни километра. Население—3,4 милиона. Столица — Кишинев. Създадени са електротехнически, приборостроителен и тракторен отрасли на промишлеността. Развита е хранителната промишленост. Републиката е на трето място по производство на вина и консерви. В селското стопанство са развити най-вече градинарството и лозарството. Има Академия на науките, 7 висши учебни заведения с 40,6 хиляди студенти.

БЕЛОРУСКА ССР

Територия — 208 хиляди квадратни километра. Население — 8,7 милиона. Столица — Минск. Членка на ООН. В промишлеността преобладава машиностроенето — производство на трактори, автомобили, металорежещи машини. В селското стопанство значително място се отделя на лена и картофите. Има Академия на науките. В 27-те висши учебни заведения на Белорусия се учат 115,9 хиляди студенти.

ЛАТВИЙСКА ССР

Територия — 64 хиляди квадратни километра. Население — 2,3 милиона. Столица — Рига. Интензивно се развиват радиотехниката, приборостроенето, трикотажната, а така също и рибната промишленост. Селското стопанство се специализира в развитието на животновъдство с месно направление. Има Академия на науките. В 10-те висши учебни заведения се обучават 35,9 хиляди студенти.

ГРУЗИНСКА ССР

Площ — 70 хиляди квадратни километра. Население — 4,6 милиона. Столица — Тбилиси. В промишлеността най-вече са застъпени металургията, машиностроенето, топливната, леката и хранителната промишленост. От селскостопанските култури най-добре са застъпени цитрусовите култури, основен район в производството на чай. Има Академия на науките. В 18 висши учебни заведения се обучават 81,4 хиляди студенти.

ТЕ РАДВАТ НОВОДОМЦИТЕ

Бялата сграда в центъра на Силистра най-после притихна. В многобройните ѝ прозорци се оглежда слънцето, а от кокетните балкончета усмихнати се появяват новодомците. Вместо синелузите строители, сега те огласят просторните етажи и стълбищата на красивия жилищен блок „Витоша“, който се състои от 5 етажа с 20 апартамента. Той е поредното дело на неуморните хора от бригадата „Георги Димитров“ с ръководител Гено Трендафилов. Само те знаят с цената на колко усилия и труд израсна този красавец. Лесно е да се изчисли колко кубически метра бетон са попълнили основите и стените, колко тухли са изсидани в сградата, колко квадратни метра мазилка е нанесена, но е трудно да бъдат изброени миговете на изпитание, на преборване с трудностите...

... Основите на старата постройка, върху която трябваше да се изгради този бял красавец, упорствуваха. Острите клюнове на кирките отскачаха от твърдия дебел камък, потта не изсъхваше от челата на строителите.

Трудно беше, но никой не захвърли инструмента, никой не отстъпи. Ежедневието им ги беше научило на мъжество и воля, и те продължиха работа.

Четиринадесет месеца не стихнаха гълчавата по скелите. За строителите Жечко Стефанов, Никола Петков, Димитър Жеков този строеж беше още една дума към биографията им. Те не за пръв път хвърляха взор от такъв висок строеж. Първо бойно кръщение беше в работата този обект за Аурел Ангелов, за Васил Маринов и другите по-млади строители, които тепърва получаваха трудова закалка.

Когато отчитаха работата на бригадата за първото тримесечие, ръководството на Стройрайона с радост констатира, че хората на Гено Трендафилов са постигнали отлично изпълнение на трудовите норми — 132 на сто.

Този процент не беше занижен и през април, май и юни, когато работата наближи своя край, когато оставаха да се вършат малки по обем, но прецизни строителни работи.

Всъщност този успех не е първата радостна новина от бригадата. Мъжествените строители от бригада „Георги Димитров“ имат зад гърба си вече доста голям професионален актив. Те съградиха в Силистра много сгради, които са образец на майсторство. Тяхно дело са: сградата на пощата в Силистра, средношколското общежитие на ТКЗС в Силистра, складът на силоза край пристанището, лукс сезната сладкарница в центъра на града.

Работата по блок „Витоша“ е вече приключена. Тези дни бригадата се прехвърля на нов обект — жилищен блок „Москва“. За своята бъдеща работа строителите вече знаят, че сградата трябва да се завърши за по-малко от година и половина, че ще бъде кокетна шестетажна постройка и ще приюти около двайсетина семейства.

Трудно се работи през горещите летни дни. Слънцето безмилостно пърли лицата на строителите. Улиците почти опустяват от тази горещина. А хората от бригадата на бай Гено Трендафилов са по своите работни места и тухла по тухла изграждат нов жилищен блок.

Р. МИХАЙЛОВ

НОВА РЕЙСОВА ЛИНИЯ

Преди няколко дни Държавното автомобилно предприятие — Силистра откри нова рейсова линия — Силистра — Чолаково — Главан. По този случай в с. Главан се състоя малко тържество. Кооператорите посрещнаха първия автобус на площада в селото и поднесоха подаръци на шофьора и кондуктора. Тяхната радост е голяма, защото няма да изминават пеш в кал и дъжд разстоянието до централното село.

Колективът на ДАП — Силистра си е поставил задача в недалечното бъдеще да свърже с рейсови линии всички селища от Силистренски окръг.

Иван МАРИНОВ

ПОЛЕЗНА ИНИЦИАТИВА

След проливния дъжд утрото беше свежо и приятно. Група комсомолци от VI-то дружество на ДКМС при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра нетърпеливо чакахме автобуса. Точно в определения час той потегли по асфалтовия път към град Толбухин. Там ни предстоеше да обменим опит с някои комсомолски дружества и да се срещнем със стари партийни дейци от града.

Първата ни работа след пристигането в града беше да се срещнем с членове на бюрото на ГК на ДКМС. С тях уточнихме дружествата, които ще посетим.

В комитета секретари на заводски комитети на ДКМС ни разказаха за предконгресната дейност на младежите от техните заводи. Разказахме и ние за нашия опит.

След това посетихме предприятието за готови мебели „Прогрес“, където ни запознаха с организацията на работа в отделните цехове и бригади.

Освен това срещнахме се със старите партийни дейци Вида Димитрова и Васил Дерменджиев, които ни запознаха с героичните борби на добруджанските революционери през годините на румънската чокойска власт и фашизма, разказаха ни за съвместната работа на комунистите от Толбухински и Силистренски окръг.

Привечер напуснахме гра да развълнувани, с чувство на признателност и гордост към тези, които са се борили, за да осигурят на нас младите този щастлив и радостен живот.

Здравка ГУНЕВА

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

8

— От тази хитрост изобщо нищо не разбирам.

— От вас и нищо не се иска. Просто погледнете: тук са заключенията на нашите експерти. Това е достатъчно, за да ви разстрелят още днес.

— От такива шеги тръпки ме побиват.

— А на нас не ни е до шеги.

Шефът окачи слушалката, за пуши и сядайки в креслото срещу Вихър, заговори:

— Слушайте ме внимателно: сега не е първата година на войната, а четвъртата. Времето лети бързо, ние нямаме възможност да ви държим в килия и да ви обработваме по щателен начин. За нас е безспорно, че сте ви спуснали тук, цялата ваша история с Попко би била тъмна за разговора, ако абсолютно случайно не бяхме намерили парашута. Продължавайте да ме слушате внимателно: въобще не сме ми нужни доказателства за вашата вина, за да ви пусна куршум в челото, макар и затуй, че сте славянин. Сега съм напълно подготвен: вие не сте просто славянин, вие сте руски парашутист. Ще се опитам да поработя с вас: два пъти на ден ще ви изтезават — за повече чисто и просто нямам време, а след това или ще се пречупите, или ще ви ликвидираме. Казах ви сега абсолютната истина. Трудно ни е, имаме малко време и много работа. Решавайте сам за себе си как да постъпите. Алтернативата е само една: работа с нас; истината, която ще разкриете, може да бъде достатъчна гаранция за живота ви. Изобщо, глупаво е да отричате: играта е загубена, в живота всичко се случва, колкото и обидно да е.

Вихър изпука с пръсти.

— Позволете една цигара...

— Пушете, пушете — каза дългият, — цигарите наистина са хубави.

— Благодаря.

Дългият щракна запалка, даде на Вихър да запали и се отдръпна към прозореца. Седна на перваза и разтвори крилото. В кабинета нахлу свеж вятър, пробяга по листата, лежащи на масата, повдигна ги, повъртя ги и отново ги спусна на място. Захлопаха белите щори, затракаха картата на стената.

Дългият каза:

— Действително, случаят е изключителен: всичко е очевидно от самото начало, няма какво да се доказва.

— Добре — каза Вихър, — добре. Щом като съм загубил, значи, съм загубил. Да, наистина аз не съм никакъв Попко. Аз съм майор от съветското разузнаване...

АДВОКАТЪТ ТРОМПЧИНСКИ И НЕГОВИЯТ СИН

Както винаги, всяка сряда в неговото малко горско имение, разположено оттатък Рибна, се събраха пан Рогалски, бивш издател на вестник, хер Трауб, немски писател, военен кореспондент при щаба на групата армии „А“ в Краковския гарнизон, отдавнашен познат на Кайтел, още оттогава, когато той се ползваше с благосклонността на имперския министър на пропагандата Гьобелс, и пан Феоктистов—Нимуер, полунемец (майка—немкиня, баща—русин), известен изпълнител на жанрови песни, пристигнал на гастроли в армията.

Адвокатът Тромпчински приемаше тези хора в своето имение, закусваха с каквото бог дал, пиеха домашна ракия, която Тромпчински разменяше срещу хартия и писалки, а след вечеря сядаха на преферанс.

Синът на Тромпчински Юзеф приготвяше кафе, а понякога заместваше баща си, когато той отиваше в кухнята да се заеме със закуските. Всички закуски бяха от кокошки. Адвокатът имаше тридесет кокошки. Това се смяташе за богатство. Той приготвяше за гостите прекрасен омлет — неговата рецепта се славеше не само в Краков. Омлетите на адвокат Тромпчински преди войната познаваха и във Варшава, и в Париж, където честичко ходеше по работа на фирми, представляващ техните интереси на вся какви делови конференции и преговори.

— Господа — каза Тромпчински, раздавайки картите, — вчера се наслаждавах на Цицерон. Ще си позволя да цитирам малко откъсче.

Той погледна бегло картите си, вдигна рамене и кратко подхвърли:

— Пас. И тъй, моля... — И полузатваряйки очи, по памет почна да цитира: — „Ако духовната доблест на царете и въобще на владетелите в мирно време би била също такава, както и по време на война, то човешките отношения биха имали спокоен и устойчив характер и не би станало нужда да се наблюдават нито смени на едни правителства с други, нито бурни революционни пориви, изменящи и унищожаващи всичко. Нали властта лесно се удържа при условие на запазване на онези принципи, под влияние то на които е възникнала. Но достатъчно е само да се внедрят в обществото безделие, вместо трудолюбие, произвол и надменност, вместо непоколебимост и справедливост, и веднага с нравите по коренен начин се променят и външните условия на живот...“

Юзеф се намръщи: той не обичаше, когато баща му се перчеше със своята адвокатска памет.

Писателят Трауб промърмори:

— Глупости. Цицерон не е историята, а такава е самата ни пяща съвременност. Аз се отнасям към неговата тирада, както към уводната статия в кафявестник. Юлиус Щрайхер обича подобни отстъпления в стила на античността, преди да премине към поредните призиви против краставите американци и кървавите болшевики.

Тромпчински се усмихна тънко: той обичаше да спори, съзнавайки, че има достатъчно сили в себе си, за да победи противника си с изяществото на аргументациите.

— Приятелю мой — каза той, поправяйки пенснето — Цицерон е твърдял: „Успехите оказват развращаващо влияние даже върху мъдреците“.

— Какви, по дяволите, успехи? — учуди се Трауб. — Бият ни навсякъде, а вие говорите за успехи!

Всички млъкнаха веднага. За неуспехите на немците можеше да говори само немец. Останалите бяха длъжни да не слушат това.

— Имам мизер — каза Рогалски и потри своите малки луничави ръце — чист мизер, господа, може да не се споглеждате.

— Девет — каза Феоктистов—Нимуер.

— В такъв случай играя мизер без допълнителни карти.

Трауб изхъмка.

— Славяните започнаха боя, има от какво да се възползуват немците. Как мислите, Юзеф?

— Мисля, че ариецът ще остане с празни ръце — каза Юзеф.

— Всички се сърдите, всички се сърдите — въздъхна Трауб — и правилно постъпвате. Глупавият немски писател едва пред самата си старост разбра, че единственото пагубно лекарство за изкуството и слепият национализъм.

— Господа — каза Рогалски, — започват да ме болят слепоочията от вашата политика. Аз не искам сега политиката, защото се боя от това, с което я потвърждават.

— В гестапо са зле с лентите за диктофони — каза Трауб — и после тук няма електричество. А ако някой от вас донесе, все едно ще повярват на мене, а не на вас. Правилно ли е, Юзеф?

— Вие по-добре познавате гестапо, господин писателю.

— Какво ви е, зъби ли ви никнат? — попита Трауб. — Искате да хапете ли? А?

И той хвърли своите карти на масата.

— Хер-другарят актьор ли ще надделее над пана издател?—попита той. — Обичам, когато се сражават интелигенти. Боят е винаги начало на история. Когато социалдемократите си вртяха задниците и се биеха с комунистите, се роди фашизмът. Когато се бият интелигенти, крепне апаратът на тайната полиция.

— Юзеф — каза Тромпчински, — бъди любезен, играй вместо мене, трябва да погледна яйцата и млякото. Господа, след половин час омлетът ще бъде готов.

Феоктистов-Нимуер спечели от Рогалски. Трауб седеше, облегнал се на облегалото на висок стол от червено дърво, и замислено гледаше покрай Юзеф някъде в стената — между две старинни картини на прадеди на Тромпчински.

— Как мислите, на кого ще бъде бъдещето, Юзеф? — попита той.

— На правдата.

— Оставете глупостите. Задавам ви сериозен въпрос.

— И аз сериозно ви отговарям, писателю.

— Престанете да ме наричате писател, молих ви сто пъти. Аз не ви наричам пианист без консерватория или, например, офицер...

— Защо? Можете да ме наричате.

— Голяма чест: офицер без армия. В това отношение всички вие, поляците, сте нация от доброволни безумци.

— Ние не сме такива безумци—отклони се Рогалски, — както това може да ви се стори.

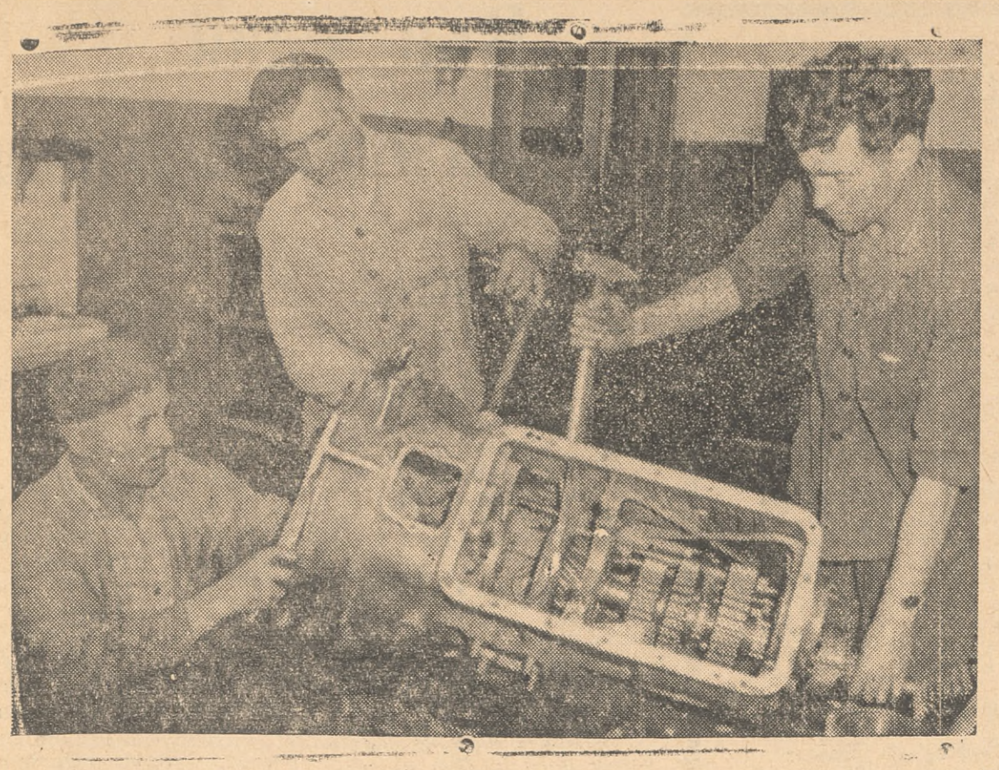
— Безумци, безумци — повтори Трауб, — но не просто безумци, а доброволни безумци. Правя ви комплимент. Ние, например, сме обмислени кретени. Това аз казвам за немците. За себе си и за половинката на Фоктистов. Велика нация, велика нация! Една нация не може да бъде велика, ако заставя всички да повярват в това с помощта на концлагери.

— Господин Трауб, това е нечестно по отношение на завоюваното — каза Рогалски. — Честна дума, нечестно е. Вас ще ви смъмрят — нас ще ни обесят.

— А какво казах аз? — учуди се Трауб. — Казах, че ние сме най-великата нация, най-великата държава на най-добрия и мъдър фюрер.

— Важна е интонацията — каза Рогалски.

(Следва)

Грижата за автомобилите е едно от постоянните задължения на специалистите от ДАП — Силистра. От изправността им зависи цялостната им дейност.

НА СНИМКАТА: В агрегатното отделение бригадирът Стефан Великов и монтьорите Йордан Вълков и Георги Костадинов ремонтират двигател на кола.

ПЕНСИОНЕРИТЕ МОГАТ ДА ПОМАГАТ

Голямо е землището на кооперативното стопанство в с. Попина. Освен зърнените култури тук се обработват зеленчукови градини, овощни насаждения, лозя, тютюн. Трябва да се копаят пролетниците, да се отделят хора за работа в складовете на „Зърнени храни“, за подготовката на пулп и много други работи, а хората в селото са малко. Колкото и да се разчита на машините, работната ръка не стига. Сега повече от друг път е необходимо да се помогне на стопанството — бързо и беззагубно да се прибере реколтата.

Освен младежите в селото има десетки пенсионери, които все още могат да се притекат на помощ. Но мнозина от тях пред почитат да стоят по цели дни на брега на Дунава и да ловят с кепчета риба. Разбира се, никой не е против това. Но сега, когато трябва сами да си помогнем, а с това да подадем ръка на своите синове и дъщери, не е оправдано такова отношение.

Достоен за похвала е примерът на пенсионерите Ангел Великов, който е на 73 години, но все още работи, на Марин Балканджиев, Димитър Попов, Стоян Пенев и др.

Васил КЮШЕЛИЕВ

СПОРНА ЖЪТВА

Напрегнати са жътвените дни в ТКЗС — Главиница. Близо 20 000 дка есенници трябва да приберат механизаторите. Сега по села и бригади се води съревнование за бързото и без загуби провеждане на кампанията.

Механизаторите се справиха много добре с прибирането на ечемика. Тяхната радост е голяма. Те получиха средно от декар по 350 кг зърно, вместо планираните 290 килограма. Зърното се почиства на площадките.

Ечемяната жътва бе една сериозна проверка на готовността на техниката и хората, които работят с нея. Сега и най-малките слабости са отстранени. Още по-уверени навлязоха механизаторите в пшеничените блокове. С всеки изминат ден непожънатите площи намаляват.

Първенец в съревнованието е комбайнерът Михаил Иванов. След него са колегите му Димитър Иванов и Стоян Петров.

Хубаво е това, че след комбайните в блоковете идват балировачките. Само Слави Симеонов е балирал досега 35 т слама. По този начин земята се освобождава за по-нататъшна обработка, а за животновъдството се осигурява необходимата слама.

Спорна е работата на кооператорите от ТКЗС — Главиница. Благодарение на добрата организация, те ще успеят навреме да приключат жътвата и да приберат без загуби житната реколта.

Реджеб МЕХМЕДОВ

ВЕСТИ ОТ ДУНАВЕЦ

ДВА ПЪТИ ПОВЕЧЕ ЕЧЕМИК ОТ ДЕКАР

Завърши жътвата на ечемика. Само за няколко дни механизаторите прибраха ечемика от 500 декара.

Жътвата се извърши, когато ечемикът бе във восъчна зрелост. Комбайнерите Васил Вълчев и Тодор Боянов овършаха зърното. От всеки декар те получиха средно по 390 кг в бункерно тегло. Постигнатото изобилие радва хората. В кооперативния хамбар ще бъде съхранен два пъти повече ечемик от миналата година, когато средният добив от него бе 180 кг.

През тези жарки дни в блоковете на с. Дунавец продължава по разделен начин жътвата на пшеница. Наскоро към кооперативната площадка ще се отправят камиони, пълни с пшенично зърно.

ИЗНОС НА ДОМАТИ

Добри зеленчукопроизводители са кооператорите от Дунавец. Вече седмица те сортират домати за износ, които предават в пункта на „Булгарплод“ — Русе.

Кооператорките Яна Атанасова и Атидже Мехмедова се справят най-добре със сортирането. Помощ на градинарите оказват и ученици те.

УСПЕХИ НА ОВЦЕВЪДИТЕ

Хиляда килограма повече вълна настригаха овцевъдите от селото. В кооперативната ферма те отглеждат 1 130 животни. Дългогодишният овчар Стойко Вълчев получи 608 кг вълна от 120 животни. След него се редят Стойко Маринов, Георги Петров и др.

Преизпълнен е и планът за млякото. Вместо 57 400 литра, до 1. VII. т.г. бяха надоени 62 000 л мляко. На първо място е Вълчо Иванов. Към същата дата от 120 овце той е получил 8 000 л мляко.

Найден СТОИЛОВ

УСПЕХИТЕ НЕ ИДВАТ САМИ

ЩОМ слънцето огрее равнините кооперативни блокове на с. Звенимир, хората от бригадата на Бекир Мехмедов поемат селските друми към полето, където ги очаква усилена работа.

Като ги гледа, радост изпълва сърцето на бай Бекир. Винаги той е с тях. Отдавна е обикнал земята, а вече дванадесет години работи като бригадир. Уважават го хората, а и той цени сръчността на мазолестите им ръце.

След упоритите, изпълнени с напрежение дни, идва и радостта. През тази година бригадата на бай Бекир бе първа в окопаването на пролетниците. Много са културите, за които се грижат хората от бригадата. Но главното внимание те отделят на царевицата. Те са убедени, че дори и тогава, когато липсва вода за поливане, може да се получат високи добиви. Затова те вече трети път са окопали 600-те декара, засети с царевица. Два пъти окопаха слънчогледа, 300 декара фасул и др.

През последните години производството на тютюн заема все по-голям дял от трудовото време на хората от бригадата. Тази година са засадени 200 декара, които се отглеждат посредством прилагането на семейния акорд.

Трудно е за бригадира да посочи кои от бригадата са най-трудолюбиви и все пак звената на Мелиха Алиосманова и Гюлбие Османова са най-сръчните. Неведнъж общите усилия са носели на бригадата признанието на ръководството на стопанството за отлично справяне с работата.

И през тази година, въпреки градушката, която остави поражения, и продължителната суша, кооператорите от бригадата твърдо са решили да изпълнят стопанските си планове.

Милко НИКОЛОВ

От много години Георги Георгиев е служител на ГТП „Здрава храна“ — Силистра. Сега той е сервитьор в закусвалня „Здравец“. Винаги учтив и внимателен в своята работа — така той посреща многобройните клиенти.

Писма на читателите

ЗАБРАВЕНО РЕШЕНИЕ

Айдемир е едно от хубавите и добре уредени села в окръга. Банята, числяща се към СП „Комунални услуги“ — Силистра, е истинско богатство за селото, наред с културния дом и магазините на селкоопа. Тя е хубава придобивка, създаваща възможност едновременно да се обслужват мъже, жени и семейни двойки. Много села могат да ни завидят.

Но другарите от Изпълкома на съвета се отнесоха равнодушно към собственото си решение за изкопаване канал, без който банята не може нормално да работи. Щом се напълни шахтата за помия — банята спира. Въпросният канал трябваше да се завърши през месец март, но макар че вече е юли, нито една копка не е направена. Нима са необходими огромни средства или дефицитни материали, с които съветът не разполага? Не! Ей тъй от нехайство.

Защо е необходимо хората, дошли на баня, да се връщат огорчени и да търсят по таваните захвърлените корита, за да се измият криво-ляво.

За съжаление е така. Приемат се решения и се забравят.

Иван БОНЕВ
с. Айдемир

ВОДА ГАЗИ—ЖАДЕН ХОДИ

Другари,

Пиша, за да ми помогнете, а заедно с това да помогнем и на търговците от с. Средище.

Не мога да понасям тукашната вода и си купувам от сладкарницата минерална. Но когато се свърши, и по цяла седмица чакам, а заедно с мене и всички болни.

Писах писмо до предприятие „Тексим“ гр. Толбухин и веднага ми изпратиха лимонада. След това докараха и хисарска вода. Оттам се снабдявам и с прясно и кисело мляко, понеже тук в селкоопа с тези неща не се занимават.

Като мене има от с. Средище и други, които се обръщат за някои стоки направо в Силистра или Толбухин.

Повече тук за работниците от нашата потребителна кооперация казваме:

„Вода гази — жаден ходи“.

Вместо ние да поддържаме връзка с търговските предприятия в Толбухин и Силистра, не е ли задължение това на потребителната кооперация от Средище? За какво е тогава кооперацията, щом не снабдява потребителите? Да я преименуваме „Безделкооп“.

Стефан ВЪРБАНОВ
с. Средище

СПОЛУКА

Новата сладкарница, която бе открита през пролетта в с. Паисиево, постоянно работи от рано утро до късна нощ.

Кооператорите са доволни от новата придобивка. Вкусните сладки и студените напитки осигуряват приятно чакане на автоспирката.

Тахсин ДЖАН
с. Паисиево

ПИСМО С РЕПЛИКА

По повод на устни и писмени оплаквания от гражданите, живеещи в квартал „Дружба“ — Силистра, за нечестно търгуване от страна на магазинера Велико Атанасов, редакцията препрати едно от писмените оплаквания на ръководството на ДТП — Силистра, което след дълго време отговори с писмо № 3 301 от 10 май т. г.

Цитираме писмото дословно:

„По повод оплакването на другарката Руска Иванова от квартал „Дружба“ — Силистра срещу магазинера Велико Димитров Атанасов, отговорник на магазин № 105, се констатира, че магазинерът действително е продавал к о к а л и (Кокали ядат ли се, уважаеми търговци?! —репликата е на редакцията.), като е запазил за себе си 3 килограма и ги е дал на съседа си Иван Йорданов да ги занесе в дома му, като и на него е дал 1 килограм. За целта ръководството на предприятието му е обърнало внимание подобни случаи да не се повтарят за в бъдеще“.

Следва: печат на ДТП и подписите на директора и стоковеда, които не се четат.

О Б Я В А

ДСК „САНДАНСКА БИСТРИЦА“ гр. САНДАНСКИ търси работници:

1. Изкопчии — 80 души

2. Бетонджии — 80 души

3. Кофражисти — 30 души

4. Арматуристи — 10 души V и VI разряд

На работниците се заплаща по 1,20 лв. на работен ден — премия за отдаленост. Създадени са добри битови условия.

СПРАВКА — Личен състав

ЗАПЛАЩАНЕ ТРУДА НА МАШИНОЧАС ЧИСТО РАБОТНО ВРЕМЕ

ДОКАЗАНО е, че когато на комбайнерите се заплаща по норма, всеки от тях търси компенсация за загуба на тонаж от престои в повишаване скоростта на движение, независимо, че загубите от разпиляването ще се увели чат. Знаейки, че за по-голям тонаж ще се получи по-голямо възнаграждение, желанието на комбайнера да работи при минимум загуби от разпиляване остава без практическо покритие. Нещо повече, някои комбайнери, за да постигнат по-голям тонаж, не само работят на повише на скорост, но нарушавайки режима в работата на сепариращите органи, отправят в бункера нечисто зърно.

Често пъти, за да се навакса загубеното време в престои, комбайнът се поставя да работи в условия на пренапрежение. При това положение някои възли, които иначе биха издържали цялата кампания, авариpат преждевременно. Психическото напрежение в такива дни се превръща в пренапрежение на машината, а двете заедно се материали зират в загуба на зърно и загуба от престои на комбайните и техниката, която ги обслужва.

Вземайки под внимание всичко посочено дотук, Институтът предложи на ОНС гр. Толбухин през 1966 г. да се експериментира нов начин на отчитане и заплащане труда на комбайнерите.

Ръководството на ОНС прие предложението и за целта определи съседните стопанства — ТКЗС с. Пчеларово и ТКЗС гр. Ген. Тошево.

Поради това, че има опасност от увлечения и прибързани решения да се работи по този начин, ние считаме за необходимо да предупредим, че добри резултати от работата по този метод могат да имат само онези стопанства, в които благоприятно са решени следните въпроси:

а) Техническата им наситеност с комбайни обезпечава по един зърнокомбайн за всеки 1 200—1 400 декара пшеница.

б) Отношението на броя колесни трактори (без самоходните шасита) към броя на ремаркетата е 1:1,5.

в) Зърнопочистващите машини и условията за тяхната работа обезпечават среднодневна производителност с 15-20 на сто повисока от среднодневната производителност на прибиращите агрегати.

г) Фактическата среднодневна продължителност — общо работно време на комбайна, е не по-малко от 10,30 — 12,00 часа, а чистото им работно време е не по-малко от 8-8,30 часа.

д) Среднодневната часова производителност е не по-малка от 4 250-4 560 килограма бункерно тегло при съотношение зърно към слámата 1:1,3 (1,5).

е) Фактическата средна пропускна способност за секунда чисто работно време не е по-ниска от 1,14 — 1,25 килограма зърно бункерно тегло или общо зърно и слама при горното съотношение е не по-малко от 3,54 до 3,65 кг за секунда.

ж) Добивът от декар на прибраната култура е не по-нисък от 300-320 килограма.

Посочените параметри на изброените показатели дават реална възможност прибиращите агрегати ежедневно да постигат по 28-32 тона при фактическа ставка на машиночас чисто работно време по 2,09 до 2,41 лева.

Отклоненията от посочените изисквания в пунктовете от „а“ до „ж“ могат на практика да доведат до удължаване периода на жътвената кампания и преразход на фонд работна заплата както общо, така и на единица площ и продукция.

На първо място трябва съвсем аргументирано да се проведе разяснителна работа по необходимостта от минаване към нов начин на отчитане и заплащане труда на комбайнерите. Подценяването на този въпрос има за последица наслояване на недоверие и провал в работата. Ние считаме, че този начин на работа може да има успех само когато:

а) Всички комбайни работят групово. Най-малката група да бъде от 3 комбайна. Групирането на комбайнерите да стане по тяхно желание.

б) За всяка група комбайни да се определи постоянен отговорник, който ежедневно да следи и записва общото работно време, престоите и чистото работно време на всеки комбайн, да взема контролни метровки за разпиляване на зърно и в края на кампанията да подготви документите за отчитане разплащането с комбайнерите. Желателно е записването да се води индивидуално за всеки комбайн, ако комбайнерите откажат да работят по груповия акорд на обща каса — чисто работно време. Когато работят по групов акорд, вътрешната взаимопомощ е по-голяма. Това повишава производителността на прибиращите агрегати.

в) Транспортните средства и работниците, които ги обслужват, да се прикрепват групово към групата комбайни, а не индивидуално по комбайни. Производителността на транспортните средства се следи и отчита по кантарните бележки, а заработката на работната ръка към тях отчита на групов акорд. Това намалява престоя на комбайните за транспорт и повишава дневната им производителност.

г) Заплащането труда на комбайнерите да се извършва по твърда или променлива ставка за всеки машиночас чисто работно време. За комбайнера примерно по 1,85-2,05 лева на машиночас чисто работно време, а за помощника му по 0,90-1 лв. и да се работи по нея.

Правилно е часовата ставка да се диференцира по техническото състояние на комбайните и квалификацията на комбайнерите, като се внимава да не се понижи материалната заинтересованост на по-квалифицираните комбайнери.

Особено важен е въпросът за регламентирането на престоите. Ние сме убедени, че на сегашния етап от развитието на този нов начин на заплащане на комбайнерите трябва да се заплаща и времето, което комбайните са стояли по организационни причини — главно за ремаркета и чували, ако зърното не се извозва в насипано състояние.

Необходимо е да се предвиди и заплаща на комбайнерите и времето за опразване на бункера и някои наложителни празни преходи. Хронометражните наблюдения показаха, че регламентът на тези престои за машиноден трябва да бъде по 1,5 минута на тон за разтоварване и по една минута на тон за празни преходи.

Считаме, че престоите по технически, технологически и други причини не трябва да се заплащат. Следователно необходимо е да се изключват от чистото работно време.

В първите години на работа по този начин е необходимо да се определи по 3 лева дневно глобална сума за качествено техническо поддържане на комбайна. От тези три лева два лева се дават на комбайнера и 1 лев на помощник-комбайнера.

При този начин на работа независимо, че се заплаща на час, наложително е да се държи най-строга сметка и за тонажа индивидуално или общо за групата комбайни, с оглед да се извършва ежедневен анализ на часовата производителност и разхода на ФРЗ за тон прибрано зърно. На опитващите се фиктивно да завишават часовете чисто работно време трябва да им се противопостави часовата производителност, разхода на фонд работна заплата за тон овършано зърно и анализа на престоите по видове причини в машиноден за всеки комбайн или най-малко средно за акордната група.

Икономическата изгода от прилагането на този начин е толкова по-голяма, колкото по-добре е организирано неговото практическо приложение и по-точен е ежедневният отчет за използуване работното време на комбайните.

Ето един пример от ТКЗС с. Пчеларово. По данни на планово-икономическия отдел производствената експлоатация и разходът на ФРЗ за един тон на час от комбайните през 1965 го

Инв. №	1965 година: ожънал общо тона	брой дни	тона на ден	лв. ФРЗ на 1 т	1966 година: ожънал общо тона	брой дни	тона на ден	лв. ФРЗ на 1 т
4	585	26	23	0,82	618	25	25	0,80
6	668	26	26	0,80	554	26	21	0,85
7	548	22	25	0,84	555	23	24	1,12
10	854	24	35	0,86	774	24	32	0,84
11	621	26	24	0,83	669	26	26	0,88

От посочените данни се вижда, че преразход на ФРЗ за единица продукция може да се направи само тогава, когато се подцени ролята на непосредствения контрол при отчитане фактическото чисто работно време на агрегатите.

Съществен въпрос при този начин на работа е какъв да бъде допустимият максимум за загуба на зърно по конструктивни причини на комбайна.

Мнозинството съветски автори в това число и Х. И. Изаксян посочват, че при съотношението зърно към слама 1:1,5 и маса на подаване 3 кг на секунда, а при комбайна СК-4 — 4 кг на секунда, з а г у б а на з ъ р н о на сламотръса трябва да не превишава 0,4 на сто. На практика при добив 340 килограма бункерно тегло от декар и среднодневно постижение 22 тона това представлява по 1,36-1,50 кг на декар. При увеличаване общата маса на подаване загубите се увеличават така: за СК — 3 при подаване по 3,8 кг/сек загубите са вече над 1 на сто, а СК — 4 допуска тази загуба чак при 4,8-5,0 килограма обща маса на подаването.

Следователно „лимитът“ на загуби от разпиляване от комбайна по конструктивни особености е твърде минимален. Комбайнерите нямат основание да търсят оправдание в него.

В заключение трябва да отбележим, че фактическата полза от този начин на работа се изразява в следното:

а) Свеждане до минимум загубите на зърно от разпиляване

б) Намаляване престоите на техниката по аварийни причини, а оттук намаляване и разходите за ремонт.

в) Повишаване използуваемостта на комбайните чрез намаляване престоите по организационни причини. и т. н.

За да има успех това ново начинание, е необходимо както всички други, така и то да се огради с вниманието на партийните комитети, УС и всички активисти.

Благой МАНОВ,
научен сътрудник при ИПС край Генерал Тошево

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

КЕТЕ КОЛВИЦ

(По случай 100 години от рождението ѝ — 8 юли)

„Творчеството на Кете Колвиц е най-великата поема на Германия от онова време. То отразява изпитанията и мъката на простите хора".
Ромен РОЛАН

Кете Колвиц със своето богато творчество е един от най-големите творци, допринесла много за развитието на революционната графика на нашия, XX век. По случай 100 години от рождението ѝ ние отново ще се върнем към нейните графични листове, пълни със сила, напрежение и една огромна човечност, която е характерна за всички произведения на талантливата немска графичка.

Родена в гр. Кьонигсберг (Източна Прусия), Кете Колвиц произхожда от бедно, но будно семейство. Прогресивните възгледи на нейния баща и чичо ѝ помагат още от юношеските години да стане вярна на пролетариата и понататък да намери сили и умение да въведе в сферата на голямото изкуство измъчените хора, безработните, бедните. Художничката не само ги показва на света с цялата яркост на своя талант — тя протестира, тя ги защищава, тя призовава на борба.

Почти през целия си живот К. Колвиц създава цикли от гравюри и офорти. Едни от най-известните — „Въстанието на тъкачите" и „Селската война" — ѝ донасят световна слава.

Цикълът „Въстанието на тъкачите" е изпълнен през 90-те години на миналия век. Той се състои от шест отделни листа — „Нужда", „Смърт", „Заговор", „Поход", „Щурм", „Край". В тях графичката показва чрез голямата сила на съчетание то между двата основни цвята — черното и бялото, и чрез здравия си рисунък социалното положение и съдбата на тъкачите, разкрива бунта в душите на работниците. Тя не създава индивидуални образи. Отделните личности в нейните листове са носители на общочовешка скръб, активна сила и борчески дух. Индивидуалното и социалното се сливат и на основата на изключително богатата си емоционалност К. Колвиц успява да сътвори образи, които не могат да се забравят, заради силата на реализма, заключена в тях.

След тази серия сред художествените среди и ценителите на изкуството в Германия става ясно, че в лицето на Кете Колвиц в началото на XX век се появява нова, сериозна сила.

Художничката усъвършенствува своето техническо майсторство. Тя предпочита офорта — 1/ с неговия линеарен строеж пред литографията — 2/, която е по-живописна. По изразителност нейните графични произведения стават все по-монументални и по-силни. Художничката има ясно определена цел в творчеството си — да служи на революцията, на прогресивните хора. И действително, в продължение на седем години упорит труд тя създава грандиозния цикъл „Селска война". Той по смисъл е продължение на първата серия от графики. К. Колвиц познава известната книга на Цимерман „Великата селска война в Германия", знае и отношението на Ф. Енгелс към нея. През 1903 г. художничката създава листа „Взрив", произведение, посветено на революционното въстание, каквото Европа още не познава. Неудържима ярост и устременост е събрала в себе си женската фигура, призоваваща на борба. Такъв революционен порив не знае историята на изкуството от миналите времена. Образите стигат до общочовешко звучене. Това е централният лист на дълбоко трагичната и велика серия. В техническо отношение офортите са прекрасни. Експресивният рисунък, играта на черните и белите линии прави серията изключително силна.

През 1904 г. К. Колвиц заминава за Париж. Там тя се запознава с Огюст Роден, чиито скулптури ѝ правят огромно впечатление, също и с произведенията на Константин Мьоние, бележит белгийски скулптор, създател на прекрасни образи на пролетария. Оттогава тя започва да се занимава и със скулптура, което обаче оставя на втори план. Основното за нея е силата и експресията на графичния рисунък. Кете Колвиц се причислява към течението на експресионизма, възникнало в Германия след 1910 г.; но тя никога не стига до крайно увлечение от формалните начини за предаване на образите.

Първата световна война до нася много мъка на художничката. Още в началото на войната е убит нейният син. И тогава тя създава едно от най-силните си скулптурни произведения, които я нареждат сред най-добрите скулптори на XX век — монументалният паметник на сина си в братското гробище в Белгия.

През 1918 г. К. Колвиц приветствува руската революция. Тя пише в дневника си „оттам идва в света нещо ново, което на мене определено ми се струва хубаво". В 1919 г. художничката създава знаменитата гравюра в памет на убития Карл Либкнехт.

К. Колвиц има много автопортрети. В тях тя като че ли дава отчет пред света за това, какво именно мисли художникът, как преживява бурните събития около себе си. И нейните автопортрети не са в точния смисъл на думата — самата тя, изобразе на със средствата на графичното изкуство. Това е образът на чувствителната, мислеща и страдаща жена въобще.

Фашизмът забранява нейното изкуство, тя е изгонена като професор от художествената академия. На 78 години, през 1945 година, Кете Колвиц умира. Но нейният талант е безсмъртен. Нейните графични листове, нямащи равни на себе си по силата на преживяванията и остротата на графичния език, ще вълнуват през всички времена.

Ангелина ЛАПТЕВА
изкуствовед

Във един алековски магазин

Аз: Дайте ми долни гащета — бели.

Тя: Нямаме сега. Елате през януари.

Аз: Дайте ми джапанки.

Тя: Какви?

Аз: Безразлично — мъжки, женски или детски.

Тя: Нямаме никакви.

Аз: Дайте ми една забрадка!

Тя: Бялото сега не е на мода.

Аз: Дайте ми поне конци, черни и бели. Две макари.

Тя: Конците отдавна сме ги оплели. Затова, хайде макара!

Аз: (радостно потривам ръце, очаквайки, че ще ми даде поне по една макари конци).

Тя: Абе ти не чуваш ли какво ти казвам?

Аз: Казахте ми — макара!

Тя: Ами какво чакаш тогава?

Аз: Чакам да ми дадете макари!

Тя: Откъде да ти дам, като от една година не съм получила никакви.

Аз: Но нали казахте — макара.

Тя: Казах ти и ти повтарям пак — макара!

Аз — стоя и гледам в недоумение.

Тя: Абе ти български не разбираш ли? Не знаеш ли, че на чист младежки — новобългарски макара значи разкарай се? Иди питай в Силистренското ОКС защо ги няма тия неща, какво си ме заял мене?

И аз се разкарах, защото момичето вече пресипваше от постоянните отрицателни отговори. Дори щеше да пресипне, ако отговорите бяха положителни.

Минчо ДИМИТРОВ

МЪТНИ РАБОТИ В СЕЛО БИСТРА

Ех реколта пребогата — жънат млади, жънат стари, жънат звена и бригади, късно лягат, рано стават — всички се съревновават.

А знамето на първенството то не се връчва на звеното, да се вее сред полето, а лежи си във кюшето на Бистрицката бригада в канцеларията. Няма ли кой да развее байрака и да викне като звеновода Елимана: „В звеното на Елиман

всичко си е баш таман,
окопахме мисира
и му гледаме сеира.

Тук-таме му оставихме по някоя полянка, за да се крие на сянка. Казват, че му пречели бурени, но това да е кусура ни".

Щом чули гласа на Елиман, някои бистренски коса чи скроили чудесен план. Лятир Мехмедов, Сабит Арифов и Хасан Чауш решили да играят на уж. Ко сели си те люцерна и вижда ли как ще хранят с нея собствените си ешеци. Но ги хванали и... Но играта продължили техните другари — бистренските овчари. Те уж предавали качествено мляко, уж била внедрена съответната хигиена. Но ако някои погледнели в някой гюм — цял живот за мляко не им идвало наум. Гюмовете мръсни, млякото мътно — въобще имало нещо безпътно.

Но нищо. Поговорката казва: бистра, мътна ще я глътна. Дано и критикуваните другари от село Бистра, като четат „Осата", да преглътнат и се оправят.

М. Д.

ДЪТНА ЗЛОБОДНЕВКА

И стари, и млади
потеглят в бригади
към ширните родни поля —
там щедрото лято
и слънчево злато,
и дъжд до насита мала.
Заменят писалки
големи и малки
с мотика,
с коси и със сърп —
че всеки час минал
без дружни усилия
за хляба насъщен е скъп.
Нехаят малцина
тук-там без причина
на сянка в привичен покой
и ту с медицински,
ту с връзки роднински
робуват на мързела свой.
Напрягат селяците
днес мишците яки
и клатят тревожно глави.
В туй трескаво време
спокойно ли дремеш,
пристъпно нехаен си ти!

Иван СЕВЕРНЯШКИ

ЕПИГРАМИ

ЕКСПЕРИМЕНТ

Ще му дадат
културен пост —
да проверят
дали е прост...

МУЗИКАНТИ

Сменят ли министъра,
сменят си регистъра.

Турхан РАСИЕВ

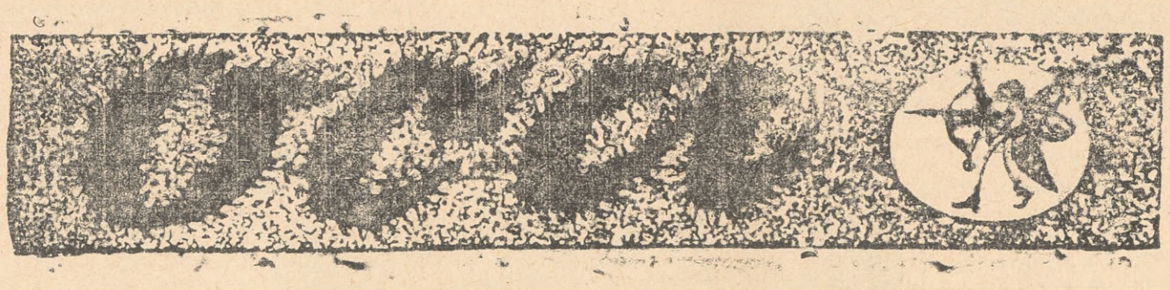
ТЪЖЪК СЛУЧАЙ

Как пристига ревизор — ще има рев и зор.

СНИМКА ОТ МАТУРА

Магазинът нов —
на два етажа;
на четири под него —
амбалажа.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ*ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ*ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ*ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ*ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ*ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ*ВЕСЕЛ РЕПОРТАЖ

...КАКВО БЕШЕ НАШЕТО УЧУДВАНЕ!!!

И ние, като всички живущи в град, си мислехме, че е настанало време за плаж, за ултравиолетови лъчи, джапанки и къси гащета — три четвърти и седем осми (да не се объркват с музикалните тактове). Но какво беше нашето учудване, когато прочетохме във вестниците, че тъкмо сега било време за жътва и косене на грах, за който ще стане дума по-надолу. И по ехме ние, помамени от жълтия кър, както е казал поетът. Но поетът е свикнал предимно да се любува и възхищава и да изпада в умиление, а ние, както винаги, бяхме пратеници на „Осата" и дебнехме да ужилим някого (сещайте се къде!).

Един голям лист хартия, наречен „Сведение за изпълнение на селскостопанските мероприятия", издаден от управление „Земеделие" при ОНС, ни беше подсказал, че в Главинишко, Малък Преславско, Попинско и Мезденско, а може би и другаде — след като се пожъне ечемикът, не орат и не засяват своевременно фуражна царевица втора култура (да не се бъркa с първата!). Но селото си е все пак село. То е мъничко и може да се скрие я в някоя долчинка, я зад някоя горичка или храст, или пък да приклекне край Дунава като въдичар и по този начин да избегне онова положение, което наричаме „на топа на устата". Обаче Дулово е град все таки и не му е съвсем лесно да се скрие от споменатите уста на топа. Тоние не бяхме никакъв топ, но се насочихме към Дулово. За всеки случай решихме да го издебнем изотзад, маневрирайки през Алеково, за да не се юрнат дуловчани да прикриват слабостите. И се насочихме към Алеково. И какво беше нашето учудване, когато видяхме от лявата страна на пътя жени да косят грах. Те обаче не се учудиха, че ги посещават хора с химикалки и бележници, защото и друг път такива като нас са записвали подробно всички данни относно производствената дейност на тях, трудовите жени. В момента една част от трудовите жени си бяха забучили зад ушите по една червена китка. Понеже звеноводът не беше наблизе, за да ни каже кои са най-добрите, ние решихме да запишем имената на онези жени, които бяха с китки. И какво беше нашето учудване, когато видяхме от дяхме как светкавично зад ушите на всички жени се появиха китки от свежи полски цветя. Тогава ние се видяхме принудени да запишем имената на всички жени от това четвърто звено при Алековската бригада. А те са: Пенка, Цонка, Керанка, Янка, Димитра Стоянка, Рада, Станка, Йордана, Тодора, Марийка и две Маринки. От дума на дума стана ясно, че на те зи от тях, които имат малки деца, няма кой да им ги гледа (като не се смятат свекървите, твърде остарели вече), защото в Алеково няма детски ясли. Жените най-учтиво ни поканиха да косим, но какво беше тяхното учудване, когато се оказа, че не можем. Все пак поразвъртяхме косите, след което ни излязоха по няколко пришки. Заваля голям смях — като из ведро. И какво беше нашето учудване, когато не ни намокри. Тогава именно Димитра каза: „Вие сте весели момчета, а ги пишете едни сериозни по вестниците, да му се отще на човек да ги чете".

Обаче ние помнехме, че сме решили да издебнем Дулово, а така, както се бавехме, току виж, че и то си намерило някакво прикритие, току виж, че дуловчани ни надушат и се юрнат да прикриват слабостите. Какво беше учудването ни обаче, когато влязохме в Дулово и видяхме, че дуловчани съвсем не бяха се втурнали да прикриват слабостите. Още на гарата например видяхме един безпорядък, какъвто си е от край време. На една страна — варели с битум на асфалтовата база, на друга — бурета на „Винпром", на трета — полуразкован дъсчен амбалаж на „Булгарплод" (все силистренски предприятия). Видяхме още — рогозки, водопроводни тръби, талаш и пр. и пр. и две локви, в които патките разхлаждаха горещите си меса. Много от варелите са спукани и от тях изтича битумът. Въобще — спукана работа.

Още с влизането си в града решихме да проверим колко опашки има в този град. Беше към обяд, не се виждаха много хора да се мотат по улиците — все пак кампания е! — но ние все таки открихме една опашка пред плод-зеленчук. Наредихме се на опашката, като разбира се, нямахме намерение да преждаме никого, нито пък да молим да ни отстъпят ред — уж че в къщи ни чакат пеленачета и пр. и пр. Всъщност ние не бяхме никакви купувачи, а просто искахме да си побъбрим с хората от опашката, с цел да научим това-онова. И научихме, че: дневно на глава от населението в Дулово се падат по десет грама домати, толкова краставици и още толкова чушлета (колко му трябва на човек — една люта чушка, и ще миряса!).

А какво беше нашето учудване, когато научихме, че някои животни се раждат без карантия. Защото в Дулово не се продава карантия. Това ни казаха доста отговорни длъжностни лица. Не стига, викат те, че ни докарват месото в събота след обяд, да се редим на опашка до двадесет и един часа нула нула, за да вкусим нещо съществено, но ни го докарват съвсем запарено. Тази „Родопа" толкова ли няма една кола с хладилник, та да не се чудят дуловчани да ядат ли месото, или да го хвърлят.

В миналата „Оса" един дуловчанин намекна в народно-песенен стил, че има нещо тъмно в строежа на блок „Светлина — I". И какво беше нашето учудване, когато се оказа, че наистина има нещо тъмно. Длъжностните лица повикаха по телефона техника, отговорник на строежа. Ние очаквахме пред нас да извиси ръст някой як, мустакат мъж и да започне да сипе обективни причини и хула подир хула по адрес на различни ведомства. Но какво беше учудването ни, когато плахо откъхна врата едно момче от Ловешко в синя рубашка, както е казано в песните на работническа тематика. Вместо да изсипе поменатите хули, то само каза, че главната причина да не вървят тия работи (знаете кои — бел. авторите) Е НЕСЪГЛАСУВАНОСТТА между ЕВК — Русе и ОСО — Силистра. Идва ЕВК-ато и казва, че ако не бъдат измазани стените, няма да инсталира. ОСО-то пък на свой ред казва, че докато ЕВК-ато не инсталира, няма да маже. Но то, ОСО-то се оказва по-отстъпчиво и замазва. Идва ЕВК-ато, разкъртва стените и прави инсталацията. И т. н.!

Докато разговаряхме, единият от нас посегна към гарафата за вода. Но какво беше учудването му, когато тя се оказа празна. Оказа се още, че водата — това безплатно нещо, не винаги се намира в Дулово. Една брада расте за един ден. А водата спира и три дни я няма никаква. Значи, налага се дуловските мъже да се бръснат с лимонада и други газирани напитки. Дулово се снабдява с вода от две майки — от Силистра и от Демир боба, Исперихско. А известно е, че агне, което суче от две майки, остава гладно. В случая за глад не може да се говори, а напротив — за жадност. Причината — когато се спукат водопроводните тръби между Силистра и Дулово, Исперих отприщва своята такава и я насочва към зажаднелите дуловчани. Но какво било учудването на Исперих, когато „Водоснабдяване" — Силистра позабравяло да си плаща таксата за отпуснатата вода. Но Исперих не само се учудил, но и престанал да дава вода.

Пишейки за водата, какво беше нашето учудване, когато разбрахме, че репортажът ни се разводни. Затова — свършваме.

Николай ЗЛАТЕВ
Симеон МАНОЛОВ

ДУНАВСКИ ЧАКЪЛ

ОВЧАРСКА ФОРМУЛА

Мляко + H_2O = **прецизъл**нение на плана.

* * *

Как му излиза толкова от устата, когато не му влиза нищо в главата.

Иван ПЕТРОВ

Анекдоти

— Сър, разрешете ми да изразя съчувствието си към вас. Чух, че жена ви избягала с прислужника ви.

— Глупости, аз и без това щях да я изгоня.

* * *

Както е известно, католическите свещеници нямат право да се женят. Един свещеник пита друг:

— Как мислиш, ще доживеем ли времето, когато забраната за брак при нас ще бъде премахната?

— Ние — едва ли, но децата ни сигурно ще доживеят.

* * *

— Татко, какво е това пtица?

— Не зная.

— А защо не си попитал, когато си бил малък?

* * *

На една италианска улица монах наблюдава един младеж, чийто мотор отказва да запали. Младежът се сърди и ругае.

— Що за дяволщина, дяволите да го вземат...

Монахът се приближил и укорително казал:

— А вие вместо да ругаете да бяхте казали: „Боже помогни ми!"

Младежът казал „Боже помогни ми!", натиснал стартера и се понесъл напред.

Изуменият монах опулил очи:

— Що за дяволщина?

* * *

В едно малко градче отседнал подвижен цирк. Директорът на цирка показва на гражданите слона и казва:

— Това е изключително умно животно. Когато трябва да се настаняваме на ново място, той работи за двадесет души.

Отговаря му учуден глас:

— И според вас това е ст много ум?

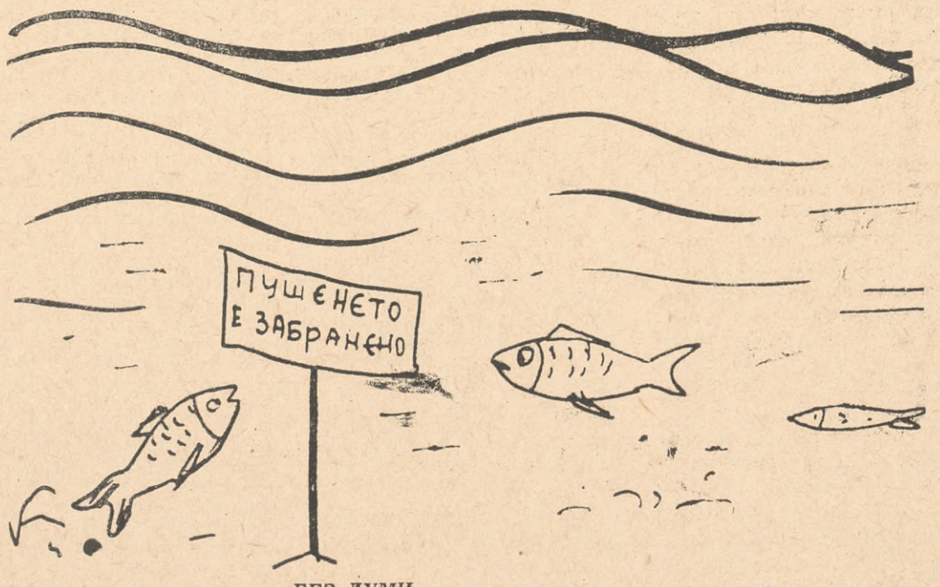
(Превод от руски)

СТ. ДИМИТРОВ

НЕКА ДА РАЗБЕРАТ, ЧЕ И АЗ СЪМ НЕЩО

СТ. ДИМИТРОВ

БЕЗ ДУМИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 80 (1244) | Вторник, 11 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД 25-ГОДИШНИНАТА НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТЪРЖЕСТВЕНИ ПЛЕНУМИ

Попина

В чест на 25-годишнината от основаването на Отечествения фронт в лекционната зала на читалището в с. Попина се състоя тържествен пленум на общинската организация.

В работата на пленума взе участие и секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тома Жендов.

Доклад за значението на този юбилей прочете председателят на общинския комитет Тодор Бабаишев

За огромния авторитет, който има сега Отечественият фронт у нас и в чужбина, и за неговото историческо минало говори подробно другарят Жендов. Той се спря на работата и задачите, поставени от Шестия конгрес на Отечествения фронт.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Калипетрово

За да се отчете работата на селските комитети и низовите организации в чест на 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт, наскоро в Калипетрово се свика тържествен пленум на общинската организация.

Доклад за 25-годишния юбилей и решенията на Шестия конгрес на Отечествения фронт изнесе председателят на общинския комитет Георги Добрев.

По доклада станаха оживени разисквания.

В работата на пленума взе участие и др. Симеон Жеков, който беше делегат на Шестия конгрес. Той говори за историческата роля на Отечествения фронт.

Пленумът прие специални мероприятия за подготовката и провеждането на тържественото общоселско събрание в чест на славния юбилей.

Иван ГАДЖЕВ

ВРЕМЕ ЗА ГУБЕНЕ НЯМА

НАСТЪПИХА решителните дни за селскостопанските труженици. В полята зреят златни класове, а в градините плодове и зеленчуци. Сега най-добре може да се види до каква степен стопанските ръководители са съумели да създадат правилна организация по прибирането и предаването на готовата продукция.

Направената проверка от отделите на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет показа, че много от задачите са подценени, което води до сериозни загуби както за окръга, така и за страната.

Тревожното положение накара Бюрото на Окръжния комитет на БКП и Изпълнителния комитет на ОНС да свикат на 8 юли т. г. съвещание, на което присъствуваха председателите и агрономите на кооперативните стопанства, ръководители на търговски организации, изкупуващи селскостопански продукти, партийни и стопански дейци. На съвещанието присъствуваха членът на ЦК на БКП и министър на външната търговия Иван Будинов, първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, председателят на ОНС Сава Шиваров и други.

Заместник-председателят на ОНС др. Димитър Михайлов изложи някои от констатираните слабости, носещи загуби. Сега в кооперативните стопанства — сподели др. Михайлов — беритбата на плодове и зеленчуци се намира в решителния етап. Само през тази година нашият окръг трябва да събере и подготви за нуждите на външния ни пазар 780 тона кайсии. А досега са набрани едва 270 тона. Хубавата и отговаряща на изискванията реколта дава пълна възможност да се съберат над 1 000 тона от този плод.

Констатациите от тази проверка показват, че почти навсякъде не е създадена добра организация по приемането и сортирането на кайсиите. Така например на пунктовете в селата Сребърна, Попина и др. работят само деца. Необходимо е да се помисли не само за допълнителна работна ръка, но и за ефикасен контрол. Това може да се осъществи, ако председателите на стопанствата вземат под лично ръководство тази задача.

Изкупвателните отдели на „Булгарплод“ също трябва да оказват помощ. Посредством своите закупчици и специалисти да контролират и направляват правилната манипулация и сортиране на плодовете. Да не разрешават да се събират кайсии посредством брулене с прът. Има случаи, когато плодовете се берат зелени.

Не са редки случаите, когато ОКС не доставя на кооперативните щайги, за да берат и предават от своите градини плодове. Предлагат се кайсии на други окръзи.

Богата е тазгодишната реколта от домати. Навсякъде тя вече масово зрее. Но и тук организацията на работа не е на нужната висота. Има стопанства, като това в с. Айдемир, което трябва да предаде 550 тона домати за износ, а създадената организация сега им позволява да предават само по 10 тона. Не по-добре са селата Сребърна, Попина и др.

С тревога бе споделен и въпросът за забавянето на жътвата на пшеницата. Ненормално явление е сега от 290 комбайна средно на ден да жънат само 100-160.

Някои от стопанските ръководители отговарят, че пшеницата е още зелена. Това не е вярно. Истината е в това, че площадките за зърно още не са освободени и това пречи.

Въпреки многократните предупреждения, все още много от комбайните работят на голяма скорост и пълен хедер, в резултат на което се пилее много зърно.

Освобождаването на площите от сламата е един от трудноразрешимите въпроси. Затова тази година се разрешава да се извлича сламата в края на блоковете и в присъствието на хора от противопожарните служби да се запалват стърнищата. Извлечената слама с помощта на стогометатели да се трупа добре, а освободените площи да се изоравят веднага.

Обърнато бе внимание на ДИЗХ „Първи май“ да премине на денонощна работа по приемането на зърното от стопанствата.

Но поставените въпроси много от присъствуващите взеха огнището и с тревога поставиха някои свои искания, чрез изпълнението на които ще се даде възможност да се създаде по-правилна организация в работата.

В изказването си др. Максимов сподели, че организацията по събирането и предаването на плодовете и зеленчуците за износ засега е под всякаква критика, а в полето с всеки изминат ден работата става все повече.

С нищо неоправдано стоят толкова комбайни, а зърното от площадките не се извозва денонощно. Миналогодишният горчив опит трябва да ни накара да свършим всичко навреме, за да се подготвим добре и за сеитбата.

НА ВНИМАНИЕТО НА КАЛИПЕТРОВСКИТЕ РЪКОВОДИТЕЛИ!

ЕДИН НЕПЪЛНО ИЗПОЛЗУВАН РЕЗЕРВ

ЕДВА ЛИ би могло да се изтъкне един сериозен аргумент, който да противоречи на необходимостта от най-пълно използуване на работния ден на полето особено сега, когато не часовете, а минутите са предимно скъпи, за да се прибере без никакви загуби реколтата от всички селскостопански култури. Сигурно са съгласни с това твърдение и ръководителите на кооперативното стопанство в с. Калипетрово. Че това е така, няма абсолютно никакво съмнение. В последно време ръководството на стопанството предприе редица ефикасни мерки срещу пилеенето на време. Работата на автотранспорта сега така е преустроена, че камионите сутрин между 6 и половина и 7 часа извозват кооператорите до овощните и зеленчуковите градини, лозята и нивите, а вечер ги връщат обратно. По този начин напоследък работният ден на кооператорите чувствително се увеличи и достигна почти до 8-часово уплътняване.

— Въпреки че все още имаме слабости в тази насока, под черта председателят на стопанството Михаил Тодоров, ние се стремим още по-добре да организираме нашата работа, за да можем през най-усилните летни дни да достигнем 10-часово уплътняване на работното време от кооператорите, особено за тези от овощарството, лозята и зеленчуковите градини.

Хубаво е, че кооперативното ръководство не е чуждо на проблема за по-нататъшното укрепване на трудовата дисциплина, че вече се предприемат действени мерки в това отношение. Ала все още някои пропуски, предимно от организационен характер, не позволяват благородния стремеж да се покрие и съответните добри резултати.

Тези дни заедно с председателя на ОКПС на работниците от селското стопанство Михаил Станчев и агронома Марин Желязков от Управление „Земеделие“ при ОНС посетихме село Калипетрово рано сутринта, преди още да е започнал работният ден в стопанството. Това посещение в твърде необичайно време ни сблъска с някои факти, които не можем да не споделим! Основното, което ни направи впечатление, бе, че все още сред кооператорите не е създаден навикът да излизат рано на работа. Наблюдавахме четири камиона, определени да извозват хората на полето. Вместо в 6,30 часа, както ни каза диспечерът на автотранспорта Курти Чернев, нито един от тях не потегли към блоковете по-рано от 7 часа. Камионите бяха на определените сборни пунктове дълго преди 6,30 часа, ала кооператорите се точеха по един, по двама до 7, че и след 7 часа. Така едва в 7 часа първият камион се отправи към зеленчуковата градина. Две минути по-късно потегли и камион № Сс 02—89 с кооператорки от градската лозарска бригада. В 7,10 часа третият камион все още чакаше да се съберат хората, а четвъртият тръгна едва в 7,13 часа. А съгласно плановете и графиците на кооперативната управа звената трябваше да започнат работа на полето не по-късно от 7 часа. Представяте ли си колко работни дни бяха пропилени само от това закъснение. Ами камионите? Колко време загубиха те в този момент, когато навсякъде са необходими, когато просто не стигат, за да се превозва реколтата.

Посетихме и зеленчуковата градина и манипулационния пункт край шосето за Русе. Тук пилеенето на време продължаваше с пълна сила. В 7,30 часа край зеленчуковата градина бяха насядали и закусваха 60-70 кооператорки. Едва в 7,45 часа те се запътиха към градината да берат домати. И тъкмо тогава кооперативният автобус докара нова група кооператорки, които навяно като своите другарки и по силата на традицията и навика щяха да закусват и едва тогава да започнат работа...

Не по-добра бе картината, на която се натъкнахме и в манипулационния пункт. В 7,40 часа тук имаше цифром и словом 16 жени. От тях само две бяха започнали да почистват и подреждат домати за износ. Другите закусваха. А в пункта от 7 часа трябваше да работят не по-малко от 50-60 жени...

Това са само някои от фактите, на които се натъкнахме в калипетровското землище. Но, струва ми се, твърде показателни за това, че ръководството на кооперативна все още не е взело необходимите мерки, за да доведе докрай започнатото хубаво дело за пълно оползотворяване на работния ден. И още нещо! Ще ми се да отправя упрек за тези пропуски и към ръководствата на обществено-политическите организации в селото — партийната организация, Отечествения фронт, Комсомола. Според мен, те все още не са поели своя дял в решаването на проблема за трудовата дисциплина. Не друг, а именно те трябва да бъдат организаторите и двигателите на агитационно-разяснителната работа сред кооператорите за необходимостта от висока трудова дисциплина. И тази масова работа в никакъв случай не бива да се върши самоцелно, а съвсем конкретно е нужно да се разяснява на хората, че от високата и съзнателна трудова дисциплина полза има не само кооперативът и народното стопанство, а преди всичко самите те.

Любен АНТОНОВ

Др. ИВАН БУДИНОВ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

На 8 юли гост на нашия окръг бе др. Иван Будинов — министър на външната търговия. Придружен от ръководители на окръга, той посети Завода за металорежещи машини, консервния комбинат, пристанище Силистра и зеленчуковата градина на ТКЗС с. Калипетрово. С ръководителите на тези стопански единици той разговаря по въпросите на износа на плодове, зеленчуци и машини.

Сред купове от зърно

Влезеш ли в стопанския двор на комплексната бригада в с. Грънчарово, глъчка на хора и шум на машини изпълват простора, а натрупаното зърно прилича на пясъчни дюни, сред които хората усилено се трудят.

— В тези напрегнати дни — разказва бригадирът на полевъдната бригада Ради Радев — на площадките не стихва работата ни денем, ни нощем.

Прав е бригадирът, времето за почивка сега е малко. Богатата реколта трябва да се прибере навреме и без загуби. Назад в миналото остана онова време, когато жътвата продължаваше със седмици. Сега сърпът е заменен от виндроуерите и комбайните. Само бригадата има 5 комбайна, един виндроуер и много други машини.

Времето на жътвата сега се измерва в дни. Някак незабелязано механизаторите от бригадата Жеко Христов, Димитър Денев, Стефан Илиев, Димитър Георгиев, Димитър Кръстев и Йордан Златев пожънаха ечемика върху площ от 1 087 декара и от бункерите на комбайните потече потокът от зърно, за да струпа на площадките 462 тона.

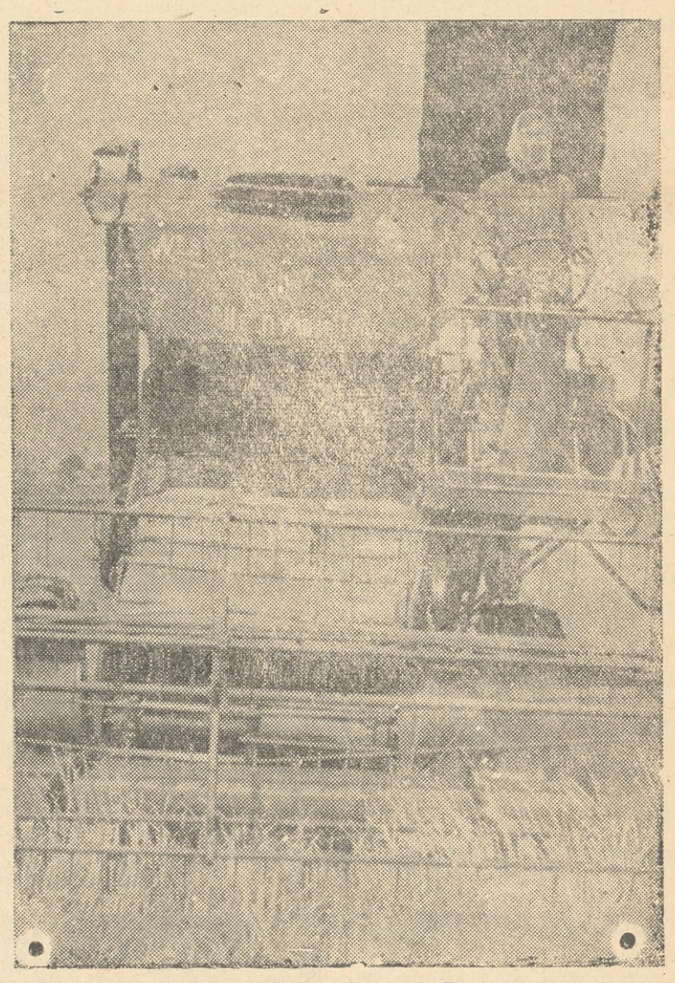
Сега, когато на полето е настъпило временно затишие пред битката по пшениците блокове, комбайнерите бързат да извършат окосения грах от 500 декара площ. А звената на Иван Георгиев и Атъф Сюлейманов с помощта на универсалния селектор СУ — 4 на три смени денонощно почистват ечемика за семе и го пренасят в складовете. На друга площадка звеното на Хаккъ Юмеров суши недосъхналото зърно.

Хората от бригадата с помощта на още една семечистачна машина ОВ — 20 и на една вършачка са почистили два пъти струпания ечемик и сега бързат да го пренесат в складовете.

— До 8 юли — разказва главният бригадир Йордан Йорданов — ние освободихме всички площадки. На мястото на ечемика ще потече потокът от пшеничено зърно, което бригадата ще пожъне от 7 700 декара площ. За да се съхрани и почисти добре пшеницата, осигурени са асфалтирани площадки от 6 декара площ и четири от 10 декара. Скоро ще завърши и монтажът на пневматичен зърнотранспортьор. Бригадата разполага и с добра складова база. Над 800 тона ще се съхранят в затворени помещения, а за семената е построен голям асфалтиран навес.

Такива са делниците на хората — напрегнати, пълни с трудова надпревара.

Иван НИКОЛОВ

Жътвата на есенниците в ТКЗС — Дулово е в своя разгар. За бързото прибиране на реколтата дава своя принос и помощник-комбайнерката Янка Василева.

Първото зърно на държавата

В ДЗС „Янко Забунов“ започна усилена жътва на пшеница. Пожънати са вече над 1 400 декара. Постигнатите добиви радват. Средно от декар се получава по 450 кг зърно — бункерно тегло. То е почти сухо и веднага се почиства от машините на площадките.

Започна продаването на договорираното към държавата зърно. До този момент стопанството е продало 60 тона пшеница.

До края на кампанията ДЗС „Янко Забунов“ ще продаде на държавата 2 800 тона зърно, което се превозва в складовете на „Зърнени храни“ — гр. Тутракан.

Кирил ТАСЕВ

ПРИБИРАТ ВКУСНИЯ ПЛОД

Втори ден вече работниците от Комплексната опитна станция в Силистра берат зрели кайсии и плодове. В овощната градина, която има площ 25 дка, са застъпени предимно сортовете „Ранна силистренска“, Унгарска“, „Ју изестора“, „Краснощеки“ и др. Още през първия ден от работата бяха набрани и предадени на „Булгарплод“ 3 880 кг кайсии първо качество.

В интерес на хората, които берат различните сортове, са въведени различни норми, защото плододаването не е еднакво навсякъде.

Р. МИХАЙЛОВ

СЕИТБА НА ФУРАЖНА ЦАРЕВИЦА

В с. Брадвари завърши жътвата на ечемика. Веднага след това механизаторите извлякоха сламата и започнаха оранта на освободената площ.

Само за няколко денонощия 430 дка в местността „Йордан“ бяха готови за сеитба. Механизаторът Лятиф Акифов зася блока с царевица — II култура.

Сега се подготвят и останалите освободени от ечемик площи. Общо в бригадата ще бъдат засети с фуражна царевица — II култура 700 декара. Така до късна есен за животните ще бъде осигурена зелена храна.

Извлечената от блоковете слама се балира. С тази задача са ангажирани Али Чаушев и Сали Мехмедов. На ден те балират около 25 т слама, която ще се превозва в гр. Силистра.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ
Ахмед КЕЛЕШЕВ

ПРАЗНИК В „ПАМУК КУЛАК“

ТОЗИ НЕДЕЛЕН ДЕН „Памук кулак“ е отреден за строителите. Както в обикновените делнични дни, така и днес те са най-ранобудните. Затова слънцето не огряло още поляната пред ресторанта, посрещна първите посетители. И знамената, и портретите на майсторите-строители, подредени като шпалир под ореховите дървета, и веселата игрива музика са знак, че тук ще има празник.

По традицията, той започна с доклад. Председателят на Окръжния комитет на профсъюза на строителните работници др. Йовчо Николов има какво да каже. Та нали строителната програма през първото тримесечие е изпълнена 100,24 на сто? Нали този успех, който така радва хората, дойде след упорит труд, след ясно изразената амбиция да се сложи край на изоставането? Направени са и икономии — на труд, на материали, на средства. Планът за себестойността е изпълнен 104,6 на сто!

В доклада се изнасят цифри, сочат се имена, прави се анализ на цялата строителна дейност. Доволни са работниците от бригадите на Михаил Жеков, Иван Липков, Атанас Аджемов, Кольо Атанасов, Ради Пенчев и много други от оценката, че качеството на строително-монтажните работи сега е на по-високо ниво. Че те имат най-голям дял в това постижение.

Не е отишло напразно старанието на строителните работници да предадат в срок определените пускови обекти. През полугодието те са завършили общо 18 обекта, от които 6 жилищни блокове със 136 апартамента. Сто тридесет и шест семейства сега с благодарност празнуват заедно с тях.

Радостен е празникът и за колектива на елмонтажната група. Той е обещал да презизпълни плана си с 13 000 лева и да повиши производителността на труда, а в доклада се отчита, че е постигнал преизпълнение за 23 000 лева, като е осигурил по-бързо нарастване на производителността на труда в сравнение с фонда на работната заплата.

Работниците от керамичното предприятие са увеличили производството на строителни материали в сравнение със същия период на миналата година с 34 на сто.

Пътните строители и тази година посрещат празника с високи постижения. Асфалтирали са нови пътища и са освежили стари настилки общо 52 километра, направили са хиляди квадратни метра селскостопански площадки.

В доклада се изтъкват постиженията на „Дунавски драгажен флот“ и на Строителното промишлено предприятие. Техният дял за изпълнението на строителната програма е чувствителен и е плод на трудовия ентусиазъм, обхванал работниците в чест на празника и петдесетгодишнината от Великата октомврийска революция.

С радост бяха посрещнати от строителите поздравителните думи на другаря Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП. Той изрази признателността на трудовите хора и Партията към съзидателния труд на строителните работници и им пожела още по-големи успехи в изграждането на населените места и промишлените предприятия в окръга.

Всеотдайният труд на строителните работници намери обществено признание в отличията, съобщени от другаря Сава Шиваров — председател на Окръжния народен съвет. Президиумът на Народното събрание е удостоил с ордени и медали: с „Народен орден на труда“ — златен, Васил Вълков Видолов, началник на производствено-техническия отдел при Стройрайон Силистра; с „Народен орден на труда“ — сребърен, Спиро Недев Йорданов, шофьор при Окръжно пътно управление; с „Народен орден на труда“ — бронзов, Николай Георгиев, бригадир при Стройрайон Силистра, група Тутракан, и с „Медал за трудово отличие“ — Атанас Жеков Аджемов, бригадир при Стройрайон Силистра.

Министерството на строежите и Централният комитет на профсъюза на строителните работници са наградили с почетната значка „Майстор Кольо Фичето“ и с по 55 лева шест строителни работници. Със значката „Отличник на Министерството на строежите“ и 45 лева са удостоени 5 души. С почетна значка на ЦСПС за дългогодишна профсъюзна дейност са отличени 3 профсъюзни деятели и с почет на значка и грамота за отлично качество са удостоени от ОК на профсъюза на строителните работници 7 строители.

Тържествената част на празника завърши с концерт от художествени колективи.

Бл. ПЕШЕВСКИ

2 500 НОВИ НИЗИ ТЮТЮН

Кооператорите от с. Търновци първи в ТКЗС — Тутракан започнаха беритбата на тютюна. Само за 2 дни хората от звената на Кабил Абилов, Дауд Абтулов и Дауд Неджибов набраха и нанизаха 2 500 низи от сорта „Остролист“.

Както при разсаждането, така и при окопаването звената бяха в непрекъсната надпревара. Сега те се съревновават кое е повече низи да окачи и сушилните. Партийният секретар Селим Селимов и председателят на производствения съвет Димо Ташев всяка седмица отчитат съревнованието. Целта на всички е да надминат плановия добив — 200 кг от декар.

Второто окопаване на тютюна се извърши от кооператори-пенсионери. Те оказаха цена помощ на звената, заети с други задачи.

Живко ТРУШЕВ

НАПРАВЕНО Е МНОГО, НО...

Намираме се пред славен юбилей—50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция. Заедно с целия български народ и трудещите се от град Силистра се готвят да посрещнат достойно този велик празник.

Партийните организации от предприятията и учрежденията, ръководствата на градските организации на ДКМС, Профсъюзите и Отечественият фронт навреме набелязаха мероприятия за мобилизиране силите на колективите за срочното и качествено изпълнение на производствените планове, за провеждане на системна и целенасочена политико-възпитателна работа в чест на Октомврийската революция. Под ръководството на партийните организации сега във всички предприятия и учреждения се разгръща масово социалистическо съревнование за достойното посрещане на юбилея.

В производствените предприятия трудовите колективи водят борба преди всичко да изпълнят предсрочно производствените си програми по всички икономически показатели. Много добри успехи постигнаха колективите от ТПК „Метал", ДИП „Дунав", завод „Хром", кооперация „Добруджанка", ДИП „Добруджа" и др. В тези предприятия редица бригади и цехове успешно изпълняват поетото обещание до 7 ноември да преизпълнят годишните си планове. Най-добри успехи имат бригадата на Иван Добрев от цеха за тръбна мебел при ТПК „Метал", бригадата на Пенка Минкова от отдел детска конфекция при кооперация „Добруджанка", цех „Ширпотреб" при промкомбинат „Електрометал" и др.

В много от предприятията и учрежденията най-тържествено бе честувана 97-та годишнина от рождението на вожда на революцията — В. И. Ленин. Проведоха се тържествени събрания с подходящи доклади и литературно-музикални програми, уредени бяха изложби, организирани са викторини с въпроси, свързани с Октомврийската революция, с българо-съветската дружба, постиженията на СССР в науката и техниката и др. При голям интерес премина надпяването между художествените колективи от града.

В момента се провежда теоретическа конференция с бригадите за комунистически труд. Първият етап ще приключи до Девети септември, а вторият до Седми ноември.

Със здравните работници ще се проведе научна конференция, посветена на успехите на съвременната медицина.

Разнообразни инициативи и мероприятия се провеждат и в комсомолските дружества, като походи, вечери за Партията, викторини и др.

Направеното наистина не е малко, но на отделни места има още и сериозни слабости.

Преди всичко трябва да се каже, че мероприятията и инициативите се провеждат общо за предприятията, по-малко се работи в цеховете и бригадите. В някои предприятия политическата работа в чест на Октомврийската революция не се свързва и не се насочва към изпълнение на производствените планове, в резултат на което те не се изпълняват ритмично. Не е организирано още навсякъде масовото запознаване на работниците и служителите с успехите на СССР в областта на икономиката, техниката, науката и комунистическото строителство. Недостатъчно се изучава и разпространява и опитът на партийните организации и предприятията от Хмелницка област от Украинска ССР, с които нашият окръг има приятелски връзки.

Партийните, профсъюзните и комсомолските организации малко работят за популяризиране движението за получаване паспорта на българо-съветската дружба, в резултат на което има много колективи, които още не знаят за него.

Всичко това налага партийните комитети и организации по предприятия и учреждения да разглеждат още повече своята работа, да отстраняват своевременно съществуващите слабости, за да се подготвят колективите за достойно посрещане на юбилея.

Неделчо ДИМИТРОВ

Деветнадесетгодишният комунист

На 28 юни т. г. комсомолецът Димитър Маринов Йорданов, току-що завършил с отличие Техникума по механотехника в Силистра, получи партиен билет. Това е първият случай в градската комсомолска организация — младеж от учащите се да бъде приет за член на Партията.

* * *

„...На вас, драги ученици, по желавам да бъдете като него трудолюбиви и скромни..."

Из изказването на директора на техникума.

„...Този прекрасен наш другар е образец както в учебно-възпитателната, така и в комсомолската работа".

Из изказването на партийния секретар на техникума.

„Средношколец с авторитет, с много богата обща култура. Под чертан интерес към техниката. Един от инициаторите на комсомолския машиностроителен завод; изпитал всички трудности и успехи при израстването на завода като форма за проява на ученическото техническо творчество, на комсомолското самоуправление. Рационализаторската и творческата му мисъл намери израз в изработения под негово ръководство струг „Дунав". Пълен отличник на техникума. От две години е командир на Окръжния средношколски щаб. Бил е секретар на Ученическия комитет. Два мандата е бил член на ГК на ДКМС. Дружбата му с Петко Вълчанов от същия техникум е пример за комсомолска дружба"...

Из характеристиката, издадена от Съвета за работа с учащите се при ОК на ДКМС.

Какво бихме могли да прибавим? Че е награден с екскурзия до СССР от ЦК на ДКМС на републиканската средношколска среща на първенците по наука и техника; че кандидатствува в МЕИ — София...

* * *

...Когато в планината се роди поток, той тръгва надолу, минава през много препятствия, скача от камък на камък, сам си пробива път и в един миг се слива с голямата река, широка и всеобхватна, величествена и могъща в своето движение, горда със своята категорична посока... Тази река не тече от вчера; тя не може да пресъхне, защото всеки ден някъде в планината се раждат потоци и се устремят към нея!..

За тебе, Димитре, вече дойде мигът, в който потокът се слива с голямата река. Този миг е изчислен точно по математиката на честността и себеотрицанието. Не те познавам добре, виждал съм те само на комсомолски конференции. Там ти говореше винаги с оптимизма и възторга на силните. Някой би могъл да си помисли, че това са само думи. Но ето, че идва мигът, идва проверката и става ясно, че зад думите стоят дела; става ясно, че думите прииждат от сърце, изпълнено с една голяма искреност и всеотдайност. Този миг на проверка за тебе дойде твърде рано. Но и твърде рано ти си започнал да живееш с мислта за другите. Твърде рано си започнал да отдаваш времето и сърцето си на онази работа, която наричаме комсомолска. Не е нужно да обясняваме какво значи това. Ти отдавна си разбрал, че да си комсомолски активист, трябва да имаш много любов и пламък в сърцето си. Много щедрост, за да ги раздаваш на другите, на тези, които са около тебе, на другарите, с чиито радости и вълнения живееш.

Излишно е да ти казвам, че приемането в славните редици на Българската комунистическа партия е голяма чест и голяма отговорност същевременно. Когато ти връчиха партийния билет, ти сам изрази това най-добре: „Това, че ставам комунист на деветнадесет години — ме задължава много..."

Деветнадесет години! На тази възраст Смирненски и Вапцаров са заживели с идеите на комунизма.

Деветнадесет години! Това е възрастта на ремсистите, продължител на чието дело си ти— деветнадесетгодишният комунист! Не забравяй това никога!

Симеон МАНОЛОВ

Съдбата на войника

РЕВОЛЮЦИЯТА нямаше нито време, нито възможности малко по-подробно да отрази своя облик във фотодокументи. И все пак макар и малко снимки от онези времена, направени на улиците и площадите, отразявайки историята, запазиха за потомците лицето на нейния главен творец — народа. А отделният човек — онзи, с чиито ръце и за когото се извърши великият социален преврат, — какъв е той? Известни ни са многобройни мемоари на участници в революцията и гражданската война, за тях са написани романи и пиеси, разкази и повести, снети са кинофилми. Но малко са запазените документални снимки. Един от тези документи е пред вас.

Почти половин столетие тази снимка е пролежала в архивата на един от най-старите руски фотографи, Александър Дорн, а след това е намерена и публикувана във вестник „Известия". Измина доста време, преди да дойде писмо от Одеса, авторът на което пишеше: „Неотдавна моите приятели с голям труд открили моя адрес и ми изпратиха тази снимка със следния надпис: „Погледни, Иване, на себе си. Познаваш ли се?" Аз, разбира се, се познах. И, естествено, си спомних историята на тази снимка. Само че дълго се колебах: струва ли си да пиша за себе си? Но моите другари настояха."

Внук на крепостен селянин, син на работник, войникът Иван Ряснянски научи за сваляне на царя, когато беше в окопите на световната война. Избрахе двадесетгодишния момък във войнишкия полкови комитет, чието първо решение беше: „Стига воюване. Всички по домовете!"

Но новият живот, провъзгласен от Октомврийската революция, трябваше да се защитава. И отново се хвана Иван за пушката: постъпи в червеногвардейския отряд, стана картечар, отблъскваше нашествията на интервентите, би се против белогвардейците, бандитите, командува отряд от картечни тачанки, беше ранен и контузен. Той загуби във войната баща си. Но когато трябваше да се получат точни сведения за банди, терористи, които тероризираха населението, той, командирът на отряда Иван Ряснянски, изпрати в разузнаване най-близкия и скъп нему човек — своята жена, млада учителка...

През лятото на 1918 година заедно с група бойци Иван докара в гладуваща Москва няколко вагона жито. Именно тогава случайно беше направена тази снимка. А след това — отново боеве, отново ранявания. Когато войната свърши, Иван, както и милиони негови връстници, седна на чина, започна да се учи, да работи, да възстановява разрушеното, да строи онзи живот, правото на който той отстоя.

Работник, студент, сътрудник на гранична митница, дипломат, партиен работник, лектор — ето етапите на живота на войника Ряснянски. Сега той е пенсионер. Скромността и сдържаността продължават да са отличителните черти в характера на ветерана. С голям труд го склониха „да повтори" историческата снимка (фото на Р. Армеев).

Някога един човек, облагодетелстван от съдбата, издигна формулата: „Съдбата на човека е произведение на неговите лични качества и обстоятелствата". Спор няма. Качествата на хората играят най-важната роля в съдбата на всеки от нас. Що се отнася за обстоятелствата, то историята великолепно доказа справедливостта на думите на Маркс и Енгелс за това, че „обстоятелствата в също такава степен творят хора, в каквато хората творят обстоятелствата."

Из сп. „Советский союз"

Теоретичен конкурс за младите технически кадри от село

ТРЕТИ КРЪГ ВЪПРОСИ:

1. Какво знаете за фигурната оран?

2. Какво знаете за ролята на Ленин в развитието на международното профсъюзно движение?

3. Как ще увеличите производителността на машината, с която работите?

Участници в конкурса! Побързайте с изпращането на отговорите на въпросите от първите два кръга. По-хубаво е по-рано да отговорите на въпросите, за да не се затрудните после.

Очакваме вашите отговори.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

9

— Е оставете... За интонация засега още не арестуват. Ако бях казал, че ние сме нация от кретени, нещастна държава, попаднала в лапите на идиот, тогава първи бих гласувал за своето арестуване! Но аз казах точно обратното.

— С вас от ден на ден става по-трудно — каза Рогалски, — какво ви е, мили писателю?

— Аз не съм писател! Аз съм стар глупак и доброволен наемник с душа на долен ласкател!

Трауб стана от стола и тръгна към масичката, наредена с бутилки ракия. След него стана Юзеф. Той се спря до Трауб и каза:

— Господин военен кореспондент, нужен ми е безупречен даусвайс за един приятел...

— Глупчо — отговори Трауб, като отпи, — ако ругая моята държава и нейните лидери, това не значи, че съм готов да продавам моя народ, попаднал в техните лапи.

— Всеки народ заслужава своето правителство.

— Глупаво. Значи, вие в такъв случай заслужавате онова, което имате сега. Аз не се държа лошо с вас, но няма да мога да ви спася от бесилката: Гьобелс не ме обича сега. Не се навирайте в кашата. Останете жив, това ще бъде вашият дълг пред родината. За да й служиш, трябва да умееш да останеш жив. Побеждава оцелелият. Загинали ят герой е обречен на забрава, оцелелият страхливец може да стане герой, когато свършат да правят пиф-паф един в друг.

— Вие говорите красиво, Трауб — замислено отговори Юзеф, — но само ние се борим против вашето правителство, а много от немците поддържат вашето проклето правителство.

— Винаги в своята проза за чертвах епитетите. „Проклето" е епитет. Двадесетият век смачка човека. Сега вие ще решавате, без нас, великото неизвестно името на което е „Време". В това съм убеден, не спорете напразно.

— Юзеф! — извика от кухнята пан Тромпчински. — Юзеф, дървата се свършват.

— Извинете, аз ей сега — каза Юзеф и излезе от гостната.

В кухнята, до вратата, стоеше Зайоцки. За пан Тромпчински-старши той беше просто Зайоцки — часовникар и производител на контрабандна домашна ракия. За Тромпчински-младши той беше другарят Седой. В действителност той беше Збигнев Сечковски — началник на разузнавателна група от Краковската нелегална организация.

Юзеф и Седой излязоха на двора. Нощта беше студена.

— Юзеф — попита Седой, — кога за последен път видя Андрей?

— Андрей ли? Онзи ден. А защо?

— Почакай. Къде го видя?

— В Краков.

— Това е ясно. Къде именно?

— Край магазина на пан Алойз.

— По кое време?

— В три часа.

— Беше ли пиян?

— Ти какво... Не...

— Колко пари му предаде?

— Хиляда, както обещах.

— Той къде отиде след това?

— Не зная. Гледах дали не ме следят отзад. А каква е работата?

— Почакай. В какво беше облечен той? Не беше в немската униформа без пагони, нали?

— Не. Беше облечен в сив костюм.

— Сива риза с червена връзка?

— Според мене, да... положително да.

— Ама че история...

— А какво се е случило?

— В пет часа са го видели да влиза в абвера. В девет часа е излязъл оттам.

— Не може да бъде... Нали... той е руски разузнавач.

— А до един часа през нощта е пил в казиното за немски офицери с полковник Берг от абвера.

— Мен какво ми е, време ли е да отивам в гората?

—Два пъти ли му предава пари?

— Да.

— Не ти ли каза кой е?

— Не. Просто каза, че е изпратен от тебе.

— А за вашето семейство аз съм не толкова часовникар, колкото производител на контрабандна ракия. Не си ли говорил с него за нещо?

— Никога.

— Дано не ми се наложи да сменявам квартирата... Ти си вън от играта, той не знае кой си и откъде си. Предавал си пари за ракията на моя човек: това е убедително. Ай-яй-яй, каква история се получава...

— Запита ли червените?

— В гората се свърши захранването на радиостанцията. Добре, иди прибирай парите на нейните. Утре сутринта ще дойда при тебе, може би ще се изясни нещо. За всеки случай: предавал си пари на мой човек за ракията, която си получавал от нас. За алиби ще ти оставя днес писмце с молба остатъкът от вашия дълг да предадеш на пан Андрей, ясно ли е?

— Добре.

Седой стисна ръката на Юзеф и тръгна надолу, към пътя. Той винаги се сбогуваше и здравише, като стискаше много здраво ръка, поддръпвайки я слабо към себе си като борец преди началото на схватката.

Юзеф стоя на вратичката дотогава, докато не забръмча мотоциклетът на долния път: Седой си замина. Юзеф извади цигара и запуши. Почувствува, че треперят ръцете му.

Нито Юзеф, нито Седой знаеха, че разузнавачът Андрей, спуснат в този район преди три месеца от самолет, има прякор „Муха" и че именно при него трябваше да се яви групата на Вихър.

КОЛЯ И СТЕПАН БОГДАНОВ

— Сто пъти бягах—бавно каза Степан Богданов. Коля го слушаше, затворил очи. — Този е сто и първият.

Богданов замълча. Коля чуваше как той бръкна за тютюн. В далечината, на костела, големият часовник удари три пъти.

— Утре е — каза Коля. — Скоро ще изгрее слънцето.

— Искаш да спиш ли?

— Не.

— Дай ми кибрит, моят е овлажнял. Може би ще поспим? А? Гадове, на разпит измъкват от шест часа, акуратни са проклетниците...

— Говори по-нататък — помоли Коля, — разкажи всичко.

Замък Вавел в Краков

„Строго секретно!
27 август 1944 година.
Вавел.
тел. А. 7 Флора 0607.
Много срочно!
До райхсфюрера от СС Химлер.
Документ от държавна важност!
Напечатан в 4 екземпляра.
Екземпляр №2.

РАЙХСФЮРЕР!

Изпращам Ви стенограма на съвещанието при генерал-полковник Нойбут, посветено на въпросите, свързани с решението на проблемите за огнищата на слабянизма в Европа.

„НОЙБУТ. Господа, изглежда, че същността на въпроса е позната на всички присъствуващи тука днес. Затова ще се освободя от тежкото задължение да обосновавам и да подкрепям теоретически, както това обича да прави нашата официална пропаганда, необходимостта от онези акции, които са запланувани. Моля да докладвате съображенията си.

МЮЛЕР. Аз възложих практическите работи на полковниците Дорнфелд и Краух.

НОЙБУТ. Боя се, че няма да запомня фамилните им.

МЮЛЕР. Дорнфелд и Краух са извикани от мен. Те са готови за доклад.

НОЙБУТ. Няма смисъл. Вероятно вие, като ръководител на инженерната служба, ще можете да ни обясните всички тънкости. Въпросите, които по всяка вероятност ще възникнат, ще решите по-късно.

МЮЛЕР. Аз съм готов.

НОЙБУТ. Моля ви, приятелю мой, целият съм внимание.

МЮЛЕР. Форт Пастерник, на миращ се на девет километра от града, ето го тука на картата, е оборудван от нас в щаб по изпълнение на акциите. Тук ще бъдат прокарани електрокабелни жици. Старият град, Крепостта, Храмът, Старият пазар, Университетът и всички останали здания, представляващи що годе значителна ценност, ще бъдат минирани.

НОЙБУТ. Не, не, Мюлер. Такава формулировка сигурно ще отхвърлят в щаба на райхсфюрера. Става дума за всички здания, за всички, подчертавам.

(Следва)

Новото си пробива път

Бързото и беззагубно прибиране на есенните култури сега е най-важната задача в селското стопанство. На нея са посветили усилията си кооператорите от ТКЗС с. Иширково. Навреме са ремонтирани наличните 11 самоходни комбайна и 4-те виндроуера, всички машини за почистване на зърното и др.

Още в първите дни на жътвата иширковци постигнаха добри успехи. Само за два дни е прибрана реколтата от 2 475 декара ечемик и е произведено около 415 кг зърно от декар. Към 5. VII. от пшениците са пожънати с комбайн 1 500 декара, с виндроуер 1 300 декара и на ръка 750 декара. Най-добри засега са резултатите в бригадата на с. Иширково с бригадир Пеню Начев. От пожънатите 700 декара е получено над 400 кг пшеница от декар, а от 360 декара ечемик — по 450 кг от декар. Не отстъпва с добивите си и бригадата на Нечо Савов и др.

Кое е новото при прибиране на реколтата, което заслужава внимание?

Комбайните жънат групово — пести се излишен разход за извозване на зърното, гориво. Уп ражнява се близък контрол и се дава навременна техническа помощ. Наред с проведените ня колко съвещания с механизаторите по разясняване важността на новата кампания е приет нов начин на заплащане и отчитане на труда на механизаторите. За всеки час извършена работа на комбайнера се плаща по 1,50 лева, а на помощника му — 80 на сто от това на комбайнера. За да са заинтересовани материално от беззагубното прибиране на зърното, допълнително е прието да се заплаща: при комбайните СК-3 още по 0,30 лв. на всеки тон произведено зърно, а на СК —4 по 0,25 лева на тон. Съответно — 80 на сто от същото се дава на помощник-комбайнерите. За часовото отчитане на извършената работа и престоите, както и произведено то зърно, ръководството на стопанството е решило: 33-ма други служители в ТКЗС всеки три дни да дежурят в една бригада, където се намират на работа комбайните, и ежедневно отчитат производството. Комбайнерите са длъжни в тяхно присъствие да започнат работата. Засичат часа на започване, престоите и работа, обобщават вечерта полученото и предадено зърно на дамакина. Документите се дават на дежурния счетоводител в канцеларията.

Какви са положителните страни на тази новост?

Комбайните работят на първа — бърза скорост, без да се стремят да извършат много работа, а да обръщат внимание на зърното, което се разпилява. Всеки, който разпилява на квадратен метър над 5-6 зърна, се спира, за да се отстранят нередностите от техническите лица. От извършената проверка на място се оказа, че само при 4-те комбайна, които подбираха пшениците, се разпиляват по 7-8 зърна на квадратен метър, а при останалите 7 комбайна, в някои блокове, се намериха по 1-2 зърна на кв. м.

От извършената работа досега се вижда, че техническата помощ е своевременна и качествена.

По всичко личи, че реколтата ще се прибере в срок, без всякакво разпиляване на зърно, докато през минали години е регистрирана загуба до 25-30 кг на декар, а някъде и повече.

Инициативата на иширковци е похвална.

Марин МАРИНОВ

ОПРАВДАНО ДОВЕРИЕ

Погълнат от ежедневието, човек трудно може да определи обикновеното и героичното в своите дела. Понякога слушаш с часове увлекателния разказ на събеседника си, възхищаваш се

от постъпките му, а по неговото лице долавяш едва прокрадваща се радост.

Така беше и с доячa от кравефермата на кооперативното стопанство в с. Зафирово — Илия Ганчев. До срещата ни с него бригадирът на кравеферма та Славчо Ганев почти на един дъх възбудено ни разказа:

— Ако групата крави, за която то сега се грижи Илия, през миналата година бях поверил другиму, тази година трябваше да я бракувам, а той направи с тях чудеса. Докато за цялата 1966 година от 25 крави бяха надоени едва 49 000 литра мляко, то сега само за шест месеца при план 35 000 литра той е надоил 40 950 литра мляко.

Казаните, макар и малко думи от бригадира, убедително показват големия успех на Илия. До него обаче той не е стигнал така лесно. Дълъг и криволичещ е изминатият от него път в живота. Път, който калява волята му, прави мишците корави.

Повече от осем години Илия изучава капризите на животните в ДЗС „Янко Забунов". Някои обстоятелства налагат той да напусне работата в кравефермата и да посвети силите си на строителството.

— И тогава, когато зидах стените — разказва Илия, — мисълта за животните не ме напускаше. Дълбоко в себе си вярвах, че рано или късно пак ще се върна при кравите. Макар и след три години, желанието ми се сбъдна. Върнах се при тях, но сега в нашето кооперативно стопанство...

Разказваше Илия за онова, което бе преживял, и със скрито възмущение често подчертаваше мислите си за това как другите не могат да накарат животните да дават мляко.

— За мене няма лоши животни — уверено подчерта той, — лоши са хората. Животните не умеят да говорят, но те добре разбират грубостите и ласките към тях.

— Когато ми дадоха сегашната група крави, разбрах, че е най-лошата. Това не ме уплаши. Разбира се, първата ми задача бе да ги накарам да дават всичко, което могат. След всяко доене с агрегат почнах да ги доя на ръка и те започнаха да дават всичкото си мляко. Много важно е и това — животните да се доят от един и същи човек. Масажите на вимето и редовното хранене са също от голямо значение.

Казаното от Илия не е нещо сложно. То може да се върши от всеки дояч. Главното е там, че той прави всичко това системно, с желание. А трудолюбието му носи победа и уважение.

Иван НИКОЛОВ

Механизаторът Димитър Ангелов от кооперативното стопанство в с. Сокол положи много усилия, за да се окоси навреме грахово-овесената смес за силажиране в бригадата на Димитър Колев.

Богат плод от вишни се роди тази година в градините на ДСС — Силистра. За тяхното бързо прибиране спомогна не малко младежкото звено на Велика Недева.

Новости • техника • Новости

МАШИНА ЗА ИЗМИВАНЕ НА ПЛОДОВЕ И ЗЕЛЕНЧУЦИ

Техникът Иван Кирев от ДСП „Булгарплод" — Казанлък е конструирал нова машина за измиване на плодове и зеленчуци, която е призната за изобретение. Тя е с опростена и леснопреносима конструкция и осигурява пълно и качествено измиване на силно замърсени плодове и зеленчуци. Това се постига чрез продължително механично триене между суровината и въртящи се четки при непрекъснато впръскване на вода. Плодовете или зеленчуците се подават от единия край на машината, въртящите се четки разбъркват и изтриват повърхността на суровината, която се придвижва напред между въртящите се барабани и четки. Суровината поради малките обороти на барабана остава винаги в долната му част, където се обръща многократно и се облива с вода. Измитите плодове и зеленчуци се отвеждат от машината по специално пригоден улей, а отпадъчната вода, заедно с остатъците от миенето, минава в специални бункери.

Машината е универсална. Тя замества труда на 20 работника. За обслужването ѝ не се изисква специална квалификация.

ЕЛАСТИЧЕН БЕТОН

Неотдавна румънските учени изобретиха еластичен бетон, съставящ се от пясък и ластик. Той защитава много добре металите от корозия и вече се използува за застилане палубите на кораби.

МАЛОЛИТРАЖКА ЗА ПОДВОДНИ ПЪТИЩА

Тя е направена от лека алуминиева сплав. Снабдена е с турбореактивен двигател и може да развива скорост до три възела в час на дълбочина 60 метра. Удобна е за ремонтна работа под водата. Автор на конструкцията е френският инженер Д. Ребиков.

ХИДРОДИНАМИЧНО НАНАСЯНЕ НА БОИ

За разлика от пневматичното разпръскване на боите вече намери приложение така нареченото безвъздушно или хидродинамично нанасяне. При него разпръскването на фини капчици се постига вследствие голямата скорост на изтичане струята боя през по-малки дюзи (0,2-0,3 мм) със специален профил, без да се смесва с въздуха. Необходимото налягане зависи от вида и вискозитета на използувания лак. При ненагрят лак налягането е 80—170 атмосфери, а при нагрят, т. е. при горещо безвъздушно нанасяне, налягането е 40-90 атмосфери.

Производителността на един пистолет за различните апарати е 200 до 400 кв. м на час при разход на емайллак или безире на боя до 60 кг и дебелина на нанасяния слой 25-30 микрона.

Апарати за безвъздушно нанасяне се произвеждат в Съветския съюз, Чехословакия, фирмите „Нордсон", „Копершмид" в ГДР и др.

Нанасянето на нагрят лак има много преимущества: отпада необходимостта от разреждане на лаковете, почти напълно се отстранява разпръсването на материала в околното пространство, апаратът работи при постоянна температура.

ЦВЕТНИ ШОСЕТА

В една от лабораториите в ГДР се изпитва метод за нанасяне на трайна цветна окраска на шосейната повърхност.

В бъдеще цветните показатели ще могат да заменят сегашните многочислени пътни знаци, които макар да помагат на водачите на превозните средства, все пак отвличат вниманието им от движението по магистралите.

САМОЛЕТИТЕ СГРЯВАТ ЗЕМЯТА

Професор Гордон Мак Доналд от Калифорнийския университет е изчислил, че 400 реактивни самолета, извършващи средно по 4 рейса на ден по междуконтиненталните пътища, повишават температурата на земното кълбо с 0,2 градуса. Това става за сметка на увеличаването на съдържащия се въглероден двуокис във въздуха, който действува като стъклото в оранжериите — пропуска слънчевите лъчи, но задържа топлинното излъчване на земята.

ВЪРТОЛЕТ-РИБАР

Ловенето на риба с електрически ток вече не е сензация. В Нова Зеландия се използва нов метод — с вертолет! Предприемчив екипаж от трима човека — началото под формата на експеримент започнали да ловят акули. Те забивали харпуна в тялото на хищника още от въздуха. Експериментът излязъл доста сполучлив. Сега въздушният лов на акули продължава.

ДЕСЕТ ХИЛЯДИ РАЗГОВОРА ЕДНОВРЕМЕННО

В Будапещенския научно-изследователски институт за свръзка работи повече от година образец на системата „Дружба". Той има широкоднапазонна микровълнова радиовръзка, която може да действува на разстояние 12 500 км и способност да предава десет хиляди разговора едновременно.

Този нов образец радиосистема може да се използва и за транслация на черно-белите и цветните телевизионни предавания и за свръзка с изкуствените спътници на земята.

ВЪЗДУХ ВМЕСТО ГРЕБЕНЕН ВИНТ

Нова система за управление на плавателни съдове разработили група конструктори от Гданския морски институт. Те предложили да се заменят водещият вал, гребният винт, кормилото и ред други механизми със... струя въздух. Това ще позволи не само да се икономисат голямо количество ценни материали, но ще се увеличи товароподемността на плавателните съдове, на които често се налага да пътуват по маловодни реки и да се провират през водорасли.

УСТОЙЧИВИ НА КОРОЗИЯ ТРЪБИ

Металните тръби, покрити отвътре с пластмаса, са широко разпространени в техниката. Металът придава на тръбата необходимата механична якост, а пластмасата — химическа издръжливост.

В ГФР за особено агресивна среда са разработени тръби, в които пластмасата и металът са разменили ролите си. Външната обвивка на тези тръби е изработена от стъклопластика и издържа механическо натоварване, а вътрешният слой от танталови листове, които се отличават с изключителна устойчивост на корозията.

ОБЯВА

Промкомбинат „Камъшит" гр. Силистра търси да назначи 8 жени със средно образование, които имат наклонност към художество.

ЕФЕКТИВНА ТЕХНОЛОГИЯ ПРИ ОТГЛЕЖДАНЕТО НА СВИНЕТЕ-МАЙКИ

От началото на 1966 година кооперативните стопанства в селата Окорш, Межден, Иширково, Средище, а по-късно Айдемир и Кайнарджа внедриха нова по-прогресивна едропроизводствена технология при отглеждането на свинете-майки.

Главна предпоставка за това беше направената вътрешностопанска концентрация и уедряване на свинефермите в тези стопанства. Размерът им е от 250-300 до 500-600 свине-майки. Особеност на внедрената технология е груповото отглеждане на свинете по категории според физиологичното им състояние, с организиране на хранене и дефекиране, като се използуват условните рефлекси на животните.

В зависимост от физиологичното състояние се формират следните групи: незаплодени и запложданци се, бременни, родилки и кърмещи свине.

В най-общи линии производственият цикъл протича в следния ред: Свинете-майки след отбиването на прасетата се настаняват в помещението за незаплодените и запложданци се свине, където престояват един месец — до 22-25-я ден след осеменяването. След това преминават в помещението за бременни свине, в което се държат около 85 дни. 4-5 дни преди опрасването свинете се прехвърлят в помещението за родилки, в което се отглеждат до 20-25-я ден след опрасването, а по-късно до отбиването (50-55-я ден след опрасването) в помещението за кърмещи свине. Оттук цикълът се повтаря. Незаплодените и бременни свине се отглеждат групово по 30-40 в бокс. Групите на бременните свине се формират непосредствено след осеменяването, като размерът на групата е с 15-20 на сто по-голям от необходимия при опрасването.

Предвижда се 15-20 на сто незапложданe, аборти и други. Използува се методът на изкуствено осеменяване на свинете.

Родилките се отглеждат по една в бокс, а кърмещите по 2. Неразвитите се отглеждат също групово по 5-7 в бокс.

Помещенията са преустроени съобразно изискванията за отделните категории свине.

Храненето на всички категории майки и нерезите през всяко време от годината става на направените за тази цел циментови площадки до помещенията. Изключение се прави на родилките, които 4-5 дни преди опрасването и толкова след опрасването се хранят в помещението индивидуално. Така работата се опростява и помещението се запазва по-сухо и чисто.

На незаплодените, бременни и кърмещи свине се осигурява по 1-2 часа разходка. Бозайничетата се отглеждат в боксовете без движение, на открито до отбиването им.

За прасетата до 15-20-дневна възраст през зимата се осигурява по-подходяща температура с използуването на инфра лампи. С използуването им още след 2-3-я ден прасетата се приучват да лежат в предназначените за тях боксчета, с което се намалява процентът на убитите (смачкани).

Диференцираното отглеждане на животните позволява да се осигури по-правилен режим на хранене и гледане на отделните категории свине съобразно техните биологически и физиологически изисквания. Това дава възможност да се повиши 2 пъти производителността на труда, като един гледач отглежда по 800-1 000 прасета, вместо 400-500 при стария начин. Повишава се специализацията на гледачите.

Втората главна особеност на новата технология на отглеждане е кръглогодишното опрасване на свинете. Чрез кръглогодишното равномерно опрасване се използуват най-рационално наличните помещения. Така например, докато ТКЗС Айдемир по стария начин на работа отглеждаше по 3 000-3 400 прасета годишно, то сега ще отглежда над 8 000 прасета в същите помещения, в Окорш — вместо 3 500—9 000 прасета, във Войново — над 4 000 прасета, вместо по 1 500. Освен това този метод позволява по-правилно да се прилага груповото отглеждане на свинете, по-равномерно да се натоварва работната ръка, по-ефективно да се използува техниката и през цялата година равномерно да се отглеждат и угояват прасета.

Прилагането на описаната технология стана след предварителна подготовка, през време на която се преустрои разпределението на наличните помещения и се подготвиха достатъчно свине-майки. Това стана, без да се попречи на изпълнението на плана за съответната година.

За отделните категории свине се грижат отделни хора. Едни отглеждат само бременни свине, други запложданци се, трети кърмещи и т. н. Заплащането е в зависимост от получената продукция — прираст от отбити прасета, брой отгледани прасета, опрасени свине и т. н. Успехите от прилагането на новата технология не се изразяват само в посочените по-горе икономически показатели, а и в подобряване на някои зоотехнически показатели като плодовитост, продуктивност и др.

Докато при стария начин на работа във всички ферми са отгледани по около 7, дори в някои и по-малко прасета на едно прасило, отбивани с живо тегло 13-14 кг при бозаен период 60-70 дни, то сега при по-къс бозаен период—40-45 дни, тези показатели са много по-добри. Например, от опрасените след 1. I. т. г. досега свине са отбити средно на прасило в ТКЗС Айдемир по 8,7 прасета със средно живо тегло 16,3 кг, в ТКЗС Окорш по 8,5 бр. със средно живо тегло 15 кг. Подобрени са тези показатели в Межден, Войново и др. При внедряването на новата технология се допуснаха и някои слабости, които все още не са отстранени.

Във всички свиноферми с изключение на тази от Окорш осеменяването на свинете от една група става за много дълъг период — 10-15 дни, понякога дори непрекъснато вместо за 4-5 дни, или максимум 8-10 дни. Колкото този период е по-дълъг, толкова по-малко прасета се отгледат, увеличава се смъртността при новородените, процентът на похабените е по-голям, желаното живо тегло при отбиването се достига за повече дни. Тези отрицателни резултати се обясняват с влошаване на хигиената в помещенията, в които се отглеждат новородените прасета.

Удълженият период на запложданe не позволява помещенията да се използуват на принципа „цялото пълно или цялото празно". Това означава всички свине от една група да се преместват от едно помещение в друго на един път и всички прасета на свинете от една група да се отбиват наведнъж. Помещенията трябва да се оставят празни 3-4 дни, през което време се прави дезинфекция. На едно място се събират свине от различни групи, които при групово хранене се безпокоят, по страхливите гладуват и отслабват, което се отразява пак върху млекообразуването. Тази слабост в работата се допуска най-много в свинефермите на Средище, Иширково и Кайнарджа.

Втората съществена слабост, която се допуска, е при организацията на запложданите се свине. След отбиването на прасетата свинете-майки от една група се събират с останалите от други групи незаплодени свине. Първите няколко дни те се обезпокояват много, не се хранят правилно. Това оказва влияние върху процента на заплодяемост и ембрионалната смъртност. Разгонените свине се заделят от групата и след осеменяването отново се връщат, което е неправилно. Свинете от момента на отбиването до новото запложданe се намират в особено функционалното състояние, затова трябва да се отглеждат на малки групи — 10-12 бр. в бокс, дори и по-малко.

Формирането на групите да става след осеменяването, като се спазват следните по-съществени неща: свинете, които се отглеждат в една група, да са по една в отделен бокс, да се хранят достатъчно и по-продължително време да се изкарват на разходка.

Не навсякъде се заведе навреме необходимата зоотехническа отчетност — Средище, Межден, Иширково и др. Понеже животните се местят от един сектор в друг през отделните производствени фази, то индивидуалното познаване и анализиране на резултатите може да стане само по данните от отчетността.

Не се осигурява редовно достатъчно и пълноценно хранене. Не се съставят дажби съобразно изискванията на отделните категории.

С отстраняването на посочените слабости освен увеличаването и поевтиняването на продукцията ще се създаде възможност да се включат още някои елементи на новата технология. Ще може да се премине на по-къс бозаен период — 40-45 дни, при което ще се получат по 2,2-2,3 прасила от една свиня в годината. Ще се запложданат 10-15 на сто повече свине от капацитета на помещението за опрасване. Непосредствено след опрасването прасетата на известен брой майки (които са повече от капацитета на помещението) ще се прехвърлят на останалите свине, а те ще се върнат отново за запложданe. При това положение свинете ще се използуват по-интензивно.

Приложената технология почти не се различава от тази с индустриални методи на производство в свиневъдството. За прилагането ѝ не са строени специални помещения. Правилното ѝ внедряване в повече свиноферми ще допринесе много за превръщането на свиневъдството в доходен отрасъл.

Иван ДОЧЕВ

ПОД СИНЬОТО НЕБЕ НА МОНГОЛИЯ

(По случай националния празник на МНР — 11 юли)

В историята на всеки народ има дати, които поколенията помнят. За монголския народ такава дата е 11 юли 1921 година. На този ден преди 46 години победи народната революция, която откри нова ера в историята на Монголия.

В Централна Азия, върху площ от 1 500 000 кв. километра (13 пъти повече от България) е разположена Монголската народна република. Вечно снежните върхове на Алтайските планини на запад, просторните равнини на изток, планинските масиви Хентей и Прихумургул на север, част от пустинята Гоби на юг и високите Хангайски планини в центъра очертават релефа на монголската земя, богата с разнообразен растителен и животински свят и с полезни изкопаеми.

Посетите ли този далечен край, не може да не изпитате приятното чувство, че се намирате в коренно преобразена страна, която втора след Съветския съюз отхвърли гнета на експлоататорите. Ще се запознаете с гостоприемния монголски народ, който преди 46 години започна смела борба срещу мизерията, невежеството и дивите феодални порядки, за изграждане на ново общество на свободата, социалната справедливост и всестранния прогрес.

Монголците казват: „Човек с приятели е като широко поле, човек без приятели е като празна длан". Тази монголска мъдрост ще си припомните, като се изкачите на високия хълм на левия бряг на р. Тола, чиито води пресичат монголската столица — Улан Батор. На върха на този хълм се издига паметникът на съветските воини — символ на признателността на монголския народ към великия Съветски съюз. Оттук пред погледа се открива великолепна панорама: много белеещи се юрти по периферията на Улан Батор, а по-навътре, паралелно с тях, широки улици с модерни административни сгради и многоетажни жилищни блокове с красиви фасади. В центъра на града има огромен площад, който може да побере цялото население на страната. Тук се издига величествен паметник на народния герой, верния син на монголския народ Сухе Батор.

За разлика от дореволюционна Монголия, чийто народ не е познавал достиженията на науката и техниката и не е знаел никакви други съобщителни средства, освен керваните камили и конете, днес народът на нова Монголия разполага с академия на науките, университет, болници, стадиони, театри, летища и много други културни и технически придобивки. Столицата на МНР вече е важен железопътен и шосеен център. Транспортни самолети свързват големия град с почти всички областни (аймачни) центрове.

В миналото гладът и болестите са заплашвали този малък народ с физическо унищожение. Настъпилото след революцията всестранно материално и културно развитие дава възможност населението на Монголия да се удвои (Монголската народна република сега наброява около 1 140 000 жители) и да се постави основата за разрешаване на проблема за увеличаване прираста на населението.

Новото в живота е проникнало във всички кътчета на просторната монголска земя. Някогашният неграмотен и застрашен от изчезване народ вече има национална промишленост, държавни и кооперативни земеделски стопанства, медицински и ветеринарни пунктове, язовири, електроцентрали, радио, телефон и телеграф, културни домове, училища...

Монголците са прочут скотовъден народ. Преди революцията главният и почти единствен поминък на населението е било скотовъдството. До не много отдавна животновъдството е било единственият отрасъл на селското стопанство. И сега около 25 милиона глави добитък — коне, овце, кози, камили и говеда са разпръснати по цялата страна. Монголците хранят особена обич към конете, за които песни са се пели и се пеят. Днес наред със старите песни се разнася и песента на тракторите, комбайните и автомобилите. Покрай юртите на скотовъдите, в които между останалата покъщнина винаги ще има съд с национално питие кумис, се простират обширни поля със златна пшеница (от 250 хиляди хектара през 1960 г. посевната площ нарасна на 460 хиляди хектара през 1966 година). Издигат се корпусите на фабрики и заводи.

Някогашните неграмотни коневъди сега управляват трактори и комбайни. С всеки изминат ден новите хора стават все повече. През 1950 г. работниците и служещите в Монголия наброяват 63 000 души, а в 1965 г. те възлизат вече на 173 000 души. Тези хора преобразяват страната си и вървят с уверени крачки напред. Основната задача, определена от 15-тия конгрес на Монголската народнореволюционна партия, е до 1970 г. МНР да се превърне в индустриално-аграрна страна. За изпълнението на това голямо предначертание способствува братската помощ и сътрудничеството с народите от другите социалистически страни и преди всичко със съветските народи. Благотворни плодове на това сътрудничество са промишлено-енергийният център Дархан, напоителните съоръжения, текстилните и месопреработвателните фабрики, съвременните животновъдни ферми и много други промишлени и рудодобивни обекти.

С изграждането на социализма в Монголия се сбъдна мечтата на монголския народ за нов живот, битката за който бе започната преди повече от четири и половина десетилетия.

Добри ДОБРЕВ

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ двама млади съветски поети

Те гостуваха в Силистренски окръг на 8 юли като участници в съвместната радиоекспедиция „От Днепър до Драва", която пътува по бойния път на Трети украински фронт и Първа българска армия. Срещнаха се с комсомолци от нашия град, разгледаха хубостите на Дунава и селото Иширково. Тук двамата гости останаха затрогнати от подвига на съветските летци, загинали през август 1943 година.

Детството на АДОЛФ ДИХТЯР е преминало в древния славянски град Владимиро—Волинск, в Западна Украйна, там е завършил училище и е започнал да пише стихове. След завършване на средното си образование е работил като колектор в една геоложка група, а след това се учи в Саратовския университет.

През 1961 година постъпва като начинаещ журналист на работа във вестник „Молодой целинник" като специален кореспондент. Списания „Молодая гвардия", „Смена", „Сибирские огни" публикуват стиховете му. Първата му стихосбирка „Как сте вие, мечта" излиза като издание на младежкото издателство „Молодая гвардия" през 1963 година. Автор е още три книги стихове, документални повести и разкази.

БОРИС ВАХНЮК е колега на Адолф и също като него е кореспондент на московската радиостанция „Юность". Той е млад поет и композитор. Баща му е загинал във войната с белофинитe през 1939 година. Борис помни, че баща му е строил ново шосе край украинското селце Гришка.

Автор е на много песни. Стиховете и песните се раждат в резултат на пътувания та му из Съветския съюз. Завършил е историко-филологическия факултет на Московския държавен педагогически институт. Три години е работил в един вестник. Наскоро Ижевското издателство ще издаде първата му стихосбирка.

БОРИС ВАХНЮК

БУРЯ

Да, има много прости срещи
и много страшни на земята!
Запалва вятър като свещи
вихрушките върху гората.

И — край на всякакво смирение.
Внезапно гръм със грак се смеси —
начало на стълпотворение
върху гората се надвеси.

Водата беше първо плаха,
но мълнията пак удари
и пътищата забучаха
като стотици Ниагари!

Боях се, че до кръв ще стигне.
Застанал, както през войната,
войникът бдеше без да мигне —
окуражаваше гората.

И кленът се съвзе полека,
след него — другите дървета,
защото бе до тях човекът,
опазващ цялата планета!

Тъй както в бурята войника —
аз искам смело да живея.
Това е моята велика
мечта до днес —
за нея
пея!

Превел: Николай КЪНЧЕВ

АДОЛФ ДИХТЯР

ЕСЕН

„Унило време!
Но какво очарование!"

Аз зъзна вече втори ден
в едно селце кирпично, без название.
Дъжд — сякаш рой комари —
пада зло.
И няма път,
ни тръгване от тука.
Дъждът облепва с риби люспи
моето стъкло.
И мокрият пейзаж
навява скука.

И тъне репеят в калта набит.
Вода във ями.
В дупки от копита.
Зъл вятър жълтата вода бразди
и покривите дървени връхлита.

Купните вятърът разрошва с бяс.
Ведро на геранилото се мята.
И врана-врачка грачи с дрезгав глас.
И дим се вие
ниско над къщята.

Пристъпват по баира стълб след стълб
затънали във локвите до глезен.
И хълмовете свеждат гръб до гръб
като камили
в тая мокра есен.
Стърнищата достигат хълма бял. . .

Далечна моя,
ти към мен се взираш
и виждаш:
светла пушкинска печал
отново от сърцето ми извира.

Но пак ще има
слънце,
синева.
И шум зелен. И от цветя сияние.
И верни ще са тихите слова:
„Унило време!
Но какво очарование!"

Превел: Григор ЛЕНКОВ

И магаретата взеха масово участие в проведения неотдавна в Силистра карнавал...

Когато се говори и пише за съвременната световна поезия, наред с Луи Арагон, Пабло Неруда, Янис Рицос неотменно се споменава и името на Николас Гилен. Ако проследим и анализираме творческия път на великия кубински поет, ще стигнем до извода, че той дава достатъчно основание за това. Най-съществените фактори, които правят Гилен фигура в световната поезия, са следните: ярък лиричен талант, упорит труд в областта на литературното творчество и на трето (но съвсем не на последно) място — непрекъснатата и неразривна връзка с народа. За тази значима по своите последици връзка с гордост говори и самият поет: „Аз израснах в литературна и журналистическа среда. В печатницата на моя баща усвоих словослагателния занаят дотолкова, че когато той почина, едва петнадесетгодишен, аз започнах да работя като словослагател. Денем работех, а вечер ходех на училище: така завърших гимназия."

Многократните му и непосредствени контакти с хората на черния труд, които започват от най-ранно юношество, са изиграли за него неотразима роля; обогатили са и правилно са целенасочили неизчерпаемата енергия на политическия му талант. От народа той се учи на простота и мъдрост. Още най-ранните произведения на Гилен носят неспокойния ритъм на негърските танци. Те са пронизани от движение, от вътрешна динамика, пленяват със своята ритмичност:

„Майомбе-бомбе-майомбе!
Сенсемая, змията...
Майомбе-бомбе-майомбе!
Сенсемая, не шава..."

И не само мелодичния ритъм е взел от народа си Николас Гилен, а и неговата съдба, за да я увековечи в творчеството си. Думите на Гилен бяха куршуми, тежки и силни куршуми, които биеха по съвестта на века. От песните на поета се лееха като пълноводна река горещите сълзи на неговите поробени братя и сестри, изригваше като вулкан гневът на цял един онеправдан и поробен народ. Непоносимите страдания и кървавите борби, светлите възжеления на дореволюционна Куба — всичко бе побрано и запечатано в творчеството на поета. Постоянен герой в стиховете на Гилен бе гладуващият и страдащ работник. Онеправдан, беззащитен и изоставен, поетът видя в него обект, достоен за таланта му, обезсмърти го с безсмъртието на творчеството си:

„Аз —
негърът Симон Карабальо —
спя, дето ме свари нощта:
постеля ми е пръстта,
студеният камък възглаве".

Целокупното творчество на Николас Гилен е с твърде широк тематичен диапазон. Наред с многото публицистични статии и есета, в които се разкриват прогресивните му граждански позиции, той е автор още на стихосбирките „Мотиви за песни" (1930), „Согоро Косонго" (1931), поемите „Елегия за Жак Румен в небето на Таити" и „Елегия за Хесос Менендес".

Николас Гилен е стар и искрен приятел на България, на българския народ. През последното си гостуване в нашата страна той си остави неоценимо скъп спомен — стихотворението „Малка пловдивска балада", чиито художествени качества са завладяващи. Една дошла и отминала като полъх жена събуждa у поета размисли, натежали от тиха печал, запазва задълго атмосферата на техния непоторим аромат. Цялото стихотворение пленява със своята лиричност. От него лъха болката от възбудените и безвъзвратно загубени споделени настроения, от тяхната темпорална ноктюрност:

„Във дивния и старинен Плов
див,
далече татък,
веднъж примря сърцето мое,
и нищо друго."

През целия си богат и светъл творчески път Николас Гилен остана верен на себе си, верен на своя народ. Това, съчетано с оригиналния му и самобитен талант, определя на Гилен достойно място в световната литература.

Димитър БОЧЕВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ПОЕЗИЯТА НА НИКОЛАС ГИЛЕН

(65 години от рождението на поета)

КОРЕНИТЕ НА ЖИВОТА

През последните години в младата българска белетристика се утвърдиха писатели като Й. Радичков, Д. Фучеджиев, Иван Остриков и др. Между тях определено място заема и Васил Попов, талантлив творец, с оригинално виждане, с усет към трайното, значимото. Това той търси не в необикновените неща, не в драматичните ситуации, а го намира в най-прозаичните явления, в незабележимите за пръв поглед неща, в сивото, бавно въртящо се селско ежедневие.

Новата книга на Васил Попов „Корените" е още една крачка към голямата литература, към тъй дългоочакваното всеобщо признание. Интересна е композицията на тази книга: уж сборник разкази, а пък то като че ли на повест прилича; уж всеки разказ е напълно завършен, а пък четеш, четеш и виждаш как много неща се преплитат, как героите се прехвърлят от разказ в разказ, как ни стават по-симпатични, за да ни приобщят изцяло към своя свят, тих и спокоен привидно, а толкова богат, разнообразен и вълнуващ всъщност. Оставяш книгата, а като че ли дълго време си бил приятел на всички: и на Горския, и на Спас, и на Жегъла, и на Босьо, и на Улаха с единадесетте улахинчета.

Обикновени селски хора. Можеш ли да кажеш, че вършат нещо героично, нещо неповторимо? Можеш ли да кажеш, че бездействуват, че са скръстили ръце, че животът ги влече по своето вечно движещо се корито? Не можеш да кажеш нито едното, нито другото. Може би и затова така увличат те. Всеки от тях е сякаш незабележим, но нали хиляди като тях правят и движат живота! Вероятно тука се крие и тайната на успеха на автора, а може би и в наивитета и веселостта на героите. Защото нали най-наивни и весели са децата и тях ние най-много обичаме? У героите му има толкова много душевна чистота, толкова много красота. Просто чувствуваш, че никой от тях не би те излъгал, не би те измамил, но и никой не търпи лъжата и измамата. И още нещо — уж са съвсем незабележими, уж не се интересуват от големите въпроси, но прочетете разказа „Птичката" и чуйте гласа на петдесет години не проговорилия Босьо. Вгледайте се в очите на този човек, потърсете в него онази дума, която той петдесет години търси, изпитайте радостта му, че най-после песента на птичката донася и търсената дума. Дума, която той все още не може да изрече, но която носи в сърцето си: „...Не я знам, не съм я чувал, ама ще я чуя. Ако не я чуя, ще я измисля сам... Като идех насам, бързах да дойда да ти я кажа, а сега виждам, че не е била тя. Оная дума си беше за мене, а за тебе не е. Трябва да намеря такава дума, ДА СТАВА ЗА ВСИЧКИ" (к. м.).

Чета разказите на Васил Попов и си мисля и за Радичков. Има нещо много общо между тях. Не само това, че и двамата са при корените на живота, че и двамата са неоспорими таланти. Тайната се крие и в художествените похвати. Уж контрастни, а така тясно свързват творците. Радичков почти винаги преувеличава, прави героите си по-умни, по-хитри, по-наивни, отколкото са те в действителност. Попов пък точно обратното — прави героите си по-простички, по-малко наивни, „по-зелени". Както виждате съвсем контрастни неща. После ...единият е пълен с асоциации и недомлъвки, а другият е толкова ясен и първичен. Откъде тогава идва близостта? Явно — от общия извор на живота — от богатата, неизчерпаема народна душа. Светът на Радичков е там някъде сред Черказките планини (а пък ние знаем, че няма такива планини). Светът на Попов географски не е определен. От това той нищо не губи, защото и двамата черпят вода от един и същ кладенец.

Още много неща могат да се кажат за книгата на Васил Попов, пък и не само за книгата. Но ако всичко кажем, защо тогава е книгата?

Васил КРЪСТЕВ

ПОСЛЕДНИЯТ РУНД НА КАСИУС КЛЕЙ

Повиквателният пункт на американската армия в тексаския град Хюстън се помещаваше в старата сграда на пощата. В този слънчев априлски ден в него се беше събрал толкова много народ, защото човек можеше да помисли, че е обявена всеобща мобилизация. И само фотоапаратите и портативните магнетофони в ръцете на много го издаваше принадлежността на техните владетели към репортерското братство. Те бяха дошли тук заради призования под № 15-47-42-127. Той стоеше там, висок, с почти двуметрова фигура, със здраво тяло на спортист, малко тъжен, като че ли с юношеско лице.

Според установения ред, когато офицерът извиква името на призования, той прави крачка напред в знак на съгласие да встъпи в редовете на американската армия. В тишината прозвучава името на № 15-47-42-127. Той остана да стои на мястото си. Така Касиус Клей, световен шампион по бокс тежка категория, след като направи крачка напред, за да не облече военната униформа, излезе на ринга в борба с Пентагона.

Аз видях неговия последен бой на боксовия ринг срещу Ърни Терел, в защита на шампионската си титла. На 6 февруари на екрана на телевизора се виждаше как в продължение на петнайсет рундовото зрелище господствуваше Касиус Клей, 25-годишният Клей закрепи престола си на крал на професионалния ринг, като за 29-ти път излезе победител.

И ето започна тридесетият, последен бой. Но този път — срещу военната маши на Пентагона. Касиус Клей не искаше да облече военната униформа и да бъде изпратен във Виетнам. За формален повод му послужи неговата принадлежност към негърската религиозна организация „черните мюсюлмани". Пред журналистите в повиквателния пункт в Хюстън Клей обясни, че той се противопоставя като „задграничен проповедник на черните мюсюлмани", а също така и по свои лични причини. Що се отнася до тях, той се изказа доста подробно: „Защо ще ме заставят мене, негъра, да облека военната униформа и да замина на десет хиляди мили от дома си, за да бомбардирам и стрелям жителите на Виетнам, когато в същото време с негрите в Луисвил се отнасят като с кучета?"

Схватката на Клей с властите протичаше при неравни условия. Върху боксьора падна цялото шовинистическо настроение на пресата.

Американската национална асоциация на боксьорите и комисията по въпросите на спорта в щата Ню Йорк побързаха да съобщят, че Касиус Клей се лишава от звание то световен шампион. Вече се проектира среща между осемте най-силни боксьори в света, за да бъде определен най-новият шампион.

Съдиите в схватката Клей — Пентагона бяха далеч не безпристрастни. На 20 юни районният съд в Хюстън, съставен само от бели, произнесе присъдата. Той призна като незаконен отказа на Клей да приеме военната служба по религиозни съображения. На него беше наложено най-голямото наказание — 5 години затвор и глоба в размер от 10 хиляди долара.

Суровостта на наказанието е понятна: властите се страхуват, че Клей, открито обявил се против войната във Виетнам, ще призове американските негри да бойкотират тази война, да стане сред младежите своего рода символ и опора на растящата опозиция срещу виетнамската авантюра.

Из в. „Неделя"

Нови книги за вашия дом

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 81 (1245) | Четвъртък, 13 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 10 ЮЛИ т.г.

РУСАН ТОНЕВ ОТ ТКЗС — АЙДЕМИР с комбайн СК-4, пожънал 1 420 дка и овършал 422 т зърно.

РАДАН РУСЕВ ОТ ТКЗС — ОКОРШ с комбайн СК-4, пожънал 1 280 дка и овършал 404 тона зърно.

ДИМИТЪР МИХАЙЛОВ ОТ ТКЗС — ТУТРАКАН с комбайн СК-3, пожънал 1 277 дка и овършал 414 то на зърно.

ВЕЛИКО КРУМОВ ОТ ТКЗС — СОКОЛ, пожънал 1 255 дка и овършал 414 то на зърно.

Изложба на мебели

На 12 юли в салона на читалище „Доростол" бе открита изложба на мебели и дограма, изработени от учениците от Професионалното-техническо училище по дървообработване—Силистра. В направата им са взели участие курсистите от I и II курс и тези от II курс на Вечерния техникум по дървообработване. Вратите и прозорците не отстъпват по качество на тези, изработени от дървообработвателните предприятия. Голяма заслуга при качественото изработване на предметите имат учителите Петър Кой чев, Господин Петров и Георги Георгиев.

През годината курсистите са произвели продукция за 29 722 лева, като са реализирали печалба за 9 581 лева. 50 на сто от печалбата е раздадена на учениците в края на учебната година.

Още един випуск от 98 човека завърши тази година училището и се включи в производството на предприятията в Силистра, Русе, Дряново. Изложените предмети ясно показват, че курсистите са обучени и ще навлязат леко в производствения процес.

Радка АНАСТАСОВА

ПРЕД 25-ГОДИШНИНАТА НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Всенародна признателност

Малко дни остават до 17 юли, деня, в който през 1942 г. нелегалната станция „Хр. Ботев" съобщи на българския народ Програмата на Отечествения фронт. Изработена от вожда и учителя на нашия народ Г. Димитров, тази Програма призоваваше всички смели и честни синове да се сплотят за избавяне на страната от националната катастрофа, за скъсване с хитлеристка Германия, за смъкване на монархофашистката диктатура и установяване на народна власт.

Оттогава изминаха 25 години. Двадесет и пет години организацията на българските патриоти под ръководството на БКП дава своя достоен принос за изграждането на социалистическото ни отечество. Многообразната дейност на Отечествения фронт за обединяване силите на трудещите се в изпълнение на задачите винаги е получавала висока оценка. Израз на това е и решението на Политбюро на ЦК на БКП юбилейната 25-годишнина да бъде тържествено честувана от целия български народ.

В трескава подготовка са всички комитети и организации на Отечествения фронт в окръга. Навсякъде се провеждат тържествени събрания, пленуми, срещи. Разказва се за ролята на тази най-масова патриотична организация в нашия обществен живот, за успехите, които тя е постигнала, за ентусиазма, с който се изпълняват решенията на Деветия конгрес на БКП и на Шестия конгрес на Отечествения фронт.

Вчера в гр. Силистра Окръжният комитет на Отечествения фронт също проведе свой пленум. На него освен членовете на комитета присъствуваха и председателите на общинските комитети, основатели на отечественофронтовски комитети в града и окръга, председателки на първите женкомисии.

В доклада, прочетен от секретаря на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Михаил Станков, бе отчетена работата на окръжната организация и задачите, които й предстоят за решаване според изводите и решенията на Шестия конгрес на Отечествения фронт. В тази светли на бяха и изказванията на Али Вейсалов от Дулово, Еленка Кудинова от Голеш и Йорданка Иванова от Ст. Караджа.

След критичните бележки за липсата на тържественост на пленума първите думи на първия секретар на Окръжния комитет на БКП др. В. Максимов бяха думи на благодарност към хората с побелели коси, които не просто работеха, а горяха с неугасимия огън на волята за изграждане на един щастлив живот. И ако днес с гордост отчитаме, че в окръга ни няма къща без градинка с рози, без радиоапарат, а на пръсти се броят тези без електричество, безспорен е делът на хора като Мария Русева, Симеон Жеков, Сава Милков, Кольо Дералиев, Мария Бучкова и още много други. На честуванията те трябва да получат нашата искрена признателност. От името на бюрата на Окръжния комитет на БКП и на Окръжния комитет на Отечествения фронт и от името на ИК на ОНС др. Максимов поздрави старите отечественофронтовски деятели и им пожела здраве и много сили, за да работят и занапред все така неуморно. Той изрази задоволство, че факелът на правото дело е поет смело от младите, които го носят уверено напред.

Накрая присъствуващите на пленума изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП и протестна против наглата агресия на Израел в Близкия изток до ООН.

РАЗНООБРАЗНИ ИНИЦИАТИВИ

Нашият кореспондент от гр. Тутракан — Стоянка Боевска, се срещна с председателя на ГК на Отечествения фронт др. Караиванов и беседва с него за мероприятията и инициативите на отечественофронтовските организации в чест на 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт и 50-годишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция.

ВЪПРОС: Каква предварителна подготовка е направена в ГК, кварталните комитети и низовите организации във връзка с предстоящия 25-годишен юбилей?

ОТГОВОР: Съгласно приетия план от ГК във всички квартали и села бяха свикани събрания, посветени на 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт, с подходяща литературно-музикална програма, с доклади за ролята и значението на Отечествения фронт, за работата и решенията на Шестия конгрес и др. На тези събрания съветниците дадоха отчет за изпълнението на възложените им поръчения, отговаряха на зададените въпроси.

ВЪПРОС: Кои са по-важните инициативи за патриотичното и интернационално възпитание на трудещите се във връзка с юбилея?

ОТГОВОР: Организират се сбирки по райони и квартали, изнасят се подходящи беседи, четат се книги. В чест на годишнината от 12 до 17 юли жените организират изложби, където ще се види тяхното майсторство и умение да изработват красиви български шевици и мотиви. По квартали и села се пишат лозунги, подготвят се агиттабла, по радиоуредбите се изнасят беседи.

ВЪПРОС: С какви стопански и трудови инициативи посрещат отечественофронтовците от район на тази годишнина?

ОТГОВОР: Досега работниците и служителите оказаха помощ на кооперативното стопанство с около 1 500 трудодни. Организирани са бригади за бране на липов цвят, изпълнен е планът за яйцата от личните домакинства, преизпълнен е планът за вторични суровини. За шестмесечието от личните домакинства е предадено 5 тона месо над плана.

ВЪПРОС: Какво е направено във връзка с писмото на др. Тодор Живков до ГК на Отечествения фронт София?

ОТГОВОР: След неговото разясняване сред трудещите се бяха изградени комисии по хигиенизиране на населените места, които започнаха веднага работа. Въпреки усиления работен сезон, сега селата, улиците и домовете на кооператорите се почистват от бурени и кускута. Комисиите за народен контрол и доброволните отряди следят за обществения ред.

Едрокласа пшеница узря в полята на с. Черковна. Заедно със своите другари и Юмер Мехмедов работи за срочното прибиране на житната реколта.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Високи добиви от ечемика

Жътвата на ечемика в ТКЗС Паисиево завърши. Благодарение на добрата организация и използването на всички машини, зърното е прибрано вече в хамбарите.

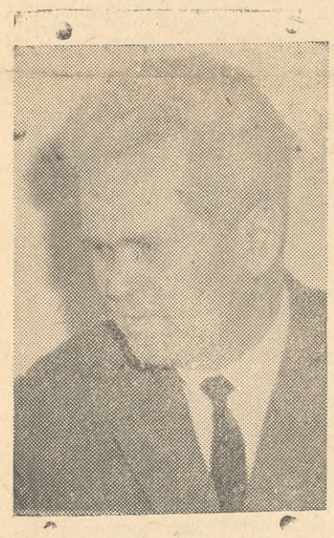
Както се очакваше, от засетите 2 900 декара се получи надпланова продукция. Общо за стопанството се овършаха 916 тона зърно, или от декар са получени средно по 316 кг при план 275 кг. Като се има предвид, че на 650 дка се нанесоха щети от градушка (с 45-70 процента по оценка от ДЗИ), то средният добив от декар можеше да достигне 337 кг.

Най-високи добиви се постигнаха в бригадите на с. Листец — от 300 дка средно по 416 кг, с. Долец от 400 дка—по 404 кг и с. Звенемир — от 200 дка по 355 кг. Механизаторите работиха усилено за прибирането на тази култура. Най-много пожънаха с виндроуери: Осман Хамидов от с. Звенемир — 750 дка, Бейзат Мехмедов — 500 дка.

Високите добиви са успех за кооператорите, които не са прибирали досега такава богата ечмя на реколта.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПОД ЗНАМЕТО НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

След присъединяването на Южна Добруджа към България в Силистра се върнах чак през месец ноември 1943 година. Скоро след това ме посети Никола Червеноводски от Русе. Той сподели с мен, че русенските другари поръчали да се свържа с комунистите в Силистра и да помогна за изграждането на Околийски комитет на Отечествения фронт. От мен поиска да съдействувам за създаване връзка с другарите от затвора и да се включа в работата на Отечествения фронт. Скоро след този разговор Червеноводски бе уволнен от работа и се върна в Русе, а мен ме арестуваха заедно с други другари през месец януари 1944 година.

В началото на месец май същата година, бях освободен от затвора, но преди да изляза от там, другарите Иван Георгиев и Дачо Войков ми поставиха някои задачи във връзка с образуването на Отечествения фронт в Силистра.

Тук искам да споделя с читателите, че едва когато попаднах в затвора можах да разбера необикновено голямата роля на помощната организация в борбата за спасяване здравето и живота на политзатворниците. Ако не беше тя със своите грижи за редовното снабдяване със здрава и питателна храна, много от тях не можеха да издържат непоносимо тежките условия в затвора и отдавна щяха да се простят с живота.

Когато излязох на свобода, се срещнах с Мария Русева, с д-р Чернев и Кирил Божанов. Предадох им поръченията на другарите Иван Георгиев и Дачо Войков. Към края на месец май се събрахме в къщата на доктора и там основахме комитета на Отечествения фронт. Председателстана д-р Чернев, секретар — Кирил Божанов, зав. помощната организация Мария Русева, отговорник за работата с младежите Марин Русев, а на мен възложиха отдел „Пропаганда и агитация". Наскоро след това получих един екземпляр от програмата на Отечествения фронт, която размножих на шапирограф в около 150 екземпляра. С шапирографа ни снабди книжарят Тодор Попов (Сладкия). При размножаването на програмата, а по-късно при написване лозунгите, плакатите и за ушиване червеното знаме за митинга на 7 септември голяма помощ ми оказаха две девойки, членки на РМС, евакуирани от София в нашия град.

В навечерието на Девети септември ОК на Отечествения фронт проведе още две нелегални заседания. На 5 септември уточнихме реда на митинга при посрещането на Съветската армия и начина за освобождаването на политически затворници. След като посрещнахме Съветската армия и разбихме затвора на 7 септември вечерта, на другия ден рано сутринта се състоя последното нелегално заседание на комитета. Тук отчетохме, че в града са назрели условията за установяване на народната власт, и решихме да пометем веднага остатъците от фашизма. Само около един час след това наши те въоръжени групи завзеха полицията, Околийското управление, общината и пощата. На 8 септември 1944 година град Силистра осъмна с властта на Отечествения фронт.

На другия ден рано сутринта радио София съобщи, че в столицата е установено ново правителство, първото правителство на Отечествения фронт.

Беше Девети септември 1944 година.

Симеон ЖЕКОВ

Празник в квартала

По инициатива на Втори квартален комитет на Отечествения фронт в салона на Десети блок се състоя тържествено събрание, посветено на 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт.

Доклад за историческата роля и значение на Отечествения фронт изнесе Д. Алексиева.

С грамоти на Националния съвет на Отечествения фронт бяха наградени 70 активисти на организацията от квартала.

Накрая бе прожектиран подходящ филм.

К. ИВАНОВА

ЩЕ ПРИБЕРАТ ПШЕНИЦАТА БЕЗ ЗАГУБИ

ДА СЕ РЕШИ зърненият проблем в близките една-две години — такава е задачата, която поставиха Централният комитет на Българската комунистическа партия и народното правителство.

Още в началото на годината под ръководството на градския комитет на Партията управителният съвет на ТКЗС гр. Тутракан положи немалко усилия за решаването на този проблем в територията на кооператива.

Настъпи последният и най-важен момент — прибирането на житната реколта. Още в средата на юни бюрото на градския комитет на Партията и управителният съвет на ТКЗС приеха план за лятната кампания. В селата Дунавец, Пожарево и Антимово бяха изпратени комунисти, които да окажат конкретна помощ на първичните партийни организации и производствените съвети, за да се създаде по-добра организация при прибирането на зърното. На главния агроном Петър Пешев и главния инженер Васил Търапанов бе възложено да изработят маршрутните и работните планове на комбайните.

От 10 до 15 юни отговорна комисия, определена от управителния съвет, извърши основна проверка на състоянието на комбайните, камионите, площадките и складовете. Пропуските по подготовката бяха отстранени.

Жътвата в района започна на 29 юни Първо трябваше да се пожъне и овършее 3 350 декара ечемик, което бе извършено за съвсем кратък срок.

В началото на месеца започна масовата жътва на пшеницата. Благодарение на добрата организация, към 10 юли са пожънати над 12 200 декара пшеница, от които 4 620 декара с виндроуери и останалата с комбайни. Овършани са 2 464 тона зърно.

Усилията на градския комитет на Партията и на комунистите от управителния съвет на ТКЗС — Тутракан са насочени към срочното и качествено прибиране на пшеницата.

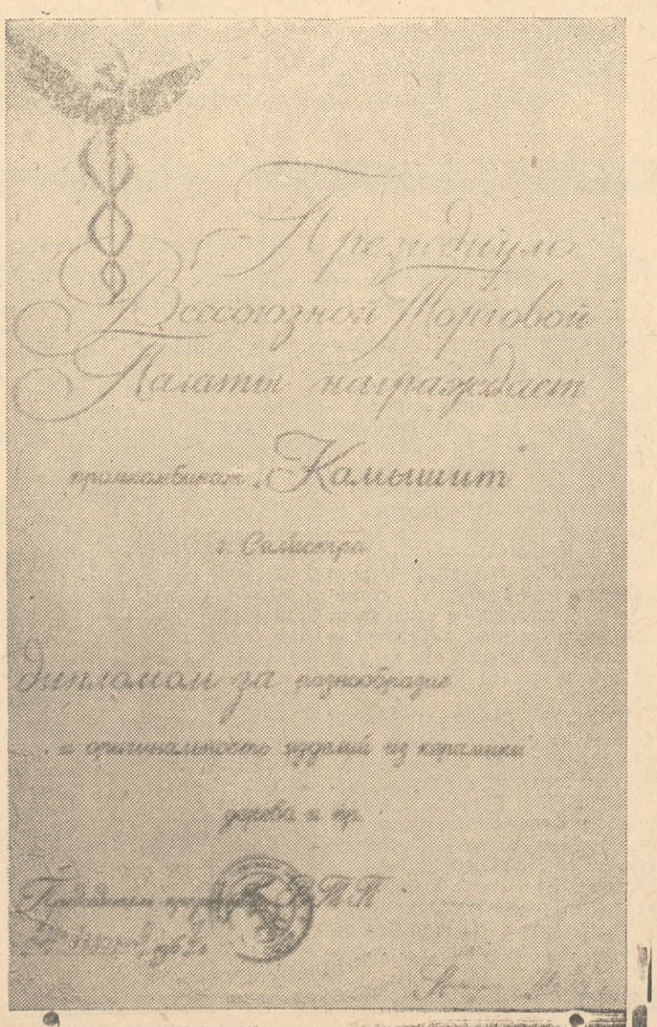
К. ВЪРБЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 10. VII. 1967 год.

ТКЗС	Жътва пшеница %	Овършана пшеница тона	Засята фур. царев. П-култура — %	II окосена люцерна — %
Айдемир	40,5	747	126	100
Калипетрово	25,6	740	32,5	100
Бабук	19,5	860	107,5	100
Алфатар	20.3	845	100	32
Алеково	25,8	359	61	30
Иширково	38,6	1920	53,6	29,3
Смилец	39,4	540	160	67
Попина	34,2	909	6,6	100
Сребърна	26	460	226	100
Ситово	37,1	2303	67,2	100
Сранимир	24.5	1107	27	66,6
Кайнарджа	26,4	404	40	8,7
Голеш	24,5	636	97	3,5
Средище	13,6	610	30	24,3
Тутракан	48	2464	50,7	36,7
Нова Черна	51.6	7785	50	29
Старо село	54	720	50	27,4
Белица	38	2326	90	72,2
Главиница	40,3	832	60	86,6
Ст. Караджа	70	1778	100	100
Сокол	57,4	2001	37,5	34,1
Зафирово	39,5	466	48	100
М. Преславец	33	748	60	75
Дулово	6,1	465	47,5	9,5
Мерден	11	383	2	47,7
Окорш	15,7	883	42	35,1
Секулово	7,7	502	93 3	16
Добротица	34,1	1347	51,7	76,1
Черноляк	14,9	829	67	29,7
Паисиево	38,8	1647	100	15
Всичко ТКЗС	30,2	32616	63,9	50
ДЗС				
Силистра	х	х	13,3	100
Н. Черна	69,3	305	34,2	50
Я. Забунов	38,8	908	100	18,4
Окорш	73,5	40	15,5	74
Всичко ДЗС	50,2	1253	56,1	52,7
В-ко за окр.	30,9	33869	63,2	50,2

В МОСКВА — ЗАСЛУЖЕНА ПОБЕДА

ДЕВЕТ ХИЛЯДИ експонати — подредени с голямо въображение и майсторство; над 400 хиляди посетители — московчани и гости на столицата; стотици страници, изписани в книгата за впечатления, и изненадата, възхищението — изразяващи задоволството и искрената радост от постиженията на братска България.

С това може само външно да се охарактеризира изложбата на българската лека промишленост в Москва, която бе официално закрита на 25 юни т. г.

За нея кореспондентът на в-к „Работническо дело" в информацията си във вестника — бр. 177/26 юни, озаглавена „Възторг и изненади от постиженията на България", между другото пише:

...родолюбивото българско чувство не може да отмине с безразличие искрените похвални на домакините по наш адрес". Ние обаче ще добавим, че не можем да отминем и без онова особено чувство на вълнение и законна гордост — свойствено на хората, когато се възхваляват техните дела. А силистренци и по-специално камъшитци има за какво да се вълнуват и гордеят.

В числото на деветте хиляди експонати на изложбата бяха включени и изделията на промкомбинат „Камъшит" — Силистра. Тяхното голямо разнообразие и изискано качество предизвикаха огромен интерес всред московската общественост и намериха високо признание от съответните специалисти.

Практичността на тези изделия, съчетана с изящните им форми и красота, покоряваше, а резултатите надхвърлиха и най-оптимистичните предвиждания.

На промкомбинат „Камъшит" — Силистра се присъди единствената ПЪРВА НАГРАДА на изложбата. Това е много голям успех, като се има предвид, че в изложбата участвуваха всички челни предприятия на българската лека промишленост.

Независимо от първоначално установените контингенти по взаимната търговска спогодба между СССР и НР България и освен досега сключените сделки, в които „Камъшит" участвуваше чрез износната централа „Разнопромимпорт", се сключиха нови сделки, по които „Камъшит" ще достави допълнително на Съветския съюз свои изделия за 400 хиляди рубли.

Това е голяма материална награда за усърдието и труда на камъшитци, но много по-голяма е моралната награда — четиристотин хиляди посетители ще разнасят славата на „Камъшит" по великата съветска страна. Името на „Камъшит" ще стане в Съветския съюз близко, познато и приятно, както е в нашата родина.

Всичко това окриля и задължава труженицте на „Камъшит" и неговото ръководство за още по-хубави дела в навечерието на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Вземат се сега енергични мерки за разрастване на предприятието, разкриват се нови цехове в селата Главиница и Паисиево, строят се нови цехови помещения в Силистра, усвояват се нови производи и се работи с непоколебимата увереност, че „Камъшит" ще завоюва още по-големи успехи, още по-големи награди и ще прослави още повече своето име, името на нашия град и на социалистическата ни родина по всички краища на света.

Минчо ДИМИТРОВ

УЧИ ЛИ РЕЛИГИЯТА НА ДОБРО?

Когато се постави въпросът учи ли религията на добро, нейните защитници се оживяват. Те все още мислят, че с тоя въпрос се навлиза в една сфера на човешките взаимоотношения, в които религията и по-специално вярата в бога не са загубили и не могат да загубят своята стойност. Техните доводи в това отношение са, че религията учи хората да не крадат, да не лъжат, да се обичат помежду си и т. н., че без вярата в бога моралните ценности губят своето съдържание и на мястото на истинските морални добродетели идвало лицемерието и користолюбието. Така те искат да използуват факта, че в библията, която се счита за свето писание, се съдържат много, сами по себе си нелоши морални правила, принципи и поучения.

Изследванията на библейските текстове са показали, че в тях се съдържат повече от 300 правила, принципи и поучения, имащи морално съдържание. Те са много разнообразни и същевременно противоречиви помежду си. В едни от тях се говори за миролюбие, за всеопрощение и обич между хората, а в други — за война, за проливане на кръв, за отмъщение и т. н. Тая морална противоречивост на библейските текстове е израз на противоречивостта на условията, при които те са създадени, особено на тия от новия завет. Техните автори са идеолози на експлоататорските класи, чиито морални възгледи чрез религиозния морал са издигнати във все общи морални принципи, които са представени за заповеди на бога. Същевременно обаче авторите на библейските текстове не са могли да не се съобразят с моралните традиции на първобитния строй, за чието запазване, а по-късно и възстановяване са се борили заробените маси. Тия морални традиции са намерили израз в най-различни правила и мъдрости, които сами по себе си нямат определено класово значение и се отнасят към елементарните човешки отношения. Тях Маркс нарича елементарни закони на морала. Такива са например правилата „който вади нож, от нож умира", „не виждаш гредата в своите очи, а виждаш сламката в очите на другите". Същият произход имат и така наречените заповеди на бога — „не кради, не убивай, не лъжи, обичай ближния си и др." Автор на тия хумани правила е народната мъдрост, която то ги е съхранила и предавала през поколенията много преди появата на светите писания.

Ролята на тия правила, вмъкнати в библейските текстове, е да служат за прикритие на истинската същност на библейския морал. Те стоят в тях като рози в трънлив венец, за да направят религиозния морал приемлив и утешителен за страдащите народни маси.

Играели ли са обаче тия общочовешки правила някаква обществена роля в историята на религията? Отговорът на тоя въпрос е недвусмислен. За тях са се сещали само потиснатите, когато е трябвало да използуват религията като средство за протест срещу тиранте. Господствуващите класи, които и сега се представят за вярващи в бога, са използували само истинския жесток религиозен морал, двойник и прикритие на техния хищнически морал.

Да вземем правилото „не убивай" и пълното използуване на религията за всички войни на робовладелците, феодалите и капиталистите за разширяване на тяхната собственост. Историята знае дейността на инквизицията, кръстоносните походи и др. Сега цялото човечество знае какво вършат благословените от американските епископи „миролюбци" във Виетнам. Не е ли показателен фактът, че в САЩ, в които днес религиозният морал най-много се пропагандира, където има над 328 семинари, 785 колежа, 3 000 протестантски енорийски училища, 8358 католически училища и т. н., престъпността е най-висока.

Като идеология на господству ващите класи религията не е имала и няма намерение да въвежда хуманни отношения между хората, да учи хората на добро и на справедливост. Нейният дух като опиум за народите е коренно противоположен на всякакъв хуманизъм.

Чрез идеализация на „другия свят" и чрез страданието като път към него, религиозният морал отрича истинското човешко щастие. Той учи хората да се отказват от своите реални схващания за добро и зло, да възприемат догмата за своята собствена непълноценност и греховност. И докато тия правила на морала остават в рамките на религията, те не могат да получат своето истинско съдържание, цели и мотиви. Мотивът на „личното спасение", на „божията воля и желание" е противоположен на дълбокохуманния и колективистичен дух на всяко от тия правила, особено на „любовта към ближния".

Законен наследник на всичко ценно, създадено в миналото от трудещите се в борбата им против експлоататорите, е комунистическият морал. Добрите постъпки, здравите и красиви морални взаимоотношения в нашето общество не могат да се възпитават и стимулират от примитивните и илюзорни схващания на религията, на страха от „божие наказание" или пък от надеждата за „божията благодат". Моралът с всички свои основни норми и правила отразява икономическите отношения и тенденциите на тяхното развитие. Освен това той зависи от мирогледа на хората, от техните схващания и знания за обществените отношения, при които живеят. Огромно значение за нравственото усъвършенствуване на трудещите се у нас сега има научният марксистко-ленински мироглед. На основата на него се изгражда цялостната морално закалена личност — строител на социализма и комунизма.

Укрепването на социалистическите обществени отношения и възпитателната работа сред масите — това са главните фактори за създаването на здрави и истински добродетели, на колективистични и, хумани взаимоотношения в обществото.

„Не божият промисъл и не пътят господен ме доведоха до днешния ми ден — пише героят на социалистическия труд Валентина Гаганова. — Нима може да се свърши нещо в живота, ако се уповаваш на религията, която учи, че всички хора са случайни гости на нашата земя? Не, съветските хора, сме стопани, крачещи по планетата, и трябва много да направим в своето не небесно, а земно съществуване. Нали всеки от нас се грижи не за личното спасение, а живее по принципа „един за всички и всички за един".

Комунистическите добродетели, които красят нашия съвременник и нашите взаимоотношения, не се създават с „чудотворното миро" на религията, а се раждат в борбата, в труда, в изграждането на комунизма.

Ст. БАРЪМОВ,
канд. на фил. науки

УПОРИТОСТ

В село Нова Черна все хубави, ласкави и топли думи ще ви кажат за комуниста Амиш Мемишев. Вече няколко години наред той е все звеновод в кооператива. Прослави се с голямото си трудолюбие, неспокойствие и упорство в работата. Радостно и щастливо живее Амиш. В неговия живот има много мигове, непознати за съселяните му. Мигове, изживени по особен начин. Мигове — щастливи и незабравими.

Пък и останалите новочерненци не биха ги забравили. Защото малцина са онія, които толкова млади са обкичвали гърдите си с орден, от който сияе образът на вожда и учителя на нашия народ. Преди четири години Амиш получи орден „Георги Димитров". Този най-голям наш орден му беше даден за получените високи добиви царевица, отглеждана при поливни условия. И сега Амиш си спомня как бързо долитна радостната вест, която обходи всички новочерненци. Този орден бе една голяма награда за работливостта и обичта му към кооператива, към хората.

Ако днес посетите хубавото и обновеното добруджанско село Нова Черна, то отбийте се при Амиш Мемишев. Ала не ще го намерите в селото. Той е на дългия кооперативен блок. Ще го видите начело на звеното, което е решило и тази година да събере високи добиви. Ще го забележите да съветва и помага на по-младите, да ги води подир себе си умело и дръзновено, да се проявява като истински брат. Затова всички с благодарност се обръщат към него, поздравяват го за усърдието му.

...Един млад комунист, дързък и възторжен, крачи твърдо по начертания път. Върви уверено към бъдните дни. Един човек, който всяка заран посещава домовете на кооператорите от своето звено. Поздравява и поема лава приятна и благодатна работа през деня. Който винаги посреща и изпраща хората с топла усмивка. Един комунист, който всякога благодари на цялото звено, че е единно и сплотено. Но и колективът не забравя своя звенород, ведно се радва с него, благодари му от сърце за голямата отзивчивост.

Разправят, че той е най-рано будният в звеното. Амиш не спи, разбира се. Само мисли, че не е точно така. Има по-големи ранобудници от него. Ала те не тръгват за блока, докато сутринта не са го видели или пък той не е направил сутрешната си визита. Тъй са свикнали те. Той да води колоната, а те да крачат подир него. Такова доверие се оказва само на оня, който на истина е спечелил сърцата на хората, обича ги, намира начин да им помогне, когато е необходимо.

Каква радост изпита Амиш, когато беше изпратен на екскурзия в чужбина след получаването на орден „Георги Димитров"! С нетърпение очакваше деня, в който започваше пътуването. Искаше да види как е в чужбина, как работят хората там. Разбира се, този дългоочакван момент настъпи. Амиш ходи в странство. Върна се. Дълго разказваше на другарите си какво е видял и чул. Пък интересно им беше да слушат. Зер никой от тях не беше ходил далече...

Но хора като Амиш и тогава не забравят родното. То е непрестанно в мисълта им. Предпазва ги от чувството за малоценност. Напомня им за родината. А има ли по-хубаво от това? Да обичаш и да разбираш своята родина, да отдаваш всичко за нея?

Вълчо РАДЕВ

ЦЕНКА ПРИДОБИВКА ЗА СЕЛОТО

Преди известно време в с. Казимир започна шосирането на една от второстепенните улици. Понеже в този момент има усилена работа на полето, полевъдният бригадир не можеше да отдели работници от звената. А шосето трябваше да се свърши на всяка цена, защото валчът беше необходим за направа на площадки за изсушаване на зърното.

Тогава на помощ се притече пенсионерите и част от лозарското и строителното звено на Петко Иванов. Пълномощникът на съвета Иван Чаушев се зае пряко с ръководството на работата, осигури навреме необходимите материали и обектът завърши в определения срок.

Добре работиха при изпълнението на тази задача кооператорите: Тинчо Енчев, Рачо Великов, Жеко Колев, Йордан Йорданов, Стойка Колева, Атанаса Бонева, Веса Иванова, Гана Минчева, Цветана Кунева, Съби Славов и др.

Димитър КУНЕВ

ВЕЧЕР ЗА ПАРТИЯТА

Настъпи лятото. Сега учениците от цялата страна са във ваканция. Пионерите от основното училище в Калипетрово обаче и през летните дни водят редовен организационен живот, готвят се за достойно посрещане на 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция. Те организираха няколко тимуровски команди, всяка от които започна усилена работа за спечелване съревнованието за най-добра пионерска команда.

Наскоро пионерите организираха едно общо мероприятие — вечер на Партията. Точно в определеното време със знамето и емблемата на дружината всички пристигнаха на сбора. Край хубав лагерен огън бе изнесена художествена програма, посветена на Партията. Положихме венци пред гробовете на Станчо Саров и Стойчо Алексиев. Насядали около огъня, пяхме задружно пионерски песни.

Накрая всички команди с бодра песен се отправиха към своите махали.

Еленка ЙОРДАНОВА

СРЕЩА С НАЙ-ДОБРИТЕ ПРОПАГАНДИСТИ

По решение на бюрото на Окръжния комитет на ДКМС наскоро в Силистра се проведе среща с най-добрите комсомолски пропагандисти от окръга. На срещата присъствуваха и другарите Цветан Петков и Горан Ников от ЦК на ДКМС.

Секретарят на Окръжния комитет на ДКМС — Христофор Вълчанов, направи преценка за съюзно-учебната година през 1966/1967 година. Той посочи положителните и отрицателни страни в подготовката и хода на учебната година, в работата на пропагандистите, общинските, градските и дружествените комитети на ДКМС.

Присъствуващите на срещата пропагандисти споделиха своя опит при подготовката и изнасянето на лекциите, разкриха трудностите, които срещат, и направиха ценни предложения за отстраняване на съществуващите слабости. Те препоръчаха семинарите за обучение на пропагандистите да се провеждат диференцирано, учебните звена да се снабдят навреме с необходимите учебници, помагала и нагледни средства и др.

На срещата бяха поканени да присъствуват и някои добри пропагандисти на Партията, които споделиха своя опит с пропагандистите от Комсомола.

Дългогодишната пропагандистка на партиен кръжок в село Средище — Иванка Колева, изтъкна, че за да има успех в работата си, пропагандистът трябва колкото се може по-добре да познава преподавания материал и да го разказва достъпно и ясно на слушателите.

М. Целова — ръководителка на партиен кръжок, изтъкна ролята на пропагандиста за успешното усвояване на материала от слушателите и необходимостта от годишен план-разпределение, по който да се ръководи. Особено внимание обърна тя на използването на нагледни помагала при изнасяне на лекциите.

Ценни указания за бъдещата работа на пропагандистите даде другарят Стоян Георгиев от Окръжния комитет на БКП.

Първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС — Атанас Киров, говори за новите задачи, които стоят пред пропагандистите и комсомолските организации във връзка с организирането и подготовката на новата учебна година.

Накрая най-добрите пропагандисти бяха наградени с почетни грамоти и предметни награди.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ДОВЕРИЕ, СПЕЧЕЛЕНО В ДЕЛНИЦИТЕ

С Васил Петров — механизатор от ТКЗС—Дулово, разговорът започва непринудено. Може би причината за това се крие в неговата общителност и непринуденост! А може би защото има за какво да се говори! Когато става дума за собствения му живот, той махва с ръка, сякаш иска да каже — Та какво необикновено има в него? Работя добре, защото професията ми допада на сърце...

Това, което казва Васил, е истина. Неговият житейски път е така здраво свързан с професията му, че е трудно да се говори за живота му, без да се сломене например, че той е комбайнер и механизатор от цели двадесет години, че оранта, жътвата и другите ежегодни грижи на кооператива са и негова собствена радост и мъка...

...1951 година. Млад и енергичен Васил се прочува със своето старание и опитност като механизатор в МТС. За него бариери в работата не съществуват. Ня каква вътрешна сила го кара да разбере, че това е призванието му, че именно на този фронт трябва да покаже на какво е способен.

Така неусетно и незабелязано идва и денят на голямата награда. Васил Петров става национален първенец, защото изпълнява дневните си норми в работата 308 на сто.

Преди десет години Васил постъпи на работа в кооперативното стопанство в Дулово. В бригадата в Черковно, а след това и в землището на градската бригада в Дулово, той отново показа на какво е способен с машината си.

Сега партийният член, комбайнерът Васил Петров, е в предните редици на работата по срочното прибиране на реколтата от

есенните култури. Заедно с правоспособната комбайнерка, съпругата си Янка, той жъне ежедневно по 120 дка ечемик на ден.

Впрочем тази цифра съвсем не го задоволява.

— Комбайнът ми има още по-голям потенциал, но бедата тук е в това, че землищата са разпокъсани, че често се налага да се прехвърляме от един блок на друг — добавя той. — Сега ни предстои работа на по-широк фронт. Ще прибираме реколтата от най-големия блок с есенници — зад РТС — Дулово.

Три комбайнери са в бригадата. Като наредят една до друга машините си — същински хали. А той — Васил, кривнал прашния каскет на чело, не се плаши нито от палещото слънце, нито от умората. Другарите му се радват, защото с този човек и най-дългия летен ден им се струва кратък...

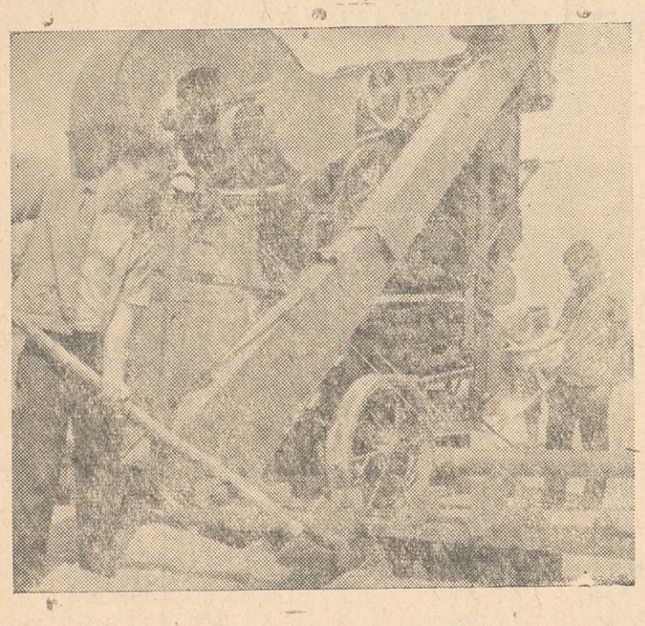
...Поради това, че сега се жъне по разделния начин, докато се поопече зърното от пожънатите с виндроуерите блокове, наложи се комбайнът на Васил да престои един цял ден. Вместо да си намери друга работа, той предпочете да остане в стопанския двор. Той знае цената на всяка минута през лятната кампания, затова използва това скъпо време, за да притегне машината, да провери всеки детайл, всяка част.

— Когато съм сигурен в комбайна, тогава съм спокоен—говори Васил, защото знае от практика какво неудобство е да се случи макар и най-малка авария на нивата...

Между комбайнерите от стопанството сега се води една тиха надпревара. Всеки гледа да пожъне колкото се може повече декари.

И Васил не стои настрана от другарите си. Скъпо е първото място.

Р. МИХАЙЛОВ

Комсомолците Петър Христов и Иван Минчев от с. Ген. Попово със съветската машина ОВП-20 чистят на ден по 100-120 тона зърно.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

10

Ние сме войници, а не изследователи и не е за нас да определяме ценностите на историческите паметници. Акцията ще бъде действена само в този случай, когато бъде унищожено венчко, а не избрани обекти. И после, в случай на унищожение по изборен ред на най-ценните паметници бъдещето може да ни обвини във вандализъм. Пълното унищожение се оправдава от логиката на войната.

БРИГАДЕНФЮРЕР ОТ СС БИРГОФ. Господин генерал, аз мисля, че въпросът за оправдаването на нашите действия в бъде ще трябва повече от всичко да занимава ведомството на доктор Гьобелс.

НОЙБУТ. Биргоф, след Първата световна война на десет години ли бяхте, или на повече?

БИРГОФ. Бях на седем години, господин генерал, но аз живея с бъдещето, а не с миналото.

НОЙБУТ. Вие би следвало да се родите езичник на остров Пасхи, а не партиен деятел в нашата армия. По-нататъшните дискусии считам за излишни.

БИРГОФ. Аз изложих своето искрено гледище.

НОЙБУТ. Две ли имате? Или повече? Мюлер, продължавайте.

МЮЛЕР. Ще внесем поправка. Всички здания ще бъдат минирани. Центърът във форт Пастерник, охраната на който трябва да носят войски от СС, ще може във всяка необходима минута да вдигне Краков във въздуха. С цел за маскировка ще прекараме няколко изкопа уж с цел за ремонт на водопровода и кабела. Това ще ни позволи да заблудим възможните червени агенти, а също така и местното националистическо нелегално движение.

НОЙБУТ. Между другото, Биргоф, аз плаках със сълзи на възторг в Лувър. Бих възразявал против тази акция, ако не ви давах отчет за това, че тя е необходима като военно мероприятие.

БИРГОФ. Какви мини мислите да употребите? Не може ли да се случи така, че Краков да полети във въздуха в това време, когато немските войници ще спят в креватите си?

МЮЛЕР. Поляците няма да отидат на самоунищожение.

НОЙБУТ. Зле познавате поляците.

БИРГОФ. Според мен, ние за бравяме, че в нашата страна съществува такава организация, като то СД и гестапо.

МЮЛЕР. И армейското контраразузнаване.

БИРГОФ. Извинете, генерал. но партията ме учи на истина. И аз не възнамерявам да лъжа вас, великия пълководец.

МЮЛЕР. Вие сте против това операцията да бъде ръководена от армейското контраразузнаване?

БИРГОФ. Да. Убеден съм, че гестапо и СС трябва да ръководят тази акция.

НОЙБУТ. Добре, надявам се, че СД работи в контакт с инженерното ведомство?

МЮЛЕР. Да, нашите приятели от тайната полиция получават ежедневно информация и ни оказват значителна помощ.

НОЙБУТ. Съображението на Биргоф ми изглежда във висша степен сериозно. Ето защо нужен е максимален контакт с гестапо, максимален.

МЮЛЕР. Да, господин генерал, непременно.

НОЙБУТ. Как ще се охраняват тези девет километра, които водят от града до Пастерник? Ако наредите войници, това ще бъде най-малко смешно.

МЮЛЕР. От града към форта ще се простират седем канала с проводници: пет в качеството на маскировка, един канал — свръзка и един — в бронирал калъф — канал за взрива.

НОЙБУТ. Разумно, макар и обидно: да се застраховаме с такава щателност, сякаш става дума за вражеския тил, а не за нашия. Какво има още?

МЮЛЕР. Ето графическото решение на въпроса — схеми, карти, изчисления и една доста интересна сметка: за възстановяването на Краков ще са нужни повече от сто милиона долара.

БИРГОФ. Странно, защо изчисленията са се водили в долари. Може да се помисли, че райхсмарката не е валута.

НОЙБУТ. Биргоф, стараете се да изглеждате най-верният син на Германия от всички присъствуващи тука. Наистина, това е смешно. И не много умно. Човека красят скромността, хуморът и сдържаността. Послушайте съвета на стария войник... Повикайте полковниците Дорифелд и Краух, искам да им пожелая успех.

МЮЛЕР. Господин генерал, Вие обещахте, че няма да запомните фамилиите им. (Оживление, смях.)

НОЙБУТ. Бич на щабния офицер е неговата памет".

Вярно с оригинала: бригаденфюрер от СС Биргоф.

Тази шифровка пристигна при Химлер в този ден, когато един от офицерите от СС, известен в Москва като полковник Всеволод Владимиров, или Максим Максимович Исаев, замина в Швейцария по специална задача на Калтенбрунер: да окаже помощ на хората от шести отдел на Имперското управление на безопасността да установят контакт със Запада, опирайки се на посредническата дейност на представител на ордена на Йезуитите. Ето защо съдържанието на стенограмата на съвещанието при Нойбут, а също така планове те и схемите на минирането на Краков минаха покрай него и бяха веднага заключени в стоманените сейфове на личния архив на Химлер.

— Къде са вашите спътници?

— Аз бях спуснат за изпълнение на специална задача.

— Къде са вашите спътници, питам! — уморено повтори шефът на отдел III-А.

— Ще поясня: аз бях спуснат за изпълнение на специална задача. Мисля, че трябва да ви е известно, че разузнавачите на Генералния щаб се спускат в тила при вас като правило поотделно, ако задачата е от стратегически характер.

— Моля ви, разкажете ни по дробно за задачите, които ви бяха поставени от командуването.

— Учудва ме вашия маниер за водене на разпит — каза Вихър и протегна ръка за цигари те, лежащи в плоска металическа кутийка. — Или не вярвате на нито една моя дума, или не искате да ме слушате внимателно. Вече ви обясних, че начиная от тринадесети юни всеки вторник, четвъртък и събота трябва да се появявам на краковския пазар около търговците, продаващи храна за гълъби. Трябва да се движа от фонтана до магазин чето за църковни принадлежности, което се намира в ъгловото здание на покрития пазар.

(Следва)

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА РАЗВЪДНО-ПОДОБРИТЕЛНАТА РАБОТА

Една от предпоставките за изпълнение на поставените задачи от IX конгрес пред животновъдството е рязкото подобрение на развъдно-подобрителната работа.

В последните години животновъдството в окръга претърпя крупни преустройства. Подобри се породният състав, храненето и ветеринарното обслужване. Промени се в положително направление и племенната и развъдно-подобрителната работа. Решаващ дял за това се пада на специалистите—зоотехници и ветеринарни лекари и на животновъдите от окръга. Заслужено внимание се отрежда на тези въпроси и от страна на партийните и стопански ръководства, ОК на БКП и от ИК на ОНС.

В резултат на това само ТКЗС предадоха на държавата за 1966 година 28 031 т краве мляко, 4 739 т овче мляко, 6 434 т месо в кланично тегло, 28 645 000 яйца и 480 т вълна при средна продуктивност от фуражна крава по 2 517 литра, от фуражна овца по 47 л и 3,300 кг вълна и по 153 яйца от кокошка носачка.

Средната продуктивност обаче от видовете животни за окръга в сравнение с тези в съседните ни окръзи, като Русе, Толбухин и др., чувствително изостава и то особено през последните 1-2 години.

Какво е състоянието на развъдно-подобрителната работа при нас и какво трябва да се прави за непрекъснатото повишаване продуктивността на животните, за да може то да отговори на високия темп на развитие?

В областта на говедовъдството от 11 590 крави в разплодните стада са 4 500 животни или само 38 на сто от кравите са определени за разплод. Това е недостатъчно за задоволяване на нуждите. Особено зле са ТКЗС Средище, Добротица, Окорш, Алеково, Голеш, Чернолик и др., където този процент е между 30-33. В такъв случай най-наложителна задача е кравите за разплод в окръга да достигнат 50-55 процента от общия им брой. За това ще помогне вносът на 500—1 000 животни от черношареното говедо, което ще стане още през тази година. Стопанства като Кайнарджа, М. Преславец, Сребърна и други все още не са организирали и решили въпроса по комплектуването на разплодните и стокови говежди стада. Телетата за разплод се вземат от всички говеди стада независимо от продуктивните качества на животните. Естествено е, че и дума не може да става за водене на каквато и да е зоотехническа отчетност, контрол и развъдно-подобрителна работа.

Не е решен още въпросът за структурата на стадата. Делът на кравите в тях за окръга е 39,5 на сто. Това е израз на изостаналост и екстензивно развитие на говедовъдството. В близките 2-3 години процентът на кравите трябва да нарасне на 45—50 на сто.

Голям е броят на нископродуктивните животни. Сега 10 на сто от кравите са с млечност 1 500 литра, 60—с 1 500—2 500 л и само 30 на сто с над 2 500 литра. В стопанства като Алеково, М. Преславец, Паисиево и др. броят на нископродуктивните животни е още по-голям.

Сериозна пречка в развъдно-подобрителната работа е високият процент на безплодие. През 1966 г. окръгът приключи с 14 процента яловост при кравите и юниците. През т. г. се бракуваха много животни и успоредно с предприетите мерки от ветеринарните органи през изминалите 5 месеца на годината яловостта се движи между 10 и 11,4 на сто. Това е тенденция към по добрение, но все още тя не ни задоволява, тъй като задачата е — безплодието на животните в окръга да се доведе до физиологичните му граници.

В много стопанства отчетността та беше лоша и не се вземаха навременни мерки за лечение и предпазване на животните. В ТКЗС Попина, Смилец, Окорш и др. броят на яловите крави се увеличи изкуствено поради нарочното незапложданe на определените за бракуване крави, които престояха дълго време в стопанствата. От 100 крави в окръга се получиха по 82 телета, а в ТКЗС — Н. Черна—62, Менден — 69, Тутракан—65 и др. Още по-незадоволителна е работата с юниците. Те трябва да се заплождат на 17-18 месеца с живо тегло 360-380 кг. В много стопанства това ставаше на 24 м. при 360 кг. От наличните в ТКЗС 2 303 юници, към 1 април т. г. са осеменени само 1 822, от които само 1353 са заплодени.

Друг въпрос, тясно свързан с развъдно-подобрителната работа, е грижите и храненето на младите животни за разплод. За разлика от миналата година сега в повечето от стопанствата телетата и юниците достигат развитието си на определената възраст. На състоялите се изложби добри млади животни представиха ТКЗС Н. Черна, Калипетрово, Иширково, Айдемир, Дулово, ДЕСС — Силистра и др. В стопанства обаче като Кайнарджа, Алеково, Паисиево, Средище, Алфатар и др. състоянието на младите животни е дори лошо.

Нито едно мероприятие на развъдно-подобрителна и племенна работа не може да даде добри резултати, ако храненето не е добро. Тогава животните не могат да проявят действителните си заложби и възможности, отборът се прави върху несигурна зоотехническа основа и се идва до погрешни изводи за племенната стойност на ремонтния материал. Затова най-важно е да се осигури нормално хранене особено на разплодните животни в племенните, кандидат-племенните ферми и разплодните ядра на стоковите ферми. И по-рано и сега се допускат сериозни грешки при храненето. Разходват се много кръмни единици за единица продукция.

Все още по организационни причини в окръга не е въведено индивидуалното хранене. Частично е въведено и диференцирано то хранене на животните от разплодните и стокови ферми. В много стопанства лошо се хранят и отглеждат телетата до 6 м. възраст.

Не по-малко проблеми за решение в тази насока стоят и пред овцевъдството. Успехите на ТКЗС Калипетрово, Нова Черна, Дулово и др. трябва да бъдат достигнати от всички стопанства в окръга. Не се стремят към това обаче ТКЗС в Бабук, Чернолик, Зафирово, Паисиево, Попина, Средище и др., където въпреки указанията, агнетата се отбиват с много ниско живо тегло и се поставят при неблагоприятни условия за отглеждане и хранене. Агнилната кампания вместо за 20-30 дни продължава 2-3 месеца, което пречи за правилното отглеждане и развитие на малките животни. За шилетата не се осигурява подхранване с концентриран фураж. Вместо 40 кг те достигат на 18 месеца едва 20-30 кг. При овцете от разплодните стада не се прилага диференцирано хранене.

Тези и други слабости пречат за подобряването на развъдно-подобрителната работа в животновъдството.

Станко ИВАНОВ,
специалист-организатор от ОК на БКП

ПОСЕВЪТ Е СПАСЕН

Близо 1 200 дка фасул обработват кооператорите от с. Гарван. Те окопаха в срок тази пролетна култура, но от последните валежи фасулът отново се заплеви. Отдалеч се жълтееше дивият синап и тревожеше сърцата на хората.

Щом времето позволи, всички се организираха. И полевъди, и градинари, и строители взеха участие при плевенето. Само за няколко дни те почистиха 250 дка фасул. На помощ им дойдоха и кооператорите от с. Попина, които оплевиха 150 дка. Не останаха безучастни и служителите от селото, които организираха бригади в помощ на стопанството. Учениците от с. Гарван изминаваха по 4-5 километра до блоковете, но и те помогнаха на родителите си — почистиха 80 дка от заплевения посев.

Почистването на бобовите площи от синап е почти завършено. Стеблата зеленеят и наливат изобилно зърно.

Ангелина СТОЕВА

Юсеин Османов е между най-добрите механизатори от ТКЗС — Сокол. На ден в блоковете на с. Суходол, той жъне с виндроуер по 250 дка.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

САМО РАЗНОСНА ТЪРГОВИЯ ЛИ?

Усилена работа кипи в блоковете на първа и втора полевъдни бригади от селата Цар Асен и Чуковец. Сред избуялите пролетници и зрелите жита, забулени в лятната мараня, кооператорите прибират златното зърно. Отговорникът на пивницата обхожда блоковете и разнася топли напитки, които вместо да утолят жаждата, я засилват.

Сметката на търговските работници от Межденската потребителна кооперация и тази годи на не излезе. Те смятат, че като са осигурили разносната търговия, са изпълнили своето задължение..

Зимата беше дълга, с дълбоки снегове и дебели ледове и много благоприятна за приготвя не на лед. Но ръководството на кооперацията не счете това за нужно. Може би то смяташе, че с наличието на двата хладилника в магазините на село Цар Асен ще замени напълно нуждата от лед. Но не се ли излъга? Необяснимо е как в хладилника ще се изстудяват напитки за разносна търговия по блоковете. Но да оставим това и за малко да надникнем и да видим какво е състоянието на двата хладилника. Първият, този от общественото хранене, вместо да изстудява, загрява напитките. Вторият, който се намира в магазина, по-скоро служи за складиране на разни стоки, нещо като обикновен шкаф. Интересно, че ръководството се помирява с тези неща. А може би има предвид опазване здравето на кооператорите.

Прави са хората, хич, може ли, в такива горещини кооператорите са запотени и да им се поднесат изстудени напитки?

Така или иначе, кооператорите предпочитат бъчонката с водата от селската чешма пред „разтоплителните“ напитки на разносната търговия. Докога ще стоят в застой, в замразен покой двата хладилника? Това най-добре ще ни каже ръководството на потребителната кооперация с. Менден, разбира се, ако и то не се е някъде замразило и има нужда от размразяване.

Добромир СТРЕМСКИ

ЗАЩО НЯМА РАЗХЛАДИТЕЛНИ НАПИТКИ?

В с. Долно Ряхово има пивница и сладкарница, но потърсите ли в хладилника напитки, като бира или лимонада, не ще намерите. Сега е летен сезон, топло е! Привечер кооператорите се връщат уморени от полската работа и желаят да се разхладят с добре изстудени напитки. Търговията затова е и търговия, за да ги доставя и предлага на хората. Необяснимо е защо липсват те в заведенията на с. Долно Ряхово. Нима производството на лимонада, оранжада, сайдер и бира е прекратено? Отговор може да даде само ръководството на потребителната кооперация, чиято задача е да доставя стоките за нуждите на населението.

Найден ГЕОРГИЕВ

ЗА КУЛТУРАТА НА ОБСЛУЖВАНЕТО

Ако запитате някой кондуктор от БДЖ за разписанието на влаковете, той най-учтиво ще ви го каже. Ще ви осведоми и за престоите, и за връзките с други влакове, дори и с рейсовете. Това го изисква културата на обслужването.

Попитате ли обаче за същото някой кондуктор на рейсова кола, той свива рамене и ви отговаря: „Не зная“. А хората пътуват и не всякога знаят разписанията и връзките с другите превозни средства. Затова не е ли необходимо ръководството на ДАП — Силистра да изисква от своите служители да научат разписанията не само на своите автобуси, но да информират пътниците за разписанието на влаковете, тръгващи от Дулово, Русе и Шумен, а така също и разписанието на рейсовите коли, пътуващи от Силистра и за Силистра.

Ст. ВЪРБАНОВ

НИЗА СЛЕД НИЗА

Кооператорите от с. Брадвари навреме разсадиха тютюна. Освен ръчна обработка, за пръв път в бригадата на Борис Павлов се прилага механизирано окопаване на тази култура.

Тютюнът избуя. Сега блоковете в местността „Болъ Кузу“ отрано се огласят от песни и смях. Бригадирът обяснява на хората как да берат листата, учи ги да познават кои са в най-подходяща зрелост.

Още през първите дни кооператорите направиха повече от 2 000 низи. И сега най-пъргави са младите. Комсомолките от всички звена на низаха най-много тютюн. Първенец е звеното на Димитър Иванов.

Брането на зрелите листа продължава.

Ахмед КЕЛЕШЕВ

ВЪЗНАГРАДЕНО ТРУДОЛЮБИЕ

Трудолюбиви са дуловските овцевъди. Те отново затвърдиха своите успехи, изявени най-вече по отношение на вълнодобива.

Вместо планираните 4,500 кг вълна от овца, тук е настригано средно по 5,200 кг. Първенци са Сали Муртазов и Юнуз Хюсеинов от овцефермата в гр. Дулово. Те получиха средно по 6,600 кг вълна от животно, при план 6 килограма. Реджеб Мехмедов и Вели Садъков от Водно надхвърлиха плана с по 700 г на животно. Същите овчари досега са надоили по 87 литра мляко от овца, като бележат успехи и в млеконадоя.

Венета ГЮРОВА

С ПЕСЕНТА НА ЗРЕЛИ КЛАСОВЕ

Познавам те, Мющеба, още от онези дни, когато бягаше подир стадото овце. Но то не беше твое. Не беше и на съселяните ти. То беше на твоя господар, при когото работеше за къшей хляб.

Новото време и на теб донесе друг живот. За пръв път се срещна с машините в новообразувалото се държавно стопанство. Искаше ти се да застанеш до лостовете и да прокарваш с трактора дългите бразди. И твоето желание се изпълни. Колко труд, колко старание бяха не обходими! Ти, Мющеба, прояви твърдост и умение. Стана тракторист — господар на ширните блокове.

След време в селото се създаде кооперативно стопанство. Ти трябваше да се грижиш за общото стадо. Но сега не беше ратай — беше стопанин. И колко бяха доводни хората от твоя труд, от твоето старание. А машините? Забрави ли тогава машините? Ти вървеше след стадото, а техният грохот изпълваше неспокойното ти сърце. Но за да се върнеш отново при тях, трябваше да преодолееш една голяма пречка. Липсваше ти основно образование. Оттогава, когато реши, че трябва да победиш този пропуск в младия си живот, ти превърна и нощите в дни. Годишни наред беше между най-добрите ученици във вечерното училище. И успя. Сега пътят към новата ти мечта беше открит. Ти искаше да станеш комбайнер, да звънти в сърцето ти чудната песен на зрелите класове. В Образцов чифлик, край Русе, те научиха да владееш мощната машина и ти се завърна в село жаден за работа, за простор.

Оттогава изминаха пет години. Ти прибираш ечемик и пшеница от блоковете на селата Босна, Ирник и Добротица. Всички те обичат и почитат заради твоята сръчност и майсторство, за упоритостта ти. Успехите ти бяха награждавани много пъти. Много пъти слушахме похвали за теб. Ти не се възгордя. Заработи с още по-голям устрем, с устрема на истински комунист. От началото на жътвата досега овърша с машината си 190 т ечемик, 26 т грах, 15 т експарзета, 65 т пшеница. А жътвата едва сега се разгаря. Колко то нове зърно ще прибереш още! Колко декара земя ще пребродиш с машината си, за да поднесеш на хората щедростта на плодородната равнина...

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

ДНЕС ПОВЕЧЕ ОТ ВЧЕРА, УТРЕ ПОВЕЧЕ ОТ ДНЕС!

За работниците и служителите от Окръжно пътно управление — Силистра срочното и качествено изграждане на пътностроителните обекти и образцовото поддържане на съществуващата мрежа е въпрос на чест. То е най-яркият израз и доказателство за предаността им към народа и Партията.

Да повишат производителността на труда, да реализират максимум икономии на материали и средства, да осигурят високо качество на извършените работи и рационална организация на труда — това е главната им задача, за изпълнението на която не жалят сили и енергия.

Ако тръгнем по пътищата на окръга, навред ще срещнем скромните пътни строители. И в пек, и в дъжд те са неотлъчно на своя трудов пост — изграждат нови съвременни пътни артерии.

Голямо е значението на пътищата за икономиката на нашия окръг. Това бе преценено още през 1965 година от Окръжния комитет на БКП и ОНС, които създадоха предпоставка за разширяване на строителството. Няма друг вид строителство, което да засяга толкова голям брой хора и да е така уязвимо от общественото мнение. Именно затова отговорността и изискванията към пътните строители са изключително големи.

Работниците от управлението успяха да използуват най-рационално средствата, машините и материалите, отпуснати им през първото шестмесечие на годината и посрещнаха празника на строителните работници с пре изпълнени задачи. Планът пред виждаше през полугодието да се направят 13 километра асфалтирани пътища, а те направиха и предадоха на народното стопанство 24 километра. До края на годината ще бъдат свързани с асфалтова настилка селищата Попина, Секулово, Стефан Караджа, Сокол, Главиница и Окорш, с обща дължина 47,2 километра. Ще продължи работата и по освежаване на съществуващите пътища с асфалтова замазка. По плана за годината се предвижда да бъдат освежени 41,4 километра. Шестдесет на сто от този план е вече изпълнен.

Дейността на пътното управление не се ограничава само с разширяването и подновяването на мрежата от пътища. Модерното водене на селскостопанското производство изисква да бъдат създадени просторни и достатъчно на брой зърноплощадки. Колективът на управлението не остана безучастен към нуждите на кооперативните и държавните земеделски стопанства. През първото шестмесечие той изработи и предаде за експлоатация 35 000 квадратни метра зърно площадки, върху които в момента се извършват манипулации по сушене и почистване на зърното.

Много пъти е казвано, че в труда се изгражда човекът — създателят на новото, сторонният към комунизма. Пътното строителство създаде своите кадри — най-ценния капитал на нашето време. В движението за комунистически труд активно участвуват две бригади. Те завоюваха забележителни успехи в производствената работа и в колективния начин на труд и почивка. През полугодието на челно място излезе бригадата на Павел Русев, с изпълнение на нормите 178 на сто. Бригадата на Кадир Алибашев е малко по-назад, но и тя може да се похвали с необикновен успех — 163 на сто.

Най-добрите получиха обществено признание за своя труд. Сребърни медали красят гърдите на трима скромни, но упорити в труда пътни строители. Дълъг е списъкът на удостоените със значката „Отличник на Главното управление на пътищата“.

Сега в дните пред 50-годишнината от Великата октомврийска революция, пътните строители разгарят още по-силно социалистическото съревнование и превръщат в дело лозунга „Днес повече и по-качествено от вчера, утре повече от днес!“

Георги АНДРЕЕВ

Механизаторите са неуморими

Близо десет дни механизаторите от ТКЗС — Сокол повалят с машините си зрелите ечемици и жита. Всички се стремят да работят така, че да сведат до минимум разпиляното зърно, да пожънат в най-къс срок.

Неуморим е механизаторът Дурсун Расимов от с. Бащино. От неговата работа са доволни и бригадният механик, и всички кооператори. Защото комсомолецът се труди от сърце. След неговия виндроуер никога няма разпилени класове.

Комбайнерът Борис Иванов пръв започна жътвата в суходолската бригада. След началните 200 дка всеки изминат ден увеличава пожънатата от него площ. С Иванов се надпреварва другарят му Юсуф Амдиев. Из блоковете непрекъснато снуват превозни средства, които отнасят зърното на площадката в стопанския двор. Радват се шофьорите Ибрям Мехмедов, Кемал Сюлейманов и тракторист Хасан Даудов, които извозват безценния товар.

Азизе ЧАУШЕВА

ПОЕХА ОБЕЩАНИЕ

Преди няколко дни се състоя съвещание на строителите на новия жилищен блок „Детелина—2“. На срещата бяха дошли зидарите от бригадата на Атанас Адемов, мазачите с отговорник Йордан Балкански, мозайкаджиите на Иван Михайлов. Те обсъдиха набелязания от ръководството на ДСО строителен район — Силистра график и поеха обещание зидарите да завършат до 30 юли т. г. зидарията на обекта, до 20 септември мазачите да завършат мазилката, а мозайкаджиите до към първи октомври — мозайката. Така че новият жилищен блок до края на годината да бъде предаден в експлоатация.

М. ГЕОРГИЕВ

Добра предпоставка

Със 7 200 дка люцерна разполага ТКЗС — Ситово. Повече от 1 000 дка е широкоредова, а 1 200 дка е млада люцерна. Освен това 1 500 дка от редовния посев е оставен за семепроизводство. От него е ползуван само първият откос. Сега при втория откос се прибира реколтата от младата люцерна.

От всички площи стопанството е запланирало да получи 2 800 тона сено. По този начин се решава един важен проблем за животновъдството, постига се висок процент на задоволяемост с така ценната за животните храна.

Работата по прибиране на люцерната тук е много добре организирана. От 4 800 дка първи откос са получени 1 500 т сено и за първи път 2 200 т силаж. Люцерната е съхранена в траншеи. По-голяма част от нея е силажирана с меласа. Останалата е притъпкана в траншеите самостоятелно, при 50 процента влажност. Според гл. агроном — др. Коста Димов, вторият начин на консервиране е по-добър. При направената проверка тази люцерна има съвсем светъл (тютюнев) цвят и е с много по-добри вкусови качества. Предложена на животните, те я приемат с такава охота, както прясната люцерна. От декар редовен посев кооператорите са получили по 1 800 кг зелена маса, а от широкоредовия — по 1 368 килограма (при план 800 кг).

Сеното от първия откос е съхранено много добре. То е струпано на купи, покрити с полиетилен. За пръв път в стопанството се извършва балиране на люцерна. То става при подходяща влажност. За запазването на балите от овлажняване се полагат необходимите грижи.

Посетихме кооператива през последните дни, когато се прибираха останалите тоново от втория откос. Впрочем в три от селата на стопанство то се предвижда да бъдат освежени 41,4 километра. Шестдесет на сто от този план е вече изпълнен.

Дейността на пътното управление не се ограничава само с разширяването и подновяването на мрежата от пътища. Модерното водене на селскостопанското производство изисква да бъдат създадени просторни и достатъчно на брой зърноплощадки. Колективът на управлението не остана безучастен към нуждите на кооперативните и държавните земеделски стопанства. През първото шестмесечие той изработи и предаде за експлоатация 35 000 квадратни метра зърно площадки, върху които в момента се извършват манипулации по сушене и почистване на зърното.

Много пъти е казвано, че в труда се изгражда човекът — създателят на новото, сторонният към комунизма. Пътното строителство създаде своите кадри — най-ценния капитал на нашето време. В движението за комунистически труд активно участвуват две бригади. Те завоюваха забележителни успехи в производствената работа и в колективния начин на труд и почивка. През полугодието на челно място излезе бригадата на Павел Русев, с изпълнение на нормите 178 на сто. Бригадата на Кадир Алибашев е малко по-назад, но и тя може да се похвали с необикновен успех — 163 на сто.

Най-добрите получиха обществено признание за своя труд. Сребърни медали красят гърдите на трима скромни, но упорити в труда пътни строители. Дълъг е списъкът на удостоените със значката „Отличник на Главното управление на пътищата“.

Сега в дните пред 50-годишнината от Великата октомврийска революция, пътните строители разгарят още по-силно социалистическото съревнование и превръщат в дело лозунга „Днес повече и по-качествено от вчера, утре повече от днес!“

Георги АНДРЕЕВ

Попина. Тук окосената люцерна се балира. В най-подходящ момент балите се струпват. Върху тях се поставя пласт сено, дебел 2 метра. Над него купата се покрива с двойно тъкан найлон. Така консервираната люцерна, става ясно, че кооперативът е изпълнил плана си.

За навременното прибиране на тази ценна фуражна култура, освен добрата организация, голям дял се пада на техниката. С наличните косачки за ден могат да се окосят 1 000 дка площ. Освен това се ползуват балировачки и стогометатели. Товаренето на колите също при някои случаи се извършва механизирано. Това улеснява кооператорите. Помага за срочното прибиране на сеното, намалява себестойността му.

Добрата обработка на люцерната допринесе до голяма степен за постигане на планираните добиви. Всеки декар е подхранен още в ранна пролет с по 10-15 кг амониева селитра.

Качеството на сеното е добро. Запазена е листната му маса. То има светъл цвят.

Осигуряването на планираното люцерново сено и подходящото му съхраняване е добра предпоставка за разрешаване на фуражния проблем в ТКЗС — Ситово.

Ст. ГЕОРГИЕВА

90 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ВАСИЛ КОЛАРОВ

БОЕВА БРАТСКА ДРУЖБА

ГОЛЯМА ДРУЖБА, продължила до края на живота им, свързва Георги Димитров — вожда и учителя на българския народ, и Васил Коларов — неговия най-близък и верен съратник. Двата верни синове на нашия народ, достойните ученици, съратници и продължители на делото на Димитър Благоев, се срещнаха и сближиха, за да останат свързани за цял живот с взаимно уважение и доверие, с близко приятелство и сътрудничество.

Техните пътища се срещнаха в борбата за изграждането на работническото движение в България, за създаването на революционната партия на българската работническа класа, в славните битки, които трудещите се в нашата страна водиха против буржоазията и монархофашистката клика. И двамата доживяха да видят тържеството на своето голямо дело и да дадат безценния си принос като мъдри строители на нова България.

...Малка моторна лодка, която ту се губи, ту се издига на гребена на някоя вълна, със задъхващо боботене бавно се движи към съветския бряг. В нея са Георги Димитров и Васил Коларов — пратениците на ЦК на БРСДП (т. с.) на Втория конгрес на Комунистическия интернационал в Москва. За нещастие в открито море те биват арестувани от румънските власти и след дълги перипетии успяват да се завърнат в страната.

... 9 юни 1923 година! Извършен е монархофашистки преврат. Изходът от откритата от преврата криза по въпроса за властта не може да бъде друг освен въоръжено въстание на масите в името на едно работническо-селско правителство. И съдбовното решение е взето: въстание! Първото в света антифашистко въоръжено въстание! Начело са безстрашните революционери Георги Димитров и Васил Коларов.

... 22 юни 1941 година! Хитлеристките пълчища нахлуват в съветската страна. Георги Димитров, всепризнатият ръководител на Партията, вдига лозунга за въоръжена борба срещу хитлеристките окупатори и техните български слуги. По радиостанция „ХРИСТО БОТЕВ“ с огнени слова Васил Коларов зове българския народ на решителна схватка с врага, за сплотяването на всички патриотични сили в страната. По инициатива на Георги Димитров се създава спасителният за нашия народ Отечествен фронт. В изработването на неговата програма най-активно участвува Васил Коларов.

... Свободата е изгряла над отруденатa ни родина. Партията и народът с нетърпение очакват завръщането на своите верни синове. И те, след 22-годишна емиграция, се завръщат. Техният богат опит и голям талант са така нужни за възстановяване на разрушеното от войната народно стопанство, за запазване на териториалната цялост на страната, за издигане авторитета на България на международната арена. И те дават всичко свое, без остатък, за постигането на тази трудна задача.

Тези няколко щрихи дават само една малка представа за бойната братска дружба, която няколко десетилетия свързва Георги Димитров и Васил Коларов.

Макар родена в суровите условия на жестоки класови битки, тази велика дружба излъчва особена топлота. С каква любов и уважение се отнасят те помежду си! И как много се ценят един друг!

По случай 65-годишнината на Георги Димитров, в беседа с парламентарната група на БКП Васил Коларов говори за него като за „ценен капитал на българския народ“, „смел и безстрашен болшевик“, „честен и неподкупен патриот“. „Като него трябва всички ние, ръководните лица, по димитровски да действуваме“ — заключава Коларов. Само дни преди смъртта на Димитров той му пише ни смо, което не може да се чете без вълнение. „Драги Георги, пише Коларов, днес всичките ми мисли са с теб, мой сърдечно най-близък другар, с когото съм делил най-големите радости и най-тежките изпитания и смъртните опасности на борческия път на нашата славна Партия. Най-силното лекарство против всяка болест е волята да се живее, за да се работи за щастието на народа, за великото на родината и за осъществяване на идеала. А ти притежаваш в най-голяма степен такава воля“.

...В поздравителното си писмо до Васил Коларов, по случай 70-годишнината му, Георги Димитров пише: „Българският народ е щастлив, че има такъв предан, с изключителни способности, грамадна ерудиция и богат политически опит голям държавник... За Васил Коларов, за неговия богат и прекрасен по съдържание живот, за неговата безукоризнена честност и за неговата обществено-политическа и научна дейност би могло да се напише цял том. По коленията ще се възпитават в демократичен и прогресивен дух, изучавайки неговата изключително ценна биография.“

Каква чиста и свята дружба! Споена от несломимата им вяра в силите на работническата класа и нейния авангард — Комунистическата партия, в неминуемата победа на социализма-комунизма, от вярността им до смърт на марксизма-ленинизма, от безсмъртната им любов и преданост към Съветския съюз. Тази дружба даде богати плодове. Със своя велик пример дружбата на Димитров — Коларов възпитава и ще възпитава у поколенията най-големите добродетели на нашия народ — честност, скромност, трудолюбие, готовност за саможертва в служба на отечеството.

Стефан ЛАЧЕВ

Родната къща на Васил Коларов в Шумен.

Васил Коларов сред близките си, 1 май 1947 година.

Васил Коларов и Георги Димитров в приятелски разговор 1947 г.

Искрици радост

УТРО. Юлското слънце се издигна зад един от хълмовете край Войново, погали високите върхове на натежалите от плод дървета и като че ли се спря усмихнато над малките дечица, които и тая заран бяха подранили.

Едни вървяха сами напред, а други с една ръка здраво се държаха в кака или батко, а в другата носеха цветя. Преди няколко дни те дойдоха тук, в детската градина, и смениха учениците в училището. На входа ги посрещнаха учителките Пенка Алексиева и Марийка Маринова. Зашариха насам-натам с шарените си престилчици децата, екна от волния и безгрижен глас дворът на училището. Дойдоха и този ден всички — на брой 50.

Разделени на групи, започна утринната ведрина. Стремяха се да изпълняват показаното от учителката упражнение, но някои от тях, устремили искрящи очички, продължаваха да махат съвсем волно ръчички.

Ведрината завършва. Групите се отправят към столовата за закуска, приготвена от готвачката Н. Александрова. Но и домакинът е на мястото си — не остави Еленка Цонева, като й помогна в подреждането. Децата заеха местата си. Закусваха безшумно — не са забравили съветите от първия ден.

Идва време за игра. Пак така наредени, се отправят към навесите, които ги приютяват и скриват от жарките лъчи на слънцето. Наредени в кръг, слушаха приказка за Кума Лиса. А по-малките плахо приближаваха играчките и пристъпваха към трапа с пясък.

Питам ги къде са майките им.

— На полето, на полето! — отговарят всички.

Петдесет майки от Войново сега работят спокойно. И по-спорна, по-резултатна работата им.

Така минават дните на децата — сред смях и игри. Ето и слънцето пак се закрива зад хълмовете край селото и отстъпва място на вечерната прохлада. Майките се завръщат от богата жътва. Към домовете вървят безгрижните деца с искрици от радост в очите, останали от изминалия ден.

Еленка КАРАМОЧЕВА

ВИЕ СТЕ НАЙ-БЛИЗКО ДО БОЛНИТЕ!

Не забравяйте, момичета, вие стоите най-близко до болните. Затова вашата усмивка трябва да бъде лекарство. По-силно от всички други. Защото вашата усмивка е надежда. А няма нищо по-лечебно за един болен от надеждата и вярата в предстоящото му излекуване.

При едно крайно скромно и мило тържество шестдесетте момичета от последния випуск на медицинското училище в Силистра се простиха със своите преподаватели, със своето минало на ученички, получиха дипломите си и от този ден те носят на гърба си частица от голямата отговорност за човешкото здраве. Затова може би и тържеството не беше парадно. Защото още утре за тях започват нескончаемите битки за още малко живот, затова и приветствията на техните преподаватели бяха пълни с пожелания за издържливост в предстоящите трудности.

С топли и сдържани думи момичетата благодариха на тези, които са ги научили да държат спринцовките и да правят превръзките, поднесоха букетите си и с колкото се може по-голяма решителност увериха, че навлизат в живота. Само внимавайте, момичета, вашите усмивки трябва да лекуват!

Николай РОМАНОВ

НА МОРАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

„При кого да отидем?“

ДВАМА старци седят при прокурора и плачат. Плачат така, както през целия си живот не са плакали. Защото през този живот те са създавали хора, радвали им са се, хора, които един ден ще се отплатят и за грижите, и за живота, който им е даден. И едва ли тези добри и мили старци са подозирали, че именно техните деца ще се чудят как да се отърват от тях.

— От вчера хляб не сме яли, синко, нямаме къде да спим, нямаме къде да отидем. За какво сме ги гледали? За какво???

Как се е стигнало дотам? Неотдавна най-малкият син — Атанас Александров Ташев, заедно с жена си — Иванка Шопова, след дълги уговаряния склоняват двамата старци — баба Йордана Петрова и дядо Александър Петров, да продадат хубавата си къща в Алфатар и да им дадат парите, защото те си правели апартамент в града. Старите отначало се опънали, но младите били толкова мили и настойчиви, жи вели при тях даже шест месеца (да им покажат, че могат да живеят с тях), обещали им да ги вземат при тях в града и да ги гледат. И ето... къщата в Алфатар и хубавият двор се превърнали в двустаен апартамент, кола, даже и мотор. Другите синове се отказали от своя дял — условието било тези, които вземат цялото имущество на старите, да ги гледат, докато са живи. Но, ето, че старите хора, както всички стари хора искат грижи, постепенно започнали да стават все по-нежелани в апартамента. При това те са сакати, а баба Йордана е на 70 години. Дядо Александър е на 76 години и едва се придвижва с двете си патерици.

До тука, драги читатели, историята е съвсем обикновена. Оттук нататък започва нещо, което надхвърля всичките ни представи за престъпления към човешкото. Невинни родители. Разбира се, най-напред започнала снахата. Тя се погнусила от старците и първоначално не искала да се храни с тях. После започнала да заключва (!) храната, после престанала и хляб да им дава. А те не могат да се движат. И започнали да гладуват. Но нали и те са хора — попитали защо така се отнасят с тях. Снахата не отговорила нищо — тя просто посегнала да ги бие. Баба Йордана още пази синините по себе си, който не вярва, може да ги види. Бие ги не само тя — вдига ръка на тях и родният, любимият, най-малкият и най-милият син. Четири пъти те са ги гонили от къщата, четири пъти те плачат при прокурора. Стига се и до най-срамното и неоцачествимо за човешки личности предложение — снахата и синът им предлагат да ги настанят в клозета, защото ги притеснявали в апартамента. Апартамента, който те са им купили!

Едва ли се намират подходящи изрази, за да изкаже човек възмущението си към такива хора, ако все още могат да се нарекат така. Атанас — синът, работи като стругар в „Метал“. Ръководството на предприятието се е занимало със случая, дори Атанас е викан и при прокурора, където се държал направо хулигански. А какво да кажем за снахата — Иванка Шопова, която работи в „Текстил“ и е член на Партията. Два пъти прокурорът е занимавал ръководството на предприятието с този случай и досега резултатът е същият.

„Дето искате, там идете“ — с такива думи е изгонил при това псувайки ги, Атанас майка си и баща си. Но кой може да каже на престарелите хора къде да отидат?

Николай ЗЛАТЕВ

КРАЕВЕДЕНИЕТО ПРЕД НОВИ ЗАДАЧИ

ПРЕЗ следващите няколко години на силистренската общественост предстои да организира няколко юбилеи за отразяване на важни събития от политическата и културната история на града. На първо място трябва да поставим честването на 1 800-годишнина от превръщането на някогашното древно тракийско селище Доростором в самоуправляващ се град Доростол, станало по времето на императора Марк Аврелий към 169 година на н. е. През идущата година силистренци ще отбележат и 90-годишнината от освобождението на града от отоманско робство. Навършват се кръгли годишнини и на някои други събития с огромно значение за културното развитие на града. Така например, в края на октомври 1869 година бива открито първото девическо училище в града и окръга с учител Евлампия Стоева и честването на неговия 100-годишен юбилей е наше задължение. През лятото на 1870 година в Силистра е образувано градско читалище, а това означава, че след 3 години ние следва да честваме неговата 100-годишнина. Има всички основания да се предполага, че по време на основаването на читалището е била изнесена специална беседа за необходимостта от женско дружество от учителя Сава Доброплодни. Ако нашето предположение се потвърди, ще трябва да отбележим 100-годишнината от създаването на първото женско организирано движение в окръга. В културната история на града в продължение на десетилетия наред важно място заема театралната дейност. Нейните първи прояви датират от началото на 1872 година, когато е образувано театралното дружество в града. За това ни съобщава една дописка във в. „Право“ от първата половина на март. Следователно след четири години силистренският театър ще има своя кръгъл юбилей.

Подобни юбилеи предстоят и в много други селища на окръга. През пролетта на 1970 година калипетровци ще честват 120-годишнината на своето училище. След три години ще се навършат 100 години от основаването на читалището в Гарван; през 1973 година ще се навършат и 100 години от изграждането на читалището в Тутракан.

Целта на едно честване не е просто да се напомни за събитието. То трябва да изиграе определена роля върху патриотичното възпитание на подрастващите поколения. Но все пак най-ефикасно средство си остават печатните материали, посветени на събитието. А те изискват продължителна изследователска работа за проучване на определено събитие. Именно в това отношение предстоящите юбилеи са добър повод за широко разгръщане на богата краеведческа дейност, за решаването на поредица задачи. Във връзка с 1 800-годишнина на Силистра пред специалистите и краеведите стои задачата за написването на история на нашия окръжен град. Време е също така най-сетне да се състави пътеводител на града. Това вече е сторено в окръжните центрове и в много малки градчета. Изготвянето и отпечатването на сборници от обстойни проучвания за редица исторически събития (дейността на Г. Мамарчев в Силистра, участието на силистренци в църковната борба, силистренският бунт против русофобския режим, дейността на Българското културно общество, дейността на ДРО в Силистренско) е една изключително важна задача. Най-сетне не би ли било редно да посрещнем 10-годишнината от реорганизацията с написването на един популярен историко-географски очерк за Силистренски окръг.

Честването на юбилеите в града е добър повод за написването на истории на читалище „Доростол“, женското образование, силистренския театър и т. н. Това би могло да се отнесе и за останалите юбилеи в другите селища на окръга.

За изпълнението на тези важни задачи е необходимо сериозно отношение към историческите факти, върху които са изградени самите юбилейни доклади. Необходимо е да се разбере, че подобни задачи не могат да се решават от комисии, изградени на представителен принцип, а чрез организирането на специалистите — изследователи и краеведи, — занимаващи се с проблемите.

Лука ВАСИЛЕВ

Нови книги за вашия дом

Илия Волен. Йов.
Ангел Каралийчев. Спомени.
М. Тихомиров. Генерал Лукач. Роман.
Ана Ахматова. Избрани стихове.
Юри Олеша. Тримата шишковци. Приказна повест за деца.
Родина или смърт. Поетичен сборник за кубинската поезия.
Елена Славова. През лятото. Стихове.
Атанас Звездинов. Шепа жива вода. Стихове.
Драгомир Петров. Кладенци. Стихове.
Карл. Сандбърг. Чисти ръце. Стихове.
Атанас Павлов. Капитанът. Повест за деца.
Костадин Батков. Източни брегове.
Октомври и българската литература. Сборник.
Октомврийска поезия. Сборник.
Пелин Велков. Анаконда. Разкази.
Стефан Цанев. Перигеи. Стихове.

Библиотекарката в Айдемир Недка Ганчева до нача лото на юни е раздала за про чит 5 006 книги, като е привлякла 421 читателя. Резултатна е нейната работа и в различните форми на читалищната дейност.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 82 (1246) | Събота, 15 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 12 ЮЛИ т.г.

РУСАН ТОНЕВ от ТКЗС — АЙДЕМИР с комбайн СК-4, пожънал 1 880 дка и овършал 609 т зърно.

СТОЙЧО МИНЕВ от ТКЗС — ИШИРКОВО с комбайн СК-4, пожънал 1 650 дка и овършал 450 т зърно.

ВЕЛИКО КРУМОВ от ТКЗС — СОКОЛ с комбайн СК-4, пожънал 1 559 дка и овършал 510 т зърно.

ДИМИТЪР ВЕЛИКОВ от ТКЗС — ДОБРОТИЦА с комбайн СК-4, пожънал 1 460 дка и овършал 499 т зърно.

СЛАВЕН ЮБИЛЕЙ

На 17 т. м. се навършват двадесет и пет години от деня, в който нелегалната станция „Христо Ботев" обяви Програмата на Отечествения фронт. Възникнал като закономерен, исторически резултат от дълголетните революционни борби на трудовия български народ против робството и нищетата, Отечественият фронт издържа изпитанията и блестящо оправда своето призвание.

И сега, близо двадесет години след Втория конгрес на Отечествения фронт, все така живо и неотразимо звучат заветните думи на великия Георги Димитров: „Историческите корени на Отечествения фронт са дълбоко свързани с горчивите пауки, извлечени от нашия народ в борбата против фашизма, с оная велика школа, която той и неговите най-големи демократични организации минаха в течение на две десетилетия и особено в годините на хитлеристкото нашествие на Балканите".

Обявената преди 25 години Програма на Отечествения фронт се състоеше от 12 точки. В нея се съдържаха най-непосредствените задачи, с изпълнението на които можеше да се спаси България от надвисналата трета национална катастрофа. Тя стана привлекателен център за широките слоеве от населението, а комитетите на Отечествения фронт, чийто гръбнак бе работническо-селският съюз, се утвърдиха като всепризнати и авторитетни органи. Растеше техният брой, укрепваше духът на борците, разрастваше се партизанското движение, въпреки дивия фашистки терор, въпреки големите жертви.

Българският народ, обединен в Отечествения фронт, под ръководството на Партията и с решаващата помощ на Съветската армия успешно помете фашизма и на Девети септември 1944 година установи народно-демократичната власт. Комитетите на Отечествения фронт само за няколко дни осеяха цялата страна, като поеха основния дял от работата както за укрепването на народната власт, така и за окончателната победа над хитлеристка Германия.

С национализацията на промишлеността, банките, едрия и земеделски инвентар, едрата градска собственост и с приемането на Закона за аграрната реформа и други подобни закони се създадоха условия за строителството на основите на социализма в нашата страна. Всичко това налагаше да се извърши преустройство и в Отечествения фронт. По инициатива на Георги Димитров Отечественият фронт бе превърнат в единна обществено-политическа организация на българския народ.

Периодът на култа към личността не пощади и Отечествения фронт. Допуснато бе тая най-масова организация да се превърне в придатък на народните съвети, да се принизи нейната огромна роля в политическия живот, да се убие самоинициативата. Под благотворното влияние на решенията на Априлския пленум на Партията обаче милионите членове на Отечествения фронт разгърнаха голяма по размери и многостранна по вид дейност. На своя Шести конгрес Отечественият фронт се яви единен и сплотен около линията на БКП, с огромен актив от народополезни дела.

Началото на Отечествения фронт в Силистренски окръг е поставено през месец май 1944 година. Изграден е Околийски комитет с председател д-р Стефан Черкев и секретар Кирил Божанов. В другите населени места на окръга комитети на Отечествения фронт са създадени в навечерието на победата и след нея. В крайдунавските села по указания на Околийския комитет се отнема оръжието на бягащите през Дунава немски войници за въоръжаване на нашите бойни групи. С това оръжие в тези села новата власт се установява във Ветрен на 5 срещу 6 септември, а другаде на 7 и 8 с. м. Околийският комитет на Отечествения фронт в град Силистра под ръководството на Окръжния комитет на Партията в нелегални условия успява да организира добре работата по събирането на помощи за политзатворниците, да подготви хора за партизанската чета в Толбухинския край, да разпространи Програмата на Отечествения фронт. Една от най-добре проведените акции обаче е организираният масов митинг за посрещане съветските войски на 7 септември и разбиването на затвора. Това завършва с установяването на новата власт на 8 септември 1944 година.

Само един ден по-късно властта на Отечествения фронт е установена в цялата страна.

Започва оная голяма, създателна работа на комитетите на Отечествения фронт под ръководството на Партията, която доведе до крупните исторически завоевания. Лозунгът „Всичко за фронта, всичко за победата" става за населението от нашия край и комитетите на Отечествения фронт основно съдържание на цялата тяхна дейност. Към фронта потеглят орлите на 31-ви пехотен полк, а след тях полетяват десетки хиляди колети и затрогващи писма, които не спират до самия край на войната. С победата над хитлеристка Германия трудещите се от Силистренски окръг ведно с целия български народ се устремяват към възстановяване на народното стопанство, към постигане всестранен разцвет на нашата скъпа Родина. В тая тежка и напрегната борба организациите на Отечествения фронт от окръга обединиха усилията на хората и като създадоха небивал революционен кипеж, за кратък срок промениха целия живот в Силистренски окръг. Хиляди са нашите отечественофронтовци, които в течение на близо 23 години и ден и нощ, и зиме и лете напрягаха и напрягат силите си, за да възтържествува правото и великото дело на Отечествения фронт. Някои от тези другари не са вече между живите, на други побеляха косите, но всички те и техните последователи горят с неспирния огън на революционния кипеж, с борбата за социализъм и комунизъм. Рамо до рамо с тях крачат и 77-те хиляди членове на Окръжната организация, които вършат огромна народополезна дейност. Сега след Шестия конгрес на Отечествения фронт организациите развиват още по-широка дейност за издигане бита и културата на населението, за неговото патриотично възпитание, за изпълнение на всички задачи, свързани с бурното социалистическо строителство. Няма съмнение, че разгорялата се в нашата Окръжна организация надпревара за преизпълнение решенията на конгреса ще се засилва с всеки ден. Само така отечественофронтовците от Силистренски окръг ще принесат максимална полза за преизпълнение на големите задачи, които поставя нашата Партия.

ОРГАНИЗАЦИЯ ИМА, НО ИМА И НЕУРЕДИЦИ

Усилената жътва в района на ТКЗС в с. Иширково започна на 5 юли. Равносметката досега показва, че ръководителите на стопанството са се подготвили добре за тази кампания. Комбайните са ремонтирани добре и сега работят безупречно. От 22 000 декара пшеница за 8 дни с наличните 11 комбайна и на ръка са пожънати над 10 750 декара. В графика на УС се предвижда жътвата в района да приключи на 22 юли т. г. Условия и възможности за спазване на този срок има. Определеният график се спазва. Средното натоварване на комбайн е над 100 декара жътва и по 35-40 тона овършано зърно на ден. Комбайните работят групово — в Иширково 5, в Брадвари и Йорданово по 3. Качеството на работата се следи отблизо от най-отговорните ръководители. Към всяка бригада има определен отговорник. Заплащането на комбайнерите тази година за пръв път е на машиночас чисто работно време. За един работен час на комбайнера се плаща по 1,50 лева и за тон овършано зърно по 0,30 лева за СК-3 и 0,25 лева за СК-4. По този начин на заплащане комбайнерите получават повече възнаграждение в сравнение с миналата година. Значително е подобрено качеството на работа. Комбайнерите карат бавно и болшинството от тях не допускат пилеене на зърно.

Успоредно с жътвата в срок се извършват в стопанството и останалите задачи. Сламата се извлича, балира, трупа и съхранява. С втори култури са засети близо 1 400 декара, над 4 000 декара са изорани дълбоко.

Добра организация има създадена и за почистване и изсушаване на зърното. Във всички села от района има механизирани площадки, където съоръженията работят денонощно. В резултат на това само за 8 дни на държавата са продадени над 1 000 тона пшеница.

Проверката, която направихме на 13 юли, обаче показа, че се допускат и сериозни слабости, които са причина за губене на работно време от кооператорите и престой на машините. Особено много са те в с. Йорданово. Поради лоша организация и вина на тракторно-полевъдния бригадир Стоян Желев и неговия помощник Хасан Велиев, същия ден тук 3-те дизела стояха без работа. Те отидоха на оран едва след обяд към 15 часа. В бригадата освободените площи наистина не стигат за дизелите, обаче главна причина за това не е липсата на транспортни средства и каруци за извозване на сламата от блоковете, а това, че определените за тази цел машини с ремаркета и каруците отиват на работа в 7.30—8 часа. А при добра организация те могат да почнат работа още в 5 часа сутринта. Пак поради лоша организация звената на Халил Юсеинов и Садък Тахиров чакаха за превозно средство до 8 часа сутринта, след което тръгнаха пеша за блока, който е на разстояние 3 км от селото. По такъв начин около 60 човека фактически работиха половин ден.

За нормалната работа в бригадите пречат и търговските работници с лошата си търговия в селото. Докато в Иширково и Брадвари кооператорите се снабдяват редовно с хранителни стоки и зарзават, същото не може да се каже за Йорданово. Зеленчукът, освен че не се доставя редовно и в достатъчно количество, се продава само в един малък магазин в Йорданово, където в същото време се продава и хляб и други стоки. Магазинерът не може да обслужва всички клиенти. Пред магазина винаги има голяма опашка. А възможности за премахване на тези неуредици има. Ако половината от зеленчука се продава в магазина в долната част на селото, хората няма да ходят на 3 км за 2 кг домати и ще се обслужват по-бързо.

В селото не се доставя редовно и в достатъчно количество и салам. Като причина за това магазинерите посочват факта, че няма къде да го съхраняват. И в магазина за обществено хранене, и в смесения магазин на Йорданово има хладилници, които не се използват, защото са повредени от 5-6 месеца. А кога, ако не сега трябва да се използват те? За тяхното ремонтиране отговорност носи ОКС — Силистра, който не праща своите техници.

Проверката показва, че в района все още има комбайнери, които не си преглеждат комбайните и разпиляват повече зърно. Такива бяха комбайнерите Али Мухаремов и Тодор Колев, които жънат в блоковете на бригадата от с. Брадвари.

Общинският комитет на БКП има мероприятия за политическата работа сред кооператорите през лятото, в които партийните организации се задължават до 26 юни също да приемат мероприятия. В Йорданово и Брадвари обаче до 13 юли такива мероприятия партийните организации не бяха приели.

Всичко това говори, че трябва да се вземат бързи мерки за подобряване на търговията и организацията на работата в Йорданово. Обясненията и оправданията с обективни причини от председателя на потребителната кооперация в Иширково Момчо Георгиев не са основателни. С нищо не могат да се оправдаят и партийните секретари от посочените села Мустафа Рамаданов и Мустафа Реджебов. Политическата работа сред кооператорите и механизаторите в тези села също трябва да се подобри.

Х. ЗАЙМОВ

НУЖЕН Е ЕЖЕДНЕВЕН КОНТРОЛ

Малко преди започването на жътвата представител на редакцията посети кооперативното стопанство в с. Алеково и във вестника критикува стопанството за изоставане в подготовката на техниката за лятната кампания. Сега, когато жътвата навлиза вече в своята решителна фаза, отново посетихме Алековския кооператив. Искахме да видим дали е преодоляно изоставането в ремонта на техниката и как е навлязъл в лятната кампания.

Не може да не отбележим, че общите впечатления от хода на жътвата са добри. Ръководството на стопанството е взело мерки и с цената на по-големи усилия комбайните са подготвени за работа. Дори някои от тях са били изпратени в помощ на ДСС — Силистра, където ечемикът узрява по-рано.

Сега в района на кооператива работят всичките 8 комбайна, разпределени по два във всяка бригада. Едни от тях жънат пшеничени посеви, а други подбират повалените откоси. От 14 850 дка пшеница са пожънати 5 000 дка.

Добра организация е създадена и на площадките за почистване на зърното. Тук работата се извършва механизирано с участието на много малко хора за обслужване на машините. Обработката на зърното става със зърноочистачните машини ОВ — 10 и ОВ — 20. Товаренето на камионите се извършва също с машини. Добрата организация на работата и високата механизация осигуряват бързата обработка на зърното и не позволяват да се стигне до задръстване на площадките и затрудняване работата на комбайните.

Всичко това е хубаво. Но на фона на добрите резултати трябва да отбележим и някои слабости, които се допускат в момента и са свързани със загуби на зърно и слама.

Лоша последица от закъснението с ремонта е тази, че един от най-старите комбайни, зачислен на бригадата на с. Алеково, не е подготвен добре. При него се наблюдават известен процент неовършани класове в сламата. Той не може да подбира ниско откосите, а разпилява и слама. Техническото ръководство трябва да положи големи грижи, за да оправи тази машина.

Загуби на зърно при други комбайни не бяха констатирани. Някои от тях обаче, поради по голямо притягане на контрабарабана, като този в с. Честименско с комбайнер Петър Костадинов и в с. Алеково с комбайнер Иван Ангелов имаха малко повече начупено зърно. Начупеното зърно е също загуба на стопанството, защото то отива в отсевките, а това, което остане в общата маса и отиде за отчитане на договорните задължения, се приспада и не се заплаща. Затова то трябва да се намали до минимум.

По отношение на разделното прибиране също се допускат някои слабости. В село Бистра е пожънат по този начин блок с нисък и рядък посев. В Алеково и Кутловица откосите се прибират с комбайни 8-9 дена след жътвата. Това са причини за трудно поемане на покосената маса. Част от класовете се разпиляват и се налага да се отделят допълнително хора за тях при прибиране.

По-големи слабости се допускат в стопанството по правилното подреждане и извличане на сламата. Както в землището на с. Кутловица, така и в Честименско, а също и в Алеково купителите не се отварят в прави редици, а разпиляно сред блоковете. Освен това купителят на комбайна на Иван Ангелов от с. Алеково не е добре уплътнен и оставя купчинки слама по своята диря. Всичко това ще затрудни и извличането на сламата с волокуши, особено при по-високо стърнище, каквото имаме при разделната жътва. Такъв случай имаше на един еченичен блок край с. Честименско, където сламата при извличането е много разпиляна. Върху така непочистения блок бригадирът Димитър Радев е изпратил един трактор да оре преди сеитбена оран, която става някак честно и се затруднява работата на машината. Трактористът е принуден често да я спира, за да й разчиства пътя от сламата, която натрупва във вече изораната площ.

Заслужава внимание и въпросът за съревнованието между механизаторите през лятната кампания, който в Алековския кооператив засега е подценен. Вярно е, че е определена комисия за неговото отчитане, определени са показателите и наградите, които трябва да се дават ежедневно на първенците. Но досега, макар че мина повече от седмица от масовата жътва, комисията не се е събрала нито веднъж да отчете първенството. Вина за това има общинският партиен комитет и лично неговият секретар, който не прояви достатъчно взискателност към комисията.

Общинският партиен комитет и ръководството на кооператива трябва да насочат своето внимание сега преди всичко върху качеството на жътвата. Да осигурят ежедневен контрол върху работата на машините и своевременно да изискват от техните водачи отстраняването на всички евентуално възникнали пропуски, които могат да бъдат причина за загуба на зърно и слама или за забавяне на работата и излагане реколтата на риск.

Емил ПРАХОВ

На първо място

ТКЗС с. НОВА ЧЕРНА едно от първите в окръга започна жътвата на есенните посеви. Благодарение на добрата подготовка на техниката, както и на добрата организация на работата, средното дневно натоварване на деветте самоходни комбайна на кооператива е високо. Въпреки буйните посеви, всеки от тях жъне на ден по 90-95 дка.

От всичко 12 500 дка пшеница досега са пожънати над 8 500 дка, или 70 на сто от площите на тази култура. По този начин кооперативното стопанство на с. Нова Черна се нарежда на първо място в окръга.

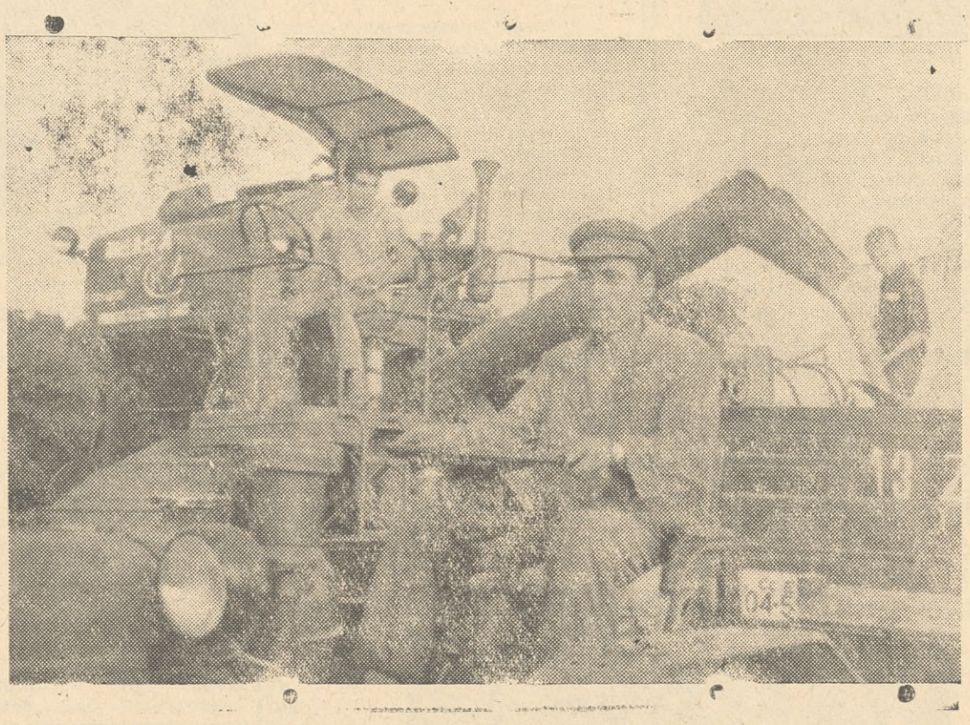
Освен това новочерненските кооператори се радват на високи добиви от пшениците. От всички пожънати площи досега са прибрани средно по 431 кг зърно бункерно тегло на декар.

На първо място в района се нарежда бригадата на с. Нова Черна с бригадир Александър Тодоров. Тя има както най-много пожънати площи, така и получени най-високи добиви.

Марин МАРИНОВ

* * *

ВЧЕРА в редакцията на вестника ни се получи телеграма от село Малък Преславец. В нея ръководителите на ТКЗС ни съобщават, че кооперативът е отчел договорните си задължения от пшеница към държавата стопроцентово.

Неуморни са през тези жарки дни механизаторите от ТКЗС — Чернолик. Заедно със своите другари комбайнерът Димитър Иванов и тракторист Мехмед Ахмедов дават своя дял за по-бързото прибиране на реколтата. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПЛОДОВЕ ОТ СЛЪНЧЕВА ДОБРУДЖА

Първото най-силно впечатление тук прави колоната от товарни коли, прашни и грохнали от дългия път. Да, сега трябва да се почака не на шега. И шофьорите скачат пъргаво от кабините, за да се порадват на Дунава и да разгледат шумния живот на пристанището.

Двата товароподемни крана са вирнали стрелките си заплашително и не изминали още няколко секунди, току с учудваща лекота грабват дървения товар и го спускат в големия шлеп, който е акустирал до самия нажежен каменен кей.

Откакто започна интензивно бране на домати за износ в кооперативните стопанства на окръга, тук на пристанището гореописаната картина се повтаря всеки ден.

Изкупените от ДСП „Булгарплод" домати се товарят на пристанище Силистра предимно на градски шлепове и се отправят към съветския консуматор в изпълнение на предварително сключени търговски споразумения и сделки.

... Ето го и Александър Николов Мумджиев — инспектор по качеството на изкупуваната и препращана продукция и представител на ДСО „Булгарплод" — София. Той е любезен да ни осведоми за мащабите на работата, която кипи ежедневно на пристанище Силистра.

— ДСП — „Булгарплод" тук в града има планиран износ за Съветския съюз и други европейски страни около 5 500 тона домати от тазгодишната реколта. Усилената работа по изкупуването и доставянето на товарната база започна на 26 юни. Доматите, набрани през този период, бяха изнасяни чрез товарна гара Русе за европейския пазар, а тук на пристанище — Силистра товаренето на съветските шлепове-баржи започна на 5 юли.

Необходимо е да се подчертае старанието, с което работи наетият персонал, въпреки че работата е кампанийна. Показателен в това отношение е фактът, че само за три дни — от 5 до 8 юли, бяха натоварени два шлепа с обща вместимост 546 418 кг домати.

На 9 юли започна товаренето на третия шлеп, което също ще приключи своевременно, защото притокът на домати е постоянен. Докато на гара Русе се усилва износът на плодове от Силистренски окръг, то тук износът на домати се увеличава ежедневно и кампанията постепенно влиза в апогея си. Своеобразен рекорд е и това, че с помощта на крановете ние товарим по около 200-220 тона домати дневно, докато друга година на този рекорд беше рядкост...

... И наистина темповете, с които се работи тук, и преди всичко самата организация на работа е повече от похвална. Това най-добре чувствуват ръководствата на кооперативните стопанства в Айдемир, Калипетрово, Нова Черна и други, които изнасят най-много продукция...

И тази година, благодарение сръчността на хората от „Булгарплод" и на краностите от пристанище—Силистра плодовете на нашата слънчева страна ще пристигнат при чуждестранните консуматори свежи и хубави.

Р. РУСЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Вчера започна тридневният конкурс за най-добър леяр в Републиката.

Конкурсът ще се състои в леярния цех на ДМЗ „Стомана".

Желаем Ви първенството, другари от „Стомана"!

* * *

Тази вечер от 20 ч. в салона на театъра — гр. Силистра ще се състои концерт на унгарския хоров състав „Ференц Еркел", който гостува на работническия смесен хор „Дунав".

* * *

Днес за Съветския съюз заминават членовете на експедиционния отряд „Червените витязи" при у-ще „Отец Паисий".

Щастливо завръщане, млади пътешественици!

* * *

От 20 — 23 т. м. в окръга ще се състои III републиканска спартакиада на учащите от селата (ССТ и СПУ).

Срещите на младите състезатели ще се провеждат в Калипетрово, Айдемир и Силистра.

* * *

Любителите на естрадната музика и през идващата седмица ще могат да посетят два интересни концерта.

На 19 т. м. в града ни ще гостува циганският ансамбъл „Рома". На 23 — неделя, за силистренци ще пеят Константин Казански и Нина Светославова. На 21-ви те ще гостуват в гр. Дуловo, а на 22-ри в гр. Тутракан.

* * *

На 30 юли от 19,30 ч. на естрадата в Дунавския парк ще се проведе конкурс за естрадни песни и инструменталисти.

Конкурсът е организиран от ГК на ДКМС, СП „Културен отдих" и Културен дом при профсъюзите — Силистра.

25 ГОДИНИ ОТЕЧЕСТВЕН ФРОНТ

...„Ние сме имали винаги ясното съзнание, че премахването на фашизма, осъществяването на цяла редица реформи, посочени в провъзгласената на 17 юли 1942 година програма на Отечествения фронт, е неразривно свързано с нашата крайна цел — социализма и комунизма. Ние неведнъж сме изтъквали, че от глед на точка на нашата партия като авангард на работническата класа, осъществяването на дело и докрай програмата на Отечествения фронт означава създаването на ония необходими условия, които биха позволили на нашия народ да мине към социализма.“...

(Г. Димитров, Политически отчет пред Пети конгрес на БКП)

ИЗТЪКНАТИ ДЕЙЦИ

Пенсионер с младежко сърце

Когато човек се пенсионира, обикновено смятаме, че той престава да работи, има повече свободно време и по-малко грижи. На практика обаче това никак не е така. Пенсионери, които последните си години прекарват в почивка, наистина има. И това е тяхно законно право. Има обаче и друг род пенсионери, сърцето на които никога не остаря, работят до последните си дни за благото на своя народ, за щастието на своите деца.

Такъв пенсионер с младежко сърце е бай Кольо Дерелиев от с. Сокол. Срещата ни с него стана на съвсем случайно, на една от централните улици на селото. Връщаше се от града. Посетихме дома му. В къщи живеят сами с бабата. А дворът и градината му? Никой не може да каже, че това е градина на стари хора. Не, това е двор на грижливи стопани, където ще намерите всичко — лук, чесън, домати, пипер, краставици и в изобилие цветя. Лозите пред къщата му са малко, но образцово отгледани. А всичко това е дело на двамата стари хора — на бай Кольо и неговата жена.

Тук всички му викат Кольо Офето. И това съвсем не е случайно. Той е един от основателите на тази организация в селото, неин пръв и дългогодишен председател, от 1944 година до 1960 година член на нейното ръководство. Сега години те вече не му позволяват да бъде в ръководството, но и като редови член бай Кольо се включва активно в обществената работа, изпълнява съвестно всичко, каквото му се възложи.

Той е и един от основателите на първичната партийна организация непосредствено след 9 септември и дълги години неин активист. С партийно поръчение е изпращан на много отговорни постове. Бил е секретар на СОНС, председател на потребителната кооперация и навсякъде е работил с чувство на отговорност, като истински комунист.

През 1950 година пред комунистите от селото околийският комитет на БКП поставил задача — да изградят кооперативно стопанство. Между 70-те ентусиазирани стопани е и комунистът Кольо Дерелиев. В борбата за преодоляване на трудностите при развитието и укрепването на стопанството той винаги е в челните редици. Повече от 7 години работи като отговорник за качеството на семенната при сеялките.

Очите му вече не виждат добре. Това обаче не пречи той да следи редовно пресата, да се интересува от събитията на деня. Близък негов другар е вестник „Работническо дело“.

Знаехме, че има двама сина, но му подхвърлихме на шега:

— Нямате ли деца? Защо живеете сами?

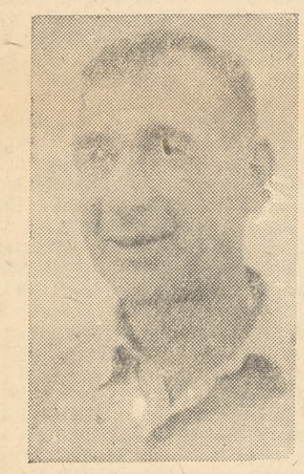
Той ни огледа учуден и отговори:

— От синовете си съм доволен. Единият от тях — Антон, е полковник в МВР — София, а другият—главен бригадир в Сокол. И двамата идват редовно у нас, уважават ни като родители. При тях не отивам, защото сам не искам. Та може ли така лесно един възрастен човек като мен да напусне къщата, където се е родил?

Не само синовете уважават бай Кольо. За неуморната му работа в изграждане на социализма в селото, за активно участие в обществения живот, той е награден с „Народен орден на труда“ — сребърен.

Сега, в навечерието на 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт, грамота получи той и от Националния съвет. Най-голямата награда за него обаче е благодарността и уважението на хората. Нея той пази винаги в сърцето си, за да бъде вечно чист животът му.

Хаккъ РУФИЕВ

СПАС ТОТЕВ — един от първите ръководители на Отечествения фронт в с. Секулово.

За активна обществено-политическа и стопанска работа, за голямото му трудолюбие и упоритост при изпълнение на поставените му задачи през 1957 година е награден с „Народен орден на труда“ — сребърен.

МИНКА КАЛЕВА — е активистка на Отечествения фронт още от първите години от основаването на организацията в Секулово. Непосредствено след 9 септември 1944 тя работи активно сред жените в района, била издигната на отговорна работа като председател на ОНС, звеноводка и др. От дълги години е членка на БКП.

ХРИСТО КОЛЕДЖИЕВ — е един от основателите на Отечествения фронт в с. Сокол. Дълги години е в ръководството на организацията. Той е и един от основателите на ТКЗС в селото.

Член и дългогодишен активист е на БЗНС. За активна отечественофронтовска работа е награден с грамота от НС на Отечествения фронт.

За тях говорят делата им

Много и разнообразни са мероприятията и инициативите, с които кварталният комитет и низовите организации от X квартал—Силистра посрещат 25-та годишнина от създаването на Отечествения фронт. Всяко тримесечие те изготвят план за работа, който приемат на общо събрание. Важно място в него заемат решенията на VI-я конгрес на Отечествения фронт. Политическата и просветна работа, която трябва да извършват, се обсъжда предварително от кварталния комитет, вземат се решения, а след това на просветни събрания се приемат. В резултат на това всички просветни форми завършиха успешно своята работа.

Старателно разгледаха те и писмото на др. Тодор Живков до Градския комитет на Отечествения фронт—София и веднага се включиха в почистването и озеленяването на улиците. Поливат и прекопават градините в близост до домовете си.

Една от многото задачи, която стои пред комитета, е и тази за разнообразяване на събранията, за да бъдат те масово посещавани. За целта изградиха воокална група, която в много скоро време получи добра оценка. Присъствува при откриване на събрания на VIII и IX квартал, а на 9 юли поздрави строителите по случай техния празник. За посещението на събранията много помагат и партийните членове от квартала. С литературно-музикална програма бе открито и тържественото събрание, на което доклад изнесе др. Георги Кардашев — секретар на ГК на БКП.

Заслужава да се спомене и за проведените срещи за обмяна на опит с жените от село Алфатар. В Силистра алфатарки имаха възможност да се запознаят с живота и дейността на членовете от X квартал. С възхищение гледаха сатиричната сценка „Клюкарки“, написана от М. Димитров, а играна от самодейки в квартала. Слушаха песните, стихотворенията, разказите и останаха много доволни. Жените от Алфатар също поканиха силистренки и ги запознаха със своите мероприятия, заведоха ги на „Каракуз“. Изобщо и двете срещи преминаха много весело, при задушевна обстановка, и едните, и другите имаха от какво да се поучат.

Незабравима ще остане и срещата с отечественофронтовската организация от Добруджанския квартал в Разград. При една от срещите др. Мария Русева разказа спомени от живота и борбата на партийната организация в Силистра. Разделиха се с пожелание за нови срещи.

Добра дейност има и женкомисията към квартала. Именно тя организира осемартенските седенки, на които се разгледаха решенията на Деветия конгрес на Партията, четоха статии, разкази, стихотворения. Не работи зле и другарският съд. Нито една молба не остава неразгледана, а за съдействие винаги се обръщат към кварталния комитет, който се мъчи според възможностите да им помогне.

На срещите със съветниците тук се отдава голямо значение. Поставят им въпроси, искания, а после на събрания разглеждат отговорите. Избраха си ден на съветника, в който ден веднъж в месеца съветниците се срещат и разговарят с хората.

Седем организации работят в квартала. Всички те изпълняват навреме мероприятията, залегнали в плановете им, но най-добра дейност имат II-ра низова организация с председател Христо Келчев и IV-та с председател Елена Менахем.

Сега целият квартал се готви за достойно посрещане 25-годишнината на Отечествения фронт. Подготвят нова пиеса, нови песни.

На въпроса, кои са най-добрите активистки, др. Цанка Кръстева—председател на кварталния комитет, отговори:

— Всички! С общи усилия ние се борим за едно от първите места!

И ще успеят. В това сме сигурни.

Радка АНАСТАСОВА

ОТ ПОКОЛЕНИЕ НА ПОКОЛЕНИЕ

Пред вас са две снимки. Първата е от 1946 година на активистки на женското дружество към околийския комитет на Отечествения фронт в гр. Дулово. Тези, които при тогавашните условия развиваха активна културно-просветна дейност сред жените от селата, които бяха първи помощници на Партията при провеждане на редица акции, отделяха от нощната си почивка, за да шият дрехи за фронта, за граничарите и корейските деца, останали сирачета от войната.

Втората снимка е от 1967 година, на жените членки на женкомисията към ГК на Отечествения фронт — Дулово. Между тях има жени от три поколения — активистки. Оттогава са минали повече от 20 години. Задачите сега не са същите. Традицията обаче е запазена. И сега женкомисията от Дулово е една от най-активните в окръга. Жените сега вземат дейно участие в обществения, политическия и стопанския живот. Секретарят на ГК на БКП и заместник-председателят на ГОНС са жени, като председатели на низови организации на Отечествения фронт са издигнати 8 и като съветници 13 жени.

В чест на 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция женкомисията организира редица мероприятия като: среща на жените от гр. Дулово с Мария Русева — активен борец срещу фашизма, свикват се седенки, където пред жените се изнасят подходящи беседи. Най-активно участие вземат жените в трудовите инициативи организирани от Отечествения фронт за хигиенизирането и озеленяването на кварталите.

Най-тържествено бяха отпразнувани Осми март, Денят на родилната помощ и на детето. Жените подготвиха и изнесоха с успех пиесата „Донжуан“, на 1 юни организираха тържество на децата от детските градини и началното училище, прожектира им се безплатен филм.

Активно участие вземат жените и в стопанската работа. От 56 звеноводи в кооперативното стопанство 39 са жени.

Сега в навечерието на 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт много от жените-активистки получиха грамоти от Националния съвет. И тази активност, тая неуморна работа ще се предава от поколение на поколение.

В ОНИЯ ТРУДНИ ВРЕМЕНА

СПОМЕН ОТ МАРИЯ РУСЕВА

СЛЕД ПРОВАЛА на част от партийните кадри в град Силистра, около средата на 1943 година, в града пристигна на работа Никола Червеноводски от гр. Русе. Отначало той установява връзка с Иван Свирчев, Саул Авербух, Ангел Мерчанов, с мен, а по-късно и със Симеон Жеков. Червеноводски обясни, че има поръчение от Областния комитет на Партията в гр. Русе да се свърже със силистренските комунисти и да помогне за изграждането на Околийски комитет на Отечествения фронт в града. Скоро след тези разговори той беше уволнен от работа и напусна Силистра, а през януари 1944 година стана нов провал, при който арестуваха Иван Свирчев, Саул Авербух, Ангел Мерчанов, Симеон Жеков и много други. Поради горните причини Околийски комитет на Отечествения фронт тогава не беше създаден.

В началото на месец май 1944 година част от арестуваните другари бяха пуснати на свобода поради недоказана вина. Скоро след това Окръжният комитет на Партията реши, че трябва час по-скоро да се изгради комитет на Отечествения фронт. По-късно при мен дойде и освободеният от затвора Симеон Жеков и ми предаде, че другарите от затвора също настоявали да създадем Отечествен фронт. В края на месец май ние изградихме Околийския комитет на Отечествения фронт, в състав: д-р Стефан Чернев — председател, Кирил Божанов — секретар, Симеон Жеков — зав. агитпропа, Марин Русев — отговорник за работата сред младежите, а на мен възложиха да отговарям за помощната организация.

Основните задачи, за изпълнението на които трябваше да се насочат усилията, се свеждаха към следното:

Да създадем комитети на Отечествения фронт и в селата на Силистренска околия. Да поддържаме непосредствена връзка с центъра и с другарите от силистренския затвор. Да засилим работата по събиране помощи за издръжката на политзатворниците. Да набавим оръжие, дрехи, обуща и да подготвим създаването на партизанска чета. Да водим разяснителна работа сред трудещите се за саботиране мероприятията на фашистката власт.

Като отговорник за дейността на помощната организация се заех с разширяване работата по събиране помощи. За да осигурим повече храна на политзатворниците, създадохме в града широка мрежа от техни „родни“. Тези набедени роднини се заеха да получават на свои адреси колетите за затворниците изпращани им от техните близки, да приютяват последните в квартирите си, когато дойдат в Силистра за свиждане, и да приемат всичко, което се падаше всекиму по линията на помощната организация. В дните на свиждането „роднините“ понасяха пълните торби към затвора и там пред очите на ключари и пазачи се устройваха понякога „трогателни“ срещи на „невидимите“ се от дълго време „родни“. С това решавахме две главни задачи. Едната от тях бе, че снабдявахме редовно и сравнително добре политзатворниците с храна и други нужни за тях неща. И второ, в организацията на „роднините“ ангажирахме широк актив от честни, трудови хора, които школувахме против порядъка на фашистката власт и с време те можеха да се превърнат в наш надежден резерв.

С хората от селата рядко се свързвахме с нарочни куриери. В повечето случаи използувахме случайни познати, а често и непознати, на които поръчвахме да кажат на нашия другар в село, че трябва да дойде в града, защото леля му или друг негов близък иска да се види с него. В селата знаеха за какво става дума и се отзоваваха на всяко повикване. Стараехме се срещите да останат незабелязани. Искам да изтъкна, че хората, към които се обръщахме за помощ тогава, не се скъпяха, даваха и пари, и продукти, и дрехи, и други вещи.

През месец август 1944 година, по поръчение на комитета на Отечествения фронт, се срещнах с представители на партизаните от Толбухинския край. С тях преговаряхме относно възможностите да приемат при себе си другарите, които подготвяхме за партизани. Уточнихме и начина, по който незабелязано трябваше да се предвижат дотам. Другарят Йордан Сарафов, който на тази среща представляваше щаба на партизаните, поръча да продължим да се въоръжаваме и се готвим за завземане на властта.

След разгрома на немците при Яш—Кишинев оцелелите хитлеристи потърсиха спасение през Дунава в нашата страна. На другарите от крайдунавските села дадохме указания да отнемат оръжието на немските войници, които минат на нашия бряг, и да се въоръжават с него. По този начин до началото на месец септември 1944 година в ръцете на наши другари от тези села попаднаха много пушки, пистолети, бомби, шмайзери и една картечница. Това помогна по-късно за бързото завземане на властта. Така например в село Ветрен още на 5 срещу 6 септември бе обезоръжен граничният пост и в селото установиха новата власт. След един-два дни старата власт бе съборена и в Попина и в другите крайдунавски села.

В навечерието на победата Околийският комитет на Отечествения фронт проведе последните две нелегални заседания. В началото на септември по предложение на Окръжния комитет на Партията бе приет план за посрещането на Съветската армия и за освобождаването на политзатворниците. Известни са резултатите от изпълнението на това решение на 7 септември 1944 годи на...

След разбиването на затвора, същата вечер, в дома на семейство Бучкови, се състоя заседание на Окръжния комитет на Партията. Сега освен членовете на комитета присъствуваха и току-що освободените от затвора другари — Иван Георгиев, Петър Кудинов, бай Бойчо от Стара Загора и Дачо Войков. На това заседание решихме да установим отечественофронтовската власт в града още на 8 септември. Уточнихме и другарите, които следва да оглавят различните държавни учреждения след победата. Въз основа на тези решения д-р Чернев свика заседание на Околийския комитет на Отечествения фронт рано сутринта на 8 септември. Тук се уточниха всички подробности за събарянето на старата власт и се пристъпи към незабавното осъществяване на този план.

Така на 8 септември 1944 година нашият град се срещна с властта на Отечествения фронт. На следващия ден тя бе установена в цялата страна.

В светлото утро на Девети септември 1944 година изгря свободата над цялата наша Родина.

ПЕРСПЕКТИВИ ЗА РАЗВИТИЕ НА ОБЩЕСТВЕНОТО ПТИЦЕВЪДСТВО

СЪГЛАСНО перспективите на Държавния комитет за планиране към 1970 г. ТКЗС от окръга трябва да притежават общо 275 500 птици, в т. ч. 214 500 носачки, и да произведат 3 650 000 яйца. Средно от 187 000 носачки да се получат по 195 яйца. На страната да се предадат: 846 т птиче месо ж. т., 34 000 000 яйца и 1 500 000 бройлери.

За изпълнение на тази програма до 1970 година не се предвижда ново строителство на кокошарници за носачки. Носачките и занапред ще бъдат настанявани в съществуващите 42 кокошарници-петхилядници и частично в останалите помещения, където са и сега. И в бъдеще птици няма да имат ТКЗС Голешница, Иширково, Калипетрово, Дулово и Срацимир.

При това положение съществуващите помещения са достатъчни да се настанят необходимият брой носачки, които ще осигурят предвидената обща и стокова продукция яйца. Ако стане нужда от повече места за носачки, може да се предвиди преустройството на някои от съществуващите кокошарници-петхилядници за 10 000 носачки, като се измени съществуващата технология на отглеждане в клетъчна, с подходяща климатична инсталация.

Абсолютно необходимо е обаче строителството на помещения за отглеждане на малки пилета, тъй като наличните са недостатъчни. Някои от тях са напълно амортизирани и се самосъбарят. Предвижда се до 1970 година строителството на 10 пилчарника с общ капацитет над 70 000 пилета.

Сега основният състав на птиците в окръга е от общополезната порода „Нюхемпшир". Само около 14 000 са „Канадски легхорн", настанени в ТКЗС Старо село, Секулово, Алфатар. През настоящата година много стопанства получиха 199 600 пилета „Канадски легхорн". Перспективата е с тях през следващата година да се формират разплодни стада за задоволяване люпилните с достатъчно яйца „Канадски легхорн". За в бъдеще се предвижда чистопородни стада „Нюхемпшир" да се отглеждат само в ТКЗС—Айдемир —5 000 птици, а в Сокол, Паисиево, Кайнарджа и Секулово по 10 000 или всичко 45 000. Те са напълно достатъчни за задоволяване на люпилните с разплодни яйца за люпене пилета на населението, което предпочита тази порода.

Всички останали птицеферми в окръга ще отглеждат яйценосна порода „Канадски легхорн", като в едни ще се сформират разплодни, а в други стокови стада. Стопанствата ще получават пилетата разделени по пол и ще отглеждат само женските за формиране на стада от добре развити ярки. А за изпълнение на плана за птиче месо ще получават пилета за угояване от бройлерни породи.

Смяната на породата с яйценосна се налага поради редица съображения. „Канадският легхорн" е икономически по-изгоден за отглеждане, задоволява се с по-малко фураж и има заложби за висока носливост при нормални условия на отглеждане. Предвижда се с наличните бройки при тази структура на стадата в породно отношение окръгът да може да реализира успешно поставената програма за общата и стокова продукция от яйцата.

За изпълнение на плана за птичето месо, което стопанствата ежегодно трябва да предават на държавата, се предвижда да угояват пилета от специална бройлерна порода. Преди няколко дни за изпълнение на тази програма в ТКЗС—Средище се получиха със самолет от Англия над 9 000 пилета от такава порода за сформиране на майчино стадо. От тях през следващата година ще бъде комплектувано разплодно стадо, което ще дава кръглогодишно яйца за люпене на пилета. Те ще бъдат подлагани на угояване по технологията на бройлерното производство— затъмнени помещения, по-висока температура и влажност на въздуха и хранене със стартерни и финишни смески с оглед на 65-70 дни да стават над 1,600 кг — стандартни за клане.

Предвижда се през 1968 години да започне строителството на междукооперативен птицекомбинат за бройлери с капацитет 1 500 000 птици годишно. Строителството ще стане за 3 години, като всяка година се подготвят помещения за по 500 000 бройлери. В пълна експлоатация комбинатът ще влезе през 1970 година. По такъв начин изцяло ще бъде решен въпросът за птичето месо, което окръгът трябва да предава съгласно програмата.

Птицевъдството се утвърждава като добре развит и рентабилен отрасъл на животновъдството в окръга. С изпълнението на програмата до 1970 година то ще може да отговори напълно на изискванията, поставени в директивите на IX конгрес на Партията. Ще осигури достатъчно яйца и птиче месо за нуждите на нашия народ.

Георги КОТЕВ

ЗА ОПАЗВАНЕ НА РЕКОЛТАТА

Във всички бригади на ТКЗС — Паисиево започна масова жътва. За опазване на реколтата от пожар ръководството на стопанството взе навременни мерки. По всички села са определени пронвопожарни пунктове, назначени са и изпълняват своите функции надзирателите. Комплектувани са противопожарните табла.

Наскоро се проведе среща с всички отговорници на пунктове и домакини на складове. Майор Райчо Райчев от МВР — Дулово ги запозна подробно с инструкцията против нарушенията и опазване на културите от пожари.

Отговорникът -пожарникар при стопанството по всяко време на денонощието прави проверки на постовете и площадките. Всички кооператори са заангажирани да бдят за опазването на житната реколта.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

В разгара на жътвата

Кооператорите от с. Дунавец са решили да приберат навреме житната реколта. Сред ширните блокове, натежали от зряла пшеница, комбайнерите работят така, че да не разпиляват зърното.

Богатата реколта радва всички. Докато миналата година в бригадата получиха средно по 212 кг зърно от декар — бункерно тегло, то сега средният добив достига 380 кг.

Комбайнерът Васил Вълчев, с помощника си Атанас Ангелов е овършал 182 т пшеница.

През тези напрегнати дни на площадките се работи денонощно. Зърното се почиства механизирано. На държавата са продадени 100 т пшеница.

Бригадата не изостава и със сеитбата на вторите култури. Механизаторът Панайот Георгиев изора над 500 дка стърнище, които вече са засети с фуражна царевица.

Ритмичното изпълнение на всички задачи ще помогне на кооператорите от с. Дунавец да завършат в срок лятната кампания.

Найден СТОИЛОВ

ЦЕНАТА НА ЧОВЕКА

ЕДВА ЛИ би се намерил съзнателен човек, който да не се възмути, когато чуе подобен разговор за цената на един осакатен човек, труженик от полето, пострадал, поради безотговорно отношение на отговорни лица.

Случило се така. На 21 юни т. г. трактористът Жеко Вичев и прикачвачът Михал Дачев от срацимирското стопанство излезли на кооперативния блок да косят със силажокомбайн царевица за фураж. Трактористът изпълнявал тази си длъжност само от няколко месеца, а прикачвачът — за първи път. Силажокомбайнът не бил технически обезопасен, а хората неинструктирани. Зелената царевица била влажна, а теренът хлъзгав. През време на движение прикачвачът решил да издърпа задържалите се стебла на агрегата, но се подхлъзва и дясната му ръка попада в карданния вал на силажокомбайна. Докато спре трактористът, необезопасената машина раздробила ръката на прикачвача.

... И ето през жътвен ден в Окръжния съвет на професионалните съюзи са извикани екстрено да дадат обяснение по произшествието председателят на стопанството Минчо Иванов, главният инженер Тодор Димитров и председателят на профкомитета Леко Стоянов.

Изяснява се случаят с произшествието.

Главният инженер не отрича, че е пропуснал да инструктира тракториста и не е изисквал през време на ремонта на силажокомбайна той да бъде обезопасен, както се изисква от инструкциите по техника и безопасност на труда. В деня, когато новият прикачвач е бил назначен за такъв, инженерът отсъствувал от стопанството. „Но ведната след нещастния случай взел мерки останалите комбайни да бъдат обезопасени.

Два дни преди да се случи нещастието, необезопасеният силажокомбайн захваща крачола от панталона на прикачвача Станчо Илиев и му наранява крака. По нареждане на бригадира Иван Симеонов на следващия ден контуженият бил отново изпратен на работа, без да бъде обезопасен комбайнът. Но тъй като раненият се сдобил с болничен лист, последвала замяна на прикачвача.

Равнодушието и лекотата, с която ни разказва това главният инженер, ни кара да се замислим. Нима не бе възможно спиране на машината до нейното обезопасяване след такъв сигнал? Нима не можеха да се поставят ламаринените обезопасители на комбайните през време на зимния ремонт? Защо отговорните лица за качеството на техническия ремонт на машините от завършване на есенната оран до започване на жътвата не са следили за обезопасяването на машините?

Дават думата на председателя на стопанството. Той се възмущава, че се говорят лоши истини за повереното му стопанство, въздиша дълбоко и неравно. „Та нима всичко е лошо в стопанството!?" — възклицава той.

В деня, когато пострадалият Михал Дочев е бил назначен за прикачвач от заместник-председателя Георги Минчев, председателят също е отсъствувал. Назначението на новия прикачвач не е фиксирано с писмена заповед, както се изисква от Кодекса на труда. Има ли право да се възмущава председателят на стопанството, че се говорят обективни истини? Разбира се, няма. Той е главата на управлението и е длъжен да знае за хода на своите кадри. Кой е отговорен, че в стопанството е заведена традиция да се изпращат на работа хора, неподготвени и не инструктирани?

Думата се дава на председателя на профкомитета. Той е и началник на техническата работилница. Млад и разговорчив човек. Думи на заем не взема. А направо обяснява, че профкомитетът в стопанството е безсилен да пред приеме каквото и да било решително мероприятие без активната намеса на административните ръководители. Затова много от профсъюзните мероприятия се движели по административна линия. И за напред, за да бъдат по-добре движени профсъюзните мероприятия, предлага длъжността председател на профкомитета да се заеме от по-големите началници. Той е само началник на работилница. Но най-важното „откритие" в своето изказване той направи, като съобщи, че пострадалият прикачвач, поради загуба на едната си ръка, носи загуба на държавата 100 000 лева. Готов е бас да държи, че това е така.

За голямо съжаление, председателят на профкомитета, който се изказа като техническо лице, е представител по своето обществено положение и на пострадалия човек. И е пропуснал да изчисли в пари какво струва това нещастие на семейството на този човек, на самия пострадал.

Председателят на ОК на професионалните съюзи Мико Николов обявява решението на Инспекцията по охрана на труда. Главният инженер Тодор Димитров се глобява 40 лева. Спор няма. Друго е обаче положението с председателя на стопанството Минчо Иванов. На него му е определена глоба 50 лв. А той не е съгласен да му се удържа такава сума. Започва се истинско търгуване — на кого да се определи тази сума: дали на заместника му, или на някой друг.

А колко ли струват болките на пострадалия, неговото нещастие, неговата загубена човешка красота? Но това той сам си знае, той, който лежи в болницата, непосещаван от ръководството на стопанството.

Михаил ТОМОВ

Ахмед Алиев от ТКЗС — Дулово се грижи за група от 33 телета. Той постига средно от всяко животно по 0,900 кг прираст на ден. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

РЕШАВАЩО УСЛОВИЕ

НАУЧНО-МЕТОДИЧНОТО и практическото ръководство и контролът по племенната работа в животновъдството на окръга се осъществяват от специалистите на Инспекцията по племенно дело — Силистра. Тя ръководи пряко мероприятията по племенната работа в 14 говедовъдни ферми—10 в ТКЗС и 4 в ДЗС, с 2 200 крави, по овцевъдство в 8 стопанства с 10 000 овце и по свиневъдство в едно стопанство с 250 свине. Постиженията на пряко контролираните от Инспекцията животни обаче са незадоволителни. В ТКЗС — Калипетрово, Иширково, Нова Черна, Айдемир и др. се създадоха и доставиха породисти говежди стада с ценни племенни качества и възможности за висока продуктивност. В говедовъдството съществуват 9 племенни и 5 кандидат-племенни разплодни стада.

Средната продуктивност на контролираните от ИПД животни не задоволява. В областта на овцевъдството това ясно пролича на проведената в Русе в края на м. май национална изложба. Най-добрите животни от нашия окръг в Русе бяха едни от най-лошите. Незадоволителни са на соката, състоянието и организацията на племенната работа. Чувствително се изостава при преминаване към вътрешно развъждане в говедовъдството и в овцевъдството, при създаването в нашата зона на породите българско червено говедо и добруджанска тънкорунна овца. В нашия окръг малко идват научни работници и специалисти. Ние не търсим помощта им.

Инспекцията трябва да подобри и задълбочи своята работа, чрез по-близка и непосредствена помощ на стопанствата. Това се отнася особено за породообразуването и вътрешното развъждане в говедовъдството и овцевъдството. За обезпечаване на случните планове в процеса на породообразуването, за задълбочаване на селекционната работа и извършване на преценка на разплодниците по качествата на потомството. ИПД трябва да разшири и задълбочи своята работа в свиневъдството и птицевъдството.

Постигнатите успехи в работа та на станцията за изкуствено осеменяване, особено след масовото внедряване на подвижното осеменяване в говедовъдството, все още са недостатъчни. Броят на разплодните бици и кочове е голям, но техният качествен състав не отговаря на всички изисквания. Наложителна е основна оценка на наличните и подмяна на лошите разплодници. Спазването на изработения случен план е най-главното задължение на СИО и ИПД. Особено внимание трябва да се обърне върху осигуряването на бици за вътрешно развъждане и за промишленото кръстосване, тъй като с наличните не се задоволяват нуждите на стопанствата в окръга. За промишлено кръстосване в началото ни са необходими поне 4 бици с предпочитание от порода „Симентал" и 30 кочa и 60 овце от английските месодайни породи.

Всички инстанции на територията на окръга, партийните и стопанските ръководства и специалистите трябва да вземат мерки по осигуряване цялостното изпълнение на поставените задачи във връзка с развъдно-подобрителната работа. Дейността трябва бързо да се преустрои. Да се прояви достатъчно настойчивост особено по завеждането на зоотехническата отчетност и „Б" контрола в ТКЗС, по внедряването на диференцираното хранене на младите и високопродуктивни животни. Наложително е максимално да се мобилизират усилията на специалистите в животновъдството за навременно и качествено изпълнение на задачите по развъдно-подобрителната работа. Трябва да се разшири и обогати работата по популяризирането и внедряването на челния опит и новостите на науката в тази насока, да се разширят контактите ни с научните институти и станции. На специалистите от стопанствата трябва да се оказва помощ, като въпросите по развъдната работа се контролират и от партийните, и от стопанските ръководства за още по-навременно и качествено изпълнение на взетите решения.

Станко ИВАНОВ,
специалист-организатор от ОК на БКП

Изпълниха годишния план

Колективът на БРП „Корабна агенция" — Тутракан е малък, но старателен. Тук цари единомислие, разбирателство. И началникът на агенцията Васил Малчев, и ръководителят на експлоатация Златка Петрова, и магазинерът Михаил Табаков имат като единствено свое задължение културното обслужване на клиентите. Тук не се застояват товари, въпреки затрудненията поради ограничения брой места в корабите-ракети. Рядко ще се случи пътници, желаещи да пътуват от Тутракан, да не успеят да се снабдят с билети. Началникът на агенцията Васил Малчев е направил иск пред началниците на пристанища Русе и Силистра за запазване получените се на Тутракан места. И настоява за запазване съответния брой места, което позволява ежедневно да се продават определен брой билети за бързо и удобно пътуване по Дунава.

Всичко това помогна на БРП „Корабна агенция" — Тутракан да изпълни годишния си план за извозване на пътници в края на полугодието. Вместо 2 500 пътника за годината, до края на юни са извозени 2 673 пътника.

Викентий ДУКАНОВ

Добри тютюнопроизводители

Съхнат първите низи и в бригадата на с. Падина. Тук кооператорите се славят като добри тютюнопроизводители.

И сега състоянието на тютюна е много добро. За това помогна най-много закаленият, здрав разсад, произведен от майсторите Ахмед Алиев и Махмуд Даудов. За отлична работа отговорникът Алиев е награден с екскурзия до Съветския съюз.

Хюсеин АХМЕДОВ

Вътрешната търговия у нас се развиваше досега предимно по екстензивен път. Потребностите на населението от стоки и реализацията на стокооборота се осъществяваха главно чрез увеличаване на складовата и търговската площ и чрез непрекъснатото нарастване броя на търговските работници. На сегашния етап на развитие с особена острота се постави въпросът за увеличаване обществената производителност на труда и в търговията – с по-малко труд, жив и овеществен, да се реализират повече стоки, да се подобри културата на обслужването, да се пести свободното време на купувачите. Развитието на търговията по интензивен път означава повишаване на нейната ефективност, увеличаване на чистата продукция в търговските предприятия, а оттук увеличаване на националния доход и повишаване жизненото равнище на народа.

За да се изпълнят тези задачи, усилията на търговските работници трябва да бъдат насочени към по-ефективно използуване на основните фондове, фондовете на обръщението и на живия труд.

Във всяко търговско предприятие трябва да се прави сметка как се използуват основните фондове — сгради, съоръжения, инвентар, транспортни средства и др., обслужващи стоковото обръщение — какъв стокооборот и печалба се реализират на 100 лева от тях или на един квадратен метър търговска площ. Колкото повече стокооборот се реализира на 100 лева основни фондове и на 1 кв. метър търговска площ, толкова те се използуват по-ефективно. Резерва в това отношение у нас има! Те се изразяват в увеличението на стоковия асортимент, правилното му разположение по обекти, правилната организация на клиентопотока и пр. Ефективното използуване на търговската площ обаче не трябва да води до влошаване културата на обслужването. Необходимо е да се търсят оптимални граници на ефективното използуване на търговската площ и удобствата на потребителите. Стремежът да се строят търговски обекти с представителен характер, без да се държи сметка за ефективността от тях, не отговаря на съвременните изисквания на икономиката и на обществените интереси.

Съществуват неограничени възможности за увеличаване ефективността от основните фондове, като се използват извънстационарната търговия, сергийната и развозната продажби, правилното използуване на складовата площ, хладилните бази, транспортните средства.

Развитието на търговията по интензивен път изисква внедряване на нова техника. Механизирането на трудовите операции при транспортирането на стоките, внедряването на повече дозатори и автомати при непосредствената реализация на стоките, касови апарати, сметачни машини води до икономия на жив труд.

Най-големи резерви съществуват при използването на живия труд. Задачата е да се повишава непрекъснато производителността на труда, а засега ръчният труд преобладава у нас. В сравнение с високоразвитите в икономическо отношение страни ние влагаме много труд в сферата на обръщението. Разфасовката, пакетирането и приготовляването на стоките за продажба се извършват ръчно, товаро-разтоварните операции и подреждането на стоките в складовете се извършват също на ръка. Този разход на труд би се избегнал, ако се увеличи делът на фабрично разфасованите стоки. Установено е, че при продажбата на такива стоки производителността на труда се увеличава два пъти и потребителите губят два пъти по-малко време за покупките си.

Важен резерв за увеличаване производителността на труда в сферата на обръщението е най-рационалното използване труда на търговските работници. Нова та система на ръководство създава благоприятни условия да се увеличи броят на работниците, заангажирани непосредствено в продажбата на стоки за сметка на извънтърговския и административния персонал.

Ще се подобри производителността на труда и ще се увеличи стокооборотът на един квадратен метър търговска площ, като се създаде правилна специализация и целесъобразно разположение на търговската мрежа.

Много и разнообразни са пътищата, които водят до интензивно водене на търговската дейност, до увеличаване на стокооборота в резултат на по-висока производителност на труда. Те трябва да се използват най-пълно, за да се поевтини издръжката на обръщението и да се осигури на обществото повече чист доход. Това е повелята на времето.

Койка СВИРЧЕВА

Повеля на времето

Балират слама

Кооператорите от село Долно Ряхово завършиха на време ечемяната жътва. Веднага след това започна балирането на сламата. Тази задача се изпълнява от ръководителя на комплексното звено Сабри Хюсеинов и помощника му Хасан Хюсеинов. За пет дни те балираха над 100 тона слама, която се извозва и складира в стопанския двор.

Механизаторите Димитър Георгиев и Иван Йорданов, Рушид Хамидов и Исмаил Хюсеинов превозиха с ремаркета над 80 тона бали. Опитни кооператори най-грижливо ги нареждат и струпват.

Вече са освободени около 800 декара площ. С тежките машини „ДТ—54" трактористите започват есенната дълбока оран.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

СЪОБЩЕНИЕ

ДИП „ДОБРУДЖА" — СИЛИСТРА

НАБИРА кандидати за Промишлено текстилно училище гр. Русе, младежи и девойки със завършено основно образование на възраст от 15 до 17 год. към 1 септември т. г.

Към училището има общежитие, в което се приемат нуждаещите се.

На 35 на сто от учениците се отпускат стипендии.

Краен срок за подаване на документите в училището — Русе е 25. VII. 1967 год.

Желаещите да се явят в „Личен състав" в предприятието за справка по условията.

ОБЯВА

Промкомбинат „Камъшит" гр. Силистра търси да назначи 8 жени със средно образование, които имат наклонност към художество.

СЪОБЩЕНИЕ

Продава се къща в центъра на село Калипетрово до селсъвета.

Справка: Йорданка Помакова с. Калипетрово

ИЗ НАШАТА РОДИНА

ПРЕОБРАЖЕНСКИЯТ МАНАСТИР

Велико Търново привлича неотразимо както с изключително живописното си разположение, така и със своето славно минало. От всички български градове той и околностите му пазят най-много паметници от нашата национална история, за които се разказват десетки истории и предания. Един от най-забележителните и най-известните от тях е Преображенският манастир, разположен на 5 км на север от града в живописния пролом на р. Янтра.

За съжаление нашата историческа наука не разполага с достатъчно данни за възрастта на манастира. Досегашните изследвания дават основание да се предположи, че първоначалната постройка е била издигната през времето на Иван Александър (1331-1371), които според някои съобщения, бил затворил тук първата си жена Теодора.

Манастирът е построен сред гъста гора високо над левия бряг на Янтра, под непристъпни скали. Край шумната река от двете й страни се гонят в своя неспирен бяг железният път и шосето. Горе, високо хоризонтът от едната и другата страна на реката е изрязан от зъбчатата линия на веригите скали, прибежища на най-ранни човешки поселения. Незаличими следи връщат към пещерния човек и древните митове. На изток, на десния бряг сред гората под скалите, е разположен манастирът „Св. Троица", съграден вероятно по същото време.

Редица предания донасят, че пожари многократно са унищожавали манастирските постройки. Сегашните са издигнати през 1821 г. по почин и под ръководството на отец Зотик (Зосим), известен поборник за нашето освобождение, което личи от надпис върху един камък над самия вход на манастира. Църквата при манастира е започната в 1835 г. от майстор Митьо Софалията, обесен като участник във Велчовата завера. Тук през миналото столетие са си дали среща двама именити, увенчани с признателност светлоносци на нашето възраждане — Кольо Фичето и Захари Зограф; първият с камбанарията и купола на манастирската църква и преустройството на самата църква, а вторият — с фреските си по нейните стени.

Кольо Фичето и тук, както навсякъде другаде при осъществяване на своите строителни концепции, е постигнал оригинални решения и чудна хармония на пропорциите, здравина на конструкциите.

Изключителен интерес представлява външната стенопис на църквата, изпълнена от Захари Зограф през 1849 г. Художникът е разработил две основни теми — „колелото на живота" и „страшният съд" (в притвора). Първата отразява житейския път на човека, изобразен чрез четирите годишни времена — всеки сезон съответствуващ на човешката възраст, а втората въз създава разните смъртни грехове, въплотени в образите на блудници, магьосници, знахари и др., изобразени в носии от великотърновския край.

Прекрачиш прага на манастира и някакво трепетно вълнение те обзема пред оцветените стени, обхванати от лозници, пълзящи край чардаците, пред старите чемширови храсти из двора. Изведнаж възстават спомените на нашето героично минало. Защото през цялата епоха на Възраждането манастирът е бил гнездо на най-чист патриотизъм. Тук са се формирали борци за нашето освобождение — отец Матей Миткалото, чиято килия е все още непокътната, славният воевода на белочерковската чета поп Харитон и др. Тук е намирал подслон и безсмъртният Левски. В библиотеката на манастира се пази Гладичковският препис (1809) на Паисиевата история.

Сега край манастира всеки ден преминават моторни коли с туристи—българи и чужденци, любители на природните красоти, на старините. И всяка година техният брой расте. Велико Търново е един от най-посещаваните градове, а Преображенският манастир е един от най-посещаваните манастири в България.

Камбанарията и часовникът на Преображенския манастир край Велико Търново.

Ив. ПОПОВ

Читалищни мъки в Българка

Читалищният дом в селото беше построен преди три години по пътя на самооблагането и при една малка помощ от държавата. Това беше една хубава придобивка за селото, хората се гордееха и се радваха с нея.

Читалищният дом има репетиционна зала. В нея танцовият колектив, вокалната група, а и театралната би трябвало да провеждат своите репетиции. Но залата още не е завършена. Липсват й врати и под. Стените и тавана са потънали в паяжини, почернели са. Ако не се завърши окончателно залата, самодейните колективи не ще могат да провеждат своите репетиции както сега, така и по-късно през есента и зимата. Читалищният салон има 150 места. Окръжният съвет подари 150 вехти, но запазени столове. Голям брой от тях сега са повредени и захвърлени на тавана. Няма кой да се погрижи за ремонта им. Може би не е без значение, че всички сватби, банкети и други увеселения стават в читалищния салон и често хигиената е под всякаква критика.

В читалнята няма никакъв ред и дисциплина. Младежите, които се събират там, крещят, боричкат се и дори се катерят по масите. Вестниците и списанията върху масите често се унищожават. 16-годишната библиотекарка Райна Николова не може да се справи и да въдвори дисциплина. А няма и кой да й помогне. Невъзможно е вечер възрастен човек да влезе в читалнята и да прегледа нещо от вестниците и списанията. Често в нея се играят карти, пуши се. Една дума тя е заприличала на кафене. А ето и последствията от лошия ред. От 25-те нови тапицерки 18 са напълно строшени и понеже вече няма къде да се сяда, посетителите сядат върху хубавите маси, четири от които вече са повредени. Повреден е и хубавият читалищен радиоапарат, и при това от години наред. Защото, който завърне, го върти, а и досега никой не се е погрижил за поправянето му. Купеният читалищен телевизор още не е инсталиран.

В каталога на библиотеката има записани 2 130 книги. Но в действителност много книги са загубени и никой не ги търси. Текучеството на библиотекарки те пречи на нормалната работа на библиотеката. В течение на три години се сменяха шест библиотекарки. Заплатата е малка — 45 лева месечно, а трябва да бъдат и метачки на всички помещения, и касиерки, и секретарки. Затова напускат и заминават или да продължат образованието си, или постъпват на друга работа. При предаването и приемането се броят само наличните книги. За изгубените и раздадените никой не държи сметка. Новопостъпващите библиотекарки не се стремят да събират раздадените преди това книги.

Кооперативът и Окръжният читалищен съвет редовно отпускат средства за закупуване на нови книги, списания, вестници. Но списанията не се записват в каталога, а вестниците се дават на сватбарите да застилат масите. Често им се услужва и с читалищните маси и столчета.

Накрая трябва да се каже, че годишно-отчетните събрания на читалището се провеждат без никаква подготовка и се претупват набързо. Контролната комисия не чете доклад. Ръководството и комисиите се избират само на книга. Никаква дейност. Така например през 1966 години на читалищното ръководство не е провело нито едно заседание. Няма никаква протоколна книга. Не се правят тримесечни планове за дейността на читалището. Членският внос не се събира напълно. Читалищното ръководство трябва да влезе в ролята си и с помощта на партийното бюро и Отечествения фронт да отстрани всички нередности. Само така читалището може да се превърне в истинско огнище на социалистическа просвета и култура.

Дочо АТАНАСОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

11

— Донесете фотографии на пазара — помоли шефът дългия си помощник.

Дългият погледна внимателно шефа си. Онзи каза:

— Да, да, боже мой, вие как во, забравихте ли къде се намирате?

Дългият излезе от кабинета. Шефът, забавяйки се, излезе след него. След миг той се върна.

— Извинете — каза той, — стана дума за номерацията на нашите сейфове.

Когато дългият се върна, като добър картоиграч разхвърли пред Вихър няколко големи фотографии. Висока катедрала, широк площад, търговци на храна за гълъби, фонтан.

— Е, моля — каза шефът, — ето площада на Стария пазар, покажете вашия маршрут.

Вихър нареди внимателно пред себе си фотографиите, дълго разглежда всяка, а след това, вдигайки учудено вежди, каза:

— Или имате лоши снимки, или искате да ме вкарате в капан. Това не е Краков.

— А вие какво, били ли сте вече в Краков по-рано?

— Не.

— Откъде знаете, че това не е Краков?

— Защото достатъчно сериозно се готвех за тази операция. Вие ми пробутахте фалшиви снимки.

— Гюнтер — попита шефът, — нима всичко вие сте объркали?

Дългият почна да обръща фотографиите. Той разглеждаше внимателно номерата, поставени на обратната страна.

— Каква глупост — каза той, — както изглежда, това е площадът на свети Павел в Братислава. Сега ще донеса Краков.

— Не си сгрува — каза Вихър. — В края на краищата, аз мога да ви нарисувам плана на Стария пазар и вие ще го сравните с оригинала.

—Добре, добре — каза шефът и извади малка зъбочистка. — Хайде да преминем по-нататък. Само, моля ви, говорете бавно, че на моя колега все пак е трудно да превежда.

— Трябва всеки вторник, четвъртък и събота, начиная от тринадесети до двадесети юни да се движа сутрин сред продавачите на храна и да питам всеки млад мъж в черна кадифена куртка и сиви панталони: „Няма ли хубава храна за пуйки?" Нашият човек трябва да ми отговори: „Сега храната за пуйки е много скъпа; вероятно имате предвид пуйчета..." Този човек ще ми даде явки, свързки и радисти.

— Прякорът на свръзката?

— Свръзката няма прякор, трябва да го определят паролата и отзивът.

— Почакайте, нима не ви е известно, че неговият прякор е „Муха"?

— Какво, какво?!

— Можехте да побледнеете — каза дългият. — Макар че на кой почервенява. Цветът не е най-главното, важна е реакцията.

— Уви, не познавам никаква Муха.

— Е какво пък. Това не е трудно да се провери. След половин час Муха ще бъде тук.

„Постъпих правилно — мислеше бавно Вихър, след като го отведоха в мазето и го затвориха в малка студена килия без прозорец. — Друг изход нямах. Вася се спаси в Киев, когато изведе със себе си техните поли цаи „на свръзка" в центъра на киевския пазар. Веднъж в седмицата, че и по-често те устройват хайка там. Това е единственият ми шанс. Затова Васка се спаси по такъв начин. Те непременно трябва да устройват хайки на битпазара, имат такава инструкция, а немецът се движи по инструкция, за него тя е като родна майка. Вероятно гестапо няма да се свърже с полицията, за да отмени хайките на пазара. Различни ведомства са, имат свои закони, свои инструкции — това е също мой шанс. Но Муха... Ако той се е провалил, тогава ще започне общ провал. Преди два дни бях на радиосвръзка с него, предаваше информация в центъра на Бородин. Ако са го хванали след радиосеанса, нима се е пречупил за три дни? Неговият прякор знаехме само Бородин и аз.

(Следва)

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ПИОНЕРИТЕ НА СИЛИСТРА — ШАМПИОНИ

Шестият републикански фестивал на младите баскетболисти, който се проведе в Хасково в продължение на осем дни, събра 40 отбора. Всички те се завърнаха в родните си градове, запазили хубавото чувство за една голяма спортна проява.

През тази година право да участвуват във финалните състезания си извоюваха представителните отбори на пионерите и девойките. Традицията за Силистренски окръг отново беше спазена. До Хасково нашите отбори стигнаха след зоналните първенства в Разград и Силистра.

Още в началото жребият беше неблагоприятен и за двата ни отбора. Пионерите трябваше да играят в групата си с отборите на ЦСКА „Червено знаме", на Бургас, Сливен и Хасково. Това наложи пълна мобилизация на силите още от първите дни, изискваше воля й пълно разбиране важността на срещите.

В първия ден пионерите ни трябваше да се срещнат с отбора на Бургас, който бе съставен от снажни и атлетични момчета. В този мач нашите пионери наложиха своя стил на игра и няколко минути преди последния съдийски сигнал вече си бяха осигурили победа — 35:27.

Следващият ни противник — ЦСКА „Червено знаме" — беше непознат, тъй като предния ден той почиваше. Но това не попречи още в началните минути да проличи голямото вдъхновение, с което играят силистренските момчета. Представителите на столицата успяха да поведат единствено само в началната минута — 6:3. Човек не можеше да не изпита задоволство от играта на Пламен Калинов, Орлин Дренчев, Петко Дечев и др., които воюваха с цялата си душа до последния съдийски сигнал и успяха да спечелят една трудна и напълно заслужена победа — 35:31. И не напразно специалистите определиха тази среща като най-хубава и динамична при пионерите.

След тези две победи над лидерите в групата предстоеше да се срещнем с отборите на Сливенски и Хасковски окръзи. След категорична победа над Сливен с 39:26 в мача с отбора на домакините треньорът Ангел Калинов остави на резервната скамейка силните си състезатели, за да могат да отпочинат за финалните боеве.

Дотук беше направено трудното. Предстоеше най-трудното — финалните срещи. Във финалната група без загуба влязоха само отборите на Варна и Силистра; с по една загуба Бургас и София — окръга. През първия ден нашите момчета трябваше да изпитат горчивината на загубата от отбора на София (окръг). На нашите пионери им трябваше по-нататък победа с 4 точки над отбора на Варна за да могат при всички случаи да бъдат първи. Финалният мач беше наситен с много критични моменти. Чувствувайки пълната му сериозност, момчетата от излязоха напълно мобилизирани и със спокойна игра успяха да постигнат това, към което се стремиха осем дни. Те извоюваха победа и с това станаха носители на шампионската титла. Това е втората титла, спечелена от отбора в продължение на една година; през месец януари той зае първо място в турнира на сборните отбори на градовете. С това нашите представители потвърдиха още веднъж, че са най-добрият пионерски отбор за 1967 година в страната ни.

А ето и имената на победителите: Пламен Калинов, Петко Дечев, Орлин Дренчев, Сенай Шенасиев, Михаил Станев, Стоян Стоянов, Калин Йорданов, Петър Йорданов, Сергей Миленков, Добрин Минчев, Стефан Батанов и Начо Начев. Треньор на отбора — Ангел Калинов.

Здравко ДРЕНЧЕВ

НА ВТОРО МЯСТО

На осми юли в Пловдив приключиха състезанията по плуване, организирани в чест на Великата октомврийска социалистическа революция, в рамките на Третата републиканска спартакиада на работниците от строителството и строителната промишленост.

Във финалните състезания взеха участие 18 отбора мъже и три отбора жени, комплектувани измежду най-добрите плувци. Основният състав на силистренския отбор беше от плувци на Драгажния флот, строително-промишленото предприятие, стройрайона и Керамична фабрика.

Оспорвана беше борбата между отборите на Пловдив, Силистра, Варна, Бургас, София, Пазарджик и Плевен за завоюване на първото място. В продължение на три дни по сините коридори на добре уредения плувен басейн в Пловдив кипеше истинска спортна надпревара за спечелване на колкото се може повече точки.

Нашите плувци достойно представиха града ни в заключителния етап на работническата спартакиада, като спечелиха второто място и оставиха след себе си отбори с големи спортни традиции в плуването като Варна, Бургас, София. Разликата в точките между отбора на Пловдив и нашия е само десет.

Най-голяма заслуга за доброто представяне имат Александър Гаджалов от Драгажния флот, класирал се на трето място в дисциплината бруст. Много добре се представи състезателят от строителния района Йонел Павлов в дисциплината „делфин", който спечели бронзов медал. Този бронзов медал се завърнаха и участниците в щафетата 4 Х 100. Отборът завоюва седем бронзови медала, флагче и пет грамоти.

Г. ДЕНКОВ

И В ХАСКОВО ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЯНЕ

На републиканската селска спартакиада, която се проведе в Хасковски окръг, нашият окръг се представи в следните спортове: баскетбол—жени (Калипетрово), мъже (Главиница), волейбол — мъже (Бабук), борба — сборен отбор, лека атлетика — сборен отбор.

Нашата група бе една от най-внушителните. Особено впечатление оставиха баскетболистките на физкултурното дружество в Калипетрово. Със своята волева устойчивост, издръжливост, с бързите си пробиви и различните варианти на защита те демонстрираха високата класа на своя баскетбол. Всичките си срещи нашият отбор спечели съвсем убедително и състезателките, и треньорът Величко Иванов се завърнаха със златни медали. Аплодисменти получи целият ни отбор, но най-често аплодирана бе Тодорка Маринова, която на финалната среща отбеляза 20 точки. Обект на внимание от страна на публиката, специалистите и журналистите стана пъргавата и съобразителна Димитра Кръстева, която в решителния мач постигна 12 точки. Всичко това се дължи на големия труд на треньора Величко Иванов.

Отборът ни по атлетика се нареди на шесто място. Талантливата атлетка Николинка Костадинова зае първо място на гюле и получи златен медал. Тя се класира на второ място на висок скок и окичи гърдите си с още един медал.

Добре се представиха и нашите борци. В село Момково по радиоуредбата прозвуча името на Рамис Демирджиев от Брадвари, който влезе във финалната тройка и спечели бронзов медал. Бронзов медал постигна скромният борец от Калипетрово Трифон Хотинов.

Ангел ДИМИТРОВ

О Б Я В А

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА

ТЪРСИ ПОРТИЕРИ — 2 души.

От ръководството

О Б Я В А

ТПК „ДОБРУДЖАНКА" гр. СИЛИСТРА

П Р И Е М А

работници бродировачки за художествена бродерия.

Постъпване веднага. От кооперацията

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ЦЕНТРАЛНА СЕРВИЗНА БАЗА

при ДСО „Респром" — София

ИЗВЕСТЯВА на многобройните си клиенти от град Силистра и окръга, че е разкрила

МОДЕРЕН РАДИОТЕЛЕВИЗИОНЕН СЕРВИЗ

на ул. „Хаджи Димитър", бл. „Лилия", за ремонт на всички гаранционни и негаранционни радиоапарати, телевизори, магнетофони, транзистори, радиоуредби и стабилизатори.

Базата разполага с подвижен сервиз и извършва ПОПРАВКИ ПО ДОМОВЕТЕ.

За улеснение на клиентите си от селата базата е разкрила и продължава да разкрива ПРИЕМНИ ПУНКТОВЕ, в които се приемат поръчки от наши представители по места през всяко време.

Подвижният сервиз ще минава периодически и извършва ремонта на място, а апаратите с по-сложен дефект ще откарва в базата и връща обратно.

ОФИЦИАЛНОТО ОТКРИВАНЕ на базата ще стане на 15 т. м., събота, от 10 часа.

Поканват се гражданите да присъствуват на тържественото откриване на сервиза, където ще имат възможност да го разгледат и се убедят, че в него са създадени всички условия за бърз и качествен ремонт на техните апарати.

ОТ БАЗАТА

МИНИСТЕРСТВО НА СТРОЕЖИТЕ

Държавно обединение „МОНТАЖИ" — София

О Б Я В Л Е Н И Е

Специалната школа за подготовка на монтажни кадри за промишленото и енергийно строителство ТЕЦ—гр. Русе

О Т К Р И В А

4 паралелки по следните специалности:

1) **Ел. монтьори — 30 души** от 1. VIII. 1967 г.
2) **Машинни монтьори—70 души** от 1. VIII. 1967 г.
3) **Монтьори тръбопроводи—30 д.** от 20. VII. 1967 г.
4) **Изолации и пещостроене —30 д.** от 15. VII. 1967 г.

Ще се приемат само младежи, отбили военната си служба — мъже и жени до 40-годишна възраст.

Съгласно 10-то постановление на Министерския съвет на всеки курсист ще се плаща месечно по 50 лв. на семейните с деца, 40 лева — без деца и 25 лева на неженените. Също и семейни за децата.

Осигурени са храна, квартира, работно облекло, учебници и други за сметка на школата.

След завършване на курса ще се полагат изпити за разряд и издават свидетелства.

Времетраенето на обучението е **3 месеца** — теория, учебна и производствена практика. Договорът, който курсистите ще сключат, е за 3 години задължително на работа в системата на ДО „Монтажи" на обекти в Русенски окръг, ТЕЦ „Варна" и др.

Младежи, използувайте благоприятните възможности, които Партията и народната власт ви създават за получаване на едни от най-хубавите специалности и професии: ел. монтьори, машинни монтьори, електрозаварчици и изолировчици.

Дело на монтажниците са ТЕЦ „Марица" — изток, ВЕЦ „Георги Димитров", ТЕЦ „Трайчо Костов", ТЕЦ „Дев ня", ТЕЦ „Русе" и десетките други енергийни и промишлени обекти, гордост на нашето социалистическо строителство.

НЕОБХОДИМИ ДОКУМЕНТИ: молба, автобиография, трудова книжка, удостоверение за семейно положение, медицинско, а останалите документи ще се набавят в школата.

ЗА СПРАВКИ: Специалната школа за монтажни кадри при ДО „Монтажи" ТЕЦ „Русе", телефон 59-98.

ШКОЛА ТЕЦ — РУСЕ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 83 (1247) | Вторник, 18 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Завършиха жътвата

В края на вчерашния работен ден механизаторите от кооперативното стопанство в с. Нова Черна се поздравиха с най-голямата си победа за тази година — завършиха жътвата.

С помощта на деветте комбайна, които тази година работиха безупречно, само за 15 дни бяха пожънати ечемикът и пшеницата. От всеки декар са овършани по 410 килограма ечемик, а пшеницата ще бъде не помалко от 400 килограма чисто зърно, при план 360 килограма от декар.

На страната вместо 2 000 тона, ще бъдат предадени 3 000 тона пшеница.

Първи завършиха и най-добри резултати получиха кооператорите от бригадата на Александър Николов. От 4 300 декара овършаха 2 000 тона пшеница, или по 450 килограма от декар.

Комбайните на стопанството ще заминат в помощ на други кооперативи.

ХОРА И МАШИНИ

Трудно е да се каже кога в тези напрегнати юлски дни започва работният ден за трудолюбивите кооператори. Нощта е време за отмора, през което те набират сили за новия трудов ден. Успокоило се за няколко часа, с първите лъчи на слънцето селото се пробужда и отново пламва трудовата надпревара. Така е ежедневието и на село Голеш...

С първите ранобудни кооператори потеглихме и ние към стопанския двор. Там обаче не бяхме първи. Много преди да пристигнем бе започнал трудовият ден. В работилниците механизаторите бързаха да завършат започнатото, а на двете площадки за зърно, почти безлюдни, гръхот на машини изпълваше простора.

— Решителни дни настъпиха за нас — с усмивка подчерта бригадирът на комплексната бригада Костадин Димитров, — но те не ни плашат. Сега главната ни сила са машините.

Костадин бе прав, без машини сега човек би бил като с вързани ръце. Тяхната сила и тук проличаваше. Площадките бяха почти безлюдни, а работата не секваше нито за час. Двете семечистачни машини ОВ-20, една ОВ-10, двата зърнотоварача, двата аспиратора и други обслужвани от десетина човека машини заменяха труда на много хора.

На една от площадките по инициатива на главния инженер на стопанството Атанас Желев под навеса е изграден бункер в земята, до който са монтирани последователно два елеватора, семечистачна машина ОВ-20, цилиндри за почистване на зърното от чуждици и аспиратор.

— Това е една моя стара идея, но досега не можех да я осъществя — доволен разказва главният инженер. — Конструкцията е проста, но затова пък много ефектна. Тя скоро ще замени всички останали семечистачни машини, тъй като в час почиства по 12 тона зърно и се обслужва само от трима човека. Това значи, че очакваното максимално количество зърно от трите комбайна на бригадата 90-100 тона на ден ще бъде почиствано веднага. Това показват и досегашните резултати. Потокът от коли, които идват от пшеничните блокове, се разтоварва само тук и то направо в бункера. Почистеното зърно, без да се задържа, се товари и изпраща в хамбарите. Такава механизация направихме и в бригада та на с. Краново.

По неравните селски пътища колата ни отведе в Добруджанка и Краново. Да разкажем за организацията на работа и на тези площадки, значи да повторим вече казаното. Няма ги хората. Тяхното място са заели машините. Спокойствие и увереност се четат в очите на тези, които са тук.

— Никакво зърно не се задържа — ни уверява Димитър Станев, отговорник на площадката в Добруджанка.

Направената нова инсталация работи на две смени денонощно. — заявява бригадирът на комплексната бригада в с. Краново — Жеко Иванов.

В правотата на техните думи не е трудно човек да се убеди, дори ако той не разбира много от селскостопанска работа. Достатъчно е да обходи 9-те комбайна, да поговори с комбайнерите и да чуе задоволството им, че тази година работят по часов график и не се пилее никакво зърно. Погледа ли как по пражните пътища бързат натоварени ремаркета и коли, вижда ценната на една добра организация на работа и пълно използване на машините...

Събраният и почистен ечемик от 600 тона общо за стопанството отдавна е предаден в държавните хамбари. От всеки декар е получено по 365 килограма, а от пожънатите досега 7 000 декара пшеница от общо 14 000 са овършани над 1 400 тона. От нея повече от 800 тона е предадена на държавата.

Хора и машини — голямата сила на нашето време. Пред тях се раждат непознатите досега победи.

Иван ПЕЙЧЕВ

ТЪРЖЕСТВА ПО СЛУЧАЙ 25-ГОДИШНИНАТА НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

В СИЛИСТРА

СНОЩИ в салона на Народния театър — Силистра се състоя общоградско събрание в чест на юбилейната 25-годишнина от основаването на Отечествения фронт. В деловия президиум бяха членове на бюрото на Окръжния комитет на Партията, на Изпълнителния комитет на ОНС, на бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт, стари отечественофронтовски дейци.

Доклад за ролята и значението на Отечествения фронт в борбата против капитализма и фашизма изнесе др. Боян Михнев — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт в Силистра.

Създаден от Партията по инициатива на Георги Димитров — каза др. Михнев, — Отечественият фронт изигра историческа роля за сплотяване на всички антифашистки и демократични сили в борбата против фашизма и капитализма, за създаване и укрепване на народната власт, за осъществяване идеите на Левски и Ботев, за изграждането на социалистическо общество.

Развитието и борбите на Отечествения фронт за народнодемократична власт в нашия окръг представляват част от борбите на българския народ против фашизма и мракобесието за свобода и демокрация.

В доклада пред Деветия конгрес на Партията др. Тодор Живков каза: „През своето съществуване Отечественият фронт извърши огромна народополезна дейност, с която ние с право се гордеем. Най-голямото му завоевание е, че под своето тricветно знаме той сплоти широките народни маси около политиката на Партията и ги вдъхновява в борбата за изграждане на новото общество".

Тази оценка и всенародно признание не само вдъхновяват, но и задължават всички отечественофронтовци да се включат с още по-голям ентусиазъм в борбата за изпълнение решенията на Деветия конгрес на Партията и Шестия конгрес на Отечествения фронт, за достойно посрещане 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция.

След доклада бе гласувана телеграма до ЦК на БКП, в която трудещите се от Силистра изпращат своите горещи привети и обещават да продължават бойния път на хилядите герои, дали живота си за делото на Партията и народа, като участвуват активно в мирния съзидателен труд на скъпата ни Родина.

Телеграма бе изпратена и до НС на Отечествения фронт.

След тържествената част самодейци от града и окръга изнесоха концерт.

В ОКРЪГА

ВЧЕРА тържествено бе честувана 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт, — организацията, под чието тricветно знаме и под ръководството на БКП трудещите се у нас вървят от победа към победа. В редакцията ни се получиха много писма, в които нашите дописници ни разказват как е отпразнуван този славен юбилей в окръга.

Въпреки усилената жътва, ни пише др. Иван Чанов от СМИЛЕЦ, читалищният салон отрано беше подготвен да посрещне своите посетители. Пред сградата хората разговаряха оживено със своя съселянин и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев. Събранието започна. Доклад за 25-годишната дейност на Отечествения фронт в района прочете другарката Атанаска Йорданова. Другарят Боян Михнев запозна присъствуващите с положението в Близкия изток.

На дългогодишни активни отечественофронтовски деятели бяха раздадени грамоти на Националния съвет.

В чест на 25-годишнината от основаването на Отечествения фронт — пише другарката Недка Ганчева — в село АИДЕМИР се състоя тържествено общоселско събрание. След литературната програма и доклада на др. Еньо Минов за значението на този славен юбилей другарката Лялкова разказа за първото публично общоселско събрание в селото, състояло се на 10 септември 1944 година. На него тя била избрана за секретар на Първия общински комитет на Отечествения фронт. Спомени разказа и активният борец против фашизма и капитализма др. Петър Дойков.

Другарят Николай Недев от село НОВА ЧЕРНА ни съобщава, че на тържествения пленум след доклада, прочетен от председателката на общинския комитет на Отечествения фронт другарката Петранка Митева, много стари отечественофронтовци са разказали свои спомени.

Цоньо Данков, Кирил Кирилов, Димитър Тенев и др. разказали за трудностите, които са преодолявали през първите години след войната и по време на образуването на ТКЗС. Те призовали младите да работят с още по-голям ентусиазъм в редовете на Отечествения фронт.

Повече от 350 кооператори се събраха на тържествения митинг, който се проведе в с. ПОПИНА на 16 юли т. г. в чест на 25-годишнината на Отечествения фронт—ни съобщи др. И. Равалиев.

Доклад за историческия път, който изминa Отечественият фронт, и делата на отечественофронтовците от селото изнесе председателят на общинския комитет на организацията др. Тодор Бабаяшев.

От името на Националния съвет на Отечествения фронт бяха наградени за дългогодишна и активна дейност 70 активисти.

Единодушно присъствуващите приеха протестна телеграма против агресията на Израел против арабските страни.

Митингът завърши с богата музикална програма.

Информации за проведените тържества във връзка с 25-годишнината от създаването на Отечествения фронт получихме и от другарката Стоянка Боевска от ТУТРАКАН, от Георги Китаев от СРЕДИЩЕ, Андрей Цонев от СИЛИСТРА и други.

ЦЕННА ПРИДОБИВКА

На 15 юли, преди обяд, вниманието на минувачите по улица „Хаджи Димитър" в Силистра бе привлечено от едно малко тържество. Откриваше се официално окръжният радиотелевизионен сервиз. Фактически той съществуваше от преди два и половина месеца. И за този срок са ремонтирани над 860 радиоапарати и телевизори.

Тържеството откри ръководителят на Окръжната сервизна база др. Бужев и даде думата на директора на Централната сервизна база при ДСО „Респром" — София др. Благоев. Той говори за нарасналото културно равнище на добруджанци и за значението на новооткритото предприятие.

Сега Окръжната сервизна база има клон само в Дулово, но в най-скоро време ще бъде открит и в Тутракан. За приемане на радиоапарати и телевизори за ремонт ще бъдат открити пунктове във всички общински центрове и в по-големите села на окръга. За непрекъснатата работа на сервиза ще бъде построена специална ретранслационна антена, отделна от градската. Предвижда се също така да бъдат построени общи антени на покривите на жилищните блокове. Дванадесет радиотехници, работещи в сервиза, ще извършват ремонт на всички видове телевизори, радиоприемници, магнетофони, грамофони, стабилизатори и ниско честотни усилватели. По-малките повреди ще бъдат отстранявани по домовете, а за по-големите апаратите ще се превозват със специална кола до сервиза. Най-малко два пъти в месец ще бъдат посещавани всички села на окръга.

Др. Вельо Максимов, първи секретар на ОК на БКП, който присъствува на тържеството, честити новата придобивка на силистренци и преряза трицветната лента, след което участниците в тържеството се запознаха с модерно обзаведения сервиз.

Михаил ТОМОВ

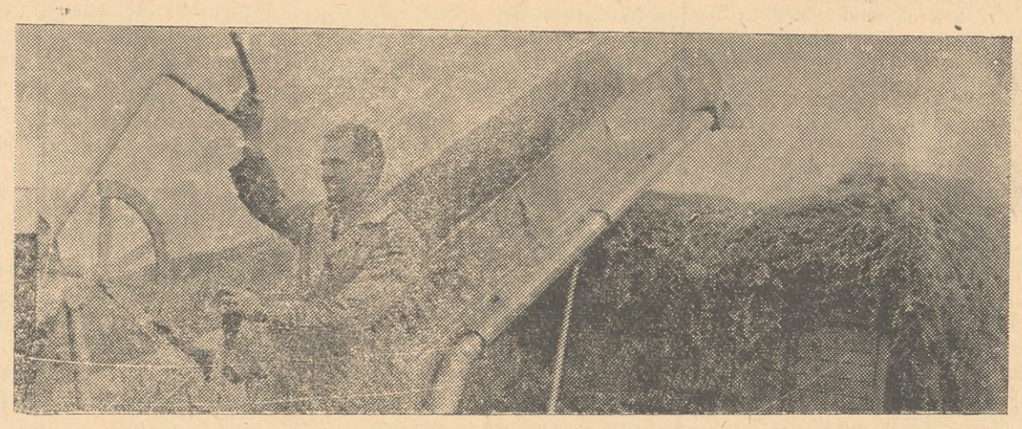
КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 14 ЮЛИ т. г.

РУСАН ТОНЕВ от ТКЗС — АЙДЕМИР с комбайн СК-4, пожънал 2153 декара и овършал 718 тона зърно.

СТОЙЧО МИНЕВ от ТКЗС — ИШИРКОВО с комбайн СК-4, пожънал 1 850 декара и овършал 580 тона.

ДИМИТЪР АТАНАСОВ от ТКЗС — СТ. КАРАДЖА с комбайн СК-4, пожънал 1 780 декара и овършал 630 тона.

ИВАН ДИМИТРОВ от ТКЗС — ПАИСИЕВО с комбайн СК-4, пожънал 1 745 декара и овършал 612 тона.

Отглеждането на тревните фуражни култури в с. Дичево е почти напълно механизирано. И най-трудоемният процес — прибирането и съхранението им, се извършва с машини. Зеленатамаса, необходима за храна на животните или за силаж, едновременно с коситбата се товари в ремарке, за да се извози веднага.

Ло председателя на Окръжния Комитет на Отечествения фронт др. Чобанов

Силистра

СКЪПИ ДРУГАРЮ ПРЕДСЕДАТЕЛ

По случай 25-тата годишнина от основаването на Отечествения фронт позволете ми, моля, да предам на Вас и на всички членове на Отечествения фронт моите най-сърдечни поздрави и благопожелания.

Отечественият фронт играе в живота на българския народ много важна роля. Под ръководството на Българската комунистическа партия той развива отлична дейност във всички области.

Вашата организация си е спечелила особено големи заслуги при патриотичното възпитание на народа ви, при задълбочаването на приятелството между народите, както и в борбата за запазване и укрепване на мира. Това важи еднакво добре също и при все по-тясно развиващите се приятелски и братски отношения между народите на нашите две страни.

На Вас, др. Председател, както и на всички членове, пожелавам и в бъдеще всичко най-хубаво и много успехи във Вашата работа за благото на българския народ и на голямата социалистическа народна общност.

Варна, 10 юли 1967 год.

СЪС СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ ПОЗДРАВ: НОЙГЕБАУЕР,
консул на Германската демократична република във Варна

ПЪРВЕНЕЦ НА РЕПУБЛИКАТА

Три дни в леярския цех на ДМЗ „Стомана" не стихна буйният огън на благородната, но амбициозна надпревара за най-добър леяр-формовчик на републиката.

В горещите юлски дни всеки от 23-мата леяри, пратеници на 22 завода, напрягаше всичките си сили, воля и ум, за да изпревари своите колеги и да завоюва високото звание. Обхванати от огъня на тежката борба, озарени от багрите на разтопения метал, с ритмични, уверени и целенасочени движения състезателите успяха да формоват, заложат и отлеят определените им чугунени детайли. И ето отливките са вече готови.

Комисията след подробно оглеждане на изработените чугунени отливки и изслушаните съображения по тях утвърди следните резултати:

Леяр-формовчик първенец на републиката — Стефан Гецов ДИП „Металургия" — награда 80 лв., Георги Тодоров — ДМЗ „Стомана" на второ място и Георги Павлов — ДМЗ „Мир" на трето място. И тримата получават значка „Отличник на Министерството на машиностроението".

На 17 т. м. след приключване конкурса се състоя тържеството, на което бяха обявени резултатите. На него присъствува първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов, който от името на Комитета поздрави първенеца и другите състезатели, като им пожела нови, още по-големи успехи в тяхната работа.

Комисията изказа благодарност на ръководството на завода и на целия трудов колектив за добрите условия и оказаното съдействие за правилното протичане на конкурса, посветен на 50-годишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция.

Браво на хор „Ф. Еркел"

Гост на Окръжния съвет на ТПК — Силистра и на хор „Дунав" беше представителният хор „Ференц Еркел" при Централния съюз на трудово-производителните кооперации в гр. Будапеща — Унгарската народна република, носител на три ордена за „Социалистическа култура" и „Златен диплом" от хоровия фестивал в гр. Дебрецен — Унгария.

След концерта, който изнесоха в гр Русе, гостите се представиха на силистренския подиум със сериозна, подбрана с вкус и разбиране програма. Концертът, който се състоя на 15 юли т. м. в Народния театър, беше един музикален празник, който освен естетическа наслада, която достави на слушателите, ни запозна с ръста на хорово-певческата самодейност в НР Унгария. Той допринесе и за укрепване на дружеските връзки между самодейците от нашите братски страни.

Хорът е основан през 1948 год. Добрият гласов материал и задълбочената репетиционна работа са успели да създадат от него един прекрасен певчески апарат, притежаващ хубава звукова емисия, чистота и стабилност на интонацията, добра вокална и артикулационна техника, които съчетани с чудесния частичен и общ хоров ансамбъл му позволяват с лекота да преодолява всички трудности на хоровите партитури.

Трябва да се отбележат високите художествени постижения при изпълнението на „Серенада" от О. Лассо, „Циганско живот" от Р. Шуман, „Касей Джонс" — американска песен в обработката на Карай, „Широк е Дунавът" — разработка от Л. Бардош, както и песните на З. Кодай: „Хвръкна паунът", канонът „Към унгарците" и колоритната „Извара яде циганинът". Особено майсторска беше изявата при изпълнението на „Пет любовни валса" от И. Брамс. Затрогващо като внимание и учудващо като изпълнение беше поднасянето на българските песни от страна на гостите.

Програмата на хора беше разнообразена от прояви на солисти, които изпълниха арии из унгарски композитори.

Диригентите Моклари Йожеф и Сабод Тибор се изявиха чрез изпълненията на хора като знаещи и умеещи музиканти, с добра професионална култура и диригентско майсторство.

Голяма част от успеха на целия ансамбъл се дължи и на вокалния педагог, пианистката Рита Ева, която със своята предварителна работа и с чудесния съпровод, който направи на песните допринесе много за успеха на концерта.

Приветствията, цветята, „Род на песен" и възторжените ръкопляскания на слушателите изразиха благодарността им за хубавия концерт.

На следващия ден концертът беше повторен и в гр. Тутракан, където гостите бяха приети много радушно от тутраканските любители на хоровата песен.

П. КАРАГЕОРГИЕВ

РАВНОСМЕТКА НА АГРЕСИЯТА

От спирането на активните военни действия в Близкия изток изминa повече от месец, но никой не би могъл да каже, че положението там вдъхва сега помалко опасения, отколкото преди. Несъстоятелността на ООН да приеме ясна и категорична резолюция, която да осъди безусловно агресора-Израел и да го принуди да оттегли войските си от заетите арабски територии, вече дава своите плодове. Окуражена, израелската военщина фактически продължава своята агресия: анексирането на западната част на Ерусалим, масовото изгонване на арабите от родните им места, наглите декларации, че Израел възнамерява да задържи за себе си западната част на Йордания, района на Шарм Ел Шейх, Газа и част от Галилея.

Днес вече никой не вярва на басните, че Израел започна агресията, за да си осигури „право на съществуване". Когато израелската военщина предприе вероломния удар, тя си бе поставила по-далечни цели. А те бяха: първо, да бъдат свалени прогресивните режими в Кайро и Дамаск (това го заяви на все услушание началникът на генералния щаб на израелската армия ген. Рабин); второ — да сплаши арабите и да ги принуди да приемат съществуването на Израел като надзирател, поставен от империалистическите държави в този район; трето — да бъде нанесен удар на националноосвободителните движения в Близкия изток и да се укрепи контролът на империалистите върху арабския свят.

Благодарение преди всичко на изненадата, на агресора се удаде временно да измени съотношението на военните сили в своя полза. Но постигна ли той целите, които си бе поставил? Не, и в този смисъл израелската военщина и вдъхновителите й претърпяха истински провал. Защото военните победи нищо не решиха, а напротив — още повече утежниха положението на Израел като държава, която ще съществува сред море от араби.

Прогресивните режими в Дамаск и Кайро не само че продължиха да съществуват, но там, както и в останалия арабски свят, са в ход процеси, диаметрално противоположни на онова, към което се стремяха агресорите. Не разединени и уплашени, но отхвърлили личните дразги и решени да се борят докрай са народите от арабския блок. Остана нерешена и третата стратегическа задача на Израел в качеството му на оръдие на империалистите. Западните монополи не засилиха контрола си над Близкия изток. Те не само не си възвърнаха загубените позиции в експлоатирането на арабския петрол, но получиха и жесток удар, от който не е ясно как ще могат да се оправят.

Твърдата позиция и решителните действия на СССР и целия социалистически лагер, които определено заявиха, че не ще признаят заграбването на арабските земи и ще направят всичко, за да ликвидират последиците от агресията, има силен оздравителен отзвук сред арабските народи. Речта на генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев пред випускниците от военните академии, по сещението на председателя на Президиума на Върховния съвет на Съветския съюз Николай Подгорни и на други държавни дейци в Кайро и Дамаск, посещението на съветска военноморска ескадра в египетските пристанища — всичко това са доказателства, че Съветският съюз е твърдо решен да не допусне агресора да се ползува от плодовете на престъпната си дейност.

Извънредната сесия на Общото събрание на ООН поднови своята работа. Ще успее ли тя да постигне целта, за която бе свикана — т. е. да наложи изтеглянето на войските на Израел, след като САЩ продължават да покровителствуват агресора? Но в речта си на извънредната сесия на Общото събрание председателят на Министерския съвет на Съветския съюз А. Косигин заяви, че ако това не стане, то СССР ще вземе всички зависещи от него мерки извън рамките на организацията, за да бъдат ликвидирани последствията от агресията.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 14. VII. 1967 год

ТКЗС	Жътва пшеница %	Овършана пшеница тона	Предсеитбена оран — декари	Есенна дълбока оран — %
Айдемир	73	1318	9,4	2,7
Калипетрово	39,6	1830	13,1	2,7
Бабук	40,1	1940	11,9	8,2
Алфатар	37,3	2122	4,7	16
Алеково	38,5	1158	12,2	0
Иширково	58,4	3816	13,2	19,2
Смилец	53,5	1044	11,2	3,4
Попина	58,5	1472	1,1	7,9
Сребърна	45	738	29,6	9,4
Ситово	54,1	4228	13,3	4,8
Средимир	52,8	2693	12	20,4
Кайнарджа	42,4	1824	3	0,5
Голеш	44,3	1735	15,2	0,9
Средище	35,2	2084	7,9	7
Тутракан	66,3	3928	6,6	5,2
Нова Черна	79,6	4369	8,6	0
Старо село	75,4	1401	6	0
Белица	54,5	4523	5,2	10
Главиница	62,5	2383	0	8,6
Ст. Караджа	81,6	2934	5,7	19
Сокол	61	2860	10,4	14
Зафирово	57,7	2214	8,4	4,1
М. Преславец	54,3	1402	34,5	8,7
Дулово	27,7	2584	7,6	15,7
Межден	25	1339	5,4	5,7
Окорш	38,6	1946	6,3	12,6
Секулово	21,3	1542	3	0,6
Добротица	56,9	2643	13,1	12,4
Чернолик	35,1	2400	7,1	17,4
Паисиево	49,3	3264	2,3	11,1
Всичко ТКЗС	48,6	69734	8,8	9
ДЗС				
Силистра	х	—	0	8
Н. Черна	95	872	8,5	12,3
Я. Забунов	38,8	1794	3,6	5,1
Окорш	88,5	212	0	16,3
Всичко ДЗС	58,3	2878	4	8
В-ко за окр	49	72612	8,5	8,9

партиен живот

Подценена задача

СРОЧНОТО и качествено прибиране на есенниците е една от най-напрегнатите кампании в селското стопанство. За да може успоредно с жътвата да се извършват успешно и останалите задачи като: грижите към пролетниците, прибирането, изсушаването и съхранението на тютюна, почистването на зърното, сеитбата на вторите култури и др., е необходимо най-рационално да се използуват наличната работна ръка и машините. Ето защо повеля на партийните комитети и организации сега е чрез системна и целенасочена политическа работа сред трудещите се да съдействуват за изпълнението на тези задачи.

В общинския комитет на БКП в с. Секулово обаче това е подценено. Комитетът и първичните партийни организации от района не са помислили отрано за създаването на добра организация на политическата работа през лятото. За това говори фактът, че дори и за съревнованието то се мисли сега, по време на усилената жътва. Партийният комитет и бюрата на първичните партийни организации нямат мероприятия за ръководството на съревнованието, обмяната на положителния опит, материалните стимули и др. Не са определени задачите на групата докладчици и лекторската група. Активът на общината не е заангажиран в разгръщане на широка политическа и разяснителна работа сред кооператорите и механизаторите. Болшинството от първичните партийни организации в района нямат планове за работа не само за жътвата, а и за третото тримесечие.

Известно е, че най-голям дял при прибиране на есенниците имат механизаторите. В Секулово при механизаторите-комунисти е изградена партийна организация със секретар Стоян Тодоров. Тя обаче няма план за работата през лятото. Вярно е, че на комбайнерите-комунисти — Стефан Иванов и Райно Василев, е поставено поръчение, „Да служат за пример сред колектива за срочното и беззагубно прибиране на реколтата". С това партийното ръководство счита, че е свършило своята работа сред комбайнерите. А кой трябва да помисли за създаване на добри битови условия, за изнасяне на беседи и политически информации сред тях? Би могло да се помисли и да се поставят транзисторни радиоприемници там, където работят повече механизатори, за да могат те сами да се информират за събитията на деня, за хода на жътвата в страната, да слушат песни по време на почивка.

От комбайнерите сега се иска да жънат не само много декари, а да дадат и качествена работа, да не разпиляват зърно. Председателят на стопанството Шабан Шабанов и главният бригадир Керан Петров обикалят често комбайнерите и проверяват качеството на извършената от тях работа. За отговорник за качеството е определен и комунистът Ганьо Стояков. Но има само с техни усилия може да се разреши тази задача? А комисията за народен контрол и другите комунисти, членове на партийната организация, не са ли също отговорни за беззагубното прибиране на реколтата?

Не е без значение и отношението на самите комбайнери към този въпрос. За качеството на работа не са достатъчни само административните мерки, които взема ръководството на стопанството. Нужно е партийното ръководство с политически средства да съдействува за изпълнението на тази задача.

Може би другарите от партийната организация от Секулово ще се оправдаят с това, че секретарят на общинския партиен комитет Йордан Иванов е в отпуск и не им е помогнал да видят тези задачи. А къде остава тяхната самоинициатива? Ако задачите не им са ясни, защо не са потърсили помощта на заместник-секретаря на комитета Христо Ганев?

Макар да е доста късно, партийният комитет и бюрата на първичните партийни организации от района трябва бързо да преустроят своята работа, да създадат стройна организация на политическата работа и да дадат и те своя дял в борбата за срочното и без загуба прибиране на богатата реколта.

Кольо ВЪРБЕВ

Въпросите за повишаване производителността на труда и подобряване качеството на продукцията са постоянна задача и пред профорганизацията при ДИП „Липа".

На снимката: Профгрупоргът Никола Георгиев от ръчно подготвителния цех разяснява на работниците от цеха значението на тези въпроси.

Тържествено събрание

В чест на настоящата 25-годишнина от основаването на Отечествения фронт в Деветата кварталина организация — Силистра се свика тържествено събрание.

След като откри събранието, председателят на кварталния комитет Трифон Проданов даде думата за доклад на др. Синжирлиев.

Пионери от училище „Н. Й. Вапцаров" приветствуваха събранието, поднесоха букети от свежи цветя и изпълниха няколко песнотворения.

Вокалната група при Десета кварталина организация изнесе подходяща художествена програма.

След деловата част над 50 активисти от квартала бяха удостоени с грамоти на Националния съвет на Отечествения фронт.

Антон ТОРОМАНОВ

Партийните групи помагат

Пред трудовия колектив на ДИП „Липа" — Силистра въпросът за преминаване към новата система за ръководство на народното стопанство се постави през второто тримесечие на миналата година. По-голямата част от работниците се отнесоха положително към тази задача и възприеха с желание предложението. Имаше обаче и такива, които не вярваха в предимството на тази система. Ето защо партийното бюро сметна, че е необходимо да се извърши широка разяснителна работа във всички цехове и бригади, да се убеди целият колектив, за да има наистина успехи в работата. За тази цел бяха заангажирани най-отговорните другари от предприятието — директорът Иван Димитранов, заместник-директорът по техническите въпроси Георги Маринов, главният счетоводител Кънчо Тодоров и др.

При новата система особено важни са колективността в работата и личната отговорност на всеки работник при изпълнение на поставените задачи. Важна е и ролята на партийните групи и личният пример на комунистите. Партийните групови отговорници и комунистите от бригадите разясниха през бригадите, където работят, че новата система изисква и ново отношение към труда, икономия на материали, необходимост да се пести времето и да се увеличава производителността на труда. Особено дейни бяха партийните групи в бригадите „Преса", Машинното отделение, Машиноподготвителното и др.

С личния си пример и активната разяснителна работа комунистите успяха да убедят целия колектив и още същата година ние постигнахме добри резултати. В края на годината всички работници получиха по 8 лева средно разчетен лев. Много важно за партийното бюро при прилагането на новата система беше да осигури здраво партийно ядро във всички производствени участъци. За тази цел през месец април т. г. в монтажния участък с поръчение бяха изпратени комунистите Димитър Трифонов и Георги Панев, а при лакозаливната машина бе изпратен комунистът Драгомир Христов. Те се справят отлично с възложената им задача.

Много добра помощ ни оказаха партийните групи и при заздравяването на отчетността при изпълнението на плана. Сега във всички производствени участъци работниците знаят всеки ден количеството на извършената работа и процента на изпълнението на плана. Най-ефикасна отчетност се постигна в монтажното отделение.

В резултат на извършената политическа работа и активната помощ на комунистите в партийните групи резултатите за второто тримесечие на тази година са още по-добри. С 13 работника по-малко планът за тримесечието е изпълнен 101,8 на сто. Производителността на труда за м. юни при план за човек от промишлено-производствения персонал 417 лева е увеличена на 457 лева. За първото шестмесечие на 1967 година на лице от промишления производствен персонал тя в вместо 2 510 лева 2 632 лева.

Сега цялото внимание на партийната организация и комунистите от партийните групи е насочено към внедряване на техническия прогрес в предприятието.

Недко ХРИСТОВ,

секретар на ППО при ДИП „Липа" — Силистра

Младежът Мухарем Алиев от с. Водно е усвоил до съвършенство стрижбата на овцете по механизиран начин.

Тази година той помогна и на овчарите от Окорш. С машината той може да стриже на ден до 130 овце.

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЯ

С големи трудови успехи посрещнаха 25-годишния юбилей на Отечествения фронт трудещите се от района на Черноли. В с. Правда с доброволен труд на кооператорите се направи 800 линейни метра шосировка и сега се строи клуб на съвета. В с. Златоклас със съдействието на отечественофронтовските организации завърши и 300 линейни метра шосировка и бе разширена водопроводната мрежа. Над 1 500 линейни метра шосировка направиха с доброволен труд и кооператорите от с. Руйно, а в Черноли членовете на Отечествения фронт дадоха близо 100 трудодни за залесяване.

В чест на този юбилей и 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция във всички села от района се правят кътове, витрини, организират се срещи и др.

За отчитане на тази разнообразна дейност на отечественофронтовските организации в навечерието на юбилея бе свикан тържествен пленум на общинския комитет.

Елиман АХМЕДОВ

МЛАДИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ СА НА СВОЯ ПОСТ

В кооперативното стопанство на с. Паисиево 80 на сто от механизаторите и техническия персонал са комсомолци. Ръководството на стопанството винаги е гласувало доверие на младежта и без да се страхува, поверява мощната селскостопанска техника в нейни ръце. Това доверие младите механизатори завоюваха чрез упоритията си труд и постигнатите успехи през изтеклите години.

За механизаторите настъпиха напрегнати дни. Успоредно със срочното прибиране на реколтата те трябва и да орат, да подготвят място и да засяват втори култури.

С тези задачи механизаторите от района се справят успешно. За това много помага предварителната подготовка и постоянната връзка на партийните и стопанските ръководители с тях. Още преди да започне жътвата на ечемика, ръководството на стопанството организира среща с всички комбайнери и направи оценка на тяхната работа през миналата година. Сключиха се договори за съревнование, обявени бяха материалните награди за първенците. На срещата всички комбайнери научиха, че този от тях, който през лятната кампания излезе първенец, ще бъде награден с екскурзия за чужбина. Сега в разгара на жътвата съревнованието се отчита всеки ден и на комбайнера, който е пожънал най-много декари, овършал най-много тонове и е дал качествена работа, се връчва флагче „Комбайнер първенец" и парична награда 5 лева.

И през това лято младите комбайнери са между първите в стопанството. Досега най-много пожънати декари и овършано зърно имат комсомолците Иван Георгиев и Исмет Ибрямов.

Пожънатите блокове се освобождават от сламата, която се трупа на купи и част от нея се балира. Доставени са три сламопреси, които балират на ден 150 тона. С едната от тях работи комсомолецът Али Керимов, който е балирал сам над 100 тона слама.

В срок се включиха младите механизатори и в дълбоката оран. Колоната на първенците тук се води от младия комунист Реджеб Шевкъев.

Още сме в средата на годината, но досегашните дни говорят, че младите механизатори ще изпълнят и преизпълнят своите планове за ДМО и ще направят значителни икономии на горивни и смазочни материали и резервни части. Така например Мехмед Вейсалов с трактор „Беларус" при годишен план 11 000 декара МО за първото тримесечие е изработил над 6 000 декара, като е икономисал над 1 500 кг основно гориво. Над 1 800 кг гориво е икономисал Хюсеин Хасанов.

Тези данни говорят, че младите механизатори от района на ТКЗС—Паисиево ще посрещнат достойно 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

12

Ключът за кода! Едва ли гестапото е могло да дешифрира нашия код, това е изключено. Почти сигурно е изключено, така ще бъде по-точно. Муха не ме познава по лице. Стоп! Той знае само че при него трябва да дойде човек в син костюм, с каскет в ръка и с бяла кърпа в другата. Моят костюм е син. Кърпата си сигурно са намерили в чантата. Каскетът. Къде е каскетът? Те ме докараха без каскет. В чантата също го нямаше. Така. Легнах да спя, подлагайки каскета под глава? Не. Под главата ми беше мушамата. Я, де, спомни си — заповяда на себе си Вихър. — спомни си по минути как беше през нощта. Тръгнах по пътя надолу, мислех да нощувам в низината. Хлътнах в някаква яма с вода, започваше блато. Станах и тръгнах обратно и реших да мина през пътя нагоре, там, мислех, ще бъде сухо, там ще може да се пренощува добре. Мисля, че дойдох до мястото, където ме хванаха без каскет. Вероятно съм го изгубил, когато хлътнах и изпълзявах от ямата. Каскетът ми беше малко голям, не съм забелязъл как е паднал. Така ли? Навярно е така. Това е на щастие... Как да се държа с Муха, ако този човек, който те ми подхвърлят, действително е Муха? Макар че не познавам истинския Муха, те не могат да подберат подобен типаж. Помня снимката му. Дълъг, красив младеж, мургав, скулест, с големи вежди, съединени между очите..."

Вихър не успя да дообмисли всичко, защото го извикаха на разпит не след половин час, както обещаха, а след петнадесет минути.

— Познавате ли този човек? — попита шефът, посочвайки с очи Муха.

Вихър разбра веднага, че в креслото пред него е Муха. Скулест, висок, вежда младеж в моден костюм — поставени отгоре джобове, плат рибена кост, широки подправени рамена, колан на гърба, в джобчето до ревера — ъгълче на кърпичка.

— Не, не познавам този човек.

— А вие? — обърна се шефът към Муха.

— Не сме се срещали — отговори онзи, като се забави. — Мисля, че не съм го виждал там.

— Кой е трябвало да дойде при вас на свръзка и къде? — попита шефът Муха.

— В село Рибна, край костела.

„Край — спокойно помисли Вихър, — той е гад, той се е предал..."

— С какво трябва да бъде облечен?

— Кой?

— Човекът от Бородин.

„Край — отново помисли Вихър, — той се е разкапал до край, ако им е казал за Бородин. Той е гад, враг, продажна твар... А ако и по-рано е бил с тях?"

— В син костюм, с каскет и бяла кърпа в лявата ръка.

Шефът смигна на Вихър и каза:

— Всичко си схожда, а? Син костюм, кърпата в чантата е чистичка...

Вихър изхъмка:

— Имах и каскет, когато скочих. Кафяв, с червени нишки. Между другото, в какъв цвят трябваше да бъдат обувките на човека, който щеше да дойде при вас на свръзка? — попита Вихър Муха.

— За цвета на обувките не ми съобщиха.

— Нима?

— Не, не ми съобщиха.

— Какво звание имате? — попита Вихър.

Той задаваше въпросите много бързо и Муха също така бързо му отговаряше.

Дългият гестаповец с труд успяваше да превежда въпросите и отговорите на своя шеф.

— Аз нямам звание.

— Тоест?

— Спуснаха ме, защото бях свързан с лвовската нелегална организация, изпълнявах нейни поръчения.

— Хитруваш нещо, мили — каза Вихър. — Аз съм в разузнаването не първи ден, но докол кото ми е известно, командуването не изпраща цивилни в тила. Това първо. Второ, съвсем не вярвам на вашите данни за сина костюм. Ние винаги сме доста старателни в описанията на външните данни на разузнавача. Например, известно ми е, че човекът, който ще дойде за свръзка с мене, трябва да бъде облечен в кадифена черна куртка, сиви панталони, пъхнати в немски войнишки ботуши с разширени кончове...

Шефът каза:

— Миналия път не уточнихте подробността с ботушите.

— Мисля, че нямам работа с първолачета от контраразузнаването...

Дългият и шефът се спогледаха.

— И при все това — каза шефът, — вашият човек за свръзка познава ли ви по лице?

— Изглежда.

— Защо мислите така? Ако Муха не познава външно своя резидент, то защо „кадифената куртка" трябва да ви познава?

— Защото „кадифената куртка" е офицер от Червената армия и нему напълно се е доверявало ръководството.

Вихър сега залагаше на това да посее у гестаповците недоверие към Муха. Той играеше точно, макар че не знаеше всички скрити пружини, които му помагаха в тази точна и единствено възможна сега игра. Работата се обаждаше отдавнашната вражда между военното разузнаване на Канарис и ведомството на Калтенбрунер. А Муха тъкмо тогава попадна между тези воденични камъни: на него със своите канали попадна полковник Берг от абвера, а той, не знаейки всички тънкости на тази стара вражда между абвера и гестапо и смятайки хитлеристите единен, съгласуван държавен организъм, дойде в гестапо — между срещите с Берг, който, първо, никога не ходеше във форма, и второ, говореше руски като русин, защото в тридесет и втора година бе завършил химическия факултет на Московския държавен университет. Гестапо, естествено, узна за срещите на Берг с Муха и затова всяко компрометиране на този агент влизаше в перспективните планове на гестапо: после, по-късно, при случай, да се сложи крак на Берг — значи, работи или с общоизвестен дезинформатор, или с неволен дезинформатор, или с безперспективен от оперативна гледна точка човек, не представляващ никакъв интерес.

— На мене също се доверява ше ръководството! — каза Муха обидено. — Лично Бородин ме изпрати!

— Кой е Бородин? — попита Вихър спокойно и с усмивка.

— Тоест как кой е Бородин?

Шефът и дългият отново се спогледаха. Вихър се разсмя.

— Мили мой — каза той, — разузнавачът не може да има само едно фамилно име.

— А какво е истинското фамилно име на полковник Бородин? — попита шефът Вихър.

Преди шест дни при случайна бомбардировка загина полковник Валеев, заместникът на Бородин. Всички нишки, които можеха да водят към него, бяха прекъснати от неговата смърт, още повече, че той само осъществяваше подготовката, учебния курс и спускането на хора в тила. Да назове измислена фамилия беше невъзможно: къде е гаранцията, че гестапо нямаше макар и няколко фамилни имена на наши разузнавачи от щаба?

— Фамилното име на Бородин е Валеев. Алексей Петрович. Полковник, випускник на академията при Генералния щаб.

— Почакайте в приемната — каза шефът на Муха.

Муха излезе. Шефът помести към Вихър цигари и запалка.

„Трябва тези дни Муха да бъде с мене — помисли Вихър. — Не дай боже, ако той стърчи тези дни край костела. Коля или Анушка могат да отидат при него за свръзка..."

— Добре би било, ако Муха дойде с мене на пазара.

— А кой каза, че ще отиде на пазара? — попита шефът.

— Вас ви интересува свръзката в кадифено...

— Логично. Само защо мислите, че не можем да го хванем без ваша помощ?

— Били ли сте на Стария пазар? — попита Вихър.

— Бил съм.

— Идете още веднъж и пребройте колко хора ще срещнете в черно кадифе, сиви панталони и немски войнишки разкрасени ботуши. Надявам се, че вие ще пращайки свой хора при нас, ще обличате не като папагали, а както ка, че да приличат на хилядници заобикалящи ги. Нали?

— Защо сте толкова откровен с нас?

— Защото загубих.

— Загубвайки, вашите хора викат, бранят се и се стараят да се изплюят в лицето.

— С тези свои въпроси искате да ме унизите ли? Или просто да ме отблъснете?

— Не разбрах — каза шефът и помоли дългият: — Какво има предвид, нека обясни подробно.

— Всичко е доста просто — каза Вихър. — Ако мълча, ще ме разкрасят след изтезания. Ако почна да говоря, имам шанс да загина без изтезания. Ако потвърдя показанията си с чорка, със свръзките и явките, ще ви бъда полезен във вашата контраигра. Това е всичко. Муха ми е нужен само за това, за да ме застрахова: ами ако той веднъж се е срещал с този човек в кадифе, кой знае?

(Следва)

УСПЕХ СЛЕД ИЗОСТАВАНЕТО

В НАЧАЛОТО на годината колективът на Строителното промишлено предприятие прие производствена програма с 60 на сто по-висока от миналата година. На строителството са нужни повече стоманенобетонни елементи, повече циментови изделия, а те може да се осигурят само чрез рязко увеличение на производството.

Сега, след като измина първото полугодие на годината, не без гордост си спомняме за голямата смелост, за отговорността, която поеха работниците през зимните дни. Наистина смело е да обещаеш, че ще увеличиш с 60 на сто продукцията, че ще постигнеш висока производителност на труда, ще осигуриш високо качество на изделията и че ще дадеш на народното стопанство 94 000 лева печалба, без каквато и да е допълнителна материална база, без нова техника, без увеличаване на производствените поделения. Смело е обещанието да се изпълнят всички показатели и да се създаде високорентабилно предприятие.

Първите дни от годината сякаш отчаяха хората. Трудностите следваха ежедневно. Ако се преодолееше една, явяваха се нови. Лоша зима, тесни нехове, които не даваха възможност да се произвежда на широк фронт, слаба реализация на продукцията, която задръсти и без това оскъдната производствена площ. Към тези трудности се прибави липсата на материали, лошата организация на труда, недостатъчната подготовка за работа при зимни условия и т. н. Предприятието не само че не изпълни плана за печалбата, но реализира загуба и се затрудни при използуването на банков заем.

Настъпи неверие у хората от неуспехите, отчитани всеки месец. Изпълнение на плана те не помнеха през последната година, а така горещо желаеха да не се посрамят за празника на строителя и достойно да посрещнат 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция. Неверието и волята за победа бяха в непрекъсната борба. И в тази борба победи волята, победи стремежът да се сложи край на изоставането.

Колективът изпълни плана за месец юни 101 на сто, а за тримесечието 102 на сто. Непроизведеното през първото тримесечие бе произведено през април, май, юни. Строителството получи необходимите стоманенобетонни елементи. Планът за шестмесечието бе изпълнен 100 на сто.

Отдъхнаха си хората от напрегнатия труд. Сега вече могат спокойно и с увереност да направят равносметка за изминалите дни, да анализират слабостите и постиженията, да начертаят верния път, който никога не би ги извел при миналите неуспехи. Ръководството на предприятието се зае с разкриването на онези фактори, които оказваха неблагоприятно влияние върху производството и потърси резерви за бъдещата дейност. Профорганизацията организира проучването на челния опит както в предприятието, така и в сродните предприятия в страната. Взеха се мерки за подобряване организацията на производството и труда.

Изоставането бе преодоляно. Заслуга за това има целият колектив, но както винаги в такива случаи, така и сега имаше цехове и производственици, които бяха начело в борбата. Горди със своите постижения са производствениците от първа бригада на цех № 1, изпълнили плана за шестмесечието 120 на сто, работниците от бригадата на арматуристите, от цеха за циментови изделия и т. н.

Преди няколко дни колективът на Строителното промишлено предприятие се яви достойно на тържеството по случай Деня на строителя. Там работниците обещаха, че през второто полугодие ще изпълнят плана и обещанието преди края на годината.

Йошка БРАТКОВА

НАСЪРЧИТЕЛНИ РЕЗУЛТАТИ

През изтеклия период от годината гледачите на подрастващи прасета от ДЗС „Янко Забунов“ постигнаха високо преизпълнение на плана за прираста.

Един от най-важните моменти при свинеугояването е правилното гледане и хранене на подрастващите прасета при преминаването им в групата от 2 до 4-месечна възраст. Тогава те се отделят от майките и преживяват един критичен период. Тези обстоятелства се разбират правилно от гледачите. Те полагат максимални грижи за нормално хранене и гледане на малките животни. Получен е 38 700 кг прираст вместо 27 000 кг или среднодневен — 0,300 кг при план 0,220 кг. Такива резултати се получават за първи път в стопанството при групата подрастващи прасета.

През изтеклия период от тях се постига висока продуктивност.

За месец юни бригадата е получила прираст 20 350 кг при 57 000 фуражодни. Или средно на ден от животно 0,354 кг при план 0,220 кг. За получаването на един килограм прираст е изразходван по 3,5 кг концентриран фураж при план 5 кг, а себестойността е сведена на 0,71 лв. при план 0,85 лева.

За цялото шестмесечие резултатите също са много добри. Най-висок прираст е получил гледачът Стоян Андреев — 0,490 при план 0,220 кг. Добри резултати показаха и гледачите Георги Симеонов, Владо Тонев, Гана Венкова, Георги Божилов, Гина Георгиева и Петра Симеонова. Всички са участници в движението за „Комунистически труд“. Бригадата завоюва това звание миналата година.

Основният фактор, допринесъл за получаване на високите успехи, е съзнателната работа на колектива. Храненето по комбинирания метод (сухо и полумокро), а така също и редовното изкарване на животните на разходка и паша извън района на фермата казват своята дума. Хигиената в помещенията се поддържа винаги според изискванията. Като правило в началото на всеки месец се провежда двукратно изкъпване през пет дни на всички прасета в специална противопаразитна баня.

Получените резултати са насърчителни. До края на годината колективът ще направи всичко възможно да запази постигнатите резултати, като отчете високо преизпълнение на плана за продукцията и поетите обещания в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Кирил ТАСЕВ

За да има повече сено за животните, тракторист Велико Кирилов от втора полевъдна бригада с бригадир Георги Кирилов в с. Гарван положи много усилия, за да се прибере навреме вторият откос люцерна.

ПЪТЕПИС ПО НЕВОЛЯ

Беше безоблачен летен ден. Слънцето печеше силно. В тази жега трябваше да пътувам за Силистра. Случи се така, че не ме взе автобусът, а трябваше да пътувам. И тръгнах пеш. Приятно е, когато пътуваш сам. Пред тебе криволичи асфалтът, чийто край не се вижда. От силното слънце той изглежда огледален. От двете му страни са наредени като войници малки дръвчета, които са наклонили стъбла, като че ли искат да предпазят пътя от палещите лъчи на слънцето. Вървях и се наслаждавах на природните красоти. Трябваше да извървя 40 км. Но тъй като не бях идвал в Силистра близо цяла година, не съжалявах, че пътувам пеша. Едно ме мъчеше: беше много горещо. Почна да ме измъчва жажда. Стигнах в с. Коларово. Хората, които не бяха на работа им се струваше странно обстоятелството, че в наше време съм се запътил пеш. Но аз не обръщах внимание на любопитните им погледи. Излязох извън селото. Тук пътят криволичи и едва се забелязват следите му в далечината. Наблизо, от ляво и дясно гора е покрила склона на един дол. Погледнах към нея и се замислих. Спомних си от книгите и филмите за партизанския живот. Колко много жертви е взела борбата. Колко герои са паднали за нашата свобода. Това ме окуражи, вдъхна ми сила и бодрост и се устремих неуморим по топлия асфалт напред. Незабелязано километрите оставаха след мене. Стигнах Нова Попина. Ето я и автоспирката. Беше обед. Слънцето се бе издигнало високо, а от съседния двор долиташе глъчка и радостно кудкудякане на кокошки. Пивницата е насреща ми. Влязох в кръчмата да си отпочина и да хапна нещо. Вътре ме посрещна хладина. Зад една маса бяха седнали четирима селяни и жадно пиеха бира. Личеше, че е студена — по стъклата бе избила вода. Зад съседната маса седеше възрастен човек, облечен във вълнени омачкани дрехи, неизбръснат, с подпухнали очи, видимо беше пил и другаде. Продавачът дойде и му поиска 2,07 лв., но понеже посетителят го изгледа недоумяващ, той погледна мен, после клиента и му каза:

— Абе, какво има за мислене, пет кебапчета, 2 бири и 3 фили хляб — всичко 2,07 лв.

Човекът плати и излезе. Поръчах си две кебапчета и една бира. Не след дълго дойде жената на продавача и ми донесе три кебапчета и една бира. Сигурно не бяха ме разбрали добре. Може би са били предназначени за друга маса. Но освен мене и ония четиримата — други нямаше. Добре, че имах повече пари. Взех едно кебапче и го опитах. Веднага ми се отщя, апетитът ми изчезна. Намуших кебапчето, а то се размекна като хлебна каша. Кебапчетата бяха сурови и пресолени. За какво ли ме смятаха, подиграваха ли се. Извадих огледалото, огледах се и веднага разбрах, бях решил да се избръсна в Силистра. Сигурно са ме помислили за първобитен човек. И затова са ми дали сурово месо. Станах, без да се докосна до суровото месо. Попитах дали трябва да платя. Трябвало. Платих 0,92 лв. и потеглих. Но сега не ме мамеха нито природните красоти, нито хубавите гледки. Стана ми мъчно — помислих си за онзи страдалец, който изяде 5 кебапчета. Сигурно е свикнал да яде сурово месо. Чеволно си спомних за сметката му и останах замислен. Всичко струваше 1,57, а му взеха 2,07 лв. Той беше пиян и не разбра, че продавачът откраднал от него 50 стотинки. Но аз трябва ли да мълча. Докога ще търпим такива хора.

Стефан СИМЕОНОВ

Преизпълнение по всички показатели

Овцефермата на с. Българка е най-добрата овцеферма в Срацимирския кооператив. Нейните овчари служат за пример на всички свои колеги от стопанството. В продължение на редица години те редовно преизпълняват плановете си по всички показатели и внасят големи доходи в касата на кооператива.

Десет души работят в овцефермата на с. Българка. Те отглеждат 867 животни, от които 767 са овце за разплод. През тази година бе планирано да получат от тях 808 агнета. А те получиха 900. Преизпълниха и плана за прираста, като вместо 16 000 кг постигнаха 16 500 кг. До края на юни надоиха 53 000 л мляко, докато планът предвиждаше 46 200 л. Наскоро приключи предаването на настриганата вълна. След окончателното уточняване се установи, че и по този показател планът е значително преизпълнен. Вместо 3 486 кг, добити са 4 160 кг.

И сега дългогодишният първенец на фермата, орденоносецът Михаил Иванов, не изпусна първото място. От 83 овце той доби 126 агнета. Много от животните близниха, а някои родиха и по три агнета. Той надои по 85 л мляко от овца и настрига по 6,700 кг вълна. За постигнати преди години успехи е награден със златен орден на труда. Добрите резултати дължи преди всичко на дългогодишния си опит като овчар и на голямата си обич към избраната професия.

Значително преизпълниха своите планове и овчарите Йордан Минчев и Стоян Дочев. Те също произведоха големи количества мляко и вълна, добиха значителен брой агнета.

Сега овцевъдите от с. Българка се готвят за новата осеменителна кампания. Те ще направят необходимото да я приключат в кратки срокове и рано, защото от това до голяма степен зависят бъдещите успехи. Фуражите се трупат в близост до фермите. Животновъдният бригадир Неделчо Йорданов настоява пред ръководството на стопанството да бъдат съхранени повече и по-разнообразни фуражи, като следи редовно за качественото им натрупване. Големи грижи полага и за подобряване на битовите условия на овчарите.

Дочо АТАНАСОВ

МЕХАНИЗИРАНО ПРИБИРАНЕ НА ГРАХА

За осигуряване на пълноценно хранене на животните и балансиране на дажбите с необходимото количество белтък от растителен произход особено значение придобиват грахът. В ДЗС „Янко Забунов“ площите, засети с грах за зелено и за зърно, ежегодно се увеличават.

Един от най-трудните моменти при отглеждането на тази култура е прибирането ѝ, което досега се извършваше чрез ръчно косене и скубане. Необходим бе много труд, който оскъпяваше полученото зърно.

През настоящата година в стопанството са засети 1 700 декара с грах, който за пръв път се прибира механизирано. Наши механизатори — заедно с главния агроном и главния инженер — наскоро посетиха Толбухински окръг и нагледно се запознаха с новия начин за прибирането на тази култура. Когато се завърнаха, те започнаха да преустройват сенокосачките. Поставиха им приспособления за косене на грах. От няколко дни в стопанството усилено се коси. Досега са окосени над 1 200 декара.

Веднага се извършва и вършитбата с комбайн. Зърното се прибира в складовете. Механизаторите и полевъдите практически се убедиха, че прибирането на граха вече не е проблем и то може да се извършва напълно механизирано.

Т. КИРИЛОВ

В РАННОТО УТРО

В ранното утро заедно с бригадира на седма тракторно-полевъдна бригада в с. Искра — Съдък Рашидов, тръгнахме към полето, за да намерим комбайнера Йордан Димитров, постигнал най-добри резултати през седмицата.

Прашният път между пожънатите блокове ни заведе право в местността „Иени екинлик“. Когато стигнахме при него, първите слънчеви лъчи заливаха добруджанската равнина. Йордан, заедно с помощника си Сали Мустафов, правеше после ден преглед на комбайна преди новия старт. Моторът заработи и огромното тяло на машината бавно навлезе в големия блок. Мустафа, който бе работил през цялата нощ, изпрати своя другар с пожелание за ползотворна работа и нови успехи.

Разбирането от страна на двамата опитни комбайнери, че трябва бързо и без загуби да се прибере реколтата, ги кара често да спират машината си и да проверяват дали няма разпиляване на зърно.

С всеки изминат час слънцето започва да пече все по-силно, а денят става все по-хубав за усилена жътва. Понесъл се сред шумящите класове, не спира да плува червеният „кораб“. Сменят се само неговите капитани. Равносметката от трудовия ден е радостна — 200 на сто изпълнение на плана. Вместо 20 тона, пожънати и овършани са 40 тона зърно.

Желанието на двамата механизатори е тази година да не изпуснат първото място в кооператива. Досегашните резултати са добра гаранция за това. Овършани са 380 тона зърно, а шофьорите Сами Зекериев и Иван Николов правят всичко, за да не спира нито за миг комбайнът по тяхна вина.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Успех на всяка цена

Практиката потвърди, че изкуственото осеменяване е най-прогресивният метод за възпроизводството на селскостопански животни. Неговото внедряване създава неограничени възможности за бързо подобряване породния състав на животновъдството.

Правилен подход към този важен проблем имат овцевъдите от гр. Тутракан. Те вече започнаха подготовката за случната кампания. Пунктът за осеменяването е ремонтиран, почистен, варосан и дезинфектиран. Всички инструменти, пособия и материали са набавени. Липсват разредители, които не са доставени по вина на „Зооветснаб“ — Силистра, и които трябва час по-скоро да се доставят.

Завеждащ овцефермата, др. Йовчо Колев, завърши подготвителен курс за техници-осеменители. В момента стадата са сформирани. Предстои да бъдат осеменени 1 000 овце. Пресушаването е към своя край. На 15 т. м. започна осеменяването на дзвиските.

Подобрено е храненето и гледането на кочовете за разплод и пробниците. В дажбата им вземат участие килограм концентриран фураж, два литра бито мляко, две яйца, зелена люцерна на воля и др.

Осеменяването ще се извърши с кочове от породите „Асканийска“ и „Меринофлайш“. Това ще допринесе много за развъдно-подобрителната работа, за получаването на здрави и хубави приплоди с по-голямо живо тегло, с повече и по-доброкачествена вълна, с по-висока млечност.

Овцевъдите от стопанството в Тутракан се подготвят за случната кампания с преизпълнени планове. Вместо 50 тона овче мляко те получиха 52 тона и 1 038 кг вълна при план 920 кг и пр.

Живко ТРУШЕВ

С БЪРЗИ ТЕМПОВЕ

Настъпиха усилените жътвени дни и за комбайнерите от бригадата в с. Варненци. Пръв в бековете със своя комбайн СК-4 навлезе механизаторът Стойчо Русев. Заедно с помощника си Калин Радев, след като овършаха от 220-те декара 101 тона ечемик, започнаха жътвата на пшеницата и само за 7 дни от 820 декара те овършаха 296 тона едро зърно. Вместо по 30 то на ден, те достигат 40-48 тона.

Трактористите Георги Иванов и Иван Великов с помощта на ремаркета бързо извозват овършаното зърно на площадката, където то се почиства и внася в държавните и кооперативни хамбари.

С досегашните резултати хората от комплексната бригада на Кирчо Димитров убедително показват, че ще завършат жътвата в предвидения срок — не по-късно от 20 юли.

Хатидже ДЕМИРЯНОВА
Тодорка РУСЕВА

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

Продава се къща в центъра на село Калипетрово до селсъвета.

Справка: Йорданка Помакова с. Калипетрово

Новости • техника • Новости

ИНСТАЛАЦИЯ ЗА ИЗПИТВАНЕ НА ДЕТАЙЛИ

За да отговорят на нараставщите нужди на пренасянето на постоянен ток с високо напрежение, специалистите от народното предприятие за строеж на трансформатори и рентгенова апаратура в Дрезден са създали модерна инсталация за изпитване на детайли, предназначени за строеж на високоволтови правотокови далекопроводи. Поради това, че са използувани селенови вентили, тя почти не се нуждае от обслужване и подръжка; изчислена е за напрежение при празен ход от 1 200 квт и се изпълнява в два варианта — стационарен и преносим.

НАЙ-МОЩНИЯТ ГЕНЕРАТОР В СВЕТА

В Ленинград са разработени плановете на един турбогенератор с мощност 1 200 мегавата. Той ще бъде най-мощният генератор в света, който ще се равнява на 30 завода за двигател на енергия, построени през първия електрификационен план на СССР. Специалистите смятат, че с построяването на подобни супергенератори ще се задоволят по-бързо нуждите от енергийна сила в СССР.

ДЪЛГОТРАЙНИ ДРЕНАЖНИ ТРЪБИ

Все по-широко приложение в мелиоративното строителство намират порестите дренажни тръби от изкуствена материя, на основата на синтетична смола — маномера ФА — и минерални пълнители. Такива тръби се полагат направо в изкопа, без чакълен филтър, почти не се покриват с тиня при експлоатацията и са дълготрайни. Дренажът, изпълнен с такива тръби, е 1,5 пъти по-евтин от дренажите с грънчарски тръби. Новите тръби се произвеждат в завода в град Янги-Ер — СССР.

ЛАГЕРИ, КОИТО НЕ ТРЯБВА ДА СЕ СМАЗВАТ

Всеки, който е имал работа с какъвто и да било механизъм, знае колко трудоемко и неприятно занимание е смазването на лагерите. Инженерите отдавна мечтаят за лагери, които не трябва да се смазват. Неотдавна английските конструктори предложиха всяка четвърта сачма в обикновените лагери да се изработва от пластмаса, съдържаща флуор. Частиците от тази пластмаса, които се отделят от сачмите в процеса на триенето, ще изпълняват ролята на смазка.

130 години от рождението на Васил Левски

ТИТАН НА НАШАТА НАЦИОНАЛНА РЕВОЛЮЦИЯ

НА 6 (18) ЮЛИ 1967 г. се навършват 130 години от рождението на великия български революционер-демократ, идеолог и деец на българското национално-революционно движение, създател на вътрешната организация на Българския революционен централен комитет и неин признат вожд през 1870-1872 г. — Васил Иванов Кунчев (Левски).

В образа на Васил Левски, в неговата личност, характер и дело са отразени по неповторим начин най-хубавите черти на българина възрожденец. Самобитно и оригинално олицетворение на свободата, той се е вселявал и ще се вселява волно и непринудено в сърцата и умовете, във въображението на потомството.

Движен от пламенен патриотизъм и смел революционен дух, тясно свързан с народните низини, Левски се издига до висотата на ненадминат организатор на българското революционно движение от втората половина на XIX век.

Последователен докрай революционер-демократ, Левски не се поколеба никога по отношение на революционните методи на борба. Той се бори за пълното унищожаване на турската феодална система, за такова разрешение на задачите на революцията, което най-добре да отговори на интересите на народните низини. Негов политически идеал е демократическата република. „Ще имаме едно знаме, на което ще пише свята и чиста република" — подчертава Левски. Поради това той смята, че бъдещото устройство на свободна България трябва да почива на широко демократични принципи.

В уводната част на работения от него проектоустав Левски излага тези схващания: „С една обща революция да се направи коренно преобразование на сегашната държавна деспотско-тиранска система и да се замени с демократическа република (народно управление)".

Левски причислява към враговете на народа и българските чорбаджии. Той се отнася враждебно към тях и турското правителство. В едно забележително писмо до чорбаджиите, с което се искат от тях пари за народното дело, Левски пише: „Чакахме ви да усетите горещите сълзи на любимия ни народ, който е вече в крайно тегло! Но не!.. Вие му пиете йоще кръвта и продавате ги на мръсния мъчител." Левски смята, че народната борба трябва да бъде насочена и срещу чорбаджиите.

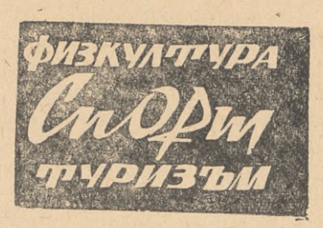
Левски вижда основната революционна сила, опората на революцията в селяните, на чиито плещи ще се изнесе борбата. Поради това той обръща голямо внимание на работата на селските революционни комитети и на въвличането на селяните в революционната организация.

В бъдещата свободна българска държава според Левски трябва да залегне широко принципът на равноправието на всички народности в това число и на турския народ. Левски прави строго разграничение между народите и техните правителства. „Ние не гоним турския народ, ни вярата му — казва той, — а царя и неговите закони, с една дума турското правителство, което варварски владее не само нас, но и самия турчин." Левски счита, че истинско сътрудничество и братски отношения между българския народ и другите балкански народи могат да се създадат, когато се установи в техните страни демократично, републиканско управление. Той се бори за създаване на балканска федеративна република.

Името на Левски стана символ на свободата. Примерът на Левски множеше силите, подкрепяше десниците и на легендарните народни борци срещу фашистката тирания и винаги ще вдъхновява народа при всяко велико дело.

Днес законните наследници на делото на Дякона, на неговите идеи, високо държат знамето, на което пише: „Свята и чиста република". Народът ни върви по пътя на истинската свобода и човешко щастие, за което даде без остатък целия си живот един от най-великите синове на нашата нация — Васил Левски.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

ПРЕДСТОЯТ ИНТЕРЕСНИ СПОРТНИ БИТКИ

(Силистренски окръг домакин на III републиканска спартакиада за учащите се от селото—20-23 юли)

Нашият окръг е удостоен с високата чест да бъде домакин за финала на III републиканска спартакиада за учащите се от селата. Тя ще се проведе в Кайнарджа (баскетбол, борба и вдигане на тежести), Айдемир (волейбол, гимнастика) и Силистра (атлетика и хандбал). За доброто протичане на състезанията окръжният организационен комитет и местните организационни комитети в Калипетрово и Айдемир вземат всички необходими мерки. В Айдемир се урежда спортен комплекс в района на училището, който е първият по рода си физкултурен строеж на село. Чест прави на ръководителите в селото, на опитните строители, че ще осигурят за гостите такъв спортен комплекс. Той ще позволи занапред да протича по-добре и обучението по физкултура.

Напредък в това отношение има и в Калипетрово, което ще бъде център на спартакиадата. Там площадките са завършени. Остава само осветлението. С много труд от страна на ръководителите и кооператорите селото е разкрасено, по-приветлив е видът на спортните съоръжения.

В Силистра учащите се и при врениците на спорта ще имат възможност на комплекса край Дунава да наблюдават спорт, който все още в нашия окръг не си е пробил път — хандбала; срещите ще се играят на осветление.

За лекоатлетите се преустройва пистата на новия стадион, която ще отговаря на всички изисквания.

Нашите отбори по баскетбол (девойки), атлетика (юноши и девойки), гимнастика (девойки), борба, волейбол (юноши) са в усилена подготовка. Прави се всичко възможно от страна на треньорите, за да се представим достойно като домакини.

Гостите ще бъдат разквартирувани по домовете на кооператорите, които с нетърпение очакват представителите от различните краища на страната.

В спартакиадата ще участвуват 1 100 юноши и девойки от селските СПУ и ССТ.

Спартакиадата се организира и провежда от Съвета за село при ЦС на БСФС, съвместно с Министерството на земеделието.

На нашия окръг и този път е оказана висока чест — да бъде домакин на такова голямо състезание. То трябва да бъде съпътствувано от една прекрасна организация, за да останат всички гости от различните краища на страната с добри впечатления.

Ангел ДИМИТРОВ

Спокойни дни за майките

Пред кооператорките от село Иорданово по време на лятната кампания стоят много и отговорни задачи. Тяхна цел и цел на ръководството на кооперативата е те да излизат ежедневно на работа.

Затова тази година бяха взети бързи и навременни мерки за откриването на две детски летни градини. Повече от осемдесет деца са поверени на трите учителки, които се грижат за децата на кооператорите. Заедно с тях те учат стихотворения и пеят песни, учат турчетата да говорят български език. Готвачките Петра Иванова и Иванка Георгиева подготвят всеки ден вкусна и питателна храна. Майките са радостни и доволни от всичко, което се върши за децата им.

Николинка ВЪЛЕВА

По следите на нашата критика

В бр. 63 от 1. VI. 1967 година на в-к „Силистренска трибуна" бе отпечатана критична кореспонденция под заглавие „Далеч от целта".

По повод отправената критика ръководството на ТКЗС — Кайнарджа съобщава, че изнесеното във вестника отговаря на действителното положение. Ръководството на кооперативата, съвместно със специалистите, е набелязало мерки за подобрение работата в говедовъдството.

Загуба на илюзиите

ПУБЛИКУВАМЕ писмото на един от онези американци, които се сражават в Южен Виетнам. Като никога са верни в този случай думите на Теодор Драйзер: „Действителността за тебе е само загуба на илюзиите".

„Скъпи майко и татко,

Днес ни изпратиха в изпълнение на задача и аз не мога да се гордея нито от себе си, нито от своите приятели, нито от своята страна.

Отправиха ни към група села, в които живееха невероятно бедни хора. Всяка от колибите е покрита с палмови листа и въз всяка има малко землено скривалище, служещо за защита на хората от обстрелване от самолети. Нашето началство реши, че тези скривалища могат да бъдат използувани за нападение срещу нас. Затова то даде заповед да се унищожат всички колиби.

Ние долетяхме там сутринта на десет вертолета и се приземихме направо всред селото. От всеки вертолет скочиха по шест човека, които незабавно откриха огън по най-близките колиби. След това се построихме в линия и започнахме да прочистваме местността. Ние подпалвахме колибите и хващахме всички възрастни мъже. Вертолетите ги откарваха в определеното място за сбор, където ги разпитваха. Но жителите на селото не разбираха къде откарват техните родни. Те плачеха и ни молеха да не вземаме от тях мъжете, бащите, синовете и дедите. Понататък те видяха в ужас как подпалихме техните домове, имущество и продукти. Да, ние изгорихме всичкия ориз и убихме всичкия добитък.

Един от моите приятели извика пред една колиба по виетнамски „излизайте" — и от скривалището изпълзя старец. Моят приятел незабавно хвърли в колибата ръчна граната. Веднага след като направи това, старецът започна да говори нещо и се хвърли обратно към дома. Друг „джи-ай", без да разбира, го бутна на земята, защото след няколко секунди гранатата трябваше да избухне. И преди самия взрив изведнъж всички чухме от колибата плач на дете.

След взрива намерихме в скривалището майка, две деца (момче и момиче — на 6 и 12 години) и почти новородено бебе. Именно за това искаше да ни каже старецът. Скривалището беше малко и тясно. Ние измъкнахме от него убитите. Телата на децата бяха разкъсани от гранатата. Това беше ужасно. Ние се спогледахме един друг и подпалихме колибата. Старецът все не вярваше в това и изпускаше жални викове пред обхванатото от огъня жилище. Отидохме си, оставяйки го. И последното, което видях, беше този стар-стар човек в скъсани, мръсни дрипи, стоящ на колене пред горящата колиба и молещ се на Буда. Неговите бели коси се развяваха от вятъра, а по лицето му течаха сълзи...

Бих искал да заплача, но сега вече не мога да плача".

Това писмо беше поместено в провинциалния американски вестник „Екрон Бикон джорнал". Бащата на войника, предал писмото във вестника, каза: „Американският народ трябва да разбере какво прави с нашите младежи такава война... Каквото и да мислят за нея американците, те трябва да знаят какво представлява тя от само себе си".

Из списание „ОГОНЕК"

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

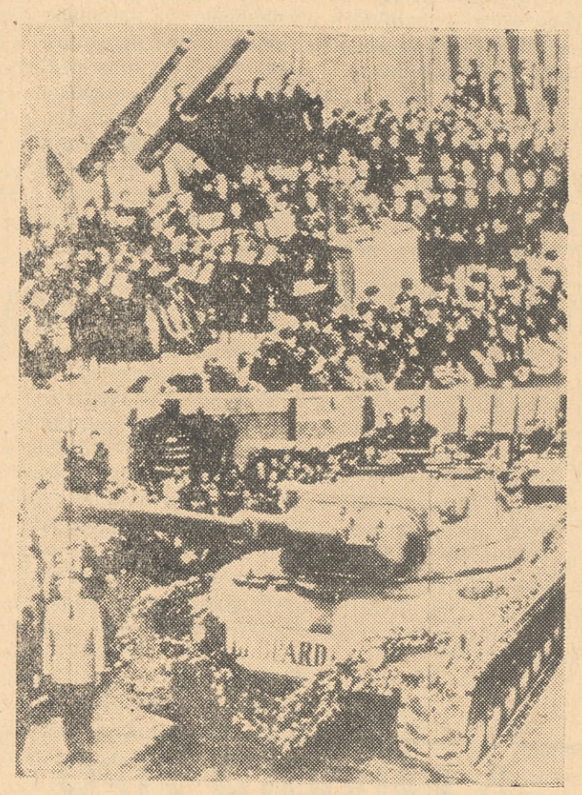
На тази снимка виждате делата на израелските агресори. Вляво — сирийски боец, пострадал от бомбардировка с напалм. Вдясно — млада арабска майка с невръстни деца, прокудени от израелските окупатори.

Въпросът за „предубежденията"

„Не прибавяща нищо ново към информацията за миналото", „спомагаща за възникването на предубеждения" — с тази формулировка е била снета от телевизионната програма на ГФР антифашистката пиеса на австрийския драматург ФРИЦ ХОХВЕЛДЕР — „ЗАПОВЕД".

Съдържанието на пиесата е следното: полицейски инспектор в 1962 година получава от своя началник във Виена заповед да изясни обстоятелствата по престъплението, извършено през 1942 година в Холандия от немските полицаи, зверски убили шестнадесетгодишна дъщеря на началника. Изпълнявайки заповедта, инспекторът открива, че той е бил този престъпник и свършва живота си със самоубийство.

Пиесата „Заповед" вече е предавана по телевизиите на Австрия, Швеция, Швейцария, Франция и други страни. Но в ГФР не я пуснаха и то по напълно понятни политически съображения.

Вижте колко си приличат тези две снимки! Горе: 1943 година, нацисткият министър Шпеер говори в един немски оръжеен завод. Долу: 1965 година— министърът на отбраната на ГФР Фон Хасел приема първия блиндиран западногермански танк „Леопард", изработен в Мюнхен.

Студеният смях

РАЗКАЗ ОТ МЕНЕЛАОС ЛУНДЕМИС

За трети път, откак ги беше сполетяло „злото", познатата вече забрадка на старицата се чернееше зад мрежената преграда. Ръцете ѝ, посинели от студа, висеха на теленатa плетеница. Очите ѝ лакомо оглеждаха всяка остригана глава. Мъчеше се да познае сина си и с мириса си дори. Беше майката на Вангелис, Вангелис Катароспорис, когото бяха откарали миналата седмица... Бяха го повикали тъй някак съвсем просто, както учителят извиква ученик пред черната дъска, и за четири дена го изпратиха при Залоянис. И при Линарис, и при Дикеос. И при Зербинос. И при... Как, с как ви думи да кажеш на старицата истината?

Това, което ставаше там всеки вторник и всяка събота, късаше сърцето. Още от ранни зори с връзопче под мишница майките тръгваха на път и идваха да чакат пред заключената порта на затвора. Душите им се изцеждаха, докато „викачът" със студен като желязо глас започнеше да назовава имената:

— Да дойде Дролапас! Да дойде Канаварас!

С благочестие като пред иконостас майките се хвърляха върху ръждясалата мрежа и сбираха цялата си душа върху посинелите устни, за да кажат... да кажат... Какво да кажат за две, две мънички минути, на затворените там скъпи чеда?

Едно изпънато въже делеше предверието на две. Тези, които чуеха името си, минаваха пред въжето и тичаха към мрежата. От другата страна ги гледаха мили очи с толкова обич...

И върху онази рамка от два метра се разиграваше цялата драма на нашите дни. Върху тази малка рамка с изпъната мрежа се скупчваха, отсам и оттам, две дузини уста и викаха отчаяно, викаха в надпревара, надвикваха се. Дъхът им се смесваше в общо кълбо... И гледаха, все пак, да не бъдат чути от мръсното ухо на шпионина, готов всеки миг да те смаже, да омърси святата чистота на тайната ти...

А тази година валеше ден и нощ... Ту дъжд, ту сняг. Остриятсеверен вятър пронизваше и дрехата и кожата и опираше до костта. Само там, близо до мрежената преграда, общият дъх, изпълнен с болка, стопляше малко въздуха.

— Да се нахраниш добре.. Донесла съм ти и чорбица.

— Какво?

—И чорбица съм донесла... чорбица, момчето ми...

— Какво, майко?

— Да, чедото ми... Погрижих се... Донесох ти и вълнена фанела...

— Какво?

— Фанелааа... вълненааа...

— Защо?

— Да я носиш, чедо, да ти е топличко...

— Ах, защо, майко... (Утре ще я продупчат)

— Сама съм ти я плела, но-щем.

— Какво?

— Плетях и плачех...

— Да спиш...

— Златна ще ти оплета, само да излезеш. Ангелики тича. Вички тичат. Тича и баща ти. Кашля и тича. Мъчно е, детето ми. Всички треперят. Всички врати затворени.

Камбанката бие като за умряло. Край. Изпразва се рамката. Други дванайсет чакат. „Викачът" заема мястото си.

— Залоянис, ела! Муркас, ела!

И ето други тичат пред мрежата на поклонение. И пак мъка разбива сърцата. И така всеки вторник и всяка събота от 10 до 12. Към полъх на човек в стените на затвора. Само през тези два часа. После тежката порта бавно се затваря със скрипене. Скрипти, сякаш протрива кости, сякаш се смее със сълзи, студен, вледеняващ смях... И зловещата смърт отваря тефтерите си, за да избере поредните си жертви:

— Да дойде Разванис! Да дойде Цифос!

Разванис отива. Разванис не се връща вече. И две зачервени от плач очи, които мокреха телената мрежа, сега мокрят един кръст. „Евангелос Разванис, 20-годишен, екзекутиран на..." Защо е „екзекутиран"? Кой го съди и отсъди така? Оттук започва един друг въпрос, който смалява човека, обеднява го и го превръща в едно нищо. Оттук започва оня плач, който не би могъл да се изплаче, дори ако от всички извори бликнеха сълзи. Стига само една фраза, за да се каже всичко, една фраза само на вратата на Елада със следните слова: „Тук убиваха хората без омраза".

Всеки вторник и всяка събота..

Безпомощно блъскат тук с криле безсъзнни души. Отдалеч те чуват свистенето на куршума, който ще прекъсне дъха им.

„Съдебен затвор" гласи просто надписът. И ни капка подозрение за същината.

Преди тук е бил публичен дом, една страшна каторга на удоволствието. Хората минаваха отвън и плюеха.

Сега е метох на смъртта. Старите жени, които идват тук, все едно че следват пътя за гробищата. Само че тук гробищата още дишат. Всеки вторник и всяка събота... Успокояват се за малко настръхналите лица. А после нахлува страхът и се загнездва в душата до утрото. Зъзнат килиите, притихнали в мрака сред падащия сняг. Говорът ни е тих като молитва. Трябва да си дадем последната клетва, последните поръчения, да си вдъхнем смелост. Във всяка килия има по някой, който сутринта ще си отиде. Още не е седнал на подсъдимата скамейка, още не се е изправил пред страшната присъда, още не е дошъл лице срещу лице с оная мъст, която тук наричат „Справедливост", но го знае. Съдебният процес е една рязко отсечена дума:

— Отричаш ли се?

— Не...

И край. От този миг се превръщаш в мощи, в следа от сянка. И чакаш. Куршумът ти е в джоба. Пипаш го като късче метал. От тебе зависи да го хвърлиш или да го забиеш в гърдите си. Но казваш „не" и го държиш. И ето сядаш и чакаш. Както чакаше преди няколко дни Разванис, а оня ден Катароспорис. И както чака тази нощ в килията си Спирос Монойос. От няколко дена вече чака в постелята си безмълвен, дълбоко замислен. Дава си сметка за направения решителен скок и главата му се замайва. В себе си беше казал „Не" още от първия миг, когато прекрачи прага. Но сега това „Не" сякаш отчеждава да отрова, която проникна в сърцето му и го хвърли в легло. Но днес се събуди друг, променен. Дълбоко опечален, но облечен. Беше избрал живота. Щеше да каже „да", да се отрече. Каза ни го сутринта. Думите му бяха сякаш стипчиви. Обля ни хладина и отчужденост. Щеше да каже „Да, отричам се" и вратата на затвора щеше да се отвори за него.

Да, беше за трети път след нещастието, когато познатата вече забрадка на старата жена се чернееше зад мрежената преграда. Старицата беше дошла съвсем близо и очите ѝ лакомо се взираха в двора. Увисна отново на мрежата и каза името. „Викачът" неохотно някак извика:

— Да дойде Катароспорис!

Никой не мина пред въжето. Всички го знаем. Навеждаме глави. Спи Катароспорис с една дупка в гърдите.

— Не е тука, бабо — навеж да се към нея „викачът". — Не е тука Катароспорис. Откарали са го. Да дойде Ксинулис!

— И Катароспорис, синко.

— Казах ти, не е тука!

— Тука е — каза тя уверено и очите ѝ тревожно го търсят сред остриганите глави. — Тука е детето ми. Как да не е тука! Тука го оставих! Ако трябваше да отиде другаде, нали ще да ми го съобщи!

Глашатаят се нервира.

— Търси го другаде...—сопва ѝ се безмилостно. — Оттука са го откарали, край. Хайде, разкарай се сега, че имаме и друга работа. Да дойде Ракалис! Да дойде Гурнас! Месарис, ела и ти!

— И Катароспорис... Слушай, момчето ми... кажи и Катароспорис... Вангелис Катароспорис.

Глашатаят изгубва търпение.

— Остави ме на мира, ти казах!...

В този миг началникът на караула който наблюдаваше от известно разстояние, се спуща и я дръпва за забрадката.

— Дръпни се настрана! — изревава диво.

—Детето ми... Добър човек си... Кажи му... Нека го изви ка!

— Дръпни се, ти казвам! —и ядно дръпна черната забрадка.

Няма по-голяма хула от тази — да докоснеш варварски една черна забрадка!

— Катароспорис, душице...

Началникът се вбеси.

— Е, искаш, значи, да ти го кажа? Е, добре, чуй го! Кучето ти пукна! На, разбра ли сега! Казах ти го ясно като бял ден! Чу ли го! Искаш ли още? И вече го заровихме даже, на... защото вонеше тука и мърсеше въздуха! Чу ли, разбра ли сега? На, това е!

Разнесе се провлечен остър писък и като с нож отряза всичко. Всичко замря: и глъчката пред портата, и разговорите, и пъхтенето... И глашатаят дори. Всичко изведнъж се вкамени. Изтръпна. Само зверът подслонен в гърдите на полицейския началник продължаваше да свирепствува.

— Мръсна кучко! — реве и я повлича като мърша. — Хайде, върви си оплаквай вън кутрето!

Тогава стана нещо, което никой не можеше да очаква. Монойос, който през цялото време гледаше някак безучастен към портата, хуква изведнъж, блъсва с все сила въжето и се спуща към мрежената преграда. „Спиро" — едва не извикахме всички в един глас. Но той не ни обърна внимание. Прилепи уста към мрежата и с глас съвсем необичаен извиква към старицата:

— Бабко!.. Майко!.. Чуй! Аз зная къде е Вангелис. Други ден ще отида да го намеря и ще му предам поздрава ти.

И както я влачеха полуиздъхнала, старицата устреми очи към посоката на гласа.

—Да му кажеш да се завива... добре да се завива...

Гласът ѝ угасна. Изгуби съзнание.

— Бъди спокойна, бабко...

Десетина се нахвърлиха върху Спиро. Това, което последва, е напоено с кръв. Но това е вече друга история, друга страница, друг ужас.

Тази история завършва тук. След две минути удари камбаната. И всички чухме познатия студен смях — тежката порта заскриптя и се затвори. А зловещата смърт се настани удобно на прага и отвори тефтера си:

— Да дойде Монойос!

Преведе от гръцки:
Мария КОЛАРОВА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 84 (1248) | Четвъртък, 20 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТРЕВОЖНИ РЕПЛИКИ

КООПЕРАТОРИТЕ от ТКЗС —СРЕБЪРНА са пред края на жътвата. От 12 000 дка пшеница са пожънати 9 500 декара. Скоро ще замлъкнат комбайните. Ще падне и последният клас. Хората ще си отдъхнат доволни от постигнатото. И все пак те няма да забравят неприятностите и тревогите, които са преживели през тези знойни, усилни дни.

Най-голяма трудност на механизаторите създаде полегналата пшеница. Разбира се, причините за това са обективни, но все пак при една по-добра предсеитбена подготовка загубите от разпиляване на зърно биха били по-малки.

В деня на нашата проверка шест комбайна жънеха пшеница в местността „Тодорчев орман". Голяма част от посева беше полегнала. Теренът бе наклонен, с ниски и високи бразди. Именно тук на всеки десетина метра констатирахме извити непожънати пшеница. Наистина, в сламата имаше разпилени много малко семена, но ако пресметнем колко класове са непожънати, ще разберем каква загуба на зърно носи това за стопанството. Останахме с впечатление, че ръководителите на кооперативна са свикнали с тази картина и тя не ги тревожеше. Те не са организирали и групи от ученици или по-възстрастни кооператори, които да съберат поне част от разпилените класове. Още по-големи са загубите при жътвата на ръка, а така се прибират общо 2 800 дка.

Не по-малко тревоги преживяват комбайнерите и във връзка с транспорта. Според комбайнера Колю Гецов имало е дни, когато в комплексната бригада машините са бездействували от сутринта до обяд само поради липса на транспорт. По време на проверката картината се оказа съвсем обратна. Камионите чакаха за зърно. Седнали под сянката на каросериите, товарачите играеха карти. Може би в същото време някъде не стигаха превозните средства, похабяваше се готова продукция и хората с основание се тревожеха. Това неестествено положение говори за лоша организация, за липса на необходимата гъвкавост при разпределяне на превозните средства.

Все за този недостатък ни подсказва и обстоятелството, че техниката на зърноплощадките също не се използува както трябва. Кооператорите от комплексната бригада бяха почистили вече пшениците и на площадката бездействуваха една машина „ОВ-20" и един селектор. На другата площадка работеха две семечистачни машини. Според мнението на председателя на стопанството те били достатъчни да „посрещнат нуждите". Но достатъчни ли са машините на зърноплощадката във Ветрен? Тук жътвата вече е привършила. Седемстотин тона зърно очакват да бъдат почистени и прибрани. А това става само с една приспособена веялка и с една семечистачна машина, ръждясала от годините. С тази „техника" ежедневно могат да се почистят по 40 т зърно. А ако дъждовете продължат? Колко труд, колко допълнителни средства и колко загуба на пшеница би донесло това за бригадата!

Не малко са тревогите, които ръководителите на кооперативна изпитват от някои прояви на лоша трудова дисциплина. Карущари като Атанас Минчев и Атанас Тодоров от Ветрен все още закъсняват. Те карат кооператорите да ги чакат до 8 ч. пред портала на бригадата. А кога ще започнат работа? Ще спазят ли работното време? Едва ли! Те няма да се трудят на полето дори 8 ч., когато работният ден сега трябва да бъде 10 часа.

Данните от статистиката, които се води в стопанството, показват, че броят на хората, излез ли на полето, често се мени. До като на 14 т. м. например са работили 315 човека, то на 15-ти те са били 350. Тук трябва да отбележим, че има случаи, когато то данните, отразени във всеки дневния бюлетин, не отговарят на истината. Имаме предвид не точността в посочените пожъна ти декари пшеница. За какво друго, а не за неточност говори фактът, че на 14 т. м. в графата на жътва с комбайни е от белязана цифрата 4 200, а само на следващата дата цифрата 8 000! Статистичката се оправдава, че тя замества болната си колежка, че не винаги може да се „свърже" с гл. агроном, кой то да я уведоми за точните дан ни. Но нали по сведенията, изработени от нея, се правят изводи за хода на кампанията не само от управителния съвет, но и от окръжните ръководства?

Не трябва да отминаваме тревожния факт, че Селкоопът в Сребърна не е направил нужното за навременното снабдяване на хората с необходимите стоки през жътвените дни. Като се има предвид, че цялото село се снабдява със съестни продукти само от един магазин, който е в центъра, не може да не ни озадачи обстоятелството, че точно в най-напрегнатите дни през кампанията на магазинера се прави ревизия. В деня на проверката в празния хладилник се мъдреше само половин пита кашкавал. Магазинерът, млад и енергичен човек, изказа недоволството си, че само веднъж — във вторник, „го зареждат" с колба си. И те се продават за един ден. А през другите дни на седмицата?!? В малкото магазинче до стопанския двор няма хладилник и вентилация, въпреки че работи вече от година и полови на. Тук колбаси въобще не се доставят. А хората? Нима не се мисли, че с празна торбичка трудно може да се изкара цял ден на полето?

Освен с жътвата, механизаторите са заангажирани с извличане и балиране на сламата, с извършване на дълбоката оран. Навреме са засети 800 дка повече от планираната фуражна царевица. Но и тук има какво да тревожи хората. Механизаторът Тодор Андреев има голямо желание да извършва продълбочаваща оран според изискванията на агротехниката, но липсват необходимите съоръжения. Не е помислило навреме ръководството и за битовите условия на хората. Макар жътвата да е към края си, а оранта в своя разгар — все още фургоните за почивка на механизаторите не са ремонтирани. А за топла храна — и дума не става.

Още редица тревожни въпроси засенчват радостта на хората в ТКЗС с. Сребърна от постигнатата богата реколта. За тяхното преодоляване са нужни много усилия както от страна на ръководството, така и от някои кооператори.

Стефанка СТАНЕВА

КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 14 ЮЛИ т. г.

РУСАН ТОНЕВ от ТКЗС — АЙДЕМИР с комбайн СК-4 пожънал 2 732 декара и овършал 878 тона зърно.

ВЕЛИКО КРУМОВ от ТКЗС — СОКОЛ с комбайн СК-4 пожънал 2 428 декара и овършал 786 тона зърно.

НИКОЛА ХРИСТОВ от ТКЗС — ДОБРОТИЦА с комбайн СК-4 пожънал 2 300 декара и овършал 730 тона зърно.

ДРАГАН ПЕНЧЕВ от ТКЗС — БЕЛИЦА с комбайн СК-4 пожънал 2 280 декара и овършал 692 тона зърно.

За бързото и без загуби прибиране на тазгодишната реколта в ТКЗС — Калипетрово своя голям дял даде и механизаторът Георги Маринов от втора тракторна бригада на Енчо Костадинов.

СРОЧНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДАЧИТЕ

В ТКЗС — Добротица обработват 15 300 дка пшеница. Над 11 000 дка вече са пожънати.

В блоковете работят 9 комбайна. Най-много зърно са овършали комбайнерите Димитър Великов и Мющеба Хюсеинов.

Според предварителни данни, в стопанството се очаква надплатена житна реколта. Средният добив ще достигне 320 кг зърно от декар вместо 295 килограма. Най-богата е реколтата в селата Ястребна и Босна.

Досега в складовете на „Зърнени храни" — Дулово са превозени 1 500 т пшеница, при план 2 200 тона.

Не изостава и балирането и извличането на сламата. Над 10 000 дка стърнища вече са почистени, а на 4 000 дка от тях е извършена дълбока оран. Две хиляди декара са засети с фуражна царевица — II култура.

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

ИКОНОМИКАТА НА СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ ПРЕЗ ПЪРВОТО ШЕСТМЕСЕЧИЕ НА 1967 Г.

(Съобщение на Окръжния отдел „Статистика" — Силистра)

През първото шестмесечие на 1967 година започна с успех изпълнението на решенията на Деветия конгрес на БКП за развитие на икономиката ни по интензивен път, за бърз растеж на обществената производителност на труда.

Резултатите от стопанската дейност в различните отрасли са по-високи от тези, постигнати през първото шестмесечие на 1966 година.

I. ПРОМИШЛЕНОСТ

Обемът на промишлената продукция нараства по възходяща линия. В сравнение със същия период на миналата година се е произведена в повече промишлена продукция за 5 440 000 лева, или 15,7 на сто. Планът за шестмесечието е изпълнен 104,6 на сто. Преизпълнението се равнява на произведената продукция от Завода за организационна техника, Керамичната фабрика, РТС Дулово и РТС Тутракан, взети заедно.

Изпълнението на плана по промишлени предприятия е следното:

Предприятия	изпълн. на плана през I шестмесечие.	изпълнено през шестмесечието към I шестмесечие на 1966 г. в %
А. Предприятия по новата система	104,8	115,9
I. Минист. на машиностр.	100,7	134,0
1. ДМЗ „Стомана"	103,8	120,6
2. ЗММ	104,1	162,6
3. Завод „Хром"	104,3	128,3
4. ЗГУ „Терма"	77,7	272,9
II. М-во на леката промишленост	104,2	109,1
5. ДИП „Текстилни влакна"	103,6	96,2
6. ДИП „Добруджа"	104,4	116,2
III. М-во на прон. промишленост	107,3	111,4
7. ДИП „Дунав"	100,4	132,1
8. ДПЗХ „Първи май"	103,4	86,7
9. ДСП „Млекопреработване"	102,0	113,9
10. ДСП „Родопа"	106,1	102,6
11. ДСП „Винпром"	114,8	68,0
12. ДСП „Булгарплод"	139,3	166,7
IV. М-во на горите	101,5	107,1
13. ДИП „Липа"	101,5	107,1
V. М-во на строежите	100,0	131,5
14. Строит. пром. предприятие	100,0	131,5
Б. По старата система	101,0	118,0
I. М-ство на горите	108,0	102,7
1. Горско стопанство — Силистра	107,0	100,7
2. Горско стопанство — Тутракан	113,0	107,8
3. Горско стопанство — Дулово	104,0	99,7
II. Държ. к-тет за наука и техн. прогрес	87,0	133,8
4. Завод за оргатехника	87,0	133,8
III. М-во на строежите	109,6	134,0
5. Керамична фабрика	109,6	134,0
IV. М-во на земеделието	109,2	125,4
6. РТС — Тутракан	104,3	98,6
7. РТС — Дулово	110,0	137,9
8 Държавен екарисаж	125,0	104,2
В. По 27 постановление	105,3	114,9
V. М-во на арх. и благоустройството	103,2	115,6
1. Промкомбинат „Текстил"	102,9	118,2
2. Промкомбинат „Камъшит"	104,2	112,1
3. Промкомбинат „Електрометал"	94,4	108,2
4. Промкомбинат — Тутракан	106,3	116,2
5. Промкомбинат — Дулово	110,9	130,9
VI ЦС на ТПК	108,2	113,9
6. ТПК „Дунав"	97,3	102,8
7. ТПК „Метал"	128,2	138,8
8. ТПК „Девети септември"	102,1	106,5
9. ТПК „Добруджанка"	119,2	123,0
10 ТПК „Съединение"	142,6	153,4
11. ТПК „Нов живот"	101,5	102,0
12. ТПК „Домостроител"	114,3	116,8
Общо за окръга	104,6	115,7

(Следва на III стр.)

ДЕНОНОЩНО СРЕД КООПЕРАТИВНИТЕ ПОЛЯ

Всички машини в ТКЗС — Паисиево са заети с прибиране на зърното, със засяване на вторите култури и извършване на дълбока оран.

В жътвата участвуват двана десет комбайна. От общо засетите 19 500 декара пшеница с виндроуер са пожънати 5 000 декара, 400 декара на ръка, а с комбайни — 4 000 декара. От 3 000 декара са овършани 750 тона зърно. Очаква се средният добив да достигне 315-320 кг от декар.

Сламата от блоковете веднага се прибира механизирано. Това става с три сламопреси и три стогометатели за трупане. Балирани са общо 180 тона и натрупани на купи 320 тона слама. Механизаторът Али Керимов от тракторната бригада на с. Звенемир е балирал досега 70 тона слама, а Сали Махмудов от с. Зебил — 150 тона.

Добре бе организирана работата по засяването на вторите култури. Мястото на ечемика се изора на дълбочина от 20-25 см и веднага се зася с фуражна царевица. Планът от 2 000 декара е надхвърлен с 200 декара.

Освободените площи, определени за дълбока оран, се почистват и тежките машини навлизат в тях. Досега са изорани 900 декара, от които 700 на дълбочина от 40-45 см. Тези площи се подготвят за слънчоглед. Общо по този начин трябва да се изорат 6 000 декара. Най-много изорани площи имат механизаторите Ахмед Мустафов от бригадата на с. Зебил и Реджеб Шефкиев от с. Паисиево.

Съревнованието между механизаторите се отчита редовно. Най-добрите се награждават с парични суми. В ремонтната работилница е въведено денонощно дежурство. Благодарение на това, всички машини работят. Най-малката повреда веднага се отстранява. Така кооператорите ще приберат реколтата без загуби и навреме.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПРИЕТИТЕ МЕРКИ ПОМАГАТ

С всеки изминат месец от тази година транспредовци намаляват допусканите по-рано днисамоотлъчки, отсъствия с разрешение на администрацията и пр. Преносвачите, превозвачите, шофьорите и механизаторите водят борба за уплътняване на работния ден. Ярък показател за това е непрекъснатото увеличение производителността на труда и преизпълнението на плана.

Ръководствата на агенциите се заеха да търсят отговорност на всеки работник, допуснал самоотлъчка. От агенция — 2 Силистра за допуснати самоотлъчки другарите Сайледин Али ев и Шабан Велиев са преведени на други обекти на работа, а Исмет Исмаилов е уволнен за системно нарушение на производствената дисциплина. Има и такива, които не издържат на наказанията. Например Ахмед Алиев за неизпълнение нареждането на ръководството бе наказан, но от това се обиди и напусна работата. През второто тримесечие на тази година в агенция — 2 самоотлъчките и отсъствията с разрешение на администрацията са намалели в сравнение със същия период на миналата година.

Отговорност за неспазване на трудовата дисциплина се търси и в агенция — 1 Силистра. Тук другарите Ремзи Шезелов, Юсеин Юсменов и Акиф Салиев бяха наказани да заплатят денгубата на камионите, неразтоварени по тяхна вина, защото се явили на работното място в нетрезво състояние.

Не само от работниците се търси административна отговорност, а и от служителите. Провинилите се биват наказвани съгласно Кодекса на труда.

Наред с това ръководствата на агенциите съвместно с обществените организации водят разяснителна работа сред работниците по бригади и работни места.

В резултат на активната борба за укрепване на дисциплината през време на производствения процес самоотлъчките, закъсненията и неуплътняването на работното време стават все по-редки явления. За второто тримесечие планът на предприятието бе изпълнен 114 на сто, а отделни бригади изпреварват своята програма с месец напред.

Благодарение на решителната борба за укрепване на дисциплината, загубените дни поради самоотлъчки и неоформяваните отпуски през второто тримесечие на тази година са намалели с 310 дни в сравнение със същия период на миналата година.

С това колективът на ДП „Транспред" — Силистра се бори да бъде отново начело в обединението и задържи знамето „Национален първенец", което за втори път е в неговите ръце.

Атанас ВИТАНОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 17. VII. 1967 год.

ТКЗС	Жътва пшеница 0/0	Овършана пшеница тона	Основно торене дка	Есенна дълбока оран — 0/0
Айдемир	89,7	1707	400	9,7
Калипетрово	53,7	2325	800	9
Бабук	53,6	2600	1400	8,8
Алфатар	47,1	314	—	19,5
Алеково	53,6	1907	—	10
Иширково	70,6	4830	800	25
Смилец	70,5	1470	400	7,5
Попина	69	1920	—	8
Сребърна	79,1	2270	—	9,4
Ситово	61,2	5516	—	10,2
Срацимир	70	3583	1300	24,2
Кайнарджа	54,4	3086	—	7,3
Голеш	57,5	2251	—	6
Средище	62,1	3473	860	10,4
Тутракан	77,3	4775	1930	8,8
Нова Черна	100	5264	850	9,3
Старо село	91,5	1833	1370	8
Белица	69	5874	1770	10
Главиница	77,2	3103	1000	11,1
Ст. Караджа	89,7	3463	270	23,3
Сокол	75,2	3799	1209	16,6
Зафирово	70,5	3261	—	7
М. Преславец	62,3	1826	—	9,5
Дулово	43,6	3921	—	18,4
Междей	34,5	2297	—	7,6
Окорш	53,1	3062	2400	15,8
Секулово	37,2	2442	480	3
Добротица	72,3	3433	—	15
Чернолик	50	3879	—	24,3
Паисиево	62,9	4031	205	16,7
Всичко ТКЗС	63,3	96342	17444	12,8
ДЗС				
Силистра	х	—	—	0
Н. Черна	100	1403	2580	17,5
Я. Забунов	48	2594	—	5,7
Окорш	88,5	315	200	20,4
Всичко ДЗС	65,4	4312	2780	10,1
В-ко за окр.	63,4	100654	20224	12,7

Сламата се прибира грижливо

ЖЪТВАТА в Старо село наближава своя край. Но трудовият подем не спада нито за миг. И хората, и машините са в усилена надпревара. Целта на всички кооператори е час по-скоро да приберат и последното зърно от полето. А то е обилно и радва добрите стопани.

Но наред с грижите да прибират зърното без загуби староселските кооператори не забравят и сламата, която макар и да не е основен продукт, има своето място и значение в икономиката на стопанството. Най-напред тя служи за постеля и храна на животните. Може да се използува като горивен материал за печене на тухли и за други нужди. Освен това, част от нея отива за нуждите на нашата промишленост, като се изкупува от държавата.

Ръководството на стопанството добре оценява значението на сламата. Едновременно с жътвата се организира нейното прибиране и съхранение. Най-голяма тежест при работата в това направление бе отдадена на двата сламопресоподбирача. Тези машини бяха пуснати веднага след комбайните, за да подбират и балират. Те бяха добре подготвени за лятната кампания и сега работят безспир. С тяхната помощ вече е балирана сламата на близо 2 000 дка. Направени са 600 т бали. Те се извозват веднага от блоковете в стопанския двор, където се трупат на големи купи от по 300 тона. Купите се правят по бригади, които ще се грижат за тяхното правилно съхранение. За да не проникне вода в тях и да причини загниване, купите се покриват с пласт слама дебел един метър. Хората от комплексната бригада с бригадир Велико Севков вече покриха направената от тях купа. Предстои да свършат тази работа и хората от полевъдната бригада.

Съгласно разчетите, за нуждите на животновъдството ще бъдат необходими около 600 т слама. Това количество е вече натрупано. Балирането обаче продължава. 100 т бали предстои да бъдат продадени за нуждите на промишлеността, а други 100 за нуждите на ДЗС „Родопа".

Сламата, която не се балира, се извлича от блоковете с волокуши, за да бъде натрупана на купи и използувана за различни стопански цели. И тази работа ще се извършва механизирано чрез използуването на двата стогометателя.

Дадена е възможност и кооператорите да се запасят с достатъчно слама за нуждите на личните си стопанства. Разрешено им е да събират в неограничени количества разпилените след преминаването на волокушите купчини. Това е от полза както за самите тях, така и за стопанството, понеже се постига добро почистване на площите.

Прибирането на сламата продължава усилено. След комбайните се движат сламопресоподбирачи и волокуши. По такъв начин, непосредствено след като приключи прибирането на зърното, ще приключи и извозването и съхранението на сламата. А освободените блокове своевременно се изораят. Четирите дизела на кооперативна преминаха вече на денонощна дълбока оран.

Емил ПРАХОВ

50 години съветска власт

Октомврийската революция и проблемът за интелигенцията

ВСЯКА обществена класа има своя интелигенция. Но през октомври 1917 година, когато пролетариатът на Русия стана управляваща класа, той не разполагаше с достатъчен брой свои кадри от специалисти, с помощта на които би могъл да управлява държавата, народното стопанство, да осигури отбраната на страната и понататъшното развитие на науката и културата. Враговете на болшевизма твърдяха тогава, че пролетариатът не бива да вземе властта, без да е осигурил в тила на авангарда на революцията достатъчно културно население, без да има своя интелигенция.

Но работническата класа на Русия намери единствено правилното разрешение на проблема: без да чака създаването на социалистическа интелигенция, взе властта в свои ръце и осигури най-необходимите предпоставки и условия за развитието на културата, за нейното проникване сред най-широките народни маси и за възпитаване на нова интелигенция.

Още в първите дни на своето съществуване съветската власт издигна проблема за създаване на социалистическа интелигенция. Тази задача бе решена едновременно в две насоки: формиране на нова интелигенция от работници и селяни, от една страна, и от друга — привличане на кадри от старата интелигенция към социалистическото строителство, превъзпитаването им в процеса на изграждането на социалистическото общество.

Отделните групи от интелигенцията посрещнаха различно Октомврийската революция. Част от руската интелигенция, разбирайки какви прогресивни промени носи новият обществен строй за съдбата на родината, прие Октомврийската революция и постави своите знания и опит в служба на народа.

Хиляди интелигенти — световно известни учени, видни дейци на изкуството, поети, лекари, учители, агрономи, художници и т. н. приеха безрезервно новата власт. Най-добрите представители на демократичната интелигенция не само приветствуваха революцията, но и геройски се сражаваха за нея.

Но това беше само част от интелигенцията, която искрено прие Октомврийската революция. Голяма група от нея не можа да се ориентира в ставащите събития и зае неутрална, изчаквателна позиция, заявявайки, че не желае да се намесва в „политиката". Тези интелигенти не искаха да отидат против народа, затова и не се обявиха против болшевиките, които се ползуваха с подкрепата на работниците и на основната част от селяните.

Накрая значителна група от интелигенцията не само не прие социалистическата революция, но открито започна да саботира мероприятията на съветската власт вътре в страната, да води активна борба срещу нея и се оказа от другата страна на барикадите.

Именно тази интелигенция — „неутрална", колебаеща се, а често настроена враждебно към съветската власт, отхранена и развратена от капитализма, беше необходимо да бъде привлечена в служба на революцията. Да се строи социализъм с помощта на буржоазната интелигенция — в това се заключаваше една от диалектическите особености на установяването и укрепването на социалистическото общество.

Привилегированото положение на интелигенцията при капитализма и острата необходимост от опитни, знаещи кадри, а също така условията на класовата борба определяха пътищата и методите за привличане на буржоазната интелигенция към социалистическото строителство. Комунистическата партия и съветската власт отделяха на този въпрос много внимание, сили и време. Работеше се непрекъснато от първите дни на революцията до окончателното преминаване на интелигенцията на позициите на социализма.

Обаче основен и най-ефективен метод за осигуряване сътрудничеството на старата интелигенция беше — тя да се превъзпита в процеса на социалистическото строителство и да се преодолее нейното безверие в социализма. Въпросът за привличането на интелигенцията към социалистическото строителство заниманаше най-добрите сили на Партията. Особено важна роля в това отношение изигра В. И. Ленин.

Целенасочената политика на съветската власт и на Партията оказа дълбоко положително влияние върху психологията на старата интелигенция. Убедила се, че именно комунистите са истинските патриоти, защитници и изразители на интересите на трудовия народ, че „болшевиките са хора на делото", интелигенцията постепенно отхвърляше бремето на остатъците от миналото и на предразсъдъците и минаваше към все по-активно сътрудничество със съветската власт. Достатъчно е да се каже, че към средата на 1920 година в Червената армия вече служеха около 50 000 бивши офицери и генерали, между които и няколко бъдещи маршали. Десетки хиляди специалисти работеха в народното стопанство.

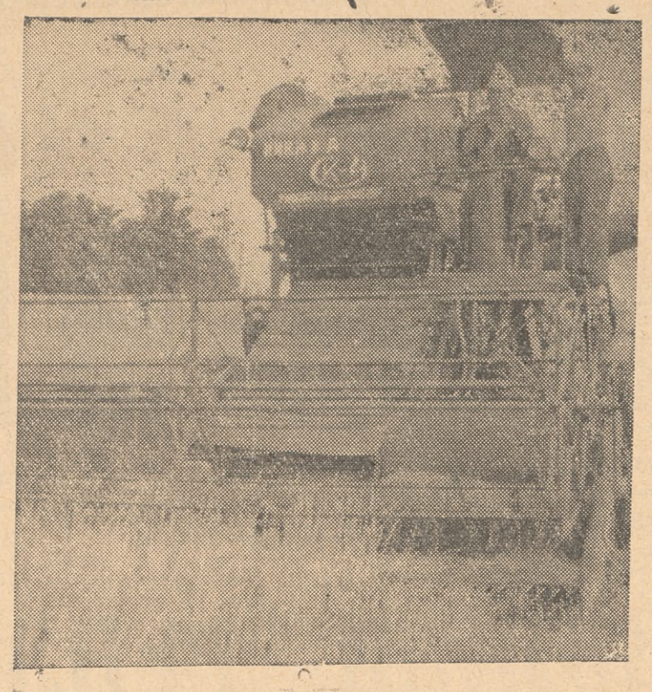
Особено силно въздействие за промяна на мирогледа на старата интелигенция оказаха индустриализацията на страната и колективизацията на селското стопанство. Постановката и успешното разрешаване на такива сложни и смели технически проблеми, като ленинския план за електрификация на страната, построяването на Днепрогрес, Магнитогорския металургичен комбинат, бързите темпове на индустриализацията, преминаването на дребните селски стопанства към едро селскостопанско производство, грамадните успехи в културното строителство — всичко това изпълваше с гордост сърцето на всеки работник на науката, техниката и културата, на всеки, обичащ своята работа, въвличаше го в общия поток на социалистическото строителство.

Отделяйки много сили и внимание на въпроса за привличането на старата интелигенция към строителството на социализма и на нейното превъзпитание в духа на социалистическата идеология, Комунистическата партия от първите дни на революцията реши и друга с огромна важност задача — подготовката на нови кадри интелигенция от работници и селяни. А задачата за построяването на социалистическото общество изискваше подготовката на все повече специалисти във всички области на знанието.

В наши дни съветската интелигенция представлява велика армия от дейци на науката, техниката и културата. Тази армия всяка година се попълва с нови хиляди специалисти.

Съветската интелигенция коренно се различава от интелигенцията на дореволюционна Русия не само социално и по брой, но и по своя национален състав. Всички националности — населяващи Съветския съюз, създадоха в условията на социализма своя национална интелигенция.

С. ФЕДЮКИН
Агенция Новости

Комунистът комбайнер Шабан Мехмедов и неговият помощник комсомолецът Иордан Иванов от ТКЗС в с. Чернолик при жътвата на ечемика бяха на едно от първите места в стопанството.

И сега при жътвата на пшениците те редовно превъзпълняват дневните норми и дават винаги качествена работа.

РАДВАЩИ РЕЗУЛТАТИ

През изтеклото полугодие на тази учебна година комитетите, организациите и клубовете на ДОСО от окръга постигнаха добри резултати при изпълнение на учебния план и призив-обещанието.

При отчитане на съревнованието между окръжните организации от Североизточната зона на страната, което стана в гр. Търговище, Силистренската окръжна организация се класира на второ място. Тя остави зад себе си такива укрепнали организации като Варненската, Толбухинската и Шуменската. В страната нашата организация е на четвърто място. До края на шестмесечието в окръга бяха обучени близо 19 000 граждани. Планът по гражданска отбрана, стрелковите дисциплини, приложната електротехника и другите по-важни дисциплини е успешно изпълнен. Болшинството от комитетите и организациите насочиха вниманието си към качественото провеждане на занятията, в резултат на което слушателите получиха трайни знания. Добре организираха своята работа комитетите от: Иширково, Алфатар, Ситово, Кайнарджа, Силистра, Главиница, Бабук и др.

Въпреки общите успехи на окръжната организация обаче, в селата Средище, Ст. Караджа, Добротица, Срацимир, Попина и др. комитетите подцениха тази задача и не изпълниха учебните си планове.

Някои комитети като тези от селата Окорш, Белица, Сребърна, Попина, Тутракан и др. не изпълниха плановете си по моделизъм, организацията от Тутракан не направи нищо по плана за морските дисциплини.

По масовизацията също са постигнати добри успехи, но комитетите и организациите: Белица, Малък Преславец, Айдемир и др. са зле и по този показател.

По спортно-състезателната дейност най-добре се представят общинските комитети на ДОСО от Иширково, Алфатар, Кайнарджа, Бабук и гр. Силистра.

За да имаме още по-големи успехи, е необходимо навреме да се отстраняват съществуващите слабости. За всички завършили учебни групи да се оформят дневник протоколите съгласно изискванията.

Там, където има изоставане в изпълнението на учебния план, незабавно да се търси помощта на партийните организации. В никакъв случай не бива да се допуска формално обучение, съкращаване на учебни програми и др.

Атанас АТАНАСОВ

ПИОНЕРСКО ЗВЕНО

Сега в кооперативните поля има много напрегната полска работа. Успоредно с прибирането на богатата реколта от есенниците трябва да се полагат грижи за пролетните култури, да се бере, ниже и изсуши тютюнът. В тези напрегнати дни пионерите от с. Господиново се притекоха на помощ на родителите си.

Към съществуващите полевъдни звена се прибави още едно звено — пионерското, със звеновод Стойчо Костадинов.

Вечер, когато се разпределя работата от бригадира, между звеноводите е и Стойчо. Досега пионерите взеха участие в прибирането на люцерновото сено, плевиха фасул, почистиха стопанския двор. Подходяща за тях работа бригадирът намира и на площадката за сушене на зърно. От сутрин до вечер не стихват песните на работливите пионери. Доволно е бригадното ръководство от тяхната работа. Доволни са и родителите.

В звеното всички работят съвестно, но се отличават със сръчността си пионерите: Недялка Димитрова, Николинка Добрева, Никола Трифонов, Маринка Петрова, Христо Павлов, Петранка Георгиева и др.

Христо ВАСИЛЕВ

Вълнуваща вечер

По инициатива на селския комитет на Отечествения фронт и женактива към него наскоро в с. Йорданово се проведе среща, посветена на дружбата между жените българки и туркини. Изнесен бе доклад за дружбата между турци и българи, след което в продължение на два часа имаше художествена програма на турски и български език. Особено добре се представиха самодейците: Зейнеп Сеидова, Мюршюде Алиева, Фатме Дасова, Гюлшен Мехмедова и др.

В модното ревю бяха показани много стари и нови носии на населението от района.

Николинка ВЪЛЕВА

Повече от 12 години комунистът Кунчо Матев работи като стругар. Сега той е на работа в ремонтната работилница на ТКЗС в гр. Дулово и дава своя дял за срочното отстраняване на дефектите по комбайните и машините.

ТАЗИ ТОЛКОВА СИНЯ БРИГАДА

И ТАКА — отново е бригадирско лято. Двеста средношколци в синьо (само командирите са в зелено — нали трябва да се различават) от бригадата „Дочо Михайлов" са на местата си в Консервния комбинат и оглася навсите с песни и смях. Разбира се, нито песните, нито смехът им пречат да си гледат добре работата — пък и затова са млади — да се смеят и пеят. А и работата не е ли песен — отпиши я.

Дума да не става, че всички още от първия ден започнаха да си изпълняват нормите. Все пак това са около сто килограма — веднага не можеш да нацепиш толкова много кайсии. Пък и първите дни са дни на опознаване и в работата, и иначе. Но още от тези първи дни се очертаха няколко ударници, които не само изпълняваха, но и преизпълняваха тези норми. „Как го правите тоя номер бе, вие като че ли цял живот кайсии сте цепили" — ги питаха другите, но Радка Димитрова, Росица Илиева, Пламен, Иван, Николай и др. си мълчаха. А тези, дето ги питаха, скоро престанаха да ги питат, защото нямаше никакъв номер. Въпрос на сръчност! И ето, че в деня на откриването тайната на сръчността на всички беше ясна и тази толкова синя бригада може ше да открие първата смяна с изпълнена норма. И дано я закрие с преизпълнена. Ще стискаме палци!

Откриването стана с всичката му тържественост, запазена от първите бригади въобще. Тържествена проверка, тържествени рапорти, тържествено приветствено слово, тържествено бригадирско „ура" за вдигане на знамето, тържествен бригадирски огън. А бяха запалили един огън — за чудо и приказ! Още с разгарянето му роящите мухи се пръснаха и зачакаха по-спокойни времена. Огънят се разгаряше, бригадирите започнаха да изнасят литературно-музикалната си програма, в която имаше и стихотворения, и естрадни песни, и гимнастически номера, и т. н. И докато трае програмата, ние ще запознаем нашия читател с някои неща от живота на тази толкова синя бригада която на светлината на огъня беше станала тъмносиня.

Както на всички вече е известно, тази бригада работи в Консервния комбинат, който се на края на града, а лагерът на бригадирите е още на два километра — в помощното училище. Всеки ден — сутрин, обед и вечер — бригадирите вървят тези два километра пеша — преди работа или след работа. Аз разбирам, те са млади и нищо няма да им стане, но какво биха казали другарите от Консервния комбинат, ако отделят два камиона за половин час и вместо да ходят бригадирите в тоя пек, да ги докарат за пет минути в комбината.

Синята бригада работи под един навес. На две смени. И поневеже работят в едната смяна около 100 човека и както казахме по-горе, тези сто човека в смяна си изпълняват нормите вече, необходимо е известно пространство пред масите — нали трябва да има къде да се слага продукцията, после да се носи на кантара и да се изнася. Но ето че идват за по един ден предприятия на помощ и заемат това жизнено важно за бригадата пространство. След което работата се усложнява и се намалява трудоспособността ѝ.

А лагерът? Той е в помощното училище, а само на няколко метра до това училище са оборите на ССТ „Добруджа". Много „мило" съжителство. Мухите са вече подробност. Нарочно не споменавам думичката хигиена, с нея се занимава цял институт в града.

Когато говорим за палатките, трябва дебело да подчертаем, че това ще им е последната бригада. В тоя вид, разбира се. Всички без изключение са скъсани и пропускат вода. Добре, че още не е завалял дъжд, ама защо ще чакаме да завали? Но бригадирите са оптимисти — сигурни са, че няма да вали. Дано!

Иначе бригадите са хубаво нещо. Човек укрепва и се учи на издръжливост. От малък се учи. И нали са млади — на всички тези неудобства не обръщат чак такова внимание. Гледат си телевизия, слушат си хубава музика по радиограмофона, водят ги на кино и на концерти, сами си правят забави (малко не им достигат момчетата), физкултурна дейност също си развиват и т. н. Въобще живеят си бригадирския живот под сините униформи.

И ето, че програмата свърши, огънят догоря, а от изнесения навън радиограмофон се понесе енергичният ритъм на шейка. Цялата синя бригада оживя под неговите звуци и понеже шейкът не е в нашето амплоа, ние си тръгнахме, пожелавайки идущата година на тази толкова синя бригада да ѝ се намери друго място за пребиваване.

Николай ЗЛАТЕВ

СРЕЩА КРАЙ МОРЕТО

Мил, незабравим спомен за пионерите от Силистренски окръг, почиващи в пионерския лагер в с. Бяла, Варненски окръг, втора смяна, ще остави срещата с участника в партизанския отряд „Антон Иванов" — Лазар Войков (Альоша).

Със затаен дъх и развълнувани лица те слушаха разказа за героя за прекараните трудни и пълни с героизъм и себеотрицание дни в партизанския лагер „Техеран". Със свити от мъка сърца те научиха как само за едно денонощие отрядът е загубил седем скъпи другари. Очите на героя и на децата плуваха в сълзи. Времето минаваше неусетно. Много неща научиха пионерите за живота и борбите на този героичен отряд.

След срещата дружинната председателка Росица Анастасова поднесе на бившия партизанин хубав букет от свежи цветя и албум за спомен от отряда. Благодари му за отзивчивостта и му пожела здраве, дълъг живот и още много такива срещи с пионерите.

Дружинният съвет на пионерската дружина „Дочо Михайлов"

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

13

— Муха има свои задачи — каза шефът, — чака свои гости.

„Значи, той дебне нашите край костела — разбра Вихър. — Всичко ще реши случаят и само случаят. Каква глупост: казват, че случайности не стават. Всичко се състои от случайности. Всичко. И аз се надявам сега на случайност. Разбира се, те ще ме пуснат на пазара — много рядко е наши хора да се се презавербуват от тях, това за тях е извънредно радостно произшествие. И онова, което той ми каза за задачите на Муха, е явен симптом на неговото вътрешно съгласие с моето предложение. Сега той ще почне да си играе с мене. А аз вече спечелих, сега трябва да се държа разумно".

— Хайде да се отклоним малко — каза шефът, — хайде да поговорим за вашия жизнен път. Интересува ме всичко, отнасящо се до вас, начиная от четиридесет и първа година.

Вихър бе погребал много хора, свои приятели по борба. Той познаваше нелегалното движение в Днепропетровск и Кривой Рог и помнеше имената на онези, които загинаха в гестапо. Значи, тези имена шефът можеше да провери, запитвайки архива. Много другари на Вихър от фронтово то разузнаване загинаха, но бяха останали техните прякори и легенди. Вихър реши да се обърне към мъртвите приятели. Приятелите, даже мъртви, трябва да спасят живия.

— Как ще ви бъде удобно? — каза Вихър. — Мога да разказвам или по-добре ще бъде да напиша на лист?

— Пишете — каза шефът. — Ще излезе хубав материал за контрапропаганда върху червените войски по радиото.

— Първо, с това ще ме погубите като възможен ваш агент. Второ, ще погубите моите близки.

— За вашите близки, за техните адреси имена, презимена и години на раждане ще говорим покъсно. Ето ви лист и писалка. Моят колега ще ви заведе в тиха стая, където никой няма да ви пречи. За съжаление, нашите стенографистки не знаят руски език и аз съм лишен от възможността да облекча труда ви. До довечера.

НОЩНИЯТ РАЗГОВОР

Цяла нощ Степан Богданов разказва на Коля одисеята си. Взели го в плен през нощта на 22 юни контузен. След това имало лагери, глад, изтезания, бягства. Четиридесет дни Степан вървял през цяла Германия на изток, към Полша. Хванали го случайно: една нощ в малко селище обрал магазин — замръзвал в своята дреха и се олюлявал от глад. Облякъл се във всичко топло, взел колбаси, скрил се в шубраците около реката и не се сдържал: нахвърлил се върху храната. Повалила го дизентерия. Тука, в болнуване го намерили момчета от хитлерюгенд.

— После узнах къде съм бил — каза Степан. — Помниш ли, на урок по география при Андрей Василевич за Германия нарисувахме на картата зъби? Около Бреслау? Там ме хванаха. А вървях от Бавария, от мината „Мария".

— Е? По-нататък? — попита Коля. — Какво стана по-нататък?

— По-нататък беше по-лошо. В гестапо ме държаха три месеца. Следовател ми беше Шулц. Един такъв муцунест, червендалест... На моя откраднат костюм се спряха. Той беше ушит в немска фабрика, а материалът наш — от „Болшевичка". Е, и почнаха да ме мотаят — казват, ти си чекист, спуснат за свръзка. Шулц все не ми даваше мира, да съм излязъл на някакъв процес като съветски офицер, разузнавач... После се търкалях в болница, а след това ме прехвърлиха на власовци, в Източна Прусия. Никак не вярваха, че съм просто пленник, избягал от лагер. А да кажа презимето си също не трябваше: на мината ходех с мишена на гърба, като военнослужещ в наказателна част... И ето... Докараха ме, значи, в контраразузнаването при Власов...

— А как попадна тука? — попита Коля след дълго мълчание.

— Ще разкажа... Почакай... А ти защо? Ти имаш документ. Защо си дошъл тука?

„Ако хората лъжат така, трябва да им се пуска куршум в челото — мислеше Коля. — Не може да бъде човек да стане дотолкова подлец. Но нали го познавам от Москва. Той ми е приятел. Познавам го от десет години".

— Попаднах тука поради глупост — излъга Коля. Той не можа да се принуди да каже истината на Степан. Дългът живееше в него, независимо от самия него. „А може би това не е никакъв дълг — мислеше Коля — може би сега се държа подло и продавам самия себе си, защото няма смисъл да се играе в нашата игра, ако никому не вярваш, а особено на приятел".

— Боя се, че ще ме поставят на тясно, ако ти не...

— Как така?

— Ами ако не им кажеш, че си познавал Родион Матвеевич Торопов...

— Ти по документ Торопов ли си?

— Да.

— А ако документът е подправен?

— От това се и страхувам — ще проваля тебе. Не искам да причиня неприятност — усмихна се Степан. Разбирам от къде идваш. Щом като не се обърна, веднага разбрах.

— Разбрал си вярно — каза Коля и дълбоко изпусна въздуха, който му пречеше през цялото време. — Всичко си разбрал вярно, приятелю Родка... Какво имаше още в документите?

— Ами нищо. Аусвайс от Ниев — и това е всичко.

— Слушай... Ще кажеш, че от Киев си заминал в Минск... Нито веднъж ли още не са те разпитвали?

— Не. Той се задържа с тебе, аз бях в съблекалнята. А след това отиде да спи, тебе те пратиха в бараката, също и мене.

— Добре. Ще опитаме.

(Следва)

ОТ 1 СЕПТЕМВРИ — УВЕЛИЧЕНИЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ПЕНСИИ

След Априлския пленум на ЦК на БКП сега за трети път се извършва увеличение на пенсиите на земеделските стопани-кооператори. То е резултат на непрекъснатите грижи на Партията за стариите на селскостопанските труженици и потвърждава силата на кооперативния строй. С изпълнение мероприятията, предвидени в Указ 463 на Президиума на Народното събрание от 22 юни 1967 година, се прави решителна крачка към изравняване в близко бъдеще правата на кооператорите с тези на работниците и служителите в областта на пенсионното дело, така и в областта на общественото осигуряване.

Настоящото увеличение на пенсиите на земеделските стопани-кооператори влиза в сила от 1. IX. 1967 година. В нашия окръг ще бъдат увеличени пенсиите на около 25 000 кооператори. Основният месечен размер на пенсията ще бъде вече 20 лева, независимо от годината на пенсионирането и от годините за участие в ТКЗС. За всяка година участие в ТКЗС до 1. I. 1957 г. по ЗПЗСК се дава по 0,50 лева на всички кооператори, а по новия указ за всяка година участие в ТКЗС ще се дава допълнително още по 0,50 лв., но само на ония кооператори, които са пенсионирани към 1. I. 1957 г.

Например, пенсията на кооператор, станал член на ТКЗС през 1950 година и се пенсионирал преди 1. I. 1957 г. сега е 13,50, а новият размер ще се получи по следния начин:

Основен месечен размер	20 лева
За участие в ТКЗС (1950-57 г./7 год. по 1 лв.)	7 лева
Всичко месечен размер	27 лева,

тримесечния от 40,50 лева съответно на 81 лева. Това позва, че пенсията на кооператора, пенсионирани към 1. I. 957 година се удовява. Ако същият кооператор е пенсиониран ед 1. I. 1957 г. за участие в ЗЗС за 7-те години ще му се де само по 0,50 лева и тогаосновният размер на месечта му пенсия ще бъде не 27 ва, а 23,50 лева. По такъв чин се изчисляват основните сечни пенсии на кооператори влезли по-рано, или по-къс в ТКЗС и в зависимост от ината на пенсионирането ямо 1. I. 1957 г.

Към така изчислените месечпенсии се прибавят добавки. те по чл. 6 от ЗПЗСК, т. е. за наградените с ордените „Г. Димитров", „Червено знаме на труда", „Народен орден на труда"—златен, за жените-кооператорки, удостоени с почетното звание „Майка-героиня" и за наградените майки с ордени „Майчинска слава" — I, II и III степен.

С новия Указ се премахват ограниченията, които досега съществуваха, максималната пенсия за старост да не бъде повече от 40 лева. Ограниченията, които съществуваха за двойните пенсии се запазват, а именно до 40 лв. месечно за пенсиите на кооператорите по старост плюс злополука, гражданско-инвалидна и военно-инвалидна, както и за старост на земеделските стопани плюс народна или за особени заслуги до 75 лв. месечно. Минималният размер на личната пенсия за старост на земеделските стопани-кооператори, удостоени със званието „Герой на социалистическия труд", е 80 лв. месечно. Увеличават се също така и пенсиите на земеделските кооператори, пенсионирани по инвалидност с по 5 лева месечно, като се въвежда и трета група инвалидност, каквато досега нямаше.

И в бъдеще сумата над основния месечен размер на пенсията ще зависи от участието на кооператорите с труда си в ТКЗС, т. е. от реализираното годишно възнаграждение, върху което се прави 2 на сто отчисление на фонда, като 10 на сто от тия отчисления се прибавят към основния месечен размер на пенсията. Следователно, онези кооператори, които работят редовно и по-добре, получават по-високо трудово възнаграждение, отделят по-голяма вноска за фонда, като в замяна на това размерът на тяхната пенсия се увеличава. И в бъдеще се дава възможност на кооператорите-пенсионери, които физически са здрави и продължат да работят в ТКЗС най-малко 3 години (могат да не са поредни), да им се увеличава пенсията с 10 на сто от личните вноски във фонда. Не са малко пенсионерите в окръга, които по тоя начин увеличиха месечните си пенсии между 30-35 лева.

Преизчисляването на пенсиите, съгласно Указ № 463 на ПНС, ще се извърши служебно, т. е. без молба от страна на кооператорите. Сега в отдел „Пенсии" при ОНС се работи усилено по тази задача, за да може увеличението за м. септември да се изплати за III-то тримесечие. До края на н. г. ще продължи изплащането на пенсиите да става тримесечно, а през течение на 1968 година отделите в страната не изведнъж, а постепенно ще преминат към месечно изплащане на земеделските пенсии.

С Указа за уреждане на някои въпроси по осигуряването и пенсионирането на земеделските стопани-кооператори се урежда и въпросът за тяхното социално осигуряване по реда и начина, както при работниците и служителите. По практическото приложение на този въпрос в скоро време ще излезе специален правилник.

Решенията на Партията и правителството да увеличат пенсиите на земеделските стопани-кооператори е нова проява на партийната политика в изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП — за изравняване в близко бъдеще правата на кооператорите с тия на работниците и служителите.

С тоя акт нашата страна застава още по-здраво на едно от първите места в света с най-добре уредено пенсионно законодателство, а сега и с най-добро и пълно социално осигуряване на земеделските стопани-кооператори.

М. ШЕРБАНОВ
н-к отдел „Пенсии" при ОНС

ИКОНОМИКАТА НА СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ ПРЕЗ ПЪРВОТО ШЕСТМЕСЕЧИЕ НА 1967 Г.

(Съобщение на Окръжния отдел „Статистика" — Силистра)

(Продължение от I стр.)

От таблицата се вижда, че само четири предприятия не можаха да изпълнят производствената си програма — Заводът за организационна техника, промкомбинат „Електрометал", ЗГУ „Терма" и ТПК „Дунав". В повече от предвиденото количество са произведени: 114 тона месо, 144 тона сирене, 2 000 чифта обувки, 23 тона захарни изделия, 455 000 броя тухли, 156 тона телени изделия и тел.

Средносписъчният брой на промишлено производствения персонал е бил 11 227 души. Производителността на труда им е нараснала в сравнение със съответния период на миналата година с 4,1 на сто, като средната изработка се е увеличила със 129 лева. От всичко 34 промишлени предприятия пет не осигуриха нарастване на производителността на труда, като: ДПЗХ „Първи май" — с 9 на сто по-ниско от миналата година, ДСП „Винпром" — с 31,4 на сто, Горско стопанство — Силистра — с 5,4 на сто, Горско стопанство—Дулово — с 2,3 на сто и Заводът за организационна техника—с 6,4 на сто.

II. СЕЛСКО СТОПАНСТВО

Значителни успехи постигна през първото шестмесечие на годината и селското стопанство. Увеличи се механизацията в кооперативните стопанства. Броят на тракторите, приведени към 15 конски сили, нарасна със 171 броя в сравнение със същия период на миналата година, а броят на комбайните, изчислени към четириметрова дължина на хедера — с 63 броя. В резултат на това, а също и на правилното използване на механизацията, в селското стопанство са извършени работи, равняващи се на 641 124 декара мека оран в повече от първото шестмесечие на миналата година.

Селското стопанство употреби 21 068 тона оборски тор повече от първото шестмесечие на миналата година, азотни торове — 7 049 тона, фосфорни 2 306 тона и калиеви 371 тона.

Добри резултати са постигнати и в областта на животновъдството. В сравнение с производството през първото шестмесечие на миналата година сега са добити 1 400 000 литра краве мляко в повече. Средният млеконадой на фуражна крава нарасна с 87 литра. Надоено е овче мляко в повече 232 000 литра и е увеличена средната млечност на фуражна овца с 8 литра в сравнение с постигнатото през 1966 година.

III. КАПИТАЛНО СТРОИТЕЛСТВО

Шестмесечният план за лимитните капитални вложения по плана на ОНС е изпълнен 79,5 на сто, в това число за строително-монтажните работи 84,2 на сто и за машините и съоръженията — 67 на сто. В основните отрасли на окръга са направени капитални вложения както следва: промишленост 111000 лева, жилищно строителство 339 000 лева, комунално строителство 264 000 лева (в това число: водоснабдяване 142 000 лева, канализация 64 000 лева, бани 55 000 лева), просвета и култура 248 хиляди лева.

На народното стопанство бяха предадени през шестмесечието основни фондове на стойност 318 000 лева. В експлоатация бяха въведени два жилищни блока с 48 апартамента, от които един в Силистра и един в Тутракан, и машини и съоръжения за предприятията на окръжно подчинение.

Строителният район в Силистра изпълни шестмесечния си план като главен изпълнител 98,7 на сто, а със собствени сили 105,5 на сто. СМУ „Водстрой" изпълни плана си като главен изпълнител 92,8 на сто. В сравнение със същия период на миналата година обемът на строително-монтажните работи, изпълнени от стройрайона, е нараснал с 493 000 лева.

IV. ТРАНСПОРТ И СЪОБЩЕНИЯ

Държавното автомобилно предприятие — Силистра изпълни плана си в приведени тонкилометри три 108,2 на сто, а СОАТ — 97,7 на сто. Автотранспортът за обществено ползване превози над плана 1 326 тона товари.

Окръжното управление на съобщенията изпълни шестмесечния си план за пощенските услуги 103,1 на сто, като най-добри резултати постигнаха пощенските станции в селата Алфатар — 106,7 на сто, Ситово — 105,09 на сто, Чернолик — 107,1 на сто, Мерден — 105,7 на сто, Янко Забунов—113,7 на сто, Царевдол — 104,2 на сто и други.

През същия период телефонните постове се увеличиха с 252 броя и са регистрирани 1 593 нови радиоприемници, от които 796 броя в селата. Открити са 214 нови радиоточки. Населението регистрира 1 145 броя телевизори.

V. ТЪРГОВИЯ

Планът за стокооборота в търговията на дребно в търговската мрежа и общественото хранене е изпълнен през изтеклото шестмесечие 103 на сто, в това число в търговската мрежа 102,1 на сто и в общественото хранене 107 на сто.

В сравнение със същия период на миналата година стокооборотът е нараснал с 11,5 на сто, като са направени продажби в повече за 3 330 000 лева. Постигнатият ръст се равнява на реализирания стокооборот от потребителните кооперации в селата Айдемир, Алеково, Алфатар, Бабук, Голеш, Ширково, Калипетрово, Кайнарджа и Смилец взети заедно. Не постигнаха нарастване на стокооборота спрямо същия период на миналата година потребителните кооперации в селата Добротица и Попина.

Изпълнението на плана за стокооборота на дребно в търговската мрежа и общественото хранене е както следва:

Търговски предприятия	общ стокооборот %	в това число: търговска мрежа	в това число: обществено хранене
Всичко за окръга	**103,0**	**102,1**	**107,0**
I. М-во на вътр. търговия	102,9	103,2	101,5
1. Държавни търговски предприятия към МВТ	**106,4**	**106,5**	**106,0**
а) ДТП на гр. нар. съвети	105,6	105,5	103,0
б) ОТП „Топливо"	105,2	105,2	—
в) ДТП „Мототехника"	121,1	121,1	—
2. Други предприятия към плана на МВТ	**89,4**	**90,1**	**86,8**
II. Окръжно апт. предпр.	106,3	106,3	—
III. ОТП „Печатни произведения"	97,2	97,2	—
IV. ДСП „Булгарплод"	109,4	109,4	—
V. Наркоопи и селкоопи	102,9	101,0	110,8

Не осигуриха изпълнението на плана си „Печатни произведения", други към плана на МВТ и 12 потребителни кооперации, като Алфатар, Ширково, Попина, Сребърна, Средище, Главиница, Малък Преславец, Зафирово, Добротица, Окорш, Секулово и Чернолик.

В сравнение със същия период на миналата година на населението в окръга са продадени повече стоки както следва: захар 47 тона, месо 51 тона, мляко 412 тона, мармалади 15 тона, памучни тъкани 26 000 метра, обувки 3 000 чифта, телевизори 516 броя, мотоциклети 117 броя, мотопеди 145 броя, перални машини 331 броя, хладилници 66 броя, часовници 954 броя и други.

В търговията на дребно и общественото хранене през шестмесечието бяха заети 1 175 души, или с 14,3 на сто в повече от съответното шестмесечие на миналата година. Средната изработка в търговията на дребно и общественото хранене е нараснала с 1,2 на сто.

Окръжен отдел „Статистика"

РЕШАВАЩО УСЛОВИЕ

Животновъдите от с. Бос бележат нови успехи. И за не е случайно, защото ити всички са упорити, сциплинирани.

Разбира се, и тук има изочения. Овчарят Кямил хмедов понякога закъсня и това пречи да се прене млякото в приемателния кт точно в определено време. Нарушения на довата дисциплина допут и птицевъдките. Те ид сутрин на работа в 5 ч., сто в 4,30 ч., както е рено.

В другите ферми такива лонения не се забелязо. Бригадирът Тахир Юсов настоява пред всички бъдат дисциплинирани, да получат още повече дукция над плана. А в а отношение животновъе от с. Босна има какво се похвалят. Овцевъдите изпълниха годишния си н. Вместо 20 000 л мляте надоиха досега 27 000 ра. Планът за вълната преизпълниха със 750 килограма. Очакваният прираст от 7 500 кг е преизпълнен на 9 320 килограма.

По план птицевъдите трябва да отгледат 19 400 малки пилета. От първите 10 000 бройки те постигнаха 6 348 кг прираст, вместо планираните 5 400 килограма.

В свинефермата работят 5 кооператори. Те се славят с трудолюбието си, с дисциплинираността си. Годишният план за месото тук е почти изпълнен. Свиневъдите са продали на държавата 812 животни с тегло 86 т при план 1 000 бройки и 90 т месо. Тук договореното количество ще бъде далеч преизпълнено.

Животновъдите от с. Босна се стремят към постигане на още по-добра трудова дисциплина — решаващо условие за получаване на повече продукция.

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

УПОРИТИ ШОФЬОРИ

Кога се завръщат в гаражите, малко хора от селото могат да кажат, а със зората отново тръгват на път.

Работният им ден започва с преглед на колите. Гресиране, зареждане; попълване на товарителниците и отчитане на тонкилометрите. Диспечерът Киро Равалиев определя маршрутите и сред весела гълчава шофьорите от ТКЗС — Старо село тръгват на път.

Първата задача е да превозят кооператорите до блоковете, а после идва редът на дългите маршрути. Шьофьорите изпълняват задачите си със завидна упоритост, с недоволство от постигнатото. Това им помага да преизпълняват плановете, да правят икономии.

Най-добри постижения до сега има Георги Ганев, изпълнил по-голямата част от годишния си план. Следват го Друми Атанасов, Марин Бойчев и др.

Обещанието на всички шофьори от кооператива е да изпълнят плановете си до ноември.

Тодор ГЕОРГИЕВ

ЗРЕЯТ СОЧНИ ПЛОДОВЕ

Заедно с многото селско стопански задачи кооператорите от с. Дунавец бързат да съберат и узрялата плодова реколта от кайсии.

Само за 5-6 дни те са сортирали и предали за износ на ДСП „Булгарплод" над 20 тона кайсии. Най-сръчни в тази работа се оказаха хората от звеното на Йордан Петракев, което само за 3-4 дни сортира и предаде над 8 тона плод. Сред кооператорите се отличиха Пена Николова и Тина Тонева. Не по-лоши са успехите и на звеното на Руси Бонев и други.

Найден СТОИЛОВ

Продавач в полето

ой не е ни пастир, ни ло ни жътвар, а всяко ля слънчево утро го завар в трескаво приготвле- Ту изношения хамут на ието стяга, ту каручката авя или съдчето за сла д мие. И когато вече ко е приготвено, впряга верен помощник — ри о и слабовато от рабо онче — и тръгва, за да вари от работилниците Наркоop разхладителни тки и сладолед за хора полето. Колкото и да а със запъхтялото се от ра и стръмнината на аканските улици конче, то излезе на равнината истигне в кооперативдвор на стопанството, щето е вече отскочило ко. Ако успее да свари някого, той пита в какосока днес са излезли ките труженици на ра- И веднага тръгва м. А не намери ли кой о ориентира, той сам иза в блоковете на „Тъата" или „Кьор Бунар". а коня, туря дъска на го, качва се отгоре му. к. от високото, като мо в открито море, изнася над набръчканото си за да заслони обвет е от слънцето очи, и търсещ поглед в шир налите се кооперативни блокове, докато съгледа някое звено. Ако не открие никого, свръща каручката в друга посока. Пак спира, пак се изкачва от високо да погледа полето, докато най-после съгледа хора, които окопават царевица, косят узрял грах или жънат златистата добруджанска пшеница. Открие ли хора в полето, не губи време — скача на седалката, както през своите младежки години, подръпва юздите и кончето отново заприпква ситен тръс, каручката затраква.

Помня този трудолюбив търговски работник от преди 15-20 години, когато под карваше също такова конче с каручка от града към селата, за да успее още при започването на някой селски сбор да зарадва децата с кехлибарено-восъчния си сладолед. През изминалите години се е посъстарил, поотслабнал е, но пъргавостта и трудолюбието си е запазил.

— Стар съм вече, стари...

—Че си стар, стар си, бай Тахире, и силите намаляха. Ние, които те срещаме години наред в полето, виждаме това. Ала вършиш работата си по-добре от някои млади.

— Абе, сега и пенсийка си имам, и никой не ме кара да излизам в полето. Мога да продавам на автобусната станция или на плажа, но има ли хора в полето, прибират ли хляба за всички ни, с каквото мога и аз помагам — споделя Тахир Юсуф.

Срещне ли го пътник в полето и му даде знак да спре, той спира. Ако се връща от къра, ще надникне в качето и ще рече: „Има и за тебе". Па ще нагребе в последната чашка и ще обмени някоя дума с него. След това бай Тахир ще подръпне юздите на кончето, от чийто гръб и жилести крака дими пот и ще го подкани: „Хайде, ди-и-и! Па привечер ще те пусна да пасеш." И като се обръща към отминалия го вече пътник, добавя:

— Жега. Душно. Но ще докарам и след обяд още една каручка със студена бира и сладолед за жътварите.

Михаил ТОМОВ

ОБЯВА

ТКЗС — МЕЖДЕН
продава
лека кола „Варшава".
Справка — канцеларията.

Час по-скоро трябва зърното да се прибере в хамбарите. Нужно е да се направи място за новата пшеница, която камионите возят от блоковете. Затова кооператорите от Дулово непрекъснато лопатират златните купища на площадката в стопанския двор.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Самолети над полята

От ден на ден техниката навлиза все по-масово в селското стопанство. Използуването на авиацията заменя много работна ръка и снижава себестойността на продукцията.

В землището на Дулово, край село Водно, работи самолет LZAN 306 от база Горна Оряховица. Командирът на самолета Методи Балиев и неговият помощник пилотът Стефан Лазаров пръскат блоковете с люцерна против нощенка. Благодарение на напрегнатите полети, летците на ден пръскат над 2 000 декара. За това спомага и съзнателната работа на механиците Стойко Джаджев и Слмо Иванов, които след всеки полет оглеждат самолета и не допускат неизправности.

Правилната организация на труда от страна на ТКЗС Дулово също допринася много. Доставя се нетръсната вода. С разтвор самолетът се зарежда почти за една минута.

Люцерната на Дуловското стопанство е почти напръскана. Неуморният екипаж ще поеме курс към землището на Чернолик, за да продължи борбата за опазването на люцерната от вредители.

Сали РИЗОВ

БАБУК ПРИ ЗАЛЕЗ СЛЪНЦЕ

КАЗВАТ, че по залез слънце на хората много се работело. Защо е така, най-добре си го знаят тия, дето го казват, но ето че и в Бабук хората обичат да работят именно по залез слънце.

Това село не се разкрива веднага пред погледа ти. Има села — още с приближаването им получаваш предварителна представа и все си я носиш тази първа представа за селото. А тука помниш, че рейсът свива по един черен път. Пътят прорязва една огромна гора от слънчогледи. Слънчогледите кимат с жълтите си глави на слънце то и като че ли го изпращат на далечен път, но ти не можеш да разбереш изпращат ли го или не, защото започва едно гла воломно подмятане по пътя и изведнъж си в селото. Тази ряз ка промяна на преживяванията малко ме смути, пък и като научих, че пионерският лагер им е закрит (а аз идвах този лагер да видя), се пообърках, но все пак тръгнах към канцеларите с надеждата, че все някой ще ми разкаже нещо за това село.

Трябва да са много работливи тези бабукчани, щом и начал ниците им не можеш да намериш в канцеларите. Слава богу, читалищната секретарка си беше там и тя поне щеше да ми каже нещо за културния от дих на тези работливи хора.

Оказа се, че въпреки работа та културен отдих все пак има. Е, не е кой знае какъв, но го има. Впрочем, жената си имаше свои грижи — трябвало да изпрати на курсовете за ръково дител на танцовата трупа един човек. Този човек обаче е ком байнер и с топ не можеш го мръдна от машината. И макар че съчувствувах на секретарка та, аз все пак оправдах този комбайнер, който не искаше да си зареже жътвата.

Ставаше дума за културния отдих — нещо за него правят средношколците, като се върнат през лятото. Иначе младежите не са кой знае колко много, пък и всеки е зает, но средношколците — те вършат работа. Ето сега са започнали агитка да правят, впрочем те вече са я направили и скоро ще разнообразят живота на селото. Пък и лекторската група не е само на книга. Събират се бабукчани през обедната почивка и някой лектор ще им прочете нещо за политиката, или някой стопански въпрос ще обсъдят, или нещо за семейството и бита ще си поговорят. И ако през това време Селкоопът си беше на мястото и излезе на полето да поразхлади работливите бабукчани, всичко щеше да е наред.

В читалнята има една снимка, на която около сто бабукчани в народни носии са имали чест та да бъдат в представителния хор на селото, който е обирал не една награда по фестивалите. Обирал, ама преди седем-осем години. Няма ги младежите — това е. А които са останали, не стигат за всичко.

Всяко село си има своите временни слабости и съвсем не временни постижения. Всяко село си има своите срочни строежи, своите срочни проблеми, както и такива, които могат да се поотложат малко. Едва ли това тихо село Бабук е доволно от „Родопа", която почти не му кара месо, или от ОКС-ето, което така и не изпраща своите техници да оправят хладилниците в селото — барем мезето и ракията да има в какво да си изстудяват хората. Миналата година, пак през лятото беше, видяхме един строеж до училището почти завършек и тогава ни осведомиха, че това е общежитието за децата от Казимир и Майор Ценович, но нещо от строителната в Силистра се опънали, та чак до тази година. А не е хубаво да се лъжат децата, никак не е хубаво!

Е, то не може всичко да е хубаво. Пък и се знае, че хубавите работи не стават отведнъж. А те, бабукчани, си имат доста хубави работи — детски ясли и две детски градини, модерен краварник си строят хората, търговска сграда, а и по четири лева трудоден вземат. И имат пионери — огън. Тази години, както всяка друга, те взеха най-голямо участие в обирането на кайсиите.

Доколкото разбрах, миналата година са се поопарили малко с жътвата, та тази година отдалече я посрещат. И една друга работа много им помогнала — часовата работа на комбайнитe: жъне се качествено и се спестяват поне по тяхни пресмятания, около 250 тона жито.

Оказа се, че и при изгрев слънце тези хора са работливи. Защото после, като хване жегата, къде, къде по-трудно се работи. Всъщност хората си гледаха добре работата и понеже я гледаха добре, зърното течеше към хамбарите. Аз се метнах на това течащо зърно и потеглих към града. Пътят минаваше отново през слънчогледовата гора и слънчогледите кимаха, кимаха всички без изключение с пожълтелите си глави на изгрялото слънце.

Николай РОМАНОВ

Невзат Реджебов се представи на тазгодишната изложба на художниците-самодейци с няколко свои работи, между които и „Пейзаж".

НОВИ СТИХОВЕ

Прогноза за времето през октомври 1917 година

Ще паднат тежки дъждове,
ще духат силни ветрове..

Колебания в температурите.
Колебания във идеите.

Над светкавиците на бурята
невероятно ще грее
едно близко и незалязващо
слънце — топло и вдъхновено.

Благодарни, хората ще му казват
Владимир Илич Ленин!

НОЩ

Пиян се връщам.. Ах, къде
си, майко моя, да ме видиш?
Поникват страшни гласове,
със клоните си ме издигат...

Победа ли празнувах аз?
Защо така се случи с мене?
Във този ветрен, черен час
бележа първо поражение.

Един подлец ме повали.
С цитат от Ленин ме улучи.
Боли ме, майко, ме боли
и вия като бито куче.

Защо предадох се без бой?
Цитатът като кръв е верен.
Но с него на подлеца кой
му позволи да ме замерва?

Пиян се връщам.. Ветрове
афиши късат, чупят цигли.
Поникват страшни гласове,
със клоните си ме издигат

и ме захвърлят на пръстта,
и падам по очи и чувам:
в мене вика с тъмен глас кръвта —
голяма, силна като Дунав.

Ще те намеря може би —
като през детството ми, мамо,
ти — най-добрата! — ме набий,
за да заспя
и се събудя рано...

Симеон МАНОЛОВ

ЗАЛЕЗ

Не е тъй тъжно, колкото тежи
на дрипите под едрите парцали.
Безмълвен е градът. Пред мен лежи..
Нерон го няма! Кой ли го запали?

По-дребните звезди, о, кой гаси?
Димът струи и утрото зачерква,
а слънцето като петно краси
едно стъкло в порутената черква!

Не! Няма да се моля. Разбери!
И не е вярно, че и Рим го няма.
Но страшно е кога се свечери
след залеза на любовта голяма!

ПРЕД ЕДИН АКВАРЕЛ

Какъв пейзаж, каква картина!
Нали е хубава, нали?
Поточе, мост... от тук ще мина,
където светлина вали.

На тази слънчева поляна,
край тоя син спокоен вир
с коса на воля разпиляна
ще бъда същия пастир.

И както него ще засвиря
на своя писан бял кавал.
В душата си което крия,
ще чуе вятърът заспал.

И слънцето ще спре, любима,
край мене птиците дори...
Тъй много красота ще има
о, този залез, залез да гори!

Въздишка сетна на кавала...
Ще спре. И пак ще бъда сам.
От мен, което си вземала,
ти няма да го върнеш, знам.

Затуй съчувствено цветята
ще шепнат приказни слова.
Потокът гневно ще се мята...
Не е по-леко от това!

Н. НЕДЕЛЧЕВ

малко производството.

Та щом директорът каза — Идват, куриерката рипна из стаите и обнародва новината. Радостна тръпка премина по всички бюра. Първа притича в кабинета на директора машинописката Кети с молба да бъде освободена за един час, за да

ха активно заети в подгото та на обмяната. По едно вре из коридора се дочуха стъ и директорът възкликна ден:

— А ти какво още тър тук — попита той стария а вар Лавандулов. — Нали даш, че всеки се е заел с ня

С повишена квалификация

Неотдавна завърши своята работа организираният от отдел „Народна просвета" курс с преподавателите по руски език от града и окръга. Той бе ръководен от старши-преподавателката по руски език от Университета на дружбата „Патрис Лумумба" в Москва Д. Варабьова. Преди отпътуването си пред сътрудник на редакцията др. Варабьова сподели своите впечатления от работата на курса.

Курсът беше проведен от 19 юни до 8 юли. В него взеха участие 21 учители. Като преподавател и ръководител бих искала да отбележа хубавата работа от страна на учителите, тяхната голяма активност.

Независимо, че те дойдоха на занятия веднага след завършване на учебната година, а някои дори още имаха часове в училище, всички проявиха интерес.

Освен практическите уроци по говор, пред тях бяха прочетени серия от лекции по методика на преподаването на руския език. Аз се надявам, че направените препоръки ще бъдат използувани от учителите в тяхната пряка ежедневна работа.

От беседите ми с участниците в курса стигнах до заключение, че всички преподаватели се интересуват от въпросите по онагледяването в преподаването на руския език. Това е свързано с тяхното старание да направят работата си по-резултатна, но не всякога това им се отдава, тъй като в училищата има малко диафилми с руски текстове, малко плочи със записи на руска реч.

Иска ми се да вярвам, че отдел „Народна просвета" в това отношение ще окаже действена помощ на учителите.

Преподаването на руски език в Силистренски окръг се намира в надеждни ръце. В методическо отношение повечето от учителите са подготвени добре. Ще ми се особено да спомена имената на Макрина Василева, Анка Русева, Петранка Лазарова, Денка Лечева и други. И все пак всички учители се нуждаят от усъвършенстване на своите знания, а в частност — разговорната реч. С тази цел ще бъде добре да се изпращат преподаватели по руски език на международни семинари, организирани за тях в Москва.

Учителите, работещи в V-VIII класове, поставят основата на знанията по руски език. Затова те се нуждаят най-много от повишаване на собствената си квалификация.

Работата на курса по руски език в Силистренски окръг е първата си по рода проява. Като преподавател обаче аз получих пълно удовлетворение.

Желая на всички учители от Силистренски окръг плодотворна работа в тяхната благородна професия.

Така ли трябваше да се случи?

(фейлетон)

Първа научи новината куриерката. Самата тя донесе телеграмата и тъй като директорът Биволаров предпочиташе телеграмите пред останалата кореспонденция, която му изтърсваха сутрин на левия ъгъл на бюрото, тя — куриерката, със собствените си уши чу как разтревожено възкликна директорът: — Идват!

Повече не беше необходимо, защото се знаеше кой може да изпрати такава телеграма. Здрави традиции свързваха предприятието на Биволарски с колектива на фабрика „Напредък" за производство на секретни игли и фиби. Шефството между двете предприятия фигурираше от четири години и най-голям дял за тази здрава връзка имаше машинописката Кети, която имаше щастливото хрумване да прекара платената си отпуска в един приказен планински терен на екскурзионно летуване. Своевременно съдбата беше изпратила на възпросното летуване и заведущ отдела „Рационализации" от фабрика „Напредък"

Машинописката беше крехко създание, а Бебеков от „Напредък" имаше здрави мишци. Той й помагаше в трудните пътувания. Носеше й раницата, а в замяна тя му пришиваше скъсаните копчета на тирантите. После се завърза лична кореспонденция и най-сетне приятелската връзка между двамата стана повод за сближение на двата колектива и за размяна на такива посещения, които Биволаров — директорът, нарича ше „обмяна на челен опит". В предприятието „Вакса и чамса къз" на Биволаров беше дадена зелена улица на инициативи, които биха стимулирали макар и

притича до дамското ателие на среща, защото знаете ли, все пак не е етично да посрещне годеника си със стар тоалет.

После на вратата на кабинета почука заведущ труда и работната заплата и каза, че ще е целесъобразно да отскочи още отсега в ресторанта „Стар дъб", за да ангажира лично най-хубавите маси за гостите.

След няколко минути при Биволаров дотича запъхтян домакинът и докладва, че в полза на авторитета на службата и пряко на директора било целесъобразно вместо тази гроздова помия той лично да потърси запечатана кайсиевка, около двайсетина половиници.

И директорът поклати самодоволно глава и даде благословията си.

По едно време на вратата почука председателят на профкомитета и обяви с кратки паузи, защото страдаше от астма, че ще е добър знак на приятелство, ако на гостите се направи по един малък подарък, например, ако на мъжете се купи по един чифт долно бельо, а на жените по една кутийка турска кьна.

Биволарски оцени идеята като стимулираща приятелството и председателят на профкомитета заситни с бързи, учудващи за болестта му стъпки към търговската част на града.

С хубава идея дойде при директора и деловодителката, стокилограмовата Домусчиева. Тя каза на своя началник, че ето видите ли, ще дойдат хората след час-два, ще започне обмяната, а в цялото предприятие няма нито една везана кърпичка в народен стил, каквито са необходими при игра на Пероница. Та Домусчиева изяви желание да вземе таксиметрова кола и да отскочи до своето идилично родно село на двеста километра и оттам да снабди колектива с такава кърпичка за Пероницата. До обяд никой не остана из деветте стаи на администрацията на предприятието. Водени от искрени добродетели, всички бя

ва подготвителна работа?

— Ами, нали трябва да подредят книжата — отвъ смирено Лавандулов. — М хората, като дойдат, да искат пример да видят как ние из никме плана си за миналия сец и колко икономии сме стигнали от внедряването на вата марка чамсакъз...

— Бе, холам — каза ди торът. — Я по-добре истича циганската махала и пот Айшето. Та моли я, върти, чи. Но гледай да я склониш дойде довечера, че знаеш колегата Кикирезов от гост примира, като види ориента танци, а те, мой човек, тан рките станаха дефицитно я ние. И с чужда валута не гат да се открият.

И старият архивар Лава лов, който никога през жи си не бе напускал в раб време мрачното мазе в тече на тридесет и пет години с ба, замина за циганската ма ла с петдесетте лева в ръка, то трябваше да даде на Айш като капаро.

Следобедните часове прех ха в дружеска атмосфера. стаите се лееше благата ус ка на всички членове на ко тива. И тъй като гостите още не пристигаха, служи те изиграха две игри на „п гори кърпа", а после и на „ф фър вранчо"... Един от зак щите предложи да сменят р тоара и стана инициатор на игри на „бъз" и на „прес кобила".

В пет часа без двадесет циално поставеният наблюда на терасата на зданието о сти с пресекнал дъх, че вм очакваните гости от фабри за секретни игли и фиби,

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ГОСТУВА НИ ОТБОРЪТ НА ЛЕВСКИ

Нашите връзки със софийските футболни отбори са слаби. Контакти с тях сме имали предимно в мачовете за първенството или за купата. В Силистра са гостували по един път „Славия", „Завод 12" — някогашен член на „А" РФГ и „Септември" за първенството на „Б" РФГ.

От миналата година се създадоха благоприятна обстановка за създаване на дружески отношения с физкултурно дружество „Левски". През миналата година „Левски" изпрати състезателите от юношеския отбор — Любен Димчев, Филип Филипов и Богомил Манов, които допринесоха не малко за укрепването на отбора и класирането му на почетно място.

През тази година връзките ни с физкултурното дружество „Левски" — София все повече укрепват. Проява в това отношение е изпращането на представителния отбор на „Левски" за една приятелска среща. Тази среща ще се проведе на 23 юли. Не е необходимо да представяме отделните състезатели и отбора. Той е известен на всички.

В тази среща любителите на футбола ще имат възможността да наблюдават играта на много от своите любимци.

Димитър МИНЕВ

Кои са те — кралете на „поп-изкуството"

„КАКВОТО и положение да заемат, аз се надявам, че те ще попаднат на подсъдимата скамейка и съдът ще им даде дължимото като престъпници. Те заслужават това. Надявам се, че те няма да получат оправдание". Всички английски вестници цитираха тези думи от изказването на члена на английския парламент Квинтин Хог.

Кого имаше предвид Квинтин Хог, когато се обърна с този призив в Камарата на общините? Кралете на престъпния свят ли? Не. Той говореше за хора, които „по-известни". Тях не е нужно да ги търсят с детективи от Скотланд ярд. Техните имена крещят от ярките афиши, а портретите им се явяват по страниците на вестниците и списанията.

За кралете на така наречено то „поп-изкуство", за тях става дума в английския парламент. Преди няколко месеца в печата се появиха материали, които разобличаваха техния зад кулисен живот. Разобличенията бяха толкова скандални, че много читатели просто не можеха да повярват. Но журналистите нищо не бяха измислили, нито преувеличили. Някои от „героите", говорейки по телевизията, сами признаха, че това в действителност е така и добавиха нови подробности.

Кореспондентите писаха, че много звезди от „поп-изкуството" постоянно прибягват до наркотици, за да компенсират липсата на глас и талант. Техните поклонници — „тинейджерите" (подрастващите) възторжено приемаха истеричните крясъци на своите кумири на сцената. Много „песни", изпълнявани от „поп-кралете", представляваха на пръв поглед безсмислено съчетание на думи, което напомня ще глупостта на лудия. Напри мер, какво може да се разбере от думите: „Аз ще те взема за ръката и бавно ще взривя твоята малка глава" (из песничката „Слънчевото свръхчовече", която се ползуваше в Англия с невероятен успех и донесе на нейния изпълнител, някой си Донован, 25 000 фунта стерлинги доход).

Песничката обаче се оказа не така безсмислена. Нейната същност разкри сам Донован, когато полицията намери у него марахуан (вид наркотик) и той бе изправен пред съда. „Ще взривя твоята малка глава" означава да се опита наркотикът ЛСД, докаран във Великобритания от САЩ. В своите песнички Донован приканвал поклонниците и поклонничките си да употребяват наркотици. И това не е случайно.

Донован е известен наркоман. Той обаче не е единствената звезда в „поп-изкуството", която се крепи на наркотиците. Пит Таунсенд от групата „ХУ" откри то признава, че пуши марихуан. Групата „МУВ", високо котираща се понастоящем в ежеседмичните „паради" на песничките, пее „Нощ на страха", в която също призовава слушателите да употребяват наркотици.

Тони Секунда, администратор на групата „МУВ", заяви пред кореспонденти: „Децата са във възторг от „Нощ на страха". Децата разбират всичко, което се върши в „поп-света". Те не желаят развлечения, те жадуват за възбуди и ние им ги даваме".

Това, което става сега в света на „поп-изкуство" и сред неговите поклонници, най-големият не дален вестник в Англия „Пюс Уорлд" справедливо преценява така: „Картината е отвратителна и страшна". И работата не е само в ЛСД и другите наркотици. Цитирайки думите на вестника, ще кажем: „Съществува заплаха да възникне „нова философия" и нов начин на живот, който се крие зад тази философия". И заплахата е реална: прочетете още веднъж изказването на Тони Секунда.

Кой е виновен? Кой произвежда в астрономически количества плочите с такива песнички като „Слънчевото свръхчовече" или „Нощ на страха"!? Кой продава тези плочи? Кой предоставя зали на „певци", които гълтат зад кулисите лед? Отговор дава известният английски драматург Арнолд Уескър: „Виновен е светът на търговията, светът на печалбите, който отравя съзнанието на младежите и ги заразява".

Н. ОЛЕХОВ
Агенция „Новости"

НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИ СЪЮЗ
ОКРЪЖЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА

О Б Я В А

Поканват се всички научно-технически специалисти от Силистренски окръг да посетят изложбата: „ПЛАСТМАСИТЕ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО", експонатите на която ще бъдат изложени на 23, 24 и 25 юли 1967 година в салона на читалище „Доростол" — гр. Силистра.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 85 (1249) | Събота, 22 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РАБОТАТА ТРЯБВА ДА СЕ ПОДОБРИ

НА ПЛОЩАДКИТЕ в Окоршкото стопанство са струпани грамадни купове от жълта, кехлибарена пшеница. Складирани са 1 100 т зърно, а са извозени от него едва 163. Извозването на зърното става бавно. Товаренето му се извършва само от една товароразтоварна група. Въпреки голямото трудолюбие на хората, те на ден не могат да натоварят на камионите и ремаркетата повече от 40-50 т.

Преди няколко дни времето се развали. По площадките се създаде суматоха. Кооператорите употребиха много усилия, за да запазят зърното от намокряне и разваляне. А неговото количество не беше малко.

По-добро би било положението ако транспортната лента на площадката работеше нормално. Тя би улеснила до голяма степен работата по извозването на зърното. Но от няколко дни е повредена и не работи. Ръководството на стопанството не взема необходимите бързи мерки да създаде по-добра организация за изпълнението на тази задача. Липсва нощна смяна, която да товари и извозва зърното. А това сега е много необходимо, като се има предвид, че на площадките са струпани такива големи количества зърно, които ще се увеличават с напредването на жътвата.

За да не се излага стопанството на рискове и затруднения в работата и да не се допускат излишни загуби, нужно е ръководството на Окоршкия кооперативен да помисли за подобряване на работата на площадките, да вземе мерки за оправяне на механизацията, да създаде най-подходяща организация. Наличното зърно трябва да се извози до складовете, а това, което ще продължи да идва от комбайните, да не се задържа дълго време на площадките.

Владимир ПОПОВ

ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ ПОЕТИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

МНОГО СИЛИ съсредоточава ТКЗС — Нова Черна при изпълнение плана за износа на домати. Кооператорите са обещали да изнесат повече от предвиденото.

Ежедневно в градините работят не само зеленчукопроизводителите, а и много членове на лозарските и полевъдни бригади. На помощ идват и комсомолците. Работният ден в последно време тук е удължен до полунощ. Така въпросът с работната ръка е разрешен, но нередовният превоз на сортираните домати тревожи всички.

Макар че ДСП „Булгарплод" — Силистра е поело задължението за превозване на готовата продукция, често пъти пълните щайги не се извозват навреме и част от доматите узряват. Това става причина за повторното им сортиране. Отнема се работ на ръка. Брането на готовата за износ продукция се затруднява и намаляват тоновете, които биха могли да се изпратят в чужбина. Такива случаи има на 11, 12, 13 и 14 юли. Тези обстоятелства създават напрегната обстановка. Стават причина да се заангажират много инстанции.

Повече от необходимо е превозването на сортираните домати да става навреме. Само така, при добра организация, ще може да се изпълни планът за износа и даденото обещание от ТКЗС — Нова Черна, което е главен износител на този вид зеленчук в нашия окръг.

М. МИХАЙЛОВ

Оживление в стопанския двор

От небивало оживление е обхванат в тези дни стопанският двор на с. Казимир. Тук постоянно сновят камиони, които пренасят на площадките овършано то от комбайните зърно. Не затихва гласът на „ОВ—20", с която работят кооператорите Н. Великов и Й. Георгиев. На денте почистват по 100 т зърно. Недалеч от тях звеното на Йордан Маринов лопатира недосъхналата пшеница.

Превятото и изсушено зърно не се задържа нито за миг върху площадката. Натоварено на камионите, то заминава на съхранение в складовете. Очаква се през площадките на с. Казимир да преминат 2 300 т зърно.

Колю КИРИЛОВ

СЕМЕНА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА

Наред с напрегнатата жътвена работа и почистването на зърното, кооператорите от бригадата в с. Брадвари започнаха подготовката на семената за есенната сеитба.

Въпреки че тази година част от ечемика беше засегнат от градушка, те получиха по 280 килограма зърно от декар, вместо предвиденото по плана 270 килограма. За добрия резултат не малка роля е изиграл и фактът, че бяха използувани само висококачествени семена.

През следващата година в бригадата ще бъдат засети 700 декара с тази култура. Затова от рано започна и подготовката на семената. От две години в стопанството се извършва и комбинирана сеитба ечемик с пшеница от сорта „Сан Пасторе", а това им дава хубави добиви.

Подготовката на есенната сеитба и почистването на семената и изораването на площите за почна и в селата Иширково и Йорданово. Повече от 50 на сто от семената са вече готови.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Напрегнат труд

С всеки изминат ден пожънатите площи в ТКЗС — Главиница все повече се увеличават. Те надминаха 10 000 дка от общо засети с пшеница 16 500 дка. Овършани са 730 т зърно.

Най-добра организация е създадена в бригадата на с. Подлес. Комбайнерите Николай Георгиев и Димитър Николов работят много добре и бригадата е на първо място в съревнованието.

Заедно с жътвата усилено се освобождават стърнищата от слама. С фуражна царевица са засети 1 700 дка.

На площадките е винаги оживено. Зърното се доизсушава и почиства. Отговорникът на машините — Якуб Адемов, бди работата по почистването да не спира нито за миг. На държавата са продадени 20 т ечемик и 80 т пшеница.

Всички се стремят да привършат по-скоро жътвената кампания.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Комбайнерът Дочо Иванов взе дейно участие при прибирането на реколтата от есенните посеви в ДСС — Силистра.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЗЪРНО НА ПЪТЯ

УСИЛЕНА ЖЪТВА. Камионите сновят от комбайните в полето до зърноплощадките на стопанствата, а други от площадките до приемателните пунктове на „Зърнени храни". Напрегнати юлски дни за комбайнерите и шофьорите. Не по-малко напрегнати са те и за работниците от базите за изкупуване и съхраняване на богатата реколта от ечемик и жито. Задачата е зърното да се приеме и складира срочно и качествено. Изпълнението й зависи от организацията на труда, подготовката на складовата база и внедрената механизация. В това се убедихме, като минахме по приемателните пунктове на „Зърнени храни" от Тутракан до Силистра.

Най-добре е поставена работата в тутраканската база. По всичко личи, че ръководството й се е подготвяло дълго време преди настъпването на кампанията, уточнени са предварително най-дребните въпроси от организацията на приемането на зърното и използването на механизацията, планът е съгласуван с производителите.

Добро впечатление прави пътната мрежа в района на базата. Почти всички площи, по които минават транспортните средства, са асфалтирани и потокът от товари не прекъсва и в най-калните дни. Базата работи на три смени. Зърното се приема на четири площадки. На всяка от тях са инсталирани самоподавателни и верига от транспортни ленти, по които то се изпраща и в най-отдалечените ъгли на складовете. Зърното се изсипва в дървени сандъци-бункери и оттам се поема от самоподавателите. Организацията на приемането и механизацията дават възможност превозните средства да се обработват за не повече от 10-15 минути. За една смяна се приемат над 350 камиона.

Друго е обаче положението с приемането на зърното в базите на Попина, Малък Преславец и Силистра, където обработката на товарните коли се извършва много бавно.

В Попина, макар работата да е денонощна, организацията на труда е незадоволителна. Превозните средства губят много време за разтоварване и не се използуват напълно транспортните им възможности. Проследихме разтоварването на коли на ТКЗС — Ситово. Когато пристигна в базата, пред нея имаше само 7 коли, но за разтоварването й беше необходимо повече от един час. Какви задръжки съществуват на този приемателен пункт?

На първо място недостатъчно използуване на механизацията. Тук има само два самоподаватели. Зърното се приема само на една площадка, като се разтоварва само един камион. Липсват сандъци-бункери, а удължаването на площадката се прави в последната минута, след като се запълни свободното място. При тази организация не може да не се губи времето на превозните средства.

Най-много товари се превозват по пътя Поляна — Попина, но той е разбит и изровен и от препълнените коли се пилее цяло зърно.

В Силистра площадките за приемане и съхраняване на пшеницата са недостатъчни. Тя се разтоварва направо на една от крайпристанищните улици. Предвидена е нова площадка върху пепелта и изровените камъни. Пътят към силоза е застлан от години с остри камъни, но и до днес не е асфалтиран. И тук от колите се пилее зърно.

Още по-лошо е положението в Малък Преславец. Тук лошата организация се допълва с липса на механизация. Ето какъв е резултатът според шофьорите от селата Дичево и Сокол. За това време в стопанствата камионите губят 15 минути, пътуват 20 минути до пункта, а там чакат по 3-4 часа. За управлението на ДПЗХ „Първи май" може би това положение на нещата е нормално. Та нали камионите са на ТКЗС, а не техни?

На площадката се разтоварват едновременно само по 2 коли, а има възможност да се разтоварват по 4-5 камиона. Площадката се застила с полиетиленови ленти, но се застила метър по метър. Предвижда се напръсканата на още една площадка, обаче се чака да се напълни старата. Не е уредено и осветлението, затова вечерно време хората си светят с фенери. По пътя от селото до базата се пилее много пшеница, защото пътят е изровен.

В този материал не сме си поставили задача да анализираме основно работата на „Зърнени храни", по изкупуването на ечемика и пшеницата. Сочим само някои факти, констатирани от наблюденията ни. Тези факти говорят, че ръководството на ДПЗХ „Първи май" не се е постарало да подготви базите за бързо и качествено приемане на зърното. Изглежда, че липсва достатъчно вещина в работата и познаване на въпросите. Забелязва се решително изоставане от изискванията, които ежегодно растат. Затова част от пшеницата неоправдано се пилее.

Михаил ТОМОВ

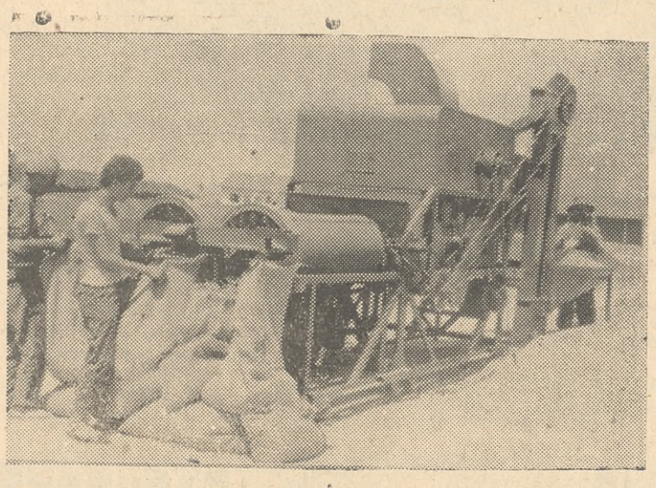
Богата плодова реколта

Много плод родиха кайсиевите дръвчета в пожаревската бригада. Набрани са хиляди килограми за вътрешния и външен пазар.

За срочното прибиране на кайсиите бе създадена много добра организация. Това помогна плодовете да се оберат без никакви загуби и голяма част от тях да бъдат за износ.

Най-добре се справиха с бериметата кооператорите от звеното на Милан Иванов. В изпълнението на тази задача се включиха много ученици и пенсионери.

Денка ХРИСТОВА

Не са замлъкнали още комбайните, а стопаните от с. Грънчарово бързат да почистят зърното за семе.

НА СНИМКАТА: Кооператори от бригадата на Ради Радев работят на семечистачната машина.

РАСТЕ БРОЯТ НА НИЗИТЕ

С всеки изминат ден броят на низите в орешенската бригада все повече нараства. Тютюнът е израснал много добре и кооператорите сързат да берат листата, които са в техническа зрелост.

Най-добре се справят с работата хората от звеното на Ахмед Мехмедов. Тъй като тютюнът се обработва на акорд, всяко семейство на ден прави по 45-50 низи. Първенци в бригадата са Фетие Селядинова, Фатмегюл Ахмедова и др.

Според кооператорите, които са много добри тютюнопроизводители, планът ще бъде преизпълнен с около 10 процента.

Досега в бригадата са набрани 8 500 низи.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ЕЛНА МЕЧТА СЕ СБЪДНА

МНОГО от събитията както във вътрешния, така и в международния живот са ни карали неведнъж да очакваме с нетърпение по-обширна информация за тях в централните вестници. И, разбира се, неведнъж сме изживявали разочарование, защото бавността, с която се движеха вестниците, никак не отговаряше на бързината, с която се развиват събитията. Подробностите научавахме вина ги с голямо закъснение.

И ето от 20 юли тази година още една наша мечта се сбъдна. След обед пощальоните с радостна усмивка разнасяха вестниците, излезли сутринта в София, а гражданите ги посрещаха приятно изненадани. Вече всеки ден от аерогара София ще излита специален самолет, който около 10 часа ще се приземява на летище Щръклево. Той ще доставя вестниците за Русенски, Разградски и Силистренски окръзи. Колите на нашата пощенска станция ще чакат на летището и след получаване на пратката ще се връщат обратно. В 14 часа след обед всички централни ежедневни издания ще бъдат на път към своите читатели, а от 15.30 ще се продават и в павилионите на РЕП. За тутракански район това ще става още преди обед.

Трудещите се от трите окръга получиха още една голяма придобивка.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Настоящата седмица започна с рязка промяна в характера на времето. След големите горещини, които достигнаха своята върхна точка миналата неделя, когато максималната температура на въздуха бе близо 34 градуса на сянка, последва захлаждане, придружено с обилни валежи. Дъждовете обхванаха целия окръг. Най-много са валежите в с. Белица — 70 л на кв. м, в с. Нова Черна — 60 л., ДЗС „Я. Забунов" — 54 л и с. Главиница — 51 л. Най-малко дъжд валя в с. Кайнарджа — 10 л на кв. м, в с. Ситово — 13 л и с. Алфатар — 17 л. В Силистра бе отчетен валеж 22 л на кв. м.

* * *

В неделя на 23 юли по инициатива на общинския комитет на ДКМС и физкултурното дружество в Старо село ще се провежда ден на плувния спорт. Поканени са да участвуват младежи от селата Нова Черна, Цар Самуил, Сяново, Белица и ДЗС „Родопа". На басейна край селото ще се проведат състезания по плуване на разстояние 100 и 200 м.

* * *

По случай 25 години от разстрела на поета Никола Йонков Вапцаров по инициатива на градския комитет на ДКМС и окръжната библиотека на 24 юли, понеделник, от 19 часа в салона на читалището ще се състои вечер на Вапцаров. В програмата ще участвува кръжокът по художествено слово при читалището.

* * *

На 25 юли, вторник, градският комитет на ДКМС в Силистра организира съвещание с комсомолския актив в града. То ще се проведе в младежкия клуб от 18 часа. Ще бъде обсъден въпросът за предконгресната дейност на градската комсомолска организация.

* * *

В сряда в града ни гостува циганският ансамбъл „Рома", който изнесе своята програма пред силистренската публика в салона на народния театър.

* * *

Всеки ден стотици камиони отнасят от кооперативните поля в складовете на ДП „Зърнени храни" определените количества зърно за договорно изкупуване. До днес са изкупени 3 000 т ечемик и над 50 000 т пшеница. И тази година селското стопанските труженици се радват на богата реколта — плод на техния упорит труд. Благодарение на това окръгът ни ще продаде значително повече пшеница от предвиденото. Първи приключиха с отчитане на дължимите си количества пшеница ТКЗС — М. Преславец и ТКЗС — Айдемир. ТКЗС — М. Преславец е продало вече 300 т над договора, а ТКЗС — Айдемир 400 т.

РОДИЛНИТЕ МЪКИ НА ЗАВОД „ТЕРМА"

От началото на месец април тази година младият трудов колектив на Завода за газови уреди „Терма" в гр. Тутракан започна за пръв път в нашата страна серийно производство на газови печки. Те вече се продават по магазините в София и Бургас. Хората проявяват голям интерес към тях. И с основание. Газът е по-евтино гориво от въглищата и дървата, а освен това отоплението става по много хигиеничен начин. Да престанеш да почистваш всеки ден пепелта от въглищата и да използваш далеч по-евтино гориво — това е наистина мечта.

С реализирането на тази мечта се заеха специалистите и работниците от завод „Терма". И се справиха успешно с трудната задача. Усвоено е производството на газови готварски печки и друг вид газови печки, комбинирани с електричество. Изпробваната показаха, че постигнатото качество е високо. Засега снабдяването с гориво е уредено само за София и Бургас. Когато обаче се увеличи производството на тези печки и започнат да се продават и в останалите градове и села на страната, съответно ще се организира снабдяването с газови бутилки в по-широки мащаби.

С първите сполуки дойдоха и големите трудности на новото производство. До края на юни колективът на завода произведе едва 150 газови печки вместо предвидените по план 2 000. Това се отрази катастрофално на плана за полугодието, който общо за газовите печки и печките за твърдо гориво, каквито също се произвеждат тук, е изпълнен едва 78 процента. Причините за този неуспех са много. Решаваща роля изигра обаче обстоятелството, че промишлените предприятия, с които е кооперириан тутраканският завод, далеч не изпълниха задълженията си към него. Вместо от началото на април ДИП „Вулкан" в гр. Варна започна да осигурява необходимите панти за монтаж на газовите печки едва през втората половина на месец юни. Същото се получи и с другия кооператор — Арматурния завод „Стоян Бъчваров" в гр. Севлиево. Вместо предвидените по договор 2 000 месингови отливки за капачките на газовите печки от този завод получиха се през второто тримесечие едва около двеста бройки.

Създаде се извънредно трудно положение. С намесата на ДСО „Металообработване" в София въпросът по-късно се разреши, но загубено бе ценно време и новото производство се забави. Кооперираните предприятия сега организираха така работата си, че вече ритмично осигуряват за тутраканския завод необходимите части. Освен това ДМЗ „Стомана" в Силистра се зае да дообработва месинговите отливки за капачките на газовите печки, които произвежда за „Терма" Арматурният завод в Севлиево.

Най-после родилните мъки на завод „Терма" се приближават към своя край. Бригадата на Любен Колев постигна вече голям успех. Само през първата половина на месец юли тя произведе повече от 470 газови печки при план за месеца 650. Просторната монтажна зала се белее от тях за радост на сърнатите майстори. Работниците са уверени, че до края на годината ще произведат предвидените по плана 5 000 газови готварски печки, ако сегашният темп продължи и занапред.

Едновременно с това трудовият колектив работи над усвояването производството на газов котлон, отоплителна газова печка, нов вид печка за твърдо гориво „Корал" и др. Очаква се те да бъдат пуснати в редовно производство през следващата година.

За да преодолее изоставането през първото шестмесечие, ръководството взема мерки да засили работата и при печките за твърдо гориво. От 13 юни т. г. е разрешено на завода да закупи помещенията на Окръжния кооперативен съюз, където се помещава леярната. Така тя ще се разшири и предприятието ще бъде напълно независимо при производството на отливки за печките за твърдо гориво.

Сега всеки ден и час за колектива са скъпи. Стремежът е да бъдат премахнати всички субективни слабости, за да се използва напълно създаденото благоприятно положение за ускоряване на производството. В това отношение голяма помощ оказва първичната партийна организация. По нейна инициатива в началото на юни ръководството на завода се срещна с първия секретар на Градския комитет на Партията в Севлиево, който бе на посещение в Тутракан. Това помогна много за подобряване на взаимоотношенията между заводите „Терма" и „Стоян Бъчваров". На 11 юли бе свикано партийно събрание, на което комунистите обсъдиха задълбочено своята работа. Направена бе разстановка на партийните членове в различните производствени участъци.

Да се надяваме, че колективът на завода ще посрещне достойно 50-годишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция и новата 1968 год.

Димо ИВАНОВ

Полша по пътя на възхода

(По случай националния празник на Полската народна република — 22 юли)

И ДЪРЖАВИТЕ, както и хората, имат рождени дати. 22 юли 1944 г. е рожденната дата на Полската народна република. На този ден преди 23 години полският народ видя ясно бъдещето, определи правилно своето място, роля и път на развитие.

Бъдещето, което полският народ си избра, бе прокламирано в деня на създаването на народна Полша с манифеста на полския комитет за национално освобождение, който провъзгласи принципите на социално, политическо и икономическо устройство на страната. Бъдеще на силна, независима и свободна социалистическа Полша.

Двадесет и три годишното развитие на народна Полша потвърди историческото значение на извършения прелом и показа, че полският народ, сплотен и ръководен от своята обединена работническа партия, опиращ се на съюза със СССР и другите социалистически страни, можа коренно да измени образа и жизненото ниво в страната.

Полша започна новия период на развитие с разушена икономика от войната, с огромни загуби, с димящи развалини.

За постигнатото през този кратък период на развитие красноречиво говорят цифрите: по територия Полша е на 59 място в света, по брой на населението — на 15, а по национален доход — на 12. Това място тя извоюва с упорития труд на целия народ и с правилната си политика. Днес националният доход е почти четири пъти по-голям от довоенния.

Преди войната по показателите за икономическо развитие Полша бе сред последните в международните статистически таблици страни, а сега непрекъснато върви напред, към най-високоразвитите в икономическо отношение държави.

За 23 години промишленият потенциал на Полша беше удесеторен. С труда на милиони селяни, работници и интелигенти бе създадена мощна база за понататъшното развитие на производителните сили на страната. Израснаха нови промишлени центрове. Създадени бяха десетки нови производствени отрасли, каквито страната по-рано не познаваше. Това са преди всичко машиностроителната, електротехническата и химическата промишленост. По темповете на развитие на химическата промишленост Полша излезе на трето място в света (след СССР и Япония), а по обем на химическата продукция Полша принадлежи към първите десет страни в света.

Днес в полската промишленост е заето 25 на сто от населението, което създава 11 пъти повече промишлена продукция, отколкото преди войната. Благодарение на по-модерните и съвременни средства селското стопанство дава 42 на сто повече продоволствени стоки и селскостопански продукти, отколкото в миналото. Консумацията на месо, животински мазнини, захар и други на глава от населението се е увеличила средно почти три пъти. Употребата на памучни тъкани се е удвоила, а на вълнени се е увеличила 6 пъти. С бързи темпове се повишава нивото на жилищното строителство. Само през последните години са построени над милион нови апартаменти в града и селото.

Големи успехи постигна корабостроенето в Полша.

Огромен размах достигна в Полша развитието на народното образование. Днес страната е покрита с широка мрежа от училища, техникуми и висши учебни заведения. Всяка година професионалните училища подготвят 8 пъти повече випускници, отколкото през 1938 г., общообразователните — 6 пъти, а висшите учебни заведения — 5 пъти повече.

Многократно се увеличиха броят и тиражът на издаваните книги, на вестниците и списанията. Увеличи се броят на библиотеките, театрите, кината. Културата стана достояние на народа.

Полша поддържа търговски отношения със 150 държави в целия свят. Днес тя изнася не само въглища, а главно машини, кораби, комплексни промишлени обекти (захарни заводи, електроцентрали, заводи на леката промишленост) и др.

Историята на народна Полша потвърди принципа, залегнал в основите на развитието на новия строй — дружба и сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни, една от основните движещи сили по пътя на изграждането на социализма, на всестранния прогрес и благоденствието на народа.

М. СТАНЧЕВА

Неотдавна на експедиционния отряд от училище „Кирил и Методий“ Централният комитет на ВЛКСМ, редакцията на вестник „Пионерская правда“ и Главното политическо управление на Съветската армия връчиха диплом за участие във Всесъюзната военно-патриотична игра „Зарница—67“.

ДРУЖБА, РОДЕНА В БОРБАТА

(По случай 25 години от разстрела на Антон Иванов и другарите му)

23. VII. 1942 ГОДИНА в София беше душен и тежък ден. А нощта пред това, което предстоеше да стане, беше още по-тежка. Софийските работници тръпнеха от потискаща мъка— те не можеха да помогнат на своите любими другари, които през нощта фашистките палачи щяха да разстрелят.

Вечерта, с пронизителни злокобни писъци, полицейските камионетки отведоха осъдените на смърт шестима скъпи другари на стрелбището. Целият квартал беше блокиран от полиция, която се страхуваше да не би софийските работници да демонстрират срещу престъпленията на властта. Залповете на палачите заглушиха възторжената Ботева песен „Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира...“ на уста, с която умираха шестимата герои — Антон Иванов, Петър Богданов, Атанас Романов, Никола Вапцаров, Антон Попов и Георги Минчев.

Доста години преди съвместната работа в съпротивителното движение някои от тези другари ги свързваше тясна дружба. Никола Вапцаров и Антон Попов бяха другари от дълго време. Свързваше ги пътят на общата борба, по който бяха тръгнали, свързваха ги и поетичните им души. И двамата пишеха стихове за трудовия народ, в които отразяваха болките на народа и светлото бъдеще, за което те се бореха.

Атанас Романов и Никола Вапцаров бяха също от дълго време верни другари и приятели. Тяхната дружба беше и като допълнение на характерите им.

Спомените ми за близостта им датират от 1936 г. Когато аз се сближих с Атанас Романов, двамата вече се познаваха. Свързваше ги македонският им произход. Работеха заедно сред прокудените македонски бежанци в България. И двамата работеха като черноработници и общуваха с прогресивната интелигенция.

Атанас Романов беше винаги весел, жизнен, никога не унищожен със силен дух, голям шегобиец. Предан деятел на Партията, лесно успяваше да заблуди полицаите и ловко да се отскубне от ръцете им. Масовик, той намираше допир с всички трудещи се, било сред по-млади или по-възрастни. Беше любимец в средата си. Наричаха го Роман.

Вапцаров беше тих, на пръв поглед дори свенлив. Не шумеше около себе си и гледаше да остане незабелязан. Но започне ли да рецитира свои творби или стихотворения на Смирненски, Ботев, веднага пламваше и се очертаваше поетът-борец. Ставаше любимец на всички, които го познаваха и слушаха.

През 1936 година в София организираха говорящия хор „Гоце Делчев“, предимно от младежи македонци. Романов беше организационният му ръководител. Подбираше състава на хора, следеше за дисциплината, поддържаше духа на хористите. Вапцаров беше негов художествен ръководител. Поставяше и ръководеше изпълнението на свои стихотворения, на стихове от Смирненски, Явсров, Лермонтов и др. Този хор изигра прогресивна роля не само сред македонските емигранти, но и сред софийските трудещи се.

Романов и Вапцаров биваха заедно на вечеринки на прогресивната младеж, често като организатори и рецитатори в литературната програма на вечеринките. Те ходеха заедно на излети с младежите на Витоша и Люлин. Роман бе шумен, весел организатор на тези излети, на които и той често рецитираше стихотворения. Едно от любимите му стихотворения, което най-често изпълняваше, беше „Йохан“ от Смирненски. На широките поляни сред младежите той бе инициатор на различни масови игри и весели шеги. Вапцаров четеше и рецитираше свои и други стихове и разкази.

Дружбата си с Вапцаров Роман много ценеше. Те общуваха не само в колектив с други другари. Атанас Романов ценеше у Вапцаров таланта, начетеността му, скромността, преданността му към делото на Партията. В знак на тяхната дружба, след излизане на първата стихосбирка на Вапцаров „Моторни песни“, той я подари със своя автограф, „На любимия си приятел и другар Роман“. Много често след това Роман я разгръщаше, четеше стиховете и се възхищаваше от тях. „Добър наш, пролетарски поет ще стане Колю“, казваше той.

След нападението на Съветския съюз от хитлеристите, със започването на съпротивителната дейност на нашата Партия двамата другари се сближиха още повече. Те получиха и общи задачи от Българската комунистическа партия. И двамата станаха помощници на Цвятко Радойнов, ръководител на военния център на ЦК на БКП.

Роман и Вапцаров, започнаха оживена нелегална дейност. Срещи с нелегални функционери, осигуряване квартири и скривалища, пренасяне и укриване на оръжие и взривни материали, организиране на групи за саботажи и др.

Възползвайки се от старото си приятелство, Вапцаров идваше у дома за срещи и разговори във връзка с последните им задачи. Под булото на старата си дружба те разгръщаха все по-смела и самоотвержена дейност, с безгранична вяра в победата и с пълно доверие един към друг за предаността си към делото, на което служеха. Останаха сърдечни и верни приятели до последния час на своя свободен живот — 4. III. 1942 година, когато рано сутринта арестуваха и двамата.

В затвора те не са били в една килия. Другарите, които там са били заедно с Роман, разказват, че и в най-трагичните часове на живота си, макар да е знаел какво го чака, той не е изпадал в отчаяние, напротив, шегувал се е със създалото се положение и винаги е намирал да каже нещо весело.

По време на кратките почивки на съдебния процес виждахме Вапцаров и Роман да си приказват сърдечно и бодро, като че ли не бяха в ръцете на палачите, а на обикновена своя среща.

Когато Роман и Вапцаров научиха, че е разстрелян Цвятко Радойнов, тези корави и силни мъже не издържаха, очите им се навлажниха, раменете им потръпнаха. И двамата изпитваха еднаква болка по загубата на прекрасния и предан комунист, рядко сърдечен и верен другар. Знаеха, че и тях ги чака също разстрел, но с нищо не показваха, че това ги плаши.

Тяхната преданост и вяра в победата на СССР беше безгранична. До последния момент от живота си те живо се интересуваха от новините на Източния фронт.

Каква радост изпитаха, когато по време на съдебния процес им съобщихме, че от радио Москва говорят за тях, за патриотичното им и смело държание, за предаността им към делото, за което се бореха.

Кратък, но наситен със съдържание, дела и борба живот на двамата другари — борили се и загинали заедно. Техният живот, вярната им и сърдечна дружба ще бъде пример за подрастващото поколение.

Ана Романова — ЧАПКЪНОВА

Млади помощници

НАВРЕМЕННОТО и качествено прибиране на богатата реколта е най-належащата задача на кооператорите от с. Попина. През последните дни вниманието на полевъдните бригади е насочено към брането и сортирането на домати, кайсии и праскови за износ. Всичко това поглъща много работна ръка.

С откриването на пункт за приготвяне на пулп също за износ нуждата от работна ръка се увеличи още повече. И този път на помощ на кооператорите се притекоха пионерите и осмокласниците от селото. Те организираха бригада с над 90 човека и в момента задоволяват напълно нуждата от работна ръка в пункта. В бригадата работят седемте сборни пионерски команди. Между тях се води съревнование в чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола. В резултат на това само за 6 дни бригадата подготви над 38 тона пулп. Всички работят съзнателно, но най-сръчни са Стоянка Маринова, която за 6 дни подготви над 1 100 кг пулп, Ванушка Димитрова—над 900 кг, Росица Иванова — над 800 кг и др.

Не само сега работят добре пионерите. Помагаха те на своите родители и когато бяха на училище. В края на учебната година работиха 15 дни—окопаха царевица, плевиха фасул, помогнаха в зеленчуковата и в овощната градина.

С получените средства пионерите ще помогнат на училището за обзавеждане на кабинетите с необходимите уреди и пособия. Едновременно с това през лятото някои отглеждаха буби. От продадените пашкули взеха 450 лева, които също ще бъдат за училището.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ВЕСТИ ОТ ПАИСИЕВО

При народно читалище „Христо Ботев“ с. Паисиево под ръководството на Азис Тахиров се сформира агитка. С подходяща програма тя посети селата Орешене, Зебил, Долец и Звенимир. След напрегнатия труд през деня, вечер, кооператорите от тези села с интерес слушаха изпълнението на хубави родни песни за първенците и хуморески, с които се бичуваха слабостите в бригадите.

* * *

В чест на XI конгрес на ДКМС и 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция в района на Паисиево бе организиран футболен турнир с шест отбора под ръководството на общинския комитет на ДКМС и физкултурното дружество „Лудогорец“. Турнирът се проведе по кръговата система—всеки срещу всеки. Първият кръг завърши. Групата се води от отбора на с. Зебил. Турнирът ще завърши и ще бъде излъчен победител непосредствено пред конгреса. Отборът—първенец ще бъде награден с футболен екип.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

В напрегнатите дни на полска работа в ремонтната работилница на ТКЗС в гр. Дулово има денонощно дежурство.

На снимката: Главният инженер на стопанството Никола Райнов обяснява на монтьорите стругарите, оксиженистите и др. работници от работилницата задачите през лятната кампания.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Съвещание за обмяна на опит

По инициатива на Окръжния комитет на БКП неотдавна в с. Искра се проведе окръжно съвещание с председателите и главните инженери на кооперативните стопанства от целия окръг. На него присъствуваха и секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, заместник-председателят на ОНС—Димитър Михайлов и др. партийни и стопански ръководители.

Председателят на кооперативното стопанство в с. Ситово — Тодор Димитров, запозна присъствуващите с организацията на труда и направената механизация за почистване на зърното на площадките. Той изтъкна, че докато миналата година за почистването на 7 000 тона зърно са платени 25 000 лева, тази година в резултат на внедрената механизация на площадките за очакваните да се получат 10 000 тона ще се платят 11 000 лева.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

Коля разбираше, че сега върши престъпление, разказвайки легендата си. Но не можеше да постъпи другояче. Той беше длъжен да постъпи само така и никак другояче, защото няма ше право да подписва с ръцете си смъртната присъда на приятел, с който е раснал в един двор, живял е на една площадка и се е учил в един клас.

— Ти си живял в Минск, на Хитлерщрасе, четири, а после си се преместил на „Угловая“, в дом седем. В този дом е била бръснарницата на Ереминski, но ти не говори за това веднага. Те сами ще почнат да те питат, в досието имат моя адрес, разбираш ли? Сигурно ще направят очна ставка с мене. Аз няма да те позная — малко ли клиенти са преминали през мене! Ти ще кажеш, че това е майсторът, който е работел до големия прозорец, под фирмата „Ателие на Ереминski“: мъж с лула в зъбите и жена, накъдрена като овца. Аз от своя страна ще потвърдя тези твои показания. Ясно ли е?

— Навярно съм гад — каза Степан. — Навярно нямах право да те моля.

— Вероятно аз нямах право да се съглася да ти помогна — каза Коля.

— Почакай, а как се наричаш?

— Това не е най-съществено то. Ти не знаеш как се казвам, — за тях във всеки случай.

— А ако не изиграя ролята си? — попита Степан. — Ами ако не изиграя ролята си?

СРЕЩНАХА СЕ

Денят беше слънчев. Дълги, бели облаци подчертаваха дълбоката синевина на небето. В безбрежната височина се лееше бавното звънене на камбана.

„Съвсем друг звук — помисли Аня, вслушвайки се в звънене то, — някак си като играчка, неистински, не както у нас, сякаш е музикална кутия. Хората са същите само че с шапки, а жените с плетени чорапи. А камбаните са съвсем други“.

Когато големите врати на костела, обковани с металически езици, сега вече ръждясали, се пооткрехваха малко, пропускайки хора, до Аня се донасяха бавните, величави звуци на орган.

Аня стоеше под навеса на едно магазинче. Дългият навес я скриваше от слънцето и освен това можеше да наблюдава площада така, че почти не се виждаше, а сама виждаше всичко.

Тя дойде тук към девет часа, един час преди времето, което беше уговорено. Аня знаеше, че трябва да дойде на мястото на срещата по-отрано: часът ще й даде възможност да свикне с обстановката; часът ще й помогне да забележи подозрителното; часът ще й помогне да се подготви спокойно за онази минута, когато ще се приближи до младия мъж в изтъркана немска военна униформа без пагони и ще го попита: „Извинете, моля ви, не видяхте ли тука една бабичка с два чувала?“

Аня бе решила в себе си, че няма да тръгне към човека в униформа, ако види двама или трима души, които може би ще се разхождат в различни краища на площада, ще седят на коли пред костела или просто ще ходят назад и напред без работа. Аня разбираше, че е избрала за себе си три напълно случайни варианта за застраховане. Гестаповците, прекрасно разбираше тя, можеше да бъдат скрити и в костела, и в къщите, окръжаващи площада, и, накрая, можеше да седят в коли някъде наблизо и да чакат само условен сигнал, за да хванат нея и Муха, веднага след като се срещнат. Аня разбираше всичко това, но й се струваше, че трябва да се подсигури макар и в пределите на онези възможности, които имаше, и в пределите на онзи опит, който притежаваше. Тя не можеше и да предположи, че Муха е могъл да бъде завербуван и че на срещата с нея ще дойде сам, и че ще я заведе в хубава квартира и ще й помогне да откопае и донесат тука радиостанцията — и всичко това не по свое усмотрение, а по план, предварително разработен от полковник Берг.

В десет без четвърт Аня видя младия момък в кожена разкопчана на куртка. Той вървеше по площада, като гуляйджия, отметнал каскет на тила, с букет полски цветя в ръка, с обути в контешки гамаши крака.

Момъкът се разхождаше бавно, поглеждайки настрани. До средата на площада не стигаше, а стремително се обръщаше и отиваше в малката уличка — в онази същата, през която Аня пристигна в Рибна.

„Там има бръснарница, кафене и две магазинчета — спомни си Аня, — там няма къде да спрат коли, защото по средата има голяма локва, явно много лепкава, а изходът за черния път, който води към шосето, е много стръмен. И после, какво съм запсихопатствувала? Очаквам двама или трима празноскитащи — тогава ще трябва да мисля...“

Момъкът в кожена куртка ту напускаше площада, ту се появяваше отново, край вратата на костела се обръщаше и бързо се скриваше в уличката. Аня почака до десет часа, след това излезе изпод козирката и тръгна бавно след момъка. Той вървеше по дървения тротоар и миришеше цветята. Пред бръснарницата постоя една минута, после се обърна и тръгна срещу Аня към площада. Когато се отвори вратата на бръснарницата и оттам излезе мъж в износена немска униформа без пагони, момъкът, сякаш бе видял това с тила си, се спря и почна да закопчава бавно гамашите си. Той закопчава гамашите дотогава, докато човекът в немската униформа не мина покрай него към площада.

„Следят го — реши Аня, — това е той, това е Муха, следят го. Какво да се прави? Ако се приближа към него, значи, ще ни поведат и двамата“.

След пет минути към момъка в гамаши се приближи на колело едно момче с къси панталони и потник. Те се поздравиха, момчето слезе от седлото, момъкът в гамаши го сложи на багажника („У нас возят на рамката“ — успя да се мерне в Аня) и заминаха от площада.

„Аз съм луда — каза си Аня, — именно луда“.

Тя не обърна внимание на деветата, която излезе на площада откъм онази улица, където преди малко замина на колелото момъкът с гамаши с момчето на багажника.

— Извинете — каза Аня и се изкашля, защото я задразни гърлото, — не видяхте ли тука една бабичка с два чувала?

— Не съм видял никаква бабичка — отговори мъжът разсеяно.

Аня го гледа няколко мига в очите, а след това се обърна и тръгна през площада към костела.

„Той е решил да не влиза в контакт с мене. Защо трябва да влезе в контакт с мене, когато очаква човек в син костюм? Какво да се прави, а? Да му обясня ли? Ами ако това не е той? Той е. Сигурно е той. Отговори ми по руски. Глупак! Защо ми отговори по руски, щом като не иска да се открие. Машинално! Нима е възможно тъй?!“

— Пани! — извика мъжът зад гърба й. — Чекайте*, пани!

Той изтича към нея, задъхвайки се. Лицето му беше бледо, устните — Аня твърде ясно видя това — пресъхнали, напукани, станали люспести, като у момчета след първите мразове, когато смучат ледени висулки и лапат сняг.

— Мисля, че тя замина неотдавна с попътна кола — каза мъжът, — замина онази бабичка, разбирате ли? С попътна кола замина...

Тръгнаха бързо напред — той на половин крачка пред нея, за да поглежда в лицето й, чисто и просто впи очи в лицето й, а тя, бързайки, вървеше след него. Струваше й се, че той гледа така жадно в лицето й, защото тя идва оттам, от Голямата земя, и затова му се усмихваше.

* Почакайте (на полски език).

(Следва)

МОРАЛНИТЕ И МАТЕРИАЛНИТЕ СТИМУЛИ В УСЛОВИЯТА НА НОВАТА СИСТЕМА

НОВАТА СИСТЕМА на ръководство на народното стопанство създаде благоприятни условия за по-пълно съчетаване на личните с обществените интереси. Трудовото възнаграждение в предприятията е в зависимост от крайния резултат от стопанската дейност. Всяко увеличение или намаление на масата на чистата продукция влияе положително или отрицателно върху размера на заплатите, но влияе и върху чистия доход, който се отчислява за обществено натрупване. Затова както отделният работник, така и обществото са еднакво заинтересовани от увеличаване обема на производството и от икономиите на труд и средства.

Поставен в такъв аспект при новата система на ръководство, принципът на материалната заинтересованост се прилага в ДИП „Добруджа". Както през миналата година, така и през първото шестмесечие на тази година размерът на трудовото възнаграждение на текстилците се определя в зависимост от реализираната чиста продукция. Фондът на работната заплата показва тенденция на увеличаване.

В нашето предприятие използваме и други форми на материално стимулиране. Те идват да допълнят и засилят основната форма — работната заплата. В процеса на производството редица работници и служители чрез качествено изпълнение на определената работа, пестеливо използване на суровините и материалите и чрез създаване на добра организация допринасят решително за получаването на подобър икономически резултат. На тях, по силата на приетите условия за премиране, се определят периодично парични и предметни награди. Общо за годината от фонда на предприятието са раздадени награди за повече от 3 000 лева.

Новата система на ръководство обаче изисква правилно съчетаване на моралните с материалните стимули. Резултатите са по-добри, когато преизпълнението на икономическите показатели е въпрос на чест за всеки работник, за всяка произведена единица. Затова заводският партиен комитет, производственият комитет и Комсомолът полагат големи грижи за организиране и включване на всички членове на колектива в благородното социалистическо съревнование. Във висшата му форма, движението за комунистически труд, се включиха всички работници и служители. Тридесет и пет производствени бригади водят борба за високото звание или вече работят и живеят по комунистически.

При така организираното социалистическо съревнование моралните стимули намират широко място. Ние въведохме двучасов график за отчитане изпълнението на плана за всеки работник — по обем и качество. На индивидуалния първенец връчваме лика на пионерка, за качество — червено флагче, а на бригадата първенец връчваме лика на Гагарин. На смяната първенец присъждаме малко знаме, което поставяме до таблото, на което се отбелязват резултатите за бригадите и смените. Освен това, всяко тримесечие профкомитетът при подходяща обстановка присъжда званията „ударник", „най-добър в професията", „качественик", с връчване на грамоти и вписване в почетната книга.

Правилното съчетаване на моралните с материалните стимули в условията на новата система донесе на предприятието добри икономически резултати. Колективът достойно изпълнява задачите, поставени от Деветия конгрес на БКП за интензивно развитие на народното стопанство. През първото шестмесечие на тази година ние постигнахме натурално изпълнение на плана 102,2 на сто, производителност на труда 102,9 на сто, качество при план 98 на сто достигнахме 99,11 на сто и преизпълнихме плана за печалбата с 24 000 лева.

Съчетаването на моралните с материалните стимули повиши отговорността на производствените и ръководители за изпълнението на задачите. Значително се повиши самоконтролът при изразходването на основните и спомагателните материали, което помага за увеличаване на чистата продукция, а оттам и за увеличаване трудовото възнаграждение и чистия доход за обществото.

Ангел ПЕТРОВ,
директор на ДИП „Добруджа"

И тази година зеленчукопроизводителите от ТКЗС — Калипетрово се радват на изобилна доматена реколта.
НА СНИМКАТА: Звеното на Тодор Братанов бере узрелите домати.

Писма на читателите

До кога ще липсва вода?

Въпросът за редовното снабдяване на блоковете „Шумен" и Нарцисите с вода вече стана сериозен. От няколко месеца системно не текат чешмите. Често пъти вода липсва и през нощта, а всеки знае, че спре ли водата само за няколко часа, създават се затруднения за домакините и се влошава хигиената в жилищата.

Не става дума за спиране на водата само за няколко часа, макар че и тогава, поради несвоевременното уведомяване на гражданите, това създава ред неудобства. Живущите в тези блокове всеки ден стават в 3 или в 4 часа сутринта, за да напълнят всички съдове, с които разполагат. Други пък чакат да стане 24 часа през нощта, за да перат или мият. Всичко това е за сметка на почивката им. Какво производство може да даде човек, който вместо да почива през нощта е принуден да търси начин да се снабди с най-елементарното — водата?

Неприятно е такива красиви, удобни жилища да се замърсяват поради липса на вода. Затова крайно време е ръководството на Водоснабдяване и административните органи в града да решат този въпрос.

Стоян РАДАНОВ
ул. „31-полк" — блок 2
Силистра

За минералната вода в Силистра

Срещу аптека №1 в Силистра има магазин, в който се продават хранителни стоки. Продава се и минерална вода — горнобанска и хисарска. Допреди три месеца той се зареждаше редовно и с хисарска, и с горнобанска вода и клиентите се обслужваха добре. От известно време минерална вода (хисарска и горнобанска) не са доставя. Продавачът любезно отговаря на клиентите: „Заповядайте, имам търговищка вода над двеста бутилки. Ако желаете, да ви дам". А хората искат вода от Хисаря или Горна баня. Така са им предписали лекарите и по-неже такава не се доставя в магазина, те са принудени да обикалят града и да се снабдяват от сладкарниците в центъра на града. Изглежда ръководството на ДТП има желанието да застави клиентите да закупят търговищката вода, та тогава да достави хисарска и горнобанска. Не ни е ясно само в унисон ли е това със задълженията на търговските работници да обслужват културно и пълно населението?

Йордан ПОПОВ

НАДПЛАНОВИ ДОБИВИ ОТ ЕСЕННИЦИТЕ

Досегашните резултати от жътвата в с. Пожарево показват, че кооператорите ще постигнат надпланова продукция.

От 500 дка ечемик тук са получени по 362 кг среден добив, при план 270 килограма. Пшениците от сорта „Сан Пасторе" дадоха по 570 килограма. От 1 000 дка пшеница „Безостая — 1" комбайнерите овършаха по 360 кг средно от декар, при план 260 кг.

Постигнатите резултати радват кооператорите, които положиха много грижи за есенните култури, като ги отгледаха според изискванията на агротехниката.

Комбайнерите Руси Исидоров и Никола Тодоров се справят добре с жътвата. Техни първи помощници са механизаторите, които извозват зърното. По тяхна вина не се допускат престои на комбайните.

Денка СЛАВЧЕВА

ПЪРВЕНЕЦЪТ НА ЖЪЛТИТЕ ПОЛЯ

ВЕЧЕ стана известно, че първенец в досегашния ход на жътвената кампания е комбайнерът Русан Маринов Тонев от трета тракторно-полевъдна бригада в с. Ламбриново. Единствен в Силистренски окръг той можа да овърши 878 тона зърно от есенниците и то при образцово качество на жътвата. Как можа този механизатор да поведе колоната на съревнователите? Откъде черпи сили в своята ежедневна изморителна работа? Кой е всъщност комбайнерът Русан Маринов Тонев?

За да се даде пълен и верен отговор на тези въпроси, представител на редакцията се срещна лично с първенеца на окръга и проведе следния разговор:

— — " — —

— Др. Маринов, на коя дата започнахте тази година жътвената кампания?

— В Ламбриново започнах ме да жънем ечемика на 25 юни. Както виждате, сега вече преполовихме пшеничените блокове...

— По колко тона зърно овършавате дневно?

— Това количество не е постоянно, но мога със сигурност да Ви кажа, че когато овършея на ден по 55-60 тона, казвам сам на себе си, че днес не съм работил лошо.

— А знаете ли Вие, че сте първенец-комбайнер в окръга?

— Не, не зная това. Тук на блоковете новините идват рядко, а и право да Ви кажа, работата така ни е погълнала, че не остава време даже и вестник да прегледаме.

— Кои са конкурентите Ви в бригадата?

— В нашата бригада комбайнер съм само аз, та за особена конкуренция в работата не може да се говори.

— Какво е мнението Ви за реколтата през настоящата година?

— Рядко преди сме имали такъв посев. Истина Ви казвам. Комбайнът едва не се задръства от зърно. Затова карам постоянно на първа скорост. Пък и гъстотата на пшеницата си я бива. Ножовете едва се справят с трудната задача.

— Сигурно средният добив от есенните култури при Вас е доста голям?

— Да, ечемикът пусна по 300 кг от декар, а пшеницата на отделни блокове достигна рекордната цифра до 490 кг бункерно тегло.

— Др. Маринов, от коя година сте механизатор в стопанството?

— От 1953 година без прекъсване.

— И коя според Вас е тайната в професията на механизатора. Какво трябва да знае всеки, който застане зад волана или командния пост на машината?

— Не бих успял да овършея тази година толкова зърно, ако комбайнът ми не беше в ред. Та преди всичко необходимо е човек да познава капризите на своята машина и компетентно да се намесва, когато се наложи това. Имам един случай в своята практика, който не мога да забравя никога през живота си. През 1965 годи на единствен аз работех на най-стария комбайн „С-М" и въпреки че всички механизатори гледаха с пренебрежение на тази машина, трябва да Ви кажа, че „ветеранът" не ме засрами нито веднъж. Даже се сговорихме с него да гоним първенството, което от части успяхме да достигнем...

— Кажете ни др. Маринов нещо за качеството на настоящата жътва.

— Да не се разпилява скъпото зърно — това е най-важното, за да наречем една жътва качествена. Разбира се, има и други показатели, но аз Ви казвам за най-важния от тях. Грижата ми за качеството е постоянна ежедневна работа. Сутрин, преди да започна работа, идвам по-рано, за да гресирам и прегледам машината. Тук на място в блока установявам кога на пълно се е изпарила влагата, наслоена през нощта, за да започна работа. Не се ли спази точното време, машината поглъща влажните класове, без да може да ги овършее, а и ножовете не се справят добре. При това не ми дава спокойствие и фактът, че по-севите в по-голямата си част бяха налягали от пороя и трудно се жънат. В нашето стопанство за всеки декар качествено проведена жътва заплащат по осем стотинки възнаграждение. Преди малко получих 69 лева за качеството на проведената до този момент жътва.

— Сега, когато вече знаете със сигурност, че сте начело в съревнованието, какви са Вашите пожелания към останалите Ваши колеги-комбайнери от стопанството и околията?

— С чест да завършим и тази жътва. И преди всичко по-желавам им безаварийна работа, защото повреди ли се комбайнът, губи се такова ценно време, което не може да се заплати с нищо. А що се отнася до трудностите, знам, че при всички те са еднакви. Ние обаче не бива да се плашим никога от тях...

Р. МИХАЙЛОВ

УСПЕХИ НА ОВЦЕВЪДИТЕ

КООПЕРАТИВНОТО СТОПАНСТВО в с. Нова Черна има 2 500 овце, 2 000 от които за разплод. Години наред овцевъдството е носило хиляди лева загуба. Но трудностите са преодолени.

През 1965 година средният млеконадой от фуражна овца е 51 л, при средно за окръга 44 л. А през 1966 година, при все че стопанството отглежда около 400 агнета за разплод, които бяха оставени да бозаят до 3 месеца вместо до 1 месец, от фуражна овца е получено по 49 л мляко, при средно за окръга 47 л. Млекона доят и през 1967 година е над средния за окръга.

Най-големи успехи бележи стопанството при производството на вълна. През 1965 година е получило по 5,3 кг от фуражна овца, при средно за окръга 3,088 кг, а през 1967 година по 6,85 кг.

И по отношение рентабилността на овцевъдството стопанството има високи успехи. През 1965 година то реализира чиста печалба 28 013 лв., а през 1966 година — 36 843 лв., докато за този период почти всички ферми средно за окръга реализират загуба. Този показател се потвърждава и от произведената чиста продукция на един човекоден. Така например през 1965 година в ТКЗС — Нова Черна от овцевъдството е достигната чиста продукция на един човекоден 6,90 лв., при средно за окръга 2,31 лв., а през 1966 година тя се завишава на 7,40 лв. при средно за окръга 2,97 лв.

На какво се дължат тези добри успехи според специалистите от това стопанство?

На първо място, както изясни гл. зоотехник, на правилното гледане и хранене на животните и второ, на правилната и навременна развъдно-подобрителна работа.

Според специалистите, породообразувателният процес по създаване на тънкорунна овца в този район е завършен. Сега тенденцията на вътрешно развъждане, като използуват кочове от висококръвни кръстоски от клас „Е" — елит за кориране на някои показатели, недостигнати при породообразуването.

Благодарение на системната и последователна развъдно-подобрителна работа при овцете, под прякото ръководство на Инспекцията по племенно дело — Силистра, успехите в това стопанство са високи. Освен еже годното увеличение на млякото, вълната и пр. се увеличава и плодовитостта при овцете. Докато през 1961-62 година от 100 овце са получени по 95-102 агнета, през 1967 година достигат по 119 агнета.

Важно звено в развъдно-подобрителната работа с овцете е осеменяването с високопродуктивни кочове. Кампанията по изкуственото осеменяване в ТКЗС Н. Чер на не е бреме, както може да се нарече в някои други стопанства. До 11 т. м. бяха открити осеменителните пунктове, в които работят висококвалифицирани и дългогодишни техник-осеменители.

За правилното провеждане на тази кампания овцете и дзвиските са сортирани (прегрупирани) заедно с изготвяне на случния план под ръководството на ИПД — Силистра. При разработването на плана е подходено конкретно към всяко животно в зависимост от продуктивните му качества. За улесняване на осеменителя всяка овца е маркирана, номерирана с цифри, които съответствуват на номера на кочa, от който се взема семенната течност. Групирането е извършено, като са отделени дзвиски в клас „Елит", I и II-ри клас, а това важи и за овцете.

Марин МАРИНОВ

ДА ПРЕВЪРНЕМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В РЕНТАБИЛЕН ОТРАСЪЛ

Хранене на кравите през летния сезон

ПОВИШАВАНЕТО на ефективността от млечното говедовъдство зависи както от увеличаване на средната годишна продуктивност, така и от употребата на евтини фуражи. В това отношение зелените храни имат решаващо значение. Благоприятното влияние, което те оказват и върху здравословното състояние на животните, се дължи на техния състав, отличаващ се с разнообразни белтъчини, аминокиселини, витамини, ферменти, минерални и други необходими за нормалното протичане на обменните процеси вещества. От друга страна и биологическата приспособеност на говедото осигурява по-добро оползотворяване.

Поради недостига или липсата на достатъчно пасища в Добруджа организирането на зелен конвейер е най-ефективен начин за осигуряване на правилно и пълноценно хранене на кравите. Люцерната и царевицата са както най-високодобивните, така също и най-евтини фуражи от собственото производство и затова заслужено съставляват основата на храненето на кравите през лятото. Известно е, че люцерната е богата на протеин бобова култура, а царевицата — на лесноусвояеми въглехидрати. И двата фуража представляват много добра и апетитна храна и взаимно се допълват по отношение задоволяването на нуждите от хранителни вещества. Но биологическите особености в развитието им не позволяват те да се съчетават винаги и се предоставят на кравите заедно. Това става особено през първата половина на лятото, когато от засушаването се намаляват възможностите за получаването на втори и трети откос от люцерната. Тогава се налага даването на зелената царевица да става самостоятелно. Това обстоятелство налага балансирането на дажбите по отношение на протеина да става за сметка на концентрираните белтъчни фуражи, които са твърде оскъдни, а същевременно и оскъпяват производството на мляко.

Даването на зелената люцерна като единствен сочен фураж, което се случва масово в практиката, води до изразходване на голямо количество протеин. Така например, според наши изследвания, при хранене на дойните крави с 34,5 кг зелена люцерна и 5,5 кг царевична ярма се осигурява 1 667 г смилаем протеин дневно при норма 1 400 г. За произвеждането на 1 кг мляко с 4 на сто мастни вещества се изразходват 118 г смилаем протеин срещу 78 г при кравите, хранени с 59 кг зелена царевица и 3,8 кг концентрирана смеска. Много добре се вижда, че разходът на протеин при първата дажба е с 51 процента по-висок, отколкото при втората дажба. Съответно приравнената към 4 процента мастни вещества млечност беше 14,3 кг при първата група крави и 14,1 кг при втората група.

Много интересно явление, което бихме желали да изтъкнем, е силното спадане съдържанието на мазнини в млякото при хранене на кравите с първата дажба, с участието на люцерната. Докато в началото маслеността на кравите беше средно 3,86 на сто, то през време на опитния период спадна на 3,21 процента. Вследствие на това, въпреки че фактически издоеното мляко бе повече, получените приходи от продажбата му са еднакви при двете групи. Този пример показва, че стопански не е изгодно самостоятелното хранене със зелена люцерна, количеството на която в практиката достига и по-големи размери от посоченото в нашия опит — 50-60 кг.

За предотвратяване спадането на мазнините в млякото, което се наблюдава в ранна пролет, в много страни се прилага използуване на сочни и груби фуражи, каквито са силажът, меласата, сеното и др. В това отношение можем да изтъкнем като положителен опита на ТКЗС Калипетрово, където на кравите се дава доброкачествен силаж по 10-15 кг и през летния период. Също така добре е разрешен въпросът с правилното и ефективно хранене на кравите и в ТКЗС Стефан Караджа с даването на воля меласирани каналашки. Подобряване оползотворяването на дажбата с прибавката на богати на въглехидрати храни се обяснява с по-доброто балансиране на хранителните вещества и създаване на благоприятни условия за развитие на бактериалната флора в търбуха на преживните животни. Участието на лесноразтворимите въглехидрати в отношение 1:1 спрямо приетия смилаем протеин е едно от благоприятните условия за протичане ферментацията.

Задоволяването на нуждите от протеин при даване големи количества зелена царевица е също така труден проблем, ако липсват достатъчно белтъчни фуражи. Балансирането на дажбата в това отношение може да стане чрез използуването на карбамид, който се дава в такова количество, че да замести до 30 процента необходимия протеин. Използуването на царевично-соеви смески е друг начин за балансирането хранението на кравите през този период. Засега обаче все още не са създадени такива високоефективни смески и не можем да се надяваме, че в скоро време ще бъде разрешен този въпрос. Засяването на бобови фуражи или смесени с овес като втори култури при неполивни условия също е проблемно. Разумен и сигурен начин си остава храненето на животните със силаж, приготвен от люцерна или грах, и той трябва да намери място в нашата практика.

Трябва да се отдаде заслужено внимание и на другите фуражи в системата на зеления конвейер. Значението на зелената ръж е ограничено, но не е за подценяване като най-ранен източник на зелена храна през пролетта. Граховоовесената и фиевоовесената смеска трябва да заемат своето място като свързващи звена от зелени фуражи между люцерната и царевицата. Същевременно от тях се получават и добри добиви, а като предшественици на житнозърнените култури са незаменими. Тези фуражи оказват положително влияние върху млечността на кравите. В наши изследвания наблюдавахме и значително повишаване на мазнините в млякото с 0,2-0,4 на сто. В системата на зеления конвейер могат да намерят макар и ограничено място суданката и захарната метла в зависимост от условията.

Много важно условие за повишаване ефективността от зелените фуражи е поддържане апетита на кравите. Понижаване охотата на приемане храната се наблюдава с напредване на развитието им. С по-голям апетит се приемат зеленият фий, фиевоовесена и граховоовесена смес и люцерната от I откос, достигаща в наши опити съответно до 97, 96 и 87 на сто от количеството на заложената маса.

Посочените обстоятелства налагат да се търси най-благоприятната фаза за косене на зелените фуражи в съчетание с подходящ тип на хранене. Така ще се осигури по възможност най-голямото им оползотворяване при поддържане на добър апетит и достигане на висока млечност от дойните крави.

Няма съмнение, че удължаването на периода за употребяване зелените храни води до значителни икономии, тъй като летните дажби са с 44 процента по-евтини от зимните. Затова правилното използуване на високодобивните зелени фуражи е важна и отговорна задача в селското стопанство и за нейното разрешаване трябва да направят необходимото както агрономите, така и зоотехниците.

Петър ПАНАЙОТОВ,
научен сътрудник в Института по животновъдство — Шумен

ГОРЕЩО Е, МНОГО Е ГОРЕЩО...

СЛЪНЦЕТО напече главозамайващо. Но хората едно време за хумор главите са си давали, та ние няма да издържим едно напичане, колкото и главозамайващо да е. В края на краища та, няма да жънем, я! И тръгнахме към разгорещеното като пещ добруджанско поле, което както разбрахме от личен опит, няма нищо против да поизпотява по-често гостите. Полето си е поле — него не можеш да го уволниш или да му наредиш да стане по-хладно — то си знае добре работата и само си е началник. И има една единствена грижа — как по-скоро в тези пек и пепел да се отърве от натежалата реколта. Всеизвестно е, че за тази реколта си има хора.

А АКО ИМАШЕ МЕХАНИЗАЦИЯ..

Когато наближавахме блоковете на Добротишкото поле, видяхме как около петнайсетина кооператори се разхождаха чевръсто, чевръсто из блока и с ръце (!) събираха и трупаха балите слама. Зли езици говореха, че можело да се направи една платформа, която щяла да ги събира по повечко тези бали и само един човек щял да се занимава с тях. но механизацията я нямаше не само в Добротишкото, но и в Босненското поле. Комбайнерите си продухвали комбайните, продухват ги вече четири-пет часа, а полето пъшка и ги ругае на ум, че не го освобождават от натежалото жито. Ругаят само че на глас и чакащите ги камиони. Ние също ги изругахме и продължихме с тайната надежда, че по другите блокове механизацията ще си бъде на място то. Но трябваше да отидем в Сокол, за да разберем, че при станището на Мальк Преславец също не е на ясно с механизаторите. Сума тонове жито се стоварват там, а двете лентички — „цъгърррр", „цъгърррр" — едва по няколко тона на ден прехвърлят. Че то до зимата ще си играят с тези ленти, които може ха да бъдат пет пъти по две.

В Сокол всички се чудеха защо толкова много се бавят камионите от Силистренското приемателно станище. „Пратим ги, викат, с домати и ги чакаме цял ден". Другари от „Булгарплод", дали не са ви малко седемте човека, дето разтоварват на цял окръг домати, или пък и на вас не ще механизацията ви я няма?

ЗА КАКВО СЕ УПОТРЕБЯВАТ ХЛАДИЛНИЦИТЕ?

За всичко. Само не и за охлаждане на ония работи, дето трябва да се държат в хладилниците. Само в селата Главиница (там имало техник) и Звенимир работят по предназначение то си. Иначе в Сокол, Дичево, Подлес, Листец, Зебил, Паисиево тези хладилници имат най-различно галантерийно и счетоводно предназначение. Или просто стоят за мебел. В Дичево например в хладилника се мъдрят няколко топа басма и един калпак, в Подлес той е превърнат в бюро — магазинерът си съхранява книжата там, а от три месеца стои неинсталиран съвсем новият хладилник на павилончето в Паисиево. Нямало кой да му прикачи едни жички. Преди известно време писахме, че в Калипетрово също не работят хладилниците. В Дулово — също (някои от тях). В Бабук — също. За какво са тези хладилници тогава, щом точно през лятото не работят? Хладилниците е нашето упование в тези горещини. Нека да кажат другарите от ОКС-ето имат ли намерение да поправят хладилниците в окръга, или да си търсим техници от Смолянско?

КАКВО НАУЧИХМЕ ЗА НАПЛАСТЯВАНЕТО

Беше толкова горещо, че всичко у нас вреше. И понеже ни бяха на пътя, ние спирахме в питейните заведения и се опитвахме да се поразхладим с нещо по-студено. И както се разхлаждахме, ние направихме едно от критие.

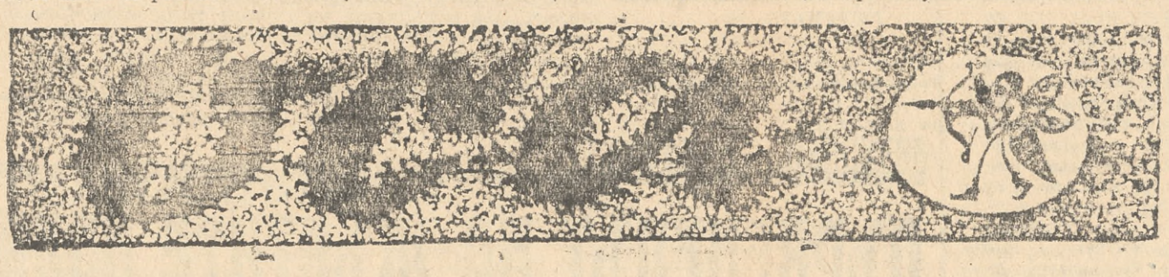
Всички хоремази, ресторанти, кръчми и други питейни заведения без изключение се намират на пътя. По пътя минават (където другаде ще минават) всички видове познати превозни средства. В зависимост от превозното средство при преминаване то му се вдига определеното количество прах. След което се разнася.

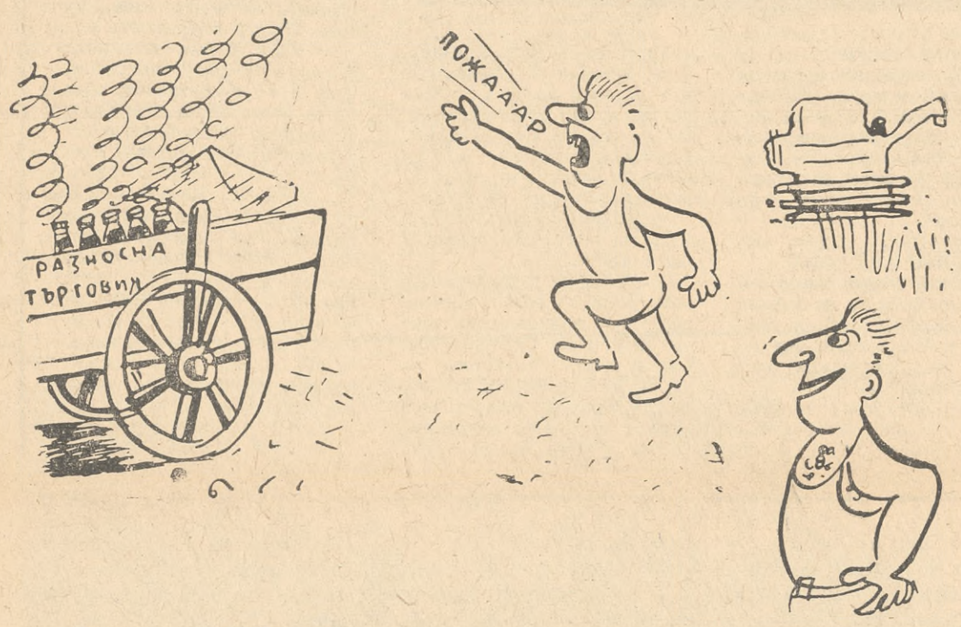
Всички гореспоменати питейни заведения, без никакво изключение, държат празните бирени, лимонадени и други бутилки на такова място, че да могат да поглъщат максимума от вдигнатия прах. След всяко преминало средство част от този прах се натрупва в бутилката. Няколкото преминали средства образуват пласт. На ден се образуват по пет-шест пласта, които увеличават прогресивно устойчивостта си. За три дни, а някои стоят и по три месеца, в бутилките се събира толкова много прах, че вече нищо не е в състояние да го измие. И ние се чудим, чудим се защо нещо се променя вкусът на бирата.

ОЩЕ НЕЩО ЗА ГЛАВИНИЦА

Понеже по-горе стана дума, пък и не можем да го отминем така това село, ще прибавим още нещичко. Както си седяхме на стълбите пред сладкарницата и чакахме закъснелия (продавач или продавачка) на сладкарницата да даде по една студена лимонада, като в същото време мусе чудехме как може да държи склада си на два метра от клозета, ние изведнъж се досетихме, че едно време младежките от Главиница готвеха естрадно-сатиричен спектакъл. Та в този спектакъл имало и за облия ластик, и за смесения магазин, от който като ядеш домати, ти миришат на салам, а като ядеш салам, ти мирише на сиренье (месото направо си мирише на развалено), и за потъналата в бурени овощна градина и други работи сигурно е имало, щом някои другари са казали: „Абе, наши хора сме, защо ще се критикуваме" и... не позволили на спектакъла да излезе на бял свят. Абе, че сме наши, наши сме, ама хуморът не признава наши и ваши и в тия летни горещини е станал нещо раздразнителен. „Аз — вика — едно време крале съм свалял от трона и никой не е можал да ме спре или изгони, та в Главиница се намериха да ме спират". И ние от „Оса та", понеже хуморът ни е най-големият началник, не можем да мълчим, когато го пренебрегват. Па и е хубаво да се посмее човек в това горещо време — олекне му и по-лекО ги преживява нещата. Иначе горещините ще ни съсипят.

Николай ЗЛАТЕВ

— Какъв пожар, бе? Не виждаш ли, че лимонадата на разносната търговия се изпарява!

Мият ли се бурканите?

Вчера нашата „Оса" бе поразена от едно изключително откритие. Предприятието „Млекопреработване" е таен агент на цирка. Да, колкото и невероятно да звучи, така е. Всички сте виждали как в цирковете излизат разни личности и гълтат ли гълтат пирони, стъкла, ядат чаши, ножчета и ножове и т. н. Та нашето предприятие е сключило таен договор с един от цирковете (все още не е установено с кой) да подготвя предимно из средите на консумиращите кисело мляко именно за този род цирКаджийска дейност. За тази цел бурканите не се мият съзнателно, като се оставят стъкла, камъчета и други всевъзможни тренировачни предмети да бъдат поглъщани от консуматорите. Но ето, че едно начинаещо дете взело, че си порязало езика и цялата тайна е разкрита. Така че щат, не щат другарите от това предприятие трябва да мият бурканите и да нарушат договора си.

МЛЕКАРОВ

ЕПИГРАМИ

ПРЕДВИДЛИВОСТ

Той тръгна бързо да проучи
(командировчица за туй получи)
дали не стават за силаж
и водораслите на някой морски плаж...

Б. КОНСТАНТИНОВ

БЯЛ КАХЪР

Ежко-Бежко жалба жали:
— никой не ще да ме гали!

Турхан РАСИЕВ

ДИРЕКТОР И ПРЕДПРИЯТИЕ

— Като няма прокопсия
гледам своята кесия!

ОПРОВЕРЖЕНИЕ

Земята, всички знаем, се върти,
но будалите не, а тарикатите
се возят без пари.

НА СЪБРАНИЕТО НА БУКВИТЕ

В президиума — гласните
във залата — съгласните!

Марин ХАРАЛАМПИЕВ

Дунавски камъчета

Изтъка си платното,
но не хвърли кросното!

* * *

Той го насади на пачи яйца,
а оня излюпи лебеди.

* * *

— От такива камъчета колата ми не се обръща — рекъл бюрократът за епиграмите.

Р. ШИМАБЕЕВ

И ТОЗИ ПЪТ НЕ СТАНА!!!

Вие си спомняте, драги читатели, че само преди няколко броя ние поместихме една бележка с многообещаващото заглавие, че чак този път плажът ще стане. Да, ама де да го знаеш, че този техник Узунов ще се извъди такъв майтапчия?

Не стана и това си е! Заради вани от нашето съобщение от преди десетина дни, граждани те се устремиха към „готовия плаж". Но се оказа, че такъв не съществува. Ограденото пространство беше полузапълнено с пясък, в който имаше повече камъни. Съблекалните не бяха готови и все още не са. Душове също няма. Няма и майстори, дето трябвало да довършат плочките и мозайката!

Защо ли? Не зная! Може би все някой от ГНС — Силистра знае. Само не и техникът Узунов — на него вече не може да му се вярва! Ако се намери някой, който да каже нещо по този плаж, ние най-тържествено ви обещаваме, силистренски граждани, че ще публикуваме дословно казаното. И понеже знаем, че думите не вършат работа, ние ще чакаме все пак плажът да стане, та ако ще и през зимата да е и ние да се превърнем в моржове. А може би и това е интимната мисъл на другарите от ГНС — да закаляват голяма част от населението чрез зимни бани!

К. КОЛЕВ

Летни наброски

Юли небето
превърна в пещ;
жар е в полето —
въздух горещ.

Хляб се прибира
всичко на крак,
други на бира
са в хоремаг.

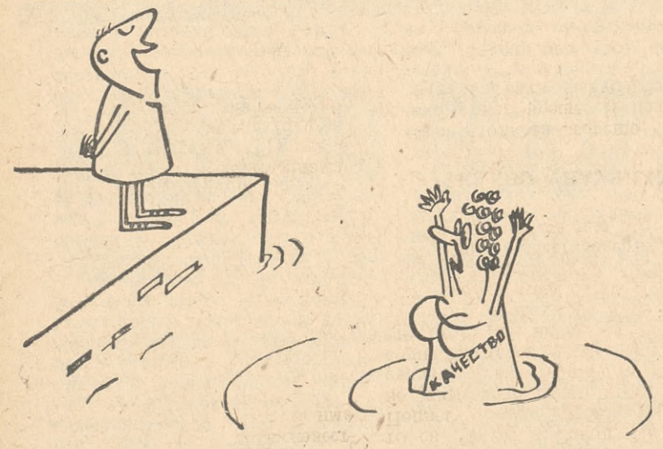
Трети на сянка
в летния зной
носи ги дрямка
в сладък покой.

Жътва голяма,
но не сме в ред
— Складове няма,
площадки — няма!

Някой загатва:
що е така?
— Пак бюрократът
е клатил крака.

М. ДИМИТРОВ

Карикатурите са от Г. Бърнев.

—Само който не те познава, би хукнал да те спасява!

ВНИМАНИЕ, ДЖАПАНКИ НА ХОРИЗОНТА!

Ако някой иска да си купи джапанки, през зимата ще си купи веднага. Без опашки, без чакания и други усложнения. За щото никой няма да нахлузи тези джапанки и да руши снега. На всички им трябват презлятото. Трябват, ама де ги?

Истинско полесражение представляваха опашките пред магазина за детски обувки в центъра на града, когато стана ясно, че все пак ДТП се е погрижило да набави някой и друг чифт от тази така дефицитна стока. Събралите се стотина човека се люшкаха насам-натам с пет бала вълнение. От което по-слабо телесните бяха изхвърлени на брега, т. е. от опашката. При това магазинът все още не беше отворен. А когато се отвори, въпросът „кой — кого" застана пред нас в цялата си хищническа голота. Успяха тия, дето из държаха на хаоса. А останалите ще си купят през зимата. Дотогава ДТП ще достави повече джапанки!

ИЗХВЪРЛЕН ОТ ОПАШКАТА ГРАЖДАНИН

— Нали ти казах, че на всички ще намеря работа през жътвата!

СЕЛСКАТА СПОРТНА МЛАДОСТ — НАШ ГОСТ!

Силистренски окръг отново гостоприемно подслони стотиците участници в III-та републиканска спартакиада на селските училища, дошли в селата Калипетрово и Айдемир и град Силистра, за да разделят медалите по баскетбол, волейбол, гимнастика, хандбал, лека атлетика, борба и щанги.

Ведрото настроение, създадено от организаторите с пристигането на отборите по баскетбол, хандбал и волейбол и тяхното настаняване по квартирите на кооператорите, бе съпътствувано и с дългоочаквания дъжд от селските стопани и често се чуваше, че младостта, селската младост докара и дъжда, признак на урожай не само за селските стопани, но и по спортните площадки.

И ето вече началните сигнали са дадени и първи в борбата встъпиха представителите на спортните игри. На площадките в село Калипетрово не е запомнен толкова народ. От най-старите до най-младите днес са дошли тук, за да наблюдават състезанията между младите баскетболисти и баскетболистки. А как иначе? — Нали честта на селото ще бъде защитавана от представителките на ССТ — Калипетрово, които само преди две седмици се завърнаха със златни медали от Републиканската селска спартакиада и се наложиха убедително над всички отбори жени в село Любимец. Нали в тези тежки минути на борба те трябва да бъдат подкрепяни от хилядите любители на този вид спорт. А тук се срещат още много отбори с големи амбиции, отправили взор към златните медали — това са отборите на Перущица, Мъглиж и др. При юношите борбата ще се води между петорките на селата Смядово, Д. Дъбник и Койнаре. Но не са изключени и някои изненади, които съпътствуват всяко едно голямо състезание.

На образцовия комплекс в село Айдемир си дават среща волейболистите. Отличната материална база и прекрасно обзаведеният комплекс предразполагат към една отлична и смислена игра. Любителите на волейбола ще имат възможност да наблюдават шесторките на село Ябланица, едно село, което съперничи на много градове в развитието на волейбола. Още първите срещи показаха, че борбата ще бъде оспорвана и ще се играе за всяка точка с голяма амбиция и младежки жар.

В Силистра на спортния комплекс до река Дунав любителите на спорта имат възможност да наблюдават един спорт, който в нашия град и окръг малко се практикува — това е хандбалът. В първите срещи преобладаваше силовата игра, съпътствувана от много динамика и желание за победа. Играеше се не само за престиж, а и за спортна слава на родното село. Затова срещите бяха интересни и наситени с много динамика и емоции. Отборът на Пелово успя да се наложи над отбора на Гълъбово след един мач, наситен с интересни моменти.

А когато се спусна вечерта над стадиона и площадките, представителите на селската учаща младеж в стройни редици влязоха с бодра стъпка в площадките за тържествените откривания на различните първенства. На фона на ракети и боракси, които прошариха небето, стотиците спортисти бяха приветствувани от председателите на местните организационни комитети по провеждане на спартакиадата. След този церемониал започна маратонът по различните спортове — баскетбол, волейбол и хандбал, като по-късно ще се включат и атлетите, борците, гимнастиците и щангистите.

А в неделя вечерта от 19,45 часа на градския стадион ще стане тържественото цялостно закриване на спартакиадата, когато ще бъдат връчени и медалите на отборите, класирали се на първите три места. През следващите дни предстоят интересни и оспорвани битки по спортните площадки, писти, сектори и игрища. Селата Калипетрово и Айдемир и град Силистра ще бъдат центрове на богата спортна дейност.

А ето резултатите от първите битки:

ХАНДБАЛ — Обнадеждащо начало

ЮНОШИ: Белослав (Вн) — Караесен (ВТн) 15:6; Гълъбово (Ст. З.)—Пелово (Пл) — 10:14; Брезово (Пд)—Летница (Лч) — 13:16; ДЕВОЙКИ — Пелово (Пл) — Стражица (ВТн) — 10:6; Гълъбово (СтЗ) — Перущица (Пд) — 13:7. Тези резултати дадоха основание на главния съдия на хандбала Ангел Армутлиев да направи някои изводи още на старта: „За първи път се провежда републиканско първенство по хандбал за учащите се от селата. Това, че хандбалът е млад спорт у нас, е главната причина отборите да играят предимно силово, без да използват най-добрите страни на играта. Разбира се, има и изключения — юношеските отбори на Пелово и Летница рязко се отличават с техническите сръчности и тактическото мислене. Но като начало това е добре".

БАСКЕТБОЛ — Разгорещени битки до последния сигнал

Всичко в площадките и около площадките по време на провеждането на срещите кипи. Голямата воля, амбицията на състезателите редовно е подкланяна от ентусиазираните зрители, които са заели до последно място трибуните на стадиона. Началният старт за домакините — отбора на ССТ — Калипетрово, бе успешен. След една бърза и смислена игра девойките от Калипетрово успяха да се наложат над представителките на Плевенски окръг (Долни Дъбник) с резултат 59:17, друг категоричен резултат е Перущица (Пд) — Вълчедръм (Мх) — 59:10. При юношите първите успешни крачки направиха отборите на Дългопол (Вн), Долни Дъбник (Пл) и Койнаре.

ВОЛЕЙБОЛ — Успешен старт за домакините

На новопостроените площадки в село Айдемир бяхме свидетели на оспорвани срещи. Въпреки че повечето срещи завършиха с класическия резултат 3:0, срещите бяха пълни с напрежение и елементи от съвременния волейбол. Представителите на с. Стрелча (Пз), с. Ябланица (Лч) при девойките бяха категорични и победиха с по 3:0 своите противници. Момичетата на ССТ — Калипетрово успяха да победят с. Мъглиж (Ст З) с 3:1. При юношите трите срещи завършиха също при 3:0, като нашите представители успяха също да победят.

Първите впечатления на главния съдия от волейбола Стефан Стефанов сочат, че в сегашния волейболен турнир отборите са направили крачка напред в тактическо и техническо отношение. Отборите на с. Ябланица (Лч) юноши и девойки като че ли са над всички, но още не са си казали думата юношите на Козлодуй и девойките на Стрелча.

Състезанията продължават, като в събота и неделя ще се проведат най-интересните срещи на игрите, и когато вече ще стане окончателното разпределение на златните сребърните и бронзови медали.

Ангел КАЛИНОВ

НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИ СЪЮЗ
ОКРЪЖЕН СЪВЕТ — СИЛИСТРА

О Б Я В А

Поканват се всички научно-технически специалисти от Силистренски окръг да посетят изложбата: „ПЛАСТМАСИТЕ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО", експонатите на която ще бъдат изложени на 23, 24 и 25 юли 1967 година в салона на читалище „Доростол" — гр. Силистра.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 86 (1250) | Вторник, 25 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 21 ЮЛИ т. г.

РУСАН ТОНЕВ от ТКЗС — АЙДЕМИР с комбайн СК-4, пожънал 2 860 дка и овършал 916 тона зърно.

ВЕЛИКО КРУМОВ от ТКЗС — СОКОЛ с комбайн СК-4, пожънал 2 530 дка и овършал 811 тона зърно.

ИВАН ДИМИТРОВ от ТКЗС — ПАИСИЕВО с комбайн СК-4, пожънал 2 315 дка и овършал 834 тона зърно.

СТОЙЧО ПЕНЕВ от ТКЗС — ИШИРКОВО с комбайн СК-4, пожънал 2 310 дка и овършал 756 тона зърно.

КУБА — ФАР НА ЦЯЛА АМЕРИКА

ВСЯКА ГОДИНА Куба чества забележителни дати от своята история. Две от тях тя почита като национални празници: 26 юли 1953 година — когато 165 патриоти, начело с Фидел Кастро, нападнаха казармата Монкада в Сантяго де Куба, и 1 януари 1959 година — когато бе свален антинародният режим на диктатора Батиста и бе развято знамето на свободна Куба.

26 юли е празник на народното въстание. На този ден бе сложено началото на борбата, която само за няколко години доведе до победата на народно-демократическата, антиимпериалистическата революция в Куба. Кубинският народ, който извърши истински подвиг пред лицето на най-могъщата империалистическа държава, устоя на всички трудности и успешно изгражда своя нов живот и социалистическа Куба.

Вбесени от революционните промени, империалистите от САЩ започнаха срещу революционна Куба провокации, организираха заговори, подготвяха контрареволюционни банди за диверсии, саботажи и метежи, установиха тежка икономическа блокада, опитват се да организират антикубински фронт в Латиноамериканския континент.

В този тежък период пръв протегна на кубинския народ братска ръка великият Съветски съюз. Той подкрепи революцион на Куба и политически, и икономически, и военно. Останалите социалистически страни също защитиха кубинската революция, помогнаха за преодоляване на икономическата блокада. Социалистическата общност даде на Куба машини и съоръжения, инсталации и селскостопански инвентар, специалисти — инженери, геолози, лекари, агрономи.

И Куба устоя на империалистическите атаки. Днес, под ръководството на Комунистическата партия и революционното правителство, кубинският народ осъществява коренни преобразования в икономиката и културата, повишава своето жизнено равнище. През годините на народната власт бяха построени много напоителни съоръжения, заводи за преработка на захарна тръстика, електроцентрали и рудодобивни предприятия, корабостроителници. Куба увеличи шест пъти търговския си флот.

Расте, крепне и се развива социалистическа Куба — „Островът на свободата", „Факърът на цяла Америка", както се пее в песните на трудещите се от латиноамериканския континент.

Това бе подчертано още веднъж от др. Карлос Алсигурай — първи секретар на кубинското посолство в София, който вчера беше гост на града ни. През деня той се срещна с членовете на бригадата за комунистически труд „Фидел Кастро" от ДМЗ „Стомана", а вечерта, на общо градско събрание, организирано от Окръжните и градските комитети на БКП и Отечествения фронт и от името на ОК на ДКМС, изнесе доклад за значението на 26 юли — ден на съпротивата в Куба. По този случай приветствие поднесе секретарят на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов.

Накрая бе прожектиран кубински филм.

ПРАВИЛНО РАЗБРАНА ЗАДАЧА

Беседа с директора на ДЗС „Янко Забунов" др. Ангел Стоянов

ТАЗИ ГОДИНА нашето стопанство трябваше да се справи със сравнително не лека задача. Предстоеше ни да приберем есенни култури от 9 831 декара с ечемик, 11 200 декара с пшеница и др. Без предварителна подготовка и правилна организация на труда е немислимо изпълнението на тази задача, като се има предвид, че трябва да се грижим и за другите култури и за животновъдството.

Ако трябва да кажем нещо за подготовката, то главното се отнася до машините. Без тяхната пълна готовност е немислимо да се разчита на какъвто и да е успех. Затова се старахме навреме да подготвим 9-те комбайна, 20-те трактора „Беларус", 16-те камиона, 8-те тежки машини и др.

Що се отнася до организацията на работа, тук главното е стремежът ни да спазваме приетия оперативен план. В него основен задачите са посочени и графиците за изпълнението на всяка работа. Неговото строго съблюдаване ни даде възможност да пожънем, овършеем и приберем вместо за 9 дни, за 8 дни всичкия ечемик. При план 2 686 тона са овършани 3 357 тона — средно по 350 килограма от декар. Навременното прибиране на ечемика ни даде възможност да започнем в график и жътвата на пшеницата. До 18 юли по вечето от 6 200 декара пшеница са пожънати, от тях 30 на сто разделно. Средното бункерно тегло засега е 400 килограма. В държавните хамбари сме изпратили вече над 2 050 тона пшеница.

В резултат на грижите, които положихме още при подготовката на семената и сеитбата, сега площите са чисти, а разделната жътва, спомогна да изсъхне ечемика и при допустима 13 процента влага направо от бло ковете го изпратихме в хамбари те с влажност 11 процента. Само от този етап на работа очакваме икономия на труд за не по-малко от 3 000 лева.

Чистотата на посевите освен че улеснява работата, ни дава и високо хектолитрово тегло. Това от своя страна пък носи вместо по 120 лв. за тон — по 125 лева приходи. Само от досега пре жнитe количества пшеница са реализирани 10 000 лева печалба, до края се очаква още толкова.

Организацията на работната ръка за нас има не по-малко значение. Тъй като работното време е 8 часа, а трябва да се работи денонощно, минахме на трисменна работа. За да може транспортът да осигури редовен превоз на зърното от комбайни те до площадките и оттам до държавните складове, с него е организирана двусменна работа. Създадени са една товарачна и една разтоварачна групи. Едната работи на площадката в стопанството, другата на приемателния пункт в Тутракан. Товаренето и разтоварването е механизирано, а това позволява да не задържаме на площадките зърно.

Богатата реколта, организацията на работа и максималното използване на техниката съдействуват за ниската себестойност на продукцията. От предварителните изчисления се вижда, че един тон пшеница вместо за 50 лева, както бе предвидено, ще го произведем за не повече от 40 лева, а това ще донесе допълнителна печалба не по-малко от 35 000 лева.

Прибирането на сламата, балирането дълбоката и предсеитбена оран са също едни от спешните задачи, които решаваме едновременно с жътвата. В тази работа сега са включени 5 сламопреси, 2 стогометателя и тежките машини. Сламата от пожънатите площи се прибира веднага. Направена е вече дълбока оран на повече от 2 050 декара, а предсеитбена на 1 200 декара. Засети са 3 000 декара с втора култура, а след падналите напоследък дъждове ще засеем допълнително 1 000 декара с втора култура — царевица.

Плугове браздят земята

С всеки изминат ден все повече стават освободените площи от ечемика и пшениците в кооперативното стопанство на с. Главиница, затова механизаторите бързат да извършат навреме дълбоката оран. Понесли плугове с предплужници, трактори браздят стърнищата.

Досега механизаторите от комплексната бригада в централното село са изорали над 2 480 декара площ. Голяма упоритост проявяват в това отношение трактористите Никола Иванов и Симеон Нейчев. Не изостават и механизаторите от полевъдната бригада в с. Подлес, които са изорали вече над 700 декара на дълбочина 30-35 сантиметра. В близки дни всички тежки машини ще се включат в дълбоката оран.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Основа за високи добиви

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от с. Търновци трябва да извършат дълбока оран на 2 800 дка земя, която бе заета от есенници. Сега стърнищата усилено се освобождават от сламата. Тя се извлича в края на блоковете и се трупа с помощта на стогометател. Всеки декар се тори с 15 кг суперфосфат. На по-слабите места се разпръсва по 1 тон до бре угнил оборски тор.

Успешно се справят с дълбоката оран механизаторите Юмер Изетов и Хаккъ Махмудов. Вместо по 60 дка, те изорават по 80—90 дка на ден. Дълбочината на браздите е между 28-30 см.

Партийният секретар Селим Селимов и участъковият агроном Христо Петров проверяват често качеството на оранта.

След падналите напоследък дъждове условията за работа са много добри. Извършена във възможния най-кратък срок, според изискванията на агротехниката, качествената дълбока оран в бригадата на с. Търновци ще създаде добра основа за висока добиви през следващата година.

Трифон ЖЕКОВ

ОТГОВОРНА ЗАДАЧА

Над 18 000 дка пшеница са пожънали механизаторите от ТКЗС — Иширково. Овършани са близо 6 000 т зърно. На първо място е комбайнерът Стойчо Пенев, пожънал 2 310 дка и овършал 756 т пшеница. Над 40 т зърно всеки ден получава и механизаторът Сабри Юсуфов, който жъне в бригадата на Нечо Савов. Средният добив достига до 350-400 кг бункерно тегло.

Тютюнът стана един от доходните отрасли и за кооператорите от кооперативното стопанство в с. Зафирово. Затова хората от звеното на Петър Калайджиев бързат да нижат събраните листа.

ОТГОВОРНА ЗАДАЧА

Зърното се почиства с 5 машини „ОВ—20". На смяна през тях минават по около 200 т пшеница. Въпреки това на площадките се получава известно задръстване. Ръководството на стопанството бърза с изнасянето на договорираните към държавата количества зърно. Само за един ден от бригадата на Нечо Савов бяха продадени в ДП „Зърнени храни" 150 т. В селата Иширково и Йорданово най-добре е организирано изпълнението на тази отговорна задача. Изостават кооператорите от с. Брадвари. Тук влагата на зърното е повече от стандарта. Необходимо е да се организира по-системно лопатиране на пшениците, за да се освобождава навреме площадката.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Иван Иванов е един от добрите работници от бензиновата бригада в ДАП — Силистра. Той е заснет в момент, когато поставя основни лагери на двигател на „Зил".

Надпланова продукция

Кооператорите от с. Нова Чер на обработват над 200 дка ягоди, 81 дка кайсии и др. Хората от овощарската бригада полагат много грижи за трайните насаждения. Затова трудът им даде добри резултати.

Набрани са 3 000 кг ягоди повече. Тъй като по-голямата част от плодовете бяха определени I качество, в касата на стопанството се внесоха 9 000 лв. над очакваните.

Почти два пъти повече кайсии набраха новочерненци. От тях те получиха 15 393 лева.

Много от задачите се изпълняват от пенсионери — опитни и добри градинари. Въпреки възрастта си, Йордан Станчев, Никола Минков и техните другари се трудят тук от ранна пролет.

Димитър ТЕНЕВ

ВАПЦАРОВА ВЕЧЕР

В чест на 25-годишнината от разстрела на поета-комунист Никола Йонков Вапцаров обшинският комитет на Комсомола в Попина организира Вапцарова вечер.

Доклад за героичния живот и творчеството на Вапцаров прочете комсомолката Гинка Бачкова.

След доклада беше изнесен рецитал от стихове на поета.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 21. VII. 1967 год.

ТКЗС	Жътва пшеница %	Овършана пшеница тона	Освободени площи от слама — %	Есенна дълбока оран — %
Айдемир	91,5	2065	51,7	16
Калипетрово	64,3	2730	37,6	13,3
Бабук	64,1	2950	41,4	15,5
Алфатар	56,6	3700	32	25
Алеково	64,7	2250	22,8	12,2
Иширково	78,9	5400	34	34
Смилец	78	1660	34,5	17
Попина	71,6	2200	33,4	13
Сребърна	85,2	2760	45	12,4
Ситово	75,5	5949	38	13,9
Срацимир	86,5	4069	36,8	34,5
Кайнарджа	63,9	3830	39,2	13,4
Голеш	64	2538	35	22
Средище	75,3	3963	32,1	16,7
Тутракан	87,5	5030	32,5	11,1
Нова Черна	100	5310	35,5	14,2
Старо село	95,3	1885	43,8	10,2
Белица	73	6176	27,7	10,5
Главиница	84	3597	32,6	14,5
Ст. Караджа	94,3	3798	59,6	25
Сокол	83,6	4257	48,5	18,2
Зафирово	77,3	3546	31,9	9,4
М. Преславец	70,5	2045	34	9,5
Дулово	48,3	4278	43,6	23
Междин	41,6	2537	28,8	12,4
Окорш	61,3	3299	37,9	17,9
Секулово	43,5	3028	26	6,2
Добротица	77,6	3910	38	22,5
Чернолик	54,1	4131	40	29
Паисиево	68,4	4414	54,3	18,8
Всичко ТКЗС	70,5	107305	37,1	17,5
ДЗС				
Силистра	х	—	100	0
Н. Черна	100	1420	67	29,1
Я. Забунов	54	2762	5,7	9,8
Окорш	68,5	344	60,2	32,7
Всичко ДЗС	69,2	4526	57,4	16,8
В-ко за окр.	70,5	111831	36,7	17,

Погрешните сметки на агресора

ИНЦИДЕНТИТЕ, предизвикани в зоната на Суецкия канал през последните дни от израелската военщина, потвърдиха, че единствено изтеглянето на войските на окупатора на позициите им от 5 юни и ликвидирането на последиците на агресията могат да бъдат правилен път за възстановяването на мира в Близкия изток. Обстрелът и бомбардировките, извършени от израелската артилерия срещу градовете Ел Кантара, Фердан и Исмаилия, причиниха жертви сред гражданското население и материални щети, а наблюдателите на ООН трябваше да използуват скривалища.

С тези свои провокационни действия Тел Авив и силите, които стоят зад него, издават поататъшните си завоевателски намерения и отправят брутално предизвикателство спрямо световното обществено мнение. Провокациите от 8, 13, 14, 15 юли са грубо нарушение на резолюциите на Съвета за сигурност при ООН за прекратяване на огъня. Такова бе и взетото, въпреки становището на ООН, решение на Израел фактически да анексира арабската част на Ерусалим, както и опитите да се внуши на наблюдателите на ООН, че линията на прекратяване на огъня минавала по средата на Суецкия канал.

Очевидно апетитите на стратезите на „свършения факт" и „светкавичната война" растат. Израелският военен министър М. Даян говори за „освобождение" на „други откъснати земи", а още през 1962 година външният министър Г. Меир казваше, че Израел търпял границите „до едно време". Подобни претенции намират почва поради подкрепата, оказвана на израелския окупатор от САЩ, Англия, ГФР и някои други западни страни.

И все пак силите, които преди десетилетие сеяха изкуствено то семе на близкоизточния конфликт между араби и евреи и сега подтикват Израел към авантюри, не постигнаха стратегическите си цели. Антиимпериалистическите режими в ОАР и Сирия не бяха свалени, а укрепнаха, отстранявайки някои слабости след трезва оценка на трагичните събития. Заграбването от Израел на територия от 60 000 кв. км три пъти по-голяма от самия него, не доведе до укрепване позициите на нефтените монополи. Суецкият канал, през който минава 70 на сто от вносните за Англия нефт, не функционира. Очертаха се по-ярко различията сред западните страни. Още по-силни станаха антиамериканските чувства в арабския свят.

Въпреки многобройните си средства за натиск върху редица правителства, САЩ не можаха да предотвратят свикването на извънредната сесия на ООН, станала по инициатива на СССР. Сесията се превърна в трибуна на осъждане на закона на джунглите в международните отношения. Маневрите на американската дипломация, попречиха да се вземе решение за изтегляне войските на окупатора, но ООН почти единодушно осъди анексията на стария Ерусалим и по този начин косвено отхвърли политиката на насилие.

Положителната равносметка от обсъждането край Ист Ривър се заключава в обществената присъда над агресора и покровителите му. Огромна е ролята и приносът за това на СССР, на другите социалистически страни — истинските и искрени приятели на арабските народи. Провал претърпяха клеветите и опитите на империалистическата пропаганда, на които пригласяше Пекин, да се посее недоверие у арабите спрямо СССР и социалистическата общност.

Ефикасната конкретна помощ и солидарността, изразени в документите на московската среща и будапещенското съвещание на ръководителите на социалистическите страни, намериха широк отклик и признателност у арабите, укрепиха вярата им в победата. В дружбата със социалистическата общност, в своето единство и решимост да отстояват революционните завоевания, народите на страните, жертви на агресията, виждат залога за тържество на справедливото дело.

ПЛАМЪКЪТ НА ГНЕВА

Петдневното въстание на негрите в град Нюарк (американският щат Ню Джърси) бе изригване на гнева, напомнящо неотрекъснатия подземен тътен на недоволството от расистката язва в Щатите. 23 убити, 1 800 ранени, 1 500 арестувани — това е равносметката от действията на петте хиляди полицаи и войници, хвърлени срещу негърското население. Сега по обгорелите улици на Нюарк цари неспокойна тишина, но вълненията продължават в други селища.

От август 1965 година, когато избухна бунтът на негрите в Лос Анжелос, подобни вълнения разтърсиха 40 градове. През сегашното „дълго горещо лято" приливът на гнева вече заля „затворите без стени", както наричат негърските „гета", в Синсинати, Буфало, Бостън, Хартфорд, Уотърлу, Тампа, Ири, Минеаполис и други селища. Очевидно е натрупан много експлозивен материал и най-малката искра (побой на негър-шофьор от полицаи, както бе в Нюарк) може да предизвика взрив.

Опитите на расистката пропаганда да обяснява справедливото негодуване на негрите с действията на „престъпни", „чужди" елменти или с „горещото време и темперамента" са само опити за укриване на истината. А тя е че 20-те милиона негри в САЩ все по-трудно понасят икономическото неравенство. Ето три признания:

Списание „Нюзуик": „Черното гето е бомба с часовников механизъм в сърцето на всеки голям град в САЩ".

Коментаторът Дж. Рестън: „Безредиците в нашите градове не бяха неочаквани; предизвикани дискриминацията на негрите в продължение на няколко поколения".

Губернаторът на Ню Джърси Р. Хюз: „Причина за вълненията бе бедността".

Да, защото средствата за „войната" обявена от правителството срещу бедността, отиват за действителната война във Виетнам. В черните „гета", които напоследък неимоверно и се пренаселиха след двете световни войни, цари разорение, безработица и безперспективност. А от расовата сегрегация монополите печелят годишно 13-14 милиарда долара. Дискриминацията помага на бизнеса да всява разкол в работническото движение и да използува евтина работна ръка. И ако в областта на политическите права се правят нищожни отстъпки на негрите, в икономиката такова нещо няма.

Затова негърското население посрещна с основателна ирония внесения миналата пролет законопроект за премахване на расовата бариера в жилищния въпрос. Законопроектът бе замразен в сената, а вместо това Конгресът на САЩ само преди няколко дни светкавично прие закон, според който всеки участник в „протестни демонстрации" извън своя щат може да бъде хвърлен в затвора. Очевидно е, че монополистична Америка не желае да разреши расовия въпрос.

Борис ЧАКЪРОВ

партиен живот

ПРЕД НОВИ ЗАДАЧИ

Завод „Хром“ започна да работи по новата система от 1 юли миналата година. Нейното експериментиране и приложение пока за, че има изключително важно значение за разгръщане на твор ческата инициатива на трудещи те се, за повишаване производителността на труда и подобря ване качеството на продукцията. С прилагането ѝ се повишиха и изискванията пред комунистиге. Задачата на партийната органи зация беше както преди, така и сега широко да се разяснят на трудещите се нейните основни положения, за да може всеки работник да разбере, че успехът зависи преди всичко от край ните резултати, от дейността на отделния работник и целия колектив. Новата система изисква ше всеки работник да има пра вилно отношение към труда и социалистическата собственост и да се бори за най-пълно използуване на материалните ресурси.

Бюрото на първичната партийна организация и ръководст ватa на останалите масови орга низации разбираха добре, че с прилагането на новата система няма да се разреши автоматиче ски въпросът за правилното ко мунистическо възпитание на тру дещите се. Тази задача продъл жава и сега да бъде в центъра на нашата работа. На заседания на партийното бюро, на партий ни събрания и във всекидневна та организаторска и политическа работа ние все повече и с по-голяма дълбочина обсъждаме въпросите на производството ка то използуването на основни те фондове, усъвършенстване то на техниката и технологията, подобряване качеството на произведената продукция и др.

Правилното прилагане на новата система изисква от н а с, партийните ръководители, по-пълно да използуваме знанията и опита на специалистите, да познаваме по-добре техническите и иконо мическите проблеми, свързани с по-нататъшното развитие на завода. Добре ни помага при изпълнението на тази задача кому нистът Минчо Димитров. С негова помощ, под ръководството на партийната организация, в завода бе организиран семинар с ръководните кадри, на който бяха изнесени лекции за основните положения на новата сис тема. Наскоро пред колектива бе изнесена лекция за себестойността на продукцията и факторите за нейното снижение.

В работата на партийната организация на този етап ние поставяме с по-голяма тежест и въпроса за авангардната роля на комунистите във всички производствени участъци. При изпълнението на тази задача все по-точно намират мястото си се демте партийни групи. На комунистите се поставят по-конкретни и точни партийни поръчения, обсъждат се въпросите на производството, правят се предложения за своевременното отстраняване на слабостите.

Чувствително нарасна и роля та на социалистическото съревнование като изпитана форма на партийна работа за мобилизиране силите на трудещите се в изпълнение на стопанските задачи. Сега в завода се разгръща масово и движението за комунистически труд.

В чест на 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС заводският профкомитет и ЗК на ДКМС организираха конкурс-съревнование по специалности, отчитането на който ще стане на два етапа.

Всички тия форми на политическа работа се насочват към повишаване производителността на труда, подобряване качеството на продукцията и правилното комунистическо възпитание на работниците.

Производственият съвет към завода още няма много опит, но в своята дейност той все по-уверено и точно вижда задачите си и ги осъществява на дело.

Тази конкретност на нашата политическа работа при условията на новата система на ръководство съдействува за постигане на още по-добри резултати при изпълнението на стопанските задачи. В сравнение с 1965 годи на общата промишлена продукция на завода нарасна на 214 на сто, изработката за едно лице от промишлено-производствения персонал на 151 на сто. Себестойността на продукцията бе снижена с 3,36 лева, а работната заплата се увеличи с 4 на сто.

За този кратък период, откак то заводът работи по новата система, постигнатите резултати са насърчителни. Новите задачи, които постави пред партийните организации Деветият конгрес на БКП, обаче изискват и занапред да работим системно и целенасочено за усъвършенстване на партийната работа, като я поставим на научна основа.

Петър ЙОРДАНОВ
секретар на ППО в завод „Хром“

СССР — съюз на свободните и равнит

УЗБЕКСКА ССР

Територия — 449,6 хиляди квадратни километра. Насе ление — 10,9 милиона. Сто лица — Ташкент. С бързи те мпове се развиват газовата промишленост, химията, ма шиностроенето. В селското стопанство голямо развитие имат памукопроизводството и развъждането на каракулски овце. По производство на памук републиката заста ва на трето място в света. В 32 висши учебни заведения на републиката се учат 188,4 хиляди студенти.

КИРГИЗКА ССР

Територия — 198 хиляди квадратни километра. Насе ление — 2,7 милиона. Столи ца — Фрунзе. Преобладава рудодобивната промишленост, цветната металургия, леката и хранителната промишленост. В селското стопанство най-развити са овце въдството, памукопроизводството и производството на захарно цвекло. Нямаща до революцията писменост, ре публиката има своя Академия на науките. В 8 висши учебни заведения се обучават 36,7 хиляди студенти.

ТАДЖИКСКА ССР

Територия — 143 хиляди квадратни километра. Насе ление — 2,7 милиона. Столи ца — Душанбе. Развити са електроенергетиката, химия та, металообработващата и лека промишленост. В об ластта на селскостопанското производство най-развито е памукопроизводството. Тук са най-високите добиви на памук в света. Има Академия на науките. В 7 висши учебни заведения се учат 34,7 хиляди студенти.

КАЗАХСКА ССР

Територия — 2 715 хиляди кв. км. Население — 12,4 милиона. Столица — Ал ма-Ата. Ведущи отрасли в промишлеността са цветната и черна металургия. Раз вива се топливната, химичес ката и циментената промиш леност. Една от най-големи те житници на страната. На второ място в СССР по добив на вълна. Има Академия на науките. В 39 висши учебни заведения се учат 163,1 хиляди студенти.

АЗЪРБАЙДЖАНСКА ССР

Територия — 87 хиляди квадратни километра. Насе ление — 4,8 милиона. Столи ца — Баку. Републиката зае ма второ място в Съветския съюз по добив на нефт, чет върто — по добив на газ. Ви соко развити са химическата промишленост, металурги ята и машиностроенето. В селското стопанство челно място заемат овощарството, лозарството и зеленчукопро изводството. Има Академия на науките. В 11 висши учеб ни заведения се учат 78,3 хиляди студенти.

АРМЕНСКА ССР

Площ — 29,8 хиляди квад ратни километра. Население — 2,3 милиона. Столица — Ереван. В промишлеността видно място заемат цветна та металургия, химическата, леката и хранителната про мишленост. В селското сто панство преобладава произ водството на грозде, тютюн, памук. Има Академия на на уките. В 11 висши учебни заведения се подготвят 43,3 хиляди студенти.

ЛИТОВСКА ССР

Площ — 65 хиляди квад ратни километра. Население — 3 милиона. Столица — Вилнюс. В промишлено интензивно се развиват боростроенето, радиоте ката, производството стругове и химията. Ве отрасъл в селското стоп во е млечно-месното жо новъдство. В 11 висши ни заведения на Литва обучават 50,7 хиляди с нти.

ЕСТОНСКА ССР

Площ — 45 хиляди к ратни километра. Насе — 1,3 милиона. Столи Талин. Преобладават тромашиностроенето, ралохимическата, целу хартиената, леката и х телната промишленост. но-млечното животновъ е основното направлен селското стопанство. Академия на науките. висши учебни заведени учат 21,9 хиляди студе

ТУРКМЕНСКА ССР

Площ — 488 хиляди ратни километра. Насе —2 милиона. Столица хабад. Най-добре са з пени нефтената, газо химическата и леката п шленост. Селското стоп во се слави с памукоп водство и отглеж на каракулски овце. Академия на науките и сши учебни заведения с хиляди студенти.

(Из списание „Совет союз“)

След приятните часове, прека рани в детската градина, особе но радостен е моментът, когато малките палавници се срещат с майките си, които идват да ги прибират вечерта.

ОБЛИКЪТ НА СЕЛОТО НИ СЕ ИЗМЕНИ

Малко и изостанало селце беше в миналото Смилец. Къщите бяха ниски, кирпичени. Улиците тесни и прашни. Няма ше ток в селото. А сега, в годините на народната власт, положението коренно се измени. Кооператорите си построиха нови, хигиенични домове, селото се електрифицира. В центъра му сега извисяват снага новата читалищна сграда, кооперативният дом, болницата, училището. Тази година се издигат скелите на още две обществени сгради—баня и пивница-ресторант. Шосето в центъра на селото е асфалтирано. Всичко това измени облика на селото, а с това коренно се подобри и животът на хората.

Филъо БАЕВ

ДОБРИ ГРИЖИ ЗА МЛАДЕЖКИТЕ КЛУБОВЕ

Важна предпоставка за смислена културно-масова работа сред младежта са младежките клубове. В с. Калипетрово и досега има ше клубове, но те не бяха обзаведени добре. Тази го дина с помощта на общинския комитет на БКП и УС на ТКЗС за тяхното обзаве ждане бяха купени нови ма си, столове, радиоапарати, телевизори, художествена и техническа литература, шах табла и др.

Тези грижи на партийните и стопанските ръководители повишиха самочувствието на младежите, които сега още по-активно се включват в изпълнение на стопанските задачи.

Обзавеждането на клубовете създаде добри условия за разнообразяване живота на младежите, за повишава не на тяхната култура и професионални знания.

Я. НИКОЛОВА

Младежки поход

В чест на 50-годишнина Великата октомврийска со стическа революция на 16 т. г. ръководството на Д при ТПК „9 септември“ – листра организира младеж ход до историческата мес където е бил сключен Ка кайнарджанският мирен до между Русия и Турция. Ту митър Ковачев разказа на комолците за значението т зи договор. Пред паметната ча бе положен венец.

След това се проведе ф на среща между отборите кооперация „9 септември“ „Транспред“ — Силистра.

Лефтер ДОЙЧЕ

И тази година кооперат те стопанства от окръга по ха от Съветския съюз много ви машини и съоръжения, ни за селското стопанство.

НА СНИМКАТА: Меха торите Никола Иванов и С Михайлов от ТКЗС в с. Д тица карат два нови „Бе са“, получени от гара Ду

Дела на комсомолците

Оживено е край площадките за сушене на зърно в с. Ореше не. Тук работят предимно ком сомолци. Едни от най-сръчните младежи са Садък Мехмедалиев и Гафур Закиров, които са постоянно край зърночистачните машини. Добре работят и ком сомолците при колата на шофьора Ахмед Ибрямов. Али Шезаимов и Исмаил Фехмиев. Те извозват денонощно договори раната за продаване на държава та пшеница.

На площадката работят и комсомолките Минуфе Руфадова, Гюлшаде Ибрямова и други.

Само за една седмица, в резултат на неуморния труд на комсомолците, бригадата прода де на държавата над 100 тона зърно.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

НУЖНА Е ПРАКТИЧЕСКА РАБОТА

ОБЩИНСКИЯТ КОМИТЕТ на ДКМС в с. Главиница навре ме е набелязал мероприятия за мобилизиране силите на младеж та от района за достойно посре щане XI конгрес на Комсомола. В тях усилията правилно са на сочени към организационното укрепване на комсомолските дру жества. Положени са немалко грижи за подобряване на пла новостта в работата на дружест вените комитети. Известни успе хи има и в подготовката и про веждането на организационните и просветните събрания.

Когато човек съпоставя набе лязаните мероприятия с извърше ната досега практическа работа обаче, вижда, че много от взети те решения са провалени, а по други се работи малко. Ето ня кои примери:

В набелязаните мероприятия се предвижда още от началото на годината да се изградят мла дежки производствени звена, за да може да се следи отблизо производствената дейност на комсомолците и при нужда да се помага по-конкретно. Такива обаче досега не са изградени и в целия главинишки район ня ма нито едно младежко звено или младежка ферма. Младеж ките ръководители не са били достатъчно настойчиви, а парт ийният комитет и УС на стопан ството не са проявили разбира не и тази задача фактически е провалена.

В раздела за културно-маса вата работа се предвижда об щинският комитет да направи всичко възможно за откриване и обзавеждане на младежки клу бове в Главиница и съставните села. И това е правилно. Нима може да се организира смисле на културно-масова работа, без да има елементарни условия за това? И тук обаче на младежи те не е оказана помощ. В целия район в нито едно село не е на мерено подходящо помещение за младежки клуб. Недостатъч но се мисли и за подобряване на идеологическата работа сред младежта. В набелязаните ме роприятия във връзка с тая много важна задача се предвиж да само една точка: „Учителите-комсомолци да бъдат първи в насочване бъдещата работа за създаване културни, възпитани граждани за комунистическото общество с големи знания и практика“. А нима тази зада ча е само на учителите? Могат ли те сами без намесата и по мощта на обществеността да се справят с нея?

С интересна форма общинският комитет на ДКМС е на мислил да проведе в комсомол ските дружества разговор на те ма „Дългът на младото поколе ние към Партията и Родината“. Това обаче все още е само про ект, на практика не е извърше но нищо.

По данни от регистрите на съ вета в района има около 150 младежи на комсомолска въз раст, които не са членове. От началото на годината досега око ло 45 от тях са приети в Комсо мола. Секретарят на общинския комитет на ДКМС ни увери, че до конгреса ще се приемат около 25. А останалите? П танат ли те и тази годин вън Съюза?

Има много да се работи и за организационното ук не на комсомолските друже Дружеството на ДКМС пр ханизаторите в с. Глав със секретар Симеон Мите га през лятната кампания ма план за работа и не пр да редовно организационни събрания. Не живее редов ганизационен живот и дру вото в с. Ножарево със сек Реджеб Ебазеров.

Всичко това говори, че щинският комитет на ДК с. Главиница трябва да п рои своята работа, като мерки за практическото из ние на взетите решения.

Хаккъ РУФИ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

15

А той я гледаше така жадно, защото беше хубава, много хубава, и изведнъж си бе предста вил какво ще стане с това лице, когато тя попадне там, къде то трябва да попадне скоро.

Аня се огледа, откъсвайки се с мъка от неговите възпалени, почервенели очи. Улицата беше пуста. По-точно, по улицата вървеше един човек, но това бе ше девойката, съвсем младичка още. Аня не й обърна внимание. А пък от тази младичка девойка щеше да зависи животът й в тия близки часове и дни.

Муха я доведе в малка къщи чка в покрайнините на Рибна. В къщичката имаше две стаи. В едната, с малък прозорец, гледащ към улицата, живееше глуха старица, а в голямата стая с три прозореца, обраснали с бръшлян и диво грозде, беше разтребено и пусто, както след покойник.

— Тука ще живееш — каза Муха, — кревата ли виждаш какво е? С пружина, спи като у дома си. Ще си починеш ли? Или ще поговорим? Къде са останалите?

Аня приседна на края на кре вата и каза:

— Знаеш ли, половин час ще полежа, че докато те чакам, съвсем се изчерпах.

Та свали обувките и притегли към главата си възглавница. Тялото й бе станало тежко и като че ли чуждо. Аня видя отстрани своето тяло и изведнъж й стана безпричинно и про низително жално за себе си.

„Нищо — помисли си тя, — това е женско, това мога да надвия. Главното е, че го срещнах. Двама сме— не съм сама, сега всичко е наред“.

С това и заспа. Муха седеше до прозореца, гледаше спящата девойка, силните й крака, краси вото и спокойно в съня лице, гърдите, които се виждаха в деколтето на блузката — гледаше човека, обречен на гибел от него, и тихичко пукаше с пръсти: всеки поотделно, отначало първата, а след това втората става. Звукът беше такъв, като че ли някой трошеше орехи.

Муха седеше неподвижно ка то изваян. Трябваше да седи тука дотогава, докато тази де войка не се събуди и не му ка же къде са радиостанцията и шифрите. После ще донесат всичко това тука и той ще й доста вя дезинформация, и тя ще започне да предава тази дезинформация в центъра на Бородин, а след това трябва да намери онзи, който е бил спуснат заедно с нея, и да направи така, че той да се срещне с Берг именно в онзи миг, когато ще може да го заловят „на местопрестъплението“. Какво ще ста не по-нататък — това вече не вълнуваше Муха. После те ще го отпратят в тила, в Германия, по-далече от войната, от ужаса и кръвта. На него му стига. Стига му това, което е видял. Стигат му безсънието, страха и надеждите, на които не е съдено да се сбъднат. Ще си има малка автомобилна рабо тилница, малък котедж, където няма да мирише на газен котлон и зелева чорба, и малко ко ла „ДКВ“. Повече нищо не му трябва. Нищо. През всичкото време чувствуваше на тила си чужди очи — от онзи час, когато се спусна тука. Повече не можеше така, не издържаха нервите му. Предложиха му тази малка работа. И той се съгласи. Съгласи се, защото не можеше да постъпи друго яче: не издържаха нервите му. Стига му, стига.

ПЪРВИЯТ ЧЕТВЪРТЪК

По средата на Краков се на мира поразителният в своята средновековна красота Стар па зар. Два костела, павиран с ка менни плочки площад, редиците покрити магазини на Сукени ца, отново площад, застлан със сиви плочи, а наоколо двуетаж ни къщи с островърхи керемиди покриви. Къщите още пре ди войната бяха боядисани в ра злични цветове — жълти, черве ни, сиви, но сега боята бе избе ляла, на места олющила се, и за това площадът не беше като средновековна играчка, както по-рано, а изглеждаше изкустве но пренесен тука от отдавна ми нали векове.

От ранна сутрин площадът на Стария пазар бръмчеше: тук ставаше най-голяма блъсканица — разменяха костюми за слани на, картини на Матейко за яй ца, брилянти за ракия, окупационни марки за довоенни злоти, ботуши за тютюн... Какво само не разменяха тука в онези годи ни!

Този четвъртък с нищо не се отличаваше от всички останали дни: беше също така многолюд но, тревожно и душно. Също та ка през всеки половин час тръ бачът на костела се подаваше в прозорчето на петдесетметрова височина и свиреше на дълъг средновековен сребърен рог призивни сигнали. Той свиреше до средата, прекъс вайки рязко и пронизително тия мотив. Така беше много летия; преданието разказва тръбачът видял от своето зорче татари, които се движ към града като непрекъсн прашна лавина. Той дал сиг за тревога, но не успял да пее докрай песента си: прон ла го стрела. Оттогава вс половин час тръбачът и ден и нощем прекъсва тревожн си песен.

Беше горещо. Промъкващ през тълпата, Вихър забелязв едно босоного момче, размен дамски обувки за хляб, не мо ше да стои на горещите па — постоянно престъпваше крак на крак, повдигайки ти, като се стремеше по-дъ време да се задържи на п така не пареше на стъпалата

Вихър вървеше бавно и р глеждаше хората, събрали тука. До него вървеше гест вец, преоблечен като слепец целия в черно, със сини оч на чип луничав нос.

(Следва)

Техническият прогрес — повеля и съдържание на петилетката

РАЗГОВОР ЗА ЗЕЛЕНА УЛИЦА

ТАКА С ПРАВО може да се нарече разговорът със специалистите от Завода за металорежещи машини на другарската им среща, състояла се преди няколко дни по инициатива на партийното бюро и администрацията.

В този завод всички са млади хора — и директорът, и партийният секретар, и работниците. Млади са и специалистите. Някои от тях току-що са напуснали университетските аудитории и още не са се наситили на миризмата на метал и машинно масло.

Младостта винаги е в конфликт с трудностите, винаги търси новото и се стреми да постигне дори непостижимото. Затова тя определи и темата за разговора — техническият прогрес и ролята на специалиста в ускоряването му.

Всеки завод има своите трудности и своите постижения. Трудности, и то не малко, има и в Завода за металорежещи машини. Целият колектив ги знае, защото не веднаж на събрание или по друг повод е казвано, че усвояването на новите машини става бавно. Почти всички са се сблъсквали с необичайно честите, но същевременно необходими изменения в конструкцията на хидравличната ножовка, с недостатъците на материалното снабдяване, с неуредените отношения със заводите —съкооператори и т. н. Но едва ли някой от присъстващите би изразил недоволство от доклада на заместник-директора по производствената част Тодор Василев, че не се спря на тях. Тях, трудностите, ще ги има и занапред. Едни ще отпадат, други ще се явяват, но за да бъдат те по-малко, основното е да се въведе научна организация на труда и производството, да се осигури бързо навлизане на техническия прогрес в икономиката и за постигането на тази цел да се използва най-рационално времето и възможностите на инженерите, техниците и икономистите.

Такава насока имаше докладът. В такава насока продължиха и изказванията. Отначало като че ли специалистите нямаше какво да кажат, но после... Ако директорът не бе прекратил изказванията, те щяха да продължат до сутринта. Да се опише всичко, което се каза тази вечер, не биха стигнали и четирите страници на вестника. На основна преценка бяха поставени организацията на труда, технологическата документация, нормирането и заплащането на труда, квалификацията на изпълнителските кадри, ефективността на специализирания труд — всички въпроси, свързани с главната задача — да се даде зелена улица на техническия прогрес и научното ръководство и организация на производството. Младостта се прояви в не малко смели изказвания, които показаха творческата сила на колектива.

Накрая инженерите, техниците и икономистите приеха призив—обещание за изпълнение решението на ЦК и Министерския съвет за по-нататъшно ускоряване на техническия прогрес.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ПРИЗИВ-ОБЕЩАНИЕ

от инженерите, техниците и икономистите при Завода за металорежещи машини гр. Силистра за изпълнение на постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за по-нататъшното ускоряване на техническия прогрес

Специалистите от Завода за металорежещи машини — инженери, техници и икономисти, събрани на другарска среща, в чест на Петдесетгодишнината от Великата октомврийска социалистическа революция приемаме следните задължения за изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП:

За по-нататъшното ускоряване на техническия прогрес и повишаване производителността на труда да се запознаваме своевременно с най-новите постижения на науката, техниката и икономиката и решително да ги внедряваме в стопанската дейност.

Задължаваме се непрекъснато да подобряваме качеството на продукцията, да снижаваме нейната себестойност и да увеличаваме рентабилността. Да положим максимум усилия за новите машини да бъдат на световно ниво.

Ще мобилизираме творческите си сили, инициатива и енергия за въвеждане на научна организация на производството, труда и управленческата дейност.

Да засилим дейността си по решаване на тесните места в производството. Да излезем извън рамките на служебните задължения, като на обществени начала помогнем на производствено-диспечерския отдел по подобряване организацията на производството и ефективното използуване на основните и оборотните фондове. Да внедрим високопроизводителни методи на обработка и да подобрим технологията.

Всеки от нас да съдействува за подобряване на трудовата дисциплина, културата на работното място, уплътняване на работното време, въвеждане на нови организационни мероприятия за свеждане до минимум безпричинните престои на машините и поддържане на образцов ред.

За ускоряване на техническия прогрес и постигане на най-добри технико-икономически резултати да проучим и внедрим опита на най-добрите специалисти от системата на нашето обединение, което ще ни помогне да застанем на едно от челните места сред промишлените предприятия в окръга.

Да засилим ролята на научно-техническото дружество, като създадем бюро за организация на производството, труда и управленческата дейност. Всеки специалист да работи по диференцирания план, одобрен от секторите на бюрото. Да съдействуваме за развитие на рационализаторското движение.

С подкрепата на административното и партийното ръководство да създадем технически кабинет и експериментална база, където специалистите да имат теоретическа и практическа възможност да изпробват и внедряват най-новите постижения на науката и техниката.

През 1967/68 учебна година ще се обучаваме в семинар по икономическите проблеми, разглеждане в светлината на новата система на ръководство на народното стопанство.

За подобряване работата в производствените бригади, включени в движението за комунистически труд, ние, специалистите, се задължаваме:

а) всеки от нас да поеме шефство на бригада или друга производствена единица.

б) да работим за подобряване организацията на труда и производствено-технологическия процес в бригадите.

в) да подпомогнем работниците в повишаване на своята квалификация и да съдействуваме най-активно за разгръщане на културно-масовата и физкултурната дейност.

Да подобряваме единството сред специалистите, като организираме научни лектории, посрещане на рождени дни, излети до места, свързани с революционното добруджанско движение, посещение на кина, театри и др.

Да повишаваме непрекъснато марксистко-ленинската си подготовка. За целта да се включим най-активно в партийната учебна година и с личния си пример да издигнем на по-високо ниво политическата работа в завода. Да подобрим своята квалификация по икономическите, политическите и партийно-организационни въпроси.

Периодически да провеждаме другарски срещи, на които да правим преценка на работата си в светлината на постановлението и да набелязваме конкретни мероприятия за отстраняване на слабостите и недостатъците, задържащи техническия прогрес.

Ние, инженерите, техниците и икономистите от Завода за металорежещи машини, призоваваме нашите колеги от останалите предприятия в Силистренски окръг на благородно социалистическо съревнование за претворяване в живо дело решенията на Деветия конгрес на БКП за ускорено внедряване на техническия прогрес и научната организация в производството и труда — гаранция за бъдещите ни успехи.

Да не пресъхва изворът на нови успехи

Многостранната производствена дейност в кооперативните стопанства изисква непрестанно да се усъвършенствуват старите и се прилагат нови методи на работа и ръководство, нови по-прогресивни технологии.

До новите методи и прогресивните технологии производствениците могат да стигнат по най-различни пътища. Единият от тях е изучаването на натрупания челен производствен опит, внедряването на който трябва да стане ежедневна грижа на партийните и стопански дейци.

Деветият конгрес на БКП поставя задачата нашето народно стопанство да се превърне от екстензивно в интензивно. Решаването на тази задача изискват от партийните комитети и управителните съвети на стопанствата, от специалистите и от всички кооператори по-добре да изучават постиженията на науката и натрупания челен опит в най-добрите селскостопански предприятия. Непонятно е защо и сега в много партийни комитети и управителни съвети на ТКЗС, в научно-техническите дружества при стопанствата съвсем малко се говори и работи в тая насока.

Редица партийни комитети като тези в Ситово, Секулово, Айдемир, Калипетрово, Иширково, Старо село години наред организираха навременното обобщаване на натрупания собствен челен опит. След това научно обоснован от специалистите, опитът ставаше достояние на всички кооператори и механизатори. Организираните за тази цел теоретични и практически школи бяха най-сполучливата форма за разпространението на челния опит.

За да се получи известно подценяване на въпроса, може би е помогнало и мнението на Министерството на земеделието, което препоръча да се изучава само челният опит, който е затвърден в продължение на няколко години с постигнати добри резултати. Това разбиране е правилно. Но то доведе до другата крайност—до изоставане на тази задача. Сега в окръга, само по инициатива на един или друг специалист, на партиен комитет или стопанско ръководство, се говори за усвояване челния опит. А всички знаем, че неговото изучаване и внедряване е един поего ян, непресъхващ извор за постигане на нови успехи в изпълнение на поставените от Партията задачи.

От 1962 година досега общинските партийни комитети, първичните партийни организации, управителните и дирекционни съвети на ТКЗС и ДЗС и специалистите се ръководеха в това отношение от решенията на пленума на Окръжния комитет на Партията за обобщаването, изучаването и прилагането в практиката на челния опит. От тогава, разбира се, мина много време. Сега изискванията са поголеми. По-сложни станаха и задачите, които имат да изпълняват труженицте на село. А те изискват с още по-голяма сила да се изучава и прилага опитът на първенците, особено в решаващите направления при изпълнението на всички задачи.

Нужно е градските и общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и дирекционните съвети на ДЗС да направят равносметка на работата си по този въпрос. Същевременно да набележат съответните мероприятия и се заловят сериозно за работа. Добър производствен опит има почти навсякъде. Ако го няма в даденото стопанство, има го в съседни или по-далечни кооперативи. Той трябва да се провери, да се изучи, да стане достояние на производствениците и по такъв начин да се приложи в практиката. Немиуемо това ще доведе до нови успехи в увеличаване добивите от културите и продуктивността на животните, до внедряването на комплексната механизация, до по-широкото приложение на химизацията, повишаване рентабилността на отраслите и др. Ръководителите и специалистите имат достатъчен опит, за да изпълнят успешно тази отговорна задача. Положителна в това отношение е работата на партийните и стопански ръководства в Ситово, Айдемир, Иширково и Сокол. Но в по-голямата част от стопанствата на окръга въпросът е подценен.

Партийните комитети, първичните партийни организации и комунистите и този път трябва да застанат начело при изпълнението на тази благородна задача.

Да изучаваме и прилагаме челния опит в цялата наша дейност — такъв трябва да бъде лозунгът сега, когато в чест на славната 50 годишнина на Великата социалистическа революция имаме да решаваме големи задачи.

К. ВЪРБЕВ

Създалите се климатични условия позволиха на люцерната да се развие много добре. Почти във всички кооперативни стопанства на окръга завърши вторият откос. Добивите от тази ценна фуражна култура са надпланови. Това е сигурна предпоставка за задоволяване нуждите в животновъдството с богатата на белтъчини храна.

НА СНИМКАТА: Полевъди от с. Суходол трупат сено от втория откос.

Новости ★ техника ★ новости

СТРОИТЕЛСТВО С АЛУМИНИЕВИ БЛОКОВЕ

Специалистите от Будапещенския проектантски институт за алуминиева промишленост са разработили нов строителен метод от блокови конструкции, с който съществено се съкращава построяването на малогабаритни здания, отдалечени от жилищните площи и от големите строителни центрове. Конструкциите се събират в блокове, подготвени от съответните предприятия така, че извън външната конструкция там е изпълнено вече инсталирането на вътрешната облицовка на стените и преградите. Вградените шкафове и сенници, монтажът на електропроводниците и осветителните тела, канализацията и водопроводът се изпълняват още в предприятието - производител. Като се изключи поставянето на основите, времето за комплектуване на такова жилище обхваща два непълни работни дни на работниците.

ТРАКТОР, КОЙТО СЕ ДВИЖИ БЕЗ ВОДАЧ

В Англия е конструиран трактор без водач, който може да тегли плугове, гребачки и други земеделски уреди и сечива дори по неравномерен терен. Той се движи по посока на подземен кабел, по който тече променлив ток. На предната част на трактора са разположени няколко бобини-детектори, които под влияние на променлив електрически ток привеждат в действие трактора и направляват движението му.

ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЛАМПА ОСВЕТЯВА ЦЯЛ ГРАД

В СССР група електроинженери работят върху проект за конструиране на грамадно вися що във въздуха осветително тяло, което да осветява централно от голяма височина цял град. Направени са вече първите опити с електрическа лампа, прикрепена към въздушен балон. Покрай всички други практически удобства това мощно осветително тяло ще допринесе и за намаляване на нощните автомобилни злополуки, които в много случаи се дължат на заслепяващо и неравномерно улично осветление.

ГРАМ, РАВЕН НА ТОН

Чешките специалисти са построили в Прага нова система центрофуга със скорост, която достига до 300 000 оборота в минута. В новата центрофуга, която ще служи за научно-технически цели, предмет, тежащ само един грам, при тази космическа скорост на въртене ще получи тегло близо един тон.

ОЦВЕТЯВАНЕ НА БЕТОННИ ПЛОСКОСТИ

Фирмата „Ваткоу" — Лондон е започнала производството на гланцови бои за оцветяване на бетонни плоскости. Боите са изготвени от специално подбрани смоли и притежават висока устойчивост на износване. Употребяват се с голям ефект за оцветяване на подове в промишлени предприятия, гаражи, изложбени зали, магазини и други помещения, както и за декоративна украса на бетонни и тухлени повърхности и други конструкции във високото строителство.

ПО ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Стопанската сметка и производствените колективи

Опитът на много кооперативни стопанства през последните години потвърди голямото значение на вътрешната стопанска сметка при създаване на материални стимули сред производствените колективи за получаване на по-голяма и по-евтина продукция. Това значение се проявява обаче само там, където този начин на ръководство се прилага правилно. Когато на производствениците са изяснени плановите задачи, които имат да изпълняват, и когато знаят каква материална изгода ще им донесе преизпълнението на плана за чистата продукция или чистия доход.

В ТКЗС — Алеково вътрешната стопанска сметка е въведе на от две години. Нормално е да се счита, че тук все още няма традиции по нейното приложение. Все още широк кръг кооператори не разбират добре значението на този прогресивен метод на стопанско ръководство, както и неговата същност. За съжаление обаче, досега ръководството на стопанството не прави почти нищо за тяхното разясняване.

В началото на тази година под ръководството на плановия отдел започна изготвянето на план-сметките на отделните производствени единици. През месец март те са разгледани и приети от управителния съвет, а по-късно разяснени пред производствените колективи. С това масовата работа по приложение то на стопанската сметка прилючва, за да се поднови отново в края на годината, когато трябва да се отчетат крайните резултати и да се даде допълнително възнаграждение на бригадите, получили надпланов чист доход.

Вярно е, че отчитането на план-сметките в плановия отдел става редовно. За всяка производствена единица по месеци се нанасят направените разходи на материални средства и труд, както и получените приходи. Лошото обаче е това, че изпълнението на тези показатели не става достояние на производствените колективи. Те нито веднъж досега не са разглеждали изпълнението на план-сметките, не са дали препоръки за подобрение на работата. Докато в растениевъдството могат по-лесно да се намерят причини за оправдава не това ненормално положение с факта, че досега още не са получени никакви доходи, то в животновъдството не може да се намери такова оправдание.

Не е чудно при това положение, че стопанската сметка не е популярна в Алековския кооператив. Обикновените кооператори само чуват, че се работи на вътрешна стопанска сметка и че ако се преизпълнят плановете, ще получат надпланово възнаграждение. Но точно как би станало това, на тях все още не им е съвсем ясно. Затова сега целта на всеки е да заработи повече норми, без да държи сметка за качеството на работата, за очакваните добиви, за намаляване на разходите.

Ако хвърлим един поглед върху изпълнението на план-сметките от началото на годината до сега, ще видим, че още от първите месеци е преизпълнен планът за материални разходи. Направени са някои непредвидени в плановете разходи. Може би много от тях са икономически оправдани. Но кооператорите— преките изпълнители на план-сметките, не знаят за какво са извършени, никой не е искал тяхното мнение дали са необходими или не.

Това е неправилно, защото производствениците са сериозно заинтересовани от този въпрос. Колкото по-малки са разходите, толкова по-големи са възможностите да се получи по вече чист доход, а оттук и надпланово възнаграждение. Но точно как би станало това, на тях все още не им е съвсем ясно. Затова сега целта на всеки е да заработи повече норми, без да държи сметка за качеството на работата, за очакваните добиви, за намаляване на разходите.

Ако хвърлим един поглед върху изпълнението на план-сметките от началото на годината до сега, ще видим, че още от първите месеци е преизпълнен планът за материални разходи. Направени са някои непредвидени в плановете разходи. Може би много от тях са икономически оправдани. Но кооператорите— преките изпълнители на план-сметките, не знаят за какво са извършени, никой не е искал тяхното мнение дали са необходими или не.

Това е неправилно, защото производствениците са сериозно заинтересовани от този въпрос. Колкото по-малки са разходите, толкова по-големи са възможностите да се получи по вече чист доход, а оттук и надпланово възнаграждение. Но точно как би станало това, на тях все още не им е съвсем ясно. Затова сега целта на всеки е да заработи повече норми, без да държи сметка за качеството на работата, за очакваните добиви, за намаляване на разходите.

Не могат да се изменят с цената на никакви усилия. Тогава единственото, което ще може да се направи, е да се дават предложения за оправяне на работата през следващата година.

Нека да се съгласим с мнението, че обикновените кооператори могат да не бъдат съвсем наясно по всички въпроси от приложението на стопанската сметка. Но какво да кажем, когато и на бригадните ръководители тези неща не са изясни? Не е ли това непростимо? Бригадирът в с. Кутловица Михни Михнев например не може да обясни какъв процент от надплановия чист доход ще бъде раздаден на кооператорите. По този въпрос не бе наясно и бригадирът на с. Честименско Димитър Радев, а също и полевъдния бригадир на с. Алеково Иван Гугов. Някои от бригадирите не следят редовно изпълнението на отделните показатели в план-сметките, не знаят докъде са стигнали разходите на средства и труд, какви доходи са получили и има да получават.

Не може да се каже същото за бригадира на с. Бистра Атанас Атанасов. Цялата дейност на своята бригада той организира с оглед изпълнение показателите на план-сметката. Основно е запознат с начина на заплащането, следи най-редовно изпълнението на плана за разходите на средства и труд и полага максимални усилия за тяхното намаляване. Същевременно насочва силите на бригадата към изпълнението на тези показатели, от които се очаква най-много чист доход.

Партийните организации в района не са извършили никаква политическа работа във връзка с разясняване задачите по приложението на стопанската сметка. За това не са им дадени указания от общинския партиен комитет, пък и те не са проявили самоинициатива. Партийният секретар на с. Честименско Мехмед Юсуфов е съгласен, че кооператорите не са наясно по приложението на този нов начин на заплащане на труда и че не се прави нищо за разясняването му. А секретарят на организацията в с. Кутловица Жеко Неделчев не е запознат с начина на допълнително заплащане и, разбира се, не може да го разяснява пред хората.

Не може стопанската сметка да играе положителна роля, когато не се разбира от кооператорите. Нейният смисъл се състои в това да създаде материални стимули у производствениците за получаване на по-голяма продукция при минимални трудови и материални разходи. Не можем да отречем, че в стопанството са приети такива показатели за допълнително заплащане, които създават необходимите материални стимули. Така например, определено е 40 на сто от надплановия чист доход в растениевъдството да бъде даден като допълнително заплащане при условие, че от четирите основни култури — царевица, слънчоглед, фасул и тютюн, се получат планираните добиви. А ако не се получат, за всяка от културите се приспадат по 5 процента. В животновъдството се дава 20 на сто от преизпълнението като премия.

Всичко това е хубаво. Но то е само началото. За да изиграят тези стимули своята положителна роля, трябва както всеки ръководител, така и всеки кооператор да заживее с мисълта за изпълнението на показателите в съответната план-сметка. Да се включи активно в борбата за повече чист доход. А това означава всеки производственик да работи не само упорито и съзнателно, но и винаги да знае какви са резултатите от неговия труд. Да знае какво влага в производството и какво ще получи. За това е необходимо периодически, най-добре всеки месец, да се разглежда изпълнението на план-сметките от производствените колективи. Това именно в стопанството за сега не се прави и от него произтичат всички останали слабости по приложението на вътрешната стопанска сметка в Алековския кооператив. Нека ръководството преоцени своята работа в тази насока и вземе съответни решения.

Емил ПРАХОВ

КУЛТУРЕН ПОСТ

МИНАЛО, ПОТЪНАЛО В ЗАБРАВА

Обаянието на природата с нейните неповторими красоти, историческите местности, криещи романтиката на далечното минало, изкуството на отколешни самобитни майстори винаги са възхищавали поколенията. От тях те черпят естетическа наслада, изпитват чувство на национална гордост.

Но все още се намират безразсъдни пакостници, които водени от материални стимули, най-безотговорно рушат и ограбват тези богатства. И най-важното — почти никой не им пречи. Да не бъдем голословни — ще приведем няколко примера, които може би някои ще намерят за незначителни. Да направим малка разходка из местността „Канагьола“ край с. Цар Асен, там, където е минавал историческият път за Преслав и Плиска. На всеки ще направят впечатление разрушените и обезобразени скали и малки пещери. Това, което природата тук е градила за хилядолетия, е унищожено за няколко години.

Никой досега не е забранил безразборното вадене на камъни в тази местност. Каменарите разрушават скалите, без да си дават сметка, че рушат едно голямо природно богатство.

На стратегически хълм в местността „Кинлика“, надвиснал като страж над историческия път, се намира старобългарската крепост „Калето“. Това градище, което по всяка вероятност е останало от времето на Симеон, е било оградено с дебели каменни стени, осеяни с бойни кули. То е било разрушено през единадесетия век и днес представлява пустош. Камъните в основите, които враговете не са успели да разрушат, днес са оползотворени за частни и други нужди. Против това никой не е дигнал глас.

В подножието на Капаклийския баир, където според предания е било разположено село Ходжекьой, извисява обезобразена белокаменна снага една чешма, строена може би преди повече от триста и петдесет години. Нейните води отдавна са напуснали глинените водопроводи и се разливат на воля. Зиданите камъни всеки ден менят мястото си. Иманяри са подкопали кубето ѝ. Тази чешма, въпреки голямото ѝ стопанско значение, стои в немилост. Години наред се води спор между селския народен съвет и стопанството кой трябва да я ремонтира. И досега спорът си остава неразрешен. Вероятно докато се разреши, от нея и следа няма да остане.

Време е към тези следи от миналото административните и стопанските ръководители, обществеността да се отнесат със загриженост. Време е да се търси най-строга отговорност на грабителите, тези, които не съблюдават никакви норми и закони в опазването на природата и старините.

Добромир СТРЕМСКИ

ТОВА СЕ ПОМНИ ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ!

НРАВСТВЕНИТЕ закони на новото време покълнаха в душите на хората, спуснаха дълбоки корени в сърцата им и дават незабравимите плодове на хуманността. „Човек за човека е другар, приятел и брат“ все повече престава да бъде лозунг и намира своето място в отношенията между хората.

За един такъв случай ще ви разкажем.

Животът на Стилиян Александров — работник от столарския цех при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра, беше в опасност. Лекарите от Окръжната болница и целият медицински персонал полагаха най-старателни усилия да го спасят.

Но... трябваше кръв. Нова, свежа, силна кръв, която, потекла в жилите на изтощения човек, щеше да надвие болестта. Един призив към работниците от цеха, в който работеше Стилиян, беше достатъчен, за да се отзоват всички. Оказа се, че кръвната група на болния съвпада само с тази на Александър Костов. А неговата кръв не беше достатъчна. Тогава кой?

Дочул за случая, бояджийският работник при „Камъшит“ Илия Живков Георгиев веднага се яви в болницата и дари на своя другар 300 грама кръв. Толкова по-ярка е тази постъпка, като се има предвид, че те не се познават. Не говори ли тя красноречиво за новото душевно съдържание на обикновения труд ов човек.

Стилиян Александров оздравя. Той напусна тихата болничната стая и у дома си укрепва своето здраве, за да се върне при другарите си — на своя трудов пост. Едва ли ще забрави той, че в него пулсира част от кръвта на добрите му приятели — Илия и Александър.

Минчо ДИМИТРОВ

Кадър от новия български филм „Морето“.

АКО НЕ Е ЗА ВЯРВАНЕ, НЕ Е И ЛЪЖА

КАЖАТ ЛИ ВИ, че на село не посрещат с възторг всяко нововъведение — не вярвайте! Особено ако се отнася до радиоуредбите!

Когато в Гарван чухме, че ще ни радиофицират, взехме на подбив бай Гица, барабанджията. Друго нещо е все пак радиоуредбата! Остави, че ще слуша цяло село, ами къде е по-модерно от барабана, който отдолу е цъфнал като домашна юфка. Пък и напълно съвременно. И няма барабанджията де-що види нов плет, все пръчки за резерв да дялка...

Да, ама черна котка минала път на бирника, когато отивал да внася парите, та радиоуредбата ни докараха на края на дванадесетия месец. Ако ви кажат, че сме скъперници, не им вярвайте, защото само за това нововъведение сме дали 7 000 лева от миналогодишното самообложаване. После колко се търкаляха чарковете из пощата, те си знаят. Докато един ден Стойчо си тури железните пигала на краката, покатери се на дирека край Моралията и курдиса първата фуния. И пропя, бе! Пропя, ама от много викане пресипна, та взе да прокашля. И често да мълчи. И все така я кара. Недъгава ще да беше, защото тия, дето идваха да я оправят, казаха, че ѝ куцало лявото стъпало. Тяхната е лесна. А вие ни кажете какво да правим, като и от Комсомола ни натискат: къде ви са — казват — стършелите, агитките и програмите?..

Май трябва да стегнем барабана и да пратим бай Гица на курсове за квалификация!..

Ангелина СТОЕВА

„Мамо, ти си плакала“

Чета тази книга на поета и все по-добре разбирам откъде идва тази негова свръхчувствителност, тази негова жажда за справедливост и доброта. И нека Мочуров да пише, че това са страници, написани от неговата майка, че той само е допълнил тук-там. Нека! Но аз не му вярвам. Сигурен съм, че това е само един художествен похват, умело използуван от него.

„Мамо, ти си плакала“ е вълнуващ разказ за живота на една обикновена селска девойка, за нейното детство и за началото на нейната младост. Разказ за семейство на вдовица, събрала в себе си най-хубавите черти на българската жена: твърдост, непримиримост, голяма любов към децата и хората. Разказ за българина, за обикновения българин, няколко десетки години след освобождението на България от турско робство, няколко години преди и след Балканската война.

С особена сила в книгата се налага Майката. Всяка майка е готова на саможертва за своите деца, но не всяка би се саможертвувала. Всяка майка желае щастието на своите деца, но не всяка го постига. А тази майка разбва изцяло себе си за радост на децата си. За нея няма почивка, няма празник. Тя е вечно и във вечно търсене. Търсене на спокойствие и щастие за децата. За нея нищо не остава. Надежда са старините ѝ, бъдещото щастие на децата ѝ. Каква нравствена устойчивост притежава тази жена, каква сила на характера! И каква гордост! Гордост, че не е отстъпила, че не е склонила глава пред трудностите.

Дъщерята поема трудния път на народен просветител. Незабравими са онези страници, в които се разказва за нейното пристигане в далечното непознато село, където тя ще бъде учителка. Незабравим остава и неизразимият стремеж у нашия народ към просвета, неговият копнеж по щастието, което е непълно вече без знания. Сред тези чисти прекрасни селски души разцъфтява душата на тази бедна девойка, намерила своя път и своето призвание в живота. Мисълта ни неволно се връща около учителската професия, около мястото на учителя в съвременния ни живот, около труда му и признателността на хората... И разбираме, че една работа е обичана и уважавана, ако се върши от душа, ако се приема от душа.

„Мамо, ти си плакала“ е книга, която ни кара да се върнем назад в нерадостното минало, кара ни да се поровим в горчивата народна съдба. Но тя е и книга, която ни сочи истинските народни добродетели, нравствената устойчивост и чистота на народа — труженик и творец на живота.

Колко са сто страници! Но колко много неща могат да ни разкажат те!

Д. ВАСИЛЕВ

Познавам Ат. Мочуров от времето на следването му в Университета. Присъствувах на не едно литературно четене, където той излизаше със свои стихове. С тях той не се откроряваше чувствително над останалите млади поети. Не блестеше с нещо смайващо. Но у него имаше нещо, което изведнъж грабваше слушателя, покоряваше го. Това беше искреността на Мочуров. Онова, за което той пишеше, беше непринудено, дълбоко изживяно. Някаква болезнена чувствителност имаше у него, някаква жажда за взаимно доверие, за откровеност, за неподправеност. Такъв беше Мочуров тогава, такъв си остана той и сега. След като издаде две стихосбирки, той реши да се опита и в прозата. Последната му книга е „Мамо, ти си плакала“ — семейна хроника, по думите на автора.

Флагът на спартакиадата е свален

В НЕДЕЛЯ Силистра замръкна под гръмовете и илюминациите на бораксите и ракетите, които известиха финала на III републиканска спартакиада за учениците от селските училища.

И когато в градския стадион навлезе колона от млади спортисти за тържественото закриване, тя бе горещо приветствувана от многобройната публика.

Последователно на почетната стълбичка се качиха победителите по различните спортове, аси стирани от достойните им съперници в спортната борба, тези, които спечелиха сребърните и бронзови медали.

В заключителното слово на др. Шакир Шакиров, секретар на ОК на БКП и председател на организационния комитет по провеждане на спартакиадата, прозвуча оценката за отличното организиране и провеждане на спартакиадата, за голямата спортменска борба.

Последователно купите се връчват на първенците, а медалите се дават на тези, които са се го твили през годината най-упорито и целенасочено, на тия, които показаха през дните на спартакиадата най-зряла и тактична игра, най-постоянни постижения. Следват още много награди за положен труд, за спортменство. Обявява се комплексният победител на спартакиадата на селските училища — това е Пловдивски окръг. А след това за всички участници—приятни часове по река Дунав с кораба „Димитър Благоев“, където неусетно минаха часовете на венецианската вечер.

Отивайки си, участниците в спартакиадата отнесоха със себе си голямото силистренско гостоприемство, задоволството от образцово проведените състезания, многобройните приятелства и прекрасните чувства за Силистра и окръга.

Като всяко голямо състезание и спартакиадата имаше радости и разочарования. Радост за победителите, а разочарования за победените. Но навсякъде шевствуваше спортната младост.

Но да проследим как се развиваше борбата при различните спортове:

БАСКЕТБОЛ
Калипетрово и Д. Дъбник над всички

Два отбора при баскетбола не изпитаха в разстояние на четири дни горчивината на загубата — девойките на Калипетрово и юношите на село Долни Дъбник. Отборът на Калипетрово, под ръководството на треньора В. Иванов, отново ни зарадва. Неговото представяне напоследък върви по възходяща линия и абсолютно за никого не бяха изненада категоричните победи. С най-голям интерес се очакваше срещата с отбора на село Перущица. И действително хилядите любители на баскетбола останаха доволни от показаното от двата отбора. След една непрекъсната гонитба в точките през втората част на мача момичетата от Калипетрово успяха да победят с резултат 40:34, а с това да спечелят и вторите си златни медали през тази година, следвани от отборите на Перущица и Долни Дъбник.

При юношите отборът на Долни Дъбник не остави в никого съмнение, че е най-добрият отбор, и спечели заслужено златните медали.

ВОЛЕЙБОЛ
Отборите на Ябланица категорични

Отборите на с. Ябланица в разстояние на четири дни показаха на любителите на волейбола в с. Айдемир най-хубавите страни на играта. Те бяха категорични в своите победи — нало жиха се над всички свои противници с класическия резултат 3:0. В техните състави както при юношите, така и при девойките бяха включени снажни и атлетични състезатели с добри спортно-технически качества. Представителите на с. Калипетрово както при юношите, така и при девойките не можаха твърдо да се намесят в спора за медалите, като причината се крие в кратковременната целена сочена подготовка. Девойките трябваше да се задоволят с четвърто, а юношите — с пето място.

БОРБА
Нашите представители първи

Борците отново ни зарадваха, като на тепиха в с. Калипетрово воюваха с голям дух и успяха да спечелят 4 златни медала, 3 сребърни и 1 бронзов медал. Разбира се, заслуга за това има треньорът на отбора Д. Мухаремов, който правилно и целенасочено е работил със своите момчета. А ето и шампионите от Силистренски окръг: Асан Мустафов, Божидар Славов, Тодор Пецов и Хаккъ Алиев; сребърни медали спечелиха Риза Абилов, Мюстеджеб Шевкъев и Йордан Рачев, а бронзов Али Рамов.

ГИМНАСТИКА
Медковец и Садово шампиони

Предварително сочените фаворити в гимнастиката — отборите на село Медковец и Садово — показаха добра игра на всички уреди и успяха да се окичат със златните медали. При девойките представителките на с. Медковец бяха над всички, набирайки в многобоя 182,30 точки, следвани от отбора на с. Калипетрово — 171,40 точки. Борбата при юношите беше напрегната и оспорвана и само стотните решиха първото място: с. Садово — 272,95, с. Медковец — 272,15. Индивидуални победители — при девойките — Каменка Илиева — с. Медковец, а при юношите — Лали Стоянов — с. Садово.

ВДИГАНЕ ТЕЖЕСТИ
Пловдивски окръг — без конкуренция

Около подиума се бяха събрали любителите на този мъжествен спорт, за да наблюдават борбата на най-силните юноши от селата. За високата класа на първенството говорят поставените 15 рекорда на спартакиадата.

ЛЕКА АТЛЕТИКА
Оспорвана борба за призовите места

Докато по спортните площадки борбата за първите места бе в разгара си, то едва тогава на червената писта започна двубоят за завоюване на златните медали. Особено напрегната бе борбата между отборите на Силистренски окръг и Враца — както при юношите, така и при девойките тия два отбора показаха, че са сериозни претенденти за първите места в индивидуалното и отборното класиране. Не останаха назад в спортната борба и отборите на Пловдив, Ловеч и Софийски окръг. Подсилили съставите си със силни единици, те излязоха на пистата с амбицията да покажат не само воля за победа, но и високо спортно майсторство с добрите си постижения в различните дисциплини.

Докато в спринтовите бягания се наложиха състезателите и състезателките на Врачански и Ловешки окръг, то нашите лекоатлети и лекоатлетки показаха своите способности на хвърлянията и средните разстояния. Първият златен медал за отбора на девойките донесе Стойка Стайкова в дисциплината хвърляне копие с постижение 32,02 метра.

Няколко минути след нея в дисциплината 800 м гл. бягане съотборничката ѝ Златка Димитрова донесе втория златен медал. През това време състезателката Николинка Филипова се пребори с височината 1,40 м; преодолявайки я, тя завоюва третия златен медал за отбора си.

Юношите на Силистра също показаха, че са един отбор, който може да се бори за призово място. Особено добре се представиха състезателите Николай Радев (на сто метра), заел четвърто място, Димитър Иванов (тласкане гюле), заел пето място, Велико Йорданов (1 500 м гл. бягане), заел трето място, и др. С това нашият юношески отбор се нареди на четвърто място във временното класиране. При девойките първото място спечели отборът на Силистренски окръг.

Вече опознали противниците си, отборите през втория ден се хвърлиха в оспорвана борба за спечелване на златните медали. Но и през този ден нашите състезателки показаха своето предимство пред останалите отбори. Те продължиха да завоюват златни, сребърни и бронзови медали. В дисциплината тласкане гюле Николинка Филипова бе категорична с постижение 11,52 м. Съотборничката ѝ Петра Иванова завоюва бронзов медал в същата дисциплина. Стойка Стайкова в дисциплината скок на дължина зае второ място и с това спечели втория си медал.

Герой на деня стана състезателят Пеню Маринов, който завоюва за Силистренски окръг златен медал в дисциплината хвърляне копие (52,84 м) и бронзов медал в дисциплината хвърляне диск.

В щафетата 4 Х 100 отборът на Силистренски окръг в състав: Ц. Георгиева, С. Стайкова, М. Димитрова и З. Иванова победи своите противнички с време 54 секунди, следван от състава на София — окръг. При юношите в щафетата се наложи отборът на Враца (46,8 секунди). На второ място се нареди Силистренски окръг.

В крайното отборно класиране при девойките Силистренски окръг зае първо място с 47 точки, следван от отборите на Враца София—окръг и др. При юношите на първо място се класира отборът на Ловеч, следван от Враца, Пловдив и Силистренски окръг.

ХАНДБАЛ
С една класа по-високо

Хандбалистите бяха едни от първите, които встъпиха в борбата за шампионската титла. Показвайки добро владеене на топката и тактически опит, отборите на Пелово (юноши и девойки) и Дългопол (девойки), бяха с една класа над останалите. Това им помогна да разделят първите места. В отборното класиране при девойките първо място зае Пелово. Втори са хандбалистките на Дългопол, следвани от Стражица. При юношите категорични във всички мачове състезателите на Пелово с пръво завоюваха златните медали. До сребърните се добра отборът на Гълъбово, а до бронзовите отборът на Белослав.

Ангел КАЛИНОВ

Николай ЗДРАВКОВ

Урок по футбол на Левски

„ЛЕВСКИ“ (СОФИЯ) ще играе в Силистра! Тази вест, разгласена още в началото на седмицата, бързо обходи целия град, прелетя над окръга и разбунува хилядите любители на футбола. И дни наред всички разговори се водеха върху една тема — предстоящото гостуване на най-популярния български отбор, току-що завоювал едно от най-високите футболни отличия у нас — Купата на Съветската армия. А у мнозина се прокрадваше и съмнението, че „Левски“ ще дойде в титулярния си състав. Та нали така рядко идват при нас отбори от групата на майсторите — най-често „Добруджа“, „Черно море“, „Дунав“, но софийски отбори и то „Левски“... почти никак.

Неделя. Стадионът в Силистра не помни такова посещение. Край на съмненията. По тясната пътека пред трибуните минават Аспарухов, Соколов, Михайлов, Вуцов и другите познати имена. „Левски е вече „Левски“! Отдъхваме си спокойно. След малко и двата отбора са вече на терена.

Както се и очакваше, срещата премина при подчертано надмощие на софиянци. „Доростол“ не беше равностоен партньор, въпреки старанието и желанието на състезателите му за достойно представяне. Можем да бъдем благодарни на гостите, че оправдаха напълно нашите очаквания. Те не превърнаха мача в лека тренировка, а играха сериозно, на мнозина фланелките потъмняха от пот, и разкриха красотата на футболната игра, когато се играе от майстори. „Левски“ изнесе истински урок по футбол пред силистренската публика, която често аплодира ше триковете на Соколов, умната игра и верния поглед на Аспарухов, бързината на Веселинов, хубавите комбинации и майсторството, с което бяха отбеляза ни някои от головете. В това отношение много повече ни хареса първото полувреме.

Без няколко основни единици в състава си, „Доростол“ се показа твърде крехък и неспособен да окаже някаква съпротива на левскарите. Защитата много често се пропукваше, а нападението беше напълно безпомощно да създаде опасност пред вратата на гостите. Напускането на Печеников, за което чухме преди мача, изглежда се бе отразило съдбоносно на цялостта на състава, който не можа да защити реномето на силистренския футбол. Три седмици преди новия сезон положението на отбора буди основателни тревоги.

Срещата премина в напълно коректен и другарски двубой. Единственото петно беше непостойното държане на силистренския състезател Гостинов, който не пожела да се извини на фаулиран от него играч на „Левски“, и когато зрителите изразиха недоволството си от неговата постъпка, той ритна демонстративно топката към трибуните. Срамно! Недостойно!

Посочваме най-вълнуващите моменти на срещата:

2 м. — Веселинов се отскубва от своя пазач и вече не може да бъде стигнат от никого — 1:0 за „Левски“.

12 м. — нов пробив на Веселинов завършва с удар в гредата.

16 м. — Денчев (11 — Л) стига до аутлинията и центрира пред вратата, където Аспарухов засича топката с глава и — 2:0.

20 м. — след изпълнение на ъглов удар Аспарухов връща с глава топката назад и притичалият Здравков от воле я забива в мрежата — 3:0.

21 м. — отново Веселинов с неудържим стреля ниско пред вратата и Денчев посреща с 4:0.

25 м. — най-после удар към вратата на „Левски“. След показателен удар Гостинов стреля, но Михайлов е на място си.

28 м. — няколко финтови движения на Аспарухов, последвани от пас пред вратата. Младенов сваля с глава топката на краката на Соколов. Непростима грешка, която веднага е наказана с пети гол.

31 м.—една висока топка отво прехвърля цялата защита на „Левски“, но и Младенов не успява да я засече с глава.

36 м. — от наказателен удар Дечев изстрелва истински снаряд покрай стената, но Михайлов парира.

42 м. — единственото разбъркване в наказателното поле на „Левски“ остава неизползувано поради суетенето на силистренските нападатели.

47 м. — Соколов се понася отдясно и центрира. Денчев е по-бърз от Стойчев и бележи — 6:0.

64 м. — отново Соколов пробива неудържимо и от много добър ъгъл стреля. Топката с противоположната отбранителна греда и се отклонява в мрежата.

В 78 и 82 м. Михайлов, който излиза да играе като нападател, се проявява с бързина и точен удар и фиксира крайния резултат — 9:0 за „Левски“.

А ето и състава на „Левски“ в тази среща: Михайлов (Александров), Пешев, Вуцов, Здравков, Аладжов, Георгиев (Златков), Веселинов (Павлов), Соколов (Михайлов), Аспарухов, Кирилов, Денчев.

Йордан СИМЕОНОВ

Прищявка ли е правилникът?

Твърде печална е констатацията, че и в нашия окръг, въпреки не чак толкова голямото движение, автопроизшествията за първото полугодие са се увеличили в сравнение със същия период на миналата година. Един бегъл поглед върху по-големия брой от тези автопроизшествия ще ни наведе до някои тревожни извода.

Първият тревожен факт е, че по-големият брой произшествия са станали в населени места — именно там, където шофьорите трябва да бъдат най-внимателни. Последствията са драматични — няколко смъртни случая, десетки наранявания и щети за хиляди левове.

Друг, говорещ сам за себе си факт, е че повечето от произшествията са станали не на завои, а на прав път — точно там, където вниманието е най-отслабнало и небрежното шофиране е общо явление. И когато внезапно се изправи пред опасността, шофьорът няма време да реагира и се оставя в ръцете на случая.

Най-голям е броят на катастрофиралите с товарни коли. След тях се нареждат леките автомобили и мотоциклетистите. Не е за пропускане фактът, че с държавни коли са станали по-вече произшествия, отколкото с частни.

Заплашително нараства броят на наказаните нарушители, на отнетите книжки, на наложените глоби. При това наказаните професионални шофьори са много повече от любителите. Най-тревожно е обаче положението с мотоциклетистите. На стотици е отнето правото за управление, други са подложени на проверо въчен изпит и много, извънредно много са глобени за грубо нарушение на правилника.

От допуснатите автопроизшествия през шестмесечието преобладават тези, които са станали поради неправилно изпреварване и разминаване. След тях се нареждат произшествията, станали поради превишена скорост, употреба на алкохол, неспазване на предимство, неспазване на дистанция, слаба квалификация, техническа неизправност и др. Както виждаме, посочените случаи са зависели преди всичко от добросъвестността на шофьорите. Впрочем, нека ви запознаем с няколко по-драстични примера:

В началото на годината поради превишена скорост по пътя Силистра—Алфатар е катастрофирал тежко с товарна кола, собственост на ТКЗС Калипетрово, Йордан И. Грънчаров. Пак поради превишена скорост е катастрофирал любител-шофьорът от с. Алфатар Димитър Панджаров със собствената си лека кола. Щетите са значителни. Превишената скорост е накарала мотоциклетистът Мехмед Алиев да блъсне едно петгодишно дете в с. Ширково; превишената скорост е причината мотоциклетистът Халит Шабанов да блъсне и убие в село Чернолик М. Ферадов.

Най-трагични са автопроизшествията, станали поради употреба на алкохол. Учудваща е лекотата, с която сядат зад воланите или на мотоциклетите тези хора. При това те знаят много добре, че ако катастрофират, лесно и с малко няма да им се размине. И все пак го правят. Няма да им изреждаме имената, пък и бележите по тях са им достатъчно предупреждение. За съжаление трябва да отбележим, че нарушения на правилника за движение и при това груби стават ежедневно по пътищата. Този правилник се спазва от болшинството шофьори само когато наблизо са органите на КАТ—иначе те не се смятат за задължени да се движат по правилник. И именно те пълнят списъците на катастрофиралите.

За всички станали произшествия през първото полугодие няма никакви обективни причини. Всичко е зависело от водачите. Тъкмо от тия водачи, дето са смятали, че правилникът е прищявка на КАТ. Но опитът, макар и твърде горчив, им е дал да разберат, че този правилник е истина, която налага разумно и съзнателно съобразяване с нея.

Николай ЗЛАТЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 87 (1251) | Четвъртък, 27 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

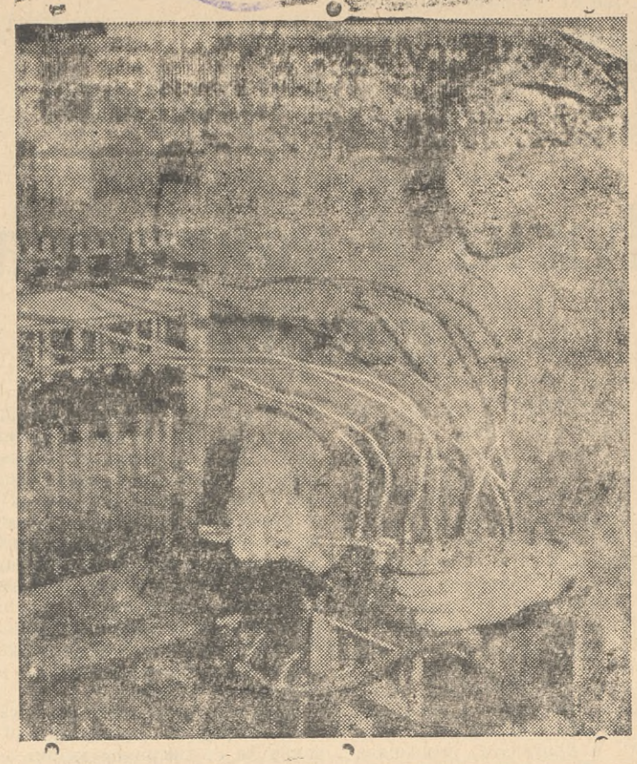
КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 24 ЮЛИ т. г.

НИКОЛА ХРИСТОВ от ТКЗС — **ДОБРОТИЦА**, пожънал 3 040 дка и овършал 930 тона зърно.

РУСАН ТОНЕВ от ТКЗС —**АЙДЕМИР**, пожънал 2 900 дка и овършал 925 тона зърно.

НИКОЛА СТОЙКОВ от ТКЗС — **ТУТРАКАН**, пожънал 2 793 дка и овършал 749 тона зърно.

ИВАН ДИМИТРОВ от ТКЗС — **ПАИСИЕВО**, пожънал 2 520 дка и овършал 865 тона зърно.

В чест на пётдесетгодишнината от Октомврийската революция всеки колектив се стреми да постигне високи успехи. Колективът на ДАП — Силистра не прави изключение. Водачите на товарни и пътнически автомобили са в благородно съревнование за превозването на повече пътници и товари, за икономия на по-вече горива и смазочни материали. В помощ са им работниците от ремонтната работилница. Всяка кола тук се преглежда с вещи на и навреме се отстраняват констатираните повреди.

Ради Радев е един от добрите работници. Нашият фоторепортер го е заснел, когато регулира нафтова помпа на товарна кола Чепел.

Добра организация — добри резултати

ВСЯКА ГОДИНА в с. Попина се открива пункт за преработка на кайсии в пулп. Макар че съществува временно, той все пак представлява предприятие, при което организацията на производствения процес играе съществена роля за производителността на труда. Миналите години са пълни с грешки и пропуски в това отношение.

Тази година управителният съвет на Потребителната кооперация **обърна по-голямо внимание** на този въпрос. Две седмици преди да започне беритбата на плодовете бе построен нов, просторен навес, покрит с цигли. Направени бяха маси, върху които се извършва манипулацията на кайсите, а около тях бяха поставени пейки за сядане. Ръководството на кооперацията навреме осигури бурета и амбалаж за беритбата, изди ри работниците, които през миналата година извършваха обработката с химическите препарати. С тях и с нови те работници бе проведен курс.

Предварителната подготовка даде добри резултати. За единадесет дни работниците приготвиха деветдесет тона пулп. Производителността на труда нарасна значително в сравнение с тази през миналите години.

Кампанията по преработката на кайсии в Попина е вече към края си. От извършеното до сега са доволни и ръководителите на кооперацията, и производителите, и работниците.

Илия РАВАЛИЕВ

(наш кореспондент)

ЩЕ ЗАВЪРШИ ЛИ ЖЪТВАТА В СРОК?

НА БОГАТА реколта се радват калипетренци. Никога досега тяхната земя не е раждала толкова зърно. А комбайнерите просто не вярват на очите си. Колко бързо се пълнят сега бункерите в сравнение с миналите години! Богатата реколта сега е любима тема на целия кооператив. За нея говорят не само по-левъдите, но и кооператорите от останалите отрасли. Равносметката показва, че от пожънатите площи с пшеница среднят добив се движи около 470 — 480 кг бункерно тегло.

Ръководството на кооперативна си е поставило задача да при бере богатата реколта без загуби на зърно. Взело е организационни и технически мерки, кои то да осигурят безупречна рабо та на машините. Решено е и се прилага групова жътва и на комбайнерите от отделната бригада да се заплаща въз основа на колективно изпълнената норма.

Този метод има редица поло жителни страни. Най-напред в комбайнерите не съществува стремеж да се надпреварват, ко сто обикновено е свързано с разпиляване. И понеже нормата е свързана с тонажа, целта на всеки е да не допусне никакви загуби. Освен това, когато една машина излезе от строя по тех ническа неизправност, комбайнерите от другите машини веднага оказват помощ за отстраняване на дефекта и пускането ѝ в действие.

Техническото ръководство се е постарало да изгради добре обо рудвани зърноплощадки. Осигурена е пълна механизация, при която идващото от полето зър но бързо се почиства и изпраща в складовете, без да забавя работата на комбайните.

Но въпреки всичко калипетровското стопанство изостава с жътвата. На какво се дължи това? Съществуват редица обективни причини. Най-важната от тях е богатата реколта, която се прибира трудно. ТКЗС — Калипетрово прибира например по 120-150 кг зърно на декар в повече от съседните му стопанства. Това налага комбайните да работят бавно, само на първа скорост и то с не пълен хедер.

Освен това, бурята и валежите в началото на юни причини ха полягане на голяма част от посевите. Това още повече затруднява тяхното прибиране. За да не се получат загуби при евентуални валежи, ръководството насочи комбайните най-напред към прибирането на тези площи. Поради тези причини всеки комбайн жъне на ден не повече от 60-70 дка.

Но наред с обективните съществуват и някои субективни причини за забавяне на жътвата. В стремежа си да не допуснат разпиляване на зърно ръководителите и специалистите са внушили на комбайнерите да жънат бавно, но качествено. Нито при заплащането, нито при съревнованието се държи сметка за пожънатите декари. Самият график на управителния съвет, който е съобразен със състоянието на отделните блокове, предвижда всеки комбайн да пожънва дневно по 50-70 дка.

Борбата за високо качество е правилна. Но не е ли време да се обърне известно внимание и на количествената страна на въпроса? Няма ли опасност при разваляне на времето, каквото се очаква към края на месеца, да се причинят по-големи загуби?

Графикът на управителния съвет предвижда жътвата да се завърши до 28 или в краен случай до 29 юли. Дали ще завърши в този срок, можем да се съмняваме. Защото стопанството има да жъне още 2 000 дка, на ден се жънат средно по 400 дка, а утре е 28 юли. Графикът е разчетен при положение, че всички комбайни работят ежедневно. Но често поради технически причини някой от тях излиза от строя. Така например на 24 юли сутринта единият от комбайните на първа бригада поради повреда влезе в блока едва към обед. На 25 юли след обед един от комбайните на II бригада също беше повреден и не работи до вечерта.

Някои от комбайните не започват работа сутрин рано. На 24 юли в първа бригада най-рано влезе в блока комбайнът на Георги Дойков и то в 9 часа без 10 минути. Другият беше изпратен да овършава неотрошените класове на зърноплощадката, макар че тази работа можеше да се свърши след приключването на жътвата, и отиде на блока чак към обяд. А третият, както посочихме, беше повреден.

За да завърши жътвата час по-скоро и да не се изложи реколтата на рискове, ръководството на кооператива най-напред трябва да осигури по-добро използване работното време на комбайните. Да започват работа сутрин рано и да продължават вечер до късно. Да не се допускат никакви престои по организационни причини. Техническото ръководство редовно да следи хода на комбайните и да подпомага комбайнерите при възникнали повреди. Стопанството не счита да търси помощ отвън. Но ако ходът на жътвата покаже, че тя не ще може да приключи със собствени сили до края на месеца, ще бъде необходимо да се потърсят комбайни от други стопанства.

Емил ПРАХОВ

Една част от сламата в ТКЗС — Старо село се балира. За да се запази още по-добре от дъжд овете, кооператорите я струпват на купи, които покриват добре.

СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

РАБОТЯТ С ПЪЛЕН ТЕМП

Ентусиазъм цари сред колектива на складовата база на „ДП „Зърнени храни" — Тутракан. Само от няколко дни започна приемането на договорираните количества зърно, а добрите резултати от грижливата предварителна подготовка вече дават своите хубави плодове.

Тук всички процеси са механизирани. Зърното се приема на четири площадки, а камионите се разтоварват средно за 5—6 минути.

Дневният график на приемателния пункт е 900 тона, а фактически се приемат от 1 100 до 1 200 тона. Това е гаранция, че предвиденото за изкупуване от кооперативните и държавни стопанства зърно ще бъде прието до 30 юли.

Живко ТРУШЕВ

Борба за качествена продукция

В бригадата на с. Руйно се обработват 600 дка тютюн от сорт „Харманлийска басма" и „Остролист".

Състоянието на тютюна е много добро. На 200 дка от посева са почистени долните листа.

Кооператорите започнаха масовата беритба. Досега те са направили над 10 000 низи. Стремежът на всички е да дават само качествена продукция. Затова се води борба с болестите и неприятелите на тютюна, а низите се сушат според изискванията.

Зейнел ХЪЛМИЕВ

ХИЛЯДИ НИЗИ ТЮТЮН

Настъпиха напрегнати дни за тютюнопроизводителите от с. Раздел. Кооператорите от бригадата на Мехмед Ризов направиха повече от 13 000 низи. След тях са хората на бригадира Хюдаим Фаимов, окачили в сушилните над 12 500 низи.

Най-добре се справят с беритбата на тютюна звената на комсомолките Гюлшерие Мюджелитова, Сеяре Мюстеджебова, Кадрие Ахмедова и Айшегюл Хасанова.

Хайредин ЮСУФОВ

ЦЕХ ЗНАМЕНОСЕЦ

ПРЕХОДНО ЗНАМЕ лесно не се печели. За него трябват труд, вещина в работата и преизпълнение на плановете. В цех „Ракита", клон Дулово, тези условия са налице. При план за шестмесечието 387 000 лева колективът даде продукция за 411 200 лева. Качеството на изделията е също добро. Реклами досега не са получавани и всичко изработено от цеха веднага се поема от търговските организации. Много от произведенията, изпратени на изложбата в Москва, на която промкомбинат „Камъшит" получи високо отличие, достойно представиха и майсторството на дуловчани.

Преходното червено знаме, което тържествено бе връчено на колектива от ръководството на предприятието преди два дни, е заслужена награда за упорития труд и старанието. Заедно с паричната награда от 50 лева то импулсира производствениците за нови успехи. Челниците Стойка Любенова, Йорданка Станчева, Дяна Стоянова, Желько Петров и други и сега са в първите редици. Те служат за пример на останалите 340 работника.

В новите и светли помещения на цеха са създадени условия за високопроизводителен труд. Тук се въведе добра организация на труда, подобри се снабдяването със суровини и материали, повиши се контролът и самоконтролът. Работниците са непримирими към тези, които не спазват трудовата дисциплина и не изпълняват личните си планове. През последните месеци почти няма закъснения за работа, а безпричинните отсъствия намаляха до минимум.

Наближават големи празници, на които ще се прави равносметка на постигнатото. Работниците от цех „Ракита" Дулово са сигурни в своите възможности. В чест на Девети септември и пет десетгодишнината от Великата социалистическа революция те обещават да водят упорита борба и да задържат знамето и през второто шестмесечие на годината.

Венета ГЮРОВА

ЗА ПО-ДОБРИ УСПЕХИ В ОВЦЕВЪДСТВОТО

От 15 юли започна осеменяването на овцете в с. Пожарево. Случната кампания тук е много добре организирана. Тя се ръководи от бригадира Трифон Тодоров и ветеринарния фелдшер Сами Амзов.

Подготовката за изпълнение на тази отговорна работа започна още преди месец. Всички ветеринарни и профилактични мероприятия са извършени навреме. Стадата бяха формирани. Негодните за разплод овце са изключени от тях.

Овцевъдите Тодор Иванов, Велико Петков, Сава Йордаков и техните другари са първи помощници на специалистите. Стремежът на всички е да приключат в най-кратък срок кампанията, за да постигнат при агненето добри резултати.

Денка ХРИСТОВА

И тази година богата реколта

И тази година кооператорите от ТКЗС—Паисиево усилено прибират тютюневите листа. Добър успех им предвещава реколтата.

Досега кооператорите от с. Листец са направили над 24 100 низи, а тези от селата Паисиево —21 100 и Зебил — 11 900 низи. С всеки изминат ден броят на низите расте. Всеки се стреми да направи по 30-40 низи най-малко.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 24. VII. 1967 год.

ТКЗС	Жътва пшеница %	Освободени площи от слама — %	Есенна дълбока орач — %	Почистена пшеница за посев — %
Айдемир	98,4	68	20,9	0
Калипетрово	80	41,9	16,4	35
Бабук	76	43	17,6	11,1
Алфатар	73	40,7	33,4	0
Алеково	75,8	27,6	14,4	31,1
Иширково	91	40	38,8	0
Смилец	96,4	40	22,4	11,7
Попина	88.9	34,4	19,4	4,5
Сребърна	91	47	13,4	0
Ситово	84,6	45,7	16,8	0
Срацимир	100	49	40,1	3,1
Кайнарджа	77,4	44,6	19,2	0
Голеш	82	42,3	28	1
Средище	97,7	44,5	23,2	5,5
Тутракан	99	36	16,1	0
Нова Черна	100	35,3	17,3	12,8
Старо село	96,6	44,5	15,3	0
Белица	84	30,7	13,8	13
Главиница	96	42,1	16	0
Ст. Караджа	100	66,1	30,2	22,2
Сокол	91,5	50	20,2	35,4
Зафирово	87,6	34,1	21	0
М. Преславец	77,6	40,8	14	0
Дулово	61,2	43,6	27,7	0
Междан	57,3	33,1	16,1	0
Окорш	63,6	41,7	19,2	2
Секулово	60	32	9,2	0
Добротица	85,8	44,1	27,1	0
Чернолик	64,5	44,3	30,5	2,7
Паисиево	80	65,2	22,5	0
Всичко ТКЗС	82,3	42,6	21,9	5,4
ДЗС				
Силистра	х	100	0	х
Н. Черна	100	67	31,2	0
Я. Забунов	65,2	52,1	13	0
Окорш	69	60	37,6	0
Всичко ДЗС	74,1	58,2	19,9	0
Общо за окр.	82,1	43,5	21,8	5,2

ВРЕМЕТО ПРЕЗ АВГУСТ

През август настъпва изравняване на температурата над океана и континента. Това води до сравнително успокояване на атмосферата. По тази причина август се характеризира със сравнително сухо, ясно, топло и тихо време. Среднодневната температура на р. Дунав и на въздуха в Силистренски окръг продължава да бъде висока, като през целия месец тя се задържа стабилно над 20 градуса.

Средномесечната температура през август се очаква да бъде около нормалната, която за Силистра е 22 градуса. В периода около края на първото и началото на второто десетдневие се очаква слабо понижаване на температурата. Сравнително по-хладно и променливо време се предвижда в края на месеца (24—30).

Краткотрайно разваляне на времето ще има и в края на юли и началото на август — тъй нареченото Илинденско разваляне на времето. През периодите на захлаждане ще има и краткотрайни валежи, по-обилни в края на месеца. През останалия период дневните максимални температури се очаква да бъдат около и над 30 градуса, а най-ниските нощни температури ще бъдат между 14 и 18 градуса.

Август е сравнително сух месец. Тази година валежите в Силистренски окръг се очаква да бъдат около нормалната месечна сума, а тя е: за Силистра — 47, за Дулово — 45, за Тутракан—52, за Алфатар — 48, за Средище — 49 и за Ножарево—46 литра на кв. метър.

Христо ПЕТРОВ
метеоролог

НОЩНИ БРАЗДИ

ЗАБЕЛЯЗАЛИ ли сте, че единствено през нощта човек успява да остане сам със себе си. Неизмерима прелест има в онези мигове, когато над витата вежда на хоризонта изтлее слънчевото зарево. Природата сякаш си отдъхва от напрегнатото гостуване на светлината. От дърветата и храстите се отлежда последната птича песен, за да отстъпи място на безконечната надпревара на хилядите щурци в затопленото стърнище.

Такива са нощите и в земището на с. Срацимир. Ето започнала е смяната на тракториста Пеньо Дяков. Тази неуморница —машината, пъпли стремглаво по оврага край зеленчуковата градина и лимоненото ѝ око за бива светлия си клин в тъмнината. Само няколко часа са изминали от започване на работата, а браздите като тъмен гердан обхванаха вече периферията на 300-та дка площ, където бяха семенните участъци на пшеницата.

Седнал зад командните лостове, опитният механизатор взира поглед в далнината и пресмята на ум колко дни са необходими още, за да привършат оранта в този и съседния блок.

Ритмичният тътен сякаш помага на мисълта. За колко много неща може да се умува през тези дълги часове на смяната! За предстоящата кампания, за личните работи, за колегите. Вярно за тях, за механизаторите от тракторната бригада на Любен Николов, може да се говори много. Почти всичкото зърно е вече в хамбарите, а сега и в оранта не изостават.

Пеньо поспира да провери плуговете и дълбочината на оранта и в далечината дочува ДТ-то на колегата си от с. Богорово, Стоян Тодоров. „Ако беше равно землището, щях да видя фаровете му" — помисля си той и чевръсто се покачва на седалката.

Веднаж надвила съня и умората, мисълта започва да работи трескаво: „До 15 август ще привършим с оранта и тогава виж, без да усетим, дошло време за сеитба", а после отново си вото и еднообразно ежедневие на ремонтите...

Минава час, два и изведнаж на нощта ѝ доскучава без шума и светлината. Сълзите на утринната роса сякаш не са без предметни — сутрешният здрач предвестява идването на новия ден, а заедно с него и края на смяната. Ръцете изведнъж докосват лъскавите дръжки с поголяма сила, машината, почувствувала това недвусмислено докосване, удвоява бързината.

Сега в синкавия здрач по-добре се вижда извършената работа. И механизаторът бързо пресмята с поглед изораната площ. Тя и тази вечер не е по-малко от 60 декара при дълбочина на браздите 35-38 см.

Сменен тракторист му е Вълчо Кирилов. Той пристига на блока много преди започване на работния ден. Не се чудете, че този човек се лишава от най-сладките часове на съня. Нали преди започване на работа трябва да се прегледа и гресира машината, нали всеки един детайл на ДТ-то трябва да бъде докоснат от човешка ръка.

Всъщност неговата дневна смяна тази сутрин му поднася едно не малко изпитание — към осем часа се счупва амбриажният диск и обезсилената машина спира ход. Да се започне ремонт тук на нивата и то сам е невъзможно. И овлажнелият от роса та мотоциклет се понася вихрено към Срацимир, където колегата от нощната смяна е токущо задрямал. Кратки обяснения около инцидента и решението е взето на място — да се тича до работилницата и без да се губи много време, да се поправи счупената част...

Денят е дошъл вече отдавна, но смяната на този човек продължава. Нали на другаря в труда трябва да се помогне. Нали вечерта, когато отчетникът минава да взема сведенията за извършената работа, те, двамата механизатори от бригадата в с. Срацимир, трябва да запишат не по-малко от 120-140 дка оран на денонощие...

...Прежуля слънцето, лятната мараня натежава над самото стърнище, което само след малко ще изчезне под бляскавите ножове на плуга.

Р. МИХАЙЛОВ

партиен живот

Нужна е конкретна помощ

ПЪРВИЧНАТА партийна организация към ТКЗС в с. Брадвари е една от големите организации в района на общинския комитет на БКП в с. Ширково. Тя обединява в своите редове 45 комунисти, от които 15 са на постоянна и 8 на временна работа в полевъдството, 2-ма в животновъдството, 4 в строителството, 9 работят като механизатори и шофьори и 7 като служители.

Фактът, че партийната организация отговаря не само за един отрасъл, а за цялостната работа в бригадата, усложнява много работата на партийното бюро и на неговия секретар. При този състав на организацията от особено важно значение е изграждането на партийни групи въз всички производствени участъци и тяхното активизиране.

По този въпрос обаче не е мислено сериозно и поне засега не е решен правилно. Към организацията има изградени 3 партийни групи — при механизаторите и шофьорите, към строителството и в стопанския двор. В тези групи са обхванати само 13 комунисти. Не са изградени групи в най-важните отрасли — полевъдството и животновъдството, под предлог, че в звената и фермите няма достатъчно комунисти. В полевъдството към партийните групи могат да се причислят и по-възрастните комунисти, които при усилена полска работа са на полето. А в животновъдството или трябва с поръчение да се изпратят комунисти, или да се приемат нови членове сред животновъдите, които имат необходимите качества.

От изградените партийни групи известна дейност има само тази при механизаторите с отговорник Фикрет Мустафов. Останалите две групи нямат никаква дейност, съществуват формално от изграждането им досега.

В тримесечните планове на организацията се предвиждат за разглеждане в заседанията на партийното бюро и на партийни събрания важни въпроси. Това показва, че задачите се знаят. В действителност обаче много от заплануваните въпроси не се разглеждат и тяхното място заемат други текущи въпроси. Поради това, че не се мисли предварително какви решения ще се вземат, често пъти партийните събрания минават формално. Така например, на партийното събрание от 28 февруари т. г. след като е изслушана информация за хода на ремонта на инвентара и машините, се вземат следните решения: „Задължава се бригадният механик да осигури липсващите части“ и „Сеялките да се пробват в бригадите и дефектите да се отстранят на място“. На партийното събрание от 16 май т. г. е изслушана информация за хода на пролетната сеитба и се взема единствено решение: „Приема се информацията с направените допълнения“. В решенията не виждаме с какви политически средства партийната организация ще съдейства за срочното и качествено изпълнение на тези задачи, място то и ролята на комунистите, каква политическа работа ще се извърши сред механизаторите и други.

Това, че за подготовка на дневния ред на партийните събрания не се мисли предварително, добре говори и следният факт: На партийното събрание от 5 април т. г. се приема планът за второто тримесечие, мероприятия за подготовката и достойното посрещане на Великата октомврийска социалистическа революция, мероприятия за атеистическото възпитание на трудещите се, мероприятия за изпълнение на производствения план на бригадата и се поставят поръчения на комунистите. Мероприятията обаче в по-голямата си част са преписани от тези на общинския партиен комитет, без да са конкретизирани съобразно местните условия. Освен това, при такъв претрупан дневен ред комунистите нямат възможност да се изкажат и да правят предложения по тях. За формализъм говори и фактът, че от приемането на тези мероприятия досега те стоят в папките на партийния секретар, без да е направено нещо съществено за тяхното изпълнение.

Сериозен недостатък в работата на партийното бюро и на неговия секретар Мустафа Реджебов е и това, че не винаги се съобразяват и изпълняват в срок решенията и препоръките на общинския партиен комитет. Така например, в мероприятията на комитета за лятната кампания партийните секретари са задължени до 25 юни да организират и проведат партийни събрания, на които да приемат планове за политическата работа през кампанията. До средата на юли това не беше сторено.

Тези недостатъци в работата на партийната организация ще се преодолеят бързо само тогава, когато партийното бюро работи като добър колектив и всеки член на бюрото изпълнява съвестно своите задължения. Сега обаче избраните в бюрото — Халим Яшаров, Станко Станев, Джевдет Назифов и Юсмюгюл Шаибова, не помагат достатъчно на партийния секретар, стоят настрана от задачите. За преодоляване на формализма и слабостите нужна е също така решителната намеса и помощ на общинския партиен комитет и лично на неговия секретар Марин Петрушев.

Хаккъ РУФИЕВ

ИЗ ОПИТА НА КПСС

ЛЕКЦИОННАТА ПРОПАГАНДА В ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА

В ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА лекционната пропаганда значително се оживи, стана по-целенасочена, повиши се качеството на лекциите, разшири се и темата ката. Все повече се четат лекции по проблемите на политическата икономия, философия и научен комунизъм. Значителен размах сега придоби пропагандата на историческите знания, особено историята на Октомврийската революция, борбите на Партията и съветския народ за успешното осъществяване на социалистическото и комунистическо строителство.

Едновременно трябва да отбележим, че не всички лекции на исторически теми са освободени от недостатъци. Не рядко лекторите предават изминатия от Партията и народа път — едва ли не като триумфално шествие без трудности и борба. Подобно тълкуване се отдалечава от историческата правда не раз крива как Партията е оценявала сложната обстановка, всестранно отчитайки конкретните исторически условия. Понякога се промъкват и нотки на нихилистично отношение към героичното минало на съветския народ в периода на строителството на социализма.

Важно условие на лекционната пропаганда и на нейните форми сега е да даде всестранен и дълбок анализ на бурния ръст на икономиката и на народното благосъстояние, достигнато на основата на утвърждаващите се нови производствени отношения, на социалистическата индустриализация и колективизация на селското стопанство.

Юбилейната година е забележителна с широко провеждане в живота на икономическата реформа. На пропагандата принадлежи важната роля да спомага за разясняване проблемите, свързани с въвеждането на новата система на планиране и материално стимулиране, да въоръжава с икономически знания всички работници и служители. Между другото обаче в лекциите на икономически теми се наблюдават и сериозни недостатъци. Някои лектори разглеждат икономическата реформа като обикновени, текущи мероприятия и не разясняват на слушателите обективната необходимост от тези дълбоко качествени промени в методите на управлението на народното стопанство, които сега се осъществяват в нашата страна. В редица изказвания, посветени на реформата, отсъствува сериозен анализ на опита, натрупан от много предприятия в страната. В лекциите не се показват тези проблеми и трудности, които следва да се решават при преминаване на новата система. Казват, че всяка лекция има свой дом и свой почерк. Това действително е така, ако лекторът в своето слово вземе предвид характера на аудиторията и въпросите, които вълнуват хората. („Към масите — казваше В. И. Ленин — трябва да се научим да подхождаме търпеливо и внимателно, така че да можем да разберем особеностите, своеобразните психологически черти на всеки свой слой и професия.“)

Можем с удовлетворение да отбележим, че в чест на юбилейната година възникнаха нови интересни и съдържателни форми на лекционната пропаганда, които както на масовата аудитория, така и на отделните категории слушатели със специфични интереси.

Завоюваха например признание сред слушателите повсеместно организираните Ленински и Октомврийски четения. В тях като правило участвуват видни учени, партийни и държавни дейци, ветерани на революцията и новатори в производството.

Много удачна форма се яви изнасянето на цикъл от лекции по отделните страни на знанията. Те дават цялостна представа за нашия ръст, за всемирноисторическите завоевания на Партията и народа.

Значително място пред юбилейната пропаганда заема Ленинианата — това е вечер, лектория или кинолектория, посветена на живота и дейността на В. И. Ленин. На неговите сратници, отдали живота си за революцията, на борбата за победата на социализам в нашата страна, се посвещават вечерите на забележителни революционери. Партийните комитети търсят пътища за повишаване на действеността на лекционната пропаганда, стремят се да я съчетават с другите ефективни форми на масово-политическата работа сред трудещите се. И в такова съчетание в интересните вечери и срещи наред със словото на лектора разказват спомени и ветераните на революцията и труда или пък се показват откъси от филми. С това се постига не само злободневност, но и убедителност, яркост, емоционално въздействие върху слушателя.

В юбилейната година много важно е лекционната пропаганда да обхване най-широките слоеве на градското и селското население. Интересните, високосъдържателни лекции, доклади и беседи трябва да станат норма в ежедневния живот на всеки колектив. Затова у нас има всички условия.

Да се разнася марксистко-ленинското учение сред масите, да се прави това по-съвършено и с по-достъпна форма — значи да се увеличава материалната и преобразуваща сила на партийните идеи, да се повишава трудовата и обществено-политическа активност на съветския човек.

Н. ГОЛОВКО
ръководител на лекторската група на отдел „Пропаганда“ при ЦК на КПСС

Превод със съкращения от в. „Правда“.

НА СЪБОРА НАЙ-ДОБРИТЕ

През тази година се навършва половин век от Великата октомврийска социалистическа революция. Наближава и най-значителното събитие в живота на Димитровския комсомол — неговият XI конгрес. Вдъхновени от тия големи събития, младежите от Иширковската комсомолска организация се включиха активно в социалистическото съревнование за срочното и качествено прибиране на реколтата от есенниците. Младите механизатори, полевъди и животновъди с радост и задоволство посрещнаха решението на ЦК на ДКМС за свикване на Втори петхиляден младежки събор на плодородието и се борят активно за завоюване правото да участвуват в него.

Общинският комитет на ДКМС реши тази година съревнованието да се води под девиз: „Техниката с пълна мощ“ и „За най-високи постижения в труда и организационно-политическия живот на всяко комсомолско дружество“.

През месец октомври т. г. ще проведем теоретичен изпит за проверка на икономическите, агрономическите и техническите знания на комсомолците.

Ние, младежите от района на Иширково, призоваваме всички комсомолци — механизатори, полевъди, животновъди и младежи специалисти от Силистренски окръг, на благородно социалистическо съревнование за срочното и качествено изпълнение на всички задачи, за достойно посрещане на XI конгрес на ДКМС и 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция.

Нека на Втория петхиляден младежки събор във Варна да изпращаме най-достойните младежи — първенци в труда.

И. СПАСОВ
секретар на общинския комитет на ДКМС с. Иширково.

Постъпки, достойни за уважение

ОТ НЯКОЛКО дни пионерката Виолета Тодорова работи на пункта за приготвяне на пулп в с. Попина. Тук са и нейните съученички и другарки. Малките ръчички пъргаво отделят костилките на кайсиите и внимателно ги поставят в подредените една до друга щайги. От време на време другарските закачки и шеги будят кръшен детски смях.

Работният ден е към своя край. В сравнение с другите дни днес Виолета е манипулирала най-много. Радостта ѝ е голяма. След предаване на последните килограми пионерите дружно потеглят към домовете си. До парка Виолета се отделя от малката групичка и по напречната уличка тръгва към дома си. Изпаднала в унес, тя вижда пред себе си скътани на две банкноти. Виолета огледа надлъж улицата. Нямаше никой. Наведе се и взе парите — 25 лева. Не пристъпи нито крачка напред. Погледа още веднъж безлюдната улица, но никой не идваше. Тогава тя се отправи с парите към общинския комитет на Отечествения фронт. Там срамежливо разказа за случилото се и предаде парите. Вечерта в местната радиоуредба бе направено съобщение. Втората вечер също, но никой не потърси парите.

В комитета запитали Виолета кое я накара да постъпи така.

— Работя от няколко дена на пулпа. Разбрах, че парите не се печелят лесно. А може би човекът, който ги е загубил, ги е приготвил да купи нещо за детето си.

Собственикът на парите сигурно ще се научи и ще си търси парите. Той ще потърси и пионерката Виолета Тодорова, за да ѝ благодари за честната постъпка.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

* * *

Към края на учебната година пионерката Пенка Стоянова от VII-б клас намерила на улицата портмоне с пари и 20 купона за хляб. Без да се колебае, тя го предала в общинския съвет, за да издирят собственика и му предадат намерените пари и купони.

Няколко дни по-късно в учителската стая влязъл пионерът Деян Цветков, който разказал запъхтян как до книжарницата намерил часовник, и помолил учителите да го предадат на собственика.

Намерените вещи и пари са предадени на собствениците. Те са доволни, че в селото се намират такива честни и възпитани пионери.

Доволни са и самите учители и родителите на децата, защото и те имат дял в тяхното възпитание.

* * *

Преди известно време Сидика Сабриева, работничка в цех „Белене на ракита“ при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра, е загубила часовника си в района на цеха. Всички работнички с тревога го потърсили, но напразно. Часовникът не се е намерил.

В цеха идват комсомолци от училище „Кирил и Методий“ с поръчение да помагат на работниците. Една сутрин комсомолецът Димитър Илиев от VII-б клас намерил загубения часовник и го предал на собственичката.

Ръководството на цеха изказва благодарност на Димитър за честната му постъпка.

Здравка ГУНЕВА

Комсомолците в съревнование

В началото на лятната кампания общинският комитет на ДКМС с. Нова Черна реши на Втория петхиляден събор на плодородието във Варна да се прати оня младежки комбайнер, който пожъне най-много декари и овършее най-много тонове, при качествена работа.

Младите комбайнери приеха от сърце това решение на комитета и си обявиха благородно социалистическо съревнование.

Механизаторите от Нова Черна завършиха първи жътвата, като от 4 300 декара овършаха 2 000 тона или средно по 450 кг пшеница от декар.

Първенец в съревнованието излезе комбайнерът комсомолец Петър Николов, който пожъна 1 496 декара и овърша 650 тона зърно. С открито чело и с чувство на изпълнен дълг той ще представлява новочерненските механизатори на събора във Варна.

Николай НЕДЕВ

Преди три години Фатмегюл Мустафова от с. Чернолик е изпратена с партийно поръчение като птицегледачка в птицеферма на стопанството. Сега вече тя има добър опит и заедно с помощничката си Юсмюгюл Джевдетова значително преизпълняват плановете си. За шестмесечието на тази година тя получи над 470 000 яйца, при годишен план 775 000.

Успехи в личните стопанства

Трета година вече Дафинка Стоянова от град Тутракан постига високи успехи в своето лично стопанство. И в трите години тя преизпълни сключените договори с ГПК „Наркооп“ — Тутракан. В нейния двор сега ще видите над 60 кокошки-носачки, 30 ярки и повече от 100 малки пилета. Положените грижи към тях донесоха на стопанката добри парични доходи. При договор тази година да продаде на „Наркооп“ 4 000 яйца, досега тя е предала 5 300. От 60-те носачки тя получава средно на ден по 30-40 яйца. От това се вижда, че до края на годината тя ще може да продаде още над 3 500 яйца и ще се нареди на едно от първите места в окръга.

Нужно е обаче както тя си изпълнява договорните си задължения, така да ги изпълняват и „Наркооп“ — Тутракан, като снабдява редовно с фураж добрата стопанка и останалите производители.

Живко ТРУШЕВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

16

Когато Вихър го погледна в гестапо, стана му весело. „Глупаци — помисли си той, — слепецът не може да има такова акуратно, чипоносо, луничаво лице. Слепотата винаги налага отпечатък на трагизъм и добрата върху човешкото лице. А този е румен и сит. Глупаци“.

Втори гестаповец вървеше от дясно, малко по-далече. Той беше облечен като селянин. Трети вървеше отпред и често се оглеждаше, като че ли търсеше някого в тълпата. Пет други сътрудници на гестапо бяха заели ключови позиции около пазара: на пресечките на улиците, така, че да се виждат един друг и да осигурят преследване в случай, че русинът се опита да бяга. За това, че пазарът ще бъде блокиран, Вихър се досещаше, макар че за тези петимата, естествено, нищо не му каза преди излизане от гестапо.

Храна за гълъби продаваха предимно [illegible] жълтъци, пояли [illegible] пръти малки кошници, покрити от стари, жълти вестникарски страници.

Вихър поглъщаше хорската реч. Изпитваше остро чувство на щастие, слушайки гласовете на хората. Той не трябваше да отговаря никому и нищо. Всеки отговор в гестапо му струваше скъпо. Отговорът трябваше да бъде бърз, непринуден и правдив дотолкова, че при възможна проверка да остане път за двусмислено тълкуване. Нощем след разпитите той не можеше да спи, защото отново „преврътяваше“ в паметта си това свое „кино“. Припомняше си всяка интонация на шефа, припомняше си в каква последователност му задаваха въпросите, как им отговаряше, къде имаше паузи, [illegible] отговори можеше да се [illegible] след анализиране на поводите за нови въпроси. Отбеляза зваше за себе си какъв кръг от въпроси още не бяха засегна ли, пресмяташе какво трябва да ги интересува най-напред и приготвяше приблизителни измислици за най-вероятните ситуации.

Слепецът бутна Вихър в страната.

Вихър се обърна бавно. Слепецът кимна с глава към млад момък в черна кадифена куртка, в сиви панталони, пъхнати в ботуши. Момъкът държеше в ръце кесия с храна за гълъби.

ОЧНА СТАВКА

Старецът във военна униформа сега не беше сам. До него седеше човек в сив цивилен костюм. Коля разбра, че е от гестапо. Той не се излъга. Старият офицер каза:

— С вас ще говори господинът от отдела за преместване на чуждестранната работна сила.

„Знам я тази работна сила — усмихна се на себе си Коля. — А мутрата от пиянство...“

— Много ми е приятно — каза той, — а пък аз седя-седя, почнах да се вълнувам вече.

— Вредно е да се вълнува — каза цивилният, — особено за такъв здрав младеж като вас.

— Вълнувам се не по своя добра воля — усмихна се Коля.

— По наша ли? — също се усмихна цивилният.

— Ами че не по своя.

— Е, добре... Да оставим това. Къде бихте искали да работите? В какъв отрасъл от стопанството на нашата народна държава?

— Виждате ли, аз придобих много професии през последните три години. Изброих ги вече.

— Да, в течение съм. Към края на завършването си ли сте прекъснали цикъла от занятия във физическия факултет, или по средата?

— По средата. Да, може би точно по средата.

—А как сте с езика?

—По-скоро зле, отколкото добре. И в училище получавах по средствени оценки по немски език.

— Тъй ли?

— Сега съжалявам. Но у нас ни учеха лошо по немски език.

—Напълно вярно. Разказваха ми, че във вашите училища въобще не изучават произношение.

— Там е работата. А да се занимавам сам беше трудно: време не стигаше, макар да ми се искаше, а не изкараш ли нещо странично — няма да ядеш.

— Вие сте весел младеж. Наричат ви...

— Андрей... Яковлевич...

— Яковлевич... Общо взето доста еврейско презиме.

— Яков ли? Какво пък вие!... У вас самите има много Яковци. Имах един познат немец: Якоб Ройн, фелдфебел.

— Откъде е този Ройн?

— Мисля, че от Берлин. Не помня точно.

— А презимето на баща ви?

— Иванович. Яков Иванович.

— Откъде е родом?

— Потомствен московчанин.

— Къде живеете?

— Аз ли?

— Баща ви.

— Заедно с нас.

— Това написахте вече. Интересува ме къде живеете, преди да дойдете във вашата квартира.

— Не си спомням... Някъде в Палиха, а точно не си спомням, не съм се интересувал.

— Кажете ми ето какво — разтягайки гласните, каза гестаповецът, — къде работехте в Минск?

— В бръснарницата на Еременски.

— Опишете ми подробно вътрешния вид на бръснарницата.

— Значи, така... Дълга стая, в нея кресла — това е всичко.

— Колко кресла имахте?

„Те са разпитвали Стьопка, сега проверяват с мене. Но Стьопка каза, че го разпитвал един старец, защо е дошъл цивилният? Стьопка сигурно седи в тъмна стая, изпитват го — дяволска психология. Но защо е дошъл гестаповецът? Нима Стьопка е сбъркал нещо? Или аз съм сбъркал? Не може да бъде! Той не е могъл да ме продаде, не е могъл!“ — бързо мислеше Коля, отговаряйки машинално:

— Имахме три кресла.

— Три кресла — замислено повтори гестаповецът, — добре е, че креслата са три... Отлично е, че сте имали именно три кресла...

Той отвори дебела папка, на гърба на която беше написано на немски „МИНСК“, и почна разсеяно да рови в листата.

„Такива номера не ни минават — помисли Коля, — така плашат само децата от предучилищна възраст...“

— Просто абсолютно великолепно е, че сте имали три кресла — отново повтори гестаповецът, — а зад кое кресло работехте?

— Зависи...

— Свое кресло нямахте ли?

— Най-често заемах мястото до големия прозорец: виждаше се улицата... Интересно беше, знаете ли...

— Момичета, крачете, фустички...

— Там е работата.

— Колко ви плащаха на месец?

—Имахме ежеседмична заплата. Собственикът ни плащаше всяка събота. Това е заповед на бургмистъра — да се плаща на седмица, нима не сте чули?

Гестаповецът се усмихна слабо с ъгълчето на устата и Коля разбра, че се държи безпогрешно: ловеха го от различни страни и не фронтално, а отдалече, в подробностите.

— Кажете, моля ви — попита гестаповецът, разтягайки както по-преди гласните, — а някакви рисунки имахте ли на прозорците?

(Следва)

Така се подготвяме за новата система

Промкомбинат „Текстил" се намира пред въвеждане на новата система на ръководство на народното стопанство. Макар че не се знае кога точно ще стане това, ръководството на партийната организация започна усилена подготовка.

Още в края на 1966 година, по инициатива на партийното бюро, активът прие мероприятия, които обхващат основните моменти по подобряване организацията на труда, на производството и за запознаване актива и ръководните кадри с принципите на новата система. На техническото ръководство възложихме задача да огледа машините и съоръженията, да прецени годността им и да разкрие резерви за по-рационалното им използуване. В резултат на това бяха въведени редица новости и подобрения. Те водят до повишаване производителността на труда и облекчаване производствената работа. В тъкачния цех се премина частично към използуване на кухи шпули. Производителността на труда нарасна с 3 на сто. Техниците увеличиха оборотите на част от становете средно с 6 оборота в минута. Бояджиите започнаха да боядисват вълнените материали на влакно и подобриха качеството на продукцията. В предачния цех увеличиха оборотите на вретената от 5 500 на 6 500 в минута. Ефектът от това техническо усъвършенствуване е осезателен както по отношение производителността на труда, така и по отношение на качеството. В този цех се направиха още много подобрения на машините, като механично пълнене на чувалите със суровина, приспособление за механично товарене на касите с готова продукция, доставяне на електротелфер, механично почистване на дараците и т. н. Голяма роля за повишаване производителността на труда и подобряване на качеството изиграта тясната специализация на работниците от цеха за фъкана бродерия.

От първи юли работниците от бояджийския цех преминаха от групови към индивидуални норми. Целта е да се сведе броят на производствениците до необходимото число за извършване на бояджийските работи. Първите резултати са насърчителни.

Вече две години плетачният цех не изпълнява производствената си програма. Този факт накара ръководството на предприятието сериозно да помисли за съществуването му при условията на новата система. Трябваше или да се ликвидира като производствена единица, или да се преустрои така работата, че да изпълнява редовно задачите. Ние тръгнахме по втория път, като взехме мерки за повишаване производителността на труда. За тази цел доставихме по-голяма преса, апарат за прехвърляне на бримки и други машини. От първи юли въведохме нова организация на труда, чрез която се засили самоконтролът и личната отговорност. Резултатите са добри — цехът вече изпълнява дневния график.

Не по-малък дял в подготовката за новата система на ръководство имат счетоводните работници. Те направиха задълбочен анализ на набраното изхабяване на основните средства и извършиха изправителните операции. Така изхабяването бе доведено до размер, съответствуващ на намиращите се в експлоатация основни средства. Под контрола на счетоводителите се извърши частична инвентаризация на стоково-материалните ценности, уточни се действителният размер на използуваните малоценни и малотрайни предмети и се следи ежемесечно реализацията на готовата продукция.

Партийното бюро и комунистите осъществяват действен контрол върху подготовката по внедряването на новата система на ръководство. На свое заседание бюрото изслуша информация от техническото ръководство за състоянието на машинния парк и набеляза редица мерки за ускоряване на техническия прогрес.

За запознаване на актива с основните принципи на новата система през 1966 година бе открит по линията на партийната просвета кръжок „Икономика на промишленото предприятие". Лекциите разглеждаха икономическите въпроси в светлината на новата система. Кръжокът повлия положително върху подготовката на кадрите.

Към партийната организация изградихме група от докладчици. Тяхната задача е през настоящата година да запознаят всички производственици с основните положения на новата система. Вече са изнесени лекциите: „Основни положения на новата система на ръководство на народното стопанство", „Организация на работната заплата при новата система на ръководство" и „Взаимоотношенията между търговските организации и промишлените предприятия при новата система". Сега пред нас е поставена задача за бързо и ефективно развитие на техническия прогрес.

Ние си даваме сметка, че извършеното досега по подготовката за посрещането на новата система е само едно начало и че за постигане на поврат в развитието на икономиката са ни нужни още много усилия и по-нататъшно усъвършенствуване на партийното ръководство. Трудолюбието на работниците и стремежът им да бъдат в първите редици в съревнованието ще ни помогнат да изпълним тази важна задача.

Борис ГЕОРГИЕВ
секретар на ППО при промкомбинат „Текстил"

ДА СЕ ЗАПАЗИ ПОСТИГНАТОТО

В МАЛКАТА чиста и подредена стая се бяха събрали всички животновъди от кравефермата на с. Голеш. При тях, както винаги в края на месеца, бяха дошли председателят на стопанството Паско Жеков и партийният секретар Алекси Кудинов. Трябваше да се отчетат резултатите от последния месец.

— Във фермата работят 32 човека — посочи в своята информация бригадирът Георги [illegible]жат за 310 крави. Всеки дояч има по 25 животни. Доенето е механизирано.

От по-нататъшния разговор стана ясно, че фермата за шестмесечието е трябвало да получи 388 тона мляко, а е постигнала 392 тона. Резултатите от първата десетдневка на месец юли обаче показват, че взетият аванс намалява. Млеконадоят с всеки изминат ден спада. Създалото се положение не може да не безпокои животновъдите и те с право изразиха своята тревога.

Някои от пастирите споделиха мнението, че кравите се изкарват много късно на паша. Горещините не им позволяват да пасат нормално, а и вечер се прибират рано. При това положение няма да бъде лошо, да им се дава по малко концентриран фураж, докато започне хранението със сочни фуражи. Не по-малко отрицателно се отразява и това, че кравите се доят в различно време, а и карбамидът е свършил. Честото сменяне на доячите също не дава положителни резултати.

Животновъдите поставяха своите справедливи искания пред ръководството, а председателят на стопанството посочи някои от техните недостатъци. Хигиената не е на нужната висота. Не се мият редовно доилните агрегати и не се проверява инсталацията. В резултат на това се влошава качеството на млякото и не се извършва правилно доене. Виновниците за някои нередници са наказани.

Председателят увери, че всичко, което трябва, ще бъде доставено. Необходимо е да не се изчакват месечните отчетни съвещания, а нуждите предварително да се съобщават на ръководството, за да могат своевременно да се удовлетворяват. Тази година са засети 100 декара с цвекло и 40 декара с тикви, които ще задоволят нуждите от сочни фуражи през есента.

Сред доячите от фермата най-добри резултати е постигнал Иван Дойчев, който при план 34 тона е надоил 43 238 литра. Незначително по-малко са надоили и Господин Стоянов, Рада Николова, Тодорка Иванова и други.

По решение на управителния съвет на всеки дояч се дава по една стотинка за всеки литър мляко над плана, а на пастирите по 1,5 лева за всеки 100 литра. Само за последните два месеца Иван Дойчев получи 43 лева, Господин Стоянов 18 лева и т. н. Това е една хубава форма на работа, резултатите от която са положителни.

Досегашните успехи, искания на животновъдите и готовността на ръководството са ярък показател, че поставената цел да се надоят по края на годината 792 тона мляко ще бъде изпълнена.

Иван ПЕЙЧЕВ

ЗА ЕФЕКТИВЕН ТРАНСПОРТ В ТКЗС

ВАЖНА част от производствените фондове на кооперативните стопанства в окръга заема товарният автомобилен транспорт. Това налага той да се използува ефективно. В това отношение в нашия окръг с всяка изминала година се получават все по-добри резултати. Но независимо от тях постигнатото е все още недостатъчно.

За да бъдем по-убедителни, ще приведем само няколко примера от работата на транспорта в ТКЗС. През 1966 година товарните автомобили в окръга са били заети в работа само 68 процента от работните дни, докато останалите 32 процента по различни причини са били в престой.

Освен това, когато са работили, само 51,7 на сто от времето са били в движение. Останалите 48,3 процента са използувани за товарене и разтоварване. Не по-добре се оползотворява и движението на автомобилите. От всичките пропътувани километри през годината само 61,6 на сто са с товар, а останалите 38,4 на сто са пътували празни. Това подчертава, че автомобилният транспорт в кооперативните стопанства на окръга не се ползува добре.

Една от основните причини за това е недостатъчната организация в стопанствата по воденето на първичната документация, а оттам изпускането на контрола върху работата на автомобилите. Воденето на първичната документация в кооперативните стопанства отразява резултатите от работата на автотранспорта. Основният документ, върху който се изгражда отчетността, е пътният лист.

Правилното водене на този документ и оказваният действен контрол пресичат пътя на престъпността, не допускат разхищения и дават възможност за най-целесъобразното използуване на автомобилите. Обаче състоянието на воденето в ТКЗС пътни листове е незадоволително и не отговаря на изискванията на етапа, в който живеем.

За да се обосновем, ще се спрем само на няколко момента от воденето на този документ и на някои други организационни въпроси. Трябва да отбележим, че ръководствата на кооперативните стопанства недооценяват достатъчно задачите по точното и правилно водене и предаване на пътните листове. Не проявяват достатъчно взискателност, в резултат на което в много стопанства назначените диспечери са натоварени с несвойствени за тях задачи.

Не са редки случаите, когато задачата на шофьора в лицевата страна на пътния лист вместо да се попълни от диспечерите, се попълва от самите водачи или въобще не се попълва. Такива случаи се срещат в Ишиково Алфатар, Добротица и другаде.

Често този документ се предава обратно от шофьора с голямо закъснение, понякога и след десетина дни. Това не дава възможност за проверка на достоверността на данните в пътните листове при тяхната обработка. Вместо при всяко завръщане на колата диспечерът да приема стария пътен лист и тогава чак да издаде нов, то често не се спазва това правило, каквито случаи има в стопанствата Добротица, Калипетрово, Алеково, Малък Преславец и др.

В голяма част от кооперативните не се попълва разделът за горивата — наличността преди тръгване на колата на път, до литото гориво на бензиностанциите и наличността при завръщане, за да се види фактическият разход на гориво през деня или по включването на даден агрегат. Това трябва да се съпоставя с полагащата се норма и да се види дали колата има икономия или прерасход.

Не се отчита редовно километраж, което не дава възможност да се проверят действително извършените рейсове.

Като крайно незадоволително качество на данните по пътния лист може да се посочи разделът за времето, прекарано в наряд. Тука поради нехайство от страна на някои шофьори и недостатъчния контрол при приемането и при разработката на пътните листове се получават куриози. Ще приведем само два примера. В ТКЗС — Калипетрово по пътен лист № 4318 на кола 14-99 с водач Ненчо Драгоев е отчетено време в движение 10 часа за изминати 58 километра или среден пробег 5,8 км в час. В ТКЗС — Иширково с пътен лист 7 718 от месец юли миналата година се отчитат изминати 106 километра за време в движение 8 часа или средно 14 км в час.

В някои стопанства неправилно се изчисляват превозените товари и произведените тонкилометри, поради вземане за база пълния капацитет на товарните автомобили, вместо фактически превозените товари. Неправилно се изчисляват превозените пътници в тонкилометри вместо в пътнически километри.

Тези нарушения при попълването на пътния лист на товарните автомобили в кооперативните стопанства водят до неточното им отчитане, а това от своя страна дава възможност за извършване различни нарушения от страна на шофьори и други лица.

Във връзка с нуждите от по-добряване на работата по воденето на първичната документация за автомобилния транспорт в кооперативните стопанства трябва да се подобри организацията и контролът на автостопанствата при ТКЗС, като не се допуска транспортно средство да тръгне на път, без водачът да е отчел пред диспечера пътния лист от предишния наряд. Желателно е органите на КАТ и ДАИ и техните сътрудници при проверка на документите на водачите да обръщат по-подробно внимание и на пътния лист.

Божко ХРИСТОВ

Добър животновъд е Вельо Атанасов. За първите 5 месеца от годината той надои 4 000 л мляко повече от планираното и се нареди между първенците на ТКЗС — Окорш.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Писма на читателите

В бирата водорасли

Напоследък зачестиха случаите в нашата сладкарница да се доставя бира и лимонада от Силистра с разни примеси, като утайки, водорасли, буболечки, мухи и прочие боклуци.

Ето двама кооператори, уморени от усилния труд на полето, влизат в сладкарницата на Сребърна да изпият по една бутилка бира. Но... всичката им жажда изчезва и те напускат сладкарницата огорчени, след като са забелязали разни плаващи неща в бутилките. А продавачът вика след тях: „Изпийте си бирата!" Следва отговор: „Не. Да си я пият разливачите в Силистра!"

Как ли биха постъпили тези, които я разливат в бутилки, и тези, от които зависи течността за лимонада и бира да бъде чиста, ако им се сервират такива напитки с всякакви примеси?

Марин СЕРТЕВ
Сребърна

ДО КОГА?

Водоснабдяването на село Ирник беше труден проблем. Въпреки че до него имаше тръбопровод, водата не беше постоянна. Постъпването на вода от Исперихско бе недостатъчно. Преди една година свързаха селото със силистренския водопровод. Зарадваха се жителите на селото. Помислиха си, че повече няма да отиват от рани зори за вода на далечните чешми. Изоставиха кладенците. Но радостта им не беше за дълго. Започнаха сега пък честите аварии в тръбите и отново по цели седмици не потича по тях вода.

В центъра на селото като за „украса" Гечо от Добротица — отговорник по водоснабдяването, една година вече откакто изкопа край тръбопровода яма, за да се види, че има нужда от ремонт. Чешмата, от която вземахме вода за детската градина, също от една година чака отстраняване на повредата.. Налага се да вадим вода от изоставените кладенци, които е крайно замърсена. А това е жътвен сезон, нужна е вода. Кога, най-сетне, ще бъде осигурена вода за нашите селяни?

Мария ИВАНОВА
Ирник

НЕ ВСИЧКИ ВЪПРОСИ СА РЕШЕНИ

ПРЕЗ настоящата година стрижбата на овцете в ТКЗС — Попина се проведе със закъснение от 10 дни в сравнение с миналите години. За разлика от тогава обаче вълнодобивът бележи ръст: от 1959 г. до 1965 г. включително той е 2,9 кг, през 1966 г. — 3 кг а тази година — 3,4 кг от овца.

Не изостава и млекодобивът. При план 120 т мляко стокова продукция животновъдите предадоха на държавата 133 т. Поради ранното пресушаване, планът за общата продукция — 144 т няма да бъде изпълнен с 2 т.

Ранното пресушаване на овцете обаче дава възможност да се проведе по-рано и осеменителната кампания.

Предварително овцете са разделени на разплодна и стокова част. Стадата са напълно комплектувани. Разплодното ядро от 1 500 овце е в добро състояние, но независимо от подсоляването и подхранването с 200 г концентриран фураж, поради недостиг на зелена маса, броят на разгонените овце в стопанството е все още малък. Това налага управителният съвет да се занимае с този въпрос и се погрижи за осигуряване на достатъчно количество зелен фураж.

И в Попина, и в Гарван осеменителните пунктове са подготвени за настоящата кампания. Те са оборудвани с всичко необходимо. Осеменителите са определени и с нетърпение очакват да започнат активна работа.

Ангелина СТОЕВА

Нашата търговия през погледа на потребителя

ДОСАДНИ ФАКТИ

В тези напрегнати летни дни, препълнени с трудов ентусиазъм за прибиране на реколтата в срок, дуловчани са принудени по цели часове да чакат за хляб, мляко, зеленчуци и месо. И не защото няма, а защото „Наркооп" — Дулово не ги осигурява на потребителите навреме.

В целия град хляб се продава само в два магазина и той не винаги се доставя редовно, поради което хората са принудени да чакат по опашките цели часове. Това положение е особено досадно в съботни дни, когато хората се снабдяват с хляб и за неделния ден. Магазините от 9 до 11 часа са затворени, защото ръководството на „Наркооп" — Дулово отбягва да плаща 2 часа извънреден труд на продавачите. Получава се така — служители, работници, труженицти от полето напускат работните си места, за да чакат за хляб от 11 до 14 часа на дълги те опашки, защото иначе рискуват да останат без хляб не само в съботния, но и в неделния ден.

Прясно и кисело мляко се продава също в магазините за хляб. А и двата магазина са без хладилни шкафове, поради което продавачите правят заявки само за по 25-30 литра мляко, което бързо се изчерпва. Десетки са гражданите, които чакат със съдовете си и след това са принудени да се връщат без мляко, огорчени от дуловската търговия. Много от тях имат малки деца, за които млякото е основна храна. Още по-лошо е положението с този продукт в неделни дни, когато някоя стопанка иска да сготви нещо по-вкусно, но млякото недостига и се продава само в центъра в сладкарниците, които се намират на 2,5 км от крайните квартали.

Подобно е положението и с продажбата на зеленчуците.

А месото се докарва от Силистра с неподходящи за целта коли. В лятната горещина то се запарва и когато го извадят от колите, е готово за разваляне. Ако пък престой един ден, вече е развалено.

Това не е тревожен сигнал на пишещия тези редове, а тревога на гражданите от Дулово. Те искат да купуват от магазините без затруднение всичко необходимо. В съботен ден магазините да бъдат отворени до два часа след обед и да се доставя повече прясно мляко. Да се разкрие още един пункт за продажба на мляко на юг от гарата. Нашите търговски ръководители трябва да приложат опита на новопазарци в организирането на разносната търговия на прясно и кисело мляко. Налага се да се разреши клането на животни в Дулово, щом от Силистра не могат да ни снабдяват навреме с прясно месо. Това ще предпази дуловчани от евентуални отравяния. Да се организират повече пунктове за продажба на разхладителни напитки.

Ако тези мероприятия, предлагани от дуловските граждани, „Наркооп" осъществи, то ще се спести ценно работно време, което се губи сега по опашките и излишно се хабят нерви.

Ив. ПЕЕВ
— санитарен инструктор

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

НЕРЕДНОСТИ, КОИТО ТРЯБВА ДА СЕ ОТСТРАНЯТ

АКО РАЗГЛЕДАМЕ шестмесечния отчет за изпълнение плана в животновъдството в ТКЗС — Сребърна, ще направи впечатление, че по някои показатели стопанството е по-назад, отколкото за същото време през миналата година. Такъв е случаят с краве мляко, свинското месо и особено с плана за яйца, достигнали едва 35 процента. Сега смъртността при всички видове животни е по-голяма.

Докато тук са постигнати известни успехи в областта на полевъдството, то животновъдите не могат да посочат някакви достижения. Те все още говорят за намаляване на загубите, а не за чист доход. Причините? Те са толкова много!

На първо място развъдно-поборителната работа във фермите не е на нужната висота. В говедовъдството не се води контрол в разплодните стада. По същата причина не се ликвидират и най-ниско продуктивните животни в стоковите ферми, а и да се бракуват няма юници, с които да се подменят. Особено неразумно се отнася ръководството на ТКЗС към младите животни. Не се спазва указанието за пълноценно хранене на юниците, така че да могат да се заплодят на 18 месеца, а се заплождат едва когато са вече на 2 и половина години. Водено от погрешното мнение, че на непродуктивните животни трябва да се дава по-малко храна, ръководството изпада в непоправима грешка. Младите крави губят от положителните си качества, следствие неправилното си развитие. И макар че по начало те са от добра порода, някои от тях се бракуват още след първото и второто теле, защото показват ниска млечност. В такива случаи стопанството губи много средства и продукциите се оскъпяват.

Друга слабост е неправилната структура на стадата. Процентът на кравите достига едва 36 на сто, докато трябва да бъде най-малко 45 на сто. Причината е бавното угояване на телетата. Те не се хранят интензивно. Затова вместо по 15 месеца, престоявят в стопанството много повече. Тази слабост е избегната само в групите, където телетата се угояват със стартерни смески. Лошото е това, че те се доставят в малко количество (не по вина на стопанството) и много малък брой животни се отглеждат по този начин.

Още по-лоша е картината в овцевъдството. И тук разплодните ядра не се контролират. Попълването на стадата с нови животни става „на око". Липсата на пасища и подходящи места, където стадата да лагеруват, оказва много голямо влияние за недоброто състояние на овцете и агнетата.

Не е направено необходимото и за подобрение на развъдната работа и в свиневъдството. Във фермите има женски животни, които са на по 6-7 години и раждат по много малък брой прасета. Би трябвало те да се подменят, да се подобри породният им състав.

За да се постигнат положителни резултати от животновъдството в ТКЗС — Сребърна, при всички случаи трябва да се подобри фуражният баланс. И през тази година тук е имало случаи, когато животните са оставали с много ниска дажба концентриран фураж. За пълноценно хранене и дума не е могло да става. От голямо значение е и създаването на пасища, за които да се полагат специални грижи. Само така ще може да се осигури правилно развитието на животновъдството, да се постигне от тях желаната продукция, да се намали нейната себестойност. Защото себестойността на 1 литър мляко например струва на стопанството през първото шестмесечие 7 стотинки по-скъпо от изкупната цена.

Друга, не маловажна причина за незавидното състояние на животновъдството в сребърския кооператив е липсата на необходимите кадри. Тук има само един главен зоотехник, който в никакъв случай не би могъл да се справи с всички задачи. А за поставянето на племенното дело на необходимата висота е нужен човек, който от близко да го ръководи. И в отделните бригади се чувствува крещяща нужда от участъкови зоотехници. Освен това животновъдите се назначават съвсем безразборно. А нали те са хората, които всеки ден работят във фермите. Нали от тяхното умение зависи получаването на повече продукция?

По всички тези наболели въпроси наскоро в заседание на партийния комитет в Сребърна се води сериозен разговор. Впрочем, това бе началото на разговора. В изказванията на присъствуващите се чувствуваше загриженността и болката от неуспехите. Заседанието определи комисия, която да изработи обосновани предложения до общинския партиен комитет и управителния съвет на стопанството за подобрение работата в животновъдството. Освен това програмата за бъдещата дейност ще се разгледа от партийните организации в Сребърна и Ветрен, ще стане достояние на самите животновъди.

Ст. ГЕОРГИЕВА

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛЕН ХУДОЖНИК НА БЪЛГАРСКОТО СЕЛО

(90 години от рождението на Елин Пелин)

ТВОРЧЕСТВОТО на Елин Пелин е едно откровение за родния селски човек. Едва спомнаваме името му и пред нас застават измъчените образи на Бо не Крайненеца, Лазаринка, Елка, Липо и др. Писателят дълбоко чувствува мъката на своите бедни, селски братя; през тази мъка е минал и той — селянинът от Байлово, сраснал се е с нея. Установил се в града, след двегодишно, полугладно учителстуване из страната, той завинаги остава свързан с този селски свят — свят, пълен с повече страдание, отколкото с радост. Но в този свят е неговата любов към Андрешко, който остави сдията в блатото, за да спаси бедния си събрат; към Липо, който вдигна ръка да отмъсти за поругаината сестринска чест; към злобното отчаяние на пияните селяни, примирили се с божията немилост и окаяната си съдба от „Напаст божия", към цялата унила и тежка картина на селската армия от „Задушница". Защото времето на Елин Пелин е време на борбания за власт, време, когато ев тинният морал на делничната практичност и алчност е на дне вен ред.

Той остана чужд, незасегнат от никакви влияния, така стремително нахлули в нашата литература преди и особено след войните. Забележителен писател-реалист, цял създаден и разтворен в селото, той докрай бе свързан с народния живот. След него в нашата литература само Йовков така силно разкрива богатството на селския живот, мъката и краткотрайните радости на селянина. Заедно с това се чувствува един трезв реализъм и една духовна жизненост — неща, чрез които Елин Пелин разкрива в нова светлина някои основни черти от националната психика на българина. И тъкмо тази жизненост, която блика от творчеството му, говори, че в най-трагичните моменти от историческото си развитие този народ успява да запази жизнеността си, без да се отдава на песимизъм, утвърждавайки по този начин демократичните си и хумании заложби.

Появата на Елин Пелин на литературния небосклон съвпада с времето на писателите-народници. Но той остава чужд на битовизма и патриархално-романтичната идеализация на селото, така характерни за народниците. Неговият реализъм не е временно предпочитание — той е израз на вътрешната му потребност да каже цялата сурова и неподправена истина за своя народ.

Едва ли е нужно да се припомня цялото творчество на писателя. Достатъчно е да се назоват десетина-дванадесет разказа, за да се очертаят безпогрешно неговите контури и особености. И едва ли българското село е намерило толкова многостранно и дълбоко отражение на всичките си особености, както в малките разкази на Елин Пелин. В нашата литература нямаме друг автор, който да е разказал толкова много за нашите селяни — в късите му разкази опознаваме човека с неговата песен и мъка, с копнежа и болката му, с любовта и страданието. Не напразно отрича той тази държава, която уж е на народа, но която го смуче ежедневно. „Лъже държавата. Мащеха е тя. Мащеха за едни, а за други най-млечна майка". Излишно е да се опитваме да убеждаваме някого в идеите му. Достатъчно е човек да прочете цялата статия за държавата, за да разбере колко прогресивно е бил ориентиран Елин Пелин.

Творчеството на писателя е върхна точка в развитието на критическия реализъм като метод. То изрази най-остро стълкновенията между народните маси и възхождащата и жадна за облаги буржоазия. Утвърждаването на капитализма в България е за сметка на българския селянин, сметка с всичките й драматични последици. Ето защо това стълкновение беше така болезнено преживяно в икономическата ни история и още по-болезнено отразено в душевността на българския селянин. И въпреки катаклизмите, този селянин запази необикновената си жизненост. Вгледаме ли се внимателно в героите на Елин Пелин, разбираме мъдростта на писателя, който чрез изумителния реализъм на изобразената жизнена правда за бедственото положение на народа отрича съвременното си общество. А силите, които трябва да го преобразят, са пак там — у самия народ, у когото са заложени всички материални и духовни ресурси на живота.

Николай ЗЛАТЕВ

КЕТЕ КОЛВИЦ „ВЗРИВ"

ДЪГА ВЕЧЕ ТЛАСЪВ

страница за литература и изкуство

АПОСТРОФИ

„Аз зная — ще се върна някой ден
и уморен на прага ще поседна"...
—Бе я се върнеш, я не, но поне
препиши на мен апартамента.

* * *

„И ще звучи най-хубавата песен
най-хубавата песен на труда!"...
—Е, да, сега трудът е песен,
жените да му пеят песента!

Апострофирал:
Георги КАМЕНОВ

Вечер на поета

Изминаха 25 години от оня горещ юлски ден, в който в тунела на военното стрелбище в София престана да тупти пламенното сърце на поета-революционер Н. Й. Вапцаров. Любовта към неговите стихове и преклонението пред геройчния му живот събра на 24 юли в читалището — Силистра много почитатели на поета. Възпоменателната вечер бе организирана от Окръжната библиотека и ГК на ДКМС.

С кратко слово вечерта бе открита от другарката Димитрина Филипова от Окръжната библиотека. Тя даде думата на Петър Костов от ГК на ДКМС, който изнесе доклад за живота и творчеството на Н. Й. Вапцаров. Докладчикът се спря на основните моменти от биографията на поета, подчерта прякото му участие в революционните борби на българския народ през 30-те години и нелегалната борба през 1941-42 г., което прави стиховете му художествена летопис на онова героично време. Подчертано бе, че наред с живота на българската работническа класа Вапцаров отрази и подвига на испанския народ. Всичко това той направи с голямо художествено майсторство, продължавайки традициите на Ботев, Вазов, Смирненски и Яворов в нашата поезия.

След доклада членовете на кръжока по художествено слово при Образцово читалище „Доростол" в града, с ръководител Мариана Ковачева, изнесоха реферат от творби на поета. В изпълнението на А. Александрова, М. Петрова, Ст. Димитрова, П. Пенчев и В. Атанасова топло прозвучаха „Песен за човека", „Двубой", „Писмо", „Вяра", „Предсмъртно" и пр.

Вечерта завърши с прожекция на документален филм за живота на Н. Й. Вапцаров.

Недю НЕДЕВ

Добруджа

Стоя пред теб добър и силен,
прогледнал в твойта светлина.
Узрявам, майчице кърмилна,
узрявам с твойте семена!

Отплащам ти се не със клетва
жетвар да бъда в пек и хлад.
Вървя към свойта тежка жетва,
за да заслужа своя хляб...

Разбирам радостта ти чиста,
дошла със песни и със труд.
Но разни дребни оптимисти
не слушай ти. От своя скут

отхвърляй ги. Не хващай вяра.
За теб съвсем не ги боли.
Ако поискам хляба даром,
и мен без милост отхвърли!

Симеон МАНОЛОВ

Тревога

Прислушвам се
към стъпките в нощта —
дали не са
познати стъпки
по паважа.
Тревожа се,
че времето лети.
Това, което искам
да ти кажа,
ще бъде безпредметно утре
и никой
няма да узнае за болката,
за дългото очакване...
Тревожа се,
че късно ще пристигнеш,
че хлябът ще изстине
и сърцето ми ще бъде празно.
Тревожа се,
тревожа се,
че теб те няма,
че в мен
ще се пропука тишината
и яростно
ще стене във нощта,
и няма да пристигне красотата,
за да ти дам,
което ти дължа.

Анелия ГАНЕВА

ЕПИГРАМИ

РЕПЛИКА

Все във града е „Отело".
Кога ли ще дойде на село?..

БЛАГОДАРНОСТ

По Ботев
Стига ми тая награда:
да не съм на бригада.

ВЪЗМЪЖАЛ

По туй личи, че вече възмъжа;
на дамаджана с вино удържа.

Димитър СТЕФАНОВ

Песента на жиците

Колко много телеграфни жици
имаше по пътя за училище!
Всяка сутрин в дълга върволица
ме изпращаха и весело ми свиреха.

Мойте жици! Колко верни бяха —
винаги ме чакаха на пътя!
Не се сърдеха, когато закъснявах,
не ревнуваха, когато имах спътник.

Всяка жица се превръщаше във струна,
псеше докосната от вятъра,
мамеше, зовеше ме със топли думи
телеграфа с многогласната си арфа,

всяка жица ставаше пътека
и извеждаше нататък, извън село,
зад полето, някъде далеко —
някъде към пътищата бели.

Чакаха пълеките да тръгна
по една от тях, след песента й.
Аз избрах, най-дългата прегърнах,
най-добрата песен си оставих.

Мои верни жици, и до днеска
в мислите ми, в мойте дни и нощи
бродят вашите звънливи песни,
до училището ме изпращат още.

Мои верни жици, всяка заран
във съня си чувам ви да пеете,
стряскам се, прозореца разтварям
и ви търся в пътищата бели...

Красимира ОРЛОЕВА

Кадър от новия български игрален филм „Бягаща по вълните"

ДЕЛЬО

— РАЗКАЗ —

НЕ, аз още не съм чул добруджанец да повиши тон, от очите му да хвърчат искри. Гласът му е топъл, приятен, какъвто ще чуеш в хоремага пред чашка коняк, по асфалтираните улици на селото. Добруджанците говорят бавно, тихо, с приятна усмивка на червендалестите си лица. А ако погледнеш в дълбоките им тъмни очи, неволно се пренасяш извън селото, в притихналите жита, виждаш редовете на слънчогледите, обърнали булченските си глави към слънцето, чуваш медения звън на хлопатарите по стърнищата и се връщаш отново при спокойния бащински глас.

— Вземи, вземи купонче, при нас хлябът е без пари...

Тръгваш към фурната, а чувствуваш, че си сит.

СРЕЩАТА МИ с Дельо мина развълнувана много. Той нахлу в читалищната стая, без да чука. Обърна един от столовете, натрупан с театрални дрехи, и настъпи шлейфа на централната героиня. Колежката, която демонстрираше дългите си крака и новия розов комбинезон, изпищя и се скри зад паравана. Той се наведе, вдигна стола, изчисти праха от дрехите с ръка и сякаш не бе се случило нищо, заговори с пълен баритонов глас.

— Хей, откога ви чакам, бе хора. Душата ми се стегна. Кога, викам си, ще дойдат в село, та да видим и ние малко култура. Минете в годината два пъти и толкоз... Скоро ще започва ли? Зел съм на първия ред. — Той затършува из джобовете си, извади билет и го развя над главата си, ухилен до ушите.

— Да, слизайте в салона, след малко вдигаме завесата — опита се да го избута един от младите колеги.

— Ама чакай да ви погледам малко как дигизирате, бе младо... Ей тъй, да постоя малко при вас... да ви се порадвам...

— Слизай, слизай долу в салона. Оттам ще ни се радваш — обади се централната героиня и сви презрително очи.

Гостенинът постоя един момент, въздъхна леко и като ни изгледа жално, тръгна към вратата.

— Е нищо, ще дойда след тетатъра. Приготвил съм ви една дамаджана домашно винце и нещо за хапване. Няма да ви остави тъй Дельо.

— Ама така кажи, бе човек — скочи от стола си възрастният колега,— какво ще гледаш дневното. Донеси светената води ца и сядай между нас.

Очите на Дельо светнаха, бутна каскета над главата си, обърна се и бързо излезе.

— Ако пък и това е театър... атмосфера пред представление — цъкна с език героинята.

— Ганева, винаги се обаждате там, където не трябва, за малко да изтървем паравана — обърна се възрастният колега към централната героиня и прегърна разголените й рамене.

След малко в стаята влезе Дельо. В едната си ръка носеше дамаджана, а в другата нещо увито във вестник. Постави всичко пред възрастния колега, тупна го по рамото, намигна му дяволито и заговори:

— Пийте, да видите добруджанско вино. Непръскан аржелян... Оставих го на касата. Викам си да разпознаят първо положението, дали няма някой шеф да ми се скара. — И той постави дамаджаната на масата.

— А това са пресни пръжки и малко месце. Така по-лесно вървинето — огледа всички и подаде винцето към централната героиня. — Ти си най-стара...

— Мерси за комплемента... Преди представление не пия — смръщи изрисуваните си вежди колежката и още по-нервно замаха с ветрилото пред дългия си нос. После съобрази нещо и като бръкна пред себе си в чантата, извади пластмасово шише. — Да напълня това шишенце за после...

— Може, може — пресегна се Дельо и грабна шишето.

— Така е, Дельо, когато липсва чувство за мярка... това шишенце! — обади се възрастният колега.

— Защо бе, умна идея, ще си го отлеем в шишенцата за вода — изчурулика жената на художника. — Защо да задържаме човека — и затършува в сака си.

— Аз работа нямам. Напълнете всичко каквото имате. На две крачки живея от читалището, пак ще донеса. Вино да искате...

Усмихваше се с продълговатото си лице, загоряло от слънцето, и внимателно пълнеше наредените пред него шишета. Беше облечен в измазнени работнически дрехи, под които се подаваше извехтял, надупчен от молците пуловер. Носеше гумени цървули, обути на бос крак.

— Какво ме гледаш? — намигна ми той отново — измазнен съм... мръсен... По цял ден се возя зад трактора... Ако не сме ние, трактористите, всички са загубени.

Шишетата бяха напълнени и моментално изчезнаха из сакове и чантите. Възрастният колега побутна с нокът празната дамаджана и загледа печално Дельо.

— Ти май остана на сухо?..

— Още от малък съм несъобразителен...

Дельо грабна дамаджаната и бързо излезе.

Наметнала пеньоар, колежката с дългите крака приближи грациозно до масата, наведе се и помириса мезето във вестника. После пое късче месо, огледа всички, като че ли отиваше на разстрел, и червеният маникюр на двете й пръстчета изчезна в зиналата уста.

— А-у-у-у, вълшебно — запримига тя.

Вестникът на масата се скри в протегнати ръце, шумоля няколко секунди и замря безжизнено разкъсан.

ТОЗИ ПЪТ Дельо влезе с някакво момче. То застана смутено до вратата и ни заоглежда като загубено дете в зоопарка.

— Какво се втрещи? Това са артисти... ем народни, наши хора. Ей ги, искаше да ги видиш отблизо. Видя ги. Давай дамаджаната и тичай да гониш Ленчето.

Момчето остави виното в кръката на Дельо и зачервено, смутено от думите на тракториста, излезе бързо.

— Това е моят прикачник. Славно момче. Работи за трима, но е срамежлив като кадъна. Брада вече има, а още не е целунал Ленчето — засмя се той. — Може да стане добър тракторист, но плаща данък на баща си. Ха, пийте де... Винцето е чудесно — подкани ни той.

—Защо, казваш, плаща данък на баща си? — запита възрастният колега и надигна дама джаната.

— Абе, пийте там, тя не е много весела история.

— Кажи, кажи — обадиха се някои.

— Ех, като сте рекли, ще ви я разкажа пък... Баща му беше на времето най-богатият човек в селото. Минаваше му думата навсякъде и много бедни душици изгори. Викаха му Дели, защото наистина беше луд човек. Умори жена си и остана само със сина си — пеленаче. Цялото село му работеше от сутрин до вечер. Немотия, глад... А той неделен ден ще седне на собствения трактор — гони момите и булките по улиците. Веднъж не можа да вземе завоя на мегдана и нахълта в къщата на Жельо Голана. Осакати детето му. Голана ептен оголя да тича по съдилища и пак него из караха виновен. Нищо не направиха на Делито—въздъхна Дельо. ... Дойде нашата власт. Делито се пропи, пропадна. Остана само синът му.

В един есенен ден в селото пристигнаха седем трактора... Събра се управата. В селото бяха успели да завършат курсовете само шест души. Седмият беше Иван Делито. Мислиха, мислиха и решиха да му дадат седмия трактор в ръцете. И за почна работа той. Пооправи се, престана да пие. Не слизаше от трактора, синът му живееше при една самотна баба в селото.

Бригадир на трактористите стана Жельо Голана. Една сутрин тогава намериха Иван Делито премазан от трактор; преуморил се вечерта и легнал да си почине. Разпитаха и шестимата трактористи. Никой не знаеше как е станало. Шушукаше се, че Жельо отмъстил за детето си.

По това време аз завърших курсовете и взех момчето на Иван за прикачник. Добро момче излезе. Понякога сяда зад машината и по цели нощи пее из полето. — Ха, пийте де, какво зяпате. Пийте, за да напълня пак. Ей, как щях да забравя — на излизане от мазата нещо ме закачи по каскета. Наденичките сами ми напомниха да не ги забравям. — Той извади от вътрешния си джоб две добре изсъхнали подкови, сложи ги на масата. — Производство на бащата. Вземайте де, ей, че сте срамежливи... те артистите си срама нямат... Вземайте, аз ще изтичам да напълня отново...

Какво беше повлияло на моите колеги, не знам, но този път никой не се нахвърли на мезето. Централната героиня почисти ваше внимателно маникюра си, колежката с пеньоара гледаше замечтано в огледалото, а възрастният актьор смучеше жадно от цигарата. Всички мълчаха. Театър-майсторът се завърна отново из стаята, взе няколко парченца наденичка и седна до мене. Осветихме и третата дамаджана. Опасност да провалим представлението нямаше...

— Тертеплия човек е моя баща, ей — продължаваше да бърбори Дельо и продължаваше да се усмихва доволно. — Каквото пипне, всичко му идва отръки. Напълни бъчвите през есента. Ще кривне калпака, ще пусне доволен белите ръкави на ризата си и ще тръгне из къра з билки. Ще донесе разни тревиприкина душица, бял равнец ще ги пусне в ширата и след четиридесет дни ела да видиш вино...

В стаята влезе грамаден сеняпин с бяла престилка на гърдите. От едното му ухо стърчеше войнствено молив, а в ръцете си стискаше измазнен тефтер. Огледа всички със зашитите си очички и като зърна свилия от в ъгъла Дельо, тръгна застрашително към него.

— Абе фашист, ти последните две дамаджани не плати. Хайде за мезето се разбрахме — ще почакам. Ами виното? Ако направят ревизия на магазина, аз ли ще плащам? Прати тих сина с теб да му дадеш парите, а ти си го довел тук цикаджините да гледа. Хайде, давай парите.

— Абе чакай бе, Балканджия, нали се разбрахме — съзе се Дельо и бавно стана от стола.

— Няма чакай. Нищо не сме се разбрали. Плащай и толкоз.

— Кога съм те лъгал бе, човек. Знаеш, че съм язваджия, не пия... Рекох само да почерпя.

— Не го усуквай, ами плащай — прекъсна го Балканджията.

Възрастният колега бръкна в сакото си, извади портфейл и затършува из него. Постави в ръката на Балканджията петстотинова банкнота и тихо промълви:

— Ето парите. Излезте вече нага...

ДЕЛЬО МАЧКАШЕ в ръце каскета си като ученик, хванат да преписва. По лицето му се стичаха вадички пот и капеше по дамаджаната, която стискаше до гърдите си. После наведе глава и почти тичешком излезе от гримьорната.

Балканджията постоя малко, огледа всички сконфузено и като пъхна парите в дълбокия джоб на престилката, се обърна към възрастния колега:

— Абе защо трябваше. Той има пари. Прикачник е. Не баща, ни майка храни... Баща му Иван Делито го прегазиха с трактор... А Дельо фашистът има пари... Така де... — усмихваше се мазно Балканджията и заднешком отстъпваше към вратата.

Дадоха последни звънци за началото на вечерното представление. Завесата бавно се вдигна. Салонът утихна. Един от столовете на първия ред беше празен.

Александър ПЕТРОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XII, бр. 88 (1252) | Събота, 29 юли 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

КОМБАЙНЕРИ-ПЪРВЕНЦИ В ПРИБИРАНЕТО НА ЕСЕННИЦИТЕ ДО 26 ЮЛИ т. г.

РУСАН ТОНЕВ от ТКЗС — АЙДЕМИР, пожънал 3 700 дка и овършал 1 140 тона зърно.

СТОЙЧО МИНЕВ от ТКЗС — ИШИРКОВО, пожънал 3 280 дка и овършал 970 тона зърно.

НИКОЛА ХРИСТОВ от ТКЗС—ДОБРОТИЦА, пожънал 3 100 дка и овършал 945 тона зърно.

РАДАН РУСЕВ от ТКЗС — ОКОРШ, пожънал 2 992 дка и овършал 841 тона зърно.

ПРЕД КРАЯ НА ЖЪТВАТА

ОТ МНОГО ДНИ насам песента на комбайните не стихва по полята на нашия окръг. Обхванати от трудов ен тусиазъм механизаторите бързат да прибеат богатата реколта. От ранна утрин до късна вечер те са непрестанно сред блоковете. Там, където са минали техните машини, от буйните посеви са останали само дребни стърнища, които тежките дизели превръщат ежедневно в черна угар. Ожи влението обаче не цари само по блоковете. То може да се срещне сега навсякъде в окръга. По пътищата се надпре варват камиони, пренасящи обилния род на полето. На площадките в стопанските дворове не престава нито за миг работата на семечистачните машини.

Но оживлението на жътве ните дни вече затихва. Едно след друго стопанствата завършват прибирането на реколтата. Първо приключи жътбата кооперативното стопанст во на с. Нова Черна. Завършиха с изпълнението на тази най-важна задача за сезона и кооперативите в селата Айдемир, Ст. Караджа, Средище, Смилец, Попина, Сребърна, Срацимир, както и ДЗС „Родопа“ и ДЗС Окорш. Общо в окръга към днешна дата са пожънати 480 000 дка пшеница от засети 521 000 дка. Само след ден-два по-голямата част от стопанствата ще завършат прибирането на есенните посеви.

В същото време обаче има и стопанства, в които жътва та изостава. Такива са ТКЗС Алфатар, Кайнарджа, Дулово, Мерден, Черновик и други, които имат да жънат още по няколко хиляди декара.

Нужно е техните ръководства да насочат сега цялото си внимание към изпълнение то на тази задача. Да се създаде добра организация на работните процеси. Да се осигури пълно оплътняване на работното време на комбайните като се използува всяка благоприятна минута за рабо та от ранна утрин до късна вечер. Кооперативите, които първи завършиха прибирането на реколтата, изпратиха част от своите комбайни в помощ на изостаналите стопанства. За тези машини, както и за техните водачи, трябва да се създадат най-благоприятни условия за работа и живот, за да могат те да дадат своя дял за бързото завършване на жътвата.

Радостен е фактът, че и тази година в окръга се получават високи добиви от есенниците. Голяма част от кооперативните и държавни стопанства прибират от пшеницата по над 300 кг зърно от декар. А има и такива като ТКЗС — Нова Черна, Калипетрово и други, които получават и над 400 кг.

От ечемика, вършитбата на който вече приключи, са прибрани над 300 кг зърно от декар. За средния добив от пшеницата точна цифра все още не може да се посочи. Но досегашните резултати показват, че и тази година окръгът ще направи решителна крачка напред в решаването на зърнения проблем, ще преизпълни значително плана за производството на хлебно зърно.

Жътвата приключва, но селскостопанските работи не спират. Започнаха вече дълбоката и предсеитбена оран, основното торене — мероприятия, от качественото и навременно извършване на които зависи в най-голяма степен бъдещата реколта. Механизаторите, полевъдите, селскостопанските ръководители и специалисти трябва да положат максимални усилия, за да осигурят изпълнението на тези задачи съобразно изискванията на агротехниката.

Един кратък и тревожен разговор

ЧАКАЩИТЕ пълни със зърно камиони и ремаркета пред складова база на ДПЗХ „Първи май“ в с. Кайнарджа ни накараха да спрем и разберем причините защо се бави разтоварването им. Разговорът ни с технолога др. Ангел Овчаров не бе дълъг, но затова пък достатъчен, за да разберем тревогата му.

Тази година базата трябва да изкупи и да съхрани 7 000 тона пшеница. Към 25 юли вече са постъпили 4 300 тона и са складирани 900 тона ечемик. Тези количества обаче не са всичките. От складовете на с. Зарник ще се извозят оставените тук на съхранение 120 тона ечемик. В краварниците на с. Брестак са струпани 760 тона пшеница и 600 тона ечемик. Към тези количества трябва да прибавим още 2 200 тона пшеница, която се предвижда да постъпи над предвидената в плана.

Сметката показва, че в базата през този сезон ще постъпят значителни количества зърно. В същото време тя разполага със складове само за 4 600 тона, следствие на което останалите над 2 400 тона се трупат на открити площадки. Трябва обаче да посочим, че и тяхната площ остава все по-малко.

При създалото се положение не може да не се запитаме как во мисли да прави ръководството на предприятието, за да изкупи и съхрани без загуби богатата реколта. На книга е предвидено нещо, но практически нещата стоят така, както са били в началото на кампанията. Предвидено е още в първите дни да се извозят с камиони не по-малко от 2 000 тона зърно, за да се освободи площ за новопостъпващото. В същото време обаче камионите са били заети с извозването на количества от миналогодишната реколта от базите в окръга и за новото зърно не е останало време.

Технологът на базата каза, че всеки ден се изкупуват по 400-600 тона, а възможностите на базата са да приема най-много до 400 тона. Това количество не може да се увеличи, защото прекъсването става само на два пункта поради липса на механизация. Допреди няколко дни са имали три пункта, обаче по нареждане на управлението на предприятието единият транспортьор е преместен в друга база. Положението може да се влоши още повече, ако се скъса някоя от лентите, или се случи друга повреда. Не са осигурени резервни части.

Такава е картината. Ако към недостатъчната техника прибавим и липсата на работници, и че се работи само на една смяна, не е трудно да си обясним защо десетки камиони и ремаркета чакат с часове, за да бъдат разтоварени.

Перспективите също не са радостни. Недостигът на транспортни средства крие опасност натрупаните количества в селата да останат задълго там, а те са на такива места, че щом се влоши времето, трудно ще могат да влязат превозни средства.

Не са далеч дните, когато към базата ще потече и новата реколта от слънчоглед. За него е построен специален склад, но той не е механизиран. По думите на технолога, ръководството на предприятието е обещало да достави модерна техника. Кога обаче ще стане това, не е известно. Ако складът остане в сегашното положение, в решителни дни базата ще се изправи пред големи трудности, които ще струват много скъпо.

Цялостната организация на изкупуването в Кайнарджа е не търпима и изисква час по-скоро намесата на окръжното ръководство с директор М. Мардеросян.

Иван НИКОЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 26. VII. 1967 год.

ТКЗС	Жътва пшеница %	Почистена пшеница за посев — %	Есенна дълбока оран — %	Набран тютюн низи — брой
Айдемир	100	16,6	24,9	13,3
Калипетрово	90,9	35	19,3	5,5
Бабук	85	11,1	20,8	10
Алфатар	84,1	0	39,1	24
Алеково	82,7	47,7	16,6	13,3
Иширково	98,3	0	46,9	32,1
Смилец	100	47	26,2	10
Попина	100	6	25,4	18,4
Сребърна	100	0	16	1,1
Ситово	89	0	24	52
Срацимир	100	10,4	47	0
Кайнарджа	85,4	14	24,4	20
Голеш	95,8	0	38,5	6,2
Средище	100	9	28,1	13
Тутракан	84,4	1,3	19,4	15,2
Нова Черна	100	15,3	19,7	5
Старо село	98,7	9,7	20 3	x
Велина	95,8	16,5	15,5	36,6
Главиница	98,4	55	17,8	21,9
Ст. Караджа	100	26,4	34	15,5
Сокол	98,6	35,4	25	26,2
Зафирово	93,2	0	23,1	16
М. Преславец	81,7	0	21,7	31,7
Дулово	67.9	0	31,5	26,1
Мерден	64,5	8,3	19	22
Окорш	76,4	5	23,1	7,7
Секулово	79,5	0	11,3	21,2
Добротица	89,8	5,1	30,4	17,3
Черновик	68,3	3,4	33,7	21,6
Паисиево	89	0	25	24,3
Всичко ТКЗС	89,1	10,8	26	21,7
ДЗС				
Силистра	x	x	0	x
Н. Черна	100	0	35,3	x
Я. Забунов	75,5	61,6	14,6	x
Окорш	100	0	41,5	31,3
Всичко ДЗС	84,3	38	21,8	31,3
В-ко за окр.	88,9	11,7	25,8	21,8

Подготовка за бъдещата реколта

С освобождаването на площите от зърнените култури в ТКЗС—Паисиево започна подготовката им за следващата година. Деветте тежки машини в стопанството работят сега по кооперативните поля—извършват дълбока оран на дълбочина 35—40 сантиметра.

Освободените площи от праха са изорани и наторени предсеитбено с по 20 килограма суперфосфат на декар. Готов е и карбамидът за есенната сеитба.

Досега в стопанството са изорани над 4 800 декара. Най-много е изорал трактористът от с. Зебил — Ахмед Мустафов — 850 декара и Реджеб Шефкиев от с. Паисиево — 640 декара.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ ОТ ВСИЧКИ КУЛТУРИ

МАКАР че ТКЗС — СРЕДИЩЕ е в по-високия район на окръга, то завърши жътвата в предвидения срок.

Най-важен фактор, който подпомогна стопанството за навременното приключване на кампанията, е добрата организация, създадена още от първите дни на жътвата. Освен това тук всички са били настойчиви за качественото прибиране на зърното. Допуснатите слабости в началото на жътвата от страна на някои механизатори веднага са били ограничени. Комбайнерът Нягул Митев например е глобен с 20 лв., а сменният му — с 10 лева за допуснато от тях разпиляване на зърно.

Във всички бригади на кооператива пшениченатa реколта е над планираната. И тук обаче, както във всички стопанства на окръга, съществува голяма разлика между количеството зърно, получено от блоковете, засети навреме, и тези, засети много по-късно. Това е добър урок за бъдещата дейност на стопанството.

Най-високи добиви са получени в с. Стрелково. При план 260 кг от 1 550 дка пшеница тук са овършани по 370 кг зърно — бункерно тегло. От блок, който заема площ от 700 дка, средният добив е достигнал 480 килограма. По 450 кг пшеница са получили и полевъдите от с. Средище от блок, заемащ 1 100 декара.

Сега една част от комбайните са в помощ на съседните стопанства от Толбухински окръг. Други вършеят пшениците, поизъната на ръка. Все повече намалява работата по площадките, където зърното се почиства с 6 машини „ОВ-20“ и друга техника. През тези дни ще бъдат продадени на държавата и последните тонове зърно от договорираните към нея количества. Вниманието на по-голяма част от механизаторите е насочено към освобождаване на площите и извършване на дълбоката оран.

В интерес на истината трябва да отбележим, че извличането на сламата не става с необходимия темп.

Тази слабост трябва да се отстрани. В противен случай може да стане така, че някой от дизелите да бездействува, поради това че няма освободени площи. Оранта се извършва на необходимата дълбочина. Навсякъде се работи едновременно с тервелски брани. Там, където след брануването остават големи буци, допълнително се обработва почвата.

Досега в стопанството е извършена дълбока оран на 6 700 дка при план 24 000 декара. Необходимо е и за в бъдеще да се работи така, за да се запази авансът и тази важна задача да се изпълни в определения срок.

Наложително е ръководството на кооператива да положи повече усилия, за да се осъществи планираното основно торене на земята. Въпреки наличието на големи количества оборски тор, поради липса на превозни средства той не се извозва по блоковете или ако това става, то е съвсем недостатъчно. В най-близки дни тази слабост трябва да се преодолее. Не бива да се похабява такъв важен резерв, за повишаване на почвеното плодородие. Само така добивите от всички култури през следващите години ще бъдат по-високи.

Мария ТРИФОНОВА

Трактористът Димитър Иванов и прикачникът Борис Иванов извършват дълбока оран в землището на ДЗС — „Янко Забунов“.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ОСНОВА ЗА ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ

През последните години овцевъдството в бригадата на с. Брестовари стана печеливш отрасъл. Това е резултат на добрата разяснително-подобрителна работа.

За упорития труд на колективa овчари говорят и фактите, че планът по всички показатели както миналата година, така и сега е преизпълнен. Надоени са тази година два тона мляко и повече. Това даде възможност да започне пресушаването на овцете по-рано и те да се подготвят за осеменителната кампания.

Резултатите от последните години убедиха овчарите в голямото преимущество на ранното осеменяване. Сега под ръководството на техник-осеменителя Сали Томашев започна изпълнението на тази задача. Осеменени са вече над 150 овце.

Най-добре засега осеменяването върви в стадата на овчарите Али Джеферов, Сали Аккафов, Ахмед Яшаров и др.

Добрата организация на работа през осеменителната кампания е решаващият фактор за навременното й завършване и за още по-добри резултати в овцевъдството

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Денонощна дълбока оран

И механизаторите от с. Долно Ряхово приключват жътвата. Стоян Иванов и Димчо Колев на ден прибират по 50 тона зърно.

Досегашните резултати радват кооператорите. За пръв път в бригадата от някои блокове се получиха по 600 кг ечемик и 450 кг пшеница от декар.

Ръководството на бригадата обърна внимание за срочното извличане на сламата. Трактористите Георги Михайлов, Атанас Калудев и Петър Паскалев са извършили дълбока оран на 1 800 дка земя. От известно време те преминаха на денонощна работа. Целта на механизаторите е да приключат предсрочно дълбоката оран на 4 500 дка стърнища.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

НА ВНИМАНИЕТО НА ТЪРГОВСКИТЕ РАБОТНИЦИ

ЗДРАВЕТО и животът на хората са най-ценният капитал на нашето общество. За опазването им са издадени множество правителствени документи, приложението на които е задължение на длъжностни лица, на учреждения, ведомства и предприятия. С правителствени документи е уреден начинът на производството, пренасянето, манипулацията и продажбата на хранителни стоки, за да не се допуснат отравяния и разнасяне на заразни болести.

Има обаче факти, които говорят, че не всички работници, включени в системата на търговията, спазват установените правила. Някои проявяват нехайство, други недооценяват каква голяма вреда могат да донесат на консуматорите със замърсените хранителни продукти. Ако човек си постави задача само един ден да наблюдава движението на стоките в Силистра, ще се натъкне на такива случаи, които с право могат да се квалифицират като престъпление спрямо здравето на хората. Ръководителите на търговските предприятия и служителите на хигиенно-епидемологичния институт естествено не могат да бъдат навсякъде, да видят всичко, но те трябва да засилят контрола в това отношение, да бъдат непримирими към нарушителите на хигиенните правила.

За да не бъдем голословни, ще разкажем няколко случая, за които мимоходом между другото. На 15 юли лекотоварна кола „Пикап“ № Сс 11-42, не покрита с брезент, бе спряла на булевард „Г. Димитров“. Върху три тави бяха наредени шест реда хубави кифли. След две-три минути придружителят на кифлите влезе в колата и тя полетя към консервния комбинат. В това време от ул. „Вапцаров“ излезе товарен автомобил, който прекоси шосето към складовете на ОКС. Вдигнатият прах се посипа върху кифлите. Насреща се зададоха и други моторни превозни средства. Прахът, който те вдигаха, също се полепи по кифлите. Тези кифли ще пристигнат на лавката в консервния комбинат.

На 18 юли в шест часа сутринта две жени—едната с бяла престилка, а другата в обикновена рокля, изнесоха от кулинарния магазин една дамаджана, ед на кофа и един гюм. Кофата и дамаджаната бяха пълни с прясно мляко, а в гюма имаше кисело мляко. Той беше без капак. Жените тръгнаха по улицата край пазара за към стола на ОК на БКП. Минаваха камиони, мотоциклети и каруци и вдигаха облаци прах. На читателите вярваме е известно колко чиста е пазарната улица. Млякото сигурно е предназначено за десерт на столуващите в партийния стол. На обяд те са имали десерт, но примесен с „витамини“ от уличния прах! Необясними са много ли усилия бяха необходими да се прикрие гюма с някое парче плат или пък с хартия.

Ние даваме само два случая, но можем да бъдем сигурни, че те не са единствени. Киселото мляко, което сега се приготвля за в буркани и се замразява в „Млекопреработване“, при транспортирането е изложено на силното слънце, вследствие на което се влошава качеството му. Не всичко е направено за спазването на санитарните правила при пренасянето на хляба и т. н.

Необходимо е ръководителите на търговските предприятия да проведат разяснителни мероприятия със своите служители, да им внушат, че всяко нарушаване на санитарните правила може да доведе до нежелателни за здравето на хората последици.

Йордан ПОПОВ

Ехо от ежедневието

На 27 юли т. г. в летния кино салон започна своята работа градската лектория „Страни и събития“.

Първата изнесена лекция бе „Положението в Близкия изток“.

След лекцията бе прожектиран филм, посветен на Египет.

Лекторията ще провежда сви ите сбирки през четвъртък. При подходящо време в летния киносалон, а при лошо време в салона на читалище „Доростол“.

* * *

Градският комитет на ДКМС, СП „Културен отдих“, културният дом на ОСПС, ДОСО и дружество „Доростол“ организират на 29 и 30 юли т. г. „Дунавски спектър“.

В програмата са включени конкурс за естрадни песни и инструменталисти, състезания по ри боло в, надбягвания с пътически велосипеди, състезания по гребане — мъже и жени и други.

* * *

Преди два дни на спортната площадка в града артисти от Концертно бюро — София представиха сатиричната програма „Весела среща“ с участието на изтъкнати хумористи.

Днес в салона на народния театър — Концертно бюро — София, ще представи естрадно-комедийният спектър „Шегите на Амура“. В него ще участвуват видни столични артисти.

На 1 август в града ще пристигне чехословашки естраден колектив с участието на изтъкнатия млад певец Бохумил Вонек.

Концертът ще се проведе на спортната площадка.

* * *

Вчера тържествено бе открит в с. Калипетрово първият комсомолски клуб. Той е богато обзаведен и разполага с 5 стаи.

В него ще могат да се организират мероприятия по въпросите на културата, политическата просвета, спортната дейност и др.

* * *

От 28 т. м. Държавното търговско предприятие — Силистра пуска в продажба велосипеди „Балкан“ с намалени цени от 85 на 65 лева.

В мебелния магазин всеки гражданин може да си купи търсените от всички полировани бюфети, производство на ДИП „Липа“, а в магазините за електротроприбори са постъпили желаните телевизори „Пирин“, „София“, прахосмукачки „Чайка“, български перални и др.

Някои от предметите, като велосипеди, перални и прахосмукачки, може да се вземат на изплащане.

партиен живот

ВАЖНИ, НЕРЕШЕНИ ПРОБЛЕМИ

ДЕВЕТИЯТ КОНГРЕС на БКП постави пред партийните комитети и организации нови, още по-отговорни задачи. Внедряването на новата система за ръководство на народното стопанство изисква от тях да изменят не само формите, но и съдържанието на партийната работа. Сега вниманието на партийните организации и комунистите трябва да се насочи към проблемите на икономиката, към задълбочени икономически анализи на различните производствени дейности.

В тази връзка големи и отговорни задачи стоят и пред общинските партийни комитети и първичните партийни организации от нашия окръг за по-нататъшното развитие и укрепване на животновъдството. Сега от тях се изисква в най-голяма степен да разгръщат инициативата на комунистите комсомолците и безпартийните—животновъди, и да повишат тяхната активност за срочното преодоляване на съществуващите слабости и превръщане животновъдството в рентабилен отрасъл.

В окръга има партийни комитети и организации, които правилно се ориентират към важните проблеми, от решаването на които зависи по-нататъшното развитие и укрепване на животновъдството.

Общинският комитет на БКП в с. Калиметрово например е разгледал на последните си заседания въпроса „За по-нататъшното повишаване на рентабилността на фермите", комитетът в с. Голеш —„Техническият прогрес в селското стопанство", в Айдемир — „Рентабилността на животновъдството", в Срацимир— „Себестойността на свинското месо в угоителната база Срацимир" и др. Все по-често в заседанията на партийните комитети се правят икономически анализи за състоянието в различните отрасли, по интензификацията и механизацията на селскостопанското производство, по внедряването на нова технология, подобряване развъдно-подобрителната работа и др.

Има обаче партийни комитети и организации, които още не могат да видят същността на новите задачи и продължават да работят по старому. Общинските партийни комитети и бюрата на първичните партийни организации към животновъдството в Кайнарджа, Средище, Алфатар и др. не разработват достатъчно ефективни мероприятия за превръщането на този отрасъл в рентабилен. Не са взискателни към ръководителите и специалистите и не търсят от тях отговорност за допусканите слабости. В тези комитети не се изпълняват взетите от Окръжния комитет на БКП решения по редица важни проблеми на животновъдството. Не изпълняват те и собствените си решения по тези въпроси. Така например години наред комитетите вземат решения за превръщане животновъдството в рентабилен отрасъл, на практика обаче не се постига нищо съществено. Напротив, в някои комитети, като тези в селата Кайнарджа, Алфатар, Средище и др., по редица въпроси има връщане назад. Това е така, защото те не се заемат да решават важните проблеми на животновъдството, а се увличат в решаване на текущите несполуки и дребни въпроси.

Поради слабата загриженост и примиренчеството на партийните комитети, на много места съществуващите клубове на животновъдите не се използуват за тяхното предназначение, а за други цели. Недостатъчно са онагледени поетите обещания. Политическата работа сред животновъдите се подценява. По местните радиоуредби не се организират поздравителни концерти за първенците, не винаги се използват рационално материалните и моралните стимули. Формализмът при организацията и ръководството на социалистическото съревнование не е още ликвидиран.

Незадоволително се разясняват сред животновъдите стопанската сметка и новата система и свързаните с тях икономическо изразходване на фуражите, спазването на най-точен режим при храненето и гледането на животните. Поради това, че не се работи за подобряване битовите условия във фермите, текучеството между гледачите е голямо.

Тези важни и още нерешени проблеми изискват от партийните комитети и организации решително да подобрят формите и съдържанието на партийната работа. Без да допускат опекунство чрез политически средства те трябва да оказват помощ за изпълнението на стопанските задачи.

Главното в работата на партийните комитети сега е да издигнат партийното ръководство на научно равнище, да си дадат сметка за своето място и роля в решаването на още нерешените в кооперативните стопанства проблеми.

Станко ИВАНОВ

КОМСОМОЛЦИТЕ ПРЕД СВОЯ КОНГРЕС

ЕДИНАДЕСЕТИЯТ конгрес на ДКМС се очаква с голям интерес от комсомолците при ТПК „Метал" — Силистра. В предконгресните дни расте трудовата и политическата активност на младежите за постигане на по-високи успехи в изпълнение на производствените планове. В чест на конгреса комсомолските дружества, подпомогнати от заводския комитет на ДКМС и от неговия секретар Драган Кирчев, подемат интересни инициативи. Трите младежки производствени бригади от кооперацията призоваха всички комсомолци да произвеждат само качествена продукция.

В мероприятията и обещанията, които прие организацията в чест на конгреса, са отразени задачите за комунистическото възпитание на младежите, тяхното участие в повишаване производителността на труда и обема на продукцията.

В разгорялото се социалистическо съревнование между младежките бригади всеки се стреми да бъде между първите.

Със 170 на сто изпълнение на трудовите норми посреща конгреса младежката бригада с бригадир Никола Нончев от отдела „търговско обзавеждане". В тази бригада известни са имената на младежите Борис Иванов, Никола Нончев и др. като най-добри производственици. Над 120 на сто изпълняват трудовите си норми и бригадите от ремонтния отдел с ръководител Георги Дачев и от отдел готова продукция с бригадир Туран Затдиев. В тези отделите най-добри работници са младежите: Исмаил Ахмедов, Атанас Георгиев, Недко Аджемов и др.

Освен добрата производствена дейност, в комсомолските дружества се организират и редица мероприятия за повишаване политическите знания на младежите. Изучава се историята на младежкото революционно движение. Провеждат се срещи със стари ремсисти и партийни дейци, организират се събрания и вечери за Ленин и Димитров.

Сега в младежките дружества започна подготовка и ще се проведе в най-скоро време конкурс за най-добър стругар и шлосер. Отличилите се ще бъдат наградени с екскурзия из страната. Ще се проведе и разговор за дълга на младия човек в строителството на комунизма.

Особено внимание се отделя в предконгресните дни за културно-масовата работа. Провеждат се срещи с други комсомолски дружества, вечери на изтъкнати партийни дейци, излети и др. Всичко това показва, че заводският и дружествените комитети в кооперацията са се подготвили отрано за достойното посрещане на XI конгрес на ДКМС.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

КАКВО ДА СЕ ПРАВИ?..

В нашето село, Кайнарджа през лятото идват много средношколци. Почти всички работят. Връщат се вечер от полето и... са принудени да си лягат в осем часа. Къде могат да отидат?.. Как да прекарат свободното си време? На кино — но в селото няколко вечери се прожектира само един филм.

Една вечер слязох към центъра на селото.—Гледам десетина младежи играят футбол на малки вратички на площада при осветлението на лампите.

— Защо играете тук? — попитах един от младежите. — Не е хубаво така.

— Какво да правим тогава?— рече той. — Да си лягаме с кокошките ли?

И действително — какво да правим. Как да прекараме весело и безгрижно свободното си време. Забави и увеселения почти не се организират. Лятото бързо, бързо ще си отиде. Затова е необходима решителната намеса на общинския комитет на Комсомола, за да се разнообрази летният отдих на учащите се, да се осмисли свободното им време.

Цанко ФЕРДИНАНДОВ

Хубав завършек

Вместо 10 380 лева, както е по план, за шестте месеца на годината колективът на ДП „Фотография" — клон Тутракан отчете 11 401 лева.

Наред с качественото и бързо изпълнение на поръчките решаващо условие за привличането на клиентите и за преизпълнението на плана се оказа външното снимане. Предприятието все още не може да намери външен снимач и тази работа се извършва от отговорника на клона Ангел Тодоров. Той посещава учреждения, предприятия, училища и с неуморния си труд допринася за по-пълното задоволяване на потребностите на хората.

Да пожелаем на работниците —фотографи още по-спорна работа през второто полугодие.

Викентий ДУКАНОВ

ГОТОВИ ЗА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА

След приключването на учебните занятия учителският колектив при училище „Димитър Благоев" в село Ножарево взе навреме решение по подготовката на новата учебна година. Вече всички ученици са снабдени с учебници и тетрадки и с учебни помагала. Решена е вече и една от най-важните и трудно осъществими задачи — записването на първокласниците и снабдяването им с всичко необходимо. Това беше извършено навреме и сега всички ученици спокойно очакват първия училищен звънец.

Освен обслужващия персонал, в ремонтирането на училищната сграда и класните стаи се включиха и учителите. Подовете, прозорците и вратите на всички помещения са боядисани. За кабинетите по химия и физика са закупени нови таблици и помагала.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Изпълняват с чест дадената дума

Малко селце е Нова Попина, но трудолюбиви са неговите жители. Докато по-младите се занимават със прибирането на богатата реколта, пенсионерите се грижат за благоустрояването на селото. Звеното им от началото на годината досега построи резервоар за приготвяне на бордолезов разтвор, необходим за лозарите, окопа канали и докара вода за резервоара, огради с бодлив тел гробището, а сега работи за шосировка на селото. Тази работа се извършва под ръководството на бившия пътен майстор Димитър Киров, който през целия си живот е строил само пътища и добре познава тази дейност. Той с вещина ръководи своето звено от десетина старци. За кратко време те трасираха и настлаха с едри камъни 800 линейни метра шосе, начукаха необходимите количества камъни и сега настилат дребния чакъл. Примерен е в своята работа пенсионерът Георги Терзиев, който въпреки своите 68 години е един от най-редовните работници. Добър работник в звеното е и неговият връстник дядо Велико Стойчев. Той пълни количките, а неговият другар Петър Кочиашев бързо ги разтоварва на определените места.

Звеното на пенсионерите е дало обещание до деня на свободата — 9 септември, да завърши шосето. Досегашната им работа показва, че те с чест ще изпълнят обещанието си.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Комсомолецът Петър Леков е един от добрите производственици на ТПК „9 септември" — Силистра. Всеки ден преди работа той старателно подготвя своя банциг и винаги дава качествена работа

ВЕКОВЕТЕ

ВЕКОВЕТЕ не ще се докоснат до нейната младост.

Дорде свят светува, тя — Райна, дъщерята на панагюрския поп Георги — ще живее в българските сърца деветнайсетгодишна. Такава — хубава и смела — каквато е влязла в песните и легендите; такава, каквато в ясния мартенски ден е вдигнала разискрени очи към войводата Бенковски, за да рече: „Щом всеки трябва да се принесе в жертва за свободата на родината, и аз съм длъжна да помогна на своя народ! Готова съм!" А по мръкнало прекрачва прага на бунтовнишкия дом на Захари Койчев, минава в скрива лището. Присяда над гергефа. И под сръчните й тънки пръсти върху аленото и зелено кадифе сърмата се излива в яростен балкански лъв и в две огнени думи: „Свобода или смърт!"

По-хубава Райна ще бъде само веднъж в своя живот. В оня паметен ден, който разтърсва устоите на султанската империя. От Копривщица ще долетят вестоносците с кървавото писмо, в което един друг апостол — Тодор Каблешков — ще съобщи на България, че въстанието е обявено. Тогава към Койчеви ще се втурнат Бенковски, Волов, Икономов с извадени саби и с викове: „Въстанието е обявено! Копривщица е свободна!..."

И от двора на Койчеви през чаршията на Панагюри ще потегли процесията на рода, решен да отхвърли от плещите си робията. Запъхтени, възбудени, младите въ-

Панагюрската Княгиня

(По случай 50 години от смъртта на Райна Княгиня — 29 юли)

станици изнасят по околните ридове черешовите топчета, изработени от Никола Бинбашев. Панагюрище кънти от бунтовни песни и камбанен звън. Хилядната на Павел Бобеков крачи, въоръжена с пушки, и коси под дъжд от пролетни цветя и благословии. А начело на бели жребци яздат Бенковски и тъмнокосата девойка; пристегната във въстаническа куртка. Над главата й се вее знамето, работено през дълбоките пролетни нощи... В опиянението си панагюрци забравят, че това е Райна, щерката на поп Георги. Те се кръстят и прехласнати мълвят:

— Доживяхме да я видим — наша българска княгиня! Сполай ти, господи...

И подемат песента, която се струпва върху крехките плещи на девойката в няколко месеца. Озверени башибозуци заколват пред нейните очи баща й, а нея — боса, дрипава, трескава, окована в синджири — повеждат пешком към Татар Пазарджик и пловдивската тюрма „имамеви".

Тук, в Пловдив, дързостта й съвсем слисва турците. Кадии и миралаи идват да видят как знаменоската ще се отрече от участието си във въстанието на раята. Ала тя, събрала всички сили, дига глава и изрича през посинели устни: „Аз уших знамето. Аз го нося с оръжие в ръка, аз и хиляди още достойни синове на възмъчената наша родина се бихме с вашия аскер за българска свобода."

... Под грижите и покровителството на руския консул младата героиня заминава за братска Русия. След години се завръща с диплом за завършено образование, за да даде своята дан в изграждането на млада България.

До дълбоки старини тази будна българка остава предана на дъщеря на своя народ, в чиято памет тя остава завинаги — препасала сабя и револвер, развяла бунтовно знаме, пришпорила бял кон, цяла изпълнена с жажда за свобода. Сама станала символ на народната жажда и устрем към свобода.

Русин ГИНЕВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

17

— Имаше две рисунки — сухо отговори Коля, — вие какво, не вярвате ли на моите документи?

— Какви бяха рисуниките?

— Както на всички брънчарници: мъж и жена. С модни прически.

— Добре... С каква машинка работехте? С руска или немска?

— Отначало с руска, а после се сдобих с немска, от солинген ска стомана.

— Коя беше по-добра?

— Разбира се, немската.

— Защо „разбира се"?

— Защото се ползва с реноме.

Гестаповецът разтвори черната си чанта и извади оттам ножици, гребенче и машинка за стрижене на коса.

— Сега ще ни покажете изкуството си — каза гестаповецът — съгласен ли сте?

И без да дочака отговора на Коля, каза на офицера:

— Повикайте господин Торопов.

— Ей сега ще го повикам, господин Шулц — отговори старият офицер и излезе от кабинета.

Като че ли нещо удари Коля по главата: „Шулц". Отначало той не разбра защо така го удари. А после ясно чу Стьопка и неговия разказ за следователя от гестапо Шулц — червенокос рест и едър, който го уговарял да се изкаже на един от гръмките те процеси като чекист-свръзка.

А КЪДЕ Е РАДИОСТАНЦИЯТА?

Аня се събуди след един час. Стори й се, че само за минутка е затворила очи. Тя видя непознат таван над главата си (тя винаги точно запомняше корнизите на таваните и можеше по тях да определя безпогрешно височината на стаята) и всичко в нея се завъртя, замята, напрегна. Но това беше само за един миг, докато не видя до прозореца Муха. Той седеше в същата поза, както и преди един час: подпрял се с лакът на перваза, бодрисан с блажна бяла боя.

Той седеше, метнал крак връз крак — удобно, по довоенному, ни най-малко сковано, сякаш съвсем не бе в тила на немците, а в щабна къщичка след завършване от задача, седи си и си отпочива, без да мисли.

— Е — каза той, — отпочина ли си?

— Добре си отпочинах.

— Гледах те, красива си. За що пращат такива? Може къде по-лоши...

— Това защо?

— Така... Ако някоя по-лоша бъде пипната — няма да бъде толкова жалко.

— Всеки човек е човек... И после не във физиономията е работата.

— Ти за душата не започвай, не трябва — каза Муха, — това изучавахме в училище. Къде е радиостанцията? Трябва да се свържем с нашите, при местните партизани в гората се свърши захранването и сега те са неми.

— За радиостанцията трябва да се отиде.

— У верни хора ли е скрита?

— Закопах я.

Муха подсвирна.

— Сега ще я намериш друг път.

Аня се усмихна.

— Ще я намеря — каза тя спокойно. — Утре ще я намеря. Двамата ли ще отидем?

— Не, трима. Още един местен ще взема.

— Кой е той?

— Един... младеж... От моята група.

— Не е ли наш?

— Щом като ми помага, значи е наш.

— Това е ясно. Аз питам: сащо ли са го спуснали, или е местен?

— Местен е. Тук го вербувах.

— Как да те наричам? Зная, че си Муха — и това е всичко?

— Наричай ме Андрей. А ти?

— Аня.

— А истинското ти име?

— Аз не питам как е истинското ти име...

— Истинското ми име е Андрей, ето и цялата разлика.

Аня погледна бързо Муха и помисли: „Той какво, полудял ли е, истинското си име казва?" Тя не му каза нищо, седна до масичката и като извади огледало, започна да се вчесва.

— А ти защо не си накъдрена? — попита той. — Сега е модно.

— Пробвах: не ми отива.

— Облекли са те доста добре — продължи Муха, — както ми се струва... А останалите как са облечени? В трофейни или имшиха по поръчка?

— Кой в каквото намерил...

— Главният в син костюм ли скочи?

— Скочи в комбинезон.

— А обувките му какви бяха? Не помниш ли в какъв цвят?

— Не помня...

— Отбеляза ли на картата мястото, където е скрита радиостанцията?

— Аз закопах картата.

— Къде?

— Тука, недалече.

— Да вървим за картата.

— По-добре довечера. По-спокойно е. А да я намеря и през нощта ще я намеря. Оставих в гората знаци.

— Какви знаци?

— Ами че следи... Кора нарязах, линия прокарах от пътечката, сички нахвърлих... Това е по сибирски, аз умея това.

— Сибирчанка ли си?

— Почти.

— Я виж каква е предпазлива! — усмихна се Муха. — Все с намеци и намеци. Слушай, Ан, а вторият в какво е облечен? За всеки случай, за да зная, ако главният е загинал...

— Също в комбинезон—отговори Аня, — по паролата ще го познаеш.

— Ти какво, не ми ли вярваш?

— Защо — учуди се Аня, — как мога да не ти вярвам?

— Аз съм сам тука три месеца! Създадох група! Предавам сведения, приготвих ви база! Не спя, не плюскам! Ех, какво повече!

— Не се сърди, Андрюша, защото така ти... Ако се вълнуваш, не отивай на явка. Сега мога да отида аз. Нали ги познавам по лице...

— Добре, там ще решим... Извинявай, че не се сдържах, нервите ми са обтегнати. Но за картата ще отидем сега.

— А защо сега? Довечера е по-сигурно. Хайде довечера, а?

Вечерта Муха имаше назначена среща с Берг. Затова каза:

— Не, Анечка, довечера няма да отидем: има извънредно много патрули, току-виж се натанем.

А картата той трябваше да покаже на полковник Берг: сам му заповяда. И още той искаше да покаже картата на генерал повците: след очната ставка с разузнавача се чувствуваше силно — явно беше, че не му вярват. Ще покаже картата, ще повярват.

— Е, добре — каза Аня, — щом смяташ, че трябва да вървим сега, да вървим, аз съм за това.

— Почакай — каза Муха, — приготвих ти да похапнеш.

— Благодаря — усмихна се Аня, — а пък аз съм гладна като вълк.

Муха излезе в пруста и се върна с чиния, в която имаше варени картофи, едра жълта сол и млад, както изглежда, право от лехата откъснат зелен лук.

— Ой, благодаря — каза Аня — каква красота...

— Почакай — каза Муха, — приготвих ти още гърне кисело мляко.

— Благодаря, Андрюша, само че не го обичам.

(Следва)

ДА ПРЕВЪРНЕМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В РЕНТАБИЛЕН ОТРАСЪЛ

ЕФЕКТИВЕН НАЧИН ЗА СИЛАЖИРАНЕ НА ЦАРЕВИЧАКА

ГОЛЯМО ЗНАЧЕНИЕ за повишаване ефективността от животновъдството има използуването на евтини фуражи от собствено производство. Царевичакът е вторичен продукт от полевъдството и представлява важен източник на груб и сочен фураж за преживните животни — овце, говеда и др. За съжаление той все още не се оползотворява напълно. Прибирането и съхраняването му на купи води до голямо разхищение на хранителни вещества.

От изследванията, направени в чужбина и у нас, е установено, че от царевичака може да се получи доброкачествен силаж, когато той се смеси със зелени и сочни фуражи. Това може да се постигне и при самостоятелното му силажиране, при 65-70 процента влажност на суровината. Тогава стъблата и листата са богати на въглехидрати и се осигуряват благоприятни условия за протичане на млечнокиселата ферментация. При по-късно обиране на царевицата влагата е твърде ниска и ако не се прибави допълнително вода, се получава силаж с ниски вкусови качества. Животните не го приемат с охота, въпреки че притежава доста хранителни вещества. В практиката често се допуща тази грешка и с това се нанасят големи щети на народното стопанство.

С цел да се подобри качеството на приготвения от царевичак силаж, в Института направихме няколко изследвания и наблюдения. При производствените условия бяха приготвени два вида силаж. В една полунадземна траншейна яма бяха силажирани 173 тона с прибавка на 260 л вода, 40 кг меласа и 6 кг карбамид (във вид на разтвор) на 1000 кг суровина. В друга подобна яма беше приготвен 300 т силаж с прибавка на 200 л вода и 2,6 кг карбамид на 1 000 кг суровина. Разтворът се разпръскваше в момента на силажирането с моторна пръскачка. Необходимото количество вода се изчисляваше така, че царевичакът да добие влажност 65-70 процента. Меласата се прибавя за повишаване на захарното съдържание и за усилване на млечнокиселата ферментация, а карбамидът — за повишаване количеството на азота, който бактериите в търбуха на преживните животни превръщат в пълноценен протеин.

Хранителната стойност на тази приготвените силажи, определена в опити с овни, представлява за първия 0,26 кръмни единици и 25,7 г смилаем протеин и за втория съответно 0,27 и 10,3 г. В сравнение с изходната суровина, силажът с прибавката на меласа и карбамид имаше с 53 процента по-високо съдържание на протеин. Качеството на приготвените силажи, преценено по съдържание на органични киселини, се определя като много добро за първия и добро за втория вид. И двата имаха запазена структура, бледожълт до кестеняв цвят и приятен мириз. Активната им киселинност се намираше в границите на 3,8—4,2, което показва, че ферментацията е протекла в благоприятни условия.

За изпитване на хранителните и вкусови качества бяха проведени опити с юници, кръстоски на червено садовско говедо на възраст 14-17 месеца и живо тегло 260-339 килограма. Дажбата на юниците от първия опит се състоеше от 2 кг концентриран фураж, 2 кг сено и 22 кг силаж от зелена царевица за контролната група, който при опитната група е заменен със силаж от царевичак, меласа и карбамид. В края на опита се установи, че юниците, хранени със силаж от царевичак с прибавка на меласа и карбамид са изяли почти еднакво количество с хранените със силаж от фуражна царевица — 21,4 кг и 21,5 кг дневно на глава през опитния период. Средното живо тегло се повишава при първата група с 37,2 кг, а при втората — с 31 кг. Среднодневният прираст е съответно 654 и 542 г. Разликата между двете групи се оказа недостоверна и се дължи на други причини. Поради това ние приемаме, че и двете дажби са оказали еднакво влияние върху растежа на юниците и силажът от царевичак има високи хранителни и вкусови качества.

Във втория опит беше изпитано влиянието на силажа с прибавка на карбамид, в сравнение със сухия царевичак, съхраняван на купи. Основната дажба се състоеше от 1 кг царевична дрема, 1 кг слънчогледови отсевки, 1 кг сухи цвеклови рязанки, предварително накиснати, и 1,9 кг фиево-овесено сено. Към тази дажба юниците от контролната група получаваха по 3 кг царевичак, а тези от опитната — по 9 кг силаж от царевичак и карбамид. Изяденият сух царевичак съставлява по 1,4 кг на глава, а силажът — по 5.6 кг на глава дневно през целия опитен период. Среднодневният прираст на юниците от контролната група беше 522 г, а на животните от опитната група — 641 грама. Разликата от 119 грама прираст е статистически достоверна и показва по-добрия ефект от храненето на царевичака във вид на силаж.

Ако приемем, че консумирането на този груб фураж се повишава с 30-40 процента при даването му във вид на силаж с прибавка на меласа и карбамид, то на всеки тон изразходван царевичак, при минимална стойност 1 стотинка на килограм, ще се направят по 3-4 лв. икономии. А ако пресметнем, че от оползотворените 100-130 кръмни единици ще се произведат и 12-15 кг прираст в повече, стопанската изгода от това мероприятие ще нарасне още повече.

Резултатите от нашите опити показват, че стопанската изгода от силажирането на царевичака с меласа и карбамид е значителна. Затова го препоръчваме на кооперативните стопанства за по-широко внедряване в практиката.

Петър ПАНАЙОТОВ,
научен сътрудник в Института по животновъдство — Шумен

В ДИП „Липа" работи смяната на Иван Маринов от бригада „Д. Благоев". Нейната задача се заключава във фурнирането на детайли от бюфети и гардероби. Досега смяната е дала само висококачествена изработка и редовно преизпълнява трудовите норми.

Снимка: Стоян Тодоров

ЗЪРНОТО СЕ СЪХРАНЯВА ДОБРЕ

Ръководството на ТКЗС — Сребърна помисли навреме за правилното съхранение на зърното. То постави важна задача на строителната бригада, ръководена от Атанас Гойчев — да издигне в стопанския двор на с. Сребърна нов, просторен склад.

Строителите работиха добре. Те завършиха срочно сградата, в която сега се съхраняват 500 т пшеница. Благодарение на това, зърното вече няма да се пилее в старите, пригодени за складове плевни, и хлябът на кооператорите ще бъде осигурен до новата реколта.

За изсушаването на зърното пред склада бе построена асфалтова площадка, която заема 1 520 кв. м. На ден на нея се почистват по 70 т зърно.

Пенчо ПЕНЧЕВ

Бързат да приберат реколтата

Младият бригадирът на бригадата в с. Орешене — Ибрям Хасанов, но това не му пречи да бъде добър организатор на работата през тези напрегнати жътвени дни.

С помощта на машините в бригадата са пожънати вече над 650 декара пшеница и от всеки декар са добити по 390 килограма. Сред комбайнерите най-добри резултати засега има Галиб Сюлейманов.

Освен машините, в жътвата активно участвуват кооператорите. На ръка те пожънаха над 120 декара по наклонените места, там, където не могат да жънат комбайните.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Домати за износ

Зеленчукопроизводителите от с. Преславци за първи път произвеждат домати за износ. Затова те извършиха необходимата подготовка още през зимата. Произведоха качествен разсад. Изнесоха го на открито в подходящ момент. Отгледаха лехите според изискванията на агротехниката. Сега градинарите берат и сортират доматите, като се стремят да дават само качествена работа.

Йорданка ИВАНОВА

НАСЛЕДНИК

Пътят му не бил оттам, но на връщане от училището все се отбивал да погледа. Дълго се застоявало момчето пред работилницата на Владимир Михов и не снемало очи от ръцете на хората, които дъска по дъска правели лодките. „Гледаш ли, гледаш ли?" — ще му си усмихне някой път майсторът. „Аха" — отвръщал малкият и в погледа му засиявало радостно пламъче. Не снемал очи той и от лодките по Дунава — следял ги, докато се скрият зад ошумените острови. Понякога с другарчета пускал хартиени лодки. Неговите, на Атанас, били най-хубави. Бързо литвали надолу — изпреварвали другите.

— Този, твоят — лодкар ще направя. Като завърши школото, дай ми го да му дам занаята си — подхвърлил един ден майсторът на баща му.

...То с майсторите е така — не искат да умре занаятът им, искат да ги споменават, да са спокойни на стари години, че са оставили наследници. Отколешен занаят е лодкарството в Тутракан. Историята му, свързана с риболова, е толкова стара, колкото е стар самият Дунав. Тутракански лодки са плували по водите на Османската империя, а може би и в по-далечни страни.

Годините са оставили имената на майстор Атанас, на учениците му Петър Чориков и Филип Кенанов и на старите майстори Иван Пенжериков, Владимир Михов, Николай Станков и други.

Атанас Владев е един от наследниците на старите майстори. Отрано започнал той лодкарския занаят. Вместо хартиени лодки по водите на реката започнал да пуска истински, направени от негови те ръце. Пак така, както някога, гледал подире им, но този поглед сега бил друг, както на майка, отпратила чедата си в далечен път.

Но това е минало. И с радост, и с мъка си спомня Атанас за него.

—Работехме на ръка. Всичко на ръка — пренасяне на трупите, бичене, рендосване с рендета, редене на дъските, и всичко. Трудно беше!

В цеха за лодкопроизводство на промкомбината в Тутракан Атанас Владев работи вече единадесета година, а е една на 34 години. Отговорник на бригада е. Не един път са били първенци и не един път е награждаван Атанас. Работа има много. Просто не могат да смогнат. Поръчки има от Търново, Видин, Оряхово, Плевен, Варна. Сега бригадата изработва рибарски и полуспортни лодки, но скоро ще се заеме и с построяването на катерчета. Ще започне изграждането на нов цех, обзаведен с модерни машини, и тогава старият занаят ще се превърне в индустриално производство.

Живи са още някои от старите майстори. И са доволни, че имат достойни наследници. Един от тях е Атанас Владев. По време на почивка ще излезе пред цеха и дълго ще рее поглед по сините води на Дунава. Може би в тези моменти той си спомня детството, може би иска да сравни някогашното със сегашното, а може би иска да погледне в бъдещето и в него да види мястото на оная, чието начало постави някога неговият съименник майстор Атанас.

Викентий ДУКАНОВ

ЕЖЕДНЕВИЕТО НА КОМБАЙНЕРИТЕ

ВСЯКА СУТРИН, когато на изток небето побелее, комбайнерът Марин Василев от с. Секулово излиза от къщи, запалва мотора и се отправя към дома на своя помощник Руси Божков. Оттам двамата заедно поемат пътя към полето. Не след много моторът ги зана ся до мястото, където е спрян техният комбайн. Сно щи те са работили до късно с него. А сега идват по-рано, да го прегледат, да го сма жат, да позатегнат разхла бените гайки. Машината слу жи добре на своите водачи, когато за нея се полагат до статъчно грижи. Всяко недо глеждане причинява неред ности, които водят до неиз пълнение на дневния гра фик. А от това губят и те, и кооперативът.

Двамата мъже започват работа по комбайна. Бързат, защото слънцето вече е изгряло и скоро росата ще се вдигне. А те трябва да пестят всяка минута. Желанието и на двамата е да завоюват първото място в кооператива. И има възможност да го завоюват, защото досега те са пожънали вече 2 000 дка и са овършали 800 т пшеница.

За да не изостанат от своите колеги, те трябва да овършават не по-малко от 45-50 т зърно на ден. Затова сега не се суетят. И когато слънцето започне да пречупича и росата се вдигне, машината е вече готова. Основно проверена, гресирана и заредена. Пристигат и транспортните средства, които ще извозват зърното. Марин и Руси се качват на машината и тя се понася в пшеничния блок. Житата са буйни и трябва да се кара бавно. Въпреки това в бункера потича обилна струя кехлибарено зърно. Не след много бункерът се напълва и единият от камионите поема овършаното зърно, за да го понесе към стопанския двор.

Слънцето клони към залез. Но двамата комбайнери не мислят да спират. За тях работният ден ще свърши по-късно. Тогава, когато класовете омекнат от влагата и започнат по-трудно да се вършеят. Едва тогава машината ще спре до набюдателния пункт, а те ще си отидат до село на кратка почивка, за да дойдат утре в зори отново на блока.

Христо ПЕТРОВ

Кои ще бъдат първи

ДОБРИ УСПЕХИ постигнаха през първото шестмесечие животновъдите от ТКЗС — Тутракан.

Близо с 1 000 кг преизпълниха плана за вълната овцевъдите. Най-добри постижения имат Петър Иванов, Георги Змеев, Васил Арабаджиев и Ради Арабаджиев.

С успех по всички показатели се открояват и овцевъдите от с. Дунавец. Вместо 1 200 агнета, те получиха през пролетта 1 227 малки животни. При план 57 400 л мляко, надоиха 60 000 литра, а вместо 3 642 кг вълна, настригаха 4 670 килограма.

В постоянно съревнование са говедовъдите от Тутракан и Антимово. За първото полугодие антимовски те кравегледачи надоиха 270 т мляко, при план 221 тона. На първо място са Марин Станев и Иван Костадинов. Средният прираст при малките телета в същата бригада е също над очакванията. Яловостта при кравите е сведена до минимум. Себестойността на млякото е снижена. Сто литра мляко струват 20,93 лева, вместо то 23,80, както е планирано. В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция говедовъдите от Антимово са обещали да надоят 100 т мляко над плана. Техният стремеж е да превърнат фермата в рентабилна и да спечелят съревнованието с тутраканци.

Кои ще бъдат първи, отсега е трудно да се определи. Ясно е обаче, че животновъдите от ТКЗС — Тутракан ще работят така, че да отчетат по-добри резултати от всички ферми, отколкото през 1966 година.

Васил ИВАНОВ

НА ПЛОЩАДКАТА

Почистването и изсушаването на зърното сега е едно от най-важните задължения в кооперативните стопанства. Затова и хората от бригадата на Исмаил Хасанов от с. Ножарево бързат да се справят с тази задача. Сред тях на площадката най-много са младежите. Организирани в няколко групи, в чест на предстоящия XI конгрес на ДКМС, те са в постоянно социалистическо съревнование. На 4 смени с помощта на машините те почистват общо по над 45-50 тона зърно.

Сред младежите най-упорити засега се оказаха Дурсун Шевкедов, Давуд Сали ев и Али Еминов. Похвална е работата и на механизатора Христо Пенчев, който се грижи за машините.

Досега на държавата са предадени над 80 тона добре почистено зърно. В чест на предстоящия конгрес младежите са почистили вече над 310 тона. Работата продължава.

Реджеб МАХМУДОВ

Надпланов настриг

След завършване стрижбата на овцете стана ясно, че от стадата в с. Войново е получена надпланова продукция. Така Милко Николов настригa от шиле средно по 7,050 кг вълна, при план 4.200 кг. От 176 овце другарят му Тодор Колев получи по 3,700 кг вълна. Петър Енчев, който също отглежда шилета, настрига от всяко средно по 5,330 кг.

Общо за фермата, която се ръководи от Георги Великов, е получена 6 647 кг вълна, при план 5 070 килограма.

Еленка КАРАМОЧЕВА

ЗАДАЧИТЕ ВЕЧЕ ИСКАТ СПЕЦИАЛИСТИ

НОВАТА СИСТЕМА на ръководство и решенията на Деветия конгрес на БКП за развитие на икономиката ни по интензивен път повишават още повече ролята на счетоводството. Сега то трябва да взема активно участие в икономическите анализи, правилно да осветлява и подпомага стопанското ръководство. Тази важна и отговорна задача може да се изпълни резултатно само ако счетоводните работници притежават съответната теоретическа и практическа подготовка. Пропуските и недостатъците тук дават неблагоприятно отражение върху цялостната дейност на предприятията и организациите, затова интересно е да видим как е комплектуван счетоводният апарат в по-голямата част от нашите предприятия.

Направеният анализ на данните от 49 предприятия показа, че счетоводните работници с висше образование по специалността са едва 5 на сто от общия брой. От деветнадесет счетоводители с висше образование само четири са с трудов стаж до една и половина години, а останалите имат стаж над 10 години. Това показва, че млади кадри, завършили специалността счетоводна отчетност, не се привличат в предприятията и организациите. В някои предприятия, като промкомбинатите „Камъшит" и „Електрометал", Комунални услуги в Силистра, Тутракан и Дулово, завод „Терма", ДТП — Силистра и други, няма нито един счетоводен работник с висше образование. Този факт създава основателна тревога, защото не може да има качествена счетоводна отчетност, контролна и икономическа работа, когато липсват специалисти със съответната подготовка.

Счетоводните работници със средно икономическо образование заемат едва 14 на сто от общия брой. От всичко 54 специалисти със специално образование, само 10 са с трудов стаж до една година. Едва 3 на сто от счетоводния състав се подменя ежегодно със специалисти. Ако се движим с този темп, ще ни бъдат необходими 30 години за правилно комплектуване на счетоводните колективи. В същото време на счетоводни длъжности са назначени 14 бройки с друго образование — завършили политехнически училища, учи лище за обществено хранене, сел скостопански техникуми, техникуми по индустриална химия, а някои със завършен единадесети клас, но без диплома. Получава се така, че младежите и девойките, които не се готвят за счетоводна работа, заемат такива длъжности. Няма съмнение, че това създава и ще създава и занапред допълнителни затруднения. Тази тенденция е неоправдана и е крайно време да се спре.

По-нататъшните данни на анализа показват, че счетоводните работници с основно образование са 26 на сто, а в някои предприятия над 50 на сто — Комунални услуги — Дулово, РТС Дулово, промкомбинат „Електрометал" и др. На времето те са дали принос в отчетността на предприятията и ние не сме за тяхното принудително подменяне, но би следвало на овакантените длъжности да бъдат назначавани само специалисти.

Основното ядро от счетоводните работници, 47 на сто, е съставено от служители със средно реално образование.

От изнесените данни се вижда, че само 19 на сто от счетоводните работници в проверените предприятия имат средно или висше образование по специалността, а останалите 81 на сто са постъпили на работа без необходимата теоретическа подготовка. По-голямата част от тях вече са придобили известни знания и умения, но то е станало с упорит труд — личен и на главните счетоводители. Техниката на счетоводните записвания е усвоена, но за задълбочен икономически анализ погледът на икономиста в повечето случаи ще липсва.

Какво може да се направи по подновяването на счетоводните колективи? Има ли възможност в нашия окръг да се постигне желаното в това отношение?

На първо място стои задължението, което е подсилено и с правителствени документи, да не се назначават на счетоводни длъжности лица, на които липсва специално образование. На второ място стои въпросът за квалификацията на съществуващите счетоводни работници. Сега държавата отделя значителни суми за развитието на задочното обучение. Хиляди работници и служители, които по една или друга причина не са могли да придобият съответната теоретическа подготовка, следват задочно във висшите и средните учебни заведения. Ръководствата на предприятията и ръководствата на масово-политическите организации трябва да окажат влияние и съдействие върху тези, за които не е късно, да повишат образованието си по линията на задочното обучение. Сега става набиране на кандидатите за икономическите техникуми и се изпращат за студенти във висшите училища. Нека добре да се използува тази възможност.

И на трето място е необходимо предприятията да отделят суми от фонда за социално-битови и културни мероприятия за стипендии на младежи, желаещи да завършат висше образование по специалността счетоводна отчетност.

Възможности за подобряване качеството на счетоводните кадри има. Необходимо е те да се използуват системно.

Иордан ПОПОВ

Под бригадирските знамена

ПРЕДИ ДВАДЕСЕТ ДНИ по една стара традиция средношколците от Силистренски окръг облякоха бригадирските униформи.

В момента на територията на окръга се трудят 1 160 средношколци. 560 участвуват в изградените окръжни и местни бригади и 600 средношколци в изградените земляческри групи — две окръжни, 6 местни бригади и 30 землячески г р у п и. Това са местата, където сега звучи бригадирска песен. 100 средношколци достойно защитават честта на младежта от Силистренски окръг в националната младежка бригада „В. Коларов". Броят на бригадирите през т. г. — първа смяна в сравнение с първа смяна на 1966 год. е увеличен с 300 средношколци. Постигнати са в сравнение с миналата година по-високи резултати в изпълнение на трудовите норми.

Най-добри производствени резултати показва окръжната средношколска бригада „Д. Михайлов" при ДСП „Булгарплод" —

Все още е рано да се прави цялна преценка на бригадирското лято, но в неговата подготовка и досега се очертаха редица сериозни проблеми. Обектите на двете окръжни и шестте местни бригади са трудни. Срещат се големи затруднения при оборудването и снабдяването им. Комсомолските комитети сключиха договор с инвеститорите. Но работата сега излиза извън сферата на намеренията. На 5 юли трябваше да започнат работа 10 местни и две окръжни бригади. Но някои комсомолски комитети се огъваха пред трудностите особено в Белица, Иширково, Алфатар, Межден, Кайнарджа.

В много случаи инвеститорите не спазиха договорните си задължения. Не се осигури бригадирско облекло. Няма постоян на работа на обектите. Налагат се непредвидени престои. Не са добре оборудвани лагерите на бригадите. Това се отнася най-вече за ДСП „Булгарилод", където много често липсва суровина за обработване, в Керамична ф-ка трудно се уплътнява работното време на 60-те бригадири. ТКЗС Срацимир не осигури работно облекло за бригадирите. ТКЗС — Ситово и Сокол ежедневно променят вида, обектите и др.

Първа бригадирска смяна е към своя край. Тя ще остави след себе си дирята на своя 25-дневен трудов път.

Ал. МАРКОВ
— командир на окръжен бригадирски щаб.

ЕТО, ЧЕ ОТНОВО настъпи бригадирското лято. Червеното знаме събра средношколците, за да ги поведе в стройни колони. Отдавна премина и първата бригадирска нощ, която беше изпълнена със звънливия смях на девойките и звуците на музиката. Един след друг настъпваха дните на упорита работа. Та на ли затова са се събрали тук — да покажат какво могат чевръстите им ръце.

И днес в двора на ДСП „Булгарплод" — Силистра е оживено. Шумните редици на синеблузите момчета и момичета утихват пред широкия вход на комбината. Кампанията за преработката на кайсии е в разгара си. И тяхната задача е във връзка с тази работа — да цепят и сортират кайсиите под дългия навес вляво от входа. Проста на вид работа, а его, че понякога вместо плода, лъскавите ножчета нарязват пръстите. Нормата не можа да бъде изпълнена.

Сега 200 средношколци от бригадата „Дочо Михайлов" ежедневно работят на две смени. Ето и самият командир Атанас Николов усмихнат, защото хората му вече усвоиха работата и все по-често откъм масите, отрупани с щайги, се дочуват песни.

Трудно могат да се посочат най-добрите бригадири, защото тяхната поредица е дълга, но най-похвална е образцовата работа на Николай Колев, Живко Николов, Георги Ангелов, Валентин Райчев и много други, чиито имена се споменават почти всеки път, когато се отчита работата.

Тридесетте дни ще минат като три дни и прекрасните мигове, прекарани край бригадирския огън под червения флаг, ще останат завинаги в спомените.

Много сме чели и слушали за бригадирските подвизи, но когато сам човек почувствува неповторимата романтика, тогава най-добре разбира големия смисъл на това благородно начинание. През първите дни някои родители криво разбраха колко полезен е за младежите задружният живот през летните дни.

—Но нека се вслушаме в бодрите песни на бригадирите, нека погледнем стройните им колони — нима е толкова трудно да се види усмивката, която озарява лицата им.

Р. МИХАЙЛОВ

С ОКРИЛЯЩО ДРЪЗНОВЕНИЕ

Една след друга пълнят щайгите с вкусни плодове бригадирите Кина Колева, Величка Желязкова, Желязко Тодоров и Стали Нинов от средношколската бригада в с. Ситово. Доволни са ръководителите на стопанството от тяхната работа. Доволни са и родителите за оказаната помощ.

Комсомолски УСТРЕМ

Тук ще се роди нова гора

С настъпването на утрото, синеблузата колона на комсомолците-средношколци от политехническата гимназия — Дулово тръгва по познатия вече път към обекта на горското стопанство, за да сложи начало на бригадирския ден. Дръжките на инструментите вече лесно прилягат в мазолестите ръце, а това е гаранция, че и през този ден нормите ще се изпълнят. Тревистата горска почва е суха и се копае трудно, но въпреки това нормите се изпълняват. Доволен е командирът на бригадата учителят Борис Асенов от работата на своите момчета. Доволни са и ръководителите на горското стопанство — Дулово. На окопаните от бригадирите ленти наесен ще се засадят млади дръвчета и в тези места ще се роди нова гора.

След години младежите ще се любуват на красивата гора и ще си спомнят бригадирските дни.

КОМАНДИРИ И БРИГАДИРИ РАЗКАЗВАТ

ГЕОРГИ ЦАЧЕВ—КОМАНДИР НА СРЕДНОШКОЛСКА БРИГАДА „П. ПЕНЕВ" — ТУТРАКАН:

От деня, в който се развя бригадирското знаме и екна бригадирската тръба, 50 средношколци от тутраканската гимназия работят неуморно. Още в самото начало трудов ентусиазъм обхвана бригадирите. Двата отряда са в съревнование, което се отчита всяка вечер. Най-амбициозното отделение е на деветокласниците, които не отстъпват на момчетата. Няма ден, в който нормата да не е изпълнена и то качествено. И сред най-работливите има най-работливи. Винаги усмихнати и винаги първи са Димитричка Маринова, Валентин Ковачев, Никола Нямцов — командант на бригадата, Иванка Йорданова — отделенен командир. Димитричка Христова, Янка Керемедчиева и др.

Всеки изминат ден сплотява колектива. Момчетата упорито тренират футбол. Вече се чувствуват готови да се срещнат с от бор от друга бригада. Та нали в условията за съревнование има включени и спортни показатели. Заедно с момичетата участвуват в подготовка на литературната вечер. Отрядите си имат дневници, в които отразяват всяко извършено мероприятие.

Духът на младостта и красотата владее другарските отношения в бригадата.

Надявам се, че накрая ще се поздравим с високи успехи и през следващата година повикът на Комсомола за доброволен труд за родната отново ще ни сбере.

След упорит труд през деня в средношколската бригада от град Тутракан настъпват приятни часове за почивка. Те се използват в четене на лекции и беседи, колективни посещения на филми, организиране на вечери за любими писатели, и др.

МИРОЛЮБКА КОЛЕВА —БРИГАДИРКА ОТ БРИГАДА „Н. Й. ВАПЦАРОВ" — СИЛИСТРА:

До керамичната палатки се белеят,
тук комсомолци ще чуеш да пеят
и кой ще каже, че трудът не е песен,
кой ще оспори, че той не е песен.

Лято. С неговото идване идват и веселите бригадирски дни. 60 комсомолки и комсомолци сме в помощ на керамичната фабрика. От сутрин до вечер се трудим неуморно. Работим на три смени. Досега сме извозили 40 500 цигли и 45 300 тухли. Сред смях и песни трудностите се преодоляват по-лесно. С всеки изминат ден ставаме по-сръчни. Най-качествено работят отделенията на Генчо Ганев и Йордан Петров. Те живеят с труда, чувствуват срам, ако не изпълнят нормата си. Постоянно са в съревнование помежду си. Знамето „Отделение първенец" е ту в едното, ту в другото отделение. Добре работят и отделенията на Вярка Киселкова, Танка Русева и Реджеб Ахмедов. Първенците на бригадата са наша чест и гордост.

С добрите резултати спечелихме доверието и обича на работниците и ръководителите в керамичната фабрика.

Но при нас човек може и да се повесели. Вечерите се отдават от смях и закачки. Колективно ходим на кино, на концерт. Провели сме „Вечер на Маяковски", „Вечер на младите таланти", комсомолски събрания, увеселения и др. Не ще забравим и военизираната игра, проведена под ръководството на ОК на ДКМС и съдействието на Окръжно управление на МВР.

Дните се нижат неусетно. Делят ни само 6 дни от завършване на смяната. Обещаваме през тези дни да постигнем още по-високи резултати за достойна среща на XI конгрес на Комсомола.

Непрекъснато расте потокът от тухли изработени от сръчните ръце на бригадирите от бригада „Н. Й. Вапцаров" при Керамичната фабрика—Силистра. Между най-работливите са и Георги Христов, Денка Стоянова, Марин Тодоров и Йордан Михайлов.

ПРОВЕРКА ЗА ГОТОВНОСТ

ТИШИНАТА на юлската нощ бе пронизана от тревожния зов на тръбата. За миг площадката се изпълни с разбудените бригадири. Командирите направиха проверка. Всички са налице и са готови за изпълнение на задачата.

Тази нощ бригадирите от бригадите „Д. Михайлов" и „Н. Й. Вапцаров" се налага да бъдат в помощ на Окръжно управление на МВР за заловяне на престъпници, избягали от затвора. Майор Славов обясни в какво се състои задачата. Бригадирският кордон трябва да блокира част от местността „Памук-кулак", където се предполага, че се укриват престъпниците.

Загриженост се изписа по лицата на бригадирите. Ще можем ли да ги заловим? Питаха тревожните им погледи.

Двете бригади се разделиха на три лъча. Утрото ги завари на своя пост. Развиделяваше се. Изведнъж се чуха поредица от изстрели. Водеше се престрелка. Престъпниците бяха обградени и заловени.

Бригадирите разбраха, че това беше добре организирана от ОК на ДКМС с непосредственото съдействие на Окръжно управление на МВР военизирана игра. Те на дело доказаха, че са готови не само неуморно да работят, но и да защитават с чест социалистическите ни завоевания от коварните ръце на посегателите.

Обкръжили паметника на Иван Стайков, участниците в играта с интерес слушаха спомени от близкия съратник на героя — Атанас Атанасов.

Последните главни от огъня догаряха. Всички си тръгнаха с чувство на изпълнен дълг.

Стойка КАЛЧЕВА

Бригадирски епиграми

ПОЖЕЛАНИЕ

В бригадирските ни делници
да няма безделници!

АГИТАЦИЯ

Бабо, ти си още
много млада.
Иди вместо мене
на бригада...

УСЛОВИЕ

На бригада ще ходи и Мина,
ако бригадата е в чужбина.

Турхан РАСИЕВ

Достойни за името на патрона

ЗА ВТОРИ ПЪТ в ТКЗС с. Голеш се организира комсомолска бригада. За втори път из селото екнат бригадирски песни и маршове. Бригадата носи името на поета-комунист и революционер, любимеца на младежта Никола Йонков Вапцаров. Бригадата е разделена на две чети чета „Димитър Дончев" и чета „Пеньо Пенев". В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола между тях се води благородно социалистическо съревнование. Първенец в работата е първо звено от чета „Димитър Дончев" със звеновод Димитър Маринов. Звеното се състои от 8 души, които само за 40 минути направиха две тераси от по 50 метра дължина и 1 метър ширина. В звеното със сръчността и трудолюбието си се отличават бригадирите — Антон Димитров, Гюлнар Кадирова, Добри Атанасов, Желязка Георгиева и др.

До края на смяната остават малко дни. Дотогава комсомолците от бригадата ще изпълнят всички поставени им задачи, за да посрещнат достойно XI конгрес на любимия Съюз.

Богдан ИВАНОВ